

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+(CGPA: 3.64) தகுதியும்
மனிதவள மேம்பாட்டு அமைகச்சகம் - பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் முதல் தரப்
பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தன்னாட்சித் தகுதியும் பெற்றது

காரைக்குடி - 630 003

தொலைநிலைக்கல்வி இயக்ககம்

எம். ஏ [பொருளாதாரம்]
இரண்டாம் பருவம்
362 23

நிதிப் பொருளாதாரம்

Author

H. L. Bhatia, Ex-Reader, Sri Ram College of Commerce, Delhi
Units (1-6, 7.2.1, 8, 9.2-9.2.1, 10, 11.3, 12, 14.2-14.4)

Vikas® Publishing House, Units (7.0-7.2, 7.3-7.8, 9.0-9.1, 9.2.2-9.7, 11.0-11.2, 11.4-11.8, 13, 14.0-14.1, 14.5-14.9)

"The copyright shall be vested with Alagappa University"

All rights reserved. No part of this publication which is material protected by this copyright notice may be reproduced or transmitted or utilized or stored in any form or by any means now known or hereinafter invented, electronic, digital or mechanical, including photocopying, scanning, recording or by any information storage or retrieval system, without prior written permission from the Alagappa University, Karaikudi, Tamil Nadu.

Information contained in this book has been published by VIKAS® Publishing House Pvt. Ltd. and has been obtained by its Authors from sources believed to be reliable and are correct to the best of their knowledge. However, the Alagappa University, Publisher and its Authors shall in no event be liable for any errors, omissions or damages arising out of use of this information and specifically disclaim any implied warranties or merchantability or fitness for any particular use.

Vikas® is the registered trademark of Vikas® Publishing House Pvt. Ltd.

VIKAS® PUBLISHING HOUSE PVT. LTD.

E-28, Sector-8, Noida - 201301 (UP)

Phone: 0120-4078900 • Fax: 0120-4078999

Regd. Office: 7361, Ravindra Mansion, Ram Nagar, New Delhi 110 055

• Website: www.vikaspublishing.com • Email: helpline@vikaspublishing.com

Work Order No. AU/DDE/DE1-291/Preparation and Printing of Course Materials/2018 Dated 19.11.2018 Copies - 500

பாடத்திட்டங்கள்-புத்தக வரைபட அட்டவணை

நிதிப் பொருளாதாரம்

<u>பாடத்திட்டங்கள்</u>	<u>புத்தகத்தில் வரைபடம்</u>
<u>தொகுதி I: நிதிப் பொருளாதாரம் ஓர் அறிமுகம்</u>	<u>அலகு 1: பொது நிதி</u> (பக்கங்கள் 1-11)
<u>அலகு 1: பொது நிதி: பொருள் மற்றும் நோக்கம் - அதன் பயன்பாடுகள்.</u>	<u>அலகு 2: பொருளாதாரத்தில் பொது நிதியின் பங்கு</u> (பக்கங்கள் 12-28)
<u>அலகு 2: பொருளாதாரத்தில் பொது நிதியின் பங்கு - பொது நிதி மற்றும் தனியார் நிதி.</u>	<u>அலகு 3: பொது நிதியின் அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கான கொள்கைகள்</u> (பக்கங்கள் 29-44)
<u>அலகு 3: பொது நிதியின் அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கான கொள்கைகள்.</u>	<u>அலகு 4: பொதுச் செலவினங்களின் கொள்கைகள்: வகைப்பாடு - இந்தியாவிற்கான குறிப்புகளுடன் பொது செலவினங்களின் காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகள்.</u>
<u>அலகு 4: பொதுச் செலவினங்களின் கொள்கைகள்: வகைப்பாடு - இந்தியாவிற்கான குறிப்புகளுடன் பொது செலவினங்களின் காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகள்.</u>	<u>அலகு 5: பொது வருவாய் ஆதாரங்கள்: வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்க்கு இடையேயான வேறுபாடு.</u>
<u>அலகு 5: பொது வருவாய் ஆதாரங்கள்: வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்க்கு இடையேயான வேறுபாடு.</u>	<u>அலகு 6: வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்</u> (பக்கங்கள் 89-108)
<u>தொகுதி II: வரிவிதிப்பு</u>	<u>அலகு 7: நிதி கொள்கை: பொருள்</u> (பக்கங்கள் 109-129)
<u>அலகு 6: வரிவிதிப்பு: பொருள் - வரிவிதிப்பின் ஆதாரங்கள் - வரிவிதிப்பின் தாக்கம்.</u>	<u>அலகு 8: வரவு செலவு திட்டம்</u> (பக்கங்கள் 130-146)
<u>அலகு 7: நிதி கொள்கை: பொருள் - வளரும் நாடுகளில் நிதி கொள்கை - நிதி நிர்வாகம் - வரவு செலவு திட்டத்தின் கோட்பாடுகள்.</u>	<u>அலகு 9: பற்றாக்குறை நிதி: நோக்கங்கள் - தேவைகள் - விளைவுகள் - குறைபாடுகள் - இந்தியாவில் பற்றாக்குறை நிதி.</u>
<u>அலகு 8: வரவு செலவு திட்டம்: ஒரு நல்ல வரவு செலவு திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள் - வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்தல் - இந்தியாவில் வரவு செலவு திட்டம்.</u>	<u>அலகு 10: நிதி கூட்டாட்சி ஓர் அறிமுகம்</u> (பக்கங்கள் 155-170)
<u>அலகு 9: பற்றாக்குறை நிதி: நோக்கங்கள் - தேவைகள் - விளைவுகள் - குறைபாடுகள் - இந்தியாவில் பற்றாக்குறை நிதி.</u>	<u>அலகு 11: மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்</u> (பக்கங்கள் 171-218)
<u>தொகுதி III: நிதி கூட்டாட்சி</u>	<u>அலகு 12: இந்திய வரி அமைப்பு</u> (பக்கங்கள் 219-236)
<u>அலகு 10: நிதி கூட்டாட்சி - நிதி கூட்டாட்சியின் கோட்பாடு.</u>	<u>அலகு 13: இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய வரிகள்</u> (பக்கங்கள் 237-257)
<u>அலகு 11: மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள் - இந்தியாவில் மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகளின் சிக்கல்கள் - இந்தியாவில் நிதி ஆணையத்தின் அறிக்கைகள்.</u>	<u>அலகு 14: நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகளின் சீர்திருத்தங்கள் - வருவாய் மற்றும் செலவுகளின் போக்கு - பிந்தைய சீர்திருத்த காலத்தில் பொதுக் கடன்.</u>
<u>தொகுதி IV: இந்தியாவில் வரி அமைப்புகள்</u>	
<u>அலகு 12: இந்திய வரி அமைப்பு: ஒன்றியம், மாநிலங்கள் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வருவாய்.</u>	
<u>அலகு 13: இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய வரிகள்: மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்.</u>	
<u>அலகு 14: நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகளின் சீர்திருத்தங்கள் - வருவாய் மற்றும் செலவுகளின் போக்கு - பிந்தைய சீர்திருத்த காலத்தில் பொதுக் கடன்.</u>	

அறிமுகம்

தொகுதி I: நிதிப் பொருளாதாரம் ஓர் அறிமுகம்

அலகு 1: பொது நிதி

1-11

- 1.0 அறிமுகம்
- 1.1 நோக்கங்கள்
- 1.2 பொது நிதி மற்றும் அதன் பொருள்
  - 1.2.1 பொது நிதியின் தன்மை
- 1.3 பொது நிதியின் நோக்கம் மற்றும் பயன்கள்
- 1.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 1.5 சுருக்கம்
- 1.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 1.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 1.8 மேலும் படிக்க

அலகு 2: பொருளாதாரத்தில் பொது நிதியின் பங்கு

12-28

- 2.0 அறிமுகம்
- 2.1 நோக்கங்கள்
- 2.2 பொது நிதி மற்றும் பொருளாதார அமைப்பு
- 2.3 பொது நிதி மற்றும் தனியார் நிதி
  - 2.3.1 தனியார் ஏள பொது நிதி
  - 2.3.2 பொதுப் பொருட்கள் vs தனியார் பொருட்கள்
- 2.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 2.5 சுருக்கம்
- 2.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 2.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 2.8 மேலும் படிக்க

அலகு 3: அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கான கொள்கைகள்

29-44

- 3.0 அறிமுகம்
- 3.1 நோக்கங்கள்
- 3.2 பொது நிதியின் அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கானக் கொள்கைகள்
  - 3.2.1 அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கான நுட்பங்கள்
  - 3.2.2 அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கானக் கொள்கையின் வரம்புகள்
  - 3.2.3 அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கானச் சோதனைகள்
- 3.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 3.4 சுருக்கம்
- 3.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 3.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 3.7 மேலும் படிக்க

அலகு 4: பொதுச் செலவினங்களின் கொள்கைகள்

45-81

- 4.0 அறிமுகம்

- 4.1 நோக்கங்கள்
- 4.2 பொது செலவினம்: ஒரு அறிமுகம்
  - 4.2.1 பொதுச் செலவினங்களை அதிகரிக்கும் கோட்பாடுகள்
  - 4.2.2 தனியார் மற்றும் பொது செலவினங்களுக்கு இடையிலான ஒப்பீடு
- 4.3 பொது செலவினங்களின் வகைப்பாடு
  - 4.3.1 உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தி திறனிலாச் செலவுகள்
  - 4.3.2 இடமாற்றம் மற்றும் மாற்றப்படாத செலவுகள்
  - 4.3.3 திட்டம் மற்றும் திட்டம் சாரா செலவினம்
  - 4.3.4 இந்தியாவில் பொதுச் செலவினங்களின் வகைப்பாடு
  - 4.3.5 செலவின விதிகள்
- 4.4 இந்தியாவிற்கான குறிப்புகளுடன் பொது செலவினங்களின் காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகள்
  - 4.4.1 பொருளாதார நிலைப்புத்தன்மை மற்றும் மேம்பாடு
- 4.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 4.6 சுருக்கம்
- 4.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 4.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 4.9 மேலும் படிக்க

அலகு 5: பொது வருவாய் ஆதாரங்கள்

82–88

- 5.0 அறிமுகம்
- 5.1 நோக்கங்கள்
- 5.2 பொது வருவாய் ஆதாரங்கள்
  - 5.2.1 வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்க்கு இடையேயான வேறுபாடு
- 5.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 5.4 சுருக்கம்
- 5.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 5.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 5.7 மேலும் படிக்க

தொகுதி II: வரிவிதிப்பு

அலகு 6: வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

89–108

- 6.0 அறிமுகம்
- 6.1 நோக்கங்கள்
- 6.2 வரி விதிப்பின் பொருள்
- 6.3 வரி விதிப்பின் ஆதாரங்கள்
  - 6.3.1 நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகள்
- 6.4 வரிகளின் தாக்கம்
  - 6.4.1 உற்பத்தி மற்றும் வளர்ச்சி மீதான வரிவிதிப்பின் விளைவுகள்
- 6.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 6.6 சுருக்கம்
- 6.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 6.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 6.9 மேலும் படிக்க

அலகு 7: நிதி கொள்கை: பொருள்

109–129

- 7.0 அறிமுகம்
- 7.1 நோக்கங்கள்

- 7.2 நிதி, நாணய மற்றும் பரிவர்த்தனை விகிதம் கொள்கைகளுக்கிடையிலான தொடர்பு
  - 7.2.1 வளரும் நாடுகளில் நிதி கொள்கை
- 7.3 நிதி நிர்வாகம்
  - 7.3.1 வரவு செலவு திட்டத்தின் கோட்பாடுகள்
- 7.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 7.5 சுருக்கம்
- 7.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 7.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 7.8 மேலும் படிக்க

அலகு 8: வரவு செலவு திட்டம்

130–146

- 8.0 அறிமுகம்
- 8.1 நோக்கங்கள்
- 8.2 ஒரு நல்ல வரவு செலவு திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள்
  - 8.2.1 வரவு செலவுத் திட்டத்தின் வகைகள்
  - 8.2.2 வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்தல்
- 8.3 இந்தியாவில் வரவு செலவு திட்டம்: ஒரு கண்ணோட்டம்
  - 8.3.1 வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பொருளடக்கம்
  - 8.3.2 பகுதிகளாக வரவு செலவுத் திட்டம் வழங்கல்
  - 8.3.3 இந்தியாவில் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கால நிர்ணயம்
  - 8.3.4 வரவு செலவு திட்டம் வழங்கலின் இரகசியங்கள்
- 8.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 8.6 சுருக்கம்
- 8.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 8.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 8.9 மேலும் படிக்க

அலகு 9: பற்றாக்குறை நிதி

147–154

- 9.0 அறிமுகம்
- 9.1 நோக்கங்கள்
- 9.2 பற்றாக்குறை நிதிக்கான தேவைகள் மற்றும் நோக்கங்கள்
  - 9.2.1 பற்றாக்குறை நிதி தொடர்பான காரணங்கள், விளைவுகள் மற்றும் குறைபாடுகள்
  - 9.2.2 இந்தியாவில் பற்றாக்குறை நிதி
- 9.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 9.4 சுருக்கம்
- 9.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 9.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 9.7 மேலும் படிக்க

தொகுதி III: நிதி கூட்டாட்சி

அலகு 10: நிதி கூட்டாட்சி ஓர் அறிமுகம்

155–170

- 10.0 அறிமுகம்
- 10.1 நோக்கங்கள்
- 10.2 நிதி கூட்டாட்சியின் கோட்பாடு
  - 10.2.1 நிதிச் கூட்டமைப்பின் அடிப்படைக் கோட்பாடு
  - 10.2.2 நிதி சிக்கல்கள் மற்றும் பொது சேவைகள்
  - 10.2.3 ஒரு கூட்டமைப்பின் நிதி வளங்கள் பிரிவின் கோட்பாடுகள்

- 10.2.4 நிதி சமநிலையின்மை: செங்குத்து மற்றும் கிடைமட்ட ஏற்றத்தாழ்வு
- 10.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 10.4 சுருக்கம்
- 10.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 10.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 10.7 மேலும் படிக்க

அலகு 11: மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

171–218

- 11.0 அறிமுகம்
- 11.1 நோக்கங்கள்
- 11.2 இந்தியாவில் மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகளின் சிக்கல்கள்
  - 11.2.1 அரசாங்க நிதி ஒதுக்கீட்டின் இலக்குகள்
  - 11.2.2 நிதி ஒதுக்கீடு செயல்முறை
  - 11.2.3 இந்தியாவின் கூட்டாட்சி நிதிக் கட்டமைப்பு பற்றிய விமர்சனங்கள்
  - 11.2.4 திட்டமிடல் ஆணையத்தின் விமர்சனங்கள்
- 11.3 இந்தியாவில் நிதி ஆணையத்தின் அறிக்கைகள்
  - 11.3.1 FC உருவாக்கத்தின் பின்னூள்ள பகுத்தறிவு
  - 11.3.2 நிதி ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள்
  - 11.3.3 நிதி ஆணையத்தின் அதிகார வரம்பு
  - 11.3.4 14 வது நிதி ஆணையம் அமைத்தல்
- 11.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 11.5 சுருக்கம்
- 11.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 11.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 11.8 மேலும் படிக்க

தொகுதி IV: இந்தியாவில் வரி அமைப்புகள்

அலகு 12: இந்திய வரி அமைப்பு

219–236

- 12.0 அறிமுகம்
- 12.1 நோக்கங்கள்
- 12.2 ஒன்றியம், மாநிலங்கள் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வருவாய்
  - 12.2.1 உரிய வரி விதிப்பு முறையின் வழியில் உள்ள தடைகள்
  - 12.2.2 இந்திய வரி முறையின் அம்சங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகள்
  - 12.2.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 12.4 சுருக்கம்
- 12.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 12.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 12.7 மேலும் படிக்க

அலகு 13: இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய வரிகள்

237–257

- 13.0 அறிமுகம்
- 13.1 நோக்கங்கள்
- 13.2 மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்
  - 13.2.1 வரி வருவாய்கள்
  - 13.2.2 வரி அல்லாத வருவாய்
  - 13.2.3 இந்தியாவில் வரி மற்றும் வரி அல்லாத வருவாயின் தற்போதைய நிலை

- 13.2.4 இந்தியாவிலுள்ள உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வருவாய்
- 13.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 13.4 சுருக்கம்
- 13.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 13.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 13.7 மேலும் படிக்க

அலகு 14: நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகளின் சீர்திருத்தங்கள்

258–312

- 14.0 அறிமுகம்
- 14.1 நோக்கங்கள்
- 14.2 வரி சீர்திருத்தங்கள்
  - 14.2.1 மறைமுக வரிவிதிப்பு விசாரணை குழு (ஜா குழு)
  - 14.2.2 வரி சீர்திருத்தக் குழு (செல்யா குழு), 1991
  - 14.2.3 நேரடி மற்றும் மறைமுக வரி மீதான பணிகள், 2002 (கல்கர் குழு)
- 14.3 வருவாய் மற்றும் செலவுகளின் போக்கு: ஒரு கண்ணோட்டம்
  - 14.3.1 வரவுகளில் போக்குகள்
  - 14.3.2 செலவினங்களின் போக்குகள்
- 14.4 பிந்தைய சீர்திருத்த காலத்தில் பொதுக் கடன்
  - 14.4.1 பொது கடன் மீதான விளைவுகள்
  - 14.4.2 பொருளாதாரம் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக பொதுக் கடன்
  - 14.4.3 இந்தியாவின் பொது கடன் வளர்ச்சி
- 14.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 14.5 சுருக்கம்
- 14.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 14.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 14.8 மேலும் படிக்க

அறிமுகம்

குறிப்புகள்

பொது நிதி என்பது பொருளாதாரத்தில் அரசின் பங்கினை ஆய்வு செய்கிறது. அரசாங்கத்தின் வருவாய் மற்றும் பொதுமக்கள் அரசாங்க செலவினங்களை மதிப்பிடுவது மற்றும் விரும்பத்தக்க விளைவுகளை அடைய விரும்பாத ஒன்றைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒன்று அல்லது அதற்குமேற்பட்டவற்றை மதிப்பிடும் பொருளாதாரத்தின் உறுதியான பிரிவு ஆகும்.

பொது நிதி என்பது கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறை ஆகியவற்றிற்கு இடையே உள்ள நெருக்கமான தொடர்புகளின் வேறுபாட்டைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பொருளாகும். இது பொருளாதாரம் நிறுவன கட்டமைப்பின் சூழலில் ஒரு பொருள் மற்றும் பயனை மட்டுமே பெறுகிறது என்பதோடு, அது ஆய்வு செய்யப்படுவதைக் குறிக்கின்றது. பொது நிதியியல் கொள்கைகளில் கோட்பாட்டு கருத்துகள் மற்றும் கொள்கைகள் பயன்பாட்டின் ஒன்றுக்கொன்று வளர்ச்சியடைகின்றன.

எந்த ஒரு கோட்பாட்டு மாதிரியையும் அதன் நிறுவன கட்டமைப்பு தன்னளவில் தனித்துவம் வாய்ந்தது என்பதால், ஒவ்வொரு பொருளாதாரத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் போதுமான அளவு பொருந்தக் கூடாது. எனவே, பொது நிதி பற்றிய விவாதம் தனியொரு பொருளாதாரத்தின் பின்னணியில் இருக்க வேண்டும் என்பது முக்கியமானது. பொதுப் பொருளாதாரத்தின் மிக முக்கியமான பகுதியாகவே நிதிப் பொருளாதாரம் உள்ளது. இது அரசின் வரவுகளும் செலவினங்களும் பொருளாதாரத்தையும் அதன் செயல்திறனையும் பாதிக்கும் விதத்தைப் பற்றி ஆராய்கிறது. மேலும், பொருளாதாரம் தொடர்பான கொள்கைகளையும், அரசியல் தொடர்பான கோட்பாடுகளையும் விவாதிக்கிறது. ஒரு களமாக, நிதி பொருளாதாரம், பொது நிதி, செலவு மற்றும் வருவாய் ஆதாரங்கள், வரிவிதிப்பு முறை, வரிவிதிப்பு வகைகள், நிதி கூட்டாட்சி முறையின் கோட்பாடுகள் மற்றும் நடைமுறையில் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கும் கோட்பாடுகள் உள்ளிட்ட பல முக்கிய பிரச்சினைகளை விவாதிக்கிறது.

இந்த புத்தகம், நிதி பொருளாதாரம், தூரக் கல்வி மாணவர்களை மனதில் வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இது தெளிவான, விளங்குகிற மொழியைப் பயன்படுத்தி பயனர் நட்பு வடிவத்தில் வழங்கப்படுகிறது. இதில் ஒவ்வொரு பகுதியும் அறிமுகத்துடன் தொடங்குகிறது, இதன் பிறகு தலைப்பிற்கான நோக்கங்கள் தொடங்குகின்றன. ஒவ்வொரு அலகின் முடிவிலும் ஒரு சுருக்கம் மற்றும் முக்கிய கருத்துப்படிமங்களின் பட்டியல் உள்ளது அவை கற்றுக்கொண்டதை நினைவுபடுத்த உதவுகிறது. அனைத்து அலகுகளும் சுய மதிப்பீட்டுக் கேள்விகள் மற்றும் உடற்பயிற்சிகளைக் கொண்டுள்ளன, மேலும் விபூக ரீதியாக உங்கள் முன்னேற்ற கேள்விகளை சரிபார்க்கவும், இதனால் மாணவர் என்ன கலந்துரையாடப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை கண்காணிக்க முடியும்.

அலகு 1 பொது நிதி

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 1.0 அறிமுகம்
- 1.1 நோக்கங்கள்
- 1.2 பொது நிதி மற்றும் அதன் பொருள்
  - 1.2.1 பொது நிதியின் தன்மை
- 1.3 பொது நிதியின் நோக்கம் மற்றும் பயன்கள்
- 1.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 1.5 சுருக்கம்
- 1.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 1.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 1.8 மேலும் படிக்க

1.0 அறிமுகம்

பொருளாதாரத்தில் அரசின் பங்கு பற்றிய ஆய்வு பொது நிதி என அழைக்கப்படுகிறது. இது பொருளாதாரத்தின் ஒரு முக்கியப் பிரிவாகும். இது ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய அரசாங்க வருவாய் மற்றும் அரசாங்க செலவினத்தை மதிப்பிடுகிறது. பொது/மாநில நிதியின் இரு முக்கிய கூறுகளாக வருவாய் வசூல் மற்றும் பொதுச் செலவினங்கள் உள்ளன. ஒரு மாநிலத்தினால் வருவாய் வசூலாகும் வரிகள், கட்டணங்கள், சிறப்பு மதிப்பீடுகள், அபராதங்கள் மற்றும் கடமைகள் என்ற வடிவில் வருகிறது. குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களில், மாநில அரசின் வரவு செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறையை, கடன்களின் வடிவில் வெளிநாட்டு கடன் மூலம் கடனளிப்பதை ஒப்படைக்கிறது. வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சிப் பணிகள் தொடர்பாக ஒரு மாநிலத்தினால் செலவிடப்படும் செலவினம் பொது செலவினமாக அறியப்படுகிறது. மேலும், கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற பல்வேறு சமூக, பொருளாதார மற்றும் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கான செலவினங்களையும் அரசு தனது நிர்வாகச் செலவுகளுக்காக நிதி திரட்டி வருகிறது. எனவே மக்களின் நல்நிலைக்கு நவீன நிலையில் பொது நிதி முக்கியப் பங்காற்றுகிறது. இக்காரணத்திற்காகத்தான் பொது நிதி என்ற கருத்து அரசுக்கான பழமையானது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு நிலையான அரசாங்கத்துக்கு நல்ல நிதி இருக்க வேண்டும். நிர்வாகத்தைக் காட்டிலும் திறமையற்ற, அதிக நிலையான, நிதி மேலாண்மையை ஏற்படுத்தும்.

எனவே இந்த அலகு பொது நிதியின் பொருள், நோக்கம் மற்றும் பயன்களை ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

1.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,;

பொது நிதி

குறிப்புகள்

- பொது நிதியின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ளுதல் முடியும்
- பொது நிதியின் தன்மையை விளக்க முடியும்.
- பொது நிதியின் நோக்கத்தை விளக்க முடியும்.
- பொதுநிதியின் பல்வேறு பயன்களை ஆராய முடியும்

1.2 பொது நிதி மற்றும் அதன் பொருள்

பொது மற்றும் தனியார் பொருட்கள் மற்றும் பொதுத்துறையின் கருத்தாக்கம் ஆகியவற்றிற்கு இடையே உள்ள முக்கிய வேறுபாடு, பொது நிதியின் பரந்த துறையை ஆராய்வதற்கு நம்மை இட்டுச் செல்வதாகும். பொது நிதி என்பது அரசு செயற்பாடுகளுக்கான நிதியுடன் தொடர்புடையது. ஒரு தேசத்தின் பொதுக் கருவூலத்தின் நிதி நடவடிக்கைகளை விவாதிக்கும் ஒரு பொருள் என்று வரையறுக்கலாம். இதற்கு முன்னர், எழுத்தாளர்களைவிட ஒரு குறுகிய சூழலில் பொது நிதி பற்றி இன்றைய எழுத்தாளர்கள் வரையறுத்தனர். அரசின் நிதி அம்சங்களை ஆராய பொது நிதி உதவுகிறது. இது, அரசின் கொள்கை, குறிப்பாக செலவு மற்றும் வரி கொள்கை ஆகியவற்றையும், பொருளாதாரத்தையும், நாட்டின் குடிமக்களின் நலனையும் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் ஆராய்வதற்கு நமக்கு உதவுகிறது.

1.2.1 பொது நிதியின் தன்மை

பொது நிதியின் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு முன், 'பொது' மற்றும் 'நிதி' என்ற சொற்களின் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்வது அவசியம். 'பொது' என்பது தனிநபர்களின் தொகுப்பிற்காக உள்ளது, அதேசமயம் 'நிதி' என்பது பொருளாதாரம் அல்லது வருவாய்கள் என்பதாகும். எனவே, 'பொது நிதி' என்பது ஒரு பொது அமைப்புகளின் ஆதாரமாகும்.

பொது நிதிப் பொருளாதாரம் தொடர்பான விஷயங்கள், மாநில நடவடிக்கைகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய பொருளாதார தத்துவத்துடன் தொடர்ச்சியாக திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளன. அதன்படி, ஆண்டுகளில் பொதுமக்கள் நிதி வரையறை விரிவடைந்து பரந்த பகுதிகளில் பரவுகிறது. முதலாளித்துவத்தின் ஆரம்ப நாட்களில், தனியார் துறை எப்போதும் பொதுத்துறையை விட திறமையானதாக இருப்பதாக பரவலாக நம்பப்படுகிறது. எனவே, அது தலையிடக் கோட்பாட்டுக்கான தத்துவார்த்த அடிப்படையை வழங்கியது. இதன் காரணமாக, ஏறத்தாழ அனைத்து பொருளாதார முடிவுகளும் தேவையையும் அளிப்பையும் சந்தை வலிமைகளால் வழிநடத்திச் செல்கின்றன. அரசாங்கத்தின் பங்கு சந்தை சக்திகளின் செயற்பதில் தலையிடாது, மாறாக அதன் சொந்த செயற்பாடுகளை மட்டுப்படுத்துவதற்கு குறைந்த பட்சம் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கி இருந்தது:

- சமூகத்தின் உள்விளைவுகளுக்கு எதிராக சமுதாயத்தை பாதுகாத்தல், பயனுள்ள சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு நிலைமைகளை உறுதிப்படுத்துதல் ஆகும். இதற்காக, அரசு தன்னை பராமரிக்கவும், தேவையான நிர்வாக, நீதித்துறை மற்றும் தொகுதி அமைப்புகளை உருவாக்கவும் இருந்தது.

- அங்கு நடக்கும் எந்தவொரு வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பிற்கும் எதிராக சமுதாயத்தை பாதுகாத்தல். மேலும் இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற ஆயுதப்படைகளை நிலைநிறுத்த அரசு செயல்பட்டது.

பொது நிதி

- சமூக மேற்பார்வைகளைத் தோற்றுவித்து, பராமரிக்கும் பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டு, தனியார் துறை, சமூக மிகை தலைகளை உருவாக்கவோ, இயக்கவோ இயலாத நிலையில், அவர்களுடைய வணிக தன்மை அற்ற காரணங்களுக்காக இல்லையெனில், பொருளாதாரத்தில் திறமையான முறையில் வேலை செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது. அரசுக்குள்ளேயே நுழைவதற்கான வாதம் தனியார் துறை விட பொதுத்துறை மிகவும் திறமையானதாக இல்லை. பொதுத் துறை இல்லாத நிலையில், அத்தியாவசிய சமூக மேல்நிலைகள் இருப்பதாக தோன்றவில்லை என்பதே அடிப்படை வாதம். அவர்களது விவகாரத்தில், பொதுமக்கள் நிதியச் செலவுகள் சமூக நன்னெறியைக் குறைக்கும். எனவே, சமுதாயத்திற்கான சமூக சபைகளை விரிவுபடுத்துவதற்காக அது செலுத்துகிறது. இருப்பினும், அவர்களின் தனியார் நன்மை பயன், தனியார் குறுநில செலவுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் குறைவாக உள்ளது. இதன் விளைவாக, தனியார் துறை அவற்றை உருவாக்க தயாராக இல்லை. அதன்படி, அரசு பொது நிதியில் இருந்து சமூக நலன்களை நிதியளிப்பதற்கும், தேவைப்பட்டால், வணிக ரீதியான இழப்பு ஏற்பட்டால் அவற்றை நடத்துவதற்கும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

அரசு, தலையிடாக்க கோட்பாட்டின்படி, பொருளாதாரத்துக்கு மிகவும் புறம்பான ஏதோ ஒன்று என்று கருதப்பட்டது. இது அதன் தனியார் துறைக்கு அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருந்தது. எனவே, பொதுத்துறை தனியார் துறைக்கு உதவுவதற்கும், கூடுதலாகப் பணியாற்றுவதற்கும் சிறந்தது என்று கருதப்பட்டது, ஆனால் மூலதன உருவாக்கம், பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகிய பிரச்சினைகளை சமாளிப்பதற்கு கூட திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தை உருவாக்குவது விரும்பத்தக்கது என்று கருதப்படவில்லை.

அரசின் நடவடிக்கைகள் ஒரு தேவையான தீமைக்கு மட்டுமே சகித்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியிருக்கும் மேலும் குறைந்தபட்ச அளவிற்கு குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பதால், உண்மையான கேள்வி பொது மற்றும் தனியார் துறைகளுக்கு இடையேயான பொருளாதார நடவடிக்கைகளை அடிப்படை ஒதுக்கீடு செய்ய முடிவு செய்யவில்லை மற்றும் அதனுடன் இணைந்த நிதி மற்றும் இணைந்த பிரச்சினைகள் மூலம் கருவூலம் இயங்க வேண்டிய விதத்தை ஆராய்வதற்கு மாறாக இருக்க வேண்டும். பின்னணியில் இந்த தத்துவத்தால், பொதுமக்களின் நிதியியல் கோட்பாடு ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதானமாக பொருளாதாரம் தனியார் துறையின் பணிக்காகக் கருவூல நடவடிக்கைகளில் குறுக்கிடுவது மற்றும் குறைந்தபட்சம் இது போன்ற குறுக்கீடுகளை தக்க வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய வழி குறித்த ஒரு விளக்கமாக இது கருதப்பட்டது.

இதேபோல், பொது நிதி பற்றிய அறிமுகத்தின் ஆசிரியரான கார்ல் C.ப்ளேன், பொது நிதி என்ற சொற்றொடர், அரசாங்கத்தின் செலவினங்களை எதிர்கொள்ள அரசாங்கங்கள் எழுப்பிய நிதியைப் பற்றிய ஆய்வு ஒன்றில் மட்டுமே, ஏற்கப்பட்ட பயன்பாட்டினால் வந்துள்ளது என்று கூறுகிறார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. பொது நிதி என்றால் என்ன?
2. பொது நிதியின் தன்மையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் பெற்றது ஏன்?

1.3 பொது நிதியின் நோக்கம் மற்றும் பயன்கள்

பொது நிதியின் நோக்கம், ஒட்டுமொத்த செயல்பாடு, வேலைவாய்ப்பு, விலைகள் மற்றும் பொருளாதார அமைப்பின் வளர்ச்சி நிகழ்முறை ஆகியவற்றின் அளவில் அரசாங்கத்தின் நிதிச் செயல்பாடுகளின் செல்வாக்கு பற்றிய முழுமையான விவாதத்தைக் கொண்டுள்ளது.

பொருளாதார வல்லுனர் பிலிப் E டெய்லர் கூறுகையில், 'பொது நிதி என்பது, அரசாங்கத்தின் நிறுவனத்தின் கீழ், பொது மக்களின் நிதியுடன் ஒருங்கிணைக்கப் பட்ட குழுவாக உள்ளது. இதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை பற்றி மட்டுமே ஆராய்கிறது. அரசின் நிதியுதவி அரசாங்க நிதிகளை உயர்த்துவது மற்றும் வழங்குவது ஆகியவை அடங்கும். பொது நிதி என்பது நிதி அல்லது பொதுக் கருவூலத்தின் செயல்பாட்டுடன் தொடர்புடையது. எனவே, அது அறிவியலாக இருக்கும் அளவுக்கு, அது நிதி அறிவியல் அதன் கொள்கைகள் நிதியக் கொள்கைகள், அதன் பிரச்சினைகள் நிதியப் பிரச்சினைகள் ஆகும்.'

இந்த நாட்களில், மாநில மற்றும் தனியார் துறைகளுக்கு இடையில் தொடர்பு மற்றும் இடைத்தொடர்பு தேவை என்பது முறையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, நவீன பொருளாதாரத்தில், பொதுத் துறை கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறை ஆகியவற்றில் முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளது. இது பொது நிதியின் நோக்கத்தை விரிவுபடுத்துவதன் பொருள் ஆகும், அதில் பின்வருவன அடங்கும்:

- (a) சமூகப் பாதுகாப்புக்கான நடவடிக்கைகள்
- (b) வர்த்தக சுழற்சிகளை சரிபார்த்தல்
- (c) வேலையின்மையை குறைத்தல்
- (d) பகிர்ந்தளிப்பு நீதியைக் கொண்டுவருதல்
- (e) மூலதனத் திரட்டல் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவுதல்
- (f) பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீக்குதல்

பல அரசாங்கங்களும் முறையான திட்டமிடலும் பொதுத் துறையை பரந்த அளவில் பயன்படுத்தியும் வருகின்றன. எனவே, இந்த புதிய அணுகுமுறைக்கு ஏற்ப, பொது நிதியின் பரந்த வரையறைகளை நாம் கடந்து வருவோம். எடுத்துக்காட்டாக, பொது நிதி என்ற கோட்பாட்டின் ஆசிரியரான ரிச்சர்ட் ஏபெல் முகஸ்ட் கூறுவதாவது, அரசாங்க வருவாய் செலவினத்தை மையமாகக் கொண்ட பிரச்சினைகளின் சிக்கல் மரபார்ந்த முறையில் பொது நிதி என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. பல அரசாங்கங்களும் முறையான திட்டமிடலும் பொதுத் துறையை பரந்த அளவில் பயன்படுத்தியும் வருகின்றன. எனவே, இந்த புதிய அணுகுமுறைக்கு ஏற்ப, பொது நிதியின் பரந்த வரையறைகளை நாம் கடந்து வருவோம். எடுத்துக்காட்டாக, பொது நிதி என்ற கோட்பாட்டின் ஆசிரியரான ரிச்சர்ட் ஏபெல் மஸ்க்ராவ் கூறுவதாவது, 'அரசாங்க வருவாய் செலவினத்தை

மையமாகக் கொண்ட பிரச்சினைகளின் சிக்கல் மரபார்ந்த முறையில் பொது நிதி என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. பொது வீடுகளின் செயற்பாடுகள் பணவரவுகள், செலவினங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியிருக்கையில், அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் நிதியத்தின் பிரச்சினைகளல்ல (முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது) நமது பணியை ஒரு விசாரணையாக நினைக்க வேண்டும். பொது வரவுசெலவு திட்டத்தின் செயல்பாட்டில் எழும் பொருளாதாரக் கொள்கையின் கூறுபாடுகளுக்குள் அடங்கும்.'

பொது நிதி

குறிப்புகள்

எனவே பொது நிதியின் பொருள் தர்க்கரீதியாக இருப்பினும் அரசாங்க வணிகத்தின் நிதி அம்சங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. இதேபோல் அமெரிக்க பொருளாதார வல்லுனரான ஜேம்ஸ் எம். புகானன் கூறுகையில் 'ஒரு அலகு என்று கருதப்படும் அரசாங்கம் பொது நிதி ஆய்வுக்கு உட்பட்டது. மேலும் முக்கியமாக பொது நிதி ஒரு அரசாங்கத்தின் பொருளாதார செயல்பாட்டை ஒரு பிரிவு என்று ஆய்ந்து காட்டுகிறது.

பொது நிதி கருவூலத்தை செயல்படுத்தும் வழியை மட்டுமல்லாமல், பொது நிதியத்தின் பொருள், கருவூலத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் மாற்று கொள்கைகளின் விளைவுகள் மற்றும் இந்த கொள்கைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகளைத் தேர்வு செய்வதற்கான வினாவையும் உள்ளடக்கியது. அரசு துறை ஒரு பொது குடும்பமாக கருதப்படுகிற ஒரு அணுகுமுறையை மஸ்க்ராவ் ஆதரிக்கிறது. அத்தகைய பொது வீட்டில் சில நோக்கங்கள் உள்ளன, அவற்றில் வகைப்படுத்தலாம்:

- (i) வளங்களின் ஒதுக்கீடு
- (ii) வருமானம் மற்றும் செல்வத்தை விநியோகம் செய்வதில் சரிசெய்தல்
- (iii) விலை மற்றும் வேலைவாய்ப்பு உறுதிப்படுத்தல்

இவை, வரவுசெலவு கொள்கையின் மூன்று நோக்கங்களை, அதாவது, இயற்பியல் கருவிகளின் பயன்பாடு பற்றி குறிப்பிடுகின்றன:

- (a) வளங்களின் ஒதுக்கீட்டில் சரிக்கட்டுதல்கள்
- (b) வருமானம் மற்றும் செல்வ பகிர்வில் சரிக்கட்டுதல்கள்
- (c) பொருளாதார நிலைப்படுத்தும் பாதுகாப்பு

மூலதன உருவாக்கம், பொருளாதார வளர்ச்சி பொது நிதி போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய குறிக்கோள்களை நாங்கள் சேர்க்கலாம். எவ்வாறாயினும், பொது நிதியியல் பற்றிய ஒரு விரிவான ஆய்வு, வரிவிதிப்பு விளைவுகள் போன்ற வரவு செலவுத் திட்டக் கொள்கைகளை உருவாக்குதல் மற்றும் செயல்படுத்துதல் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களில் கொண்டு வருகிறது. பொது நிதி என்ற கோட்பாட்டில், பொது வீட்டுடைமை உபயோக முறை (பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் போன்றவை) எப்படி இயங்க வேண்டும் என்பது பற்றிய விரிவான விவாதத்தை கொண்டு வருவதன் மூலம், தனியார் துறை மாற்று நிதிய நடவடிக்கைகளுக்கு வழிமுறையாகும். உதாரணமாக வரிவிதிப்பு, செலவினங்கள், பொதுக் கடன்கள் ஆகியவை இத்தகைய நிதிய நடவடிக்கைகளாகும். அதன்படி, பொது வீட்டுடைமையின் அடிப்படை குறிக்கோள்களிலும் அதன் உழைக்கும் நெறிமுறை அம்சங்களிலும் எங்கள் கவனத்தை குவிக்கும் வகையில் மஸ்க்ராவ் அணுகுமுறை மிகவும்

பொது நிதி

குறிப்புகள்

பயனுள்ளதாக இருப்பதை வலியுறுத்துவது, நிதிக் கொள்கையின் பல்வேறு பாகங்களைப் பற்றிய விரிவான அறிவு மற்றும் நடவடிக்கைகள் மற்றும் எங்கள் பகுப்பாய்வு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வது சம்பந்தப்பட்ட நிறுவன காரணிகள் தவிர அனைத்தும் வேண்டும்.

ஒரு நவீன அரசாங்கம் பெரும்பாலும் பல மட்டங்களில் (மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளூர்) செயல்படுகிறது என்பதால், பொதுமக்களின் நிதியியல் பொருள் பல்வேறு மட்டங்களில் அரசாங்கத்தின் நிதியியல் பிரச்சினைகள் மற்றும் கொள்கைகளை செயல்படுத்துகிறது. மேலும் அரசாங்கங்களின் நிதியியல் உறவுகளை ஆய்வு செய்கிறது.

பொது நிதியத்தின் பொருள் ஒன்றுடன் ஒன்று மற்றும் இடைவிடாத தவிர்க்க முடியாத பகுதிகள் மாற்று உபகாரத்திற்கு ஒப்புக்கொள்கிறது. எனவே, ஒவ்வொரு குழு அல்லது துணை குழு மேலும் விவரங்களை ஒப்புக்கொள்கிறது. ஒரு நவீன பொருளாதாரத்தின் சமூக பொருளாதார மாற்றம், நிதி முறையின் அதிவேக வளர்ச்சியுடனும் பூகோளமயமாக்கலுடனும் கூடுதலாக, ஒரு நவீன அரசு மற்றும் அதன் செயற்பாடுகளின் பொறுப்புகளுக்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். புதிய பிரச்சினைகள் மற்றும் மேலும் பிரச்சினைகள் வருவதை கவனித்து வருகின்றன. இந்த செயல்பாட்டில், மாநிலத்தின் வள ஆதாரங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. கூடுதல் நிதி ஆயுதங்கள், அதன் விநியோகங்கள் பற்றிய புதிய வழிவகைகளையும் இது கண்டுபிடித்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சிகள் அனைத்தும் செழித்து, பொது நிதியியல் ஒழுங்கை விரைவாகச் செழித்து வருகின்றன.

பொது நிதியின் நோக்கம் பின்வருவனவற்றில் பிரிக்கப்படலாம்:

1. பொது வருவாய் கோட்பாடு: பொது நிதி என்ற கோட்பாடு, மாநில வருமானத்தின் மாற்று ஆதாரங்களைப் பற்றியது. பல்வேறு வகையான வருவாய்களின் ஒப்பீட்டு நன்மைகளையும், குறைபாடுகளையும், அவற்றுக்கிடையிலான தேர்வை நிர்வகிக்க வேண்டிய கோட்பாடுகளையும் விவாதிக்கிறது. பொது வருவாய், வரிவிதிப்பு, வரி அல்லாத வருவாய், பொதுக் கடன் மற்றும் கூடுதல் செலாவணியை உருவாக்குதல் ஆகிய பல்வேறு ஆதாரங்களில் சிறப்புக் கவனம் பெறுகின்றன.

- (a) வரிவிதிப்பைப் பற்றிய ஆய்வில், வரி விதிப்பு முறைகள், வரிவிதிப்பின் சிக்கல்கள், பொருளாதாரத்தின் மீது வரிவிதிப்பின் விளைவுகள் ஆகியவற்றை நிர்வகிக்கும் பல்வேறு கோட்பாடுகளை நாம் முடிமறைக்கின்றோம்.
- (b) வரி அல்லாத வருவாய்களில் பொது நிறுவனங்கள், மானியங்கள், கட்டணங்கள், அபராதங்கள் மற்றும் வட்டி ரசீதுகள் போன்ற ஆதாயங்கள் மற்றும் இலாபங்கள் ஆகியவை அடங்கும். இவை ஒவ்வொன்றும் பொதுவாக அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளிலும் குறிப்பாக நிதிக் கொள்கைகளிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக இருக்கும்.
- (c) நவீன காலங்களில், பொது கடன் பிரச்சினைகளை தனித்தனியாக படிப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.
- (d) அதிகாரிகளால் அச்சிடப்பட்ட பத்திரிகைகளுக்கு அதன் சொந்த நன்மைகள் மற்றும் தீமைகள், ஆபத்துகள் மற்றும் வரம்புகள்

ஆகியவற்றில் சிறப்பு கவனம் தேவைப்படுகிறது.

பொது நிதி

(e) சில பொருளாதாரங்களில் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் முக்கிய கொள்கை மற்றும் ஒழுங்குமுறை கருவிகளை அதிகாரிகள் கையில் வழங்குகின்றன. அவ்வாறான நிலையில், அவர்கள் ஒரு பலவீனத்தை விட பலத்தின் ஆதாரமாக இருப்பதை உறுதிப்படுத்துவது இன்றியமையாததாகும்.

குறிப்புகள்

(f) நவீன அரசாங்கங்களுடன் பொதுக் கடன் ஒரு முக்கிய வருவாய் ஆதாரமாக மாறியுள்ளது. பொது நிதி வழங்குதல் மற்றும் பொதுச் செலவினம் அவை பக்கம் சார்ந்ததாக இருக்கும். மேலும், பொதுக்கடன் பொருளாதாரத்தின் பணியை ஒழுங்குபடுத்தும் முக்கிய கருவியாக கருதப்படுகிறது.

2. பொது செலவினக் கோட்பாடு: பொது செலவினங்களின் மூலம், அரசு பொருளாதாரத்தின் நிதிப் பாய்ச்சலை ஏற்று, அதன் தேவையையும், விநியோக வடிவமைப்பையும் பாதிக்கின்றது. மேலும், மக்களின் நலன், வளர்ச்சி மற்றும் பிற கொள்கைகளை செயல்படுத்தும் முக்கிய கருவியாகவும் விளங்குகிறது.
3. நிதி நிர்வாகம்: நிதிச் செயற்பாடுகள் பொது வரவு செலவுத் திட்டம், அதன் தேர்ச்சி, நடைமுறைப்படுத்தல், தணிக்கை மற்றும் இதுபோன்ற பிற விவகாரங்கள் உட்பட நிதி நிர்வாகத்தின் சிக்கல்களை உள்ளடக்கியது. நிதி நிர்வாகத்தின் பொருத்தமான பரிமாணங்களை ஆய்வு செய்யாமல், பொது நிதியின் பொருள் முழுமையடையாது.
4. நிலைப்படுத்தும், வளர்ச்சி மற்றும் விநியோக நீதி: இவை நவீன அரசாங்கங்களின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளில் முன்னணிப் பிரச்சினைகளாக மாறிவிட்டன. எனவே அவற்றின் நிதி தாக்கங்கள் பொது நிதிக் கோட்பாட்டினை விவாதிப்பதில் ஒரு தனித்துவமான நடைமுறையை பெற்றிருக்கின்றன.
5. கூட்டாட்சி நிதி: ஒரு பன்முகத் தன்மை கொண்ட (அல்லது பல-நிலை) அரசியலமைப்பு முறைமை, பல்வேறு அடுக்குகளுக்கு இடையில் செயல்பாடுகள் மற்றும் வளங்களைப் பொருத்துவதுடன், அரசாங்க நிதிப் பற்றாக்குறை, நிதி ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் அவற்றின் திருத்தம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகள் மற்றும் சிக்கல்கள் ஆகியவற்றிற்கு அவசியமாகும். எனவே கூட்டாட்சி நிதி என்பது நவீன பொது நிதியின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும்.
6. பொதுக் கொள்கை தொடர்பான சிக்கல்கள்: ஒரு நவீன அரசாங்கம் தொடர்ச்சியாக வளர்க்கும் ஒரு சமூக பொருளாதார சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்தகைய பிரச்சினைகள் பன்முகத்தன்மை மற்றும் நிதியியல் தாக்கங்களை கொண்டவை. அவை தனியாகவோ அல்லது மற்ற பிரச்சினைகளின் ஒருங்கிணைந்த பகுதிகளாகவோ நடத்தப்படலாம்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் இன்று ஏன் முக்கியப் பங்காற்றுகிறது?
4. பொது வருவாயின் கோட்பாடு என்ன?
5. கூட்டாட்சி நிதி ஏன் முக்கியத்துவம் பெற்றது?

1.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. 'பொது நிதி' என்பது பொதுச் சமுதாயத்தின் வளங்கள் ஆகும். பொது நிதியியல் அரசாங்கத்தின் நிதி அம்சங்களை ஆய்வு செய்ய உதவுகிறது. இது அரசாங்க கொள்கை, குறிப்பாக செலவு மற்றும் வரிக் கொள்கையைப் படிக்க உதவுகிறது. இது நாட்டின் குடிமக்களின் பொருளாதாரத்தையும், நலன்களையும் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் ஆராய்வதற்கு நமக்கு உதவுகிறது.
2. பொது நிதி தொடர்பான பிரச்சனைகளின் பகுதிகள் மாநில நடவடிக்கைகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய பொருளாதார தத்துவத்துடன் தொடர்ச்சியாக திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளன. அதன்படி, கடந்த ஆண்டுகளில், பொது நிதி வரையறை விரிவடைந்து வரும் பகுதிகளில் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது.
3. இந்த நாட்களில், மாநில மற்றும் தனியார் துறைகளுக்கு இடையில் தொடர்பு மற்றும் இடைத்தொடர்பு தேவை என்பது முறையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, நவீன பொருளாதாரத்தில், பொதுத் துறை கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறை ஆகியவற்றில் முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளது.
4. பொது நிதி என்ற கோட்பாடு, மாநில வருமானத்தின் மாற்று ஆதாரங்களைப் பற்றியது. பல்வேறு வகையான வருவாய்களின் ஒப்பீட்டு நன்மைகளையும், குறைபாடுகளையும், அவற்றுக்கிடையிலான தேர்வை நிர்வகிக்க வேண்டிய கோட்பாடுகளையும் விவாதிக்கிறது. பொது வருவாய், வரிவிதிப்பு, வரி அல்லாத வருவாய், பொதுக் கடன் மற்றும் கூடுதல் செலாவணியை உருவாக்குதல் ஆகிய பல்வேறு ஆதாரங்களில் சிறப்புக் கவனம் பெறுகின்றன.
5. ஒரு பன்முகத் தன்மை கொண்ட (அல்லது பல-நிலை) அரசியலமைப்பு முறைமை, பல்வேறு அடுக்குகளுக்கு இடையில் செயல்பாடுகள் மற்றும் வளங்களைப் பொருத்துவதுடன், அரசாங்க நிதிப் பற்றாக்குறை, நிதி ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் அவற்றின் திருத்தம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய பிரச்சனைகள் மற்றும் சிக்கல்கள் ஆகியவற்றிற்கு அவசியமாகும். எனவே கூட்டாட்சி நிதி என்பது நவீன பொது நிதியின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும்.

1.5 சுருக்கம்

- பொது மற்றும் தனியார் பொருட்கள் மற்றும் பொதுத்துறையின் கருத்தாக்கம் ஆகியவற்றிற்கு இடையே உள்ள முக்கிய வேறுபாடு, பொது நிதியின் பரந்த துறையை ஆராய்வதற்கு நம்மை இட்டுச்

செல்வதாகும். பொது நிதி என்பது அரசு செயற்பாடுகளுக்கான நிதியுடன் தொடர்புடையது. ஒரு தேசத்தின் பொதுக் கருவூலத்தின் நிதி நடவடிக்கைகளை விவாதிக்கும் ஒரு பொருள் என்று வரையறுக்கலாம்.

பொது நிதி

- பொது நிதியின் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு முன், 'பொது' மற்றும் 'நிதி' என்ற சொற்களின் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்வது அவசியம். 'பொது' என்பது தனிநபர்களின் தொகுப்பிற்காக உள்ளது, அதேசமயம் 'நிதி' என்பது பொருளாதாரம் அல்லது வருவாய்கள் என்பதாகும். எனவே, 'பொது நிதி' என்பது ஒரு பொது அமைப்புகளின் ஆதாரமாகும்.
- பொதுத் துறை இல்லாத நிலையில், அத்தியாவசிய சமூக மேல்நிலைகள் இருப்பதாக தோன்றவில்லை என்பதே அடிப்படை வாதம். அவர்களது விவகாரத்தில் பொதுமக்கள் நிதியச் செலவுகள் சமூக நன்னெறியைக் குறைக்கும்.
- அரசு, தலையிடாக் கோட்பாட்டின்படி, பொருளாதாரத்துக்கு மிகவும் புறம்பான ஏதோ ஒன்று என்று கருதப்பட்டது. இது அதன் தனியார் துறைக்கு அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருந்தது. எனவே, பொதுத்துறை தனியார் துறைக்கு உதவுவதற்கும், கூடுதலாகப் பணியாற்றுவதற்கும் சிறந்தது என்று கருதப்பட்டது.
- அரசின் நடவடிக்கைகள் ஒரு தேவையான தீமைக்கு மட்டுமே சகித்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியிருக்கும் மேலும் குறைந்தபட்ச அளவிற்கு குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பதால், உண்மையான கேள்வி பொது மற்றும் தனியார் துறைகளுக்கு இடையேயான பொருளாதார நடவடிக்கைகளை அடிப்படை ஒதுக்கீடு செய்ய முடிவு செய்யவில்லை மற்றும் அதனுடன் இணைந்த நிதி மற்றும் இணைந்த பிரச்சினைகள் மூலம் கருவூலம் இயங்க வேண்டிய விதத்தை ஆராய்வதற்கு மாறாக இருக்க வேண்டும்.
- பொது நிதி பற்றிய அறிமுகத்தின் ஆசிரியரான கார்ல் C. ப்ளேன், பொது நிதி என்ற சொற்றொடர், அரசாங்கத்தின் செலவினங்களை எதிர்கொள்ள அரசாங்கங்கள் எழுப்பிய நிதியைப் பற்றிய ஆய்வின்படி, ஏற்கப்பட்ட பயன்பாட்டினால் வந்துள்ளது என்று வரையறுத்தார்.
- பொது நிதியின் நோக்கம், ஒட்டுமொத்த செயல்பாடு, வேலைவாய்ப்பு, விலைகள் மற்றும் பொருளாதார அமைப்பின் வளர்ச்சி நிகழ்முறை ஆகியவற்றின் அளவில் அரசாங்கத்தின் நிதிச் செயல்பாடுகளின் செல்வாக்கு பற்றிய முழுமையான விவாதத்தைக் கொண்டுள்ளது.
- ஆகவே, பொது நிதியின் பொருள் தர்க்கரீதியாக இருப்பினும் அரசாங்க வணிகத்தின் நிதி அம்சங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. இதேபோல் அமெரிக்க பொருளாதார வல்லுனரான ஜேம்ஸ் எம். புகானன் கூறுகையில் 'ஒரு அலகு என்று கருதப்படும் அரசாங்கம் பொது நிதி ஆய்வுக்கு உட்பட்டது. மேலும் முக்கியமாக பொது நிதி ஒரு அரசாங்கத்தின் பொருளாதார செயல்பாட்டை ஒரு பிரிவு என்று ஆய்ந்து காட்டுகிறது'
- பொது நிதி என்ற கோட்பாடு, மாநில வருமானத்தின் மாற்று ஆதாரங்களைப் பற்றியது. பல்வேறு வகையான வருவாய்களின்

குறிப்புகள்

ஒப்பீட்டு நன்மைகளையும், பாதகங்களையும், அவற்றுக்கிடையிலான தேர்வை நிர்வகிக்க வேண்டிய கோட்பாடுகளையும் விவாதிக்கிறது. பொது வருவாய், வரிவிதிப்பு, வரி அல்லாத வருவாய், பொதுக் கடன் மற்றும் கூடுதல் செலாவணியை உருவாக்குதல் ஆகிய பல்வேறு ஆதாரங்களில் சிறப்புக் கவனம் பெறுகின்றன.

- நவீன அரசாங்கங்களுடன் பொதுக் கடன் ஒரு முக்கிய வருவாய் ஆதாரமாக மாறியுள்ளது. பொது நிதி வழங்குதல் மற்றும் பொதுச் செலவினம் அவை பக்கம் சார்ந்ததாக இருக்கும். மேலும், பொதுக்கடன் பொருளாதாரத்தின் பணியை ஒழுங்குபடுத்தும் முக்கிய கருவியாக கருதப்படுகிறது.
- நிதிச் செயற்பாடுகள் பொது வரவு செலவுத் திட்டம், அதன் தேர்ச்சி, நடைமுறைப்படுத்தல், தணிக்கை மற்றும் இதுபோன்ற பிற விவகாரங்கள் உட்பட நிதி நிர்வாகத்தின் சிக்கல்களை உள்ளடக்கியது. நிதி நிர்வாகத்தின் பொருத்தமான பரிமாணங்களை ஆய்வு செய்யாமல், பொது நிதியின் பொருள் முழுமையடையாது.
- ஒரு நவீன அரசாங்கம் தொடர்ச்சியாக வளர்க்கும் ஒரு சமூக பொருளாதார சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்தகைய பிரச்சினைகள் பன்முகத்தன்மை மற்றும் நிதியியல் தாக்கங்களை கொண்டவை. அவை தனியாகவோ அல்லது மற்ற பிரச்சினைகளின் ஒருங்கிணைந்த பகுதிகளாகவோ நடத்தப்படலாம்.

1.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- தலையிடாக் கட்டுப்பாடு: இது தனியார் துறைகளுக்கு இடையிலான கொடுக்கல் வாங்கல், சலுகைகள், சுங்கவரி மற்றும் மானியங்கள் போன்ற அரசாங்க தலையீட்டில் இருந்து விடுபடும் ஒரு பொருளாதார அமைப்பு ஆகும்.
- பொதுத் துறை: பொதுப் பணிகள் மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் ஆகிய இரண்டையும் கொண்ட ஒரு பகுதியாக இது விளங்குகிறது.
- நிதிக் கொள்கை: பொருளியல் மற்றும் அரசியல் அறிவியலில், அரசின் வருவாய் சேகரிப்பு மற்றும் பொருளாதாரத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் செலவினங்களின் பயன்பாடு, நிதிக் கொள்கை ஆகும்.
- பொது வருவாய்: இது அரசின் நிதிக் கொள்கையின் முக்கிய கருவியாகவும், அரசு செலவினத்தின் எதிர் காரணியாகவும் விளங்குகிறது.
- பகிர்ந்தளிப்பு நீதி: இது சமூக அளவில் வெறும் பொருட்களை மட்டும் ஒதுக்கீடு செய்யும் தன்மையைப் பற்றியதாகும். விளைவுகளில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் தோன்றாத ஒரு சமுதாயம், விநியோகிக்கப்பட்ட நீதியின் கோட்பாடுகளால் வழிநடத்தப்படும் ஒரு சமுதாயம் என்று கருதப்படும்.
- பொது கொள்கை: பொது கொள்கை என்பது, சட்டம் மற்றும் நிறுவன பழக்க வழக்கங்களை ஒத்ததாகவும், ஒரு வகை பிரச்சினைகளுடன்,

அரசின் நிர்வாக செயற்குழு கிளைகள் எடுக்கும் நடவடிக்கைக்கு பொது நிதி கொள்கை ரீதியான வழிகாட்டி ஆகும்.

1.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறிப்புகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1. கார்ல் C. ப்ளென்னின் கூற்றுப்படி பொது நிதி வரையறை குறிப்பிடுக.
2. பொது நிதியின் தன்மை பற்றி சிறுகுறிப்பு வரைக.
3. பொது நிதியின் முக்கிய கூறுகள் யாவை?
4. பொது நிதியில் தேவைப்படும் சில நிதி நடவடிக்கைகளை விளக்குக.
5. பொது நிதியில் நிலைப்படுத்தும், வளர்ச்சி மற்றும் பகிர்ந்தளிப்பு நிதியின் பங்கு யாது?

நெடுவிடை வினாக்கள்

1. பொது நிதி பற்றி ஆராய்வது பொருளாதாரத்தின் முக்கிய பிரிவாகும் என்பதை விளக்குக.
2. மாநிலத்தின் பல்வேறு செயல்பாடுகளில் பொது நிதியின் பங்கினை ஆய்க.
3. பொது நிதியின் பொருள், அரசு வணிகத்தின் நிதி அம்சங்களைப் பற்றி எவ்வாறு அக்கறை கொள்கிறது என்பதை விவாதிக்கவும்.
4. பொது நிதியின் நோக்கம் பற்றி விரிவான குறிப்பு வரைக.

1.8 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புதுதில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B.P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹட்டன், E.W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பெங்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொதுப் பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

அலகு 2: பொருளாதாரத்தில் பொது நிதியின் பங்கு

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 2.0 அறிமுகம்
- 2.1 நோக்கங்கள்
- 2.2 பொது நிதி மற்றும் பொருளாதார அமைப்பு
- 2.3 பொது நிதி மற்றும் தனியார் நிதி
  - 2.3.1 தனியார் vs பொது நிதி
  - 2.3.2 பொதுப் பொருட்கள் vs தனியார் பொருட்கள்
- 2.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 2.5 சுருக்கம்
- 2.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 2.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 2.8 மேலும் படிக்க

2.0 அறிமுகம்

பொருளாதார வல்லுநர்கள் பொது அல்லது தனியார் நிதிகளின் முன்னுரிமையை பற்றி பிளவுபட்டாலும், இரண்டுமே பொருளாதாரத்தின் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதில் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. தனியார் துறை மிகவும் திறமையானது என்பதால், அனைத்து பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் அதற்கு ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்பதே ஒரு பொதுவான கருத்தாகும். எனினும், பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் அதிக செயல்திறன்மிக்க வகையில், தனியார் துறைக்கு மாற்றாக இருக்க முடியும். அரசாங்கம் உபரி அல்லது பற்றாக்குறையான வரவுசெலவுத் திட்டத்தை நாடுகிறது, பொருளாதாரம் செயல்படுவதில் 'தடையற்ற' குறுக்கீடுகளை ஏற்படுத்தி, ஒழுங்கற்ற மற்றும் நிதானமற்ற தன்மை போன்ற சூழ்நிலைகளை உருவாக்குகிறது. எந்த ஒரு நல்ல நிதி அமைப்பிலும் பொதுக்கடன் ஒரு முக்கியமான மற்றும் இன்றியமையாத இடத்தை வகிக்கிறது என்பது முக்கியமானதாகும். தனியார் துறையின் உழைப்பிற்கு வழிகாட்டுகிற சந்தைப் இயக்குமுறையும் சில விரும்பத்தகாத விளைவுக்கு இட்டுச் செல்கிறது. உபரி அல்லது பற்றாக்குறை வரவு செலவு திட்டத்திற்கு பதிலாக பொது மற்றும் தனியார் துறைகளால் உருவாக்கப்படும் ஒருங்கிணைந்த செயல்திட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்த வேண்டும்.

நிதி பற்றிய பகுப்பாய்வு மதிப்பீட்டுக்கு, பொது நிதி மற்றும் தனியார் நிதிக்கும் இடையே உள்ள பல்வேறு ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகளை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும், இரண்டுமே கடன்கள், கடன் வாங்குதல், பெறுதல்/செலுத்துதல் போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளன. பொருளாதார செயல்பாடுகளில் பொது மற்றும் தனியார் நிதியின் பங்கினை ஆராய்வதை இப்பிரிவு குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது.

2.1 நோக்கங்கள்

பொருளாதாரத்தில் பொது
நிதியின் பங்கு

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- பொருளாதாரத்தில் பொது நிதியின் பங்கினை புரிந்து கொள்ள முடியும்
- பொதுக்கடன்களின் பங்கினை பொருளாதாரக் கொள்கையின் கருவியாக விளக்க முடியும்
- பொது மற்றும் தனியார் நிதிகளுக்கு இடையிலான ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகளை பகுப்பாய்வு செய்ய முடியும்

குறிப்புகள்

2.2 பொது நிதி மற்றும் பொருளாதார அமைப்பு

அரசு/பொதுத்துறை என்பது பல பொருளியல் அறிஞர்கள் ஒரு அவசியமான தீமை என்று விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், இது பல்வேறு வழிகளில் பொருளாதாரம் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு சிறந்த கருவியாக வடிவமைக்கப்பட்டு இயக்கப்படும்.

பொது நிதி பற்றிய ஆய்வுக்கான செவ்வியல் அணுகுமுறை இந்த கருத்தை ஏற்கவில்லை. பொதுத்துறையைவிட தனியார்துறை எப்போதும் திறன்மிக்க ஒன்றாக இருக்கும் என அது கருதியது. சாத்தியமான அளவுக்கு, பொருளாதார நடவடிக்கைகள் தனியார் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். அதன்படி, அரசாங்கத்தின் 'முழுமையான வரவு செலவுக் கொள்கை' என்பது வரவுசெலவுத் திட்டத்தை சமன் செய்யும் என்று வாதிடப்பட்டது. பற்றாக்குறைகளில் இயங்குவதோடு, பொதுக் கடன்களை உருவாக்குவதும் வருங்கால பொது வரவுசெலவுத் திட்டங்களில் நிதிச் சமையை ஏற்படுத்துவதும், பொருளாதாரத்தின் மீது ஒரு 'தகாத' குறுக்கீடு செய்வது ஆகும். எனவே, போரின் போது ஏற்படும் தவிர்க்க முடியாத பற்றாக்குறையை முடிந்தவரை விரைவாக மீளப் பெறவேண்டும். வரவுசெலவுத் திட்ட பற்றாக்குறைகள் நடைமுறையில் மற்றொரு அபாயம் உள்ளது. இது அரசாங்கத்திற்குள் நிதியக் கட்டுப்பாடற்ற தன்மை மற்றும் நிதானமற்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது. இது பொறுப்பற்ற செலவினம் மற்றும் பணவீக்க அழுத்தங்களுக்கு வழிவகுக்கும். அதேபோல, உபரி வரவு செலவு திட்டத்திற்கு எதிராக ஒருவர் வாதிடலாம். உபரி வரவு செலவுத்திட்டம் என்பது தேவைக்கு அதிகமான வரிவிதிப்பை விட அதிக கனமானது. சந்தையில் பயனுள்ள தேவை குறைகிறது. வேலையின்மை மற்றும் அழுத்தங்கள் இதனால் விளைகிறது.

தனியார் துறையைச் செயல்படுத்தும் வழிகாட்டுதலின் சந்தைமுறை ஒரு கலப்பற்ற வரம் அல்ல என்று உணரப்பட்டது. இது சில விரும்பத்தகாத முடிவுகளுக்கு வழிவகுக்கிறது. இந்த கருதுகோள்கள் தனியார் துறைக்கு பல வழிகளில் ஒரு பயனுள்ள மாற்றாக பொதுத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் வலுப்படுத்தியுள்ளன. இதன்படி, அரசாங்கம் தனது வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஒரு நல்ல வரவுசெலவுத் திட்ட கொள்கையாக சமநிலைப்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும் என்ற பழைய திட்டம் மதிப்பிழந்து நிற்கிறது. இது செயல்பாட்டு நிதி என்று அழைக்கப்படுவதற்கு இடம் கொடுத்துள்ளது. அதன் படி, பொருளாதாரம், வருமானம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் நிலைத்தன்மை மற்றும் வளர்ச்சி போன்ற சீரான அல்லது சமச்சீரான வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பெற வேண்டியது அவசியமாகும். இந்த நோக்கத்திற்காக, தனியார் துறையால் உருவாக்கப்பட்ட

பொருளாதாரத்தில் பொது
நிதியின் பங்கு

குறிப்புகள்

பயனுள்ள கோரிக்கையிலிருந்து சேர்க்க அல்லது கழிப்பதற்கான அவசியம் தேவைப்படலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட போக்கில், பயனுள்ள தேவை குறைவு போன்றவை, தனியார் துறையில் தொடர்ந்தால், அரசு துறை மீண்டும் மீண்டும் ஒரு பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தினால், எந்த தீங்கும் ஏற்படாது. உபரியாக அல்லது பற்றாக்குறையான வரவு செலவு திட்டத்திற்கு பதிலாக பொதுத்துறை மற்றும் தனியார் துறைகளினால் உருவாக்கப்படும் ஒட்டுமொத்த பயனுள்ள கோரிக்கையின் பொருத்தமானது இங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது. ஒரு சமச்சீர் வரவுசெலவுத் திட்டம், எந்த விதத்திலும் வரையறுக்கப்படாமல், பொருளாதார மற்றும் பொது கொள்கைகளின் கருவியாக பிரத்தியேகமாக அரசாங்கத்தின் நிதி நடவடிக்கைகளை பயன்படுத்தும் ஒரு கொள்கையில் பொருத்தமற்றதாய் ஆகி விடுகிறது.

பொதுக் கடன் என்பது பொருளாதாரக் கொள்கையின் முக்கியமான, பயனுள்ள கருவியாக இருக்க முடியும் என்ற உண்மையை அங்கீகரிப்பதன் மூலம் இந்த கருத்து மேலும் வலுப்படுத்தப்படுகிறது. இந்தக் கருத்துக்கு இங்கிலாந்தின் ராட் கிளிஃப்பே கமிட்டி முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளது. தற்போது கல்வித்துறை மற்றும் கொள்கை வட்டாரங்களில் இது நன்கு அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. பொது கடனை ஒரு நிலையான கருவியாக பயன்படுத்தப்படக்கூடிய துல்லியமான வழி விவாதத்திற்குரியது, ஆனால் அதன் முக்கியத்துவம் சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டது.

குர்லே மற்றும் ஷா ஆகியோர் தங்களது புகழ்பெற்ற புத்தகமான பணத்தின் நிதி என்ற கோட்பாட்டின்படி பொதுக்கடனை திரும்ப பெற தத்துவார்த்த அடிப்படையை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கண்ணோட்டத்தின்படி, பொதுக்கடன் ஒரு முக்கியமான மற்றும் தவிர்க்க முடியாத இடத்தைக் கொண்டு ஒரு வலுவான நிதி அமைப்பை பெற்றிருந்தால் மட்டுமே பொருளாதாரம் ஒரு ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியை கொண்டிருக்க முடியும். ஏனெனில் நிதிய முறையின் ஆரோக்கியம் பொதுக்கடன்களின் அளிப்பு, தன்மை ஆகியவற்றை சார்ந்தே உள்ளது. (பண அளிப்புகள் உட்பட)

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறையை நடைமுறைப்படுத்துவது ஏன் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்?
2. சமநிலைப்படுத்தப்பட்ட வரவுசெலவுத் திட்டம் எப்போது பொருத்தமற்றதாகிறது?

2.3 பொது நிதி மற்றும் தனியார் நிதி

தனியார் நிதி என்பது ஒரு தனிப்பட்ட பொருளாதார பிரிவின் நிதிப் பிரச்சினைகள் மற்றும் கொள்கைகளைக் குறிக்கிறது (இது அரசு உறுப்புக்களில் ஒரு பகுதியாக அமைக்கப்படாத) பொது அதிகாரிகளுடன் ஒப்பிடுகையில் ஆகும். தனியார் நிதி என்பது, பொது அதிகாரிகளுடன் ஒப்பிடுகையில், தனிப்பட்ட பொருளாதார பிரிவின் நிதிப் பிரச்சினைகள் மற்றும் கொள்கைகளைக் குறிக்கிறது. (இது அரசு உறுப்புக்களில் ஒரு பகுதியாக அமைக்கப்படாத) பொது நிதியின் முடிவெடுக்கும் தன்மைகளை பகுத்தாய்வு செய்யும் வகையில், இவை இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமைகள், வேற்றுமைகள் ஆகியவற்றை கவனிக்கும் ஒரு அவைக்கூட்டம் ஆகும்.

2.3.1 தனியார் நிதி vs பொது நிதி

பொருளாதாரத்தில் பொது
நிதியின் பங்கு

இந்த பிரிவில், அவற்றுக்கிடையிலான ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகள் பற்றி விவாதிப்பதன் மூலம் பொது மற்றும் தனியார் நிதி பற்றிய கருத்துகளை ஒப்பிட்டு பார்ப்போம்.

ஒற்றுமைகள்

நவீன பொருளாதாரங்கள் பனமயக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களது பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் பெரும்பகுதி நிதியக் கூற்றுக்களை உருவாக்குவதோடு நிதிய உரிமைகோரல்களை பயன்படுத்துவதும் உள்ளடங்குகின்றன. தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை இரண்டுமே கொள்முதல், விற்பனை மற்றும் பிற பரிவர்த்தனைகளை உள்ளடக்கிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதேபோல், அவர்கள் உற்பத்தி, பரிமாற்றம், சேமிப்பு, மூலதனக் குவிப்பு, முதலீடு மற்றும் பலவற்றில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு நிதியளிக்கும் பொருட்டு, அரசாங்கம், மற்றவற்றுடன் பணத்தை உருவாக்குகிறது (இது ஒரு நிதி சொத்து ஆகும்), கடன்களை உயர்த்துகிறது, பணம் செலுத்துகிறது. இதேபோல், ஒரு தனியார் பொருளாதார அலகு கடன் கொடுக்கிறது, வாங்குகிறது, பணம் பெறுகிறது, மற்றும் செலுத்துகிறது மற்றும் இன்ன பிறவைகளையும் செய்கின்றது. எனவே, இந்த வகையில் பொது மற்றும் தனியார் நிதி இரண்டுமே ஒன்றுக்கொன்று ஒத்தவைகளாகும்.

பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலம் சமூகத்தின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதில் இரு துறைகளும் ஈடுபட்டுள்ளன என்று ஒருவர் சுட்டிக்காட்டலாம். இரண்டுமே குறைந்த அளவு வளங்களை கொண்டுள்ளன, மற்றும் 'மிக முக்கியமா' விருப்பங்கள் முதலில் திருப்தியடைகின்றன என்ற முடிவுகள் எடுப்பதன் மூலம் அவை சிறப்பாக செயல்பட முயல்கின்றன. அந்த வகையில், அவர்களின் பிரச்சினைகளும் முடிவுகளும் ஒத்தவை.

ஆனால் இரு வகையான நிதிகளுக்கு இடையிலான ஒற்றுமைகள் கிட்டத்தட்ட முடிவடைகின்றன. இதற்கு மாறாக, இரண்டுக்கும் இடையேயான வேறுபாடுகள் மிகவும் கூர்மையானவை.

வேறுபாடுகள்

தனியார் மற்றும் பொது நிதிக்குமிடையே காணப்படும் வேற்றுமைகள் பின்வருமாறு தொகுக்கப்படலாம்:

1. முதலாவதாக, ஒரு தனியார் பொருளாதாரப் பிரிவு அதன் வழிவகைக்குள் வாழ வேண்டும் என்று கூறப்படலாம். அதன் பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டம் (வருமானத்தைவிட அதிகமாக செலவு செய்வது) ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒரு எல்லை வரை மட்டுமே இருக்கும். அதன் பொருளாதார நிலைப்பாட்டின் படி, இது நிலுவைக் கடன் பொறுப்புகளை ஒரு வரம்புக்கும் மேலே கூடுதலாக்கலாம். ஆனால் இந்த வரம்புக்குட்படுத்தப்பட்ட நிலை அரசுக்குப் பொருந்தக் கூடியது அல்ல. ஒவ்வொரு வரவு செலவுத் திட்டத்துடனும் அதன் நிலுவைகளை சேர்க்க திட்டமிடலாம், மேலும் அவ்வாறு செய்வதில் வெற்றிபெறலாம். பல அரசாங்கங்கள் கிட்டத்தட்ட இதை செய்கின்றன. இதன் விளைவாக,

குறிப்புகள்

பல நாடுகளில் பொதுக்கடன் என்பது நாட்டு வருமானத்தில் அதிக விகிதாச்சாரமாகிவிட்டது.

2. தனியார் மற்றும் பொதுக் கடன் தொகைகளுக்கு இடையிலான வேறுபாடு, சாத்தியமான அளவு கடன்களுடன் முடிந்து விடுவதில்லை. ஆனால் அவர்களின் வடிவங்கள், வட்டி விகிதங்கள் மற்றும் பிற விதிமுறைகள் மற்றும் நிலைமைகள் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு தனியார் நிறுவனம் திருப்பிச் செலுத்த இயலாத கடன்களை உயர்த்த முடியாது, ஆனால் அரசு, சில சமயங்களில் செய்யலாம். அரசு உட்புறத்திலும் வெளிப்புறத்திலும் கடன் பெறலாம், அதாவது, அதன் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டுள்ளவர்களிடமிருந்தும், இல்லாதவர்களிடமிருந்தும் கடன் வாங்கலாம். ஆனால் ஒரு தனியார் பொருளாதார அலகு (ஒரு நிறுவனம் போன்றவை) உள்ளார்ந்த கடன்களைப் பெற முடியாது எல்லா கடன்களும் 'வெளிப்புறம்' சார்ந்தே இருக்க வேண்டும். மேலும், அரசின் உயர் கடன் மதிப்பு தனியார் தனியார் அலகுகளைக் காட்டிலும் மிகக் குறைந்த விகிதங்களில் கடன் வாங்குவதற்கு உதவுகிறது. அது ஒரு முகவராக நாட்டின் மத்திய வங்கியின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ளது. அதன் கடன்கள் சந்தையில் மிகும் போது ஒரு குறைஎழுத்தாளராகவும் உள்ளது. இதனால், வங்கியியல் மற்றும் பிற நிதி நிறுவனங்களின் வசதிகளை இன்னும் தாராளமாக பெற முடியும். சில சந்தர்ப்பங்களில், 1990 களின் முற்பகுதி வரை இந்தியாவில் செய்யப்பட்டதைப் போல, குறைந்த கட்டணத்தில் கடன் வாங்குவதற்கு மறைமுக கட்டாய வழிமுறைகளைப் பின்பற்றலாம்.

3. அரசாங்கமோ அல்லது அதன் சார்பாக தகுதிவாய்ந்த அதிகாரமோ சட்டரீதியான நாணயச் செலாவணியை உருவாக்க முடியும். அதாவது கடன் கொடுத்தவர்கள் தங்கள் கடனாளிகளின் கூற்றுக்களை ஏற்க மறுக்க முடியாது. காகித நாணயம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் மூலம், பல நாடுகளில் உள்ள அதிகாரிகள் செலாவணி விநியோகத்தில் ஒரு தடையற்ற விருப்புரிமை அதிகாரத்தை பெற்றுள்ளனர். அரசு விரும்பினால், முறையான தொழில்நுட்பக் கட்டுப்பாடுகளை ரத்து செய்யலாம். இத்தகைய கட்டுப்பாடுகளுக்கு முக்கியமாக செயல்முறை குறைபாடுகள் உள்ளன. ஆனால் அத்தியாவசிய சோதனைகளைக் குறிப்பதில்லை.

இந்த வாதம் கூறுவது என்னவென்றால், அரசாங்கம் வாங்கும் சக்தியை உருவாக்கி சந்தையின் தேவை பக்கம் சேர்த்து, தேசிய உற்பத்தியில் ஒரு பகுதியை எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதாகும். அது பொருளாதாரத்தில் எஞ்சும் பணத்தை விட அதிக பணமும், அதிகமான பணத்தை மற்றும் பொருட்களை விட சிறிய அளவிலான பொருட்களை வழங்கலாம். ஒரு தனியார் பொருளாதார அலகு அவ்வாறு செய்ய முடியாது. அதன் கடமைகளை ஒருபோதும் சட்ட ஒப்பந்தம் செய்ய முடியாது. ஒரு தனியார் பொருளாதார அலகு எப்பொழுதும் தனது கடமைகளை திரும்ப செலுத்த வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கு மாறாக, செலாவணி பிரச்சினை மூலம் பொது அதிகாரிகளின் கடமைகளை மீட்டெடுக்க தேவையில்லை.

4. தனியார் நிதி 'சந்தை கொள்கை' அல்லது பொருளாதார பகுத்தறிவின் கொள்கை ஆகியவற்றைப் பின்பற்றுகிறது என்று அது கூறப்படுகிறது ஆனால் பொது நிதி என்பது வரவுசெலவுத் திட்ட கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறது. தனியார் பொருளாதார அலகுகள் சந்தை அறிகுறிகள் மற்றும் சந்தை இயக்கமுறையின் மூலம் வழிகாட்டப்படுகின்றன, மற்றும் அவற்றின் சொந்த பொருளாதார நலனையும் குறிக்கிறது. இதற்கு மாறாக, வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கொள்கையின் சாராம்சம் என்னவெனில், இந்தத் துறையில் உள்ள சேவைகள் இலாப எதிர்பார்ப்புகளினால் அல்லாமல், அத்தகைய சேவைகளை வாங்குவதற்கு தனிநபர்கள் தங்கள் பணத்தைச் செலவழிக்கும் விருப்பத்தை நிர்ணயிக்கின்றன. ஆனால் அரசியல் மற்றும் நிர்வாக நடைமுறைகள் மற்றும் பொதுவான சமூக நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. எனவே, அரசு, தனது இழப்பீட்டு கொள்கை அடிப்படையில் செல்லவில்லை.
5. பெரும்பாலும், தனியார் நிதியில், இது ஒரு குறுகிய கால அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்ட கண்ணோட்டம் ஆகும். இதற்கு மாறாக, பொருளாதாரம் முழுவதுமான நலன்களின் நீண்டகால பார்வையை அரசு எடுத்துக் கொள்ளும், குறுகிய காலத்திலும், நீண்ட காலத்திலும், அந்த நோக்கத்திற்காக வர்த்தக இழப்புக்களைத் தாங்க தயாராக இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேலும், சமுதாயம் நிரந்தரமாக உள்ளது என்ற உண்மையை அரசு கவனத்தில் கொள்ளும். சமூகம் மற்றும் அதன் நலனுக்காக, சமுதாயத்திற்கும் கூட உடனடியான பொருளாதார மீள்வரவு இல்லாத பல நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன. தீண்டாமையை அகற்றுவதில் அரசின் முதலீடு ஒரு உதாரணம் ஆகும். எனவே, அரசு தனது நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், இந்த விரிவாக்கம், பிற விஷயங்களில், நிதி சார்ந்த காரணங்களாலும் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.
6. ஒரு தனியார் பொருளாதார அலகு தனது வருமானத்தை முதலில் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு அதன் பின்னர் அதன் செலவினத்தை நிர்ணயிப்பதால், அரசாங்கம் முதலில் அதன் செலவினத்தை முடிவு செய்து, அதன் பிறகு வருவாயைத் தேடி சுற்றிச் செல்கிறது என்பது பொதுவாக சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. ஆனால், மாநிலத்தின் செயல்பாடுகள் குறைந்தபட்சம் முடிந்த அளவுக்கு நிர்ணயிக்கப்படும் என்றும், எனவே அவர்களுக்கு நிதி வழங்கும் சிறந்த வழிகளை அரசு கண்டுபிடித்துவிடும் என்ற கருது தவறான ஒன்றாகும். எனினும், இந்நாட்களில், அது போன்று இல்லை. அரசின் செயல்பாடுகள் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்பது உணரப்படுகிறது. அவை எப்போதும் விரிவாக்கப்பட்டு, அதிகரித்துவரும் சிக்கலான மற்றும் சமூகத்தின் வளர்ச்சியுடன், மாநில நடவடிக்கைகளை அதிகரிக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. வரி விதிப்பு, பறிமுதல் செய்தல், கடன் வாங்குதல், அச்சிடுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் கூடுதல் ரசீதுகளை உயர்த்தும் முழுமையான அதிகாரங்கள் அரசு கோட்பாட்டளவில் பேசப்பட்டாலும், இந்த அதிகாரங்களை வரம்பிற்குள் மட்டுமே பயன்படுத்தும். உதாரணமாக அரசு கடன் வாங்கியதன் மூலம் மூலதன சந்தையும் தனியார் முதலீடும் மோசமான நிலையை அடையும். அதிக அளவு

பொருளாதாரத்தில் பொது நிதியின் பங்கு

குறிப்புகள்

நோட்டு அச்சிடுதல் பொருளாதாரத்தில் பணவீக்க அழுத்தங்கள் மற்றும் பிற பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தும். அதிகப்படியான வரிவிதிப்பு என்பது சேமிப்பையும், முதலீட்டையும், உற்பத்தி நடவடிக்கைகளையும் ஊக்கப்படுத்தும். எனவே, நடைமுறையில் இந்த அதிகாரங்களை அரசாங்கம் கண்முடித்தனமாக பயன்படுத்துவதில்லை. உதாரணமாக, பெரும்பாலான அரசாங்கங்கள் முற்போக்கான வரி முறையை பின்பற்றுகின்றன, இதில் சமுதாயத்தில் ஏழ்மையான பகுதிகளுக்கு வரி குறைக்கப்படுகிறது. அரசின் செலவினத் திட்டம், வருவாயைக் கருத்தில் கொண்டு, மிக அதிக அளவில் வழங்கப்படுகிறது. அதே முறையில், ஒரு தனியார் பொருளாதார அலகு, எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்யும் வகையில் இயந்திரத்தனமாக செல்லவில்லை. ஒரு தனியார் பொருளாதார பிரிவின் விருப்பங்களும் பொதுவாக மிக அதிகமாக இருக்கும். வரம்பிற்குள் அதன் வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கு சாத்தியமான வழிகளைக் கையாள வேண்டும்.

எனவே, பொது மற்றும் தனியார் நிதிகளுக்கு இடையேயான சில ஒற்றுமைகள் இருப்பினும், அவர்களுக்கு இடையே மிக முக்கியமான அடிப்படை வேறுபாடுகள் உள்ளன. பொது நிதி பற்றி ஆராய்வதற்காக, இந்த அடிப்படை வேறுபாடுகளை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், அவர்களுடைய கணக்கில் தனியார் நிதி பற்றிய பல கோட்பாடுகள் பொது நிதிக்குப் பொருந்தாது என்பது வெளிப்படையான ஆகும். தனியார் நிதி மற்றும் பொது நிதியின் குறிக்கோள் போன்ற வேறுபாடுகள், அல்லது பணத்தை உருவாக்குவது, கடன் வாங்குவது, வரி விதிப்பதில் அதிகாரிகளின் திறமை போன்ற வேறுபாடுகளைப் புறக்கணிக்க முடியாது. ஆனால், பொது நிதியின் அடிப்படைத் தன்மையைப் பாராட்டும் பொருட்டு, பொதுத்துறையே பொருளாதாரத்தின் ஒரு பகுதியாகவே உள்ளது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். பொது மற்றும் தனியார் துறைகளின் செயல்பாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை மற்றும் ஒன்றையொன்று சார்ந்தவை. மேலும், ஆதாரவளங்களை பரஸ்பரம் பரிமாறிக் கொள்ளும் நல்ல கொடுக்கல் வாங்கலும் இதில் அடங்கும். அதிகாரிகளால் பின்பற்றப்பட்ட கொள்கைகள் இந்த அவதானிப்பின் வெளிச்சத்தில் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட வேண்டும்.

பொது நிதி மற்றும் அதன் கோட்பாடுகளின் இயல்பைப் புரிந்து கொள்வதற்காக, பொருளாதாரம் ஒட்டுமொத்தப் பணிகளாக இருக்கும் விதத்தை அறிவதன் மூலம், பொருளாதாரத்தில் பல்வேறு நிதி பாய்வைப் பற்றியும், அங்கே உள்ள பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அரசின் செயல்பாடுகளால், இந்த நிதிகளில் ஏற்படும் மாறுதல்களை, அவற்றின் சொந்த வழிகளில் கொண்டு வந்து, பொது நிதி தொடர்பான விஷயங்களைத் தொகுத்து, இத்தகைய தாக்கங்கள் குறித்து விவாதிக்கப்பட வேண்டும்.

2.3.2 பொது பொருட்கள் vs தனியார் பொருட்கள்

பொருளாதாரத்தில் பொது
நிதியின் பங்கு

பயனர்கள் ஒரு பாரபட்சமான விதத்தில் முடிவெடுக்கும் சில கிடைக்கக்கூடிய பொருட்கள் உள்ளன. இத்தகைய நன்மை என்பது விலை மதிப்பான உற்பத்திப் பொருளாக ஆக்கப்பட்டு, விலக்கல் கோட்பாட்டுக்குக் கொண்டு வரலாம். அதன் சந்தை விலையை செலுத்த முடியாதவர்கள் (அல்லது ஏற்காதவர்கள்) அதன் பயன்பாட்டிலிருந்து தடுக்கப்படுகின்றனர். இந்த அர்த்தத்தில், அதன் பயன்பாட்டொழுத்த வரை அது பகுபடக் கூடியது. இவ்வாறு, ஒரு நன்மை, அதன் பிரிவினையை மற்றும் விலக்கு கொள்கை ஆகியவற்றின் விலை, அனைத்தும் ஒன்றாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதன் பிரிக்க முடியாத குணாதிசயம் என்னவென்றால் ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் அதன் முழு அளவுக்கான அணுகலைக் கொண்டிருப்பதற்கும், இதன் பயன்பாடு மற்றவர்களுக்கு கிடைப்பதை குறைக்கவில்லை என்றும் கூறலாம். உதாரணமாக, எந்தவொரு நபரும் ஒரு வானொலி அல்லது தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியில் மற்றவர்களுடைய வசதிகளை இழக்காமல் செய்ய முடியும். இதற்கு மாற்றாக, சில நபர்கள் அதன் பயன்பாட்டைச் சந்திக்க அனுமதி கிடைத்தால், அந்தச் சமுதாயத்தின் பிற உறுப்பினர்களை அதன் பயன்பாட்டிலிருந்து தடுக்க முடியாது. பாதுகாப்பு சேவை என்பது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து நாடு பாதுகாக்கப்பட்டவுடன், சமூகத்தின் எந்தப் பிரிவும் அதன் பயன்களை அனுபவிக்காமல் ஒதுக்கி வைக்க முடியாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பாதுகாப்பு சேவை என்பது பிரிக்க முடியாத ஒன்று. சமுதாயத்தில் சில உறுப்பினர்களை அதன் நன்மைகளிலிருந்து அகற்றுவதற்காக சந்தையில் அது விலைக்கு வாங்க முடியாது. அதே போல், சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு பாவனையாளர் விரும்பினாலும் கூட சேவையின் பயன்பாட்டை ஒப்படைக்க முடியாது. அரசின் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளால் வரையறுக்கப்படும், அல்லது காற்று மாசுபாட்டை குறைப்பதன் நன்மை அல்லது தெரு விளக்குகள் போன்றவற்றினால் ஏற்படும் ஆதாயத்தின் பலனை மறுக்கும் ஒரு தனிநபரைக் கேட்க முடியாது.

ஒரு குறிப்பிட்ட நன்மையோ அல்லது சேவையோ வழங்குவதற்கு நிதி அளிப்பது என்பது ஒரு சமூக நன்மை அல்லது ஒரு தனிப்பட்ட நன்மை என்பதால் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. தனியார் பொருட்கள் நன்மையே ஒதுக்கி வைக்கும் கொள்கைக்கு உட்பட்டது ஆகும். அதை விலைக்கு வாங்கலாம், பணம் கொடுக்காதவர்கள் அதை இழக்க நேரிடலாம். இதற்கு நேர்மாறாக, பொது நன்மையே பிரிக்க முடியாதது. ஒதுக்கி வைத்தல் கோட்பாடு அதற்கு பொருந்தாது. இதன் விளைவாக, பயனாளிகள் தாமத முன்வந்து பணம் செலுத்துவதில்லை என்ற அபாயம் உள்ளது. உதாரணத்திற்கு, பாதுகாப்புச் சேவையை பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொரு தனி நபரும், தான் பணம் கொடுக்காமல், பாதுகாப்பு சேவை வழங்குவது பாதிக்கப்படாது என வாதிடலாம். இதன் விளைவாக, மற்றவர்களது பங்களிப்புகள் மற்றும் முயற்சிகளின் மூலம் சேவையின் அளிப்பு பராமரிக்கப்படும் என்று நம்புவதற்காக, மிக சில அல்லது யாரும் அதை கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கும். இது இலவச சவாரி செய்பவர் பிரச்சினை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது, அதாவது, தன்னார்வ அடிப்படையில் ஒரு நல்ல நிதி அளிப்பு பிரச்சினை என அறியப்படுகிறது. எனவே அத்தகைய நல்ல முறையிலான அல்லது சேவை வழங்கியோ (வரிவிதிப்பு போன்றது), சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்களினால் கட்டாய பங்களிப்புகள் மூலம் நிதி வழங்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்புகள்

பொருளாதாரத்தில் பொது
நிதியின் பங்கு

குறிப்புகள்

பிரிக்கப்படாத பொருட்களின் அனுகூலங்கள் விலையிடப்படக்கூடாது. எனவே, விலக்குவதற்கான கொள்கை பொருந்தாது, அவை தூய பொதுப் பொருட்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. மறுபுறம், தூய தனியார் சரக்குகள் முற்றிலும் பகுபடக் கூடியவை. அவற்றை ஒதுக்கி வைக்கும் கோட்பாடு முழு அளவில் பொருந்துகிறது. சந்தை விலையை செலுத்த தயாராக இருக்கும் இருவர் மட்டுமே இந்த பொருட்கள் பெற முடியும்.

நல்ல பண்டமாக கருதப்படும் ஒன்றை பிரிக்க முடியாத தன்மை சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு குடிமகனும் அதன் நன்மைகளைப் பொறுத்தவரை உண்மையில் சமமான பங்கை உடையது என்று பொருள் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. போர் ஏற்படும்பொழுது, எதிரி தாக்குதலுக்கெதிரான பாதுகாப்பு ஓரளவாவது வசிப்பிடமான, வேலை செய்யும் இடங்களையே சார்ந்திருக்கலாம். அதேபோல, நாட்டின் அரசியல் எல்லைகளுக்கு அருகில் வாழும் மக்கள், வெளிப்படையான காரணங்களுக்காக ஒப்பீட்டளவில் பாதுகாப்பற்றதாக இருக்கலாம். பொது பூங்காக்கள் அருகே வாழும் மக்கள், சமூகத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களும் தங்கள் பயன்பாட்டிற்கு சமமானவர்களாக இருந்தாலும்கூட அவர்களிடமிருந்து அதிக பயன் பெறுகிறார்கள். எனவே, இந்தப் பிரச்சினைச் சமுதாயத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களும் (அல்லது அதன் பகுதியினருக்கு) அவர்களின் திறமை அல்லது விருப்பம் எதுவாக இருந்தாலும் சமமாக இருக்க வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் நிதி பொதுச் செலவினங்களின்படி இருக்க வேண்டும், சந்தை விலையின்படி அல்ல. தூய பொதுப் பொருட்கள் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் கைகளில் மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்று இது குறிக்கிறது.

எவ்வாறெனினும், எந்த துறைக்கு (பொது அல்லது தனியார்) கலப்பற்ற தனியார் பொருட்களை வழங்க வேண்டும் என்பதை இது நிரூபிக்கவில்லை. இந்தக் கேள்விக்கான பதிலை பெறுவதற்காக, பின்வரும் கூடுதல் காரணிகளை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும்:

- (i) பொது மற்றும் தனியார் துறையின் செயல்பாட்டை எதிர்பார்க்கும் திறனுடைய நிலை
- (ii) சமுதாயத்தின் அரசியல் மற்றும் சமூக நோக்கங்கள்
- (iii) கலப்பற்ற பொது மற்றும் தனியார் பொருட்களின் கூடுதல் பண்புகள் (கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ளது).

புறநிலைக் கூறுகள்

கலப்பற்ற பொதுப் பண்டங்கள், புறவெளி இருப்பால் பண்பிடப்படுகின்றன. அதாவது, பொருளாதார விளைவுகள் அவற்றின் உற்பத்தியிலிருந்து அல்லது பிற தரப்பினருக்கு அல்லது பொருளாதார அலகுகளுக்கு பயன்படுகிறது. இத்தகைய பொருளாதார விளைவுகளை கசிவு-மேல் விளைவுகள், சுற்றுச்சூழல் விளைவுகள் அல்லது மூன்றாம் தரப்பு விளைவுகள் என்றும் கூறலாம். அவை, உள்ளீட்டு/வெளியீட்டுப் உறவுகளின் மூலம் பொருளாதார அலகுகளின் பரஸ்பர சார்பின்மையைக் கணக்கில் கொண்டு, ஆதாயங்கள் அல்லது இழப்புகளாகவோ இருக்கலாம். இது பண வகையாக (அதாவது நேரடியான பணப்புழக்கவியல்) அல்லது

தொழில் நுட்பமாக இருக்கலாம். இது பொருளாதாரத்தில் உள்ள விலைகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இதன் மூலம் பிற பொருளாதார அலகுகளின் உற்பத்தி மற்றும் நுகர்வு முடிவுகளுக்கு அவற்றின் விளைவுகளை பரிமாற்றம் செய்கிறது. இது உள்ளார்ந்த (அல்லது தனிப்பட்ட) மற்றும் சமூக இறுதிநிலை செலவுகள் (அல்லது நலன்கள்) இடையே ஒரு வேறுபாடு ஏற்படுத்துகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, தொழிற்சாலைகள், மின் உற்பத்தி நிறுவனங்கள், இரயில்வே மற்றும் போக்குவரத்து வாகனங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் ஏற்படும் மாசு என்பது சமுதாயத்திற்கு ஒரு செலவு ஆகும். இதேபோல் சாலைகள் போன்ற சமூக மேல்நிலை செலவுகள் நன்மை பயக்கும் புறநிலைகள் தனியார் மற்றும் சமூக இறுதிநிலை ஆதாயங்கள் இடையே ஒரு வேறுபாட்டினை ஏற்படுத்துகிறது.

பொருளாதாரத்தில் பொது நிதியின் பங்கு

குறிப்புகள்

இத்தகைய புறவெளி நிலைகள் இருவகைப்படும்.

- (i) சந்தை புற விளைவுகள் மற்றும்
- (ii) சந்தை அல்லாத வெளிப்புற விளைவுகள்.

சந்தை அல்லாத வெளிப்புற விளைவுகளின் காரணமாக, தனிநபர் பொருளாதார அலகுகள் அடையாளம் காணப்படாது மற்றும் இழப்பீடு செய்ய முடியாது, பொருளாதார ஆதாயங்களுக்காக அவர்கள் அடையாளம் காணப்படவும் முடியாது. இதற்கு மாறாக, சந்தை வெளிப்புற விளைவுகளை பொறுத்த வரை, நஷ்டமடைந்தவர்கள் (பயனாளிகள்) அடையாளம் காணப்பட்டு இழப்பீடு (கட்டணம்) செய்து கொள்ளலாம்.

வெளிப்படையான வகையில், பொதுமக்களுக்கு வழங்குவதைத் தவிர்த்து, வெளிநாட்டு சந்தைகளில் வெளிப்படையான விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் கைகளில் முன்னுரிமை இருக்க வேண்டும். மாறாக, சந்தை வெளிப்புற விளைவுகளுடன் தூய பொதுப் பொருட்கள் தனியார் துறையினரின் கைகளில் வைக்கப்படலாம் (இருப்பினும் அவை பொதுத் துறைக்கு மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமற்ற தன்மையின் கோரிக்கையையும் கூட இங்கே கொண்டிருக்கின்றன).

அதன் விஷயத்தில், தனியார் மற்றும் சமூக இறுதிநிலைச் செலவுகளிடையே வேறுபாடு ஏதுமில்லை. எனவே அதன் சந்தை விலை அதன் சமூக அளிப்பு செலவையும் பிரதிபலிக்கிறது. தனியார் துறையினரின் தாக்கத்தில் கூட, அதன் அளிப்பு சமூக ரீதியாக உயர்ந்த மட்டத்தில் இருக்கும். எனவே, பொதுவாக, தூய தனியார் சரக்குகளை தனியார் வசம் ஒப்படைக்க வேண்டும். ஆனால் பல்வேறு காரணங்களால் இது ஒவ்வொரு நிலையிலும் பின்பற்றப்படாமல் போகலாம். (இந்த அதிதியாயத்தில் பின்னர் விவாதிக்கப்படும்), அல்லது செலவு நிலைமைகள் (கீழே விவாதிக்கப்படுதல்), வள ஆதாயம், சமூக மற்றும் அரசியல் தத்துவங்கள் மற்றும் பிற போன்ற பொருத்தமான விஷயங்களைக் கருத்தில் கொள்ளுதல் போன்றவற்றில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க தீர்மானிக்கக்கூடும்.

இறுதிநிலை செலவு

கலப்பற்ற பொது பண்டத்தின் ஒரு சிறப்பியல்பு என்னவெனில், அதன் இறுதிநிலைச் செலவு பூஜ்ஜியம் அல்லது அதற்கு நெருக்கமாக உள்ளது என்பதாகும். இதன் பொருள் என்னவென்றால், சமுதாயத்தின் கூடுதல்

பொருளாதாரத்தில் பொது நிதியின் பங்கு

குறிப்புகள்

உறுப்பினர் அதன் மொத்த செலவையும் சேர்த்து, அதன் பயன்பாட்டால் நன்மை அடையலாம். வேறுவிதமாகக் கூறினால், சமுதாயத்தில் இன்னொரு உறுப்பினரால் கலப்பற்ற பொது பண்டத்தைப் பயன்படுத்துவது மற்றவர்களுடைய கிடைக்கும் தன்மையை குறைக்காது. அதற்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு உங்கள் வானொலிபெட்டியில் உள்ள இசைவிப்பு முறையாகும். மற்றொரு உதாரணம், ஒரு பாலம், இது ஒரு கூடுதல் வாகனம் சமுதாயத்திற்கு எந்த கூடுதல் செலவு இல்லாமல் கடந்து போகலாம். எவ்வாறெனினும், இந்த கொள்கை பெரும்பாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மட்டுமே பொருந்துகிறது. ஒரே பாலத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடிய வாகனங்களின் எண்ணிக்கையை நாம் சேர்த்து வைத்திருக்க முடியாது நமது மக்கள்தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே போனால், அதே பாதுகாப்பு வரவு-செலவு திட்டத்தையே நாம் கொண்டிருக்க முடியாது. மேலும், சமுதாயத்தில் அதிக எண்ணிக்கையிலான உறுப்பினர்கள், அதன் விநியோக செலவைச் சேர்த்து இல்லாமல் பொது நலன்களின் நன்மைகளை அனுபவிக்க இயலாது என்பதையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இது போன்றே, பொது நன்மைக்கான நிதி ஒதுக்கீடு, வரவு செலவுத் திட்ட காரணங்களுக்காக அல்லது அதன் புறக் காரணிகளால் அதிகரிக்கப்படலாம் அல்லது குறையலாம். பொதுப் பொருட்களால் இயலாமையற்றதாக இருப்பதால், பொதுமக்களிடமிருந்து இது சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இந்த குணநலன்களைக் கொண்ட கலப்பற்ற பொதுப் பொருட்கள் உள்ளன. மறுபுறம், தனியார் சரக்குகளைக் பொறுத்த வரை, இந்த வாதம் அடிப்படையில் பெரிய அளவிலான உற்பத்திக்கு ஆதரவாக உள்ளது. அதாவது, சமுதாயம் முற்றூரிமையான தனியார் தொழில் நிறுவனங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் அல்லது பொதுத்துறையில் செல்ல வேண்டும்.

சராசரி செலவுக் குறைப்பு

ஒரு கலப்பற்ற பொது நன்மைக்குள்ள மற்றொரு குணாதிசயம் அதன் குறைந்து வரும் செலவினமாகும். தொகுதியாய் இருப்பது, அது பொருளாதாரத்தின் அளவுக்கு உட்பட்டு இருக்கும். பொது பண்டங்கள் சிறு அலகுகளில் வழங்கப்பட்டால், அதன் பின்னர் சராசரி செலவு அதிகமாக இருக்க வாய்ப்புண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, நகரின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே பயன்படுத்தும் போது, பரவலான பகுதிக்கு சேவை செய்தால், கழிவுநீர் சுத்திகரிப்பு அமைப்பின் சராசரி செலவு மிகவும் சிறியதாக இருக்கும். இந்த குணாதிசயம் கொண்ட பொருட்களை வழங்குவது பொது மற்றும் தனியார் துறைகளுக்கு இடையே உள்ள விருப்பத் தேர்வாக இருக்கும் போது, இறுதிநிலைச் செலவு விஷயத்தில் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்களையும் ஒத்திருக்கிறது.

கலப்படமான பொதுப் பண்டங்கள்

இது பொதுப் பொருட்களின் அனைத்து குணநலன்களையும் முழுமையாக பூர்த்தி செய்யும் பொருள்களைச் சந்திப்பது மிகவும் கடினம் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அதேபோல், கலப்பற்ற தனியார் பொருட்களை கடந்து வர மிகவும் கடினமாக உள்ளது. பொதுவாக, பெரும்பாலான பொருட்கள் பொதுத்தன்மை, தனியன்மை ஆகிய இரண்டின் கூறுகளை கொண்டுள்ளன. பண்டங்களுக்கிடையிலான வேறுபாடு பெரும்பாலும், வகையைச் சேர்ந்ததல்ல. கலப்பற்ற பொதுப் பண்டங்கள் அல்லது தூய தனியார் சரக்குகளான

இத்தகைய பண்டங்கள் தூய்மையற்ற பொதுப் பண்டங்கள் எனப்படும். (மேலும், பொது பொருட்கள் அல்லது அரசு-தனியார் பொருட்கள்) என அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு பொருட்களின் சிறப்பியல்புகளின் கலவையில் பொதுத்தன்மை கூறுகள் பெரிதாக இருந்தால், அது ஒரு பொதுப் பொருட்கள் எனக் கூறப்படலாம் மற்றும் எதிர் நிலையில், ஒரு தனியார் பொருட்கள் என கூறப்படலாம்.

பொருளாதாரத்தில் பொது நிதியின் பங்கு

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. பொது மற்றும் தனியார் நிதி இடையே உள்ள ஒற்றுமைகள் என்ன?
4. புறத்தன்மை பொருளாதாரத்தில் எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது?
5. எந்த பொருட்கள் கலப்படமான பொது பொருட்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன?

2.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. பற்றாக்குறைகளில் இயங்குவதோடு, பொதுக் கடன்களை உருவாக்குவதும் வருங்கால பொது வரவுசெலவுத் திட்டங்களில் நிதிச் சூமையை ஏற்படுத்துவதும், பொருளாதாரத்தின் மீது ஒரு 'தகாத' குறுக்கீடு செய்வது ஆகும். எனவே, போரின் போது ஏற்படும் தவிர்க்க முடியாத பற்றாக்குறையை முடிந்தவரை விரைவாக மீளப் பெறவேண்டும். வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறைகள் நடைமுறையில் மற்றொரு அபாயம் உள்ளது. இது அரசாங்கத்திற்குள் நிதியக் கட்டுப்பாடற்ற தன்மை மற்றும் நிதானமற்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது. இது பொறுப்பற்ற செலவினம் மற்றும் பணவீக்க அழுத்தங்களுக்கு வழிவகுக்கும்.
2. ஒரு சமச்சீர் வரவுசெலவுத் திட்டம், எந்த விதத்திலும் வரையறுக்கப்படாமல், பொருளாதார மற்றும் பொது கொள்கைகளின் கருவியாக பிரத்தியேகமாக அரசாங்கத்தின் நிதி நடவடிக்கைகளை பயன்படுத்தும் ஒரு கொள்கையில் பொருத்தமற்றதாய் ஆகி விடுகிறது.
3. தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை இரண்டுமே கொள்முதல், விற்பனை மற்றும் பிற பரிவர்த்தனைகளை உள்ளடக்கிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதேபோல், அவர்கள் உற்பத்தி, பரிமாற்றம், சேமிப்பு, மூலதனக் குவிப்பு, முதலீடு மற்றும் பலவற்றில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு நிதியளிக்கும் பொருட்டு, அரசாங்கம், மற்றவற்றுடன் பணத்தை உருவாக்குகிறது (இது ஒரு நிதி சொத்து ஆகும்), கடன்களை உயர்த்துகிறது, பணம் செலுத்துகிறது. இதேபோல், ஒரு தனியார் பொருளாதார அலகு கடன் கொடுக்கிறது, வாங்குகிறது, பணம் பெறுகிறது, மற்றும் செலுத்துகிறது மற்றும் இன்ன பிறவைகளையும் செய்கின்றது. எனவே, இந்த வகையில் பொது மற்றும் தனியார் நிதி இரண்டுமே ஒன்றுக்கொன்று ஒத்தவைகளாகும்.
4. இது பொருளாதாரத்தில் உள்ள விலைகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இதன் மூலம் பிற பொருளாதார அலகுகளின் உற்பத்தி

குறிப்புகள்

மற்றும் நுகர்வு முடிவுகளுக்கு அவற்றின் விளைவுகளை பரிமாற்றம் செய்கிறது. இது உள்ளாந்த (அல்லது தனிப்பட்ட) மற்றும் சமூக இறுதிநிலை செலவுகள் (அல்லது நலன்கள்) இடையே ஒரு வேறுபாடு ஏற்படுத்துகிறது.

5. பண்டங்களுக்கிடையிலான வேறுபாடு பெரும்பாலும், வகையைச் சேர்ந்ததல்ல. கலப்பற்ற பொதுப் பண்டங்கள் அல்லது தூய தனியார் சரக்குகளான இத்தகைய பண்டங்கள் தூய்மையற்ற பொதுப் பண்டங்கள் எனப்படும். (மேலும், பொது பொருட்கள் அல்லது அரசு-தனியார் பொருட்கள்) என அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு பொருட்களின் சிறப்பியல்புகளின் கலவையில் பொதுத்தன்மை கூறுகள் பெரிதாக இருந்தால், அது ஒரு பொதுப் பொருட்கள் எனக் கூறப்படலாம் மற்றும் எதிர் நிலையில், ஒரு தனியார் பொருட்கள் எனக் கூறப்படலாம்.

2.5 சுருக்கம்

- அரசு என்பது பல பொருளியல் அறிஞர்கள் ஒரு அவசியமான தீமை என்று விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், இது பல்வேறு வழிகளில் பொருளாதாரம் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு சிறந்த கருவியாக வடிவமைக்கப்பட்டு இயக்கப்படும்.
- பாரம்பரிய பார்வையின் படி, பற்றாக்குறையுடன் இயங்குவதோடு, எதிர்கால பொது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொதுக் கடனாக நிதிச் சமையை ஏற்படுத்தும். வரவு செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறை நடைமுறையில் அபாயம் உள்ளது. இது அரசாங்கத்திற்குள் நிதியக் கட்டுப்பாடற்ற தன்மை மற்றும் ஒழுங்கற்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது. இது பொறுப்பற்ற செலவினம் மற்றும் பணவீக்க அழுத்தங்களுக்கு வழிவகுக்கும். அதேபோல, உபரி வரவு செலவுத் திட்டங்களுக்கு எதிராக ஒருவர் வாதிடலாம். உபரி வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது தேவைக்கு அதிகமான வரிவிதிப்பை விட அதிக கனமானது. சந்தையில் பயனுள்ள தேவையை குறைக்கிறது மற்றும் வேலையின்மை மற்றும் அழுத்தங்களை ஏற்படுத்துகிறது.
- குர்லே மற்றும் ஷா ஆகியோர் தங்களது புகழ்பெற்ற புத்தகமான பணத்தின் நிதி என்ற கோட்பாட்டின்படி பொதுக்கடனை திரும்ப பெற தத்துவார்த்த அடிப்படையை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கண்ணோட்டத்தின்படி, பொதுக்கடன் ஒரு முக்கியமான மற்றும் தவிர்க்க முடியாத இடத்தைக் கொண்டு ஒரு வலுவான நிதி அமைப்பை பெற்றிருந்தால் மட்டுமே பொருளாதாரம் ஒரு ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியை கொண்டிருக்க முடியும். ஏனெனில் நிதிய முறையின் ஆரோக்கியம் பொதுக்கடன்களின் அளிப்பு, தன்மை ஆகியவற்றை சார்ந்தே உள்ளது. (பண அளிப்புகள் உட்பட)
- தனியார் நிதியினால், ஒரு தனிப்பட்ட பொருளாதார பிரிவின் நிதிப் பிரச்சினைகள் மற்றும் கொள்கைகள், ஆகியவை பொது அதிகாரிகளுடன் ஒப்பிடும்போது, அது அரசு உறுப்புக்களில் ஒரு பகுதியாக அமைக்கப்படாத நிலை என்று குறிப்பிடுகிறோம். பொது நிதியின் முடிவெடுக்கும் தன்மைகளை பகுத்தாய்வு செய்யும்

வகையில், இவை இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமைகளையும், வேற்றுமைகளையும் ஆராய்கின்ற ஒரு சமநிலை ஆகும்.

பொருளாதாரத்தில் பொது நிதியின் பங்கு

- நவீன பொருளாதாரங்கள் நாணயமாக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது, அவர்களது பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் பெரும்பாலானவை நிதியக் கூற்றுக்களை உருவாக்குதல் மற்றும் நிதிக் கூற்றுக்களைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவை என்று கூறுகின்றன. தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள், கொள்முதல், விற்பனை மற்றும் பிற கொடுக்கல் வாங்கல்களை ஈடுபடுத்தும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளன.
- இரு துறைகளும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலம் சமுதாயத்தின் விருப்பங்களை திருப்திபடுத்துவதில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள் என்பதை தெரிவிக்க முடியும். இருவரும் தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் உள்ள வளங்களைக் கொண்டுள்ளனர் மற்றும் மிக முக்கியமான தேவைகளை முதலில் திருப்திபடுத்தும் விதமாக முடிவுகளை எடுப்பதன் மூலம் அவர்களது சிறந்த முயற்சியை செய்ய முயற்சிக்கின்றனர். அந்த வகையில், அவர்களின் பிரச்சினைகள் மற்றும் முடிவுகள் ஒரே மாதிரியில் உள்ளன.
- ஒரு தனியார் நிறுவனம் திருப்பிச் செலுத்த இயலாத கடன்களை உயர்த்த முடியாது, ஆனால் அரசு, சில சமயங்களில் செய்யலாம். உள்நாடு, வெளிநாடு ஆகிய இரண்டையும் அரசு கடனாக வாங்கலாம். அதாவது, அதன் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டவர்களிடமிருந்து கடன் பெறலாம். ஆனால், ஒரு தனியார் பொருளாதார பிரிவு (ஒரு நிறுவனம் போன்ற) உள்நாட்டுக் கடனை உயர்த்த முடியாது அதன் கடன்கள் அனைத்தும் 'வெளிப்புறமாக' மாக இருக்க வேண்டும்.
- காகித நாணயம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் மூலம், பல நாடுகளில் உள்ள அதிகாரிகள் செலாவணி விநியோகத்தில் ஒரு தடையற்ற விருப்புரிமை அதிகாரத்தை பெற்றுள்ளனர். அரசு விரும்பினால், முறையான தொழில்நுட்பக் கட்டுப்பாடுகளை ரத்து செய்யலாம். இத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் முக்கியமாக செயல்முறை குறைபாடுகள் மற்றும் அத்தியாவசிய சோதனைகள் அல்ல என்பதைக் குறிக்கிறது.
- சமுதாயம் ஒரு நிரந்தரமான அமைப்பு, அதன் நலன் கருதி, சமுதாயத்திற்கும் கூட உடனடியான பொருளாதார மீளும் தேவை இல்லாத பல நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன என்ற உண்மையை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு உதாரணத்தில், மாநிலத்தின் முதலீடு என்பது தொடர்பில்லாத தொடர்பை அகற்றுவதாகும்.
- வரி விதிப்பு, பறிமுதல் செய்தல், கடன் வாங்குதல், அச்சிடுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் கூடுதல் ரசீதுகளை உயர்த்தும் முழுமையான அதிகாரங்கள் அரசு கோட்பாட்டளவில் பேசப்பட்டாலும், இந்த அதிகாரங்களை குறிக்கப்பட்ட வரம்பிற்குள் மட்டுமே பயன்படுத்த முடியும்.
- பொது மற்றும் தனியார் நிதிகளுக்கு இடையே சில ஒற்றுமைகள் இருந்தபோதிலும், அவற்றுக்கிடையில் மிக முக்கியமான அடிப்படையான வேறுபாடுகள் உள்ளன. பொது நிதி பற்றி ஆராய்வதற்காக, இந்த

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அடிப்படை வேறுபாடுகளை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், அவர்களுடைய கணக்கில் தனியார் நிதி பற்றிய பல கோட்பாடுகள் பொது நிதிக்குப் பொருந்தாது என்பது வெளிப்படையானது ஆகும்.

- பொது நிதி மற்றும் அதன் கோட்பாடுகளின் இயல்பைப் புரிந்து கொள்வதற்காக, பொருளாதாரம் ஒட்டுமொத்தப் பணிகளாக இருக்கும் விதத்தை அறிவதன் மூலம், பொருளாதாரத்தில் பல்வேறு நிதி பாய்வைப் பற்றியும், அங்கே உள்ள பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.
- ஒரு குறிப்பிட்ட நன்மையோ அல்லது சேவையோ வழங்குவதற்கு நிதியளிப்பதற்கான பிரச்சனையானது, ஒரு சமூக நலம் அல்லது ஒரு தனியார் நன்மை என்பதில் நெருக்கமாக தொடர்பு கொண்டுள்ளது. தனியார்க்கான உரிமை என்பது தேவை இல்லாமல் ஒதுக்கிவைக்கும் கொள்கைக்கு உட்பட்டது ஆகும். விலை கொடுக்க முடியும், பணம் இல்லாதவர்கள் அதை இழக்க முடியும். இதற்கு நேர்மாறாக, பொது நன்மையே பிரிக்க முடியாதது. ஒதுக்கி வைத்தல் கோட்பாட்டிற்கு இவை பொருந்தாது.
- ஒரு நன்மை என்பது, சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு குடிமகனும், அதன் நன்மைகளைப் பொறுத்தவரை உண்மையில் சமமான பங்கை உடையது என்று பொருள் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு போர் ஏற்பட்டால், எதிரி தாக்குதலுக்கு எதிரான பாதுகாப்பு ஓரளவிற்கு, ஒரு குடியிருப்பு மற்றும் வேலை இடங்களை சார்ந்திருக்க கூடும்.
- சந்தை அல்லாத வெளிப்புற விளைவுகளை பொறுத்த வரையில், தனிப்பட்ட பொருளாதார அலகுகள் அடையாளம் காணப்பட்டு அதனுடைய இழப்பினை ஈடு செய்ய முடியாது. இதற்கு மாறாக, சந்தை வெளிப்புற விளைவுகளை பொறுத்த வரை, இழப்பினை ஏற்படுத்தியவர்கள் (பயனாளிகள்) அடையாளம் காணப்பட்டு இழப்பீடு (கட்டணம்) செய்து கொள்ளலாம்.
- ஒரு தூய தனியார் நன்மையோ, புறச் சில அதன் நிகழ்வுகளில், தனியார் மற்றும் சமூக இறுதிநிலைச் செலவுகளிடையே வேறுபாடு ஏதுமில்லை. எனவே அதன் சந்தை விலை அதன் சமூக அளிப்பு செலவையும் பிரதிபலிக்கிறது.
- பொதுப் பண்டங்கள் பிரிக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதால், பொதுப் பொருட்கள் பொதுத்துறையில் சேர்க்கப்பட்டதற்கான வலுவான நேர்வு உள்ளது. மறுபுறம், தனியார் சரக்குகளைக் பொறுத்த வரை, இந்த வாதம் அடிப்படையில் பெரிய அளவிலான உற்பத்திக்கு ஆதரவாக உள்ளது. அதாவது, சமுதாயம் ஏகபோகமான தனியார் தொழில் நிறுவனங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் அல்லது பொதுத்துறையில் செல்ல வேண்டும்.
- தூய பொதுப் பொருட்கள் அல்லது தூய தனியார் பொருட்கள் இல்லாத இத்தகைய பொருட்கள், பொது பொருட்கள் அல்லது தனியார் பொருட்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. பிரபலத்தின் கூறுகள், அவர் ஒரு நல்ல பண்புக்கூறுகளின் கலவையுடன் மேலோங்கி இருந்தால்,

அது பொது நன்மை என்று கூறலாம் மேலும் எதிரிடையாக ஒரு தனியார் நல்லவராக இருக்கலாம்.

பொருளாதாரத்தில் பொது நிதியின் பங்கு

2.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

குறிப்புகள்

- மறுபயன்: இந்த ஒரு லத்தீன் சொற்றொடர் ஆங்கிலத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது பொருட்கள் அல்லது சேவைகள் பரிவர்த்தனைகள் என்று பொருள்படுகிறது, அதில் ஒரு பரிமாற்றம் மற்றொரு பகுதியாக உள்ளது 'ஒரு அருட்கொடை' (என்று கூறப்படும்).
- சட்டமுறைப் பேறு: சட்டபூர்வ ஒப்பந்தப்புள்ளி என்பது ஒரு சட்ட அமைப்பு மூலம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பணம் செலுத்தும் ஊடகம் ஆகும். இது ஒரு நிதி கடப்பாட்டினை சந்திக்க செல்லுபடியாகும். காகித நாணயம் மற்றும் நாணயங்கள் பல நாடுகளில் சட்டச் செலாவணியின் பொதுவான வடிவங்கள் ஆகும். சட்ட ரீதியான ஒப்பந்தப்புள்ளி பல்வேறு அதிகார வரம்புகளில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.
- பிரிக்க முடியாத பொருட்கள்: ஒரு நன்மை என்பது, அதிலிருந்து பெறும் பயன்பாடு, அதைப் பயன்படுத்தும் பயனர்கள் அல்லது தனிநபர்களின் எண்ணிக்கைச் சார்ந்தது.
- வெளிப்பாடு: பொருளியலில், ஒரு வெளிப்படையான தன்மை என்பது, அந்த செலவை அல்லது ஆதாயத்தை தேர்வு செய்யாத ஒரு தரப்பினருக்கு உள்ள செலவு அல்லது ஆதாயத்தை பாதிக்கிறது. ஒரு பொருளின் அல்லது சேவையின் விலை சமநிலையில், அந்தப் பொருளின் அல்லது சேவையின் உண்மையான செலவுகளையும் நன்மைகளையும் பிரதிபலிக்க முடியாத போது, வெளிப்புற விளைவுகள் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன. புறவெளி என்பது நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறை இரண்டையும் கொண்டதாக இருக்கலாம்.
- இறுதிநிலைச் செலவு: பொருளியலில், இறுதிநிலைச் செலவு என்பது ஒரு அலகின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் அளவு அதிகரிக்கும்போது எழும் மொத்த செலவினத்தில் ஏற்படும் மாற்றமே ஆகும். அதாவது, அது ஒரு நல்ல அலகு ஒன்றை உற்பத்தி செய்யும் செலவு ஆகும்.
- அரை-பொது பொருட்கள்: இவை தனியார் மற்றும் பொதுப் பொருட்களின் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றன.

2.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. 'முழுமையான வரவு செலவு கொள்கை' என்ற கருத்து என்ன?
2. குர்லே மற்றும் ஷா கூற்றுப்படி, ஒரு பொருளாதாரம் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியை பெற முடியுமா?
3. பொது மற்றும் தனியார் நிதிகள் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்து இருக்கும் செயல்பாடுகளை விளக்குக.
4. தனியார் நிதி ஒதுக்கல் கொள்கையை விவரி?.

பொருளாதாரத்தில் பொது
நிதியின் பங்கு

5. பொதுப் பொருட்கள் vs தனியார் பொருட்கள் பற்றி சிறு குறிப்பு
வரைக.
6. கலப்பற்ற பொதுப் பொருட்களில் இருவகை புறநிலைகள் யாவை?

குறிப்புகள்

நெடு விடை வினாக்கள்

1. பொருளாதார செயல்திறனில் வரவு செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறையின்
தாக்கத்தை விவாதிக்கவும்.
2. பொது மற்றும் தனியார் நிதியின் பொதுவான அம்சங்களை ஆய்க.
3. சந்தை அல்லாத வெளிப்புற விளைவுகளை கொண்ட பொதுப்
பொருட்கள் பொது அதிகாரிகளின் கையில் இருப்பது ஏன் என்பதை
விவாதிக்கவும்.
4. கலப்பற்ற பொது நன்மைகளைக் கொண்ட பல்வேறு பண்புகளை
ஆராய்ந்து அறிக.

2.8 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புதுதில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B.P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹட்டன், E.W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பெங்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொதுப் பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

அலகு 3: அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கான கொள்கைகள்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 3.0 அறிமுகம்
- 3.1 நோக்கங்கள்
- 3.2 பொது நிதியின் அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கானக் கொள்கைகள்
  - 3.2.1 அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கான நுட்பங்கள்
  - 3.2.2 அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கானக் கொள்கையின் வரம்புகள்
  - 3.2.3 அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கானச் சோதனைகள்
- 3.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 3.4 சுருக்கம்
- 3.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 3.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 3.7 மேலும் படிக்க

3.0 அறிமுகம்

பிரிட்டிஷ் பொருளாதார வல்லுனர் ஹக் டால்டன் அறிமுகப்படுத்திய அதிகபட்ச சமூக அனுசூலம் (MSA) கோட்பாடு பொது நிதியின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகும். பொதுக் செலவினங்கள் அனைத்தும் பொதுமக்களின் நல்நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன என்பதே இந்தக் கோட்பாட்டின் முக்கிய அனுமானங்களில் ஒன்றாகும். அனைத்து வரிகளும் சமுதாயத்தில் அதிக அளவு தாக்கத்தையும் தியாகத்தையும் விளைவிக்கின்றன என்று டால்டன் கூறுகிறார். மேலதிக வரி விதிப்புக்குப்பின் சமூகம் பெறும் நன்மை இறுதிநிலை சமூக நலன் (MSB) எனப்படுகிறது. சமூக நலன்கள் குறுகலான சமூக நலன்கள் வளைவை வெட்டுகின்ற இடத்தில் சமூக நன்மை அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. எனினும், மாநிலத்தின் இருப்பிலிருந்து கிடைக்கும் பயன்கள், அதன் சொந்த பராமரிப்பின் செலவை விஞ்சும் வகையில், MSA கோட்பாடு சில வரையறைகளை கொண்டுள்ளதாகும். சந்தைப் பொறிமுறையை விட பல மடங்கு வருமானத்தையும் செல்வச் சமத்துவத்தையும் உருவாக்குவதால், பொருளாதாரத்தின் நிலை அலட்சியமாக இருக்க முடியாது.

இந்த அலகு பொது நிதியில் அதிகபட்ச சமூக அனுசூலத்தை ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. மேலும் சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக பொருளாதாரத்தை நிர்ணயிப்பதில் அரசின் பங்கினை விளக்குகிறது.

3.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்:

குறிப்புகள்

- பொது நிதியில் அதிகபட்ச சமூக அனுசூலத்தின் கொள்கையை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- அதிகபட்ச சமூக நலன்களின் கொள்கையின் பல்வேறு அனுமானங்களை விவரிக்க முடியும்.
- அதிகபட்ச சமூக அனுசூலத்தின் கோட்பாட்டின் வரையறைகளை விளக்க முடியும்.
- அதிகபட்ச சமூக அனுசூலத்தின் கோட்பாட்டின் நடைமுறையை ஆராய முடியும்.

3.2 பொது நிதியின் அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கான கொள்கைகள்

பிரிட்டிஷ் பொருளாதார நிபுணரான ஹக் டால்டன், அதிகபட்ச சமூக அனுசூலத்தின் கோட்பாட்டை அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் கருத்துப்படி, பொது நிதி என்பது பொது அதிகாரிகளின் வருமானம் மற்றும் செலவினத்தைப் பொறுத்து மற்றோடு ஒன்றின் சரிசெய்தலை கொண்டதாகும்.

அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்ட செயற்பாடுகள் சில தனிநபர்களிடமிருந்து கொள்வனவு அதிகாரத்தை ஏனையவர்களுக்கு மாற்றுவதன் மூலம் ஏற்படுவதாகும். வரி விதிப்பின் மூலம், பொது அதிகாரிகளிடமிருந்து வாங்கும் அதிகாரத்தை பொது அதிகாரிகளுக்குக் கொண்டு செல்லும் அதேவேளையில், பொதுச் செலவினங்கள், பொது அதிகாரங்களிலிருந்து சில தனிநபர்கள் வரை மீண்டும் இடமாற்றம் பெறுகின்றன, எனவே அரசாங்கத்தின் நிதி நடவடிக்கைகள் 'தியாகம் அல்லது இடையூறு' ஒரு புறம், 'நன்மைகள் அல்லது பயன்பாடு' மறுபுறம் உள்ளது. இதனால் உற்பத்தி முறை, நுகர்வு, வருமானம் மற்றும் செல்வ பகிர்வு போன்றவற்றில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால், அந்த மாற்றங்கள் சமூக ரீதியாக சாதகமானவையா அல்லது இல்லையா என்பதை அறிந்து கொள்வது முக்கியமானதாகும். அவர்கள் சமூகரீதியாக அனுசூலமாக இருந்தால், நிதி நடவடிக்கைகள் நியாயமானதாகும், மற்றபடி நியாயமற்றதாகும். ஹக் டால்டன் கருத்துப்படி, 'பொது நிதியின் சிறந்த முறை, அது நடத்தும் செயற்பாடுகளிலிருந்து அதிகபட்ச சமூக அனுசூலத்தை அது கொண்டுள்ளது' ஆகும்.

அதிகபட்ச சமூக அனுசூலமான (MSA) கோட்பாடு பொது நிதியின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகும். பொது நிதி என்பது பொது செலவினங்களும் வரிவிதிப்பும் அந்தக் கட்டத்தில் பொருளாதார நலனுக்கு வழிவகுக்கும் என்று அது கூறுகிறது. செலவு MU (விளிம்பு நிலை பயன்பாடு) மூலம் பெறப்படும் பயன்கள் (=) விளிம்பு நிலையற்ற தன்மை அல்லது வரி விதிப்பால் விதிக்கப்படும் தியாகம் ஆகியவற்றிற்கு சமமானதாகும்.

ஹக் டால்டன், இதன் ஒப்பீடுடன் அதிகபட்ச சமூக நலன்களின் கொள்கையை விளக்குகிறார்:

1. விளிம்பு நிலை சமூக தியாகம்
2. விளிம்புநிலை சமூக நலன்கள்

எனினும், இந்தக் கோட்பாடு பின்வரும் அனுமானங்களின் அடிப்படையில் அமைகிறது:

1. அனைத்து வரிகளும் தியாகம் மற்றும் அனைத்து பொதுச் செலவினங்களும் நன்மைகளைப் பெற வழிவகுக்கின்றன.
2. பொது வருவாயில் அரசாங்கத்திற்காக வரி மற்றும் வருமானத்திற்கான ஆதாரங்களை கொண்டுள்ளதாகும்.
3. அரசுக்கு உபரி அல்லது பற்றாக்குறை வரவு செலவு திட்டம் கிடையாது, ஆனால் சமச்சீர் வரவு செலவு திட்டத்தை உள்ளடக்கியது.
4. பொது செலவினம் குறைந்த இறுதிநிலை சமூக நலனுக்கானது மற்றும் வரிகள், விளிம்புநிலை சமூக அர்ப்பணிப்புக்கும் உட்பட்டவையாகும்.

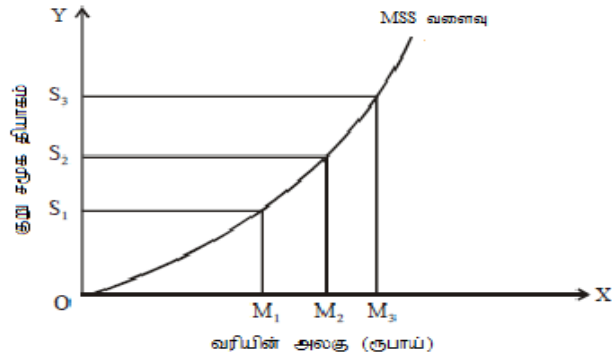
குறிப்புகள்

குறு சமூக தியாகம் (MSS)

குறு சமூக தியாகம் (MSS) என்பது ஒரு கூடுதல் வரி விதிப்பு வரியை சுமத்தியதன் காரணமாக பொது மக்களின் சமூக தியாகத்தின் அளவை குறிப்பதாகும்.

அரசாங்க வரிகளால் விதிக்கப்பட்ட வரிகளின் ஒவ்வொரு பகுதியும் பயன்பாட்டு இழப்புக்கு காரணமாகின்றன. கூடுதல் வரிவிதிப்பு அலகுகளின் விளைவாக ஏற்படும் கூடுதல் சுமை (இறுதிநிலை தியாகம்) அதிகரித்து வருகிறது, அதாவது மொத்த சமூக தியாகம் அதிகரித்த விகிதத்தில் அதிகரிக்கிறது என்று டால்டன் கூறுகிறார். ஏனெனில், வரிகள் விதிக்கப்படும்போது, சமுதாய பணத்தின் இருப்பு குறைகிறது. பணத்தின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருவதால், இறுதிநிலை பணத்தின் பயன் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. இறுதியில் ஒவ்வொரு கூடுதல் வரிவிதிப்பு பிரிவு, சமூகத்தின் மீது அதிக அளவு தாக்கம் மற்றும் அதிக அளவு தியாகம் ஆகியவற்றை உருவாக்குகிறது. எனவேதான் இறுதிநிலை சமூக தியாகம் அதிகரிக்கிறது.

விளிம்பு நிலை சமூக தியாகம் பின்வரும் வரைபடத்தில் விளக்கப்படுகிறது:

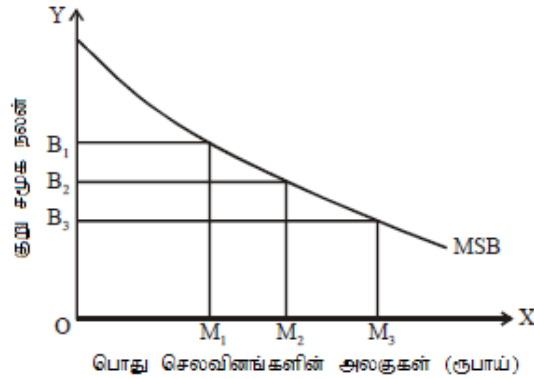
குறிப்புகள்

மேற்கண்ட வரைபடம், விளிம்பு நிலை சமூக தியாகம் (MSS) வளைகோடு இடதுபுறத்திலிருந்து வலதுபுறமாக மேல்நோக்கி உயருகிறது என்பதைக் குறிக்கிறது. இது வரி விதிப்பின் ஒவ்வொரு கூடுதல் அலகுக்கும், தியாகத்தின் அளவு அதிகரிக்கிறது என்பதை குறிக்கிறது. வரிவிதிப்பின் அலகு OM_1 இருந்த போது, விளிம்பு நிலை சமூக தியாகம் OS_1 இருந்தது. OM_2 இல் வரிவிதிப்பு அதிகரிக்கும்போது, இறுதிநிலை சமூக தியாகம் OS_2 வரை அதிகரிக்கிறது.

குறு சமூக நன்மை (MSB)

மக்களுக்கு வரி சுமைகளை சுமத்தும்போது, பொதுச் செலவுகள் நன்மைகள் அளிக்கின்றன. பொது செலவினங்களில் கூடுதல் அலகு மூலம் சமுதாயத்திற்கு வழங்கப்படும் நன்மை, விளிம்பு நிலை சமூக நலம் (MSB) எனப்படும்.

ஒரு பொருளிலிருந்து நுகர்வோரது இறுதிநிலைப் பயன்பாட்டுக்கானது போலவே, சரக்கின் மேலும் பல அலகுகளும் அவருக்குக் கிடைக்கின்றன. பொதுநலச் செலவினங்களில் ஒவ்வொரு கூடுதல் பிரிவிலும் உள்ள சமூக ஆதாயத்தை, மேலும் பல அலகுகளுக்காக செலவினங்கள் செலவு செய்யப்படுகின்றன. தொடக்கத்தில், பொது செலவினங்களின் அலகுகள் மிக அத்தியாவசிய சமூக நடவடிக்கைகளில் செலவிடப்படுகின்றன. தொடர்ச்சியான பொது செலவினங்களில், குறைந்த முக்கியத்துவமான சமூக செயல்பாடுகளுக்காகச் செலவிடப்படுகிறது. இதன் விளைவாக, விளிம்புநிலை சமூக நலன்களில் உள்ள வளைவு, படம் 3.2 இல் காட்டியுள்ளபடி இடமிருந்து வலமாக கீழ்நோக்கி சரிகிறது.

படம் 3.2 பன்மடங்கு சமூக நன்மை வளைவைக் குறைத்தல்

மேலே உள்ள வரைபடத்தில், குறுகிய சமூக நன்மையின் (MSB) வளைவு இடமிருந்து வலமாக கீழ்நோக்கி சரிகிறது. இதன் மூலம் பொதுச் செலவினங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட சமூக ஆதாயமானது குறைந்து வருவதை குறிக்கிறது. பொதுநலச் செலவு OM_1 ஆக இருக்கும் போது, விளிம்பு நிலை சமூகப் பயன் OB_1 ஆக இருக்கும். பொது செலவினம் OM_2 ஆக இருக்கும் போது, இறுதிநிலை சமூக பயன் OB_2 இல் குறைகிறது.

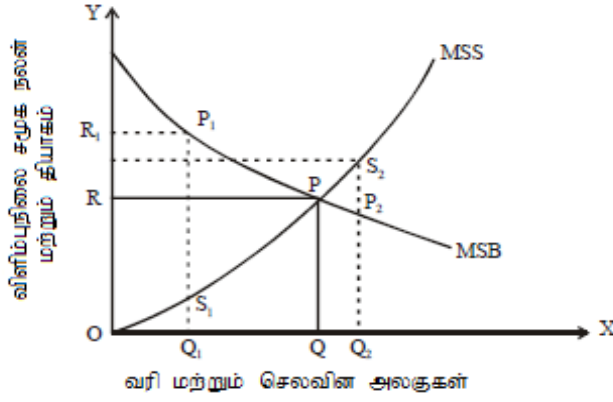
3.2.1 அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கான நுட்பங்கள்

அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கான கொள்கைகள்

விளிம்புநிலை சமூக தியாகம் இறுதிநிலை சமூக நலன்களின் வளைவை வெட்டும் போது சமூக அனுகூலங்கள் மிக அதிகமானதாக இருக்கும்.

இது P புள்ளியில் உள்ளது. இந்தக் கட்டத்தில், விளிம்பு நிலை அல்லது சமூக தியாகம் என்பது இறுதிநிலை பயன்பாட்டு அல்லது சமூக நலனுக்குச் சமமாக இருக்கும். இந்தக் கண்ணோட்டத்துக்கு அப்பால், விளிம்பு நிலை அல்லது சமூக தியாகம் அதிகமாக இருக்கும், இறுதிநிலை பயன்பாடு அல்லது சமூக நன்மை குறைவாக இருக்கும்.

குறிப்புகள்

படம். 3.3 அதிகபட்ச சமூக அனுகூலத்தின் புள்ளி

புள்ளி P இல் சமூக அனுகூலங்கள் அதிகமானதாக இருக்கும். இப்போது புள்ளி P_1 ஐ கவனத்தில் கொள்ளுங்கள். இந்த கட்டத்தில் சமூக நன்மைகள் P_1Q_1 ஆகும். இது விளிம்புநிலை சமூக தியாகம் S_1Q_1 விட அதிகமாக இருக்கும். விளிம்புநிலை சமூக நலனைவிட, இறுதிநிலைச் சமூக தியாகம் குறைவாக இருப்பதால், வரிவிதிப்பும், பொதுச் செலவினமும் அதிகரிப்பதை மேலும் அதிகப்படுத்துவதாகும். இது அரசாங்கத்தின் செலவினங்களை அதிகரித்து வருவதோடு, கூடுதல் வருமானம் ஈட்டக்கூடிய சமூக நலன்களை அதிகரிக்க வழிவகுப்பதாகும். வரிவிதிப்பும் செலவினமும், P என்னும் புள்ளியில் இடதுசாரியாக இருக்கும் வரை, வரி விதிப்பு, பொதுச் செலவினங்கள் அதிகரித்தல் போன்ற நிலைமை தொடர்கிறது.

புள்ளி P இல், வரிவிதிப்பும் பொதுச் செலவும் OQ வரை நகரும். இந்தக் கட்டத்தில் இறுதிநிலை பயன்பாடு அல்லது சமூக நன்மை என்பது விளிம்பு நிலை அல்லது சமூக தியாகம் சமமானதாகும். எனவே, இந்த இடத்தில், அதிகபட்ச சமூக அனுகூலத்தை அடையலாம்.

P_2 புள்ளியில், விளிம்புநிலை சமூக தியாகம் S_2Q_2 , விளிம்பு நிலை சமூக ஆதாயத்தை P_2Q_2 விட அதிகமாக உள்ளது. எனவே, P என்ற புள்ளிக்கு அப்பால், வரி விதிப்பு மற்றும் பொதுச் செலவினங்களின் அளவு மேலும் அதிகரித்தால் அது சமூக அனுகூலத்தை குறைக்கலாம். இதற்கு காரணம் கூடுதல் வரிவிதிப்பின் ஒவ்வொரு பிரிவும்,

குறிப்புகள்

விளிம்புநிலை அல்லது சமூக தியாகம் ஆகியவற்றை அதிகரிக்கும். இது இறுதிநிலை பயன்பாட்டு அல்லது சமூக ஆதாயத்தை விட அதிகமாக இருக்கும். இந்த அதிகபட்ச சமூக நன்மை புள்ளியில் P இல் மட்டுமே அடைந்துள்ளது என்பதை இது காட்டுகிறது மற்றும் இது பொதுச் செலவினங்களின் சமூக நலனுக்காக வரிவிதிப்பின் குறுகலான சமூக தியாகத்திற்கு சமமாக இருக்கும் புள்ளி ஆகும்.

பொது செலவினங்களின் இறுதிநிலை சமூக ஆதாயமும், வரிவிதிப்பின் இறுதிநிலைச் சமுதாய தியாகங்களும் சமமாக்கப்பட்டு, அதாவது $MSB = MSS$ என்ற புள்ளியில் அதிகபட்ச சமூக அனுகூலங்கள் சமன்படுத்தப்படுகின்றன.

அதிகபட்ச சமூக நலன்களைப் பெறுவதற்கு, கடந்த ரூபாயின் அல்லது டாலரின் சராசரி சமூக நலன், கடந்த ரூபாய் டாலர் அல்லது டாலருக்கு வரிவிலக்கின் குறுகலான சமூகப் அர்பணிப்புக்கு சமமானதாக இருக்கும் இடத்திற்கு பொது செலவினம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று இது குறிக்கிறது.

3.2.2 அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கான கொள்கையின் வரம்புகள்

மேலே விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி, அதிகபட்ச சமூக அனுகூலங்கள் என்ற கோட்பாட்டின் எளிமையான விளக்கம் சில வெளிப்படையான வரம்புகளால் பாதிக்கப்படுகிறது.

1. அரசு பொருளாதாரத்தின் வெளிப்புறமாக உள்ளது என்று தவறாக அனுமானிக்கிறது.
2. அரசு பொருளாதாரத்தின் மீது உட்பொதிந்த ஒரு நிறுவனம் என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில் கூட இந்தக் கோட்பாட்டை மறுக்க முடியும். உள்நாட்டுக் விளைவு மற்றும் வெளி ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து சமுதாயத்தைப் பாதுகாப்பது போன்ற சில அடிப்படையான அரசுப் பணிகளைச் செய்வது இன்றியமையாததாக இருக்கும் வரை, அரசின் இருப்பிலிருந்து கிடைக்கும் பயன்கள், அதன் சொந்த பராமரிப்புச் செலவை விட அதிகமாகும். உண்மையில், அரசின் இந்த அடிப்படைப் பணிகள் இல்லாமல், சமுதாயத்தின் இருப்புக்கு உத்தரவாதம் அளிக்க முடியாது. மேலும் சமூகத்திற்கு அரசு பாதுகாப்பு இருப்பதால், இது தனது உற்பத்தித் திறனை மேலும் அதிகரிப்பதாகும்.
3. டால்டன் சுட்டிக்காட்டியதுபோல, ஒவ்வொரு வரியும் சமுதாயத்தின் மீது சுமையாகவும், ஒவ்வொரு மாநில செலவினமும் அதற்கு ஒரு பயனாக இருக்கவேண்டும் என்று பொதுமயமாக்கப்பட வேண்டிய அடிப்படை எதுவும் கிடையாது. நாம் இந்த கருத்தை உண்மையான வாழ்க்கை உதாரணத்துடன் விளக்க முடியும். போதைப் பொருட்கள் மற்றும் பிற தீங்கு விளைவிக்கும் மருந்துகளை உட்கொள்வதின் மீதான வரி சமுதாயத்தின் மீது சுமையாகவே இருக்க முடியாது. ஆனால் கல்வி அல்லது சுகாதாரம் குறித்து வரி விதிக்கப்படும். இதே போன்று, அரசு சமூக துறைத்தலைவர்கள் மற்றும் இதர பொது பயன்பாட்டு வசதிகளை வழங்குவதை மேற்கொள்வதால், அது வெளிநாடுகளின் பொருளாதாரங்கள் தோன்றுவதற்கு வழிவகுப்பதாகும். அவற்றின் மூலம் உற்பத்தியின் விலை வீழ்ச்சியடைந்து, உற்பத்தியில் செயல்திறன்

அதிகரிக்கிறது மற்றும் பொருளாதாரத்திற்கு பயனளிப்பதாகும். அரசு அதன் நடவடிக்கைகளின் மூலம், வளர்ச்சியடையாத நாட்டில் வறுமை என்னும் நச்சுக் வட்டத்தை உடைப்பதில் வெற்றி பெறலாம். இவ்விதத்தில் அதன் பொருளாதாரம் (பொருளாதார வளர்ச்சியின் வடிவத்தில்) அதைவிட அதிகமானதைக் கொண்டிருப்பதாகும்.

குறிப்புகள்

4. மேலும், பொதுவாக பொருளாதாரத்துக்கு ஒரு பொது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பயன்கள் மற்றும் விளைவுகள், ஒரு குறிப்பிட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தினால் மூடப்பட்ட காலப்பாலத்திற்கு அப்பாலும் காணப்படுகின்றன. அதன்படி, இது ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மட்டுமே விவாதிக்க ஒரு குறைபாடுள்ள தர்க்கமாகும்.
5. அனைத்து வரிகளும் தீங்கு விளைவிக்கக் கூடியது மேலும் அனைத்து பொதுச் செலவினங்களும் பயனளிக்கிறது என்று நாம் கருதினால், சில அபத்தமான முடிவுகளை எடுக்க கூடும். உதாரணமாக, எந்த ஒரு வரியையும் வரி விதிக்க முடியாது என்ற அரசின் சிறந்த போக்கையே இது பின்பற்றும் மேலும் பற்றாக்குறை நிதியுதவி மூலம் மட்டுமே அதன் அனைத்து நடவடிக்கைகளுக்கும் நிதியளிக்க கூடியதாகும். இந்த முடிவின் அபத்தத்தை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு மிகவும் எளிதானதாகும். தங்களின் வரிகள் அல்லது பொதுச் செலவுகள் அழிக்கவோ அல்லது வளங்களை உருவாக்கவோ கூடாது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அவை பொருளாதாரத்தின் தனியார் மற்றும் பொதுத் துறைகளுக்கு இடையிலான வளங்களை மாற்றுவதன் மூலம் மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன. ஒட்டுமொத்த வளங்கள் கிடைப்பதில் ஏற்படும் மாற்றமானது, வரவு செலவு நடவடிக்கைகளின் மறைமுக விளைவாகும்.
6. வரி அல்லாத வருவாய் என்பது அபராதங்கள், கட்டணங்கள், பொது நிறுவனங்களின் இலாபங்கள், முதலீடுகளிலிருந்து பெறப்படும் ஆதாயங்கள், அச்சுப் பத்திரிகைகளின் பயன்பாடு, சந்தைக் கடன்கள் போன்றவை ஆகும். இந்த வருவாய் ஆதாரங்களைப் பொருளாதார நலனுக்கும், பொருளாதாரத்திற்கும் தொடர்பற்றதாகவோ, முக்கியத்துவமற்றது என்று நீக்க முடியாது.
7. ஒவ்வொரு மாநிலமே சில செலவுகளுக்காக உறுதியளிப்பதாகும்-அது தன்னை எளிதாக விடுவித்துக் கொள்ள முடியாத ஒரு பொறுப்பாகும். இந்த செலவினங்கள், அரசின் பராமரிப்பு, நாட்டின் பாதுகாப்பு, சமுதாயத்தில் சட்டம் ஒழுங்கை பராமரித்தல், மக்களுக்கு நீதி வழங்குதல், தற்போதுள்ள கடனை திருப்பிச் சேவை செய்தல், போன்ற செலவினங்களை உள்ளடக்கியதாகும்.
8. பொது நிதி நடவடிக்கைகளின் விளைவுகள் சிக்கலானவை, பரவலானவை மற்றும் பெரும்பாலும் மறைமுகமானவையாகும். அதிகபட்ச சமூக அனுகூலத்தின் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அவை எளிமையான மற்றும் நேரடியான விதிமுறைகளில் அளவிட முடியாதவையாகும். ஒரு சமநிலையான வரவுசெலவுத் திட்டம் பெரும்பாலும் பல்வேறு தீர்வு மற்றும் நலன்புரி நடவடிக்கைகளை பாதிக்கும் ஒரு பயனுள்ள ஆயுதம் ஆகும், இதன் மூலம் ஒட்டுமொத்த சமூக நன்மைகள் அதிகரிக்கும். உதாரணமாக, மறைமுக வரிகள்

குறிப்புகள்

பெரும்பாலும் சமுதாயத்தின் தேவை, நுகர்வு, உற்பத்தி மற்றும் முதலீட்டு முறைகளில் மாற்றங்களுக்கு வழிவகுக்கும் பொருட்களின் தொடர்புடைய விலைகளை மாற்றியமைப்பதாகும். எனவே, பொது நிதி நடவடிக்கைகளின் நலன் மற்றும் வளர்ச்சி விளைவுகளை வரி மற்றும் பொது செலவினங்களின் அளவுகளுடன் இணைக்க இயலாது மற்றும் வரவு செலவுத் திட்ட நடவடிக்கைகள் மற்றும் கொள்கைகளின் ஏனைய அம்சங்களை புறக்கணிக்க முடியாது.

9. அரசு வரவு செலவு திட்டமானது எப்போதும் சமநிலையான ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதுவது மிகவும் நம்பத்தகுந்த கட்டுப்பாடாகும். வரவுசெலவுத் திட்ட கொள்கையின் நோக்கம் சமுதாயத்திற்கு அதிகபட்ச அனுகூலமாக இருக்க வேண்டும் என்றால், இத்தகைய கட்டுப்பாடு, அடைவதற்கு பெரிதும் தடைவிதிக்கக்கூடும். தனியார் துறையால் உற்பத்தி செய்யப்படும் தேவையில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்களை ஈடுபடுவதற்கு ஒப்பந்த அடிப்படையிலான வரவு-செலவு திட்ட நடவடிக்கைகள் அடிக்கடி பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. அதே போல், வளர்ச்சியடையாத ஒரு நாட்டில், சேமிப்பு மற்றும் மூலதன குவிதலை தூண்டுவதற்கு வேண்டுமென்றே பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டம் தேவைப்படலாம்.
10. தர்க்கரீதியாக, வரவு செலவுத் திட்ட குறிப்புகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே, அரசு நடவடிக்கைகளின் உகந்த நிலையை நிர்ணயிப்பது முழுமையானதாக இருக்காது. அவர்களின் விரிவான ஆய்வு மற்றும் தொடர்புடைய கொள்கைகளின் மூலமே வரவுசெலவுத் திட்ட நடவடிக்கைகளின் முழு திறனும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த உண்மை நாட்டின் நிறுவன, பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு, வருமானம், செல்வம், ஏற்றத்தாழ்வற்ற நிலை, வட்டார சமச்சீரற்ற நிலை, போன்றவை தொடர்பான கேள்விகளின் தொகுப்பை வழங்குவதாகும். இதை வேறுவிதமாக கூறினால், ஒரு உகந்த நிலையை நிர்ணயிப்பது என்ற வினா, வெவ்வேறு நிலைகளில், அவற்றின் அனைத்து விபரங்களிலும், மாற்று வரவுசெலவுத் திட்ட கொள்கைகளின் விளைவுகளை கவனத்தில் கொள்ள நம்மை இட்டுச் செல்வதாகும் இத்தகைய ஆய்வு இல்லாவிட்டால் அர்த்தமுள்ள பதில் எதுவும் சாத்தியம் கிடையாது.

நடைமுறையில் உள்ள கொள்கை

அதிகபட்ச சமூக அனுகூலங்கள் என்ற கோட்பாடு பல குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதால், நாம் அதை முற்றிலுமாக புறந்தள்ளிவிடக்கூடாது என்ற கேள்விக்கு உறுதியானதாக இல்லை என்ற பதில் எழுகிறது. மாறாக, நாம் அதை மேலும் யதார்த்தமாகவும் மற்றும் கொள்கை முடிவுகளுக்கு ஏற்ற திறன் படைத்ததாக ஆக்க முயற்சிக்க வேண்டும். இதற்காக, மாநிலத்தின் வரவு செலவுத் திட்ட செயல்பாடுகளை குறைந்தபட்ச சாத்தியத்திற்கு கட்டுப்படுத்துவதற்கு இது மிகவும் விரும்பத்தக்கதல்ல என்பதை முதலில் காட்டவேண்டும். அரசின் வரவு செலவுத் திட்ட நடவடிக்கைகள் சமுதாயத்திற்கு நிகரான சாதகமானதா அல்லது இல்லையா என்பதை நமக்கு சொல்ல வேண்டிய சோதனைகளை நாம் கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

மாநில நடவடிக்கைகளை குறைந்தபட்சமாக மாற்றியமைக்கும் சந்தர்ப்பம் சந்தை வழிமுறையின் மேன்மையைக் கருத்தில் கொண்டதாகும். சந்தையில் முழு வேலைவாய்ப்பு உருவாக்க முடியும் மற்றும் பொது துறை விட எப்போதும் திறமையான உள்ளது என்று கருதப்படுகிறது. எனவே, அதன் குறுகிய வட்டாரத்திற்குள்ளேயே, அரசு, மாற்று வரிகள் மற்றும் செலவினங்களுக்கு இடையே ஒரு சிறந்த தேர்வை மட்டுமே செய்ய வேண்டும். ஆனால் இந்த ஊகங்கள் மிகவும் நம்பத்தகாதவை என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். உண்மையில், சந்தைப் பொறிமுறையானது முழு வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கத் தவறிவிட்டது, சுழற்சிமுறையில் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு இட்டுச் சென்று வருமானத்தையும் செல்வத்தையும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை உருவாக்குவதாகும். மூலதனக் குவிப்பு மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் உயர்ந்த அளவுகளை உணர்ந்து கொள்வதில் அது வெற்றி பெற வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. எனவே, இத்தகைய குறைபாடுகளைத் நீக்க வேண்டியது மாநிலத்தின் கடமையாகும்.

குறிப்புகள்

மேலும், பொருளாதாரம் நுகர்வோரின் இறையாண்மைக்கு ஏற்ப வழிகாட்ட வேண்டும் என்று கருதப்பட்டாலும், உண்மையில் இது இரண்டு காரணங்களுக்காக அல்ல என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

முதலாவதாக, வருவாய் மற்றும் செல்வத்தின் சமத்துவமின்மையின் காரணமாக, சந்தையில் உருவாக்கப்பட்ட கோரிக்கை முறை உண்மையில் சமூகத்தின் உண்மையான தேவைகளை பூர்த்திசெய்வதில்லை. ஏழை மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தியை வாங்குவதற்கு வாங்க முடியாத அவசியமான செலவினங்களில் பல ஆடம்பரங்கள் தேவைப்படுகின்றன. மேலும், அவர்கள் இலாபமற்ற காரணமாக தகுதியான பொருட்களுக்கு தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவதாக, சந்தை போட்டி, நடைமுறையில், ஒரு ஏகபோக போட்டியில் சீரழிந்து போகிறது, இதில் செலவுகள், விற்பனை செய்யப்படாத உற்பத்தி திறன், பதுக்கிவைத்தல், ஊகம் மற்றும் பலவற்றில் வீணான இழப்புகள் உள்ளன.

3.2.3 அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கான சோதனைகள்

எனவே, பொருளாதாரத்தைப் பற்றி அரசு அலட்சியமாக இருக்க முடியாது என்று அனுமானித்து, அதிகபட்ச சமூக அனுகூலத்தின் சோதனைகளை நாம் தேட வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இந்த சோதனைகளை யதார்த்தமாக மாற்றுவதற்கு, நாம் மாநிலத்தை பொருளாதாரத்தின் ஒரு பகுதியாக நடத்த வேண்டும். இவ்வாறு இருக்கையில், அனைத்து வரிகளும் பொருளாதாரத்தின் ஆதாரங்களில் இருந்து கசிகின்றன என்று உறுதியாகக் கூறுவதால், பொதுச்செலவுகள் அனைத்தும் அவற்றின் அர்த்தத்தை இழக்கச் செய்கின்றன. மாறாக, வரவு செலவுத் திட்டங்களின் நிகர விளைவுகளை பகுப்பாய்வு செய்வதற்கு பொருத்தமானது, இது வரவு செலவுத் தொகையை மட்டுமல்லாமல் அவர்களின் விரிவான கலவை மற்றும் தொடர்புடைய வரவு செலவு திட்ட கொள்கைகள் ஆகியவற்றை கொண்டதாகும்.

எனினும், இது ஒரு எளிதான செயலாக இருக்காது. பல மாநில நடவடிக்கைகளின் விளைவுகளை அளவிட முடியாது. தீண்டாமை ஒழிப்பு,

குறிப்புகள்

கல்வியைப் பரப்பதல், சுகாதாரத்தில் முன்னேற்றம், சுகாதாரக்கேடு மற்றும் பலவற்றை நாம் உதாரணங்களாக குறிப்பிடலாம். ஏறத்தாழ, ஒவ்வொரு மாநிலச் செயல்பாடுகளும் பரவலான விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளன, அவை அனைத்தையும் மதிப்பிடுவது சாத்தியமற்றதாகும். வேறுவார்த்தைகளில் சொல்வதானால், சமூகத்திற்கு ஏற்படும் நன்மைகளையும் நட்புணர்வுகளையும் புறநிலை பரிசோதனைகளை செய்வது மிகவும் கடினமானதாகும். இதன் மூலம் அரசு செயற்பாடுகளினால் உருவாக்கப்படும் சமூக அனுகூலத்தின் அளவு (மதிப்பீடு) தீர்மானிக்கப்படும்.

1. டால்டனின் சோதனைகள்

கடினமான (ஆனால் யதார்த்தமான) நிலைமைகளில்கூட, பேராசிரியர் டால்டன் சில புறநிலை பரிசோதனைகளை நமக்கு அளிக்கிறார், அதன் படி பொது நிதி நடவடிக்கைகள் சமூக ஆதாயத்திற்காக சேர்க்கப்படுகிறதா இல்லையா என்பதை அறிய முடிகிறது. சமுதாயம் அடைய முயற்சி செய்ய வேண்டிய சில பொதுவான ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விரும்பத்தக்க குறிக்கோள்களைக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதி இந்த சோதனைகள் உருவாக்கப்படுகின்றன, அவை:

1. சமூகத்தை பாதுகாத்தல்: சமுதாயத்தை பொறுத்தவரையில், அது பாதுகாப்பானது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டால், பொதுமக்களின் நிதியியல் முறை, வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் உள்நாட்டு இடையூறு ஆகியவற்றிற்கு எதிரான சமுதாயத்திற்கு போதுமான பாதுகாப்பை உறுதி செய்வது நிச்சயமாக சமூக நன்மைகளை அதிகரிப்பதாகும்.
2. சமுதாய பொருளாதார நலன்: இந்த நலன் இரண்டு அம்சங்களை உள்ளடக்கியது: (a) உற்பத்தியில் முன்னேற்றம் மற்றும் (b) தேசிய வருமானத்தை விநியோகத்தில் முன்னேற்றம்.

உற்பத்தியில் ஒரு முன்னேற்றம் என்பது தற்போதைய வெளியீட்டில் ஏற்படும் அதிகரிப்பைக் குறிப்பிடுமாறு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஆனால் அடிப்படையில் பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித் திறன் ஒரு நிலையான அடிப்படையில் அதிகரிப்பதாகும். இது நீண்ட காலமாக நிலையானதாக இருக்காது என்பதால், மூலதன நுகர்வின் மூலம் தற்போதைய உற்பத்தி அதிகரிப்பை "உற்பத்தி முன்னேற்றம்" என்று கூறமுடியாது. மேம்பட்ட உற்பத்தித் திறன் என்பது மூலதனத் திரட்டல், உற்பத்தி வளங்களை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துதல் மற்றும் சமூக ஆதாயத்துடன் தொடர்புடைய தொழிலாளர்களின் உற்பத்தித் திறனை அதிகரித்தல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாகும்.

தேசிய வருவாய் விநியோகத்தில் முன்னேற்றம் என்பது "திறமை" மற்றும் "சமபங்கு" பரிமாணங்கள் ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கியதாகும். பங்கீட்டு திறன் என்பது திருப்தியின் மொத்தத் தொகையாகும். சமபங்கு என்பது சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்களுக்கிடையிலான ஒட்டுமொத்த திருப்தியைப் பகிர்ந்துகொள்வது பற்றியதாகும். பொதுவாக, இரண்டு அம்சங்களும் மிகவும் குறுக்கீடு மற்றும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவையாக இருக்கின்றன, செயல்திறன் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு முடிவை சமபங்கு மற்றும் நேர்மாறாக பாதிக்க கூடியதாகும். எனவே, தேசிய வருமானத்தை பகிர்ந்தளித்தல் என்ற பொதுநலன் அம்சம், எளிதான சிகிச்சை என்ற வகையில், கடன்

வழங்காது. பெரும்பாலும், சில முடிவுகள் விநியோகத்தின் திறனுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது இல்லையா என நம்மால் கண்டுபிடிக்க முடியாது. மற்ற சந்தர்ப்பங்களில், செயல்திறன் மற்றும் சமநிலை சோதனைகள் மோதலாக இருக்கலாம், அதனால் ஒரு முன்னேற்றம் மற்றொரு சீர்குலைவிற்கு வழிவகுப்பதாகும். எனவே, சமூக சாதகத்தின் முழுமையான புறநிலை அளவுகோல்களை கீழே வைக்க முடியாது. இது போன்ற பொதுவான அடிப்படையில், கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட அதிக வாய்ப்பு இல்லாத பொது நடவடிக்கைகளை நாம் பரிந்துரைக்கலாம். உதாரணமாக, வருமானம் மற்றும் செல்வவளத்தின் சமத்துவமின்மைகளில் உள்ள வழக்கை குறைத்தல், வேலையின்மை குறைப்பு, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தல், உயர்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கொண்டுவருதல், பொருளாதாரத்தில் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையை கொண்டு வருதல் மற்றும் பல.

குறிப்புகள்

2. ஹிக்ஸ் சோதனைகள்

ஒரு குறிப்பிட்ட பொது நிதி நடவடிக்கை அல்லது கொள்கை, நிகர சமூக ஆதாயத்திற்கு சேர்க்கப்படுகிறதா இல்லையா என்பதை உறுதி செய்வதற்கான இரண்டு அளவுகோல்களை திருமதி ஹிக்ஸ் பரிந்துரைத்துள்ளார். முதலாவது உற்பத்தி உகந்த அளவு என்றும், இரண்டாவது என்பது பயன்பாட்டு உகந்த அளவு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

திருமதி ஹிக்ஸ் கூற்றுப்படி, உற்பத்தி வளங்களை மறுசீரமைப்பு செய்வதன் மூலம், ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளின் உற்பத்தியை வேறு சில குறைப்பின்றி அதிகரிக்க முடியாது. வெளிப்படையாக, இந்த அளவுகோல் குழப்பமானது மட்டுமல்லாமல், தவறான வழிகாட்டுதலையும் கொண்டிருக்கலாம். ஒரு பொருளின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதன் மூலம் மற்றதை குறைக்க வேண்டிய அவசியமாகலாம். ஆனால் இது மொத்த உற்பத்தியை அதிகரிக்கக்கூடும். திருமதி. ஹிக்ஸ் உற்பத்திக்கான உகந்த நிலை முழுமையான வேலைவாய்ப்பு மற்றும் தற்போதைய உற்பத்தி திறனை முழுமையான முறையில் பயன்படுத்தலாம். இருப்பினும், இந்த நிலைமைகளை அடைவதற்கு வரவு செலவு நடவடிக்கைகள் மற்றும் கொள்கைகள் எப்போதும் வெற்றிகரமாக இல்லை என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவர்களால் முடிந்தால் இன்றைய உலகின் பல பொருளாதார இடையூறுகள் இருந்திருக்காது. மீண்டும், உற்பத்திக்கான இந்த சோதனை குறுகிய காலத்தில் மட்டுமே பொருந்துவதாகும். நீண்ட காலமாக, சமூகத்தின் மேல்நிலைகள், மூலதன பொருட்கள் துறை மற்றும் மனித மூலதனத்தில் முதலீடு ஆகியவற்றின் உருவாக்கம் மற்றும் விரிவாக்கம் போன்ற பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தி திறனை அதிகரிக்க சாத்தியமானதாக இருக்கும்.

திருமதி ஹிக்ஸ் இன் உகந்த தன்மை, தேசிய உற்பத்தி மற்றும் அதன் கூறுகள் சார்பான முக்கியத்துவத்துடன் தொடர்புடையதாகும். இந்த கலவையில் ஏற்படும் மாறுபாடு தானாகவே அதிலிருந்து பெறப்படும் பயன்பாட்டிலிருந்து மாறுதலை ஏற்படுத்துவதாகும். ஒரு கட்டம் எட்டப்படும்போது GDP இலிருந்து பெறப்பட்ட பயன்பாட்டில் உகந்த அளவு பெறப்படுவதால் அத்தகைய மாறுபாட்டை அதிகரிக்க முடியாது என்று கூறப்படுகிறது. இந்த அளவுகோலுடன் உள்ள சிரமம், பயன்பாடு என்ற உண்மையினால்

குறிப்புகள்

எழுகிறது. எனவே, பல்வேறு பபொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் ஒப்பீட்டு முக்கியத்துவத்தை அளவீடு செய்ய முடியாது. மேலும், இது போன்ற ஒப்பீட்டு பயன்பாட்டு நடவடிக்கைகள், எப்போதும் நேரம் மற்றும் இடம் மற்றும் தனிநபர்களிடையே திருத்தம் செய்யப்படுவதற்கு உட்பட்டவையாகும்.

இந்தக் கோட்பாட்டில் அடங்கியுள்ள அடிப்படைக் கருத்து, கண்டிப்பான அளவுடைய அர்த்தத்தில் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத போது கூட பயனுள்ளதாய் இருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். இந்தக் கருத்தின் பகுத்தறிவுக்கு ஏற்ப, சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்த வரவுசெலவுத் திட்ட கொள்கையின் பயனை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன் நாம் முன்னேறலாம். இந்த வகையில், நாம் முதலில் பல்வேறு வரவு செலவுத் திட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிய உடனடியான மற்றும் நீண்ட கால விளைவுகளை பற்றிய போதிய தத்துவார்த்த அறிவையும் அனுபவ ஆதாரங்களையும் கொண்டிருக்கிறோம். அதன் பிறகு, அரசு நடவடிக்கைகளின் அளவு, வரி மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்கள், வரி விகிதங்கள் ஆகியவை உள்ளிட்ட பல்வேறு மாற்று வழிகள் மற்றும் வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் செலவினங்கள் பற்றிய இதர காரணங்களை நாம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். இந்த முடிவுகள் அனைத்தும் நமது குறிக்கோள்களையும் நடைமுறையில் எந்த அளவுக்கு சாதிக்க முடியும் என்பதையும் விளக்கமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்தின் உகந்த அளவு, நிலையான அளவாக இருக்க முடியாது. இது பல தொடர்புடைய பரிசீலனைகள் சார்ந்ததாகும். எ.கா. நோக்கங்கள், அவற்றின் நடைமுறை திறன், ஒப்பீட்டு செலவினங்கள் மற்றும் பயன்கள், கணக்கு முறை, திட்டம் மற்றும் செயல்திறன் வரவு செலவு உள்ளிட்ட அரசின் நிர்வாகத் திறன், சமுதாயத்தின் நிறுவன மற்றும் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு ஆகும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. அதிகபட்ச சமூக அனுகூலத்தின் (MSA) கொள்கை என்ன?
2. MSA கொள்கையின் சில அனுமானங்களை பட்டியலிடுக.
3. அதிகபட்ச சமூக அனுகூலங்கள் எப்போது கிடைக்கும்?
4. மாநில நடவடிக்கைகள் குறைந்தபட்சமாக கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற அனுமானத்தை ஏன் நம்பமுடியாது?
5. டால்டன் சோதனைகள் என்றால் என்ன?

3.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும்

வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. அதிகபட்ச சமூக அனுகூலமான (MSA) கோட்பாடு பொது நிதியின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகும். பொது நிதி என்பது பொது செலவினங்களும் வரிவிதிப்பும் அந்தக் கட்டத்தில் பொருளாதார நலனுக்கு வழிவகுக்கும் என்று அது கூறுகிறது. செலவு MU (விளிம்பு நிலை பயன்பாடு) மூலம் பெறப்படும் பயன்கள் (=) விளிம்பு நிலையற்ற தன்மை அல்லது வரி விதிப்பால் விதிக்கப்படும் தியாகம் ஆகியவற்றிற்கு சமமானதாகும்.
2. MSA கோட்பாடு பின்வரும் அனுமானங்களின் அடிப்படையில் உள்ளது:

- i அனைத்து வரிகளும் தியாகம் மற்றும் அனைத்து பொதுச் செலவினங்களும் நன்மைகளைப் பெற வழிவகுக்கின்றன.
  - ii பொது வருவாயில் அரசாங்கத்திற்காக வரி மற்றும் வருமானத்திற்கான ஆதாரங்களை கொண்டுள்ளதாகும்.
  - iii அரசுக்கு உபரி அல்லது பற்றாக்குறை வரவு செலவு திட்டம் கிடையாது, ஆனால் சமச்சீர் வரவு செலவு திட்டத்தை உள்ளடக்கியது.
  - iv பொது செலவினம் குறைந்த இறுதிநிலை சமூக நலனுக்கானது மற்றும் வரிகள், விளிம்புநிலை சமூக அர்ப்பணிப்புக்கும் உட்பட்டவையாகும்.
3. பொது செலவினங்களின் இறுதிநிலை சமூக ஆதாயமும், வரிவிதிப்பின் இறுதிநிலைச் சமுதாய தியாகங்களும் சமமாக்கப்பட்டு, அதாவது $MSB = MSS$ என்ற புள்ளியில் அதிகபட்ச சமூக அனுகூலங்கள் சமன்படுத்தப்படுகின்றன.
  4. மாநில நடவடிக்கைகளை குறைந்தபட்சமாக மாற்றியமைக்கும் சந்தர்ப்பம் சந்தை வழிமுறையின் மேன்மையைக் கருத்தில் கொண்டதாகும். இந்த ஊகங்கள் மிகவும் நம்பத்தகாதவை என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். உண்மையில், சந்தைப் பொறிமுறையானது முழு வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கத் தவறிவிட்டது, சுழற்சிமுறையில் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு இட்டுச் சென்று வருமானத்தையும் செல்வத்தையும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை உருவாக்குவதாகும்.
  5. பேராசிரியர் டால்டன் சில புறநிலை பரிசோதனைகளை நமக்கு அளிக்கிறார், அதன் படி பொது நிதி நடவடிக்கைகள் சமூக ஆதாயத்திற்காக சேர்க்கப்படுகிறதா இல்லையா என்பதை அறிய முடிகிறது. சமுதாயம் அடைய முயற்சி செய்ய வேண்டிய சில பொதுவான ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விரும்பத்தக்க குறிக்கோள்களைக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதி இந்த சோதனைகள் உருவாக்கப்படுகின்றன.

குறிப்புகள்

3.4 சுருக்கம்

- பிரிட்டிஷ் பொருளாதார நிபுணரான ஹக் டால்டன், அதிகபட்ச சமூக அனுகூலத்தின் கோட்பாட்டை அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் கருத்துப்படி, பொது நிதி என்பது பொது அதிகாரிகளின் வருமானம் மற்றும் செலவினத்தைப் பொறுத்து மற்றோடு ஒன்றின் சரிசெய்தலை கொண்டதாகும்.
- அதிகபட்ச சமூக அனுகூலமான (MSA) கோட்பாடு பொது நிதியின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகும். பொது நிதி என்பது பொது செலவினங்களும் வரிவிதிப்பும் அந்தக் கட்டத்தில் பொருளாதார நலனுக்கு வழிவகுக்கும் என்று அது கூறுகிறது. செலவு MU (விளிம்பு நிலை பயன்பாடு) மூலம் பெறப்படும் பயன்கள் (=) விளிம்பு நிலையற்ற தன்மை அல்லது வரி விதிப்பால் விதிக்கப்படும் தியாகம் ஆகியவற்றிற்கு சமமானதாகும்.
- குறு சமூக தியாகம் (MSS) என்பது ஒரு கூடுதல் வரி விதிப்பு வரியை சுமத்தியதன் காரணமாக பொது மக்களின் சமூக தியாகத்தின்

குறிப்புகள்

அளவை குறிப்பதாகும். அரசாங்க வரிகளால் விதிக்கப்பட்ட வரிகளின் ஒவ்வொரு பகுதியும் பயன்பாட்டு இழப்புக்கு காரணமாகின்றன. கூடுதல் வரிவிதிப்பு அலகுகளின் விளைவாக ஏற்படும் கூடுதல் சுமை (இறுதிநிலை தியாகம்) அதிகரித்து வருகிறது, அதாவது மொத்த சமூக தியாகம் அதிகரித்த விகிதத்தில் அதிகரிக்கிறது என்று டால்டன் கூறுகிறார்.

- மக்களுக்கு வரி சுமைகளை சுமத்தும்போது, பொதுச் செலவுகள் நன்மைகள் அளிக்கின்றன. பொது செலவினங்களில் கூடுதல் அலகு மூலம் சமுதாயத்திற்கு வழங்கப்படும் நன்மை, விளிம்பு நிலை சமூக நலம் (MSB) எனப்படும்.
- பொது செலவினங்களின் இறுதிநிலை சமூக ஆதாயமும், வரிவிதிப்பின் இறுதிநிலைச் சமுதாய தியாகங்களும் சமமாக்கப்பட்டு, அதாவது $MSB = MSS$ என்ற புள்ளியில் அதிகபட்ச சமூக அனுகூலங்கள் சமன்படுத்தப்படுகின்றன.
- அரசு அதன் நடவடிக்கைகளின் மூலம், வளர்ச்சியடையாத நாட்டில் வறுமை என்னும் நச்சுக் வட்டத்தை உடைப்பதில் வெற்றி பெறலாம். இவ்விதத்தில் அதன் பொருளாதாரம் (பொருளாதார வளர்ச்சியின் வடிவத்தில்) அதைவிட அதிகமானதைக் கொண்டிருப்பதாகும்.
- பொது நிதி நடவடிக்கைகளின் விளைவுகள் சிக்கலானவை, பரவலானவை மற்றும் பெரும்பாலும் மறைமுகமானவையாகும். அதிகபட்ச சமூக அனுகூலத்தின் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அவை எளிமையான மற்றும் நேரடியான விதிமுறைகளில் அளவிட முடியாதவையாகும்.
- மாநில நடவடிக்கைகளை குறைந்தபட்சமாக மாற்றியமைக்கும் சந்தர்ப்பம் சந்தை வழிமுறையின் மேன்மையைக் கருத்தில் கொண்டதாகும். சந்தையில் முழு வேலைவாய்ப்பு உருவாக்க முடியும் மற்றும் பொது துறை விட எப்போதும் திறமையான உள்ளது என்று கருதப்படுகிறது. எனவே, அதன் குறுகிய வட்டாரத்திற்குள்ளேயே, அரசு, மாற்று வரிகள் மற்றும் செலவினங்களுக்கு இடையே ஒரு சிறந்த தேர்வை மட்டுமே செய்ய வேண்டும்.
- கடினமான (ஆனால் யதார்த்தமான) நிலைமைகளில்கூட, பேராசிரியர் டால்டன் சில புறநிலை பரிசோதனைகளை நமக்கு அளிக்கிறார், அதன் படி பொது நிதி நடவடிக்கைகள் சமூக ஆதாயத்திற்காக சேர்க்கப்படுகிறது இல்லையா என்பதை அறிய முடிகிறது. சமுதாயம் அடைய முயற்சி செய்ய வேண்டிய சில பொதுவான ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விரும்பத்தக்க குறிக்கோள்களைக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதி இந்த சோதனைகள் உருவாக்கப்படுகின்றன.
- ஒரு குறிப்பிட்ட பொது நிதி நடவடிக்கை அல்லது கொள்கை, நிகர சமூக ஆதாயத்திற்கு சேர்க்கப்படுகிறது இல்லையா என்பதை உறுதி செய்வதற்கான இரண்டு அளவுகோல்களை திருமதி ஹிக்ஸ் பரிந்துரைத்துள்ளார். முதலாவது உற்பத்தி உகந்த அளவு என்றும், இரண்டாவது என்பது பயன்பாட்டு உகந்த அளவு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

- திருமதி ஹிக்ஸ் இன் உகந்த தன்மை, தேசிய உற்பத்தி மற்றும் அதன் கூறுகள் சார்பான முக்கியத்துவத்துடன் தொடர்புடையதாகும். இந்த கலவையில் ஏற்படும் மாறுபாடு தானாகவே அதிலிருந்து பெறப்படும் பயன்பாட்டிலிருந்து மாறுதலை ஏற்படுத்துவதாகும். ஒரு கட்டம் எட்டப்படும்போது புனீ இலிருந்து பெறப்பட்ட பயன்பாட்டில் உகந்த அளவு பெறப்படுவதால் அத்தகைய மாறுபாட்டை அதிகரிக்க முடியாது என்று கூறப்படுகிறது.
- அதிகபட்ச சமூக ஆதாயத்தில் அடங்கியுள்ள அடிப்படைக் கருத்தை கண்டிப்பான அளவு முறையில் பின்பற்ற முடியாது. இந்தக் கருத்தின் பகுத்தறிவுக்கு ஏற்ப, சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்த வரவுசெலவுத் திட்ட கொள்கையின் பயனை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன் நாம் முன்னேறலாம்.

குறிப்புகள்

3.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- விளிம்பு சமூக தியாகம் (MSS): இது ஒரு கூடுதல் வரி விதிப்பு வரியை சுமத்தியதன் காரணமாக பொது மக்களின் சமூக தியாகத்தின் அளவை குறிப்பதாகும்.
- விளிம்பு சமூக நலன் (MSB): ஒரு குறிப்பிட்ட நன்மை, அதிகபட்ச அல்லது குறைந்தபட்ச சமூக அல்லது சுற்றுச்சூழல் நன்மைகள் அல்லது செலவினங்களின் தனிப்பட்ட நுகர்வோர் அனுபவித்த நன்மைகள் ஆகும்.
- நுகர்வு மீதான வரி: நுகர்வு வரி என்பது சரக்கு மற்றும் சேவைகளுக்கான நுகர்வுச் செலவுகளுக்கு விதிக்கப்படும் வரி ஆகும். அத்தகைய வரிகள், வரி அடிப்படையிலான நுகர்வு செலவாகும்.
- தகுதி பொருட்கள்: இது ரிச்சார்ட் மஸ்கிரேவினால் பொருளாதாரத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு நல்ல நன்மைக்கான கருத்தாகும், இது ஒரு தனிநபர் அல்லது சமுதாயம், தேவை மற்றும் திறனுக்கான விருப்பத்தை விட ஒரு தேவை என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்படும் ஒரு வர்த்தக பொருளாக இருக்கிறது.
- வரியில்லா வருவாய்: வரி அல்லாத வருவாய் அல்லது வரி அல்லாத வரிகள் எனப்பது அரசாங்க வருவாய் வரிகளில் இருந்து உருவாக்கப்படாத வரியாகும்.

3.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. அரசாங்கத்தின் நிதி நடவடிக்கைகள் 'தியாகம் அல்லது செயலிழப்பு' மற்றும் 'நன்மைகள் அல்லது பயன்பாடு' ஆகியவற்றை ஏன் ஏற்படுத்துகின்றன?
2. பொது நிதியில் அதிகபட்ச சமூக அனுகூலங்கள் என்ற கொள்கையின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.

குறிப்புகள்

3. அதிகபட்ச சமூக அனுகூலத்தைப் பெறுவதில் பொதுச் செலவினத்தின் பங்கு என்ன?
4. திருமதி ஹிக்ஸின் படி உற்பத்தியில் ஒரு உத்தம அளவு எவ்வாறு அடையப்படும்?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. பொது நிதியில் அதிகபட்ச சமூக அனுகூலங்கள் என்ற கோட்பாட்டின் பரிணாம வளர்ச்சியை விவாதிக்கவும்.
2. அதிகபட்ச சமூக நன்மை (MSA) எவ்வாறு அடையப்படுகிறது என்பதை படத்துடன் விளக்கவும்.
3. பொது நிதியில், அதிகபட்ச சமூக அனுகூலத்தைப் பெறுவதில் மாநில நடவடிக்கைகளின் பங்கினை விவாதிக்கவும்.
4. பொது நிதி நடவடிக்கையில், பயன் குறித்து திருமதி. ஹிக் அவர்களின் கருத்தை ஆய்க.
5. அதிகபட்ச சமூக நலன்களின் கொள்கையின் வரம்புகள் சிலவற்றை விளக்குங்கள்.

3.7 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புதுதில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B.P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹட்டன், E.W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பெங்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொதுப் பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

அலகு 4: பொதுச் செலவினங்களின் கொள்கைகள்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 4.0 அறிமுகம்
- 4.1 நோக்கங்கள்
- 4.2 பொது செலவினம்: ஒரு அறிமுகம்
  - 4.2.1 பொதுச் செலவினங்களை அதிகரிக்கும் கோட்பாடுகள்
  - 4.2.2 தனியார் மற்றும் பொது செலவினங்களுக்கு இடையிலான ஒப்பீடு
- 4.3 பொதுச் செலவினங்களின் வகைப்பாடு
  - 4.3.1 உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தி திறனிலாச் செலவுகள்
  - 4.3.2 இடமாற்றம் மற்றும் மாற்றப்படாத செலவுகள்
  - 4.3.3 திட்டம் மற்றும் திட்டம் சாரா செலவினம்
  - 4.3.4 இந்தியாவில் பொதுச் செலவினங்களின் வகைப்பாடு
  - 4.3.5 செலவின விதிகள்
- 4.4 இந்தியாவிற்கான குறிப்புகளுடன் பொது செலவினங்களின் காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகள்
  - 4.4.1 பொருளாதார நிலைப்புத்தன்மை மற்றும் மேம்பாடு
- 4.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 4.6 சுருக்கம்
- 4.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 4.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 4.9 மேலும் படிக்க

4.0 அறிமுகம்

மக்களின் பொருளாதார மற்றும் சமூக நலனை மேம்படுத்துவதில் பொது அதிகாரிகளால் செலவிடப்படும் செலவினம் பொது செலவினமாக அறியப்படுகிறது. பரந்த அளவில், இது இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது: வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி அல்லாத செலவினங்கள். 1930-களில் இருந்து பெருமந்த நிலை தொடங்கியபின், நாடுகளின் பணிகளும், பொறுப்புகளும் கடல் அளவு மாற்றமடைந்துள்ளதால், பொது வரவுசெலவு திட்டத்தின் பங்கு பரந்த கவனத்தை ஈர்த்தது. பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த அரசுகளும், வளர்ச்சித் திட்டங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டிய சவால்களை சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. இதன் விளைவாக, உற்பத்தி, விலைகள், வேலை வாய்ப்பு என பொருளாதாரக் குறியீடுகளில் முதலீடு செய்ய ஒரு சக்திவாய்ந்த நிதிக் கருவியாக வரவு செலவு திட்டம் மாறியது. வறுமை ஒழிப்பு, வேலை வாய்ப்பு, நீடித்த வளர்ச்சி போன்ற பல்வேறு நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான திட்ட ஒதுக்கீடுகளை கொண்டு வருவதற்காக பல நாடுகளுக்கு பொது செலவினம் தேவைப்பட்டது.

குறிப்புகள்

இருப்பினும், வளர்ச்சி அடைந்த மற்றும் வளரும் பொருளாதாரங்களின் பின்னணியில், பொது செலவினத்தின் நோக்கம் வேறுபடுகிறது. பல தசாப்தங்களாக, வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்தில் பொது செலவினங்கள் வளர்ச்சி விகிதத்தை உயர்த்துவதிலும், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதிலும் அதிக பங்கு வகிக்கிறது. பொதுச் செலவினத்தின் பிரதான நோக்கம் சமுதாயத்தின் நுகர்வையும், சமூக மற்றும் பொருளாதார நலனை அதிகப்படுத்தும் வகையில் ஆகும். ஆனால் பொருளாதார வல்லுநர்கள், பொது நலச் செலவுகளை முழுமையாகப் பராமரிக்க, முதலீட்டின் அளவை உகந்ததாக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கருத்தை கொண்டுள்ளனர். வளர்ச்சியுடன் கூடிய வேலைவாய்ப்பு உண்டாகும். கீன்க கருத்துப்படி, பின்தங்கிய பொருளாதாரத்தில் பொதுச் செலவினங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சியின் வேகத்தை, பொருளாதாரத்தின் உள்கட்டமைப்பை கட்டமைப்பதன் மூலம் விரைவுபடுத்தவேண்டும். மற்றும் தொழில்துறை செயல்பாடுகளை அதிகரிக்கவும், சரக்கு மற்றும் சேவைகளின் உற்பத்தியை பெருக்கவும் மூலதன உருவாக்கம் அதிகரித்தல். ஜனநாயக அமைப்பின்கீழ் உள்ள நாடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதில் தீவிர பங்காற்றாமாறு கோரப்படுகின்றன.

பல வளர்ச்சி செயற்பாடுகளிலும் பொதுச் செலவினங்களின் பங்கினை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. அதே சமயம், பல பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு இதுவும் பொறுப்பாகும் என்ற உண்மையையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். மக்களின் வாழ்வை மாற்றியமைப்பதில் பொது செலவினங்கள் ஏற்படுத்தும் உண்மையான தாக்கத்தை ஆராய்ச்சியாளர்கள் மற்றும் பொருளாதார வல்லுநர்கள் இன்னும் தீவிரமாக ஆராய வேண்டும்.

மக்களின் மேம்பாட்டுக்காக, குறிப்பாக இந்தியா போன்ற நாடுகளில், பல்வேறு கொள்கைகள் மற்றும் பல்வகை பொதுச் செலவினங்களின் விரிவான பகுப்பாய்வை கொண்டு வருவதன் மூலம், பொதுச் செலவினங்களின் பங்கினை ஆராய்வதை இப்பிரிவு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

4.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- பொது செலவினங்களின் கோட்பாடுகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்
- பொது செலவினங்களின் பொருள் மற்றும் தன்மையை ஆராய முடியும்
- தனியார் மற்றும் பொதுச் செலவினங்களுக்கு இடையிலான ஒற்றுமைகளையும் வேறுபாடுகளையும் விளக்க முடியும்
- பொது செலவினங்களின் வகைப்பாட்டை ஆராய முடியும்
- இந்தியாவைக் குறிப்பதன் மூலம் பொதுச் செலவினத்தின் காரணத்தையும் விளைவையும் விளக்க முடியும்

4.2 பொது செலவினம்: ஒரு அறிமுகம்

பொது செலவினம் என்பது, (i) அதன் சொந்த பராமரிப்பு, (ii) சமுதாயம் மற்றும் பொருளாதாரம் மற்றும் (iii) பிற நாடுகளுக்கு உதவி செய்யும் ஒரு அரசாங்கம் செய்யும் செலவுகளை குறிக்கிறது.

ஆனால் நடைமுறையில் அரசு நடவடிக்கைகள் விரிவடைந்தால், அரசின் பராமரிப்பிற்காக பொதுசெலவினங்களின் பகுதியை மொத்தமாக பிரிப்பது கடினமாகி வருகிறது.

வரலாற்று ரீதியாக, பொது செலவினங்கள் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு நாட்டிலும் காலப்போக்கில் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பை பதிவு செய்தன. எனினும், பாரம்பரியச் சிந்தனையும், தத்துவமும் இந்தப் போக்கை ஆதரிக்கவில்லை. ஏனெனில் சந்தைப் இயக்கமுறை என்பது பொருளாதாரத்தின் வேலை மற்றும் அதன் வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான ஒரு சிறந்த வழிகாட்டி என்று மதிப்பிட்லது. ஒவ்வொரு பொருளாதார பிரிவும் அதன் சொந்த பொருளாதார நலன்களுக்கு உகந்த நீதிபதியாக இருந்தது என்றும், மற்றவர்களின் சார்பில் அரசாங்கம் முடிவெடுக்க முயலக்கூடாது என்றும் வாதிடப்பட்டது. மேலும், ஒரு தனியார் பொருளாதார பிரிவு தனது சொந்த பொருளாதார நலன்களினால் வழிநடத்தப்பட்டபோதிலும், பொதுத்துறை அத்தகைய உள்ளூர்க்கம் கொண்டிருக்கவில்லை. அதன்படி அதன் திறமை மிகவும் குறைவாக இருந்தது. இந்தத் தத்துவம் முழுமுதலாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுமாயின், பொதுச் செலவினங்கள் அவ்வளவு விரைவாக வளர்ந்திருக்காது. ஆனால் யதார்த்தத்தில், பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக அநீதி பற்றிய பிரச்சினைகளை அரசு புறக்கணிக்க முடியவில்லை. மக்கள் படும் துன்பங்கள் மௌனப் பார்வையாளராக இருக்க முடியாது. இதன் விளைவாக பொதுவுடைமை மற்றும் பொதுநலச் தத்துவத்தின் பல பதிப்புகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

எனினும், கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் அல்லது அநேகமாக ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பொது செலவினங்கள் துரிதமாக அதிகரித்திருந்தாலும், தேசியப் பொருளாதாரங்களில் அதன் பங்களிப்பு மற்றும் முக்கியத்துவம் இருந்தபோதிலும், பொதுச் செலவினங்களின் பரப்பு ஒப்பீட்டளவில் கண்டுகொள்ளப்படாமல் இருக்கிறது. லோவெல் ஹாரிஸ் கூறுகையில், “பொருளாதார வல்லுநர்கள் பொதுவாக வரி விதிப்பு கோட்பாட்டின் மீது தங்கள் கவனத்தை குவித்துள்ளனர். பொது செலவினக் கோட்பாடு, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் விலைவாசி மீதான பொது செலவினங்களின் விளைவுகளைப் பொறுத்து, பொதுவான செலவினங்கள் குறைவாகவே உள்ளன.” அண்மைக் காலத்தில், பொது செலவினத் துறையில் பல்வேறு ஆய்வுகளின் மூலம் இந்த குறைபாட்டினை நீக்க முடியும் என்பதை இது சுட்டிக் காட்டக்கூடும்.

4.2.1. பொதுச் செலவினங்களை அதிகரிக்கும் கோட்பாடுகள்

பொது செலவினங்களில் இரண்டு முக்கியமான, நன்கு அறியப்பட்ட கோட்பாடுகள் உள்ளன. அவை கீழே விவாதிக்கப்பட வேண்டும். முதலாவது, வாக்னர், மற்றொன்று வைஸ்மேன், பீகாக் ஆகியோருடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இவை பின்வருமாறு:

1. அதிகரிக்கும் மாநில செயல்பாடுகளை வாக்னர் சட்டம்

வரலாற்று உண்மைகளை அதிகரிக்கும் அரசு செயல்பாடுகள் தனது சட்டத்தை அடிப்படையாக கொண்டு அடோல்ஃப் வாக்னர் (1835-1917) ஒரு ஜெர்மன் பொருளாதார வல்லுநராக இருந்தார். முக்கியமாக ஜெர்மனி. வாக்னெர் கருத்துப்படி, பல்வேறு அரசுகளின் (மத்திய மற்றும் மாநில

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அரசுகள் போன்ற) நடவடிக்கைகள் தீவிரமாகவும் விரிவாகவும் அதிகரிக்கச் செயல்படுவதற்கான இயல்பான போக்குகள் உள்ளன. ஒரு பொருளாதாரம் மற்றும் அரசாங்க நடவடிக்கைகளின் வளர்ச்சிக்கும் இடையே செயல்பாட்டு உறவு உள்ளது, இதன் விளைவாக அரசாங்கத்துறை பொருளாதாரத்தை விட வேகமாக வளர்கிறது. இந்த கோட்பாட்டின் அசல் பதிப்பில் இருந்து வாக்கனர் பின்வரும் வழிகளில் இந்த அதிகரிப்பு பற்றி குறிப்பிடுகிறாரா என்பது தெளிவாக இல்லை:

- (a) பொது செலவினங்களின் முழுமையான அளவு
- (b) தேசிய செலவினங்களுக்கான அரசாங்க செலவின விகிதம்
- (c) மொத்த பொருளாதாரத்தில் பொதுத்துறை விகிதம்

வாக்கனர் மேலே (c) மேலே கூறியது பற்றி யோசிப்பதாக முஸ்க்ராவ் நம்புகிறார். F. S. நீட்டி வாக்கனரின் ஆய்வறையை ஆதரித்தது மட்டுமல்லாமல், மற்றவர்களுக்கும் பரவலாக வேறுபடுகின்ற பல்வேறு அரசாங்கங்களுக்கும் இது பொருந்தும் என்று அனுபவ ஆதாரங்களுடன் முடிவுக்கு வந்தது. அனைத்து வகையான அரசாங்கங்களும், அவற்றின் அளவை (மத்திய, மாநில அரசுகள் கூறுவது), நோக்கங்கள் (அமைதியான அல்லது போர் போன்றவை) மற்றும் அளவு, முதலியன, பெருகிவரும் பொது செலவினங்களின் அதே போக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள இந்த உள்ளார்ந்த நீண்ட கால போக்குக்கு பல காரணங்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. இவை:

- (i) அரசாங்கத்தின் பாரம்பரிய செயல்பாடுகளில் விரிவாக்கம். காலப்போக்கில் பாதுகாப்பு மிகவும் அதிக விலையுயர்ந்தது. நாட்டிற்குள், நிர்வாகமானது பாதுகாப்பு மற்றும் தீவிரத்தன்மை ஆகிய இரண்டிலும் அதிகரித்து வந்தது. அரசாங்க இயந்திரம் தங்கள் துறைகளில் நிபுணர்களால் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும். சமுதாய முன்னேற்றம், அரசாங்கத்தின் நிர்வாகம் மற்றும் அதன் சேவைகள் பெருகிய முறையில் அதிக விரிவான, சிக்கலான மற்றும் விலையுயர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும், அதனால் திறனைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள முடியும்.
- (ii) அரசு செயல்பாடுகளில் காப்புறுதி பாதுகாப்பு அதிகரித்து வருகின்றன. பாரம்பரியமாக அவர்கள் பாதுகாப்பு, நீதி, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு, அரசின் பராமரிப்பு மற்றும் சமூக மேல்நிலைகள் ஆகியவற்றிற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். ஆனால் சமுதாயத்திற்கு அதன் பொறுப்புகளை விழிப்புணர்வுடன் கொண்டு, அரசாங்கம் அதன் நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தாத சமூக பொருளாதார நலன்புரி துறையில் விரிவுபடுத்தத் தொடங்கியது. இந்த நடவடிக்கைகள் சமுதாயத்தின் கலாச்சார

வாழ்க்கையை வளப்படுத்தவும் சமூகப் பாதுகாப்புக்கு (வயது முதிர்வு ஓய்வூதியம் மற்றும் பல) போன்றவற்றிற்கான முயற்சிகளை உள்ளடக்கியது. பல்வேறு தகுதி பொருட்களுக்கான மானியங்கள் மற்றும் நேரடியாக வழங்குவது அதிகரித்துள்ளது. பெரும்பாலான அரசாங்கங்கள், வருமானம் மற்றும் செல்வவழி சமத்துவமின்மையை குறைப்பதன் மூலம் விநியோக நீதித்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்தன.

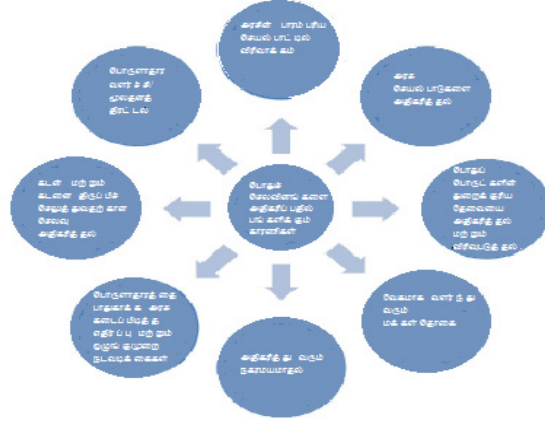
- (iii) பொதுப் பொருள்களின் துறைக்குச் செலுத்த வேண்டிய தேவையும் விரிவாக்கமும் அதிகரித்து கவனத்தை ஈர்த்தன. அரசு பொதுப் பொருட்களுக்கு ஆதரவாக தேசிய உற்பத்திகளை அமைப்பதை அரசு முயற்சித்தது. இது, அரசாங்கத்தின் முதலீட்டு நடவடிக்கைகளின் விரிவாக்கத்தை அவசியமாக்கியது.

வாக்கனர் சட்டமானது வரலாற்று உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. அது கீழ் உள்ள உள் கட்டாயப்படுத்துதலை வெளிப்படுத்தவில்லை. ஒரு அரசாங்கம் அதன் நடவடிக்கைகள் மற்றும் பொதுச் செலவினங்கள் காலப்போக்கில் அதிகரிக்க வேண்டும். அதன் ஒட்டுமொத்த நலனுக்காக பொருளாதாரத்தின் பொதுத் துறை விரிவாக்க ஆர்வமுள்ள நவீன முற்போக்கு அரசாங்கங்களுக்கு இது பொருந்தும். குறுகிய காலத்தில், நிதி நெருக்கடிகளுக்கு வழிவகுத்தாலும், அரசு நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தும் இந்த பொது போக்கு ஒரு திட்டவாத்தமான நீண்டகால போக்குடையதாக இருந்தது. “ஆனால் நீண்ட காலமாக ஒரு முற்போக்கான மக்கள் வளர்ச்சி எப்போதும் இந்த நிதி சிக்கல்களை சமாளிக்கும்.”

இதனால், பொது செலவினத்தில் குறுகிய கால மாற்றங்களை விட வாக்கனர் நீண்டகால போக்குக்கு வலியுறுத்தினார். மேலும், பொதுச் செலவினங்களில் அதிகரிப்பதற்கான வழிமுறை பற்றி அவர் கவலைப்படவில்லை. அவரது ஆய்வு வரலாற்று அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதால், பொதுச் செலவினங்களின் அதிகரிப்பு மற்றும் அதன் மூலம் எடுக்கப்பட்ட நேரம் ஆகியவற்றிற்கு இடையேயான துல்லியமான அளவு உறவு எந்தவொரு தர்க்கரீதியான அல்லது செயல்பாட்டு முறையில் சரி செய்யப்படவில்லை. காலப்போக்கில் பொதுச் செலவுகள் அதிகரித்து வருவதால், அதன் எதிர்கால வளர்ச்சி விகிதத்தை கணிக்க முடியாது. உண்மையில், வாக்கனரின் சட்டம் வருங்காலத்தில் அரசு செலவினம் தேசிய வருவாயைக் காட்டிலும் மெதுவாக வீழ்ச்சியடையும் என்று கூறிவருகிறது, உண்மையில் கடந்த காலத்தில் இது அதிக வேகத்தில் அதிகரித்தது. பொருளாதார வளர்ச்சியின் தொடக்க நிலைகளில், கல்வி, சுகாதாரம், குடிமை வசதிகள், போக்குவரத்து, தகவல் தொடர்புகள் மற்றும் பல துறைகளில் அதன் நடவடிக்கைகள் விரிவாக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு கண்டுபிடித்துள்ளது. ஆனால் ஆரம்ப குறைபாடு அகற்றப்பட்டால், அரசு நடவடிக்கைகளில் அதிகரிப்பு குறைக்கப்படலாம். பொதுச் செலவினங்களை அதிகரிப்பதில் பங்களிக்கும் காரணிகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

படம் 4.1 பொதுச் செலவினத்தில் அதிகரிக்கும் விளைபொருட்களின் எண்ணிக்கை

அதிகரித்து வரும் பொது செலவினத்தின் போக்குக்கு அதிகரிக்கும் காரணிகள் அதிகரித்து வருகின்றன நவீன சமுதாயத்தில் அதிகரித்து வரும் சமூக-பொருளாதார சிக்கல்களில் அரசின் பங்கு. இவை:

- (i) பல சமூகங்களில் மக்கள் தொகை அதிகரித்து வருகிறது. இது பொதுச் செலவினங்களின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணியாக விளங்குகிறது. அரசு சேவைகளின் அளவு, மக்கள்தொகை வளர்ச்சியோடு சேர்த்து, உதாரணமாக, அதிக பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் காவல் துறை போன்றவற்றுடன் அதிகரிக்க வேண்டும்.
- (ii) பெரும்பாலான நாடுகளில் நகரமயமாக்கம் அதிகரித்து வருவதை பதிவு செய்தன. தற்போதுள்ள நகரங்கள் வளர்ந்து வருகின்றன. நகரமயமாக்கல் என்பது, நகர்ப்புற அடிப்படை வசதிகளுக்காக, மூலதன செலவினங்களுக்கு மிகப் பெரிய அளவைத்தான் குறிக்கிறது. போக்குவரத்து, சாலை வசதி, சாலைகள் போன்ற தற்செயலான சேவைகளை அதிக அளவில் வழங்குவது அவசியமாகும்.
- (iii) விலைகள் ஒரு மதச்சார்பற்ற போக்குக்கு மேலே செல்ல வேண்டும். அரசுப் பணிகளுக்கான அளவுகோல் மாறாமல் இருந்தாலும்கூட இது பொதுச் செலவினத்தையும் சேர்க்கிறது.
- (iv) பொதுப் பணித் சேவைகளின் அளவும், தன்மையும் இன்னும் கூடுதலான முறையில் சிறப்புநிலைக்கு வருவது அவசியமாகும். சேவைகளின் தரம், சூழ்நிலையால் ஏற்படும் வரலாற்று உண்மையாகும். சிறந்த தரமான சேவைகளும், உயர் தகுதி வாய்ந்த நிர்வாகிகளும், தொழில்நுட்ப வல்லுநர்களும், பொது சேவைகளை வழங்குவதற்கு அதிக செலவு செய்கின்றனர். மேலும், அரசு தனது சொந்த பராமரிப்புக்காக பல பொருட்களையும்,

சேவைகளையும் வாங்க வேண்டியுள்ளது. விலைவாசி உயர்வால், அவற்றின் மீதான செலவும் அதிகரிக்கும்.

- (v) பொருளாதாரம் பாதுகாக்க சந்தைச் செயல்பாட்டின் “தோல்விகளிலிருந்து” பாதுகாக்க அதன் கடமையை ஒரு நவீன அரசாங்கம் கருதுகிறது. அதன்படி, எதிர்விளைவு மற்றும் பிற ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. வருமானம் மற்றும் செல்வவழி சமத்துவமின்மையை குறைப்பதற்கும், சமூக மற்றும் பொருளாதார நீதியைக் குறைப்பதற்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.
- (vi) நவீன அரசாங்கங்கள் கடனாக இயங்குவதற்கான ஒரு போக்கு காட்டியுள்ளன, இது கடன் செலவினங்களை அதிகரித்து மற்றும் கடன்களை திருப்பிச் செலுத்தும் வடிவத்தில் பொது செலவினத்தில் தொடர்ந்து அதிகரிக்கும்.
- (vii) திட்டமிடல் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி தத்துவம் மற்றும் மூலதன திரட்டல் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி பகுதிகளில் அரசு நடவடிக்கைகள் அதிகரித்து, பொது துறை வளர்ச்சிக்கு பங்களித்துள்ளது.
- (viii) மஸ்கிரேவ் மற்றும் மஸ்கிரேவ்ஃக்கு இடையே வளரும் ஒத்துழைப்பை வலியுறுத்தல் பொது மற்றும் தனியார் நுகர்வோருக்கும் மூலதனப் பொருட்களுக்குமிடையே அதிகரித்து வரும் ஒரு பரிவுத்தன்மை, தனி நபர் வருமானத்தை அதிகரிப்பதன் மூலம் பொதுப் பணித் தேவைக்கான தேவையும் அதிகரிக்கிறது.
- (ix) தமது சொந்த நலன்களுக்காக பொதுச் செலவினங்களை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு உள்ளார்ந்த அக்கறையை வளர்ச்சி செய்யும் போக்கு உள்ளது. இக்காரணத்திற்காகவே, பல்வேறு மானியங்கள் மற்றும் தவிர்க்கமுடியாத செலவினங்கள் பொது வரவு செலவுத் திட்டத்தை பெரிதுப்படுத்திவிடுகின்றன.
- (x) சமீபத்திய விசாரணைகள், அரசாங்க உறுப்புக்கள் மற்றும் பொது நிறுவனங்களின் உற்பத்தித் திறன் மற்றும் வினைத்திறன் பரிமாணங்களை, இந்த அளவுகள் பொதுச் செலவினங்களை உயர்த்துவதற்கு கொண்டு வந்துள்ளன. ஆலன் மயில் மற்றும் பாமோல் டிசீஸ் முன்வைத்த “உற்பத்தித்திறன் பின்னடைவு” என்ற கருத்தாக்கங்களின் குறிப்பான குறிப்பைக் குறிப்பிடலாம்.
- (xi) சமீபத்திய விசாரணைகள், அரசாங்க உறுப்புக்கள் மற்றும் பொது நிறுவனங்களின் உற்பத்தித் திறன் மற்றும் வினைத்திறன் பரிமாணங்கள், இந்த அளவுகள் பொதுச் செலவினங்களை உயர்த்துவதற்கு கொண்டு வந்துள்ளன. ஆலன் பீகாக் மற்றும் பாமோல் டிசீஸ் முன்வைத்த “உற்பத்தித்திறன் பின்னடைவு” என்ற கருத்தாக்கங்களின் குறிப்பைக் குறிப்பிடலாம். இந்தக் கருத்துக்களின் படி, பொதுத்துறை, தனியார் துறையை விட குறைந்த திறமையாகவும், உற்பத்தித் திறனுடனும் உள்ளது. அதே போல், தவிர்க்க முடியாத திறமையின்மை மற்றும் அதனால் ஏற்படும் செலவு (X-செயல்திறம்) காரணமாக,

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

மோசமான மேற்பார்வை, பொறுப்புணர்வு அற்ற நிலை, தனிப்பட்ட பணியாளர்களின் உற்பத்தி மற்றும் அரசு சேவைகளின் அளவு நிர்ணயமற்ற நிலை ஆகியவை ஏற்படுகிறது.

(xii) அதே நேரத்தில், அரசு தலையீடு இல்லாமல் சந்தைக் குறைபாடுகளை தீர்ப்பதற்கு தனிநபர்கள் தாமாகவே முன்வந்து ஒன்று சேர்ந்து கொள்ளலாம் என்ற ஒரு கட்டுக்கதை உள்ளது. இதற்கு கோஸ் ஃபாலெஸி என்று பெயர். இந்த கட்டுக்கதை டி. கிரீன்லாந்து மற்றும் து. ஸ்டீக்லிட்ஸ் ஆல் விவரித்த அடிப்படை பரவலாக்கப்படாத தேற்றம் மூலம் விளக்கப்படுகிறது.

வாக்னர் மாதிரியில் விரிவாக்கப்பட்ட பதிப்பில் அகற்றப்படக்கூடிய முக்கியமான பகுப்பாய்வு வரம்பு உள்ளது. அரசாங்கம் ஒரு தனித்துவமான நிறுவனம் அல்ல. இதில் பல உறுப்புகளும் தொடர்புடைய நிறுவனங்களும் உள்ளன. தனியார் துறையிலுள்ள வீட்டுடைமை மற்றும் வியாபார பிரிவுகளும் அரசாங்க நடவடிக்கைகளைச் சறுசுறுப்பாகக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் இன்னும் தீவிரமாக அவர்களுக்கு பதிலளிக்கிறார்கள். இவ்வாறாக, அரசாங்கத்தின் முடிவு, ஒரு சிக்கலான நிகழ்வாகிவிட்டது மற்றும் பொதுச் செலவினங்களை அதிகரிப்பதற்கு பன்முக சார்புகளை பெற்றுள்ளது.

அமெரிக்க அனுபவத்தின் பின்னணியில், புகானன் மற்றும் துள்ளாக் ஆகியோர், வாக்னர் கோட்பாட்டை, அரசாங்க செலவினங்களின் வளர்ச்சி மற்றும் அரசாங்க வெளியீட்டில் இருந்து பெருகிய முரண்பாடுகளை, “வாக்னர் சதுக்கத்தில்” கருதுகோள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் இரண்டு உண்மைகளின் அடிப்படையில் தமது வாதத்தை அடித்தளப்படுத்தி வருகின்றனர். முதலாவதாக, தனியார் துறையில் நிலவும் நிலைமைகளுடன் நேர்மாறாக, அரசு ஊழியர்களின் செலவினங்கள் அவற்றின் உற்பத்தியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பைக் காட்டிலும் வேகமாக வளர்கின்றன. இரண்டாவதாக, அதிகரித்துவரும் சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் ஏனைய நடவடிக்கைகளினால், அதிகாரிகளிடமிருந்து மாற்றல் கொடுப்பனவுகளை பெறுகின்ற மக்கள் தொகையின் விகிதாச்சாரம் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. இந்த வழியில், பொது செலவினம், முழுமையான மற்றும் தேசிய வருமானத்தில் ஒரு விகிதாச்சாரத்தின் அடிப்படையில் அதிகரித்தாலும் கூட தனியார்துறை ஊழியர் செலவினங்களின் விகிதாச்சாரமாக குடிமைப் பணிகளுக்கான செலவினம் அதிகரிக்காவிட்டால் மேலும், பரிமாற்ற செலுத்துதலைப் பெறுகின்ற மக்கள் தொகை நிலையானதாக இருந்தால், வாக்னர் சதுக்கத்தில் கருதுகோள்கள் நடத்தப்படும். இந்தக் கருதுகோளுக்கான முக்கியக் கட்டுப்பாடு என்னவெனில், அரசுப் பணியாளரை உற்பத்தி செய்வது எந்த அளவு துல்லியத்துடன் அளவிடப்பட முடியாதது என்பதாகும்.

ஆலன் டைட் பீகாக், புகானன் மற்றும் துள்ளாக் இந்த விளக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஒரு சாதாரண நபர் தனது வரி செலுத்தல்கள் அரசாங்கப் பணிகளோடு தொடர்புபடுத்தப்படவில்லை என்று அவர் கூறுகிறார். அவர் தனது வரிப் பொறுப்புக்கள் என கருதி, கூடுதல் பொதுப்பணப்பணிக்காக பாடுபடுகின்றனர் அவர் அரசாங்க சேவைகளுக்கு பால் கறக்கும் கூடுதல் வாய்ப்புகளுக்காக போராடுகிறார் மற்றும் வரிகளை குறைப்பதற்காக அல்ல. அரசியல்வாதிகள், தங்கள் வாக்குகளை பெற, அரசு சேவைகளை விரிவுபடுத்த முயற்சி செய்து, அதனால் அதிக வரியை விதிக்க முயற்சிக்கின்றனர். அரசு

சேவைகளின் உற்பத்தித் திறன்: செலவு விகிதத்தைக் குறிப்பின்று அரசு செலவினங்கள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றன.

நவீன அரசாங்கங்கள் புதிய ஆயுதங்களைக் கண்டுபிடித்துள்ளன, அதனாலேயே அதிக வரிகளை சேகரிக்காமல் தங்கள் செலவினங்களை அதிகரிக்க வேண்டும். அவர்கள் இப்போது பொது நிறுவனங்களை சொந்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள், இது அவர்களது வருவாய்க்கு ஆதாரமாக இருக்கும். ஆனால், அது மிக முக்கியமானது பற்றாக்குறை நிதியுதவிக்கு தங்கள் திறமை மற்றும் விருப்பம் ஆகும். முன்னேறிய நாடுகளில் கூட நிதிப் பற்றாக்குறை ஒரு பொதுவான நிகழ்வாகிவிட்டது. இந்த வகையான கொள்கை, பேரழிவு தரக்கூடிய பணவீக்க விளைவுகளை கொண்டுள்ள போதிலும், பொது மக்களின் கருத்து வலுவாக இல்லை.

குறிப்புகள்

2. வைஸ்மேன் - பீகாக் கருதுகோள்

பொது செலவினங்களின் வளர்ச்சியைப் பற்றிய இரண்டாவது ஆய்வுக் கட்டுரையை வைஸ்மேன் மற்றும் பீகாக் ஆகியோர் இங்கிலாந்தின் பொதுச் செலவினத்தை 1890-1955 என்ற காலத்தில் ஆய்வு செய்தனர். பொதுச் செலவு என்பது சுமுகமான மற்றும் தொடர்ச்சியான முறையில் அதிகரிக்கவில்லை, மாறாக, அபகரிப்பு அல்லது படிப்படியான முறைகளில் அல்ல என்பது நூலாசிரியரின் முக்கியக் கோட்பாடாகும். சில சமயங்களில் சமூக அல்லது பிற தொந்தரவுகளின் விளைவாக, தற்போதுள்ள பொது வருவாயைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத பொது செலவினங்களின் தேவை அதிகரிக்கிறது. இதற்கு முன்னர், பொதுச் செலவினங்களுக்கு போதிய அழுத்தம் கொடுக்கப்படாத காரணத்தால், வருவாய்ப் பற்றாக்குறை ஆதிக்கம் செலுத்தி, பொதுச் செலவுகளில் விரிசலை கட்டுப்படுத்தியுள்ளது. பொது செலவினம் அதிகரிப்பு மற்றும் தற்போதைய வருவாயின் போதுமானதாக இல்லாத தன்மையை அனைவருக்கும் தெளிவுபடுத்துகிறது. பழைய செலவு மற்றும் வரி விதிப்பிலிருந்து புதிய மற்றும் உயர்ந்த நிலைக்கு செல்லும் இயக்கம் இடப்பெயர்ச்சி விளைவு ஆகும். வருவாயின் போதுமான அளவு, தேவைப்படும் பொது செலவினங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, ஆய்வு விளைவை ஏற்படுத்துகிறது. அரசு மற்றும் மக்கள், வருவாய் நிலையை ஆய்வு செய்து, அதன் மூலம் ஏற்படும் முக்கிய சிக்கல்களைத் தீர்வைக் காண வேண்டும். வரி சகிப்புத்தன்மையை புதிய அளவில் அடைவார்கள். அவர்கள் இப்போது வரி விதிப்புக்கு அதிக சுமையை சகித்துக்கொள்ள தயாராக உள்ளனர், இதன் விளைவாக பொது செலவினம் மற்றும் வருவாய் அதிகரிக்கும். இந்த வழியில், பொது செலவினம் மற்றொரு தொந்தரவு ஒரு இடப்பெயர்ச்சி விளைவு ஏற்படும் ஏற்படுகிறது வரை வருவாய் ஒரு புதிய மட்டத்தில் உறுதிப்படுத்தப்படும். இவ்வாறாக, ஒவ்வொரு பெரிய இடையூறுகளும், மொத்த தேசிய பொருளாதார நடவடிக்கையில் ஒரு பெரிய விகிதத்தைக் கொண்டு வர வழிவகுக்கிறது. வேறுவிதமாக கூறினால், ஒரு செறிவு விளைவு உள்ளது. மத்திய அரசின் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மாநில மற்றும் உள்ளூர் அரசுகளை விட வேகமாக வளர்ச்சியடையும் என்ற வெளிப்படையான போக்கை இந்த செறிவு விளைவு குறிக்கிறது. பிரிட்டிஷ் தரவுகள் இந்தக் கருதுகோளுடன் ஒத்துப்போகின்றன, ஆனால் பிற நாடுகளுக்கு அதன் பயன்பாடு சரிபார்க்கப்படுகிறது. மேலும், செறிவு விளைவின் இந்த அம்சமும் நாட்டின் அரசியல் அமைப்போடு நெருங்கிய தொடர்புடையதே ஆகும்.

குறிப்புகள்

அதன் முகப்பில் வைஸ்மேன்- பீகாக் கருதுகோள் மிகவும் நம்பும்படியாக இருக்கிறது. ஆனால், அவை பொது செலவினங்களில், வருவாய்க்கு கணிசமான அளவிற்கு குதிக்கும் அசாதாரண சூழ்நிலைகளைத் திரும்பவும் வலியுறுத்துகின்றன என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். வரலாற்று உண்மைகளைப் பொறுத்தவரை, பொருளாதார முன்னேற்றத்தாலும் மற்றும் அதில் உள்ள கட்டமைப்பு மாறுதலாலும், பொது செலவினத்திலும், வருவாய் லும் நிலையான மற்றும் சீரான உயர்வுகள் உள்ளன என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. பொதுச் செலவினங்கள், பொது மக்களின் செயல்பாடுகளை முறையாக விரிவுபடுத்துதல் மற்றும் அவற்றின் செறிவு மற்றும் தரத்தை அதிகரித்தல் ஆகியவற்றின் காரணமாக வளர்ச்சி அடையும். அதிகரித்து வரும் மக்கள்தொகை, நகர்மயமாக்கல் மற்றும் பொது மக்களின் உரிமைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வும், மாநில அரசின் கடமைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வும் இணைந்து, பொது செலவினங்களுக்கு மேல்நோக்கிய இயக்கத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றன. பொருளாதாரத்தில் ஏற்படும் விரிவாக்கம் மற்றும் கட்டமைப்பு மாற்றங்களின் மூலம், பொது செலவினங்களுக்கு வருவாய் அதிகமாகிறது. இந்த நாட்களில், இந்தியா போன்ற வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளில், அரசு தனது செயல்பாடுகளை அதிகரிக்க வேண்டுமென்றே முயன்று வருகிறது மற்றும் பல்வேறு வரி முயற்சிகளின் மூலம் அந்த நடவடிக்கைகளுக்கு நிதி அளிக்க முயற்சி செய்கிறது. வளர்ந்த நாடுகளில் கூட, பொருளாதார நிலையற்ற தன்மை மற்றும் வருமானம் மற்றும் செல்வத்தின் மிதமிஞ்சிய சமத்துவமற்ற தன்மைக்கு எதிராக பொருளாதாரத்தை பாதுகாக்க மற்றும் அதிகரித்து வரும் ஒழுங்குமுறை கடமையை செய்ய வேண்டும் என்று அரசு காண்கிறது. எனவே, வைஸ்மேன் பீகாக் கருதுகோள் இன்னும் ஒரு குறிப்பிட்ட போக்கின் விளக்கமாகவே இருக்கிறது.

மக்கள் தொகை வளர்ச்சி, பாதுகாப்புச் செலவினம், நகர்ப்புறமயமாக்கல், உயர்ந்து வரும் விலைகள் போன்ற பல்வேறு காரணிகளைத் தவிர, பொது செலவினங்களைத் தூண்டுவதன் மூலம், ஒரு முக்கிய கூடுதல் பங்களிப்பு சக்தி என்பது, பல்வேறு நாட்டின் சமூக-பொருளாதார நோக்கங்களை அடைவதில் சந்தை வழிமுறையின் தோல்வி ஆகும். சந்தை இயக்கமுறையில் உள்ளார்ந்த குறைபாடுகளில் பொருளாதார உறுதியற்றத்தன்மை, வருமானம் மற்றும் செல்வ ஏற்றத் சமத்துவமின்மைகள், நுகர்வுச் சமநிலையின்மை, வேலை வாய்ப்பு, முதலீடு போன்ற குறைபாடுகளுக்கு இரையாக்கின்றன. பல சந்தர்ப்பங்களில் சந்தை இயக்கமுறை பொருளாதாரத்தை அதன் நச்சுக் வட்டத்தில் இருந்து இழுக்க முடியாமல், மதச்சார்பற்ற, விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியின் பாதையில் அதை ஏவுகிறது. எனவே, அரசு தனது நடவடிக்கைகளை அதிகரிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளது.

4.2.2 தனியார் மற்றும் பொது செலவினங்களுக்கு இடையிலான ஒப்பீடு

பொது மற்றும் தனியார் செலவினங்களுக்கு இடையிலான ஒற்றுமைகளை கருத்தில் கொண்டு, தனியார் பிரிவுகளும், பொது அதிகாரிகளும் செலவினங்களின் ஒரு அலகுக்கு வருவாயை அதிகமாக்க முயல்வது குறித்து நாம் முன்கருத்துக் கொள்ளலாம் திறமையின்மை, நிச்சயமின்மை, முன்கணித் திறன் இல்லாமை மற்றும் அதுபோன்ற பிற காரணங்களால் இந்த முனையின்மை ஏதேனும் குறைபாடுகள் ஏற்படும். தனியார் மற்றும் பொதுச் செலவினங்களுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமைகள், பொதுவாக பொது செலவினங்களில் அதிகமாக இருந்தாலும், நெகிழ்வுத் தன்மையாகும்.

தனியார் பொருளாதார அலகுகளும் மற்றும் பொது அதிகாரிகளும் வருமானம், செலவு, மற்றும் சரிக்கட்டுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் ஆகியவற்றை ஒரு கூட்டு நோக்குடன் எடுத்துக் கொள்கின்றனர். ஒரு நபர் சம்பாதிக்க மற்றும் ஓய்வு பெறும் முயற்சிக்கு இடையே தேர்ந்தெடுக்கும்போது மற்றும் மேலும் சம்பாதிக்கும் செலவை ஒரு நிறுவனம் நினைக்கிறது மற்றும் அதிக செலவு செய்து, கூடுதல் வருவாயின் விளைவுகளை பொது அதிகாரிகள் ஒப்பிடுகிறார்கள். மேலும், ஒவ்வொரு செயல்பாடுகளிலும் கூடுதல் வருமானத்தை உயர்த்த ஒரு வழி இருக்க முடியும் என்பதையும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, கூடுதல் வரி அல்லது வரி அல்லாத வருவாயைப் பெற, அல்லது பல்வேறு வடிவங்களில் வரி விதிப்பைக் கூட உயர்த்த, அதிகாரிகள் திட்டமிட முடியும். எனவே, ஒட்டுமொத்த திறமையான மற்றும் ஒருங்கிணைந்த நிதி மேலாண்மை பிரச்சினைகள் உள்ளன. நிதிகள் உயர்த்தப்பட வேண்டிய மாற்று வழிகள், அவற்றை உயர்த்துவதற்குத் தேவையான முயற்சிகள், அத்தகைய வருவாய் முயற்சிகளின் விளைவுகள், செலவுகளுக்கு உரிய ஆதாயங்கள் ஆகியவை தொடர்பானவை. அந்த நேரத்தில் நிலவும் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்து, நிகர சமநிலையற்ற தீர்வு வேறுபடும். சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு பெரிய வரி மற்றும் செலவின நிலை விரும்பத்தக்கதாக இருக்கும், மற்றவர்களின் தொகை சிறியதாக இருக்கும். இதேபோல், தனியார் நிதி செயல்பாடுகளில், நமக்கு வேறுபட்ட நிலைகள் உள்ளன தீர்வுகள் கண்டுபிடிக்கப்படும்.

குறிப்புகள்

எனினும், தனியார் மற்றும் பொதுச் செலவினங்கள் அவற்றின் ஒட்டுமொத்தமான மற்றும் சிக்கலான விளைவுகளை ஒத்திருந்தாலும், அவற்றுக்கிடையிலான வேற்றுமைகள் மிகவும் வெளிப்படையாக உள்ளன. முதலாவதாக, இத்தகைய ஒற்றுமை என்பது செலவினங்களுக்கு செலவிடப்படுகிறது. ஒரு தனிப்பட்ட பொருளாதார அலகுப் பொறுத்த வரை, பொதுவாக பரிமாற்ற உறவு என்பது, செலவுகளின் பாங்கு, வடிவம், பருமன் ஆகியவற்றை நிர்ணயிக்கும். ஒரு நுகர்வோராக, ஒரு தனி நபர், செலவுகளின் நிலையற்ற தன்மையை கொண்டு வாங்கப்பட்ட (அல்லது சேவையின்) இறுதிநிலை பயன்பாட்டினை சமநிலைக்கு கொண்டு வருகிறார். ஒரு வணிகப் பொருளாதாரக் குழு தனியார் இறுதிநிலை வருவாயுடன் செலவிடப்பட்ட தொகையோடு ஒப்பிடுகிறது. எனினும், தனியார் மற்றும் பொதுச் செலவினங்கள் அவற்றின் ஒட்டுமொத்தமான மற்றும் சிக்கலான விளைவுகளை ஒத்திருந்தாலும், அவற்றுக்கிடையிலான வேற்றுமைகள் மிகவும் வெளிப்படையாக உள்ளன. முதலாவதாக, இத்தகைய ஒற்றுமை என்பது செலவினங்களுக்கு செலவிடப்படுகிறது. ஒரு தனிப்பட்ட பொருளாதார அலகுப் பொறுத்த வரை, பொதுவாக பரிமாற்ற உறவு என்பது, செலவுகளின் பாங்கு, வடிவம், பருமன் ஆகியவற்றை நிர்ணயிக்கும். ஒரு நுகர்வோராக, ஒரு தனி நபர், செலவுகளின் நிலையற்ற தன்மையை கொண்டு வாங்கப்பட்ட (அல்லது சேவையின்) இறுதிநிலை பயன்பாட்டினை சமநிலைக்கு கொண்டு வருகிறார். ஒரு வணிகப் பொருளாதாரக் குழு தனியார் இறுதிநிலை வருவாயுடன் செலவிடப்பட்ட தொகையோடு ஒப்பிடுகிறது. எனினும், பொது அதிகாரிகள் தமது செலவு திட்டங்களைப் பற்றி ஒரு வர்த்தக அணுகுமுறையை எப்போதும் கடைப்பிடிக்கமாட்டார்கள். அவர்களின் செலவின நடவடிக்கைகளின் போது உருவாக்கப்படும் சமூக நலன்களை அவர்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். சில சந்தர்ப்பங்களில் இந்த நலன்கள் தெளிவற்றதாகவும் மற்றும்

குறிப்புகள்

அளவிடக்கூடியதாகவும் உள்ளன. அரசு, சமூக மதிப்பீடுகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இந்த செலவினங்களில் அது பயனுள்ளதா இல்லையா என்பதை முடிவு செய்கிறது. மேலும், சில அரசு செலவினங்கள் சமூக மற்றும் பொருளாதார நீதியை வெளிக்கொணர்வதற்கு வழிகாட்டப்படுகின்றன. அத்தகைய அரசு செலவினத்தின் பயன்களை நேரடியாக மதிப்பிடமுடியாது.

சமூக நலன் மற்றும் பொருளாதார நிலைக்கு அரசு தான் பாதுகாவலன் என்ற உண்மையை கருத்தில் கொண்டுள்ளது மற்றும் சமூகத்தின் சமூக ஆரோக்கியம், பல பொது சேவைகளுக்கு ஏற்பாடு அவர்களின் செலவுதிறன் அடிப்படையில் முடிவு இல்லை. மேலும், ஒரு தனி நபர் மட்டுமே வரம்பிற்குட்பட்ட எதிர்காலத்தை மட்டுமே உள்ளடக்குகிறது. மறுபுறம், அரசு மிக நீண்ட பார்வையை எடுக்கும். இந்த காரணத்திற்காக, அரசு நிரந்தர வரவு செலவு திட்ட பற்றாக்குறையின் ஒரு கொள்கையை ஏற்கக்கூடும். ஒரு தனியார் பொருளாதார அலகு அவ்வாறு செய்ய முடியாது. பொது செலவினங்களின் நோக்கங்கள் முன்பு கற்பனை செய்ததைவிட இப்போது அதிகமாக உள்ளது.

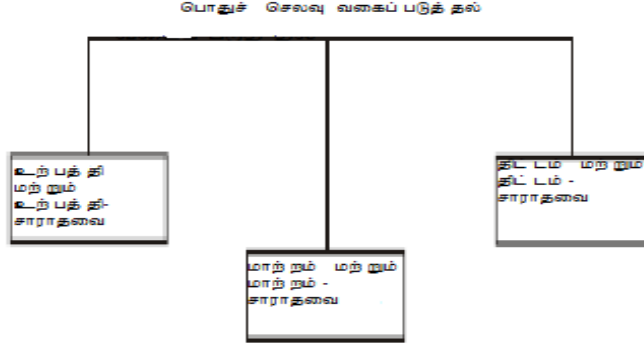
உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. பொதுச் செலவினம் என்றால் என்ன?
2. அரசு செயல்பாடுகளை அதிகரிக்கும் வாக்னர் விதி என்ன?
3. பொதுச் செலவினங்களை ஆய்வு செய்வதில் வைஸ்மேன் மற்றும் பீகாக் ஆகியவற்றின் முக்கிய ஆய்வு என்ன?

4.3 பொது செலவினங்களின் வகைப்பாடு

பொதுச் செலவினங்களை பல்வேறு பொருளாதார பிரிவுகளாகப் பிரித்து வகைப்படுத்துவது வழக்கமாக உள்ளது. நூற்றாண்டுகளாக கணக்கியல் வகைப்பாடு உள்ளது. ஏனென்றால் அரசு நிர்வாகத்தை திறம்பட கட்டுப்பாட்டுடன் பராமரிக்கவும் மற்றும் பொது செலவினங்களை சோதிக்கவும் உதவுகிறது மற்றும் சாத்தியமான கசிவுகள் மற்றும் கழிவுப்பொருள், வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் தவறான நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றைப் பார்க்கவும் உதவுகிறது. இது துறைவாரி வகைப்பாடு அல்லது செலவின தலைப்புகளின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்துதலாகும். அத்தகைய வகைப்பாடு தணிக்கைக்குத் தகுதியுடையது, தவறான பயன்பாட்டிற்கு எதிராக பாதுகாப்பது போன்றது, ஆனால் அதன் விளைவுகளை புரிந்துகொள்வதில் எங்களுக்கு அது உதவாது. எனவே, இந்த அடிப்படையில்தான் பொருத்தமான செலவினக் கொள்கையை உருவாக்க கடினமாக உள்ளது. அதேபோல், கடமைப்பட்ட (அல்லது சட்டபூர்வமாக) செலவினத்திற்கும் மற்றும் விருப்ப செலவினத்திற்கும் இடையேயான வேறுபாடு, அரசாங்கத்தின் வரவு செலவு திட்ட கொள்கை கீழ் வேலை செய்யும் கட்டுப்பாடுகளை மட்டுமே உயர்த்திக் காட்டுகிறது. பல்வேறு செலவினக் கொள்கைகளால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை முழுமையாக வெளிக்கொணர் முடியாது. எனினும், இந்த நாட்களில், பயனுள்ள மற்றும் பயனுள்ள பொது செலவினங்களை வகைப்படுத்தும் தேவை அதிகரிக்கிறது. இத்தகைய வகைப்படுத்துதலின் மூலமே பல்வேறு அரசு நடவடிக்கைகளின் பொருளாதார விளைவுகள், அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி, முறையான கொள்கைகள் வகுக்கப்பட முடியும். அரசு வரவுசெலவு திட்டத்தின் பொருளாதார வகைப்பாடு பற்றிய

முழுமையான விவாதம் புத்தகத்தின் பிற்பகுதியில் எடுத்துக் கூறப்படும். எனினும், இங்கு நாம் பொது செலவினங்களின் இரண்டு வகைப்பாடுகள் குறித்து எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவை ஒவ்வொன்றும் பொருளாதாரத்தில் சாத்தியமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

படம் 4.2 பொது செலவினங்களின் வகைப்பாடு

4.3.1 உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தி திறனிலாச் செலவுகள்

இந்த வேறுபாடு, சில செலவினங்கள் நுகர்வு தன்மையில் இருந்தாலும், மற்றவை முதலீட்டின் தன்மையில் இருப்பது மற்றும் பொருளாதாரத்துக்கு அதன் உற்பத்தித் திறனை மேம்படுத்த உதவுகின்றன என்பதை வலியுறுத்துகிறது. தலையிடாக்கோட்பாடு என்பதன் கீழ், சமூகப் பின்னணியையும், பராமரிப்பையும் உருவாக்குவதற்கு செலவிடப்படுகின்றன. நிர்வாகம், பாதுகாப்பு, நீதி, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு ஆகியவற்றின் செலவினங்கள் உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ளன. ஒரு பொருளாதாரம் அதன் உற்பத்தித் திறனுடன் நீண்டகாலமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டால்தான், அதன் மூலதனப் பங்கு மற்றும் புலனாகும் பொருள்களின் உற்பத்தி ஆகியவற்றின் மூலம் மட்டுமே அது சேர்க்கப்பட்டது என்று ஆதம் ஸ்மித் நம்பினார். இந்த தர்க்கத்தை நாம் பொதுச் செலவினங்களுக்கு விரிவுபடுத்தினால், அந்த பொதுச் செலவினங்கள் மட்டுமே உற்பத்தித் திறனுள்ள சில சொத்துக்களை உற்பத்தி செய்கின்றன. சில மக்கள் வழக்கமான செவ்வியல் சிந்தனையை கடைபிடிக்க விரும்புவார்கள் இந்த அரசு துறை, பொருளாதாரத்தில் அந்நிய மற்றும் அந்நியப் பொருளாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த செயல்பாடுகளில், பொதுச் செலவினங்கள் மட்டுமே உற்பத்தித் திறனுள்ள முறையில் அரசாங்கத்தின் உறுதியான சொத்துக்களுடன் சேர்க்கப்படுகின்றன, அல்லது வணிக வகையைச் சேர்ந்த பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் உட்பட அரசாங்கத்தின் மிக துல்லியமாக வருமானம் தரக்கூடிய சொத்துக்கள் ஆகும். அந்த நிறுவனங்கள் தங்களுக்கு செலுத்த வேண்டிய சேவைகளுக்கு அரசு கட்டணம் வசூலிக்கும். விலை நிர்ணயக் கொள்கைகள் மற்றும் பிற காரணிகளைப் பொறுத்து, அத்தகைய பொதுச் செலவினங்கள், பகுதியாகவோ அல்லது முழுமையாகவோ, தன்னிறைவு, தன்வசம் இருக்கலாம். அவை அதிகாரிகளுக்கு லாபத்திற்கான ஆதாரமாக கூட இருக்கலாம்.

மேலே கூறப்பட்ட பகுப்பாய்வுக் கட்டமைப்பு முற்றிலும் நடைமுறைக்கு பொருந்தாத ஒன்று என்பது வெளிப்படையாகும். அடிப்படையில் அரசு துறை

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

என்பது பொருளாதாரத்தின் ஒரு பகுதி மற்றும் ஒட்டு மொத்தமாகும். இதன்படி, அரசின் உடைமை அல்லது தனியார்த் துறையின் உடைமையில் ஒரு சொத்து சேர்க்கப்படுகிறதா, எந்த ஒரு பொதுச் செலவினத்தின் உற்பத்தித் திறன் அல்லது வேறுவகையில் தீர்மானிக்கும் காரணியாக இருக்கக் கூடாது.

இரண்டாவதாக, அரசுக்கு வருமானத்தை ஈட்ட முடியாத பல சொத்துக்கள் உள்ளன. ஆனால், பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித் திறனுள்ள திறனுக்காக அது உண்மையிலேயே அவசியமானதாக இருக்கும். இத்தகைய சொத்துக்களை இயல்பான வர்த்தக ரீதியான காரணங்களாலும் உற்பத்தி செய்ய முடியாது. பூங்காக்கள், நீர்ப்பணிகள் மற்றும் இது போன்ற பண்டங்கள் மற்றும் சேவைகள் பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித் திறனுள்ள திறனைச் சேர்க்கும் வகையில் உற்பத்திச் சொத்துக்களாக பார்க்கப்பட வேண்டும். எனவே, இத்தகைய பொதுச் செலவினங்கள் மறைமுகமாகத் தன்னைத் தானே கலையாக்கும். தேசிய உற்பத்தியில் உயர்வு ஏற்படும். வரி விகிதங்களை உயர்த்தாமல், கூடுதல் வருவாயாக அதிகாரிகள் வசூலிக்க முடியும்.

மூன்றாவதாக, உற்பத்தி சொத்துக்கள் என்று அழைக்கப்படும் கட்டிடங்கள், இயந்திரங்கள், போன்றவை மட்டுமே ஓரளவுக்கு சரியான வடிவத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. சமுதாயத்தின் உற்பத்திச் சக்தியும் மனித செல்வத்தின் வடிவில் குடியிருக்க முடியும். அது வெவ்வேறு வடிவங்களில் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். கல்வி, பயிற்சி, சுகாதாரம், சிறந்த வாழ்க்கை நிலைமைகள், சிறந்த தொழில் உறவுகள், போன்ற பல்வேறு நிலைகளில், நாட்டின் உழைக்கும் மக்கள் தமது உற்பத்தித் திறனுள்ள சக்தியைப் பெற முடியும். இந்த செலவுகளில் சில, உற்பத்தி முயற்சியையும், தேசிய வருமானத்தையும் சேர்க்காவிட்டாலும் கூட, மக்களின் மகிழ்வுடன் சேர்த்து விடுவார்கள். சில புலனாகும் சொத்துக்கள் பயனற்றவை என்பதால், குறிப்பிட்ட கல்வி மற்றும் பயிற்சி வகைகளில் சில செலவினமாக இருக்கலாம். ஆனால், அது பொருளாதாரத்துக்கு பயனுள்ள கல்வி மற்றும் பயிற்சியைத் தேர்ந்தெடுக்கும் ஒரு பிரச்சினையாகாது.

நான்காவதாக, பொருளாதாரம் வாழமுடியாத, அதன் உற்பத்தித் திறனை பராமரிக்க முடியாத சில பொது செலவினங்கள் உள்ளன. பல சந்தர்ப்பங்களில் இத்தகைய செலவினங்கள் மறைமுகமாக அதிக உற்பத்தித் திறனை அடைய உதவுகின்றன. பாதுகாப்புச் செலவு, ஆராய்ச்சிக்கான செலவு, போன்றவை உதாரணங்கள். திறமையான நிர்வாகம், தகவல் தொடர்பு மற்றும் இதர உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் கூட பொருளாதாரத்தின் ஆரோக்கியத்தையும், திறமையையும் மறைமுகமாக கூட்டுகிறது. அதேபோல, சில நிறுவனங்களும், வேலை கலாச்சாரமும் பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்தும்போது, மற்றவர்கள் அதை மீண்டும் செய்கின்றனர். எனவே, உற்பத்தி திறனல்லாத பொதுச் செலவினங்களுக்கு இடையிலான துல்லியமான வேறுபாடு எளிதான செயல் அல்ல. ஒவ்வொரு நிலையும் அதன் தகுதிகளிலேயே மதிப்பிடப்பட வேண்டும். அடிப்படையில், நாம் எந்த வீணான நிலையை எடுப்போம் மற்றும் தவிர்க்கக்கூடிய செலவினமானது பயனற்றது, தேவையான அனைத்து மற்றும் உரிய செலவினங்களும் உற்பத்தித் திறன் கொண்டவை.

4.3.2 இடமாற்றம் மற்றும் மாற்றப்படாத செலவுகள்

செலவின மாற்றம் என்பது, அரசின் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் ரசீது இல்லாமல் பணம் செலுத்துதல் ஆகும். உதாரணமாக வட்டி செலுத்துதல், முதியோர் ஓய்வூதியம் மற்றும் வேலையின்மை நலன்களாகும். இந்த நிலைகளில், அரசாங்கம் வெறுமனே உரிமை மாற்றம் அல்லது பொருட்களை பயன்படுத்த உரிமை மற்றும் சமூகத்தின் சில பிரிவினருக்கு சேவைகளை கோருகிறது. இதற்கு மாறாக, மாற்று அல்லாத செலவினங்கள் என்பது, அரசு அதன் பொருள் மற்றும் சேவைகளைத் தனது கொள்முதல் அல்லது பயன்பாட்டுக்காக செலுத்துகிறது. மாற்றுமுறை செலவினத்தில், பயனாளிகள், உண்மையான வளங்களை பயன்படுத்துவது குறித்து முடிவெடுக்க வேண்டும். ஆனால், இடமாறுதல் அல்லாத செலவினத்தில், அரசு, அங்கு உள்ள ஆதாரங்களை, நேர்மையாக பயன்படுத்துகிறது. இத்தகைய வளங்களை அரசு பயன்படுத்துவது, நுகர்வு நோக்கங்களுக்காக அல்லது முதலீட்டு நோக்கங்களுக்காக இருக்கலாம். பாதுகாப்பு, கல்வி மற்றும் போன்ற செயல்பாட்டு செலவினங்கள் அனைத்தும் முதலீட்டுச் செலவினங்களைப் போலவே பரிமாற்ற அல்லது உண்மையான செலவின வகைகளாகும். நிச்சயமாக, அரசாங்கம் உண்மையான செலவினத்தைச் செலுத்தும் போது, அது சந்தை விலையில் அரசாங்கம் நிச்சயமாக வாங்குவதை குறிக்கவில்லை. ஒரு காரணத்திற்காக, அரசு சலுகைக் கட்டணத்தில் அல்லது பொருளாதார அல்லாத விகிதத்தில் கொள்முதல் செய்யலாம்.

குறிப்புகள்

4.3.3 திட்டம் மற்றும் திட்டம் சாரா செலவினம்

திட்ட செலவினம் பொதுவாக, ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வளர்ச்சித் திட்டங்களின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் செலவினத்தை குறிக்கிறது. எனினும், இத்திட்டங்களில் சிலவற்றை முந்தைய திட்டத்திலிருந்து தொடரலாம் அல்லது சில “வீணாகச் செய்தல்” இருக்கலாம். ஐந்தாண்டு திட்டம் தயாரிக்கும் பயிற்சியின் ஆரம்ப கட்டங்களில், திட்டக் குழு, ‘திட்ட செலவினம்’ என வகைப்படுத்தப்பட வேண்டிய விரிவான வழிமுறைகளை விவரிக்க வேண்டும். இத்திட்டங்கள் பெரும்பாலும் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் வரையறுக்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் அவை திட்ட காலத்திற்கு அப்பால் நீட்டிக்கக் கூடிய தாக்கங்களை கொண்டிருக்கலாம்.

திட்டம்/திட்டம் சாரா செலவினங்கள் தொடர்பான முக்கிய பிரச்சனைகள்

அரசின் சிக்கலான தன்மை காரணமாக, திட்ட செலவினம் என வகைப்படுத்தப்பட்ட கொள்கை மற்றும் திட்டம் சாராத செலவினங்கள் என வகைப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள் பற்றிய தெளிவு இழக்கப்படுகிறது. இது தவிர, திட்ட செலவினம் நல்ல மற்றும் திட்டம் சாராத தீமை என அனைத்து நிலைகளிலும் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மற்றும் அதிகாரிகள் மத்தியில் ஒரு கருத்து பரவலாக உள்ளது. திட்ட செலவினங்களுக்கு ஆதரவாகவும் மாற்றும் திட்டமில்லாத செலவினங்களுக்கு எதிராகவும் உள்ள இந்த பாரபட்சம், சொத்துக்களை பராமரிப்பது போன்ற அத்தியாவசியம் சாரா செலவினங்கள்

குறிப்புகள்

புறக்கணிக்கப்படுவது போன்ற சூழ்நிலைக்கு வழிவகுத்துள்ளது. இது, மத்திய மற்றும் மாநில அளவில், அதிக திட்ட செலவினம் மற்றும் உயர் திட்ட அளவுகளுக்கு ஊக்கம் அளித்துள்ளது. மேலும், மூலதனத்திலிருந்து வருவாய் செலவில் கவனம் செலுத்துவதற்கான பல காரணிகள் ஒவ்வொரு ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தின் முடிவிலும் பழைய திட்டங்களின் செலவினங்களை மாற்றுவதற்கான செயல்முறை, திட்டம் மற்றும் வளர்ச்சி செலவினங்களுக்கு இடையே வரைவுகளைப் பெற முடியாது.

திட்டம்/திட்டம் சாராத செலவினங்களுக்கு பல்வேறு திட்டங்கள். திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு பற்றிய பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரிக்கப்பட்ட கண்ணோட்டத்துடன், ஒரு சேவையை வழங்கும் செலவை உறுதி செய்வது மட்டுமின்றி, அதன் விளைவுகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடுகளையும் இணைப்பது கடினம். திட்டங்களின் வெளிப்பாடுகளையும், அதன் வெளியீடுகளையும், மொத்த செலவினத்தில் சுமார் 30% மட்டுமே உள்ள மொத்தச் செலவு, திட்டம் மற்றும் திட்டம் சாராத திட்டங்களை மட்டுமே சார்ந்துள்ளன. வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் திட்ட மற்றும் திட்டமில்லாத வேறுபாட்டை நிறைவு செய்வது, அரசு செலவினங்களின் வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சிப் பெறாத பரிமாணங்களை திருப்திகரமான வகையில் வகைப்படுத்துவது அல்லது உரிய வரவுசெலவு திட்ட வடிவமைப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகவே, அது செயல் செயலிழந்து போய்விட்டது.

இதனால், வரவு செலவு திட்டத்தில் திட்டம் மற்றும் திட்டம் சாராத வேறுபாட்டை நீக்க வேண்டும் என பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு நிலையில், திட்டக் ஆணைக்குழு பொறுப்பாக இருக்கலாம் மற்றும் கள அறிவு, அரசின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சி முன்னுரிமைகளுக்கு வழிகாட்டுதல் மற்றும் முடிவு இலக்குகளை அமைக்கிறது. அமைச்சுக்கள். துறைகள் செயற்பாட்டை மீளாய்வு செய்தலாகும். நிதிக் கொள்கைக்கு வழிகாட்டவும், வரவு செலவுத் திட்டம் மற்றும் நிதி தீர்மானங்களை தயாரிக்கவும் நிதி அமைச்சு பொறுப்பாக இருக்கலாம். நிதித் துறை அமைச்சுத்தின் உள்ளீடுகளின் அடிப்படையிலான அனைத்து சேவைகளையும் உள்ளடக்கிய ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஒருங்கிணைப்பதற்கு திட்டக் குழு பொறுப்பாகலாம். வருடாந்திர வரவு செலவுத் திட்டம் ஒரு பலவருட வடிவமைப்பிற்குள் உற்பத்தி மற்றும் விளைவு அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம் மூலம் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டியிருக்கலாம்.

4.3.4 இந்தியாவில் பொதுச் செலவினங்களின் வகைப்பாடு

அரசாங்கத்தின் செலவினம் செயல்பாட்டுத் தலைவர்களுக்கே உரியதாகும். இந்த செயல்பாட்டு வகைப்பாடு, செலவினங்களுக்கு செலவிடப்பட்ட அரசின் பணி மற்றும் செலவினங்களின் மீதான நடவடிக்கை ஆகியவற்றை விரி-வாக சுட்டிக்காட்டுகிறது. தற்போது பின்பற்றப்பட்டு வரும் செயல்பாட்டு வகைப்படுத்தல், பெரிய, உப-பெரிய, சிறிய, துணைத் தலைவர், விளக்க தலைவர் மற்றும் பொருள் தலைவர் ஆகியவற்றின் படிநிலை அமைப்பு கொண்ட ஆறு அடுக்கு அமைப்பாகும். முக்கிய தலைப்பாக அழைக்கப்படும் செயல்பாட்டு வகைப்பாட்டின் முதல் அடுக்கு, செலவினங்களின் மூலம் வெளியேறும் அரசின் பணிகளைக் குறிக்கிறது. இரண்டாம் அடுக்கு செயல்பாட்டு வகைப்படுத்தல் துணைப் பணிகளைப் பற்றிய விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறது.

முதன்மை தலைவராக அழைக்கப்படும் செயல்பாட்டு வகைப்பாட்டின் முதல் அடுக்கு செலவினம் மூலம் அரசு வெளியேற்றுகிறது. இரண்டாம் அடுக்கு செயல்பாட்டு வகைப்படுத்தல் துணைப் பணிகளைப் பற்றிய விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறது. மூன்றாவது அடுக்கு, சிறிய தலைவரால் குறிக்கப்படுகிறது. அந்த குறிப்பிட்ட செலவினத்தின் மூலம் அரசின் நோக்கத்தை அடைய முடியும். சிறிய தலைவருக்குள் இரண்டு அடுக்கு உப தலைவர்கள் (நான்காவது அடுக்கு) மற்றும் விளக்க தலைவர்கள் (ஐந்தாம் அடுக்கு) உள்ளன. இந்தத் துணைத் தலைவர், அரசின் குறிப்பிட்ட திட்டங்கள் அல்லது செயல்பாடுகளை, அதன் கீழ் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளதைக் குறிக்கிறது. ஆறாவது அடுக்கு என்பது செலவினத்தின் பொருள் பற்றிய விவரங்களைக் கொடுக்கிறது. எனவே, இது இரண்டு பரிமாண வகைப்படுத்துதலை உருவாக்குகிறது. இது ஒவ்வொரு செயலுக்கும் பொருள் தலைவராக வகைப்படுத்தப்படுகிறது. திட்டம்: 'திட்டம் சாரா வகைப்படுத்தல் மூலம் வழங்கப்படும் பிரிவு செயல்முறை மற்றும் பொருள் வகைப்படுத்தல். இந்தப் பிரிவினை ஒட்டுமொத்த வகைப்படுத்தல் படிநிலைகளையும் இரண்டு வரிசைகளாக பிரிக்கிறது.

குறிப்புகள்

4.3.5 செலவின விதிகள்

வரி விதிப்புகளைப் போலவே, மக்கள் பொதுச் செலவினங்களின் நியதி-களை முன்வைத்துள்ளனர் இது பொது செலவு முடிவுகளை நிர்வகிக்க வேண்டும். பொதுமக்கள் நிதி சம்பந்தப்பட்ட சட்டபூர்வமான உரிமையுடன் ஒரு நியாயமான பயன்பாட்டின் தத்துவத்தை அவர்கள் பிரதிபலிக்கின்றனர். இந்த நியதிகளில் சில நிர்வாகப் பாதுகாப்புக் கூறுகள் உள்ளன, மற்றவர்களும் தங்கள் மாறுபட்ட நோக்கங்களை அடைவதில் பொருளாதாரம் மற்றும் சமுதாயத்திற்கு உதவும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நிச்சயமாக, இந்த நியதிகள் மட்டுமே பரந்த பொதுமைப்படுத்தல்கள் மற்றும் விரிவான வழிகாட்டுதல்கள் ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட நிலையில் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று இல்லாமல் போகும்.

1. பொருளாதார நியதி: பொருளாதாரத்தின் வளங்கள் எப்போதுமே அதன் தேவைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் பற்றாக்குறையாக உள்ளன. எனவே, வீணாவதை அனுமதிக்க கூடாது. அரசு, சமுதாயத்தின் சில பிரிவினரைக் கொண்டு நேரடியாகவோ, அல்லது இடத்துக்கோ பயன்படுத்தும் நிதி ஆதாரங்களின் நிதியாதாரமாக விளங்குகிறது. எனவே, பொது செலவினத்தின் செயல்முறை தேவையானதை விட அதிகமான வளங்களை பயன்படுத்துவதில் ஈடுபட வேண்டியது இன்றியமையாதது. பொது நிதிகள் வீணான பயன்பாட்டை தவிர்க்க மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். அரசாங்க நடவடிக்கைகளின் பரப்பளவு இரு தரப்பிலும் அதிகரிக்கிறது மற்றும் தரமான, துல்லியமான செலவு சரியான வகை மற்றும் அளவை தீர்ப்பு இன்னும் கடினமாக இருக்கும். எனவே, இன்னும் அதிக கவனம் மற்றும் ஒரு அறிவியல் அணுகுமுறை நோக்கி தேவையான செலவின மதிப்பீடு தேவை. நிரல் மற்றும் செயல்திறன் வரவுசெலவு திட்டம் மற்றும் பூஜ்ஜியம் அடிப்படை வரவு-செலவு திட்டம் போன்ற உத்திகள் இந்த நோக்கங்களைப் பூர்த்தி செய்ய உருவாக்கப்பட்டன.

குறிப்புகள்

பொதுச் செலவினங்களின் வீழ்ச்சியின் ஒரு வடிவம் பொதுவாக பொது செலவின திட்டங்களை வடிவமைப்பது மற்றும் அவர்களின் மரணதண்டனைக்கு தாமதமாகிறது. தவறான திட்டமிடல் மற்றும் மரணதண்டனை மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட தாமதங்களின் காரணமாக, சில நன்மைகள் இழக்கப்படுகின்றன அல்லது வித்தியாசமாக கொடுக்கப்பட்ட நன்மைகளுக்கு அதிக பணம் செலுத்த வேண்டும். மேலும், தாமதங்களின் காரணமாக, விலைகள் உயரும் போது, செலவு அதிகரிக்கிறது. இந்த நாட்களில், பல்வேறு செலவு முறை திட்டங்கள், குறிப்பாக உற்பத்தி பொருட்களின் பல்வேறு செலவு கூறுகளை தொடர்ச்சியான காசோலைக்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய திட்டங்களில் அதிகாரிகள் இந்த வழிமுறைகளை பயன்படுத்துகின்றனர். சில திட்டங்களில், செலவின பயன் அணுகுமுறை, ஒரு திட்டத்தின் சமூக செலவும் சமூக நலன்களும் மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றன (இதில் உள்ளார்ந்த சமூக செலவுகள் மற்றும் நன்மைகள் ஆகியவற்றின் மதிப்பிற்குரிய மதிப்பீடு உட்பட), பின்னர் திட்டத்தின் மதிப்புமிக்கது தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இருப்பினும், செலவின மற்றும் செலவு பயன் பகுப்பாய்வு நடப்பங்கள் பொது செலவினத்திற்கான அனைத்து பொருட்களுக்கும் பொருந்தாது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒப்பந்தத்தின் சில செலவுகள் உள்ளன. அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு (அதாவது பொது கடன்களுக்கான வட்டி போன்றவை) மற்றும் அவர்களின் பயன்பாட்டில் பொருளாதாரம் பற்றிய கேள்வி எழுந்திருப்பதற்கான கடமைக்கு உட்பட்டுள்ளனர்.

2. அனுமதிச் சீட்டு: முறையான அங்கீகாரம் இல்லாமல் பொது நிதிகள் பயன்படுத்தப்படக்கூடாது என்பதையும், மேலும் அவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள நோக்கத்திற்காக மட்டுமே நிதி பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று இந்த நியதி வலியுறுத்துகிறது. ஒரு ஜனநாயக அமைப்பினால், நிர்வாக அதிகாரிகளின் கோரிக்கையின் பேரில் செலவினங்களுக்கு தடை விதிப்பது ஆதாரமாக உள்ளது. இத்தகைய கட்டுப்பாடு விரும்பத்தகாத மற்றும் தேவையற்ற செலவினத்தை தவிர்க்கும், மேலும் நிதிகளை தவறாகப் பயன்படுத்துதல் தொடர்பான ஒரு சரிபார்ப்பும் ஆகும் என்பதே இதன் கருத்தாகும். சட்ட மன்றத்தின் அதிகாரத்தைக் கொண்டு, விரிவான அங்கீகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் செலவினக் குழு உரிய அதிகாரிகளின் ஒப்புதலையும் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். இருப்பினும், கூடுதல் நிதிக்காக சட்டசபைக்கு அனுமதி வழங்குவதில் எப்போதும் அவசரநிலை மற்றும் தாமதங்கள் இருப்பதால், ஒரு குறிப்பிட்ட நெகிழ்வுத்தன்மையை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு வழங்கலாம்.
3. பலன் தரும் நியதி: இது பொருளாதார நியதி பற்றிய தெளிவான தொடர்புடையது. உண்மையில் செலவினங்களின் பொருளாதாரம் என்பது ஒரு ஒப்பீட்டு சொல்லாகும். எந்த ஒரு செலவும் அதிலிருந்து கிடைக்கும் நன்மைகளைப் பார்க்கப்படும். பொது செலவினம் சமுதாயத்திற்கு நன்மை பயப்பதாக இருந்தால் மட்டுமே செலவு செய்ய வேண்டும் என, பலன் தரும் நியதி கூறுகிறது.

இப்போது பொதுச் செலவினத்தின் நன்மை பயக்கும் தன்மை, வருமானத்திலும் செல்வப் பகிர்விலும், உற்பத்தியின் மீதான பாதிப்புகளிலும் பல்வேறு விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். இறுதி ஆய்வில், இந்த நியதி, அதிகபட்ச சமூக அனுசூலத்தின் கோட்பாட்டைக்

கண்காணிக்க அதிகாரிகளை இட்டுச் செல்கிறது. சமூக ஆதாயத்தை அதிகரிக்கும் விதத்தில், வெவ்வேறு பொருட்களுக்கு இடையே உள்ள அதே பொதுச் செலவை மறு ஒதுக்கீடு செய்வது சாத்தியமாகலாம் என்பது இங்கு கூடுதல் கருத்தாக இருக்கும். எனவே, பொது செலவினங்களுக்காக, சமுதாய ஆதாயத்தை ஒட்டுமொத்தமாக அதிகரிக்கச் செய்யும் வகையில், இந்த இணைப்பைத் தேர்ந்தெடுக்க அதிகாரிகள் முயற்சிக்க வேண்டும்.

4. உபரியாக உள்ள நியதி: இந்த நியதி உண்மையில், அரசாங்கம் பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டத்தை தவிர்க்க வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுத்த வேண்டும், குறைந்தபட்சம் ஒரு விடாப்பிடியான ஒன்று. அது எப்போதும் திறமையாக இருக்க முயற்சிக்க வேண்டும், அதன் தற்போதைய செலவினத்தை அதன் தற்போதைய வருவாயின் மூலம் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். அதிக செலவு செய்து கடனை அடைக்க கூடாது. சில பற்றாக்குறைகளை தவிர்க்க முடியாது என்பதால், பொது முயற்சி ஒரு மிதமான உபரியை அடைவதை விட சிறந்ததாக இருக்கும். சில ஆண்டுகளில் இத்தகைய மிதமான உபரிகள் மற்ற ஆண்டுகளில் நியாயமான ஆனால் தவிர்க்க முடியாத பற்றாக்குறைகளைக் கவனித்துக் கொள்ளும். போரின் காரணமாக, ஒரு பெரிய பற்றாக்குறை ஏற்பட்டால், அரசாங்கம் அதன் கடன்களை சீக்கிரம் செலுத்த விரைவில் முயற்சிக்க வேண்டும்.

எனினும், இந்த நியதி, நிதி அதிகாரிகளோ அல்லது பொதுவாக பொருளாதார வல்லுனர்களின் ஆதரவாகவோ அல்ல. இந்த நியதி, தலையிடாக் கோட்பாடு தத்துவத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. ஆயினும், இந்த நாட்களில் அரசாங்கத்தின் ஒழுங்குபடுத்தும் செயல்கள் அதிகரித்த அளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, ஒரு உபரியாக அல்லது பற்றாக்குறையான வரவுசெலவுத் திட்டத்தை தெரிவு செய்வதன் நன்மைகளைப் பற்றி முடிவெடுக்கப்படும். இவ்வாறாக, வளர்ந்த நாட்டில் பொருளாதார மந்த நிலையின் போது, தேவை மற்றும் உற்பத்தியைத் தூண்டும் வகையில் பற்றாக்குறையாக அரசாங்கம் இயங்க வேண்டும். உறுதிநிலைப்பாடு மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் நோக்கங்கள் தொடர்ச்சியான பற்றாக்குறைகளைக்கூட அவசியமாக்கலாம். வளர்ச்சி குன்றிய நாட்டில், வளம் திரட்டும் முயற்சிகள் பெரும்பாலும் பற்றாக்குறை நிதிக்கு அவசியமாக்கப்படுகிறது. இது ஒரு மறைக்கப்பட்ட வரிவிதிப்பு ஆகும். இது மூலதன உருவாக்கத்திற்கு பயன்படுத்தக்கூடிய பொருளாதாரத்தில் கூடுதல் வளங்களை அரசாங்கம் அபகரிக்கலாம். வளர்ச்சி நிகழ்முறையில், வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரத்தின் பண்டமாற்று பிரிவு பெருகிய முறையில் மோசமாகி, அதே நேரத்தில் பொருளாதாரமே சிக்கலான நிலையில் வளர்கிறது. இந்த நிகழ்முறையை உதவவும், நிலைபெறச் செய்வதற்கும், பொருளாதாரத்தின் நிதி மற்றும் கடன் கட்டமைப்பு ஆரோக்கியமான மற்றும் திறமையான வழிகளில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும். இதன் மூலம், நிதிப் பற்றாக்குறை மற்றும் பொதுக் கடன் ஆகியவற்றின் மூலம் நிதி ஒதுக்கீடு, தேவையான கடன் அடித்தளத்தை அளிக்கிறது.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில், சில கல்வியாளர்கள் செலவுக்கான நியதிகளுக்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த நியதிகளைப் பற்றிய சுருக்கமான விவரம் பின்வருமாறு:

குறிப்புகள்

1. அதிகபட்ச சமூக ஆதாயத்தின் நியதி: கருத்தூரீதியில், பொதுச் செலவினத்தின் ஒவ்வொரு கூறுகளும் ஒட்டுமொத்த சமூக ஆதாயத்தை அதிகபட்சமாக்குவதே நோக்கமாக இருக்க வேண்டும், அதாவது அதிகபட்ச சமூக அனுகூலத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாட்டை திருப்திப்படுத்த வேண்டும். நடைமுறையில், இந்த பயன்பாடு எதிர்பார்க்கப்படும் நன்மையின் அடையாளம் மற்றும் அளவீடு, பொது செலவினங்களுக்கான திறன், செலவு செய்யக்கூடிய மாற்று வழிகள், பல்வேறு சமூக குழுக்களின் முரண்பட்ட நலன்களை மற்றும் பலவற்றை உள்ளடக்கிய பல சிக்கல்களை முன்வைக்கிறது. பொதுவாக, ஒரு நல்ல அகநிலை (விருப்பப்படி) பொது பணம் செலவு சிறந்த வழி தீர்மானிக்க ஈடுபட்டுள்ளது.
2. நெகிழ்ச்சியில் நியதி: இதன் பொருள் பொது நிதியை செலவழிக்க எந்தவிதமான விழிப்புணர்வும் இருக்கக்கூடாது. மாறிய சூழ்நிலைகள் மற்றும் நிலைமைகளுக்கு விடையளிப்பதில் தேவையான மாற்றங்களைச் செய்வது சாத்தியமாகும். இருப்பினும் இந்த நோக்கமானது, அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு பொதுச் செலவினத்திற்கும் மற்றும் அரசாங்கத்தின் நிர்வாகிகளுக்கும் ஒட்டுமொத்த மற்றும் இறுக்கமான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற உண்மையை முரண்பாடாகக் கொண்டது, அவர்களின் சொந்த தீர்ப்பு மற்றும் முன்னுரிமையின் அடிப்படையில் பொது நிதியைப் பயன்படுத்த முழுமையான அதிகாரங்களை வழங்க முடியாது.
3. சமச்சீர் வரவுசெலவு திட்டத்தின் நியதி: இந்த கோட்பாடு, உலகளாவிய ஏற்கத்தக்க தன்மையை ஆணையிடுவதில்லை. ஒரு வகையில், அரசு, சந்தை சக்திகளை தலையீடு செய்யாமல் பணியாற்ற அனுமதிக்க வேண்டும் என்கிறது. இதற்கு மாறுபட்டு, சில சிந்தனையாளர்கள், தேவையின் செயற்பாடியை மாற்றியமைப்பதில் அரசு தீவிரமாகப் பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கிறார்கள். மற்றும் அளிப்பு படைகள் இதன் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துதல், வருமானத்தை அதிகரித்தல் போன்ற சமூக பொருளாதார நோக்கங்களை அடைவதற்கு வழிவகை செய்கிறது. மற்றும் செல்வ பகிர்வு, வேலைவாய்ப்பினை தூண்டும், குறிப்பிட்ட பொருளாதாரத் துறைகளுக்கு உதவுதல் மற்றும் பல உள்ளன. எனவே, இந்த முடிவுக்கு, அரசுக்கு உபரியாக அல்லது பற்றாக்குறை வரவுசெலவு தேவைப்பட்டால், அதை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். எனினும், தொடர்ந்து அதிக உபரி அல்லது அதிக பற்றாக்குறை வரவுசெலவுகள், அவை ஏற்கப்பட்ட நோக்கங்களின் மீது செல்கின்றன என்பதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு சமச்சீர் வரவுசெலவு கூட நடுநிலை அல்ல மற்றும் சந்தை சக்திகளின் வேலையில் தலையிட முடியும் என்று நினைவில் கொள்ள வேண்டும் (i) வருவாய் சேகரிக்கும் அளவு மற்றும் முறை (ii) பொது செலவுகள் அளவு மற்றும் செலவுகள் ஆகும்.
4. உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தை மேம்படுத்துதல் நியதி: பொதுச் செலவு என்பது, சமுதாய வருமானம் மற்றும் செல்வத்தை உற்பத்தி செய்தல் மற்றும் பகிர்ந்தளித்தல் ஆகிய இரண்டிலும் முறையான கட்டுப்பாட்டை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது.

பொது செலவினங்களில் பல நியதிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று முரண்பாட்டுடன் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த நியதிகளை உருவாக்கும் தொடக்க புள்ளியானது மொத்த தலையீட்டுத் திட்டத்தை அரசாங்கம் தொடர வேண்டுமா அல்லது “சந்தை தோல்விகளை” சட்டவிரோதமாக்குவதை தடுக்காவிட்டால் அல்லது பொதுச் செலவினங்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட குறிக் கோள்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமா என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டும். இரண்டாவதாக, பொதுச் செலவுக் கொள்கையானது எப்போதும் ஒரு சமநிலை, ஒரு உபரி அல்லது பற்றாக்குறை வரவுசெலவு மற்றும் இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளின் அளவு மற்றும் அமைப்பு ஆகியவற்றின் இலக்காக இருக்க வேண்டும். எனவே, ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் பல்வேறு விரிவான நோக்கங்கள், சட்ட விதிகள், அதன் சொந்தத்திறன் ஆகியவற்றின் முடிவுகளை எடுக்கும்.

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

4. செலவினங்களுக்கான சில எடுத்துக்காட்டுகளை கொடுங்கள்.
5. பரிமாற்ற செலவு என்ன?

4.4 இந்தியாவிற்கான குறிப்புகளுடன் பொது செலவினங்களின் காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகள்

சிறந்த வள ஒதுக்கீடு, ஆதார பயன்பாடு மற்றும் நிதி மேலாண்மைக்கான ஊக்கத்தொகைகளை உருவாக்க நிறுவன ஏற்பாடுகள் மற்றும் மேலாண்மை நடைமுறைகளை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துவது சமகால பொது செலவினங்களின் நோக்கமாகும். இந்த நோக்கங்கள் மரபு சார்ந்த நிதிக் கொள்கை மற்றும் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நிறுவன வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. பொதுச் செலவினத்தின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- நிதி ஒழுக்கம்
- மூலோபாய முன்னுரிமைப்படி வள ஒதுக்கீடு (ஒதுக்கீட்டுத்திறன்)
- மூலோபாய முன்னுரிமை (செயற்பாட்டு வினைத்திறன்) படி வளங்களை வினைத்திறனுடனும் திறமையாகவும் பயன்படுத்தல்.

வளர்ச்சி, சமத்துவம் மற்றும் உறுதிநிலைப்பாடு ஆகியவற்றின் நிதி கொள்கை இலக்குகளின் பொது செலவினம் இந்தியாவில் பொருளாதார வளர்ச்சியின் பல்வேறு நிலைகளில் மாறுபட்டது. பொதுச் செலவினத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் இந்தியாவில் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கலப்பு பொருளாதார மாதிரியில் உள்ளது, அதையொட்டி அரசாங்கம் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்கு மூலதனத்தையும் உள்கட்டமைப்பு தளத்தையும் மேம்படுத்துவதற்கு முதன்மை பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது. இரண்டு தசாப்த கால சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு சமபங்கு மற்றும் வறுமை ஒழிப்பு பற்றிய கவலைகள் பொதுமக்களின் செலவினங்களை மறுசீரமைப்பின் அடிப்படையில் மற்றொரு முக்கிய பரிமாணத்தை சேர்த்தன. அதிகபட்ச நிதி பற்றாக்குறையிலிருந்து எழுந்த மூலதன செலவினங்கள் மற்றும் தொன்னூறுக்கு முன்பு மகத்தான பொருளாதார நெருக்கடி ஆகியவற்றின் போதுமான வருமானம், பொதுச் செலவினங்கள் போதுமான வருமானத்தை எளிதாக்குவதற்கும் மற்றும் பொருளாதார நிலைத்தன்மையை

குறிப்புகள்

நிலைநிறுத்துவதற்கும் அதன் நிர்வாகத்தில் திறனை அதிகப்படுத்தியது. உறுதிநிலைப்பாடு நிதி கொள்கை இலக்கு அடையப்படலாம் என்றாலும், மூலதனச் செலவினங்களை குறைப்பதன் மூலம் பொது செலவின நிர்வகிப்பிற்கான செயல்முறையானது உள்கட்டமைப்பு முதலீட்டிற்கும் பொருளாதாரத்தின் நீண்டகால வளர்ச்சிக்கும் அதன் தாக்கத்தை பற்றிய கவலையை எழுப்பியது. தொண்ணூறுகளின் பிற்பாதியில் இருந்து மேலும், குறிப்பாக வருவாய் திரட்டுதல், செலவினங்களில் சில மேல்நோக்கிய இயக்கங்கள் ஆகியவை நிதிய நிலைப்படுத்தும் வழிவகைக்கு ஒரு தலைகீழ் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. 2003-04 ஆம் ஆண்டில் மேம்படுத்தப்பட்ட நிதிச் செயல்திறன், திட்டமிடப்படாத செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் உருவானதுடன், உயர்ந்த வருவாயைத் திரட்டுவதன் மூலம் அதிக வருவாயைத் திரட்ட உதவியது இந்தியாவில் நிதி ஒருங்கிணைப்பிற்கான புதுப்பித்தலுக்கு வழிவகுத்தது.

இந்தியாவில் மாநில அரசுகள் பொது செலவினங்களை நிர்வகிப்பதற்கான ஆய்வு மிகவும் பொருத்தமாக உள்ளது:

- நிதி நிலைமை மோசமடைந்து, குறிப்பாக மத்திய மற்றும் மாநிலங்களில் குறிப்பாக 1990 களில் உயர் நிதி மற்றும் வருவாய் பற்றாக்குறையால், திட்டக் ஆணைகளின்படி, இந்திய பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடைந்த நிலையில் உள்ளது
- நிதி அமைச்சகத்தின் பொருளாதார ஆய்வு (2000-01) சீர்திருத்த செயலாக்கத்தில் உள்ள இடைவெளிகளை பொருளாதாரத்தின் நீண்டகால வாய்ப்பைக் கவரும் மற்றும் நிதி மேம்பாட்டின் நம்பகமான நடுத்தர கால திட்டத்தை பரிந்துரைக்கிறது.
- சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் அறிக்கை (ஏப்ரல் 2000) நிதி பற்றாக்குறையின் சவாலை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு பணவியல் கொள்கையை கையாளும் முறை உலகின் வேகமாக வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரங்களில் இந்தியாவை வகைப்படுத்துகிறது.
- எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பொது செலவின மேலாண்மைக்கான அணுகுமுறைகள், வரவு செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறைகளைக் குறைப்பது மற்றும் வளர்ச்சி முதலீடுகளை பாதிக்கும் பொது முதலீட்டிற்கு அழுத்தம் கொடுத்து வருகின்றனர்.
- செலவினங்களின் தன்மை, பற்றாக்குறையின் அளவை விட முக்கியமானது என்பதையும், வரவு செலவுத் திட்டத்தின் இயைபு, செலவினங்களின் திசை, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சியையும், செலவினம் மற்றும் வளங்கள் மூலம் நேரடியாக வருமானம் மற்றும் செலவினங்களை பாதிக்கப்படுகின்றன.
- வருவாய் மற்றும் மூலதனக் கணக்குகளில் பரிவர்த்தனைகளின் பகுப்பாய்வு, எண்பது வரை வரவு செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறையை குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்குக் வருவாய் உபரி கொண்டுவரும். ஆனால் இந்த மூலதனம் மூலதன உபரி மற்றும் வருவாய் பற்றாக்குறை, மூலதனச் செலவினங்களின் குறைப்பு மற்றும் பிந்தைய ஆண்டுகளில் கடன்கள் மற்றும் கடன் பொறுப்புகள் ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடாக தொண்ணூறுகளில் மாறியது.

பொது நிதி முகாமைத்துவ அமைப்பின் ஒரு பகுதியாக, செலவினத்துறை, நிதி அமைச்சு நிறைய மாற்றங்களை கொண்டு வருகிறது (2017), அவற்றில் சில:

- திட்டம் மற்றும் திட்டம் சாரா செலவினங்களுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டை விலக்கி வைத்துள்ளது.
- நிதி மேலாண்மைக்கான கட்டமைப்பை வழங்குவதற்காக பொது நிதி விதிகள் (GFRs), 2017 வெளியிடப்பட்டது.
- நிதிப் பற்றாக்குறை இலக்கை முக்கிய செயல்பாட்டு அளவுகோலாய் பயன்படுத்துவதற்கு FRBM குழு பரிந்துரையையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது.

தேவை மற்றும் பொது செலவினங்களின் விளைவுகள் பற்றிய கருத்துக்கள் காலப்போக்கில் மாறுபட்டன. முந்தைய அணுகுமுறை, தலையிடாக்கோட்பாடு என்ற தத்துவத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தது. அதன் கருத்துப்படி சிறந்த அரசாங்கம் என்பது மிகக் குறைந்த பட்சம் தான். அனைவருமே அவருடைய சொந்த நலன்களின் சிறந்த நீதிபதியாக இருக்கிறார்கள் என்றும், தனிப்பட்ட முடிவுகளை விட உயர்ந்ததாக இருக்கும் எந்தவொரு முடிவையும் எடுக்க அரசாங்கம் எதிர்பார்க்க முடியாது என்றும் வாதிட்டார். அரசாங்கம் சட்டப்பூர்வமாக இயங்கக்கூடிய ஒரே ஒரு மண்டலம், சமுதாயத்தை பாதுகாக்கிறது மற்றும் பொருளாதாரத்தால் அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் வர்த்தக ரீதியில் இலாபகரமாக இருக்கவில்லை. பாதுகாப்பு, சட்டம், ஒழுங்கு, நீதி, நிர்வாகம் மற்றும் சமூக மேல்நிலைக்கு மாநில சட்டப்பூர்வமான நடவடிக்கைகளை இது பிரிக்கும் இந்த தர்க்கமாகும்.

எவ்வாறாயினும், பொருளாதாரம் தேவையான முடிவுகளை எடுப்பதற்கு பல சந்தைகளில் சந்தைப் பொறிமுறை தோல்வியடைந்தது என்ற உண்மை, மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியில் அதிகரித்த தலையீட்டைக் கட்டாயப்படுத்துகிறது. இது அரசு துறை மற்றும் பொதுச் செலவினங்களில் விரைவான வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. ஆனால் பொது செலவினங்கள் பற்றிய பல்வேறு பகுப்பாய்வுக் கருதுகோளையும் கொடுத்தது. எனினும், பல்வேறு எழுத்தாளர்கள் கடைப்பிடித்த அணுகுமுறைகளில் அடிப்படையான வேறுபாடுகளைக் கணக்கில் கொண்டால், பொதுச் செலவினங்களை எப்படிப் பயன்படுத்த முடியும், அது ஒரு பொருளாதாரத்தின் உழைப்பைப் பாதிக்கும் விதத்தைப் பற்றிய பொதுவான உடன்பாடு நம்மிடம் இல்லை என்பதைக் காண்கிறோம். இதனால், சில அதிகாரங்கள் பொது வருவாயைப் பற்றியும் வருமானம் பற்றியும் மற்றும் பொருளாதாரம் வேலைவாய்ப்பின்மை பற்றியும் கருத்தில் கொண்டுள்ளனர். பொது செலவினங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் மற்றவர்களுடைய விருப்பத்தை பற்றி மற்றவர்கள் சந்தேகம் கொண்டுள்ளனர். அவர்களுக்குப் பொதுச் செலவு என்பது ஒரு வீண் செலவு, ஆகவே அது பொருளாதாரத்தின் மீது சுமையாகவே இருக்கிறது. இன்னும் பல பொதுநலச் செலவுகளை பல்வேறு நலன்புரி நடவடிக்கைகள் மூலம் ஒரு சமத்துவ சமுதாயத்தை கொண்டு வர ஒரு பெரிய ஆயுதமாக இருக்கும்.

குறிப்புகள்

எவ்வாறெனினும், அரசாங்கத்துறை பொருளாதாரத்தின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதோடு, இது போன்ற நடவடிக்கைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற உண்மையை அங்கீகரிக்க வேண்டும். பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகள் ஒன்றையொன்று சார்ந்தும், செல்வாக்கிலும் இருக்கும் நிலையில், அதே போல் அரசாங்கத் துறையும் பொருளாதாரத்தின் பிற பிரிவுகளுடன் பிணைந்துள்ளது என்பது வேறு விஷயம். ஆனால் ஒரு பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது. இது பொருளாதாரத்தின் தனியார் துறை சந்தை வழிமுறையின் வழிநடத்துகிறது, அதே நேரத்தில் பொருளாதாரத்தில் சில மாற்றங்களை கொண்டு வர அரசாங்க அதிகாரிகளை பயன்படுத்தலாம். வரம்புகளுக்குள், அரசுத்துறை சந்தையின் சட்டங்களை மீறக்கூடும். பொருளாதாரம் மீதமுள்ள பணியைத் திசைதிருப்ப ஒரு முக்கியமான வழியாகும். இது அரசாங்க செலவினத்திற்கும், மற்ற பொருளாதாரத்திற்கும் இடையிலான இந்த சிக்கலான உறவு, பொது செலவினத்தின் பல்வேறு சாத்தியமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது.

செலவுக் கொள்கை

பொதுச் செலவு என்பது ஒரு பொருளாதாரத்தின் அளவைப் பெரிதும் பாதிக்கலாம். இந்தியாவில், அது ஒரு சிறப்பு முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் கொள்கிறது, ஏனென்றால் வருவாய் குறைப்பு உட்பட பல்வேறு கொள்கை நோக்கங்களுக்காக அரசாங்கம் இதை பயன்படுத்துவதாக வெளிப்படையாக கூறுகிறது மற்றும் செல்வச்செழிப்பு, பொருளாதார சக்தியின் பரவலாக்கம், பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றுவது மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் முடுக்கமாகும். சமீப காலமாக, இந்த நோக்கங்கள் அனைத்தையும் அடைவதற்கு பொதுத்துறையானது முன் நிபந்தனையாகவும் கருதப்படுகிறது.

அரசாங்கத்தின் செலவினங்களின் தாக்கத்தை மதிப்பிடுவதற்கான ஒரு வழி நுகர்வு மற்றும் மூலதன உருவாக்கம் இடைமுறிவுகளை செய்வதாகும்.

GOI இன் மொத்தச் செலவினம் நான்கு கூறுகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது, அதாவது (i) GOI இன் மொத்த நிலையான மூலதன அமைப்பு, (ii) பொருளாதார முதலீடுகள் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் மீதமுள்ள கடன்கள் (iii) GOI இன் நுகர்வோர் செலவினம் மற்றும் (IV) மீதமுள்ள பொருளாதாரத்திற்கு பணம் செலுத்துதல். இதில், முதல் இரண்டு கூறுகள் GOI மூலதன அமைப்பை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. இந்தியாவில், இந்த இரண்டு கூறுகளின் தொகையும் முழுமையான வகையில் அதிகரிப்பை பதிவு செய்துள்ளன. எனினும், ஒரு மொத்த செலவின விகிதம், இது இரண்டாம் திட்டத்தின் இறுதி வரை மட்டுமே அதிகரித்துள்ளது. மூன்றாம் திட்டத்திலிருந்து, இந்த விகிதம் குறைந்து, பதினொராவது திட்டத்தில் 10.4% மட்டுமே வீழ்ச்சியடைந்தது.

இதேபோல், மொத்த செலவின விகிதமாக நுகர்வு செலவினம் முதல் திட்டத்தில் 33.9% அதிகமானதிலிருந்து பதினொராம் திட்டத்தில் 20.2% மட்டுமே குறைந்துள்ளது. ஆனால் அதன் நிலையான விகிதம் மொத்த நிலையான மூலதன உருவாக்கத்தைவிட வேகமாக இருந்தது. மேலாண்மை புகழ்பெற்ற வளர்ச்சி சார்ந்த நிதிக்கு எதிரானது. இந்த நிகழ்வுக்கான அடிப்படை காரணங்கள் தொடர்ந்து பணவீக்க செறிவு மற்றும் புழுஜ இன் தன் சொந்த நுகர்வு செலவினத்தில் வளர்ச்சியைக் கொண்டிருக்கும் தன்மை ஆகியவை அடங்கும்.

மிகவும் சிக்கலான அதிகரிப்பு என்பது பொருளாதாரம் மீதமுள்ள 'பரிமாற்ற செலுத்துதல்கள்' ஆகும். 1950-51ல் வெறும் 23% (117 கோடி) முதல் இது 34,45,402 கோடி ரூபாய் அல்லது 2012-13 ஆம் ஆண்டில் மொத்த செலவில் 69.5% வரவு செலவு செய்யப்பட்டது. நுகர்வுச் செலவினுடன் சேர்க்கப்பட்ட இது, GOI மொத்த செலவில் 89.7% என கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

GOI செலவினக் கொள்கையின் சூழலில், பின்வரும் கூடுதல் புள்ளிகளும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

- GCF ஆனது பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித் திறனுடன் சமமான கூட்டுப்பொருளாவதில்லை. GCF புள்ளி விவரங்கள் உணவு தானியங்கள், உரங்கள், பண்டக சாலைகள் மற்றும் பண்டகசாலைகளின் வேறுபாடுகள் மற்றும் மூலதன சொத்துக்களை பராமரித்தல் போன்ற வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன.
- பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான முக்கியத்துவம் என்னவென்றால், மூலதன உருவாக்கம் விகிதம் மட்டுமல்ல, அதன் உகந்த ஒதுக்கீடு மற்றும் பயனுள்ள பயன்பாடும் ஆகும். ஆய்வாளர்கள் பெரும்பாலும் ஆதார ஒதுக்கீட்டில் தவறான முன்னுரிமைகளை பின்பற்றுகின்றனர் மற்றும் நடைமுறை மற்றும் அதிகாரத்துவ தாமதங்கள் உயர் மூலதனத்திற்கு வழிவகுக்கும்: வெளியீடு விகிதம் மற்றும் உற்பத்தி திறனைக் குறைத்தல். பலனற்ற செலவினங்களை (குறிப்பாக இடமாற்றங்கள்) குறைக்க / முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டாலும், எந்தவொரு வெற்றியும் இல்லை. அனைத்து பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட நடவடிக்கைகள், நிதியக் கட்டுப்பாடு, அரசாங்கத்தை குறைத்தல், மானியங்கள், வட்டிக் கொடுப்பனவுகளை குறைத்தல், போன்றவை சிறிதும் பயனளிக்கவில்லை.

4.4.1 பொருளாதார நிலைப்புத்தன்மை மற்றும் மேம்பாடு

சந்தை சக்திகள் பொருளாதார முடிவுகளில் அதிக விருப்பம் கொள்ள வேண்டும் என்பது நன்கு அறியப்பட்ட உண்மையாகும். சந்தைப் இயக்கமுறையைவிட மேம்படும், சுதந்திரமாகவும், பொருளாதாரம், வருமானம், வேலை, விலைவாசி ஆகியவற்றில் ஏற்ற இறக்கங்கள் ஏற்படும். இக்காரணத்திற்காகத்தான் முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியுடன் சுதந்திர நிறுவன பொருளாதாரங்கள் இன்னும் வலுவான வர்த்தக சுழற்சிகளை அனுபவிக்க முன்வந்தன. அதன்படி, 1930 களின் பெரும் மந்தநிலை காரணமாக ஏற்பட்ட அழிவைத் தொடர்ந்து சில பயனுள்ள எதிர்ப்பு சுழற்சி நடவடிக்கைகள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒரு வளர்ந்த சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் தீங்குகளின் அடிப்படை காரணத்தை கெயின்சேயன் கண்டறிதல் என்பது, குறைந்த தேவையற்ற முதலீட்டிற்கான முதலீட்டின் குறைவான செயல்திறன் கொண்ட நுகர்வுக் குறைபாடு காரணமாக ஏற்படும் விளைவான தேவையின் குறைபாடு ஆகும். எனவே, முதலீடு மற்றும் நுகர்வு நடவடிக்கைகள் மற்றும் நேரடி பொது முதலீட்டின் மூலம் கூடுதல் கொள்முதல் சக்தியை சந்தையில் தொடர்ந்து செலுத்தவேண்டும் என்று அவர் வாதிட்டார். இந்த நேரடி முதலீடு, பொது செலவினத்தின் ஒரு பகுதியாகும். இத்தகைய பொதுச் செலவினம், சந்தையில் பயனுள்ள தேவையை நேரடியாக சேர்க்க வேண்டும் என்பதாகும் மற்றும் ஒரு உயர்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

மதிப்பு பெருக்கி உற்பத்தி ஒரு உயர் நிலை நுகர்வு நாட்டம் கொண்ட மக்கள் அந்த பிரிவினருக்கு வருமானத்தை பகிர்ந்தளிக்கும். இத்தகைய பிரிவுகளைக் கோருதல் மேலும் மேலும் தூண்டப்படும் முதலீட்டு நடவடிக்கை மற்றும் எனவே, ஒரு சுற்று அதிகரித்த தேவையின் மூலம், மந்த நிலை சமாளிக்க முடியும். கெய்னிசியன் விதியமைப்பு அடிப்படையில் ஒரு மந்த நிலையை குணப்படுத்துவதற்கு இயக்கப்பட்டது, ஆனால் ஒரு பணவீக்க நிலைமையை குணப்படுத்துவதற்கான வாதத்தின் தர்க்கத்தை மேலும் நீட்டிக்க முடியும். வேறுவிதமாகக் கூறினால், கெய்னிசியன் கொள்கை விதிமுறை இழப்பீட்டு நிதியின் ஒரு திட்டமாக உருவாக்கப்படலாம் - பொருளாதாரம் தனியார் துறையின் குறைபாடு அல்லது அதிகமாக தேவைகளை சரிசெய்தலாகும். மனச்சோர்வின்போது, பொருளாதாரத்தில் மொத்த செலவினத்தை அதிகரிக்கும் என்று அரசு எதிர்பார்க்கப்பட்டது. தேவைப்பட்டால், பற்றாக்குறை நிதி மூலம் இதை செய்ய முடியும். பொதுமக்களிடமிருந்து, அவர்கள் மக்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் அளவிற்கு, அவர்கள் செலவழிக்கப்பட்ட மொத்த கோரிக்கைகளின் தூண்டுதலால் அவர்களுக்கு உதவுவார்கள். தேவை அதிகரிப்பதால் அனைத்து மக்களுக்கும் சேமிப்பு ஒரு முதலீட்டு கடையை கண்டுபிடித்து விடாதபோது, இது மிகவும் அதிகமாக இருக்கும்.

இதேபோல், கூடுதலான பணத்தை உருவாக்குவதன் மூலம் பற்றாக்குறை நிதியுதவி பெறப்பட்டால், கூடுதல் பொதுச் செலவினங்களின் தூண்டுதல் விளைவு மீண்டும் உணரப்படும். பொருளாதாரம் முழுவதிலும் மொத்த செலவினத்திலும் தேவை அதிகரிப்பிலும் நிகர அதிகரிப்பு இருக்கும். மறுபுறம், ஏற்றம் தேவைப்படுவதால் கூடுதல் தேவைகளைக் குறைக்க வேண்டும். வரிவிதிப்பு மற்றும்/அல்லது கடன்களை அதே அளவு வைத்திருக்கும் அதே நேரத்தில் பொதுச் செலவினங்களைக் குறைப்பதன் மூலம் இது செய்யப்படலாம். இங்கே வரிவிதிப்பு மக்கள் கைகளில் இருந்து கொள்முதல் சக்தி சிலவற்றை விலக்கிவிடும், பொது முதலீட்டாளர்கள் சந்தை முதலீட்டிற்குள் பிரிக்கப்பட வேண்டும்.(சந்தை முதலீடு நல்ல முதலீட்டு வாய்ப்புகள் கணக்கில் முதலீடு செய்யப்படாததால்). இதனால் பொதுச் செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது பணவீக்க அழுத்தங்களை கட்டுப்படுத்தும்.

பொது செலவினத்தை ஒரு சுழற்சி எதிர்ப்பு ஆயுதமாக பயன்படுத்துவது என்பது நினைவில் இருத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் உணர்வுபூர்வமான சந்தைப் இயக்கமுறையில் பல்வேறு கைத்தொழில்களுக்கிடையில் உள்ளீடுகளின் வெளியீட்டுத் தொடர்புகளை சுதந்திரமாக செயற்படுமாறு செய்தல். ஒரு தொழிலில் தொடங்கும் எந்த மாற்றமும் பொருளாதாரத்தின் பிற பகுதிகளில் பரவுகிறது. இது போன்ற விளைவுகள் பரவுவது கூட அவசியம் மற்றும் நேரம் தவறாமலேயே உள்ளது. மேலும், தேவை அதிகரித்ததன் மூலம் ஒரு மந்த நிலை குணமடைந்தால், பொருளாதாரத்தில் போதுமான அளவு பயன்படுத்த முடியாத அளவுக்கு அதிகப்படியான திறன் இருக்க வேண்டும். இந்த அனுமானங்கள் திருப்தி அடைந்தால், அதிகாரிகள் தங்களது தேவைக்கேற்ப மட்டுமே தங்களைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும் மற்றும் அது எந்த குறிப்பிட்ட திசைகளில் செல்கிறது, தேவை மற்றும் விநியோகத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பு மூலம் ஒரு தானியங்கி சரிசெய்தல் நடைபெறுகிறது. ஒரு சந்தையில், தொழில்நுட்பம் மற்றும் பிற கடுமையான சூழ்நிலைகளில், ஒரு துறையால் உருவாக்கப்பட்ட விளைவு மற்றவர்களிடம் பரவலாக

இல்லை. வளர்ந்த நாடுகளில் கூட இத்தகைய கடுமையான சிக்கல்கள் இல்லை என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதன் விளைவாக, இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், பொதுச் செலவு இனி ஒரு எளிமையான மற்றும் எளிதான கருவியாக இல்லை.

பொருளாதாரம் முழுவதிலுமான தேவை அதிகரிக்க மட்டுமல்லாமல், தேவைப்பாடுகளின் உட்பிரிவுகள் விநியோக பாய்களுக்கு பொருந்தும் என்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். சுழற்சி எதிர்ப்பு கருவியாக பொது செலவினம் விரிவான முறையில் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். இந்த கவனிப்பு எடுக்கப்படாவிட்டால், பொதுவாக பொது தேவைகளை தூண்டுவதற்கு பொதுச் செலவினங்களை அதிகாரிகள் பயன்படுத்தினால், அத்தகைய தூண்டுதலின் விளைவு சில பொருட்களுக்கு மட்டுமே உணரப்படும், அதேவேளை பல பிற தொழில்கள் மற்றும் பகுதிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் அல்லது பகுதி பாதிக்கப்படும். உண்மையில், பொருளாதாரம் சில துறைகளில் தேவையில்லாமல் பாதிக்கப்படுகையில், சிலர் அதிக அளவில் தேவைக்காக பணவீக்க அழுத்தங்களின் கீழ் தவிக்கின்றனர். அதே போல், அனைத்து தேவையையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் அதன் செலவினத்தை குறைத்துவிடுமானால், அரசாங்கம் செலவினங்களை நேரடியாக குறைப்பதற்கான தொழில்களில் விளைவு அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருக்கும்.

நன்கு அறியப்பட்டிருப்பதால் வளர்ந்த நாடுகளை விட வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் அதிகமான கடுமையான சிக்கல்கள் நிலவுகின்றன. குறிப்பிட்ட பொருட்களின் குறைபாடுகள் பொதுவானவை. சில தொழிற்சாலைகள் இல்லாமலும் அல்லது அதற்கேற்ப உற்பத்தி திறனை வளர்க்கும் விதத்திலும் இடைவெளிகள் உள்ளன. பல்வேறு வகையான நிறுவன மற்றும் சட்ட கட்டுப்பாடுகள் பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளின் ஒரு சரியான மற்றும் விரைவான சந்தை பிரதிபலிப்பை தடுக்கின்றன மேலும், பொது செலவினங்கள் நேரடியாக பயன்படுத்தப்படும் துறைகளில்கூட அது இருக்கலாம். இதன் விளைவாக, பொருளாதார உறுதிப்பாட்டைக் கொண்டு வருவதற்கான பிரச்சினை இந்த செயல்களில் மிகவும் சிக்கலானதாக உள்ளது.

பிரச்சனையின் சிக்கல்தன்மைக்கு பங்களிக்கும் மற்றொரு காரணி, வளர்ச்சி குன்றிய பொருளாதாரம், பொதுவாக பேசக்கூடிய, அத்தியாவசிய பராமரிப்பு இறக்குமதிகளுக்கான தேவையை, அதன் ஏற்றுமதிக்கான தேவை மிகவும் பலவீனமாக உள்ளது என்பதுதான். இதன் விளைவு, உலக விலைகள் அதன் ஏற்றுமதிக்கான விலை வீழ்ச்சியால், அதனால் ஏற்படும் இடர்பாடு அதன் இறக்குமதி விலைகள் அதிகரித்தாலும், அதன் விலை விலை மட்டம் மேலே தள்ளப்பட்டுள்ளது. சாதாரணமாக வளர்ச்சியடையாத ஒரு நாட்டில் இத்தகைய உறுதியற்ற தன்மைக்கு எதிராக அதிக பாதுகாப்பு இல்லை. பொதுச் செலவு, நிலைமையை போதுமான அளவு குறைக்க முடியாது. பொதுவாக, ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி கடமைகளின் மூலம், ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதிகளில் தேவையான மாற்றங்களைக் கொண்டு வர முடியும் ஆனால் சாதகமற்ற சூழ்நிலையில், இது பொதுவாக போதுமானதாக இல்லை. மேலும் சில நாடுகளுக்கு, தொடர்ச்சியான பணவழங்கல்கள் சிக்கல்கள் அவர்களின் இடர்பாடுகளையும் கூட்டுகிறது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

சுருக்கமாகக் கூறினால், வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளில், பொருளாதார உறுதியற்ற தன்மைக்கு எதிரான பொது செலவினங்கள் ஒரு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பயன்பாட்டைத்தான் கொண்டுள்ளன என்று கூறலாம் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்வதற்கு மிகவும் விரிவான ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் மற்றும் அதன் பின்னரும் கூட பொது செலவினம் மட்டுமே இடர்பாடுகளை சமாளிக்க போதுமானதாக இருக்காது. இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதி மானியங்கள், கடமைகள் மற்றும் பிற நடவடிக்கைகளின் ஒரு கவனமான மற்றும் நியாயமான கலவை பயனுள்ள முடிவுகளை அடைவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மேலேயுள்ள விவகாரங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பொதுச் செலவினங்களை மதிப்பீடு செய்வதில் நமக்கு உதவுகின்றன. ஒரு வளர்ந்த நாட்டில், பொருளாதார உறுதிப்படுத்தல், முதலீட்டு நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிப்பதன் மூலம், பொது செலவினம் ஒரு மென்மையான ஒரு வளர்ச்சி விகிதத்தை பராமரிக்கிறது. வளர்ச்சியடையாத நாட்டில், பொதுச் செலவினங்கள் பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைப்பதில், சமுதாய செலவினங்களை வளர்ப்பதில், போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு வசதிகள், கல்வி மற்றும் பயிற்சி, மூலதனப் பொருட்களின் உற்பத்தி, அடிப்படை மற்றும் முக்கிய தொழில்கள், ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு மற்றும் பல உள்ளன. தூண்டுதல் சேமிப்பு மற்றும் மூலதனக் குவிப்பு ஆகியவற்றின் வடிவத்தில் பொதுச் செலவினம் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது.

பொது செலவினம் பொருளாதார வளர்ச்சியின் வேகத்தை பாதிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும் ஒரு வழி, மற்றும் வேலை செய்ய, சேமித்து, முதலீடு செய்ய மக்களின் திறன். இது தொடர்பாக, அதன் துல்லியமான விளைவு, சூழ்நிலையின் பின்னணியில் காணப்படும் பொது செலவினங்களின் துல்லியமான வடிவம் மற்றும் பருமனைப் பொறுத்தது. இப்போது பொது செலவினம் ஏற்படும் போது, குறிப்பிட்ட முதலீட்டிற்கு அது நேரடியாக செலுத்தப்படலாம் அல்லது பொருளாதாரத்தின் தனியார் துறையில் முதலீட்டு வளங்களை மறு ஒதுக்கீடு செய்ய முடியும். எனவே, இந்த விளைவின் அடிப்படையில், குறைந்த அளவு, விரும்பத்தக்க முதலீடுகளில் இருந்து வளங்களை மறு ஒதுக்கீடு செய்யும் தன்மை உள்ளது. ஆனால் மொத்த முதலீட்டு செயல்பாட்டுடன் கூடுதலாக சேர்க்கப்படுமா இல்லையா என்பது பல கூடுதல் காரணிகளை பொறுத்தது. இது ஒரு பகுதி மக்களின் உழைப்பைப் பொறுத்து அமைகிறது. பொதுச் செலவு என்பது வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற அல்லது அதை ஒரு வகையில் உயர்த்துமா என்ற முரண்பாடான கருத்துக்கள் உள்ளன. சில நல செலவினங்கள் இரு திசையிலும் விளைவை ஏற்படுத்தும். அதேபோல், நிகர விளைவு பொருளாதார செயல்பாடு மற்றும் முதலீட்டை சார்ந்திருக்கிறது. பொதுச் செலவினங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சியின் வேகத்தை விரைவுபடுத்தும் ஒரு முக்கியமான வழி, குறிப்பிட்ட முதலீடுகளின் சமூக மற்றும் தனியார் குறு விவசாய உற்பத்திக்கு இடையேயான வித்தியாசத்தை குறைப்பதன் மூலம் ஆகும். வணிக செலவினங்களை வணிக ரீதியாக இயலாமல் செய்யக்கூடிய ஆனால் முதலீட்டிற்கான மானியங்களை வழங்குவதற்கு பொது செலவினங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக, விவசாய உற்பத்தியை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்றால், அல்லது பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் வேலைவாய்ப்பின்மை குறைக்க பின்தங்கிய பகுதிகளில் முதலீடு செய்யலாம். இறக்குமதியாளர்களின் ஊக்குவிப்பை

ஊக்குவிக்கவும், அதே நேரத்தில் மூலதன பொருட்களின் தேவையான இறக்குமதிகளின் விலைகளை குறைக்கவும் மானியம் பயன்படுத்தப்படலாம். சேமிப்புகளை பொறுத்தவரை, நாட்டின் செலவினங்களை உயர்த்துவதற்காக பொது செலவினம் வடிவமைக்கப்படும் என்று கருதப்படலாம், ஆனால் நிச்சயமாக அது அவசியம் இல்லை. சில பொதுச் செலவுகள், கல்வி, பல்வேறு சமூக சேவைகள் போன்றவையாக இருக்கலாம், அதோடு இது சேமிப்புக்கு பதிலாக நுகர்வு அதிகரிக்க வழிவகுக்கும். மறுபுறம், பொதுச் செலவினங்கள் அதிக செயல்திறன் மற்றும் உற்பத்தித்திறனை அடைவதற்கு மக்களுக்கு உதவுகின்றன, அவற்றின் திறன் மற்றும் வேலைகள் அதிகரிக்கும். ஆனால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஒரு நேர்மையான முறையில், ஒரு நோக்கம் கொண்டால், பொருளாதாரத்திற்கு கொடுக்க முடியும் என்றால், பொது செலவினங்களை நாம் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். பரந்த வாய்ப்புகளைத் திறக்கும் திறனைக் கொண்டிருப்பதுடன், மக்களுடைய மனதில் அவர்களின் விழிப்புணர்வு மற்றும் ஆசைகளை உருவாக்கவும் முடியும்.

குறிப்புகள்

இருப்பினும், பொதுச் செலவினம் என்பது ஒரு நாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அனைத்து பொருளாதார கொள்கைகளின் ஒரு பகுதியாக மட்டுமே இருப்பதாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். வரிவிதிப்பு, உரிமம் மற்றும் பல்வேறு கொள்கைகள் பல்வேறு நோக்கங்களை அடைவதில் பொதுச் செலவினங்களுக்கு உதவும். விஷயங்கள் தவறாக திட்டமிட்டிருந்தால், சில நிறுவனங்கள் குறுக்கு-நோக்கில் வேலை செய்யக்கூடும். எனவே, பொது செலவினங்களின் விளைவுகளை குறிப்பிடுகையில், இந்த விளைவுகள் வரிவிதிப்பு மற்றும் அரசாங்கத்தால் தொடரப்படும் மற்ற நடவடிக்கைகளை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும், பல்வேறு நோக்கங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களுக்கிடையில் கூட்டு ஒப்பந்தம் இருப்பதாக எப்போதும் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது.

பொருளாதார விநியோகம்

சந்தை நுட்பத்தின் முக்கிய அம்சம் வருமானம் மற்றும் செல்வ வளங்களின் சமநிலை மற்றும் அதன் சொத்துக்கள் மற்றும் பரம்பரையினரின் நிறுவனங்களின் மூலம் நேரத்தின் கால அளவை அதிகரிக்கும். மேலும், அத்தகைய வருமானம் மற்றும் செல்வந்த தட்டுப்பாடுகள் சமூக மற்றும் பொருளாதார அநீதிகளை மட்டும் உச்சரிக்காமல், உற்பத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு வகைகளை சிதைக்கும்.

வருமானம் மற்றும் செல்வத்தின் குறைவான ஏற்றத்தாழ்வுகள், பொருளாதார உறுதிப்பாட்டிற்கான பங்களிப்பைக் கூறலாம். வருமானம் அதிகரிக்கும் போது இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் உண்டாகிறது என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் விளைவாக, வர்த்தகச் சுழற்சியை விரிவுபடுத்தும் போது, நுகர்வுக் கோரிக்கை பின்வாங்குவதோடு பொருளாதாரத்தில் தேவை அதிகரித்து வருவதைக் காணுகிறது. இத்தகைய காசோலை இல்லாமல் வர்த்தகச் சுழற்சியின் மேல்நோக்கி இயக்கம் உண்மையான பணவீக்கத்திற்குள் உருவாகலாம். இதேபோல், ஒரு மனச்சோர்வின் போது, நுகர்வு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு கீழே குறைக்க மறுக்கிறது, இதன் விளைவாக பொருளாதாரம் ஒரு குறைந்தபட்ச கோரிக்கையின் காரணமாக

அது செல்லாத ஒரு தளத்தை அமைக்கிறது. மேலும், பொருளாதாரத்தில் இத்தகைய உறுதிப்பாடு பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் உதவுகிறது. தனியார் முதலீடு மற்ற விஷயங்களுக்கிடையில் பாதிக்கப்படும், பாதுகாப்பு மற்றும் எதிர்பார்த்த விகிதங்கள் ஆகியவற்றால். பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் அதன் எதிர்பார்ப்பு ஆகியவற்றால், இழப்பு ஏற்படும் ஆபத்து குறைந்து, அதனால், முதலீட்டு சூழலில் ஆரோக்கியமான விளைவு ஏற்படுகிறது.

நலன்புரிக் கருவிகளும் வருமானம் மற்றும் செல்வத்தை சமமாக விநியோகிக்கின்றன. ஒரு பொருளாதார கொள்கையின் நோக்கம் அதிகபட்ச சமூக நலன்களை அடைவதற்கு பங்களிக்க வேண்டும். வருமானத்தின் இறுதிநிலை பயன்பாடு வருமானம் அதிகரிக்கிறது என்று நாம் புறநிலையாக நிரூபிக்க முடியாவிட்டாலும், பொதுவான-புலன் அடிப்படையில் அத்தகைய கூற்று ஏற்கப்படலாம். அது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டால், வருமானம் மற்றும் செல்வத்தை சமமாக விநியோகிக்கும் எந்த இயக்கமும் சமூகத்தில் மொத்த திருப்தியை அதிகரிக்கும். வருமானத்தில் இறுதிநிலை பயன்பாடு வருமானத்தில் அதிகரிக்கும் எந்த விதமான சரியான வழி தெரியாவிட்டாலும் கூட, நாம் பயன்பாட்டின் தனிப்பட்ட தனித்தன்மையுடன் ஒப்பிட முடியாவிட்டாலும் கூட, சமத்துவத்திற்கான ஒரு மாற்றத்தை அநேகமாக ஒட்டுமொத்த திருப்திக்கு உட்படுத்தும் சமூகம்.

சமத்துவத்திற்கான இத்தகைய மாற்றங்கள், நிச்சயமாக, பல்வேறு வகையான பொதுச் செலவினங்கள் மூலம் சமூகத்தின் ஏழைப் பிரிவுகளுக்கு உதவும் நோக்கங்களுக்கென அடையப்படலாம். இலவச கல்வி, சுகாதாரம், நீர் மற்றும் பிற வசதிகள் போன்ற பல நலன்புரி நடவடிக்கைகளுக்கு அதிக முன்னுரிமை வழங்கப்படலாம். முதியோருக்கு ஓய்வூதியங்கள், வேலையின்மை நிவாரணம், நோயுற்றக் கொடுப்பனவுகள் மற்றும் பலவற்றிற்கான உரிமை உள்ளதால், பல சமூக பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் பின்பற்றப்படலாம். உணவு போன்ற பொதுவான நுகர்வு கட்டுரைகள் மானியமாக வழங்கப்படலாம், மற்றும் குறைவான விநியோகத்தில் இருக்கும் உற்பத்திகள் பொதுத் துறையில் எடுக்கப்படலாம். சந்தை வழிமுறைக்கு இடமில்லாததால், “தகுதி பொருட்கள்” விநியோகம் போதுமானதாக இல்லை. பொதுச் செலவினங்கள், நேரடி கொள்முதல், பொது உற்பத்தி அல்லது மானியங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் அவற்றின் வழங்கல் தேவையான அளவிற்கு அதிகரித்துள்ளது என்பதை உறுதி செய்ய முடியும். அதே போல் பொது செலவினம், உரிய மானியங்கள் மற்றும் ஏனைய “கொள்முதல் மற்றும் களஞ்சியங்கள்” கொள்கைகளினூடாக, வேலையின்மையை குறைத்து வருமானத்தைப் பகிர்ந்தளித்தல் போன்ற உற்பத்தி தொழில் நுட்பங்களை ஊக்குவிக்க முடியும்.

இருப்பினும், வருமானம் மற்றும் செல்வத்தைச் சமநிலைப் பற்றாக்குறையைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் திட்டத்துடன் தொடர்ந்தும், விநியோக நீதி மற்றும் பிற பொருளாதாரத்தின் பரிமாணங்களுக்கு இடையில் சாத்தியமான தொடர்பின் சில அம்சங்களை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பத்தில், அறியாமை காரணமாக ஏழை மக்கள் முழுமையாக கூடுதல் வருமானத்தை அனுபவிக்க முடியாது. ஆனால், இந்த வாதம் திடீரென பெருமளவிலான வருமானம் சமூகத்தின் ஏழைப் பிரிவுகளுக்குத் திரும்புகையில் மட்டுமே பொருந்தும். வளர்ச்சி குன்றிய நாட்டில் (யாருடைய ஏழை மக்கள் இந்த வாதத்தை இயக்கலாம்) இந்த வாதம் பொருந்தாது ஏனெனில், ஒவ்வொருவருடைய எண்ணிக்கையும் கணிசமாக மேம்படவும் போதுமானதாக

இல்லை. வருமான மறுபங்கீடு மூலம் ஏழை எளிய மக்கள் ஒரு இறுதிநிலை நிவாரணத்தை மட்டுமே உணர முடியும். மறுபங்கீடு செய்வதற்கு நிறைய வருமானம் இருந்தாலும்கூட, சமத்துவமின்மைக் குறைப்பதன் தேவைக் குறைவும் இல்லை. இந்த திசையில் மெதுவாக செல்ல வேண்டியதன் அவசியத்தை மட்டுமே அது சுட்டிக் காட்டி, இதனால் ஏழை எளிய மக்களும் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்துக்கு பழகிவிடுகின்றனர்.

குறிப்புகள்

இரண்டாவது கருத்தில், உற்பத்தி மீதான சமமின்மைகள், வேலை செய்யும் திறன், சேமித்தல், முதலீடு செய்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் ஏற்படும் விளைவு ஆகும். இது ஒரு சர்ச்சைக்குரிய துறை ஆகும், தெளிவான வெட்டு மற்றும் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பொதுமைப்படுத்தல்கள் கடினமானது. ஏழை நாடுகளில், சமத்துவமின்மையைக் குறைக்க வேண்டியது மிகப்பெரியது, சேமிப்புத் திறன் அதிக வருவாய் குழுக்களுடன் மட்டுமே உள்ளது. சமத்துவங்களை நோக்கி ஒரு பெரிய மாற்றத்தை கொண்டு, அத்தகைய ஒரு சேமிப்பு திறன் மிகவும் குறைந்துவிட்டது ஏனெனில் குறிப்பாக சமூகத்தின் ஏழை பிரிவுகள் புதிதாக வாங்கிய வருவாய்களின் பெரும்பகுதியைச் சாம்பலாக்க வேண்டும். பொருளாதார சமத்துவத்தின் நோக்கம், பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் முரண்படுகின்றது. வேறுவார்த்தைகளில் கூறினால், சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்களைச் சேமிக்கும் திறனும், வருவாய் மற்றும் செல்வ வளத்தை நோக்கிய மாற்றம் ஏற்படும் போது அவை பாதிக்கப்படலாம். எனவே, வளர்ச்சியடையாத ஒரு நாடு ஒரு கடினமான தேர்வை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

முன்றாவதாக, பொதுச் செலவினங்களின் விநியோக விளைவுகள், நிதியியல் முறைகளின் சூழலில் பார்க்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக, நாட்டின் வரி அமைப்பு பின்வாங்கினால், பொது செலவினங்களின் விநியோக விளைவுகளுக்கு எதிராக அது போராடும். இதேபோல், பற்றாக்குறை நிதியுதவி மூலம் பொது செலவினத்தால் நிதியளிக்கப்பட்டால், அல்லது பணவீக்கத்தில் பணவீக்கம் போன்ற கடன்களின் மூலம், சமத்துவமின்மை அதிகரிக்கும். இருப்பினும், வரையறுக்கப்பட்ட அளவிற்கு பற்றாக்குறை நிதியுதவி பணவீக்க அழுத்தங்களை உருவாக்கவில்லை. அதே போல், உண்மையான பொருளாதாரத்தை சேமிப்பதில் இருந்து பொது கடன்கள் என்பது மிகவும் பணவீக்க நிலையில் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதன் பொருளாதார நெருக்கடியின் நீண்ட கால தீர்வு பொருளாதார வளர்ச்சி இல்லாமல் இருக்க முடியாது என்றாலும், வருமான விநியோகம் பற்றிய பிரச்சினைகள் காலவரையின்றி ஒத்திவைக்கப்பட முடியாது. ஆகையால், இந்த நோக்கங்கள் இரண்டும் ஒரு சீரான முறையில் ஒரே நேரத்தில் பின்பற்றப்படுகின்றன. இதுவரை எவ்வகையிலும் சுரண்டப்படாத ஆதாரங்கள் தட்டிக்கொள்ளப்படலாம் அல்லது வெளிநாட்டு உதவி பெறும் அளவிற்கு, இலக்குகள் (சமமான விநியோகம் மற்றும் வளர்ச்சி) ஆகிய இரண்டையும் தொடர வேண்டிய பணி கடினமானதாக மாறும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

6. இந்தியாவில் பொதுச் செலவினத்தின் நோக்கங்கள் யாவை??
7. சந்தைப் பொறிமுறையின் மூலம் பொருளாதார விநியோகத்தில் திருப்புமுனை என்ன?

4.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

குறிப்புகள்

1. பொது செலவினம் என்பது அரசாங்கம் (i) அதன் பராமரிப்பு, (ii) சமூகம் மற்றும் பொருளாதாரம், மற்றும் (iii) மற்ற நாடுகளுக்கு உதவுவதற்கான செலவினங்களைக் குறிக்கிறது.
2. அதிகரித்துவரும் மாநில நடவடிக்கைகளின் அடோல்ப் வாக்னர் சட்டமானது, அரசாங்கத்தின் பல்வேறு அடுக்குகளை (மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்கள் போன்றவை) தீவிரமாகவும் மற்றும் பரவலாகவும் அதிகரிக்கச் செயல்படுவதற்கான இயல்பான போக்குகள் உள்ளன. ஒரு பொருளாதாரம் மற்றும் அரசாங்க நடவடிக்கைகளின் வளர்ச்சிக்கும் இடையே செயல்பாட்டு உறவு உள்ளது, இதன் விளைவாக அரசாங்கத்துறை பொருளாதாரத்தை விட வேகமாக வளர்கிறது.
3. பொது செலவினங்களை வைஸ்மேன் மற்றும் பீக்கோக்கின் ஆய்வு பற்றிய பொது ஆய்வு, பொது செலவினமானது மென்மையான மற்றும் தொடர்ச்சியான முறையில் அதிகரிக்கவில்லை, ஆனால் நிறுத்தம் அல்லது நாகரீகம் போன்ற நிலையில் உள்ளது. சில நேரங்களில் சில சமூக அல்லது பிற இடையூறுகள் நடைபெறுகின்றன, தற்போதிருக்கும் பொது வருவாயை சந்திக்க முடியாத பொது செலவினத்திற்கான தேவையை உருவாக்குகிறது.
4. நிர்வாகம், பாதுகாப்பு, நீதி, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு ஆகியவற்றின் செலவினங்கள் உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ளன.
5. ஒரு பரிமாற்றச் செலவினம் என்பது, அரசின் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் ரசீது இல்லாமல் பணம் செலுத்துதல் ஆகும். உதாரணமாக வட்டி செலுத்துதல், முதியோர் ஓய்வூதியங்கள் மற்றும் வேலையின்மை நலன்கள்.
6. சமகால பொது செலவினத்தின் நோக்கமானது நிறுவன வளங்கள் மற்றும் முகாமைத்துவ நடைமுறைகளை மேம்படுத்துதல், சிறந்த ஆதார ஒதுக்கீடு, ஆதார பயன்பாடு மற்றும் நிதி நிர்வாகத்திற்கான ஊக்கத்தொகைகளை உருவாக்குதல். இந்த குறிக்கோள்கள், பாரம்பரிய நிதி கொள்கை மற்றும் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நிறுவன வளர்ச்சியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. பொதுச் செலவினங்களின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:
  - நிதி ஒழுக்கம்
  - மூலோபாய முன்னுரிமைப்படி வள ஒதுக்கீடு (ஒதுக்கீட்டுத்திறன்)
  - மூலோபாய முன்னுரிமையின் அடிப்படையில் வளத்தின் பயனுள்ள மற்றும் திறமையான பயன்பாடு (செயல்பாட்டு திறன்)
7. சந்தைப் பொறிமுறையின் ஒரு முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால், வருமானம் மற்றும் செல்வத்தின் ஏற்றத் தன்மையையே அது கணக்கில் கொள்கிறது மற்றும் தனியார் சொத்து மற்றும் பரம்பரையினரின் நிறுவனங்களின் மூலம் காலப்போக்கில் விரிவுபடுத்தப்படுகிறது. மேலும்,

இத்தகைய வருமானம் மற்றும் செல்வ ஏற்றத்தாழ்வுகள் சமூக மற்றும் பொருளாதார அநீதிகளை மட்டும் அல்ல, உற்பத்தியையும் வேலை வாய்ப்பையும் சிதைத்தன.

பொதுச் செலவினங்கள்
கொள்கைகள்

4.6 சுருக்கம்

குறிப்புகள்

- வரலாற்று ரீதியாக, பொது செலவினங்கள் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு நாட்டிலும் காலப்போக்கில் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பை பதிவு செய்தன. எனினும், பாரம்பரியச் சிந்தனையும், தத்துவமும் இந்தப் போக்கை ஆதரிக்கவில்லை. ஏனெனில் சந்தைப் இயக்கமுறை என்பது பொருளாதாரத்தின் வேலை மற்றும் அதன் வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான ஒரு சிறந்த வழிகாட்டி என்று மதிப்பிடப்பட்டது.
- வரலாற்று உண்மைகளை அதிகரிக்கும் அரசு செயல்பாடுகள் தனது சட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அடோல்ஃப் வாக்னர் (1835-1917) ஒரு ஜெர்மன் பொருளாதார வல்லுநராக இருந்தார். முக்கியமாக ஜெர்மனி. வாக்னர் கருத்துப்படி, பல்வேறு அரசுகளின் (மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் போன்ற) நடவடிக்கைகள் தீவிரமாகவும் விரிவாகவும் அதிகரிக்கச் செயல்படுவதற்கான இயல்பான போக்குகள் உள்ளன
- வாக்னர் சட்டமானது வரலாற்று உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. அது கீழ் உள்ள உள் கட்டாயப்படுத்துதலை வெளிப்படுத்தவில்லை. ஒரு அரசாங்கம் அதன் நடவடிக்கைகள் மற்றும் பொதுச் செலவினங்கள் காலப்போக்கில் அதிகரிக்க வேண்டும். அதன் ஒட்டுமொத்த நலனுக்காக பொருளாதாரத்தின் பொதுத் துறை விரிவாக்க ஆர்வமுள்ள நவீன முற்போக்கு அரசாங்கங்களுக்கு இது பொருந்தும்.
- அமெரிக்க அனுபவத்தின் பின்னணியில், புகானன் மற்றும் துள்ளாக் ஆகியோர், வாக்னர் கோட்பாட்டை, அரசாங்க செலவினங்களின் வளர்ச்சி மற்றும் அரசாங்க வெளியீட்டில் இருந்து பெருகிய முரண்பாடுகளை, "வாக்னர் சதுக்கத்தில்" கருதுகோள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.
- பொது செலவினங்களின் வளர்ச்சியைப் பற்றிய இரண்டாவது ஆய்வுக் கட்டுரையை வைஸ்மேன் மற்றும் பீகாக் ஆகியோர் இங்கிலாந்தின் பொதுச் செலவினத்தை 1890-1955 என்ற காலத்தில் ஆய்வு செய்தனர். பொதுச் செலவு என்பது சமூகமான மற்றும் தொடர்ச்சியான முறையில் அதிகரிக்கவில்லை, மாறாக, ஜெர்க்குகளின் அல்லது படிப்படியான முறைகளில் அல்ல என்பது நூலாசிரியரின் முக்கியக் கோட்பாடாகும்.
- அதன் முகப்பில் வைஸ்மேன்- பீகாக் கருதுகோள் மிகவும் நம்பும்படியாக இருக்கிறது. ஆனால், அவை பொது செலவினங்களில், வருவாய்க்கு கணிசமான அளவிற்கு குதிக்கும் அசாதாரண சூழ்நிலைகளைத் திரும்பவும் வலியுறுத்துகின்றன என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.
- தனியார் மற்றும் பொதுச் செலவினங்கள் அவற்றின் ஒட்டுமொத்தமான மற்றும் சிக்கலான விளைவுகளை ஒத்திருந்தாலும், அவற்றுக்கிடையிலான வேற்றுமைகள் மிகவும் வெளிப்படையாக உள்ளன. முதலாவதாக, இத்தகைய ஒற்றுமை என்பது செலவினங்களுக்கு செலவிடப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

- சமூக நலன் மற்றும் பொருளாதார நிலைக்கு அரசு தான் பாதுகாவலன் என்ற உண்மையை கருத்தில் கொண்டுள்ளது மற்றும் சமூகத்தின் சமூக ஆரோக்கியம், பல பொது சேவைகளுக்கு ஏற்பாடு அவர்களின் செலவு-திறன் அடிப்படையில் முடிவுசெய்யப்படவில்லை.
- எனினும், இந்த நாட்களில், பயனுள்ள மற்றும் பயனுள்ள பொது செலவினங்களை வகைப்படுத்தும் தேவை அதிகரிக்கிறது. இத்தகைய வகைப்படுத்துதலின் மூலமே பல்வேறு அரசு நடவடிக்கைகளின் பொருளாதார விளைவுகள், அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி, முறையான கொள்கைகள் வகுக்கப்பட முடியும்.
- தலையிடாக்கோட்பாடு என்பதன் கீழ், சமூகப் பின்னணியையும், பராமரிப்பையும் உருவாக்குவதற்கு செலவிடப்படுகின்றன. நிர்வாகம், பாதுகாப்பு, நீதி, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு ஆகியவற்றின் செலவினங்கள் உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ளன.
- ஒரு பரிமாற்றச் செலவினம் என்பது, அரசின் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் ரசீது இல்லாமல் பணம் செலுத்துதல் ஆகும். உதாரணமாக வட்டி செலுத்துதல், முதியோர் ஓய்வூதியங்கள் மற்றும் வேலையின்மை நலன்கள். இந்த சந்தர்ப்பங்களில், அரசாங்கம் வெறுமனே சமுதாயத்தின் சில பிரிவுகளுக்கு பொருள்களையும் சேவைகளையும் பயன்படுத்துவதற்கு உரிமையை மாற்றிக் கொள்கிறது. இதற்கு மாறாக, மாற்றம்-இல்லாத செலவினங்கள் என்பது, அரசு அதன் பொருள் மற்றும் சேவைகளைத் தனது கொள்முதல் அல்லது பயன்பாட்டுக்காக செலுத்துகிறது.
- அரசின் சிக்கலான தன்மை காரணமாக, திட்ட செலவினம் என வகைப்படுத்தப்பட்ட கொள்கை மற்றும் திட்டம் சாராத செலவினங்கள் என வகைப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள் பற்றிய தெளிவு இழக்கப்படுகிறது. இது தவிர, திட்ட செலவினம் நல்ல மற்றும் திட்டம் சாராத தீமை என அனைத்து நிலைகளிலும் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மற்றும் அதிகாரிகள் மத்தியில் ஒரு கருத்து பரவலாக உள்ளது.
- இந்தியாவில் அரசின் செலவினத்தை செயல் துறைத் தலைவர்களாக வகைப்படுத்தலாம். இந்த செயல்பாட்டு வகைபாடு, செலவினங்களுக்கு செலவிடப்பட்ட அரசின் பணி மற்றும் செலவினங்களின் மீதான நடவடிக்கை ஆகியவற்றை விரிவாக சுட்டிக்காட்டுகிறது.
- பொது செலவினங்களில் பல நியதிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று முரண்பாட்டுடன் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த நியதிகளை உருவாக்கும் தொடக்க புள்ளியானது மொத்த தலையீட்டுத் திட்டத்தை அரசாங்கம் தொடர வேண்டுமா அல்லது "சந்தை தோல்விகளை" சட்டவிரோதமாக்குவதை தடுக்காவிட்டால் அல்லது பொதுச் செலவினங்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட குறிக்கோள்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமா என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டும்.
- வளர்ச்சி, சமத்துவம் மற்றும் உறுதிநிலைப்பாடு ஆகியவற்றின் நிதி கொள்கை இலக்குகளின் பொது செலவினம் இந்தியாவில் பொருளாதார வளர்ச்சியின் பல்வேறு நிலைகளில் மாறுபட்டது. பொதுச் செலவினத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் இந்தியாவில் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கலப்பு பொருளாதர மாதிரியில் உள்ளது, அதையொட்டி அரசாங்கம் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்கு மூலதனத்தையும் உட்கட்டமைப்பு தளத்தையும் மேம்படுத்துவதற்கும் முதன்மை பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது.

- பொருளாதாரத்தில் விரும்பிய முடிவுகளை எடுப்பதற்கு பல சந்தைகளில் சந்தைப் இயக்கமுறை தோல்வியடைந்தது என்ற உண்மை, மாநிலத்தின் பகுதியின் அதிகரித்து வரும் தலையீட்டை கட்டாயப்படுத்தியது. இது அரசாங்கத் துறை மற்றும் பொதுச் செலவுகளில் விரைவான வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது மட்டுமல்லாமல், பொது செலவினங்களைப் பற்றிய பல்வேறு பகுப்பாய்வு கருதுகோள்களை அளித்தது.
- சந்தை சக்திகள் தங்களை பொருளாதார ரீதியாக வெகுவாகப் பெற விரும்பும் ஒரு நன்கு அறியப்பட்ட உண்மையாகும். மிகவும் முன்னேறிய மற்றும் சந்தை முறைமை, வருமானம், வேலை, விலை ஆகியவற்றில் ஏற்றத்தாழ்வுகளே அதிகம் உள்ளன. இந்த காரணத்திற்காக, முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியுடன், சுதந்திர வர்த்தகச் சமுதாயங்கள் எப்போதும் வலுவான வர்த்தக சுழற்சிகளை அனுபவித்து வருகின்றன.
- சுழற்சி எதிர்ப்பு ஆயுதமாக பொது செலவினங்களைப் பயன்படுத்துவது நன்கு அறியப்பட்ட மற்றும் முக்கிய சந்தை முறைமை இருப்பதை குறிக்கிறது, அங்கு பல்வேறு தொழில்களுக்கு இடையே உள்ளீடு-வெளியீடு தொடர்புகளின் இலவச பணி மூலம், எந்த மாற்றமும் தொடங்கும் பொருளாதாரம் மற்ற பகுதிகளுக்கும் பரவுகிறது.
- பொதுமக்களிடமிருந்து முதலீட்டாளர்களுக்கு மானியத் தொகையை வழங்குவதற்கு பொது செலவினங்கள் பயன்படுத்தப்படலாம், அவை வணிகரீதியான ஆதாரமற்றவை, ஆனால் அவை பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக மிகவும் உதவியாக இருக்கும். உதாரணமாக, விவசாய உற்பத்தியை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்றால், அல்லது பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் வேலைவாய்ப்பின்மை குறைக்க பின்தங்கிய பகுதிகளில் முதலீடு செய்யலாம்.
- சந்தை நுட்பத்தின் முக்கிய அம்சம் வருமானம் மற்றும் அதன் செல்வாக்கின் காரணமாக ஏற்படும் அபாயங்கள் மற்றும் தனியார் சொத்து மற்றும் மரபுரிமை நிறுவனங்களின் மூலம் காலப்போக்கில் விரிவுபடுத்தப்படுகிறது. மேலும், அத்தகைய வருமானம் மற்றும் செல்வந்த தட்டுப்பாடுகள் சமூக மற்றும் பொருளாதார அநீதிகளை மட்டும் உச்சரிக்காமல், உற்பத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு வகைகளை சிதைக்கும்.
- நலன்புரிக் கருவிகளும் வருமானம் மற்றும் செல்வத்தை சமமாக விநியோகிக்கின்றன. ஒரு பொருளாதார கொள்கையின் நோக்கம் அதிகபட்ச சமூக நலன்களை அடைவதற்கு பங்களிக்க வேண்டும். வருமானம் குறைந்து வருவதால் வருமானம் அதிகரிக்கிறது என்பதை புறநிலைரீதியாக நிரூபிக்க முடியாவிட்டாலும், அத்தகைய அறிக்கை பொதுவான உணர்வு அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம்.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- ஏழை நாடுகளில், சமத்துவமின்மையைக் குறைக்க வேண்டியது மிகப்பெரியது, சேமிப்புத் திறன் அதிக வருவாய் குழுக்களுடன் மட்டுமே உள்ளது. சமநிலைகளை நோக்கி ஒரு பெரிய மாற்றம், குறிப்பாக சேமிப்பு திறனை குறைக்கிறது. ஏனென்றால் சமூகத்தின் ஏழ்மையான பகுதிகள் புதிதாக வாங்கிய வருவாய்களின் பெரும்பகுதியைச் நுகர்வதற்கு தள்ளப்படுகின்றன.
- அதன் பொருளாதார நெருக்கடியின் நீண்ட கால தீர்வு பொருளாதார வளர்ச்சி இல்லாமல் இருக்க முடியாது என்றாலும், வருமான விநியோகம் பற்றிய பிரச்சினைகள் காலவரையின்றி ஒத்திவைக்கப்பட முடியாது.

4.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- வைஸ்மேன்-பீகாக் கருதுகோள்: இது பொதுச் செலவின முறைகளின் மீது கவனம் செலுத்துவதுடன், பொதுச் செலவுகள் மென்மையான அல்லது தொடர்ச்சியான போக்கை பின்பற்றவில்லை என்றும், ஆனால் பொது செலவினங்களின் அதிகரிப்பு அபகரிப்பு அல்லது நடவடிக்கைகளில் நடைபெறுகிறது என்றும் கூறினார்.
- சகிப்புத்தன்மை வரி: சகிப்புத் தன்மை வரி என்பது, ஆஸ்திரிய சாம்ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியான ஹங்கேரி யூதர்களுக்கு, 1747 க்கும், 1797 க்கும் இடையே விதிக்கப்பட்ட வரி. ஒரு யூதர் "பொறுத்துக்கொள்ள" வேண்டிய ஒரு குறிப்பிட்ட வரியை செலுத்த கடமைப்பட்டவர் என்ற ஜேர்மன் அரசை இந்த வரி அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது.
- தலையிடாக்-கோட்பாடு: தனியார் கட்சிகளுக்கு இடையிலான கொடுக்கல் வாங்கல், சலுகைகள், காப்புரிமைகள் மற்றும் மானியங்கள் போன்ற அரசாங்க தலையீட்டில் இருந்து விடுபடும் ஒரு பொருளாதார அமைப்பு தான் தலையிடாக்-கோட்பாடு ஆகும்.
- திட்டம்-சாரா செலவினம்: இது வட்டி பணம், மானியங்கள் (முக்கியமாக உணவு மற்றும் உரங்கள் மீது), ஊதியம் மற்றும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பனவுகள், மாநிலங்கள் மற்றும் ஒன்றிய பிரதேச அரசாங்கங்களுக்கு, ஓய்வூதியங்கள், காவல்துறை, பல்வேறு துறைகளில் பொருளாதார சேவைகள், பிற பொது சேவைகள், முதலியன வழங்கப்படுகின்றன.
- சந்தை தோல்வி: பொருளாதாரத்தில், சந்தை தோல்வி என்பது ஒரு சுதந்திர சந்தையால் சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளை ஒதுக்கீடு செயல்திறன் மிக்கதாக இல்லை, இது பெரும்பாலும் நிகர சமூகநல இழப்புக்கு வழிவகுக்கிறது.
- பற்றாக்குறை நிதி: இது வருவாயை விட செலவு அதிகமாக இருக்கும் வரவு செலவு திட்ட சூழ்நிலையாகும். இது, அதிகப்படியான செலவினத்தை, வெளி ஆதாரங்களில் இருந்து நிதி பெற பின்பற்றப்படும் நடைமுறை ஆகும்.
- நிதி ஒழுக்கம்: இது பொருளாதாரத்தில், அரசாங்கத்தின் வருவாய்கள் மற்றும் செலவினம் ஆகியவற்றிற்கு இடையேயான ஒரு சிறந்த சமநிலை

நிலையை குறிக்கிறது. நிதி ஒழுக்கம் பராமரிக்கப்படாவிட்டால், அரசாங்க செலவினங்கள் அரசாங்க ரசீதுகளை மீறுகின்றன.

- பெரும் மந்த நிலை: இது 1930 களின் ஆரம்பத்தில் அமெரிக்காவில் தொடங்கி ஒரு மிகப்பெரிய உலகளாவிய பொருளாதார மந்தநிலையாக இருந்தது. பெரும் மந்தநிலை நேரம் நாடு முழுவதும் பரவியது பெரும்பாலான நாடுகளில் இது 1929 இல் தொடங்கியது மற்றும் 1930 களின் பிற்பகுதி வரை நீடித்தது.

குறிப்புகள்

4.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. பொதுச் செலவு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது ஏன்?
2. அதிகரித்து வரும் பொதுச் செலவினக் கோட்பாடுகள் பற்றி சிறுகுறிப்பு வரைக.
3. "வாக்னர் சதுக்கத்தில்" கருதுகோள் என்பது என்ன?
4. திட்டம்/திட்டம் சாரா செலவினங்கள் தொடர்பான முக்கிய பிரச்சினைகள் யாவை??
5. பொது செலவில் கணக்கியல் வகைப்படுத்தலின் பங்கை விளக்குங்கள்.
6. இந்தியாவில் மாநில அரசுகளின் பொதுச் செலவுகள் எவ்வாறு நிர்வகிக்கப்படுகின்றன?
7. பொது செலவினங்களின் விநியோக விளைவுகள் என்ன?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. பொதுச் செலவினங்களின் பல்வேறு கொள்கைகளின் தாக்கத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. பொது செலவினங்களின் பல்வேறு வகைப்பாடுகளைப் பற்றி விரிவாக ஆராயுங்கள்.
3. செலவினங்களின் பல்வேறு நியதிகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
4. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார உறுதிநிலைப்பாடு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான பொதுச் செலவினங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்.
5. பல்வேறு வகையான பொதுச் செலவினங்களின் மூலம் பொருளாதார சமத்துவம் எவ்வாறு அடையப்பட முடியும் என்பதை விவாதிக்கவும்.

4.9 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புதுதில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B.P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹட்டன், E.W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பெங்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொதுப் பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

அலகு 5: பொது வருவாய் ஆதாரங்கள்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 5.0 அறிமுகம்
- 5.1 நோக்கங்கள்
- 5.2 பொது வருவாய் ஆதாரங்கள்
  - 5.2.1 வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்க்கு இடையேயான வேறுபாடு
- 5.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 5.4 சுருக்கம்
- 5.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 5.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 5.7 மேலும் படிக்க

5.0 அறிமுகம்

பொது வருவாயுக்கான ஆதாரங்களை திரட்டும் போது, வரிகள் மிக முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. வரி செலுத்துவதின் மூலம் நேரடி ஆதாயங்களை எதிர்பார்க்காமல் அரசுக்கு வரிகள் கட்டாயமாக்கப்படும். அரசாங்கத்தால் சேகரிக்கப்பட்ட வரிகள் பல்வேறு பொது நலப் பணிகளால் மக்களுக்கு பயன்களைத் வழங்குவதற்காக செலவிடப்படுகிறது. வரி செலுத்த மறுப்பது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும் என்ற உண்மையிலிருந்து அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை அறியலாம். அரசு நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகள் மூலம் வரி வருவாயை வசூலித்து வருகிறது. நிறுவன வரி, தனிநபர் வருமான வரி, மூலதன ஆதாயம் வரி மற்றும் சொத்து வரி ஆகியவை நேரடி வரியின் ஒரு பகுதியாகும். வரி வருவாய் என்பது பற்றுச்சீட்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

வரி அல்லாத வருமானங்கள் அரசிடமிருந்து பெறப்படுகின்றன. இதில் கட்டணங்கள், அபராதங்கள் அல்லது தண்டனைகள், பொது நிறுவனங்களின் உபரி, சிறப்பு வரிவிதிப்பு, மானியங்கள் மற்றும் பரிசுகள் மற்றும் பற்றாக்குறை நிதி முதலியன அடங்கும்.

இந்த அலகு, பொது வருவாயின் பல்வேறு ஆதாரங்களைப் பற்றிய நுண்ணறிவை பெற்று வரி மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்க்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டை ஆய்வு செய்கிறது.

5.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- பொது வருவாயின் பல்வேறு ஆதாரங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- பொது வரவுக்கும் பொது வருவாயுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை விவரிக்க முடியும்.
- பொது வருவாய் வகைப்படுத்தலைப் பற்றி விவாதிக்க முடியும்.

- வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்க்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டை பகுப்பாய்வு செய்ய முடியும்.

பொது வருவாய்
ஆதாரங்கள்

5.2 பொது வருவாய் ஆதாரங்கள்

ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் அதன் நடவடிக்கைகளுக்கு நிதி வழங்க நிதி தேவைப்படுகிறது. இதுபோன்ற நிதிகள் பல்வேறு ஆதாரங்களிலிருந்து உயர்த்தப்படுகின்றன. பொது பற்றுச்சீட்டு என்ற அனைத்து ஆதாரங்களையும் முழுமையாக பட்டியலிட்டு தருவது கடினமாக உள்ளது. ஆனால் அவற்றில் முக்கியமானவை வரிகள். நாணயத்தில் இருந்து வருமானம், சந்தைக் கடன்கள், பொது சொத்துக்கள் விற்பனை, பொது நிறுவனங்களின் வருமானம், கட்டணங்கள், அபராதங்கள், பரிசுகள் மற்றும் நன்கொடைகள் முதலியன அடங்கும். பேராசிரியர் டால்டன் பொது பற்றுச்சீட்டுகள் மற்றும் பொது வருவாய்க்கு இடையே வேறுபாட்டைக் காட்டுகிறார். பொது பற்றுச்சீட்டுகள் எல்லா ஆதாரங்களிலிருந்தும் பற்றுச்சீட்டுகள் அடங்கியிருக்கும் போது, பொது வருவாய் என்பது ஒரு குறுகிய கருத்தாகும் மற்றும் பொதுமக்கள் கடன்கள், பொது சொத்துகளின் விற்பனையிலிருந்து வருமானம் அல்லது “அச்சிடுவதற்கு” பயன்பாட்டிலிருந்து பற்றுச்சீட்டுகள் ஆகியவற்றை விலக்குகிறது.

அரசாங்கமானது அதன் ரசீதுகளை “வருவாய்” மற்றும் “மூலதன” பிரிவுகளாக பிரித்துக் கொள்வது சாதாரண நடைமுறையாகும். பரவலாக பேசப்படும் வருவாய் பற்றுச்சீட்டுகள் “வழக்கமான” மற்றும் “சம்பாதித்தவை” ஆகியவை அடங்கும். இக்காரணத்திற்காகவே, அவர்கள் பிற தரப்பினரிடமிருந்து கடன் பெறுவதும், பிடித்தம் செய்வதும் இல்லை. ஆனால், வரி பற்றுச்சீட்டுகள், நன்கொடைகள், மானியங்கள், கட்டணங்கள் மற்றும் அபராதங்கள் போன்றவை இதில் அடங்கும். மறுபுறம், மூலதன வரவுகள், அடிப்படையில் திரும்ப வராத மற்றும் வழக்கமற்ற வகைகள் மற்றும் அரசாங்கத்தின் நிதிப் பொறுப்புகள்/சொத்துக்களை மாற்றவும்.

பொது வருவாய் வகைப்படுத்தல்

பல்வேறு பொருளியல் அறிஞர்கள் அளித்த பொது வருவாயின் முக்கிய வகைப்பாடுகள் பின்வருமாறு:

- ஆடம் ஸ்மித்தின் வகைப்பாடு: பொது வருவாயை, பொது மக்களின் வருவாய், அரசு சொத்துடைமைகளிலிருந்து வருவாய் என இரண்டு பிரிவுகளாக ஆதாம் ஸ்மித் வகைப்படுத்திவந்தார். இந்த வகைப்பாடு மிகவும் குறுகலாக உள்ளது அது நவீன நிதியின் நோக்கத்திற்கு பயன்பட வில்லை.
- பாஸ்டபிள்னின் வகைப்பாடு: பேராசிரியர் பாஸ்டா, பொது வருவாயை இரண்டு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தி உள்ளார். அதாவது அரசு பல்வேறு பணிகளிலிருந்து பெறப்படும் வருமானம் “அரசின்” திறமையால் அரசு பெற்ற வருமானம்.
- செலிக்மேனின் வகைப்பாடு: செலிக்மேன் பொது வருவாய்களை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கிறது: இலவச வருவாய், கட்டாய வருவாய் மற்றும் ஒப்பந்த வருவாய். இந்த வகைப்பாட்டின் முக்கிய குறைபாடு,

குறிப்புகள்

கட்டணம், விலைகள் மற்றும் வரிகள் ஆகியவற்றிற்கு இடையேயான வேறுபாடுகளை தெளிவாக விவரிக்கத் தவறுவதாகும்.

- லூட்ஸ் வகைப்பாடு: லூட்ஸ் பொது வருவாயை ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளார்: வணிக வருவாய், நிர்வாக வருவாய், வரிவிதிப்பு பொதுக் கடன்கள், மானியங்கள் மற்றும் கணக்குப் பதிவுகளுக்கான வருவாய். இந்த ஆறு பிரிவுகளில், கடந்த மூன்று பொது வருவாய் பிரிவில் இனி சேர்க்கப்படவில்லை.
- டால்டனின் வகைப்பாடு: டால்டன் கருத்துப்படி, பொது வருவாயில் இரண்டு முக்கிய ஆதாரங்கள் உள்ளன: வரிகள் மற்றும் விலைகள். பொது நிதியில் பன்னிரண்டு வகைகளை அவர் அடையாளம் கண்டுள்ளார்: வரிகள், பரிசுகள் மற்றும் இழப்பீடுகள், கட்டாயக் கடன்கள், நீதிமன்றங்களில் அபராதங்கள், பொது நிறுவனங்கள், பொது சொத்து மற்றும் கட்டணம் மற்ற பணம் செலுத்துதல், பொது ஏகபோகங்கள் (ஏகபோக இலாபங்கள்), கடமைகள், சிறப்பு மதிப்பீடு, தன்னார்வ பரிசுகள் மற்றும் நாணய சாலை.

5.2.1 வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்க்கு இடையேயான வேறுபாடு

பொது வருவாயின் முன் குறிப்பிடப்பட்ட வகைப்பாடுகள் அனைத்தும் அவற்றில் சில வகை லாகுனா கொண்டுள்ளது. ஆனால், பிண்டலே ஷிரர்ஸ் “வரி மற்றும் வரி அல்லாத வகைகளாகப் வகைப்படுத்துவது, பொது வருவாயை மிகவும் நம்பத்தக்க வகையில் வகைப்படுத்தும் வகையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

வரி வருவாய் தன்னை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கிறது. இவை:

- (a) வருமானம் மற்றும் செலவு மீதான வரிகள்: இந்தப் பிரிவு, வருமானங்கள் மற்றும் செலவினப் பற்றுச்சீடுகளுக்கும் விதிக்கப்படும் வரிகள் மாநகராட்சி வரி, வருமான வரி, செலவு வரி, வட்டி வரி, மற்றும் இதே போன்ற பிற வரிகள் ஏதேனும் நடைமுறையில் இருந்தால் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது.
- (b) சொத்து மற்றும் மூலதன பரிவர்த்தனைகள் மீதான வரிகள்: இப்பிரிவானது, குறிப்பிட்ட சொத்துகளின் மீதான வரிகள் அதன் பரிமாற்றங்கள் நில வரி, சொத்து வரி, பரிசு வரி, வீட்டுவரி, நில வருவாய் மற்றும் முத்திரைகள் மற்றும் பதிவுக் கட்டணங்கள் முதலியன உள்ளடக்குகிறது
- (c) பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் மீதான வரிகள்: உற்பத்தி, விற்பனை, கொள்முதல், போக்குவரத்து, சேமிப்பு மற்றும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் நுகர்வு ஆகியவற்றின் மீதான வரிகளை உள்ளடக்கியது.

அரசின் வரி அல்லாத வருவாய் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை:

- (a) நாணயம், நாணய வகை மற்றும் நாணயச் சாலை: இந்த வகையைச் சேர்ந்த நாணயக் குறிப்பின் ரசீதுகள், நாசிக் நகரில் உள்ள பாதுகாப்பு காகித ஆலையில் உள்ள வங்கி குறிப்பு, டிவாஸ் மற்றும்

நாணயச்சாலைகளின் சிறு நாணயங்கள் புழக்கத்தில் இருந்து வரும் லாபமும் இங்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

பொது வருவாய்
ஆதாரங்கள்

(b) வட்டி வரவுகள், பங்குத்தொகை மற்றும் இலாபங்கள்: இப்பிரிவில், பிற கட்சிகளுக்கு அரசு கடன்களுக்கான வட்டி வரவுகள் தவிர, பொதுத்துறை நிறுவனங்களிடமிருந்து கிடைக்கும் லாபங்கள் மற்றும் இலாபம் பிற வருவாய் ஈட்டும் துறைகள் உட்பட அரசுத் துறைகள். எடுத்துக்காட்டுகள்: இரயில்வேயின் பங்களிப்புகள் மற்றும் தபால் நிலையங்கள், மற்றும் தொலைத்தொடர்புகள் மற்றும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் உபரி இலாபங்கள் ஆகியவை அரசாங்கத்திற்கு மாற்றப்பட்டது.

குறிப்புகள்

(c) வரி அல்லாத பிற வருவாய்: இப்பிரிவானது, நிர்வாகச் சேவைகள் போன்ற அரசின் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மற்றும் சேவைகளின் வருவாய் முதலியன பொது சேவை கமிஷன், காவல், சிறைகள், விவசாயம் மற்றும் இணைந்த சேவைகள், தொழில்துறை மற்றும் கனிமங்கள், நீர் மற்றும் மின் மேம்பாட்டு சேவைகள், போக்குவரத்து மற்றும் தொடர்பு, விநியோகம் மற்றும் அகற்றல், பொது பணிகள், கல்வி, வீட்டு வசதி, தகவல் மற்றும் விளம்பரம், ஒலிபரப்பு, மானியங்கள் உதவி மற்றும் பங்களிப்புகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. அரசாங்கம் நாணயத்தை உருவாக்குவதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானமும் இலாபமும் என்பது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது குறிப்பிடத்தக்கது, அதாவது, அதன் படைப்புச் செலவின் மீது நாணயத்தை முகமதிப்பு அதிகமாகும் இந்த வருவாய் குழுமத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

- உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக
1. பொது பற்றுச்சீட்டு மற்றும் பொது வருவாய்க்கு இடையே உள்ள வேறுபாடு என்ன?
  2. செலிக்மேன் வகைப்படுத்தப்பட்ட வருவாய் வகையை பட்டியலிடு.
  3. வருமானங்கள் மற்றும் செலவினங்களின் மீதான வரிகள் யாவை?
  4. வரி அல்லாத வருவாயின் பல்வேறு பிரிவுகளை பட்டியலிடு.

5.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. பேராசிரியர் டால்டன் பொது வரவுக்கும் பொது வருவாய்க்கும் இடையே வேறுபாட்டை உருவாக்குகிறார். பொது வருவாய்கள் அனைத்து ஆதாரங்களில் இருந்தும் பெறப்படும் பற்றுச்சீட்டு அடங்கியிருக்கும் போது, பொது வருவாய் என்பது ஒரு குறுகிய கருத்து, பொதுக் கடன்கள், பொதுச் சொத்துக்களை விற்றல், அல்லது “அச்சிடுவதற்கு” பயன்பாட்டிலிருந்து பெறப்படும் பற்றுச்சீட்டு ஆகியவற்றை ஒதுக்குகிறது.
2. செலிக்மேன் பொது வருவாய்களை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கிறது: (i) இலவச வருவாய், (ii) கட்டாய வருவாய் மற்றும் (iii) ஒப்பந்த வருவாய்.

3. வருமானம் மற்றும் செலவினங்களின் மீதான வரிகள், வருமானங்கள் மற்றும் செலவினங்கள் மீது விதிக்கப்படும் வரிகள் மாநகராட்சி வரி, வருமான வரித்துறை, செலவின வரி, வட்டி வரி, இதே போன்ற பிற வரிகள் நடைமுறையில் இருந்தால் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது .
4. அரசின் வரி அல்லாத வருவாய் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை:
  - (a) நாணயம், நாணய வகை மற்றும் நாணய சாலை
  - (b) வட்டி வரவுகள், பங்குத்தொகை மற்றும் இலாபங்கள்
  - (c) வரி அல்லாத பிற வருவாய்

5.4 சுருக்கம்

- ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் அதன் நடவடிக்கைகளுக்கு நிதி வழங்க நிதி தேவைப்படுகிறது. இதுபோன்ற நிதிகள் பல்வேறு ஆதாரங்களிலிருந்து உயர்த்தப்படுகின்றன. பொது பற்றுச்சீட்டு என்ற அனைத்து ஆதாரங்களையும் முழுமையாக பட்டியலிட்டு தருவது கடினமாக உள்ளது. ஆனால் அவற்றில் முக்கியமான வரிகள், நாணயத்திலிருந்து வருமானம், சந்தை கடன், பொது சொத்துக்கள் விற்பனை, பொது நிறுவனங்களிடமிருந்து வருமானம், கட்டணம், அபராதம், பரிசுகள் மற்றும் நன்கொடைகள், முதலியன அடங்கும்.
- பரவலாக பேசப்படும் வருவாய் பற்றுச்சீட்டு “வழக்கமான” மற்றும் “சம்பாதித்தவை” ஆகியவை அடங்கும். இந்த காரணத்திற்காக, அவர்கள் மற்ற கட்சிகளின் கடன்கள் மற்றும் கடன் கடன்களைச் சேர்க்கவில்லை, ஆனால் அவை வரி பற்றுச்சீட்டு, நன்கொடைகள், மானியங்கள், கட்டணங்கள் மற்றும் அபராதங்கள் போன்றவை அடங்கும்.
- ஆடம் ஸ்மித் இரண்டு வகைகளாக பொது வருவாய்களை வகைப்படுத்திவந்தார், அதாவது பொதுமக்களிடமிருந்து வருவாய் மற்றும் அரசு சொத்துக்களின் வருவாய். இந்த வகைப்பாடு மிகவும் குறுகியதாக உள்ளது அது நவீன நிதி நோக்கத்திற்காக பயன்படாது.
- டால்டன் படி, பொது வருவாய் இரண்டு முக்கிய ஆதாரங்கள் உள்ளன: வரி மற்றும் விலை. பன்னிரண்டு வகை பொது நிதிகளை அவர் அடையாளம் கண்டுள்ளார்: வரிகள், பரிசுகள் மற்றும் இழப்புக்கள், கட்டாய கடன்கள், நீதிமன்றங்களில் அபராதம், பொது நிறுவனங்கள், பொது சொத்துக்கள் மற்றும் பிற கொடுப்பனவுகள் கட்டணம், பொது ஏகபோகங்கள் (ஏகபோக இலாபங்கள்), கடமைகள், சிறப்பு மதிப்பீடு, தன்னார்வ பரிசுகள் மற்றும் நாணய சாலை.
- வருமானம் மற்றும் செலவினங்களுக்கான வரிகள், வரி செலுத்துதல், வருமான வரி, செலவின வரி, வட்டி வரியிடம் மற்றும் இதே போன்ற பிற வரிகளை, ஏதேனும் இருந்தால், வருமானம் மற்றும் செலவினங்களைப் பெறுவதில் விதிக்கப்படும் அனைத்து வரிகளையும் உள்ளடக்கியது.
- சொத்து மற்றும் மூலதன பரிவர்த்தனைகள் மீதான வரிகள், குறிப்பிட்ட செல்வத்தின் குறிப்பான வடிவங்கள் மீதான வரிகள் நில வரி, சொத்து

வரி, பரிசு வரி, வீட்டுவரி, நில வருவாய் மற்றும் முத்திரைகள் மற்றும் பதிவுக் கட்டணங்கள் முதலியன உள்ளடக்கியது.

- பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் மீதான வரிகள் உற்பத்தி, விற்பனை, கொள்முதல், போக்குவரத்து, சேமிப்பு மற்றும் பொருட்களின் மற்றும் சேவைகளின் நுகர்வு ஆகியவை அடங்கும்.
- வட்டி பற்றுச்சீட்டு, பங்குத்தொகை மற்றும் இலாபங்கள் ஆகியவற்றுடன் அரசாங்கத்தின் பிற கடன்களுக்கான வட்டி பற்றுச்சீட்டு தவிர, பங்குத்தொகை மற்றும் இதர வருவாய் உருவாக்கும் துறைகள் உள்ளிட்ட அரசாங்க துறைகளால் நடத்தப்படும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களிடமிருந்து பெறும் ஆதாயங்கள் மற்றும் லாபங்கள் ஆகியவை அடங்கும்.

குறிப்புகள்

5.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- பொது பற்றுச்சீட்டு: அனைத்து ஆதாரங்களின் பற்றுச்சீட்டு இதில் அடங்கும்.
- வருவாய் வரவுகள்: வருவாய் வரவுகள், அதன் இயல்பான வியாபார நடவடிக்கைகளின் பயனாக வணிகத்தினால் பெறப்படும் பணம். இந்த வகையில் வருவாய் வரவுகள் வணிகத்தின் இலாபம் அல்லது நட்டத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.
- மூலதன வரவுகள்: மூலதன வரவுகள், ஒரு பொறுப்பைப் படைக்கும் அல்லது அரசாங்கத்தின் சொத்துக்களை குறைப்பதன் காரணமாக-வோ, அந்த பற்றுச்சீட்டு பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. இவை தொடராத மற்றும் வழக்கமற்ற தன்மை கொண்டவை.
- வரி வருவாய்: இது வரிவிதிப்பு மூலம் அரசாங்கங்களால் பெற்ற வருவாயாகும். ஒரு மாநிலத்திற்கான வருமானத்தின் முதன்மை ஆதாரமாக வரிவிதிப்பு உள்ளது. தனிநபர்கள், பொது நிறுவனங்கள், வணிகம், மற்றும் இயற்கை வளங்கள் மற்றும் ∴ அல்லது வெளிநாட்டு உதவிகள் மீதான உத்திரவாதங்கள் போன்ற ஆதாரங்களிலிருந்து வருவாய் பிரித்தெடுக்கப்படலாம்.
- வரி அல்லாத வருவாய்: வரி அல்லாத வருவாய் அல்லது வரி அல்லாத பற்றுச்சீட்டு, வரிகள் மூலம் உருவாக்கப்படும் அரசு வருவாய்.

5.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. பொது நன்மைக்கான தனது நடவடிக்கைகளுக்கு நிதி ஆதாரங்களை அரசாங்கம் எவ்வாறு உயர்த்தும்?
2. பொது வருவாயில் மூலதன வரவின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.
3. ஆடம் ஸ்மித்தின் பொது வருவாயை எவ்வாறு வகைப்படுத்துகிறது?

பொது வருவாய்
ஆதாரங்கள்

4. வரி வருவாயின் கீழ் எந்த வரிகள் உள்ளன?
5. பொது வருவாயில் வரி அல்லாத வருவாயின் பங்களிப்பை சுருக்கமாக விளக்கவும்.

குறிப்புகள்

நெடு விடை வினாக்கள்

1. பொது வருவாயின் பல்வேறு ஆதாரங்களை விவாதிக்கவும்.
2. வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்க்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டை விவாதிக்கவும்.

5.7 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புதுதில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B.P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹட்டன், E.W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பெங்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொதுப் பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

அலகு 6: வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 6.0 அறிமுகம்
- 6.1 நோக்கங்கள்
- 6.2 வரி விதிப்பின் பொருள்
- 6.3 வரி விதிப்பின் ஆதாரங்கள்
  - 6.3.1 நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகள்
- 6.4 வரிகளின் தாக்கம்
  - 6.4.1 உற்பத்தி மற்றும் வளர்ச்சி மீதான வரிவிதிப்பின் விளைவுகள்
- 6.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 6.6 சுருக்கம்
- 6.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 6.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 6.9 மேலும் படிக்க

6.0 அறிமுகம்

இதை எளிமையாக வைக்க, தனிநபரின் வருமானம் மற்றும் வியாபார இலாபங்கள் ஆகியவற்றில் அரசாங்கத்தால் விதிக்கப்படும் வரி கட்டாயமாகும். இது பெரும்பாலும் சில பொருட்கள், சேவைகள், நடவடிக்கைகளின் செலவுகளோடு சேர்க்கப்படும். வரி செலுத்துவோர், அரசு அல்லது அரசாங்கத்திடம் இருந்து வரிகளை செலுத்துவதற்கு நேரடியாக எந்த விதமான நேரடி ஆதரவு பெறவும் உரிமையில்லை. நேரடியாக நிறுவனங்கள் மீது விதிக்கப்படும் வரிகள் நேரடி வரிகள், பொருட்கள், சேவைகள், நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றின் மீது விதிக்கப்பட்ட வரிகள் மறைமுக வரிகளாகும். வரி செலுத்துவோர் தனது “வரி செலுத்தத் தகுந்த வருமான”த்தின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படுவதால், வருமான வரி நேரடி வரிக்கு உட்பட்டுள்ளது. பெருநிறுவன வரி அல்லது வரிகள் ‘தொழில்களில்’ கூட நேரடி வரிகளாக உள்ளன. ஏனெனில் அவை சட்ட நிறுவனங்களுக்கு எதிராக விதிக்கப்படுகின்றன. வரிச்சலுகைகள், சுங்க கடன்கள், விற்பனை / கொள்முதல் வரி, மதிப்பு கூட்டு வரிகள், சேவை வரி, பொழுதுபோக்கு வரி, மோட்டார் வாகன வரி போன்ற வரிகள் மறைமுக வரிகள் ஆகும். மேலும் மறைமுக வரிகள் குறிப்பிட்ட அல்லது விளம்பர மதிப்புடையதாக இருக்கலாம்.

பொருளியல் அறிஞர்கள் பெரும்பாலும் வரிவிதிப்பின் சராசரி மற்றும் இறுதிநிலை விகிதங்களைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். மேலும், சிலர் பயன்படுத்திய கட்டணங்கள் வெறும் பெயரளவுக்கு மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்று வாதிடுகின்றனர். உற்பத்தி, விநியோகம், வேலை வாய்ப்பு உருவாக்குதல் ஆகியவற்றின் மீதான வரிவிதிப்பின் பொருளாதார விளைவு இருந்தபோதிலும், பொருளாதார நிலைத்தன்மையை நிலைநாட்டுவது வரி

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

விதிப்பின் முக்கிய நோக்கமாகும். எனினும், தாக்கத்தின் அளவு வரியின் தன்மையைப் பொறுத்தும் அமைகிறது.

இந்த அலகு வரி விதிப்பின் பொருள், மூலங்கள் மற்றும் தாக்கங்களை ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

6.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- வரிவிதிப்பின் பொருள் பற்றி புரிந்து கொள்ள முடியும்
- வரிவிதிப்பின் ஆதாரங்களை கணக்கிட முடியும்
- வரிகளின் வகைப்படுத்தலைப் பற்றி விவாதிக்க முடியும்
- வரிவிதிப்பின் தாக்கத்தை ஆராய முடியும்

6.2 வரிவிதிப்பின் பொருள்

வரி என்பது அரசாங்கத்திலிருந்து எந்தவொரு குறித்துரைக்கப்பட்ட மற்றும் நேரடியான பணவரவை பெறுவதற்கான உரிமையுமின்றி ஒரு சட்ட அமைப்பு மூலம் அரசுக்கு செலுத்த வேண்டிய கட்டாய விதிப்பனவு ஆகும். இங்கு “நேரடி” என்ற வார்த்தையை கவனிக்கவும். வரி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட சேவைக்கு அல்லது அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட ஒரு பொருளுக்காக வரிசெலுத்துவோரால் கொடுக்கப்படும் விலை அன்று. அரசாங்கத்திடம் இருந்து வரி செலுத்துவோர் பெறும் சலுகைகள், அவர்கள் வரி செலுத்துபவர்கள் என்ற அடிப்படையில் தொடர்புடையவை அல்ல. வரி என்பது ஒரு பொதுமையாக்கப்பட்ட விளைவு, தனிநபர்கள், தனிநபர்களின் குழுக்கள், அல்லது பிற சட்ட நிறுவனங்கள் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அளவுகோல்கள் மீது விதிக்கப்படலாம்.

அரசுக்கு செலுத்த வேண்டிய ஒவ்வொரு கட்டாய கொடுப்பனவும் வரியாக வேண்டியதில்லை என்பது கவனத்தில் கொள்ளலாம். அதற்காக, ஒரு பிரதியுபகாரம் கூட இல்லாதது கட்டாயமான ஒன்றாகும். எனினும், நாம் அடிக்கடி திருப்தி செய்யாத, இந்த சிக்கலான மற்றும் தெளிவில்லாத நிகழ்வுகளை சந்திக்கிறோம். இந்தக் காட்சியளவீட்டினை விளக்கும் சில உதாரணங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை:

1. அதிகாரிகள் சில விலை பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை பொது மக்களுக்கு வழங்கலாம். பொதுமக்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட ‘பயனர் கட்டணங்கள்’ இத்தகைய நன்மை அல்லது சேவைக்கான வழங்கல் செலவைவிட அதிகமாக இருக்கலாம். மேலும் அளிப்பு செலவீனம் திறமையின்மை என்ற ஒரு கூறைக் கொண்டிருக்கலாம். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில், பொதுமக்களிடமிருந்து செலுத்தப்படும் விலை / பயனர் கட்டணம் வரிவிதிப்பின் ஒரு அங்கமாகும்.
2. ஒரு ‘சிறப்பு மதிப்பீடு’ (அல்லது ஒரு சிறந்த வரிவிதிப்பு) என்பது சில அரசு நடவடிக்கைகள் அல்லது பொதுப் பொருட்களின் பயனாளிகளான சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்கள் மீது விதிக்கப்படும் ஒரு சிறப்புக் கட்டணம் ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, பூங்காக்கள் மற்றும் இதர வசதிகளை ஏற்படுத்துதல் சுற்றுப்புறங்களின் நில மதிப்புகளை

ஏற்படுத்தலாம். பாசன வசதி பல சமயங்களில் பாசன நிலங்களின் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கிறது. எனவே, நிலத்தின் விலைகள் உயரும்.இது போன்ற சலுகைகள் சொத்து உரிமையாளர்களுக்கு "ஈட்டமுடியாத உயர்வு" ஆகும். இதில் அதிகாரிகள் வரி விதிப்பதை தேர்வு செய்யலாம். கட்டாய கொடுப்பனவு என்பது ஒரு வரி விதிப்பைப் போன்றது. ஆனால், இதில் ஒரு பெரும் ஆதரவு இருப்பதால், (சிலர் ஒரு திட்டத்தின் மூலம் பயனடைவார்கள், அதற்காக அவர்கள் பணம் கொடுப்பார்கள்) அது ஒரு விலையும் போன்றது.

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

3. அபராதங்களும் (நீதிமன்ற அபராதங்கள் போன்றவை) இழப்பீட்டின்றி கட்டாய கொடுப்பனவுகள் அல்ல. ஆனால் அவை வரிகளிலிருந்து வேறுபட்டவை, ஏனெனில் அவை சில குற்றங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதோடு பொது வருவாயை உயர்த்துவதற்காக இல்லாதவைகளாகும். எனவே, அபராதங்கள் வரிகளாக வகைப்படுத்தப்படக்கூடாது. இதேபோல் இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதிக்க கடமைகளை மனதில் கொண்டு பல்வேறு நோக்கங்களுடன் சுமத்தப்படலாம். பொது கருவூலத்திற்கு ஓரளவு வருவாய் கிடைப்பதே நோக்கம் என்றால், அவை வரிகள் தான். ஆனால், இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதிகளின் ஓட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருந்தால், அப்போது அவர்கள் தங்கள் குணத்தை மாற்றிக் கொள்கிறார்கள். மேலும், அவர்கள் இனியும், கண்டிப்பான முறையில் வரிகளை விதிப்பதில்லை.
4. சட்ட ஆணைங்கள், திருமணங்கள், பிறப்பு, இறப்பு போன்ற குறிப்பிட்ட சில சேவைகளுக்கு, அதிகாரிகள் கட்டணம் வசூலிக்கலாம். எனினும், பெரும்பாலும் இத்தகைய கட்டணங்கள் அவர்களின் செலவினங்களை விட மிக அதிகமாக இருக்கின்றன (அநேகமாக சுகாதார சேவைகளைத் தவிர). அளவுக்கு அதிகமான கட்டணங்கள் விதிப்பின் தன்மையில் உள்ளது.
5. அரசாங்க நாணயத்தின் உருவாக்க விவகாரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் இலாபங்கள் பொதுமக்களின் கட்டாய வரிவிதிப்பு போன்றவை ஆகும். இந்த நாணயத்தை உருவாக்கும் உண்மையான செலவு அதன் முக மதிப்புக்கு மிகக் குறைவானதாகும்.எனவே, அரசாங்கம் இலாபம் ஈட்டுகிறது.ஆனால் இந்த இலாபமானது மற்ற பொது நிறுவனங்களின் வழக்கமான இலாபங்களைப் போல் உள்ளவை அல்ல. இந்த நாணயத்தை அதன் முக மதிப்பில் பயன்படுத்த பொது மக்களுக்கு வேறு வழி இல்லை.
6. பற்றாக்குறை நிதியின் விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சாதாரணமாக, இது பொது வருவாயை விட அதிகமான பொது செலவினங்களைக் குறிக்கிறது. இந்த உபரிகள் சந்தையில் இருந்து கடன் வாங்குதல், வெளிநாட்டிலிருந்து கடன், அல்லது அச்சிடுதல் (நாணய உருவாக்கம்) ஆகியவற்றின் மூலம் நிதியளிக்கப்படலாம். பிந்தைய இரண்டு வழிகள் GOI -க்கு மட்டுமே திறக்கப்படுகின்றன. வெளிநாட்டிலிருந்து கடன் பெறும் விஷயத்தில், கடனாளர்களுக்கு எந்த கட்டாயமும் இல்லை ஆனால் உள்நாட்டுக் கடன் விஷயத்தில் வேண்டுமானால் இருக்கலாம். வேறு நபர்கள், நிறுவனங்கள், பெருநிறுவனங்கள் மற்றும் பிற நிறுவனங்களிடம் இது

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

போன்ற விஷயங்களைக் காட்டிலும் மிகக் குறைந்த விகிதத்தில் கடன் கொடுக்கும்படி அரசு கட்டாயப்படுத்தலாம். இது ஒரு வகை வரிவிதிப்புக்கு சமமானதாகும், இது ஒருவகை வரி விதிப்புக்கு ஒப்பாகும். மற்றபடி கடன் கொடுப்பவர்களுக்கு அரசு பணம் கொடுப்பதில்லை. மறுபுறம், கடன் வாங்குவதற்குப் பதிலாக, அரசாங்கம் அச்சிடுதலைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட கூடுதல் நிதியை அரசு செலவிடும் போது, சந்தையில் ஒட்டுமொத்த தேவையும் அதிகரிக்கிறது. விலைவாசி உயரும். அரசாங்கம் வளங்களை ஒரு பகுதியை வாங்குகிறது மற்றும் சந்தை சிறிய பொருட்களை விட்டு வைக்கப்படுகிறது. வேறுவிதமாகக் கூறினால், அரசாங்கம், அச்சிடுதலின் பயன்பாட்டினூடாக சந்தையின் சில வளங்களை வரி விதிப்பதில் இருந்து விலக்கும். நேரடியாக வரி விதிப்பதன் மூலம் இது விளக்கப்படுகிறது.

7. அரசாங்கத்திற்கு தன்னார்வ அன்பளிப்புகளை வரிகள் என்றோ விலைகள் என்றோ சொல்ல முடியாது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. 'வரி' என்ற சொல்லின் அர்த்தம் என்ன ?
2. அபராதங்கள் வரியிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது?

6.3 வரி விதிப்பின் ஆதாரங்கள்

வரிகளை அவற்றின் முன்னேற்ற அளவின் அடிப்படையில் பொதுவாக வகைப்படுத்தலாம். இங்கு வருமான வரி விதிப்பு குறித்து விரிவாகக் கூறப்படலாம்.

1. வருமானம் அதிகரிக்கும் போது, வரி செலுத்துவதின் வரி செலுத்தும் பொறுப்பு, முழுமையான அர்த்தத்தில் மட்டுமல்லாமல், அவரது வருமானத்தில் ஒரு விகிதத்திலும் அதிகரிக்கிறது என்றால், அது ஒரு முற்போக்கான வரி என்று அழைக்கப்படுகிறது.
2. மறுபுறம், வரி செலுத்துபவர்களின் வரிப் பொறுப்பு அவரது வருமானத்தின் அதிகரிப்பைப் போலவே அதே விகிதத்தில் உயருமானால், அது விகிதாசார வரி என்று அழைக்கப்படுகிறது.
3. வரி செலுத்துபவர்களின் வரிப் பொறுப்பு அவரது வருமானத்தின் ஒரு பகுதியாக குறையும்போது, அவரது வருமானம் அதிகரித்தாலும், அது பிற்போக்கான வரி என்று அழைக்கப்படுகிறது. எனினும், இதை பொறுத்தவரையிலும் கூட முழுமையான வரி பொறுப்பு அதிகரிக்கக்கூடும்.

ஒவ்வொரு வரி அடிப்படையிலும் இந்த முன்னுரிமையுள்ள கூறுகள் பொருந்துகிறது. வரியின் அடிப்படை என்பது வரிப்பணத்தின் நிகர வருமானம் அல்லது செல்வம் அல்லது நுகர்வுச் செலவு போன்ற வரி விதிப்புக்கான சட்ட விளக்கமாகும். வரி விதிப்பு என்ற சொற்றொடர், வரி அடிப்படையில் ஒரு அலகுக்கு ஒரு வரியின் அளவை குறிக்கப் பயன்படுகிறது. எனவே, வரி விதிப்பு அடிப்படையில் மாற்றம் கொண்டு வரப்படும்போது, வரி விதிப்பு முறை மாறினால் அது விகிதாசார வரி என்று அழைக்கப்படுகிறது. மறுபுறம்,

வரி வீதமும், வரி தளமும் ஒரே திசையில் நகருமாயின், அதாவது, இரண்டு அதிகமாகவோ அல்லது இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்து வீழ்ச்சியடையும். நாம் ஒரு முற்போக்கான வரி மற்றும் வரி விலை வீழ்ச்சி, அடிப்படை அதிகரிக்க வேண்டும் என்றால் வரிவிகிதத்தில் பிற்போக்கு நிலை உள்ளது.(அதாவது வரி விகிதம், வரி விதிப்பு ஆகியவை எதிரெதிர் திசைகளில் செல்கின்றன).

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

ஒவ்வொரு வரி அடிப்படையிலும் ஒரு வரி செலுத்துபவர் செலுத்தும் திறனை பிரதிபலிக்கும் என்று முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ள சொல் கருதுகிறது, எனவே ஒரு பெரிய வரி அடிப்படையிலான அதிக செலுத்தும் திறன் குறிக்கிறது. இதில் குறிப்பிடப்பட வேண்டியது என்னவென்றால், முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட சொற்கூறானது ஒவ்வொரு வரி அடிப்படையிலும் வரிசெலுத்துபவர்களின் இணையான செலுத்தும் திறனை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றது. எனவே அதிக வரி செலுத்துகையின் அடிப்படை அதிக பணம் செலுத்தும் திறனையே குறிக்கிறது.

குறிப்புகள்

விகிதாசார அல்லது முற்போக்குவாத நிலைப்பாடு என்பது சராசரி மற்றும் இறுதிநிலை வரி விகிதங்களுக்கிடையில் தொடர்புடைய உறவை அதிகரிப்பதாக இருக்கும். மொத்த வரி விதிப்பின் பொறுப்புகளை மொத்த வரிஅடிப்படையின் மூலம் வகுப்பதால் சராசரி வரி விகிதம் கணக்கிடப்படும். மறு புறத்தில், மொத்த வரி விதிப்பில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தினால், மொத்த வரி விதிப்பின் பொறுப்பிலிருந்து மொத்த வரி விதிப்பு அடித்தளத்தின் மாற்றத்தினால் வகுக்கும் போது இறுதிநிலை வரி விகிதம் கணக்கிடப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ₹10,000 வருமானம் இருந்தால், வரிச் சுமை ₹1,000ஆகவும், ₹11,000 வருமானமாகவும், வரிச் சுமை ₹1,320 எனில், இரண்டு வருமான அளவுகளுக்கு சராசரி வரி வீதம் முறையே 10% மற்றும் 12% ஆகும். இறுதிநிலை வரி விதிப்பு (அதாவது 320) கூடுதல் வரி விதிப்பால் (அதாவது 1,000) அதாவது 32% ஆக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. விகிதாசார வரிவிதிப்பில், சராசரி வரி விகிதம் மாறாமல் இருப்பதால், இறுதிநிலை விகிதம் எப்போதும் சராசரி விகிதத்தைக் காட்டிலும் சமமாக இருக்கும். வரிவிகிதமான கட்டமைப்பு முற்போக்கானதாக இருந்தால், வரிவிதிப்பும், சராசரி வரி விகிதமும் அதிகரிப்பதோடு சேர்த்து இறுதிநிலை விகிதமும் அதிகரிக்கிறது. பிற்போக்குத்தனமான வரி விகிதங்கள் பொறுத்த வரை, வரி விதிப்பு அதிகரிக்கும்போது சராசரி மற்றும் இறுதிநிலை வரி விகிதங்கள் சரிகிறது.

வரிவிதிப்பின் அதிகரிப்புடன் வளர்ச்சி விகிதம் சரிந்தால், அது பிற்போக்கு வரிவிதிப்பு எனப்படும். இது இரண்டு வடிவங்களை உடையது. முதல் நேர்வில், வரிவிதிக்கத்தக்க அடிப்பாகம் முழுவதும் இரண்டு தளங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. கீழ் தளத்தில் வரி விதிக்கப்படுவதில்லை, அதே நேரத்தில் மேல்மட்ட தளங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் வரிவிதிக்கப்படுகிறது. இக்காரணத்திற்காகவே, சராசரி வரி விகிதம், வரிவிதிப்புக்கான அடித்தளத்தின் அளவு அதிகரிக்கிறது. இக்காரணத்திற்காகவே, சராசரி வரி விகிதம், வரிவிதிப்புக்கான அடித்தளத்தின் அளவு அதிகரிக்கிறது. இரண்டாவது நேர்வில், வரி அடித்தளம் அதிகரிக்கும்ளவுக்கு வேகமாக வரி விகிதம் உயரவில்லை. இதனால் வரி விதிப்பு அதிகரிப்பதன் மூலம் வரிவிதிப்பு அடித்தளமும் அதிகரிக்கிறது. வருமான வரி விஷயத்தில் இந்த மாதிரியான பின்னடைவு அடிக்கடி வழக்கத்தில் காணப்படுகிறது.

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

மேலே குறிப்பிட்டது போன்ற முன்னேற்ற போக்கானது, ஒரு வரியின் சுமையை (அல்லது பணத்திற்கு சமமான) மட்டுமே குறிப்பதாக இருக்கும் என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். வரி செலுத்துபவர்களின் மீதான உண்மையான சுமையை இது ஒத்ததாக இருக்க வேண்டியதில்லை, அதாவது வரி செலுத்துபவர் தியாகம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக, தியாகம் செய்தல் என்ற முறையில் பார்க்கும் போது, ஒரு விகிதாசார வருமான வரி என்பது முற்போக்கானதாகும், ஏனெனில் இது குறைந்த வருமான வரி செலுத்துவோர் பகுதியின் பயன்பாட்டுக்கு அதிகமான தியாகத்தை ஏற்படுத்துகிறது. உண்மையில், வருமானத்தின் இறுதிநிலை பயன்பாட்டு வீதத்தைப் பொருத்து, பண மதிப்பில் ஓரளவு முற்போக்கானது கூட அதன் உண்மையான சுமையைச் சார்ந்திருக்கலாம்.

முற்போக்கான, விகிதாசார மற்றும் பிற்போக்குத்தன வரிகளுக்கு எதிரான வாதங்களின் மதிப்பீடு இரண்டு மட்டங்களில் நடத்தப்பட வேண்டும், அதாவது தனிநபர் வரி செலுத்துபவரின் தாக்கம் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி, சேமிப்பு, முதலீடு, பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகள், மற்றும் பல.

நாம் அகவய வார்த்தைகளில் வாதிடும்போது, அதாவது தனிப்பட்ட வரி செலுத்துபவர்கள் வரி செலுத்துவதில் ஈடுபட்டு வரும் தியாகத்தின் படி, பணம் செலுத்துகிற மற்றும் சலுகைகளைப் பெறும் திறனோடு தொடர்பு கொள்கிறோம். இந்த அணுகுமுறைகள், வரிவிதிப்பின் படிப்படியானத் தன்மை, வரி விதிப்பு முறை, சராசரி மற்றும் இறுதிநிலை வரி விகிதங்களுக்கிடையிலான தொடர்பின் அடிப்படையில் படிப்படியாகப் படிப்படியாக வரிவிதிப்பை நோக்குகின்றன.

இங்கே பயன்படுத்தப்படும் விகிதங்கள் வெறும் பெயரளவில் (சட்டப்படி) இருக்க முடியாது, ஆனால் பயனுள்ளவை, என்று சிலர் வாதிடுகின்றனர். ஏனெனில், பல்வேறு விலக்குகள், மறுவளவுகள், மற்றும் ஏய்ப்புகள் ஆகியவற்றின் கணக்கில், உண்மையான சேகரிப்புகள் பெயரளவிலான வீதத்திலிருந்து வேறுபடுகின்றன. அனுபவ ரீதியாக, வரி செலுத்துவோருக்கான பல்வேறு வருமான வரியிலிருந்து கிடைக்கும் வரி வசூல் அடிப்படையில் இந்த விகிதங்கள் மதிப்பிடப்பட வேண்டும். வருமான பகிர்வின் ஏற்றத்தாழ்வு நடவடிக்கைகளை பயன்படுத்தி, வரி முன்னேற்றத்தை அளவிடுவதும் சாத்தியமாகும். மற்றவர்களுக்கிடையில், லோரென்ஸ் வளைவு அல்லது ஜினி குணகம் (G) ஆகியவற்றின் மூலம் ஏற்றத்தாழ்வு அளவிடப்படலாம். எடுத்துக்காட்டாக, முன் வரி பங்கீடு (G) மற்றும் பிந்தைய வரி பங்கீடு (G*) ஆகியவற்றிற்கு ஜினி குணகம் மதிப்பீடு செய்தால், G^*/G என்ற விகிதம், வரியின் ஒட்டுமொத்த முன்னேற்றத்தை அளக்கும். இந்த வரி முற்போக்கானதாக, நடுநிலை வகிப்பதாக, அல்லது (G^*/G), ஒற்றுமையைக் காட்டிலும் சமமாக அல்லது குறைவாக இருந்தால், இந்த விகிதம் ($G^* - G$)/G, என்பது வருமானத்தின் மீதான வரிவிதிப்பின் விளைவை ஒரு அளவுகோலாகக் கொடுக்கும். ஒரு பெரிய பகிர்ந்தளிப்பு விளைவு விகிதத்தின் ஒரு பெரிய மதிப்பினை பிரதிபலிக்கும்.

6.3.1. நேர்முக மற்றும் மறைமுக வரிகள்

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகளுக்கு இடையேயான வேறுபாடுகளைக் கூறும் ஒரு சரியான மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க பொருளாதார வரையறை பின்வருமாறு:

அதிகாரிகள் நேரடியாக சட்ட நிறுவனங்கள் (அதாவது தனிநபர்கள், குடும்பங்கள், வியாபார நிறுவனங்கள், நிறுவனங்கள் போன்ற வரி செலுத்துபவர்களுக்கு) வரி விதிக்கலாம் அல்லது அவர்கள் சட்ட அமைப்புகளால் மறைமுகமாக ஒரு வரியை விதிக்கலாம். அதன் பின்னர், விற்பனையாளர்கள், வாங்குபவர்கள், போக்குவரத்து செய்பவர்கள், சேவை வழங்குநர்கள், சுற்றுலாப் பயணிகள் போன்ற சட்ட ரீதியான நிறுவனங்களைத் தயாரித்து அவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்க வேண்டும். எனவே, முந்தைய முறையில் விதிக்கப்படும் வரி என்பது நேரடி வரி ஆகும். அதே நேரத்தில், பிந்தைய இரகத்தின் ஒரு வரி மறைமுகமானது. எளிமையான வார்த்தைகளில் வலியுறுத்த வேண்டுமென்றால், சட்ட உறுப்புகளுக்கு விதிக்கப்படும் வரிகள் நேரடி வரிகள் ஆகும். பொருட்கள், சேவைகள், நடவடிக்கைகள் முதலியவற்றின் மீது விதிக்கப்படும் வரிகள் மறைமுக வரிகளாகும்.

நேரடி வரி விதிப்பில், ஒரு வரி செலுத்துபவரின் பொறுப்பு, அவரது செலுத்தும் திறன் குறித்த சில குறிகாட்டும் /அளவின் அடிப்படையில் மதிப்பிடப்படுகிறது.எடுத்துக்காட்டாக, வருமான வரி என்பது ஒரு நேரடி வரி ஆகும். ஏனெனில், இந்த வழக்கில், ஒரு வரி செலுத்துபவரின் பொறுப்பு, அவரது 'வரி செலுத்தும் வருமானத்தின்' அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. சொத்து வரி, செலவு வரி, பரிசு வரி, மூலதன ஆதாய வரி, வட்டி வரி மற்றும் பல போன்ற பல வரிகளிலும் இதே போன்றது தான். இலாபங்களின் மீதான வரிகள், விற்பனை வருமானம் அல்லது நிறுவனங்கள் மற்றும் பெருநிறுவனங்களின் சொத்துக்கள் போன்ற பெருநிறுவன வரிகள் நேரடி வரிகள் ஆகும், ஏனெனில் அவை நேரடியாக இந்த சட்டபூர்வ நிறுவனங்களுக்கு விதிக்கப்படுகின்றன. "தொழில்கள்" மீதான வரி என்பது ஒரு நேரடி வரியும் ஆகும், ஏனெனில் இது அடையாளம் காணப்பட்ட தொழில்களில் எதையும் பின்பற்றும் அனைத்து சட்ட அமைப்புகளிலும் விதிக்கப்படும், எனவே அதிகாரிகளின் தீர்ப்பில், வரிவிதிப்புக்கு உட்படுத்த வேண்டும். இதேபோல், ஒரு தேர்தல் வரி என்பது ஒரு நேரடி வரி என்பதால், அது நேரடியாக "இலக்காக கொள்ளப்பட்ட "தனிநபர்கள் (அவர்கள் தாங்கும் திறன் எதுவாக இருந்தாலும்) மீது விதிக்கப்படும்.

மேலே கூறப்பட்டுள்ளபடி, மறைமுக வரிகள் என்பது அடையாளம் காணப்பட்ட பொருட்கள், சேவைகள் மற்றும் செயல்பாடுகளின் மீது 'விதிக்கப்பட்டவை', அவை தனித்தனியான சட்ட நிறுவனங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட உருப்புகளுடன் தங்கள் 'சங்கத்தின்' சில குறிப்பிட்ட தன்மையின் அடிப்படையில் சேகரிக்கப்பட்டவை. கலால் வரிகள், சுங்க வரிகள், விற்பனை, கொள்முதல் வரிகள், மதிப்புக் கூட்டு வரிகள், சேவை வரி, கேளிக்கை வரி, மோட்டார் வாகன வரி போன்ற சில உதாரணங்கள் ஆகும். இதனால், ஒரு தயாரிப்பாளரை உற்பத்தி செய்யும் நபர்களிடமிருந்து ஒரு நல்ல உற்பத்தி மற்றும் சேகரிப்பில் ஒரு சுங்கவரி கடமை விதிக்கப்படுகிறது (இது, அதன் வாங்குபவர்களிடமிருந்து சேகரிக்கப்படலாம்). இறக்குமதி செய்யப்படும்/ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் மீது

குறிப்புகள்

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

சுங்க வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன மற்றும் அவை இறக்குமதி. ஏற்றுமதி செய்பவர்கள் மூலம் வசூலிக்கப்படுகின்றன.

இதனால், நேரடி மற்றும் மறைமுக வகைகளில் வரிகளை வகைப்படுத்துவது அவற்றின் நிகழ்வுகளை மாற்றுவதன் அடிப்படையில் அல்ல. அத்தகைய மாற்றங்கள், தற்காலிகமான மாற்றங்கள் மற்றும் வழங்கல் நெகிழ்ச்சி ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது. இருப்பினும், ஒரு மறைமுக வரி ஏற்படும் நிகழ்வு முன்னோக்கி நகர்த்தப்படும் என்று அதிகாரிகள் பெரும்பாலும் கருதுகின்றனர். இதற்கு நேர்மாறாக, ஒரு நேரடி வரிவிதிப்பில், அவர்கள் வழக்கமாக அதன் நிகழ்வு மாற்றப்படாது என்று கருதுகின்றனர்.

மறைமுக வரிகள் குறிப்பிட்ட அல்லது விளம்பர மதிப்புடையதாக இருக்கலாம். ஒரு பொருளின் மீது அல்லது ஒரு அலகு அடிப்படையில் அவை திணிக்கப்படும் போது அவை குறிப்பிட்ட வகையில் அழைக்கப்படுகின்றன.

மறுபுறம், ஒரு பொருளின் மீதான வரி அதன் மதிப்பின் அடிப்படையில் அளவிடப்பட்டால், அது விளம்பர மதிப்பு ஆகும். விற்பனை வரி பெரும்பாலும் விளம்பர மதிப்பு கொண்டவையாகும். மறுபுறம், கலால் வரிகள் சில சமயங்களில் குறிப்பான ஒன்றாகவும், சில நேரங்களில் விளம்பர வளங்கள் குறித்த ஒன்றாகவும், சில சமயங்களில் இரண்டின் சேர்க்கையும் ஆகும். இரயில் மற்றும் பேருந்து பயணிகளின் கட்டணக் கட்டணங்கள் பொதுவாக விளம்பர வளமாகும். ஆனால் அவை குறிப்பிட்ட ஒன்றாக இருக்கலாம். விளம்பர வரியேற்றத்தின் அனுகூலமானது, வரி விதிப்பில் உள்ள பொருளின் மதிப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் அதன் வரவுகள் தானாகவே அதிகரிக்கிறது என்பதே ஆகும். சில சந்தர்ப்பங்களில், ரயில் பயணிகளின் கட்டணங்களில் ஒரு சதவீதமான வரி போன்று, ஒரு விளம்பர வளமை வரி என்பது மிகவும் நியாயமான மற்றும் சமமான ஒன்றாகும். இருப்பினும், விளம்பர வளம் இருப்பது, இது பணவீக்க அழுத்தங்களைக் கொடுக்கிறது, எனவே இயற்கையில் பிற்போக்குத்தனமாக இருக்கிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. முன்னேற்ற போக்கு வரி என்றால் என்ன?
4. வரி செலுத்துபவரின் பொறுப்பு நேரடி வரியில் எவ்வாறு மதிப்பிடப்படுகிறது?
5. மறைமுக வரி எப்போது விளம்பர மதிப்பு ஆகிறது ?

6.4 வரிகளின் தாக்கம்

வரிவிதிப்பு விளைவுகளை, நாம் அறிந்திருப்பதால், வரி அமைப்பு (அல்லது அதில் வேறுபாடு) சுமத்தப்பட்டதன் விளைவாக பொருளாதாரத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் அனைத்தும் மறைக்கப்படுகின்றன. வரி விதிப்பின்றி சந்தைப் பொருளாதாரம் சில குறிப்பிட்ட உற்பத்தி, நுகர்வு, முதலீடு, வேலை வாய்ப்பு, போன்ற பிற நிலைகளையும், வடிவமைப்பையும் அடையும் என்று ஒருவர் கூறலாம். வரி விதிப்பின் இருப்பு, இந்த மட்டங்களையும், நல்லவைகளையும், அல்லது மோசமானத் திருத்தங்களையும் மாற்றியமைக்கலாம். இத்தகைய மாறுதல்கள் கூட்டாக வரிவிதிப்பின் விளைவுகள் என்று கூறலாம்.

லைசெஸ் /பைரேத்துவ செல்வாக்கின் கீழ் ஒரு காலம் இருந்தது, அரசு நடுநிலை வரிக் கொள்கையை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அது வாதிட்டது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மாநிலத்தால் எழுப்பப்பட்ட வருவாய், சந்தை சக்திகளால் உருவாக்கப்பட்ட பொருளாதார அளவுருக்களில் ஏதேனும் அல்லது குறைந்தபட்ச மாறுபட்ட மாறுபாட்டை ஏற்படுத்தக்கூடும். அத்தகைய கொள்கை 'பொது நிதி பகுத்தறிவு' என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இது, அரசின் நிதிச் செயல்பாடு, சாத்தியமான அளவுக்கு, பொருளாதாரத்தில் வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதை அல்லது அதன் அளவுகோலுக்கான ஒப்பீட்டு நிலையைப் பாதிக்கக் கூடாது என்பதைக் குறிக்கிறது. சுதந்திரமான சந்தை முறைமையில், ஆதார ஒதுக்கீடு மற்றும் உற்பத்தி ஆகியவற்றின் வடிவங்கள் பல்வேறு பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கு இடையில் உள்ள பதிலீடான சமூக ஓரளவு விகிதத்திற்கு இணங்குவதைக் குறிக்கின்றன. வெளிப்படையாக இந்த கூற்றில் இரண்டு அடிப்படை அனுமானங்கள் உள்ளன. அவை பின்வருமாறு:

- சுதந்திர சந்தையால் உருவாக்கப்படும் பொருளாதார அளவீடுகள், பொருளாதாரத்தால் சிறந்த முறையில் அடையக்கூடிய ஒன்றாகும்.
- பொருளாதாரத்தில் எவ்வித இடையூறுமின்றி, போதுமான வரி வருவாயை அரசு உயர்த்த முடியும்.

இந்த இரண்டு அனுமானங்களும் யதார்த்தமற்றவை. சந்தை சக்திகள் தங்களால் உகந்த விளைவை அரிதாகவே ஏற்படுத்தும் என்பது இப்பொழுது நன்கு அறியப்படுகிறது. ஒரு சுதந்திரமான சந்தை இயக்கம் வர்த்தக சுழற்சிகளை, வருமானம் மற்றும் செல்வத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகள், சமநிலையற்ற வளர்ச்சி மற்றும் பிற இடையூறுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. உண்மையில், சில கடுமையான நிபந்தனைகள் திருப்தியடைந்தால்தான் வளங்களின் அனுசூலமான ஒதுக்கீடும் பிற விரும்பத்தக்க முடிவுகளும் நெருங்கி வர முடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, வரிவிதிப்புக்கு பொருந்தக்கூடிய சந்தை, போட்டித்தன்மையுடையதாக இருப்பதால், பகுத்தறிவுற்ற நுகர்வோர் நடத்தை, வழங்குநர்களின் முற்றூரிமை நடைமுறைகள், தொழில்நுட்ப முரண்பாடுகள், சந்தையின் முழுமையற்ற அறிவு போன்ற பலவிதமான குறைபாடுகள் உள்ளன. அதே போல் மற்றொரு கடுமையான நிபந்தனை, பொருட்களின் புறநிலைகள் இல்லாமை — பொதுப் பொருட்கள் விஷயத்தில் திருப்தியடையாத ஒரு நிபந்தனை ஆகும்.

ஒரு நவீன அரசுக்கு மொத்த தேசிய வருவாயின் கணிசமான விகிதாச்சாரத்தை உருவாக்கும் அளவிலான வருவாய் தேவைப்படுகிறது. அதன் சுத்த அளவு நடுநிலைமையை விதிக்கிறது. இப்படி ஒரு வரி விதிப்பு முறை இருக்க முடியாது. மேலும், சந்தை நுட்பத்தின் குறைபாடுகளை சரிசெய்ய வேண்டிய அவசியம் உள்ளது மற்றும் வரி அமைப்பு இந்த நோக்கத்திற்காக பல்வேறு கொள்கை கருவிகளை சித்தரிக்கும் ஒரு வளமான நிலத்தை வழங்குகிறது. எனவே, ஒட்டுமொத்த சமூக நலன்களை அதிகப்படுத்துவதற்கு சந்தை முடிவுகளை மறு சீரமைப்பு செய்யும் நோக்கத்துடன் வரி கருவிகள் வகுக்கப்படலாம். இந்த கருவிகள், பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் இலைகளுக்கு இடையே மாற்றீடு மற்றும் தொழில்நுட்ப விகிதங்களைக் கொண்ட சமூக இறுதிநிலை விகிதங்களுக்கிடையில் சமநிலையைக் கொண்டுவருவதற்கு உதவ வேண்டும். அதே கருத்தை, பொது மற்றும் தனியார்

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

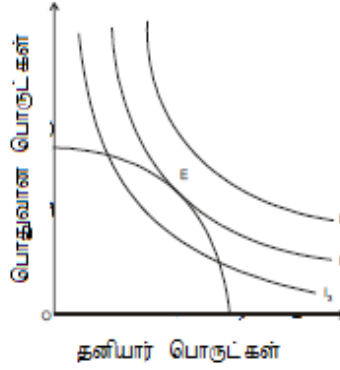
குறிப்புகள்

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

சரக்குகளுக்கு இடையே தேர்ந்தெடுப்பதில் பொருளாதாரம் முழுவதற்கும் விரிவுபடுத்தப்படலாம். இது படம் 6.1 இல் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

உற்பத்திச் சாத்தியக்கூறு வளைவு, பொருளாதார மற்றும் வளங்களின் பயன்பாட்டிலிருந்து உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொது மற்றும் தனியார் பொருட்களின் சாத்தியமான சேர்க்கைகளை AB -ல் வழங்கப்படும். I₁, I₂, I₃ ... சமூக பற்றுதல் வளைவுகள், தனிப்பட்ட மற்றும் பொதுப் பொருட்களின் பல்வேறு சேர்க்கைகளை காட்டும், அவை சமுதாயத்திற்கு சமமானதாகும். எனவே, பொது மற்றும் தனியார் சரக்குகளுக்கு இடையே உள்ள உகந்த ஒதுக்கீடாக, புள்ளி E மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு இருக்க வேண்டும். பொருளாதாரத்தை மிக அருகாமையில் கொண்டு வரும் எந்த ஒரு நிதிச் செயலையும் அது ஒதுக்கீடு செய்யும் திறனை நோக்கி பங்களிக்கும். பொருளாதாரத்தை, புள்ளி E நிலையிலிருந்து விலகிச் செல்லும் எந்த ஒரு நிதிய நடவடிக்கையும் அதற்கு பாதகமாக அமையும்.

படம். 6.1 பொது மற்றும் தனியார் பொருட்களுக்கு இடையே உகந்த ஒதுக்கீடு

நாம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கும் பொருளாதாரத்தில் வரிவிதிப்பைப் பயன்படுத்துவது சந்தைப் பொறிமுறையை அழிப்பதற்காக அல்ல, மாறாக அதன் உழைப்பினை நெறிப்படுத்துவதற்கும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் உள்ளன என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். எனவே, அனைத்து வரி நடவடிக்கைகளும் சந்தையில் உள்ள தேவை மற்றும் அளிப்பு சக்திகளின் மீது அவற்றின் தாக்கங்களின் மூலம் வேலை செய்கின்றன.

வரி நடவடிக்கைகள், வாங்குபவர்களின் செலவழிக்கத்தக்க வருவாயை (தனிநபர்கள், நிறுவனங்கள் மற்றும் பலவற்றில்) குறைத்து, அவர்களின் தேவைகளை பாதிக்க செய்கின்றன அல்லது அவற்றின் அளிப்பு விளைவுகளால் பொருளாதாரம் மீது ஒரு முக்கியமான தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்விரு நேர்வுகளிலும், உரிய தேவை மற்றும் அளிப்பு நெகிழ்வுத்திறன், அவற்றின் பங்கினை வகிக்கின்றன.

இந்த நிகழ்வு மாறுவதால் தேவை மற்றும் அளிப்பு வினைகள் இரண்டும் கலந்து புதிய சுற்று விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. வரிகளை திணிப்பதன் மூலம் ஏற்படும் சந்தை நடத்தையின் திரிபுகள் பிகோ அறிவிப்பு விளைவுகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

ஒரு வரி முறையின் விளைவுகள் வழக்கமாக ஒரு மேடை-வாரியான தேர்வுக்கு ஆட்படுத்தும் ஒரு பல-நிலை நிகழ்வு ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, முதல் கட்டம் வரி விதிப்பைக் கொண்டு வருவது, வரி செலுத்தும் சட்டபூர்வமான பொறுப்புடையதுள்ள வருமானத்தைக் குறைக்கிறது. விளைவுகளின் இறுதிக் கட்டம் நிகழ்வு பற்றிய உண்மையுடன் தொடர்புடையது. இந்த இரண்டு உச்சங்களுக்கு இடையில் பல நிலைகள் உள்ளன. வரிவிதிப்பு விளைவுகள் பல்வேறு நிலைகளில் ஆய்வு செய்யப்படலாம். இந்தத் தேர்வு நமது ஆய்வின் நோக்கத்தையும் மற்றும் /அல்லது பொருளாதாரத்தின் மீது வெவ்வேறு வரி விளைவுகளின் ஒப்புமையையும் பொறுத்துள்ளது.

விளைவுகளை பற்றிய நமது விவாதம் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ ஒருங்கிணைந்த அளவாக நாம் கட்டுப்படுத்தலாம். ஒரு பொதுவான பொருளாதார பிரிவின் நடத்தை, ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதாரத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட மட்டத்தை எட்டுவதற்கு முக்கியமாக கருதப்படும். வரிவிதிப்பினால் ஏற்படும் பல விளைவுகளை பொது செலவினங்களின் மூலம் சமன் செய்ய முடியும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எடுத்துக்காட்டாக, பொது வரிவிதிப்பு தனியார் துறையின் சேமிப்பைக் குறைத்துவிட்டால், அரசாங்கத் துறை ஓரளவாவது எதிர் நடவடிக்கைகளைச் செய்ய முடியும். மேலும் இத்தகைய எதிர் சமன்படுத்தும் விளைவுகள் பொருளாதாரத்தில் தனியார் துறையிலும் கூட இருக்கலாம். உதாரணமாக, ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிற்துறைக்கு மானியங்களை வழங்குவதன் மூலம் அரசாங்கம் அதன் இலாப வரிகளை நடுநிலைப்படுத்தி இருக்கலாம். பின்வரும் நான்கு முக்கிய விளைவுகள் விவாதத்திற்காக எங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் (a) உற்பத்தி மற்றும் வளர்ச்சி, (b) விநியோகம், (c) பொருளாதார நிலைப்படுத்தும், மற்றும் (d) பணவீக்க அழுத்தங்கள்.

6.4.1 உற்பத்தி மற்றும் வளர்ச்சி மீதான வரிவிதிப்பின் விளைவுகள்

டால்டனின் வரிசையில், உற்பத்தி மற்றும் வளர்ச்சி மீதான வரிவிதிப்பின் விளைவு பற்றி ஆய்வு செய்யப்படலாம்

- (i) பணித்திறன், சேமித்தல் மற்றும் முதலீடு செய்தல் மற்றும்
  - (ii) வேலை செய்யும் விருப்பம், சேமித்தல் மற்றும் முதலீடு செய்தல்.
- இந்த விளைவுகளை பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான ஒரு மாற்று வழி அவற்றைப் பிரித்தெடுப்பதாகும்
- (a) தற்போதுள்ள உற்பத்தி வளங்களின் ஒதுக்கீட்டில் மாற்றம் மற்றும்
  - (b) இந்த உற்பத்தி வளங்களை விநியோகத்தில் மாற்றம் செய்து, அவற்றை வேலை செய்யும் திறன் (மற்றும் விருப்பம்), சேமித்தல், முதலீடு செய்தல் ஆகிய திறன்களில் வெளிப்பாடுகளாக பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஒரு உற்பத்திக் காரணியின் மீது வரி விதிப்பதன் விளைவைக் கொண்டு, சந்தையில் வழங்கப்படும் மொத்த அளிப்பையும், அது பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்த உள்ளடக்கத்தில் வெவ்வேறு உற்பத்தி வளங்களின் எதிர்வினையும் காரணிக்கு காரணி மாறுபடும். மேலும், வரி செலுத்தப்படாத பல சக்திகள் இங்கு வரி விதிப்புக்கு வலுவான

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவது தெரியவருகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு வரிக்குச் சொந்தமாக நிலம் வழங்கப்படலாம் என்ற பதில் பூஜ்ஜியத்திற்கு அருகில் இருக்கக்கூடும். அதே சமயம், பயன்பாட்டு முறையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்க முடியும். அதுபோல, உழைப்பைப் பொறுத்த வரை, பல நீண்டகால சக்திகள், மொத்த உழைப்பு அளிப்பையும், அதன் உற்பத்தித் திறனையும் தீர்மானிக்க வருகின்றன. மூலதனத்தைப் பொறுத்த வரை, சேமிப்பு மற்றும் முதலீட்டின் மூலம் வருடாந்திர ஒப்பந்தங்களும், அதன் பயனீட்டு மாற்றங்களில் முக்கியமானவையாக தோன்றுகின்றன. ஆனால் இங்கும் பல பொருளியல் சாராத சக்திகள் தங்கள் வலிமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, தனியார் சொத்துரிமை மற்றும் மரபுரிமை நிறுவனங்கள் மூலம், பெரும்பாலான மக்கள் முதியோர் காலத்தில் உதவுவதற்காகவும் மற்றும் அவசர காலங்களில் உதவவும் மற்றும் குழந்தைகளுக்காகவும் சேமிக்க விரும்புவார்கள். இதேபோல சில சமூகங்களில், சொத்துக்கள் உருவாக்குவது, வரி விதிப்பதை மீறி மக்கள் சமூக கவரவத்தை கொண்டு வரலாம்.

A. சேமிப்பு மற்றும் முதலீட்டு மீதான விளைவு

இங்கு வரி செலுத்துவவர்களை காப்பாற்ற வேண்டும் என்று மட்டும் எண்ணாமல் அவர்கள் சேமித்து முதலீடு செய்யும் திறனையும் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். சந்தைப் பொருளாதாரங்களில் நாம் வழக்கமாக பெறும் வருமானங்கள் மற்றும் செல்வங்களின் ஏற்றத் திறன்களுடன், சேமிப்பு திறனும் உயர் வருவாய்ப் பிரிவினர்களின் கையில் கணிசமாகக் குவிந்துள்ளது. இந்த நிகழ்வு குறிப்பாக வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் வலுவாக உள்ளது. இது, சேமிக்கும் திறனை உருவாக்குவதற்கும் பராமரிப்பதற்கும், நாம் பணக்கார பிரிவுகளை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று இது குறிக்கிறது. ஆயினும் இந்த பரிந்துரை, நவீன நலன்புரி அரசின் விநியோக நோக்கத்திற்காக போராடுவதோடு, பல சமூக மற்றும் அரசியல் அமைதியின்மைகளையும் உருவாக்குகிறது. ஒரு வரி அமைப்பு, எனவே, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மட்டுமே பின்னடைவு கூறுகளை இடமளிக்க முடியும். அவற்றின் பயன்பாடு, குறிப்பாக வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில், பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் மூலதனக் குவிப்புக்கான தேவைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் மொத்த சேமிப்பு திறன் குறைவாகவே உள்ளது. ஆனால் அவர்கள் நிச்சயமாக மாநில வருவாய் ஒரு பிரத்யேக ஆதாரமாக நம்பியிருக்க முடியாது. மேலும், பிற்போக்கு வரிகளின் அதிகப்படியான பயன்பாடும் வேலை செய்யும் திறன் கூட குறைகிறது. வளர்ச்சியடையாத நாட்டில், மொத்த தன்னார்வத் திறனைக் குறைவாகக் கொண்டிருக்கும் நாடு, அரசு அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்து சமூகத்தின் சார்பாக சேமிக்க முடிவு செய்யலாம். அந்த நிலையில் ஏழை எளிய மக்களுக்கும் வரி விதிக்கப்படும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வளர்ச்சியற்ற நாட்டில், சமயங்கு மற்றும் வளர்ச்சி இலக்குகளுக்கு இடையே மோதல் ஏற்படலாம் வேறொரு கோணத்திலிருந்து பார்த்தால், உடனடியாக நுகர்வு மற்றும் எதிர்கால நுகர்வு (மூலதனக் குவிப்பு மற்றும் வளர்ச்சியின்போது) ஆகியவற்றிற்கு இடையில் ஒரு தேர்வு ஆகும். இந்த மோதலை முடிந்தவரை சிறந்த முறையில் தீர்க்க வேண்டும். எவ்வாறாயினும், சில வெளிநாட்டு உதவிகள் கிடைக்கின்றன, அல்லது சில தடங்கடந்த ஆதாரங்கள் சுரண்டப்படக்கூடாது, இந்த பிரச்சினையின் தீர்வு எளிதானது.

இந்த இருவரும் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல என்றாலும் சேமிக்கக்கூடிய திறனுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் முதலீட்டிற்கான திறன் பற்றிய கேள்வியை இது நமக்குக் கொண்டு வருகிறது. ஒரு தனிப்பட்ட பொருளாதார அலகு என, ஒரு நபர் அல்லது நிறுவனம் சேமிக்க முடியும் ஆனால் பல்வேறு காரணங்களுக்காக முதலீடு செய்ய முடியாது. இதேபோல், அதைச் சேமிக்க முடியாது ஆனால் இன்னும் முதலீடு செய்யலாம். உதாரணமாக, ஒரு பொருளாதார அலகு வரி ஏய்ப்பு மூலம் சேமிக்க, சொல்ல முடியும் மற்றும் சேமிப்பு வெளிப்படையாக முதலீடு செய்ய முடியாது. அதே போல், சாதாரண வழியில் சேமிக்க முடியும், ஆனால் முதலீடு செய்ய வாய்ப்புகள் நிதி மற்றும் நிர்வாக தடைகள் மூலம் தடுக்கப்படலாம். எனவே, முதலீட்டிற்கான திறனைக் குறிப்பிடுகையில், எளிமைக்காக, பொருளாதார அலகு எந்தவொரு பொருளாதார காரணங்களாலும் முதலீட்டில் இருந்து அனுமதிக்கப்படாது, அனுமதி மற்றும் உரிமங்களின் கிடைக்காத தன்மை போன்றவை. இத்தகைய நடவடிக்கைகள், வரிகளுடன் இணைந்து, முதலீட்டை ஒரு வரியில் இருந்து மற்றொரு வரிக்குள் தள்ளும் வகையில் வடிவமைக்கப்படலாம், ஆனால் அதற்கு மேல் அல்ல.

ஒரு தனிப்பட்ட பொருளாதார அலகு, மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, சேமிப்பது முதலீட்டுக்கு அத்தியாவசியமானது அல்ல. வங்கிகள் மற்றும் பிற நிதி நிறுவனங்களில் இருந்து அதன் முதலீட்டு நடவடிக்கைகளுக்கு நிதியளிப்பதற்காக கடன் வாங்கலாம். ஆனால் இந்த விருப்ப தேர்வு பொருளாதாரம் முழுவதும் தொடங்கப்படவில்லை. அங்கு, நிதி நிறுவனங்கள் அடிப்படையில் சமூகம் சேமிப்பு முதலீட்டாளர்களின் கைகளில் சேர்ப்பது மற்றும் இதன்மூலம் முதலீடு செய்ய இயலும். வரவு உருவாக்கம் போன்றவற்றால், ஒரு கூடுதல் முதலீடு முயற்சிக்கப்பட்டால், அது விலையில் அதிகரிப்பு மற்றும் நுகர்வு குறைதல் மூலம் சமூகத்தில் கூடுதல் சேமிப்புகளை கட்டாயப்படுத்தும். இந்த உத்தி, அரசின் பற்றாக்குறை நிதி மூலம் பல்வேறு திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்குவதில் பின்தங்கியுள்ளது. இருப்பினும், கட்டாய சேமிப்பு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்பைக் காட்டிலும் விரும்பத்தக்கதாக இருக்கலாம், ஆனால் அதற்கு அப்பால் அல்ல, ஏனென்றால் பணவீக்க அழுத்தங்களை பொருளாதாரத்தில் அதன் உதவியாளர்களால் உருவாக்குகிறது.

சமூகத்தின் சேமிப்பகத்தை சேகரிப்பதற்காக நிதி நிறுவனங்கள் மற்றும் இயக்க முறைமை இருப்பதைக் காணலாம் முதலீட்டாளர்களுக்கு அவற்றைக் கொண்டு வருவது, முதலீட்டின் நிலை மற்றும் முறையானது நாட்டில் வரிவிதிப்பால் பெரிதும் பாதிக்கப்படும். ஏனெனில் முதலீட்டாளர்கள் அடிப்படையில் ஈடுபடவில் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். பல்வேறு வரி விதிப்பு நடவடிக்கைகளின் மூலம் முதலீட்டின் இலாபம் பாதிக்கப்படலாம்.

முதலாவதாக, சேமிப்புகளுக்கு தாங்களே வரி விதிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை நாம் கவனத்தில் கொள்கிறோம். அது நடந்தால், முதலீட்டாளர்கள் சிறிய அளவிலான சேமிப்புடன் விட்டுக்கொள்கிறார்கள், நாட்டின் ஒட்டுமொத்த முதலீட்டின் அளவு குறைகிறது (இது மற்ற திறன்களால் சமநிலைப்படுத்தப்பட்டாலொழிய, சேமிப்பதற்கு சமூகத்தின் திறன் அதிகரித்தல், அல்லது அரசாங்கத்தின் மீதான சேமிப்புக்கள் போன்றவை).

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

இரண்டாவதாக, நிறுவனங்கள் முதலீட்டு வருவாயை வரிவிதித்திருக்கலாம், அதனால் நிறுவனங்கள் சந்தையில் முதலீட்டுக்கு போதுமான ஆதாரங்களை திரட்ட முடியவில்லை. மூலதன சந்தைகள் வறண்டு போகலாம்.

முன்றாவதாக, தக்க வைத்துக் கொண்ட நிறுவனங்களின் இலாப வரிவிதிப்பு, முதலீட்டுக்கான உள் வளங்களை உற்பத்தி செய்யும் திறனைப் பெறுகிறது. அவர்கள் முதலீடுகளுக்காக கடன்படவேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். மற்றும் இதையொட்டி, செயல்பாட்டு இலாபங்களில் வட்டி செலுத்துதல்கள் தேவைப்படுகிறது. மொத்த மூலதன ஓட்டத்தைப் பராமரிக்க வேண்டுமானால் தொழில் சாராத பொருளாதார அலகுகள் மேலும் சேமிக்க வேண்டும் என்பதே இதன் நிகர விளைவாகும்.

வணிக அலகுகளில் அதிக வரிவிதிப்பு நிலை இரண்டு விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கிறது. முதலாவதாக, முதலீட்டிலிருந்து வரும் வரிக்கு முந்தைய வரி விகிதம், அவர்களின் வணிக ரீதியான நம்பகத்தன்மையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இது முதலீட்டின் மீது அனைத்து சுற்றுவட்டார அழுத்தத்தையும் விளைவிக்கும். இரண்டாவதாக, வணிகப் பிரிவுகள் தங்கள் இலாபத்தைக் குறைப்பதைவிட குறைவான செலவினங்களைக் கொண்டு தங்கள் செலவுகளை அதிகரிக்க முடியும் என்று கண்டறிக்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, இறுதிநிலை வரி விகிதம் ஒரு நிறுவனத்தின் இலாபத்தில் 60% எனில், ₹100 (மற்றும் எனவே முன் வரி இலாபம் ₹100 மூலம் குறைப்பு) கூடுதல் செலவினம் ₹60 ல் அதன் வரிச் சுமையைக் குறைக்கிறது. இதனால் அதன் வரி இலாபம் ₹40 ஆல் குறைக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாக, கடுமையான வரிவிதிப்புக்கு உட்பட்ட நிறுவனங்கள், அலுவலகக் கட்டிடங்கள், குளிர்சாதனம், அறைகலன்கள், கார்கள், தொலைபேசிகள், அலுவலர்களுக்கு உதவித் தொகை, மற்றும் பலவற்றில் லாபம் சம்பாதிக்கின்றன.

மற்ற வரி பொருட்களும் முதலீடு செய்வதற்கான திறனை பாதிக்கின்றன. உதாரணமாக, நிறுவனங்கள் ஒரு வருடத்திலிருந்து மற்றொன்றுக்கு இழப்புக்களைச் செயல்படுத்த அனுமதித்தால், பல ஆண்டுகளுக்கு மேல் அவர்களின் சராசரி வரி பொறுப்பு குறைக்கப்படலாம் மேலும் அவை முதலீட்டிற்கான அதிக வளங்களைக் கொண்டிருக்கும். இதற்கு மாறாக, இழப்புகளை ஈடு செய்ய முடியாவிட்டால், நஷ்டத்தின் ஓராண்டு காலத்தில், வரி செலுத்துவதில்லை. இலாபம் முழுவதும் வரி செலுத்துவதில் வீழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. அதேபோல், ஏயுவு விஷயத்தில், ஒரு நிறுவனம் ஈட்டிய இலாபங்களைக் குறிப்பிடாமல் சேர்க்கப்பட்ட மதிப்பில் ஒரு வரி செலுத்துகிறது. இதனால் இலாபம் இல்லாத ஆண்டுகளில் முதலீடு செய்யும் திறன் குறைகிறது. அதே போல், நிறுவனங்கள் சொத்து மற்றும் சொத்து வரிகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டால், அவற்றின் மொத்த சொத்துக்கள் குறைந்து, அவற்றின் விரிவாக்க திறனும், கடன் வாங்கும் திறனும் பாதிக்கப்படும்.

வளர்ச்சியடையாத ஒரு நாட்டிற்கு, இந்த அனைத்து நோக்கங்களும் ஒரு சிறப்பு தாங்கி ஆகும். அத்தகைய ஒரு நாட்டிற்கு விரைவான மற்றும் சமச்சீர் (இடை-துறை மற்றும் இடைப்பட்ட) வளர்ச்சி தேவை. அதன்படி, அத்தகைய நாடு மூலதனக் குவிப்புகளின் ஆதாரங்களில் உண்ணாத வரி ஆவணங்களைத் தேட வேண்டும், மேலும் இது விரிவாக்கவும் மற்றும் புதிய சொத்துக்களை உருவாக்கவும் நிதிகளை பயன்படுத்த அனுமதிக்கிறது. மேலும், வரிவிதிப்புக் கருவிகள் பல்வேறு வகைத் தொழிற்சாலைகளுக்கிடையே அதிக

முன்னுரிமையுள்ள தொழில்களில் பாரபட்சம் காட்ட வேண்டும். இத்தகைய வரிக் கருவிகள் வரி விடுமுறை நாட்கள், விலக்குகள், தள்ளுபடிகள், உயர் மதிப்பு இழப்புக் கொடுப்பனவு மற்றும் பலவற்றைப் பெறலாம். இந்த நடவடிக்கைகள் தங்கள் வருமானத்திற்கு அதிக நிதியை தக்க வைத்துக் கொள்ளவும், முதலீட்டின் இலாபத்தை அதிகரிக்கவும் அனுமதிக்கின்றன. இதே கொள்கையை, ஒப்பீட்டளவில் வளர்ச்சியடையாத பகுதிகளில் உள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கும் விரிவுபடுத்தலாம்.

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

6. நடுநிலையான வரிக் கொள்கையை அரசு ஏன் விதிக்கிறது?
7. ஒரு பின்தங்கிய நாட்டில் பிற்போக்கு வரி அதிகமாக பயன்படுத்துவதால் என்ன பாதிப்பு?

6.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. இதை எளிமையாக வைக்க, தனிநபரின் வருமானம் மற்றும் வியாபார இலாபங்கள் ஆகியவற்றில் அரசாங்கத்தால் விதிக்கப்படும் வரி கட்டாயமாகும்.
2. அபராதங்களும் (நீதிமன்ற அபராதங்கள் போன்றவை) இழப்பீட்டின் கட்டாய கொடுப்பனவுகள் அல்ல. ஆனால் அவை வரிகளிலிருந்து வேறுபட்டவை, ஏனெனில் அவை சில குற்றங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதோடு பொது வருவாயை உயர்த்துவதற்காக இல்லாதவைகளாகும். எனவே, அபராதங்கள் வரிகளாக வகைப்படுத்தப்படக்கூடாது.
3. வருமானம் அதிகரிக்கும் போது, வரி செலுத்துவதின் வரி செலுத்தும் பொறுப்பு, முழுமையான அர்த்தத்தில் மட்டுமல்லாமல், அவரது வருமானத்தில் ஒரு விகிதத்திலும் அதிகரிக்கிறது என்றால், அது ஒரு முற்போக்கான வரி என்று அழைக்கப்படுகிறது.
4. நேரடி வரி விதிப்பில், ஒரு வரி செலுத்துபவரின் பொறுப்பு, அவரது செலுத்தும் திறன் குறித்த சில குறிகாட்டும் /அளவின் அடிப்படையில் மதிப்பிடப்படுகிறது.எடுத்துக்காட்டாக, வருமான வரி என்பது ஒரு நேரடி வரி ஆகும். ஏனெனில், இந்த வழக்கில், ஒரு வரி செலுத்துபவரின் பொறுப்பு, அவரது 'வரி செலுத்தும் வருமானத்தின் 'அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.
5. ஒரு பொருளின் மீதான வரி அதன் மதிப்பின் அடிப்படையில் அளவிடப்பட்டால், அது விளம்பர மதிப்பு ஆகும். விளம்பர வரியேற்றத்தின் அனுகூலமானது, வரி விதிப்பில் உள்ள பொருளின் மதிப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் அதன் வரவுகள் தானாகவே அதிகரிக்கிறது என்பதே ஆகும். சில சந்தர்ப்பங்களில், ரயில் பயணிகளின் கட்டணங்களில் ஒரு சதவீதமான வரி போன்று, ஒரு விளம்பர வளமை வரி என்பது மிகவும் நியாயமான மற்றும் சமமான ஒன்றாகும். இருப்பினும், விளம்பர வளம் இருப்பது, இது பணவீக்க அழுத்தங்களைக் கொடுக்கிறது, எனவே இயற்கையில் பிற்போக்குத்தனமாக இருக்கிறது.

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

6. ஒரு நவீன அரசுக்கு மொத்த தேசிய வருவாயின் கணிசமான விகிதாச்சாரத்தை உருவாக்கும் அளவிலான வருவாய் தேவைப்படுகிறது. அதன் சுத்த அளவு நடுநிலைமையை விதிக்கிறது. இப்படி ஒரு வரி விதிப்பு முறை இருக்க முடியாது. மேலும், சந்தை நுட்பத்தின் குறைபாடுகளை சரிசெய்ய வேண்டிய அவசியம் உள்ளது மற்றும் வரி அமைப்பு இந்த நோக்கத்திற்காக பல்வேறு கொள்கை கருவிகளை சித்தரிக்கும் ஒரு வளமான நிலத்தை வழங்குகிறது. எனவே, ஒட்டுமொத்த சமூக நலன்களை அதிகப்படுத்துவதற்கு சந்தை முடிவுகளை மறு சீரமைப்பு செய்யும் நோக்கத்துடன் வரி கருவிகள் வகுக்கப்படலாம்.
7. பிற்போக்கு வரிகளின் அதிகப்படியான பயன்பாடும் வேலை செய்யும் திறன் கூட குறைகிறது. வளர்ச்சியடையாத நாட்டில், மொத்த தன்னார்வத் திறனைக் குறைவாகக் கொண்டிருக்கும் நாடு, அரசு அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்து சமூகத்தின் சார்பாக சேமிக்க முடிவு செய்யலாம். அந்த நிலையில் ஏழை எளிய மக்களுக்கும் வரி விதிக்கப்படும்.

6.6 சுருக்கம்

- இதை எளிமையாக வைக்க, தனிநபரின் வருமானம் மற்றும் வியாபார இலாபங்கள் ஆகியவற்றில் அரசாங்கத்தால் விதிக்கப்படும் வரி கட்டாயமாகும்.
- வரி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட சேவைக்கு அல்லது அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட ஒரு பொருளுக்காக வரிசெலுத்துவோரால் கொடுக்கப்படும் விலை அன்று. அரசாங்கத்திடம் இருந்து வரி செலுத்துவோர் பெறும் சலுகைகள், அவர்கள் வரி செலுத்துபவர்கள் என்ற அடிப்படையில் தொடர்புடையவை அல்ல.
- வரி செலுத்துபவர்களின் வரிப் பொறுப்பு அவரது வருமானத்தின் ஒரு பகுதியாக குறையும்போது, அவரது வருமானம் அதிகரித்தாலும், அது பிற்போக்கான வரி என்று அழைக்கப்படுகிறது. எனினும், இதை பொறுத்தவரையிலும் கூட முழுமையான வரி பொறுப்பு அதிகரிக்கக்கூடும்.
- வரியின் அடிப்படை என்பது வரிப்பணத்தின் நிகர வருமானம் அல்லது செல்வம் அல்லது நுகர்வுச் செலவு போன்ற வரி விதிப்புக்கான சட்ட விளக்கமாகும். வரி விதிப்பு என்ற சொற்றொடர், வரி அடிப்படையில் ஒரு அலகுக்கு ஒரு வரியின் அளவை குறிக்கப் பயன்படுகிறது. எனவே, வரி விதிப்பு அடிப்படையில் மாற்றம் கொண்டு வரப்படும்போது, வரி விதிப்பு முறை மாறினால் அது விகிதாசார வரி என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- வரிவிதிப்பின் அதிகரிப்புடன் வளர்ச்சி விகிதம் சரிந்தால், அது பிற்போக்கு வரிவிதிப்பு எனப்படும். இது இரண்டு வடிவங்களை உடையது. முதல் நேர்வில், வரிவிதிக்கத்தக்க அடிப்பாகம் முழுவதும் இரண்டு தளங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. கீழ் தளத்தில் வரி விதிக்கப்படுவதில்லை, அதே நேரத்தில் மேல்மட்ட தளங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் வரிவிதிக்கப்படுகிறது.

- மேலே குறிப்பிட்டது போன்ற முன்னேற்ற போக்கானது, ஒரு வரியின் சமையை (அல்லது பணத்திற்கு சமமான) மட்டுமே குறிப்பதாக இருக்கும் என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். வரி செலுத்துபவர்களின் மீதான உண்மையான சமையை இது ஒத்ததாக இருக்க வேண்டியதில்லை, அதாவது வரி செலுத்துபவர் தியாகம் செய்ய வேண்டியுள்ளது.
- அதிகாரிகள் நேரடியாக சட்ட நிறுவனங்கள் (அதாவது தனிநபர்கள், குடும்பங்கள், வியாபார நிறுவனங்கள், நிறுவனங்கள் போன்ற வரி செலுத்துபவர்களுக்கு) வரி விதிக்கலாம் அல்லது அவர்கள் சட்ட அமைப்புகளால் மறைமுகமாக ஒரு வரியை விதிக்கலாம். அதன் பின்னர், விற்பனையாளர்கள், வாங்குபவர்கள், போக்குவரத்து செய்பவர்கள், சேவை வழங்குநர்கள், சுற்றுலாப் பயணிகள் போன்ற சட்ட ரீதியான நிறுவனங்களைத் தயாரித்து அவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்க வேண்டும். எனவே, முந்தைய முறையில் விதிக்கப்படும் வரி என்பது நேரடி வரி ஆகும். அதே நேரத்தில், பிந்தைய இரகத்தின் ஒரு வரி மறைமுகமானது.
- நேரடி வரி விதிப்பில், ஒரு வரி செலுத்துபவரின் பொறுப்பு, அவரது செலுத்தும் திறன் குறித்த சில குறிகாட்டும் /அளவின் அடிப்படையில் மதிப்பிடப்படுகிறது.எடுத்துக்காட்டாக, வருமான வரி என்பது ஒரு நேரடி வரி ஆகும். ஏனெனில், இந்த வழக்கில், ஒரு வரி செலுத்துபவரின் பொறுப்பு, அவரது 'வரி செலுத்தும் வருமானத்தின் 'அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.
- மறைமுக வரிகள் என்பது அடையாளம் காணப்பட்ட பொருட்கள், சேவைகள் மற்றும் செயல்பாடுகளின் மீது 'விதிக்கப்பட்டவை', அவை தனித்தனியான சட்ட நிறுவனங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட உருப்படிகளுடன் தங்கள் 'சங்கத்தின்' சில குறிப்பிட்ட தன்மையின் அடிப்படையில் சேகரிக்கப்பட்டவை. கலால் வரிகள், சுங்க வரிகள், விற்பனை/கொள்முதல் வரிகள், மதிப்புக் கூட்டு வரிகள், சேவை வரி, கேளிக்கை வரி, மோட்டார் வாகன வரி போன்ற சில உதாரணங்கள் ஆகும்.
- நேரடி மற்றும் மறைமுக வகைகளில் வரிகளை வகைப்படுத்துவது அவற்றின் நிகழ்வுகளை மாற்றுவதன் அடிப்படையில் அல்ல. அத்தகைய மாற்றங்கள், தற்காலிகமான மாற்றங்கள் மற்றும் வழங்கல் நெகிழ்ச்சி ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது. இருப்பினும், ஒரு மறைமுக வரி ஏற்படும் நிகழ்வு முன்னோக்கி நகர்த்தப்படும் என்று அதிகாரிகள் பெரும்பாலும் கருதுகின்றனர்.
- விளம்பர வரியேற்றத்தின் அனுகூலமானது, வரி விதிப்பில் உள்ள பொருளின் மதிப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் அதன் வரவுகள் தானாகவே அதிகரிக்கிறது என்பதே ஆகும். சில சந்தர்ப்பங்களில், ரயில் பயணிகளின் கட்டணங்களில் ஒரு சதவீதமான வரி போன்று, ஒரு விளம்பர வளமை வரி என்பது மிகவும் நியாயமான மற்றும் சமமான ஒன்றாகும். இருப்பினும், விளம்பர வளம் இருப்பது, இது பணவீக்க அழுத்தங்களைக் கொடுக்கிறது, எனவே இயற்கையில் பிற்போக்குத்தனமாக இருக்கிறது.

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

- லைசென்ஸ் /பைரேத்துவ செல்வாக்கின் கீழ் ஒரு காலம் இருந்தது, அரசு நடுநிலை வரிக் கொள்கையை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அது வாதிட்டது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மாநிலத்தால் எழுப்பப்பட்ட வருவாய், சந்தை சக்திகளால் உருவாக்கப்பட்ட பொருளாதார அளவுருக்களில் ஏதேனும் அல்லது குறைந்தபட்ச மாறுபட்ட மாறுபாட்டை ஏற்படுத்தக்கூடும். அத்தகைய கொள்கை 'பொது நிதி பகுத்தறிவு' என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.
- ஒரு சுதந்திரமான சந்தை இயக்கம் வர்த்தக சுழற்சிகளை, வருமானம் மற்றும் செல்வத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகள், சமநிலையற்ற வளர்ச்சி மற்றும் பிற இடையூறுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. உண்மையில், சில கடுமையான நிபந்தனைகள் திருப்தியடைந்தால்தான் வளங்களின் அனுகூலமான ஒதுக்கீடும் பிற விரும்பத்தக்க முடிவுகளும் நெருங்கி வர முடிகிறது.
- ஒரு நவீன அரசுக்கு மொத்த தேசிய வருவாயின் கணிசமான விகிதாச்சாரத்தை உருவாக்கும் அளவிலான வருவாய் தேவைப்படுகிறது. அதன் சுத்த அளவு நடுநிலைமையை விதிக்கிறது. இப்படி ஒரு வரி விதிப்பு முறை இருக்க முடியாது. மேலும், சந்தை நுட்பத்தின் குறைபாடுகளை சரிசெய்ய வேண்டிய அவசியம் உள்ளது மற்றும் வரி அமைப்பு இந்த நோக்கத்திற்காக பல்வேறு கொள்கை கருவிகளை சித்தரிக்கும் ஒரு வளமான நிலத்தை வழங்குகிறது.
- வரி நடவடிக்கைகள், வாங்குபவர்களின் செலவழிக்கத்தக்க வருவாயை (தனிநபர்கள், நிறுவனங்கள் மற்றும் பலவற்றில்) குறைத்து, அவர்களின் தேவைகளை பாதிக்க செய்கின்றன அல்லது அவற்றின் அளிப்பு விளைவுகளால் பொருளாதாரம் மீது ஒரு முக்கியமான தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்விரு நேர்வுகளிலும், உரிய தேவை மற்றும் அளிப்பு நெகிழ்வுத்திறன், அவற்றின் பங்கினை வகிக்கின்றன.
- ஒரு வரி முறையின் விளைவுகள் வழக்கமாக ஒரு மேடை-வாரியான தேர்வுக்கு ஆட்படுத்தும் ஒரு பல-நிலை நிகழ்வு ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, முதல் கட்டம் வரி விதிப்பைக் கொண்டு வருவது, வரி செலுத்தும் சட்டபூர்வமான பொறுப்புடைமையுள்ள வருமானத்தைக் குறைக்கிறது. விளைவுகளின் இறுதிக் கட்டம் நிகழ்வு பற்றிய உண்மையுடன் தொடர்புடையது.
- ஒரு உற்பத்திக் காரணியின் மீது வரி விதிப்பதன் விளைவைக் கொண்டு, சந்தையில் வழங்கப்படும் மொத்த அளிப்பையும், அது பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்த உள்ளடக்கத்தில் வெவ்வேறு உற்பத்தி வளங்களின் எதிர்வினையும் காரணிக்கு காரணி மாறுபடும். மேலும், வரி செலுத்தப்படாத பல சக்திகள் இங்கு வரி விதிப்புக்கு வலுவான தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவது தெரியவருகிறது.
- சமூகத்தின் சேமிப்பகத்தை சேகரிப்பதற்காக நிதி நிறுவனங்கள் மற்றும் இயக்க முறைமை இருப்பதைக் காணலாம் முதலீட்டாளர்களுக்கு அவற்றைக் கொண்டு வருவது, முதலீட்டின் நிலை மற்றும் முறையானது நாட்டில் வரிவிதிப்பால் பெரிதும் பாதிக்கப்படும்.

6.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

- சிறந்த வரி: இவை, பொது உட்கட்டமைப்பு முதலீடுகளின் மூலம் மதிப்பு பெற்ற நிலத்திற்கு விதிக்கப்படும் வரி அல்லது கட்டணமாகும்.
- விளம்பர மதிப்பு வரி: ஒரு விளம்பரச் மதிப்பு வரி என்பது பரிவர்த்தனை அல்லது சொத்தின் மதிப்பின் அடிப்படையில் அமைந்த வரி ஆகும். விற்பனை வரி அல்லது மதிப்பு-கூடுதல் வரி போன்றது வழக்கமாக ஒரு பரிவர்த்தனை நேரத்தில் விதிக்கப்படுகிறது.
- பின்னடைவு வரி: ஒரு பிற்போக்குத்தனமான வரி என்பது, அத்தகைய முறையில் சராசரி வரிவிதிப்பு விகிதம் குறைகிறது வரி விதிப்புக்கு உட்பட்டு தொகை அதிகரிக்கிறது.
- பிகோ விளைவு: பொருளாதாரத்தில், பிகோ விளைவு வெளியீட்டின் தூண்டுதல், உற்பத்தியின் போது, குறிப்பாக பணச்சுருக்கம் காரணமாக, செல்வத்தின் உண்மைச் சமநிலை உயருவதால், உற்பத்தி அதிகரிப்பதன் மூலமும், மற்றும் வேலை வாய்ப்பும் அதிகரிக்கிறது.
- ஏய்வு: சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (GST) என்று சில நாடுகளில் அறியப்படும் மதிப்புக் கூட்டு வரி (VAT) என்பது, உற்பத்தியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஒரு பொருளின் அல்லது சேவையின் மதிப்பு அதிகரிப்பின் அடிப்படையில் மதிப்பிடப்பட்ட ஒரு வகை வரி ஆகும் அல்லது பகிர்வு. ஏய்வு முக்கியமாக ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் வழங்கப்பட்ட பகிர்ந்த சேவைகள் மற்றும் உட்கட்டமைப்புகளுக்கு ஈடுசெய்கிறது.

குறிப்புகள்

6.8 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி கடமைகள் வரிகளாக நடத்தப்படாது இருக்கும் நிலைமையை குறிப்பிடுக.
2. விகிதாசார வரி என்றால் என்ன?
3. சராசரி வரி விகிதத்திற்கும், இறுதிநிலை வரி விகிதத்திற்கும் என்ன வித்தியாசம்?
4. வரிகளின் ஒட்டுமொத்த முன்னேற்றத்தைக் கணக்கிடுவது எப்படி?
5. உற்பத்தி மற்றும் வளர்ச்சி மீதான வரிவிதிப்பு மீதான டால்டன் பகுப்பாய்வு பற்றிய ஒரு சிறிய குறிப்பை எழுதுங்கள்.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. எடுத்துக்காட்டாக, தீர்வைகள் அல்லது பயனர் கட்டணங்கள் வரிகளாகவோ நடத்தப்படாது இருக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் சிலவற்றை உதாரணங்களுடன் விளக்கவும்.

வரி விதிப்பு ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

2. தனிநபர்கள் மீதான முற்போக்கான, விகிதாசார மற்றும் பிற்போக்கு வரிகளின் செயல்பாடு மற்றும் தாக்கத்தை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
3. “மறைமுக வரிகள் குறிப்பிட்ட அல்லது விளம்பர மதிப்புடையதாக இருக்கலாம்” இந்த அறிக்கையை நியாயப்படுத்துங்கள்.
4. வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளில் சேமிப்பு மற்றும் முதலீடு மீதான வரிவிதிப்பு விளைவு பற்றி விவாதிக்கவும்.

6.9 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புதுதில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B.P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹட்டன், E.W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பெங்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொதுப் பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

அலகு 7: நிதி கொள்கை: பொருள்

நிதி கொள்கை:
பொருள்

அமைப்பு

- 7.0 அறிமுகம்
- 7.1 நோக்கங்கள்
- 7.2 நிதி, நாணய மற்றும் பரிவர்த்தனை விகிதம்
கொள்கைகளுக்கிடையிலான தொடர்பு
- 7.2.1 வளரும் நாடுகளில் நிதி கொள்கை
- 7.3 நிதி நிர்வாகம்
- 7.3.1 வரவு செலவு திட்டத்தின் கோட்பாடுகள்
- 7.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 7.5 சுருக்கம்
- 7.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 7.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 7.8 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

7.0 அறிமுகம்

அரசாங்கங்களின் வரிவிதிப்பு மற்றும் செலவின நடவடிக்கைகளுக்கான ஒரு கூட்டுக் கால நிதிக் கொள்கை என அழைக்கப்படுகிறது. இரண்டு கருவிகள் - நிதி கொள்கை மற்றும் பணவியல் கொள்கைகள் – பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அரசாங்கம் அதன் பொருளாதாரப் பணிகளை நிறைவேற்றும். பொருளாதாரத்தின் ஒட்டுமொத்த உற்பத்தியை அதிகரிப்பதே நிதிக் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கமாகும். பணவியல் கொள்கைகளின் நோக்கம் வட்டி மற்றும் பணவீக்க வீதங்களை கட்டுப்படுத்துவதாகும். இது அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கையின் நோக்கத்தை அடைய தேவையான கடன் கிடைப்பதை கட்டுப்படுத்த மத்திய வங்கி அனுமதிக்கிறது. நிதிக் கொள்கையும், பணக்கொள்கையும் தனித்தனி அமைப்புகளால் நடத்தப்பட்டாலும், அவை ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ளன. நிதிப் பற்றாக்குறையைக் கட்டுப்படுத்த மத்திய வங்கி அடிக்கடி நடவடிக்கை எடுக்கிறது. பொருளாதாரத்தில் பணவீக்க அழுத்தத்தை உருவாக்குகிறது. மேலும் தொடர்பு பணவியல் மற்றும் நிதி கொள்கை நிதியச் சந்தைகளின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தது. சமீப காலங்களில், சில நாடுகளில் உள்ள மத்திய வங்கிகளும் அத்தகைய விதிகளை கொண்டு வந்திருக்கின்றன, இது நிதிச் செலவினங்கள் மற்றும் அதிக செலவு, மெதுவான நிதிய ஒருங்கிணைப்புக்கான அழுத்தங்களை அதிகரிக்க உதவுகிறது.

பொதுமக்களின் பணத்தை சேகரித்தல், வரவு வைத்தல், கையகப்படுத்தல் மற்றும் செலவு செய்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபடும் அனைத்து செலவுகளையும் உள்ளடக்கும் போது, நிதி நிர்வாகம் ஒரு முக்கிய பங்கை வகிக்கிறது. மக்களின் சமூக-பொருளாதார நலனில் இது முக்கியப் பங்காற்றுகிறது. நிதி அமைச்சகம் நிதியியல் துறையில் முன்னணி அரசு நிறுவனமாகும். இந்த அமைச்சகத்தின் முதன்மை அமைப்பானது வரிகள், நிதிச் சட்டங்கள், நிதி

நிதி கொள்கை:
பொருள்

நிறுவனங்கள், மூலதனச் சந்தை, மையம் மற்றும் மாநில நிதி மற்றும் யூனியன் வரவு செலவுத் திட்டம் ஆகியவை ஆகும்.

குறிப்புகள்

இந்த அலகு வளரும் நாடுகளில் நிதி மற்றும் பணக் கொள்கை பற்றிய விரிவான பகுப்பாய்வை அளிக்கிறது. நிதி நிர்வாகம் மற்றும் வரவு செலவுத் திட்டம் பற்றிய கோட்பாடுகளின் பங்கு பற்றியும் விவாதிக்கிறது.

7.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்:

- நிதிக் கொள்கையின் பொருளை புரிந்து கொள்ள முடியும்
- வளரும் நாடுகளில் நிதிக் கொள்கையை விவரிக்க முடியும்.
- நிதி விரிவாக்கத்தின் தாக்கத்தை விவாதிக்க முடியும்.
- நிதி நிர்வாகத்தின் பங்கினை பகுப்பாய்வு செய்ய முடியும்.
- வரவு செலவு திட்டம் போடுதல் பற்றிய கோட்பாடுகளை விளக்க முடியும்.

7.2 நிதி, நாணய மற்றும் பரிவர்த்தனை விகிதம் கொள்கைகளுக்கிடையிலான தொடர்பு

நிதிக் கொள்கை என்பது பொதுவாக வரிவிதிப்பு மற்றும் அரசாங்கச் செலவினங்களைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான அரசாங்கத்தின் விருப்பத்தை ஒட்டுமொத்த பொருளாதார நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துவது பற்றி குறிக்கிறது. நாளடைவில், நிதிக் கொள்கையின் பயன்பாடு அரசாங்க செலவினங்கள் அல்லது வரிவிதிப்பின் அளவு அல்லது இயைபில் மாற்றம் பெறுகிறது, இதனால் அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை மாறுகிறது. கொள்கை வகுப்பாளர்கள் கவனம் செலுத்தும் முக்கிய மாறுபாடுகள் அரசாங்கப் பற்றாக்குறை மற்றும் கடன், வரி மற்றும் செலவு அளவு ஆகியன அடங்கும்.

பொருளாதாரக் கொள்கையின் பரந்த நோக்கங்களை அடைவதற்காக பொருளாதாரத்தில் கடன் பெறும் மத்திய வங்கியின் கட்டுப்பாட்டை நாணய கொள்கை குறிப்பிடுகிறது. பணம் வழங்கல், வட்டி வீதங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு மற்றும் பொருளாதாரம் கடன் பாதிக்கும் மற்ற நிலைமைகள் போன்ற கூட்டிணைவுகளில் செயல்படுவதன் மூலம் பணவியல் முறை வழியாக கட்டுப்படுத்தப்படும். மத்திய வங்கியாளர்களின் மிக முக்கிய நோக்கம் விலை நிலைத்தன்மை, ஆனால், பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும், பரிமாற்ற விகிதம், நிலைத்தன்மை மற்றும் வெளிப்புற பணம் செலுத்தும் சமநிலையை பாதுகாத்தல் மற்றும் நிதி நிலைத்தன்மையை பேணுவது போன்ற மற்றவை இருக்க முடியும். இந்த கொள்கை பகுதியில் உள்ள முக்கிய மாறிகள் வட்டி விகிதங்கள், பணம் மற்றும் கடன் வழங்கல் மற்றும் பரிமாற்ற விகிதம் ஆகியவை அடங்கும்.

நாணய மற்றும் நிதி கொள்கை இரு வேறு அமைப்புகளால் செயல்படுத்தப்பட்டாலும், இந்த கொள்கைகள் சுதந்திரமானவை அல்ல. ஒரு மாற்றமானது மற்றவரின் செயல்திறனை பாதிக்கும், இதன் மூலம் எந்தவொரு கொள்கை மாற்றத்தின் ஒட்டுமொத்த தாக்கத்தையும் பாதிக்கும்.

மென்மையான பொருளாதார சுழற்சிகளுக்கு உதவவும், பொருளாதார நிலைத்தன்மை மற்றும் வளர்ச்சியை அடையவும் ஒவ்வொன்றும் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு இடையே பதட்டங்கள் எழுகின்றன. அதனால் தான் நிலையான நிதி-நிதியக் கொள்கை கலவைகளைத் தொடரவும், பதட்டங்கள் அல்லது முரண்பாடுகளைத் தவிர்க்க இந்த (மற்றும் பிற) கொள்கைகளை முடிந்தவரை ஒருங்கிணைப்பது முக்கியம். சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் மிகப்பெரிய பொருளாதார கொள்கை ஆலோசனை மற்றும் சர்வதேச நாணய நிதியம் பொருளாதார சரிசெய்தல் திட்டங்கள் ஆதரவுடன், வெளிப்புற, கட்டமைப்பு மற்றும் நிதித்துறை கொள்கைகள் ஆகியவற்றின் முக்கிய கூறுபாடு ஆகும். நடைமுறையில், வரவு செலவு திட்ட நிலையில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் பல சந்தர்ப்பங்களில் மிகப்பெரிய பொருளாதார பிரச்சினைகள் மற்றும் அவற்றின் தீர்வு ஆகிய இரண்டிலும் ஒரு முக்கிய சிறப்பாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த காரணத்திற்காக, சர்வதேச நாணய நிதியம் சிலநேரங்களில் நகைச்சுவையாக இது மிகவும் நிதிச் சிக்கல் நிற்கும் எனக் கூறப்பட்டது, உண்மையில், பொதுவாக பொருளாதார நெருக்கடி நாடுகள் எதிர்கொண்டுள்ளன, இவை பரந்த அளவிலான ஏற்றத்தாழ்வுகள் கொண்டவை, மேலும் பரந்த அளவிலான கொள்கை மறுமொழிகள் தேவைப்படுகின்றன.

நிதிக் கொள்கை எவ்வாறு பணவியல் கொள்கையை பாதிக்கிறது, இதனால் மத்திய வங்கிகள் எவ்வாறு செயல்படுகிறது? நேரடி மற்றும் மறைமுக வழித்தடங்கள் இரண்டுமே உள்ளன. முதல் பிரிவில் தொடங்கி, நிதிக் கொள்கை, பணக்கொள்கையை பாதிக்கக்கூடிய பல வழிகள் உள்ளன. முதலும் முக்கியமானதுமான ஒரு விரிவாக்க நிதிக் கொள்கை அதிகப்படியான நிதிப் பற்றாக்குறைகளை ஏற்படுத்தலாம், இது அரசாங்கங்கள் அச்சு பத்திரிகைச் சோதனைக்கான ஒரு வலுவான ஆர்வ சோதனையை உருவாக்கக்கூடும். (அதாவது மத்திய வங்கியினால் நிதியளிப்பு) பற்றாக்குறைகளுக்கு நிதியளித்தல் போன்றவை குறிக்கும். ஒரு விரிவான நிதியக் கொள்கையானது, விரிவாக்க பணவியல் கொள்கையை வழிநடத்துகிறது, மற்றும் பணவீக்க அழுத்தங்கள் காரணமாக நாணயத்தின் உண்மையான மதிப்பைக் கொண்டு, பணம் செலுத்தும் சமநிலைகள் நாணய (அல்லது வங்கி) நெருக்கடியை விளைவிக்கும் சாத்தியக்கூறுகள் கூட மிகவும் சிக்கலாக உள்ளன. ஆனால், அரசாங்கங்கள் தங்கள் பற்றாக்குறையை ஒரு நாணய வழியில் நிதியளித்தால் கூட, சந்தைகள் மூலம் குறிப்பாக கூட்டத்தை பற்றி கவலை கொள்ளலாம்: அரசாங்கங்கள் சந்தைகளில் அதிகமான நிதிகளை எடுத்துக் கொண்டால், இதன் விளைவாக தனியார் துறைக்கு மிகக் குறைவான அல்லது மிகவும் விலை உயர்ந்த கடன் இருக்கலாம். இது மத்திய வங்கியாளர்களின் கவலையாக இருக்கும், மேலும் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சிக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும். வெளிப்புற பக்கத்தில், மாற்று விகிதம் மற்றும்/அல்லது சமநிலை-செலுத்துதல் அபாயங்கள் ஆகியவற்றில் உள்ளநாட்டு கடன்களின் வெளிநாட்டு நிதி மீதான அதிக நம்பகத்தன்மையின் ஆபத்து உள்ளது, இது மீண்டும் மத்திய வங்கிகளுக்கு கவலை அளிக்கிறது.

மத்திய வங்கியாளர்களை பாதிக்கும் மற்றொரு நேரடியான நிதிக் கொள்கை உள்ளது. இது விலை மட்டத்தில் மறைமுக வரிகளின் தாக்கத்தையும், அதையொட்டி பணவீக்கத்தை பற்றியும் குறிக்கிறது.

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

அரசாங்கங்கள் மறைமுக வரிகளில் கணிசமான அதிகரிப்பை நாட வேண்டிய கட்டாயத்தில் தள்ளப்பட்டால்-விற்பனை வரிகள், மதிப்புக் கூட்டப்பட்ட வரிகள்-பல வருமானங்கள் மீதான வரிகளை விட, இது விலைகள் மீது நேரடித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். இங்கு முக்கிய கவலை ஒரு ஊதிய உயர்வு ஊதிய விலை சுழல் மற்றும் நிரந்தர (உயர்) பணவீக்கம் மற்றும் பணவீக்கம் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு வழிவகுக்கிறது.

நிதி மற்றும் நாணயக் கொள்கைக்கு இடையிலான இந்த நேரடி உறவுகளுக்கு கூடுதலாக, எதிர்பார்ப்புகளால் மேலும் மறைமுகமான வழித்தடம் உள்ளது.

பெருமளவிலான மற்றும் வரவிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையின் உணர்வுகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகள், பெரிய கடன் தேவைகளை விளைவித்தல் ஆகியவை பொருளாதார வாய்ப்புகளில் நம்பிக்கையின்மைக்கு காரணமாக இருக்கலாம். இது நிதிச் சந்தைகளில் நிலைத்தன்மைக்கு ஆபத்தாக மாறலாம். அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமையில் நிலைத்தன்மை பற்றிய நம்பிக்கையின்மை, பத்திர மற்றும் அந்நிய செலாவணி சந்தைகளில் உறுதியைக் குலைக்கும் காரணியாக மாறலாம். மேலும் இது இறுதியில் நாணய ஆட்சியின் சரிவிற்கு வழிவகுத்தது.

நிதி விரிவாக்கத்தின் தாக்கம்

ஒரு கட்டத்தில் தேவையான விரிவாக்க நிதிக் கொள்கை, தேவையை தூண்டுவதற்கு ஒரு வழிமுறையாக பயனற்றுப் போகலாம். அதே போல, நிதிச் சுருக்கங்களும் விரிவாக்கப்படலாம். பொருளாதார முகவர்கள் தங்கள் சொந்த நலனுக்காக அரசாங்கம் கடனாகக் கடன் வாங்கியுள்ளது என்பதை உணரும் போது, இது எதிர்காலத்தில் அதிக வரி விதிப்பு மட்டங்களுக்கு வழிவகுக்கும் என்று முடிவு செய்யப்படும், மேலும் அவை ஏற்கனவே மீதமுள்ள மற்றும் குறைவான செலவைக் குறைப்பதன் மூலம் ஏற்கனவே ஈடுசெய்ய முடிவெடுக்கும். இந்த “ரிகார்டியன் சமன்பாடு” என்று அழைக்கப்படுவதன் பொருள் என்னவென்றால், மத்திய வங்கிகள் தங்கள் பணவியல் கொள்கை முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதார முகவர்களின் நிதியியல் நடத்தை மற்றும் நிதிய உறுதிப்பாடு பற்றிய அவர்களின் கருத்துக்களை சார்ந்துள்ளது. ஆகையால், நிதி கொள்கை எவ்வாறு (மறைமுகமாக) பணவியல் கொள்கையின் செயல்திறனை பாதிக்கக்கூடியது என்பதற்கான மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு.

மத்திய வங்கி சுதந்திரமாக இருக்கும் போது மத்திய வங்கியின் நோக்கங்கள் மீதான நிதிக் கொள்கையின் தாக்கம் தானாகவே தவிர்க்கப்படவில்லை என்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். மத்திய வங்கி சுதந்திரம் பெற்றபோதும், அரசாங்கத்தின் ஒட்டுமொத்த தேவை மற்றும் பணவீக்கத்தின் மீதான விரிவாக்க நிதிக் கொள்கையின் தாக்கத்தை ஈடு செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்படும், மற்றும் வட்டி விகிதத்தை உயர்த்துவதன் மூலம் அல்லது நிதி முறையில் கடன் குறைப்பதன் மூலம் பணக் கொள்கையை இறுக்குவதற்கு மத்திய வங்கியை தூண்டலாம். இதன் விளைவாக வரும் உயர் வட்டிவிகிதங்கள் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை ஒடுக்கவும், குறுகிய கால மற்றும் எளிதில் மீள முடியாத மூலதனத்தை ஈர்க்கவும் கூடும்.

கடுமையான வரவுசெலவுத் திட்ட பிரச்சினைகள் நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்தலாம். கடந்த காலத்தில் இத்தகைய கடுமையான அழுத்தங்கள் பற்றி பல உதாரணங்கள் வந்துள்ளன. இவற்றில் பெரிய அல்லது பெருகிய நிதியப் பற்றாக்குறைகள் தேவைப்படாத பொதுத்துறை சீர்திருத்தங்கள் அதிக உண்மையான வட்டிக்கிதங்களைக் கொண்டிருந்தன. இது அரசாங்கத்தின் கடன் சேவை செலவினங்களை தீவிரப்படுத்தியது, இதனால் குறுகிய கால மற்றும் வெளிநாட்டு நாணயத்துடன் இணைக்கப்பட்ட பொதுக் கடன்களை உருவாக்குவதன் காரணமாக, வட்டி விகிதம், பரிமாற்ற வீதம் மற்றும் வருவாய் அபாயங்களுக்கு உணர்திறன் அதிகரித்தது, இது கடனை நிதியளிக்க உதவிய வெளிநாட்டு மூலதன ஊடுருவல்களில் திடீரென்று ஏற்பட்டது. துருக்கியில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகள் (1994, 2001), மெக்சிகோ (1994), ரஷ்யா (1998), பிரேசில் (1999), மற்றும் அர்ஜென்டினா (2001).

அத்தகைய தீவிர நிலைமைகள் பண ஆசைகளின் நிலைத்தன்மைக்கு பொருந்தாத நாடுகளிலும்கூட நிதி கொள்கைகளால் சவால் செய்யமுடியும். இத்தகைய தீவிரமான நிலைமைகள் நிறைவேறாத நாடுகளில் கூட, நிதிய ஆட்சிகளின் நிலைப்புத்தன்மை, மிக அதிகமாக இருக்கும் நிதிய கொள்கைகளால் சவாலுக்கு உட்படுத்தப்பட முடியும். உதாரணமாக, இஸ்ரேல் மற்றும் போலந்து ஆகியவை கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்தவை. அங்கு விரிவாக்க நிதிக் கொள்கை பொருளாதாரத்தை அதிக வெப்பமூட்டச் செய்தது. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தத் தேவையான உயர் வட்டி விகிதங்கள், பணக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சிக்கலான மூலதன வீக்கத்தை ஈர்த்தன. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு மூலதன முதலீடுகளை நுண்ணுயிரைச் செய்வது, மத்திய வங்கிக்கு மிகவும் கடினமாகவும், அதிக செலவாற்றதாகவும் மாறியது.

வட்டி விகிதங்கள் மீதான நிதி பற்றாக்குறைகளின் தாக்கம் மற்றும் வட்டி குறிப்பாக வளர்ந்துவரும் சந்தைகளுக்கு பரவுதல் ஆகியவை பணவியல் கொள்கை நடத்தை கட்டுப்படுத்தும் நிதியக் கொள்கையின் ஒரு வழித்தடமாகும். மரபுக் கோட்பாட்டினை வாதிட்டபோது, உயர் நிதிப் பற்றாக்குறைகள் இடைநிலை மற்றும் நீண்டகால வட்டி விகிதங்களை உயர்த்துவதாக உள்ளன. சில ஆய்வுகளானது நாட்டின் நிதி நிலைமைகளில் நிதியியல் மாறிகளின் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, அதே நேரத்தில் நாணயக் கொள்கையானது நாணயக் கொள்கையை பரிமாற்ற விகிதங்களின் தாக்கத்தின் மூலம் நிதியக் கொள்கையை கட்டுப்படுத்தக்கூடும் என்று காட்டியது. உயர் மூலதன இயக்கம் மற்றும் நெகிழ்வான பரிமாற்ற விகிதம் நிலைமை மோசமடைந்த நிலையில், நாணய மாற்று விகிதம் ஒரு தற்காலிக பாராட்டுக்கு வழிவகுக்கும். இதற்கு மாறாக, குறைந்த மூலதன இயக்கத்தின் கீழ், அந்நியச் செலாவணி விகிதம் அதிக இறக்குமதியைக் குறைத்து, நடப்புக் கணக்கு பற்றாக்குறையின் விரிவாக்கத்தை (சோலி, 2005) விரிவாக்கலாம்.

நிதி சந்தைகள்

பணவியல் மற்றும் நிதிக் கொள்கை ஒன்றிணைந்த மற்றொரு பகுதி நிதி சந்தைகளின் வளர்ச்சி ஆகும். நிதி மந்திரிகள் மற்றும் மத்திய வங்கிகளும் நிதிய சந்தை வளர்ச்சியில் வலுவான ஆர்வம் கொண்டுள்ளன, ஏனெனில்,

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

(i) பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாததாகும்(ii) அது பற்றாக்குறைகள் மற்றும் கடன் நிதி உதவுகிறது மற்றும், (iii) மத்திய வங்கிகளின் சந்தை அடிப்படையிலான செயல்பாடுகளை இது செயல்படுத்துகிறது. நிதிச் சந்தை வளர்ச்சியின் ஒரு பகுதியாக, சந்தை நடைமுறைகள் நிலைமைகள் மற்றும் சாத்தியமான தடைகள் தொடர்பாக சந்தை பங்கேற்பாளர்களை (ஆற்றல் மிக்க) ஒரு கலந்துரையாடலில் ஈடுபடுத்துவது அதிகாரிகளுக்கு முக்கியமாகும்.

நிதி மற்றும் நிதிக் கொள்கைகளுக்கிடையிலான உறவு நிதியியல் சந்தைகளின் வளர்ச்சியை வலுவாக சார்ந்துள்ளது. ஒரு சிறு நிதி அமைப்பிலிருந்து முழுமையாக வளர்ச்சியடைந்த அமைப்பு முறைக்கு மாறிச் செல்வது நான்கு நிலைகளாகப் பிரிக்கப்படலாம். வளர்ச்சியடையாத நிலையில், மத்திய வங்கிக்கு வெளியே எந்தவொரு அரசாங்கக் கடனும் இல்லை, நிதிப் பற்றாக்குறைகள் அடிப்படையில் பணத்தை உருவாக்கி வருகின்றன. அடுத்த கட்டத்தில் விற்பனைசெய்யும் பத்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் இரண்டாம் நிலைச் சந்தை இல்லை. வட்டி விகிதங்கள் வளைந்து கொடுக்காத தன்மை கொண்டவை. இடைக்காலப் பகுதியில் அரசாங்கக் கடன் கருவிகளுக்கான இரண்டாந்தர சந்தை உள்ளது. வட்டிவிகிதங்கள் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை கொண்டவை, எனவே மத்திய வங்கிகள் அதிக செயல்பாடு கொண்டு , சுதந்திரமான பணப்புழக்கம் மேலாண்மையை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இறுதி வளர்ச்சி நிலையில், நடுத்தர காலக் கடன் கருவிகள் ஏலம் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன, வட்டி விகிதங்கள் முழுமையாக நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்டவை மற்றும் மத்திய வங்கிகள் மறைமுக பணப்புழக்கத்தை மறைமுகமாக கட்டுப்படுத்தும் மற்றும் சந்தை அடிப்படையிலான கருவிகளைக்கொண்டுள்ளது (எ.கா. ஓய்வு). குறிப்பாக, இரண்டாண்டு கட்டங்களில், அரசாங்கத்தின் நிதி நிர்வாகத்திற்கும் (கருவூல விலைப்பட்டியல் வழங்கல் மற்றும் பலவற்றிற்கும்) மற்றும் மத்திய வங்கியின் நாணய கொள்கை நடவடிக்கைகளுக்கு இடையே நல்ல ஒருங்கிணைப்பு தேவைப்படுகிறது.

மத்திய வங்கியாளர்களின் பங்கு

மத்திய வங்கிகள் நிதிக் கொள்கையைப் பற்றி என்ன செய்ய முடியும்?

முதலில் ஒருங்கிணைத்தல் மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். மத்திய வங்கிகள் குறுகிய முடிவு மற்றும் சந்தையின் நீண்ட முடிவில் உள்ள அரசாங்கங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தால் கூட அவர்களின் நிதி நடவடிக்கைகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும். இரண்டாவதாக, தகவல்தொடர்பு முக்கியமானது. வரவு செலவு திட்ட கொள்கைகள் மீது மத்திய வங்கியாளர்கள் கருத்துக்களை வெளியிடுவது சர்வதேச நிதிச் செய்தி ஊடகங்களில் பாராளுமன்றத்தில் விளக்கக்காட்சிகள் மற்றும் பொருளாதாரம் பற்றிய அறிக்கைகள் ஆகியவற்றில் வழக்கமான அம்சங்கள் ஆகும். நிச்சயமாக, நேரம் மற்றும் அதிர்வெண் முக்கிய கூறுகள் மற்றும் ஆளுநர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அறிக்கைகள் வெளியிட எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேலும், இந்த செய்தியின் செயல்திறன் ஆளுநர் அவரது அல்லது அவரது நிறுவனம் ஆகியவற்றின் நிலை மற்றும் தோற்றத்தால் பாதிக்கப்படும்.

அவர்களுடைய செய்திகளில், மத்திய வங்கியாளர்கள் குறுகிய காலக் கொள்கைகளைவிட, நிதிக் கொள்கையின் நடுத்தரக் கால

நிலைத்தன்மையை பற்றி கவனம் செலுத்த முற்படுகின்றன. இதில் ஒரு திடமான மற்றும் யதார்த்தமான வரவுசெலவுத் திட்ட நிகழ்முறை மீதான கவனம் அடங்கியிருக்கிறது. (i) இந்த ஆண்டில் சரிக்கட்டுதல்கள் அடிக்கடி தேவை இல்லை (சந்தைகளை பதட்டமாக ஆக்க முனைகிறது) (ii) 'பழமைவாத' பெரும் பொருளாதார அனுமானங்களின் அடிப்படையில் குறிப்பாக பொருளாதார வளர்ச்சி (வரவு செலவு திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய மாறி), ஆனால் வட்டி விகிதங்கள், பரிமாற்ற விகிதங்கள், மற்றும் எரிசக்தி விலைகள் போன்ற வெளி மாறிகள். (iii) அதிகமான ஒற்றைத் திட்டங்களையும், திறந்த ஒப்பந்தங்களையும் உள்ளடக்கியது இல்லை மற்றும், (iv) வரி விதிப்பில் (இது நிச்சயமற்ற மற்றும் செயல்திறன் குறைபாடுகள் ஏற்படலாம்) மிக அதிகமான மற்றும் பெரும்பாலும் அடிக்கடி மாற்றங்களைக் குறிக்கவில்லை. அதே நேரத்தில், அவர்கள் குறிப்பிட்ட வரியைக் காட்டிலும் கீழே வரி (அதாவது, பற்றாக்குறைகள் மற்றும் கடன்) மீது கவனம் செலுத்துவார்கள் வரி-பொருட்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் விவாதத்தில் இழுக்கப்படுவதை தவிர்க்கவும். கடைசியாக, ஆனால், குறைந்தபட்சம், மத்திய வங்கியாளர்களிடையே காற்றிற்கு எதிராக சாய்ந்து கொள்வது, அதாவது, விஷயங்களை மோசமாக ஆக்குகின்ற போது விஷயங்கள் நன்றாகவும், நம்பிக்கையற்றவையாக இல்லாவிட்டாலும் மிகவும் நம்பிக்கையுடனும் இருப்பதாக, அல்லது யதார்த்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று குறிக்கிறது.

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

நடுத்தரக் கால நிதிக் கட்டமைப்புகள்

சமீப ஆண்டுகளில், அதிகரித்த எண்ணிக்கையிலான நாடுகள் முறையான நிதி விதிகளை ஏற்றுள்ளன. மத்திய வங்கியாளர்கள் பொதுவாக இத்தகைய விதிகளின் ஆதரவாளர்களுள் அடங்குவர். இது நிதிய அதிகாரிகளுக்கு அதிக செலவினம் மற்றும் நிதிய ஒருங்கிணைப்பிற்கு அழுத்தம் கொடுத்து உதவ முடியும். பெரும்பாலும் பற்றாக்குறைகள் மற்றும் கடன்களுக்கான இலக்குகளில் கவனம் செலுத்துகின்ற விதிகள், அல்லது பல வருடங்கள் செலவழிப்பதற்கான காலவரிசை, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான சமநிலையான அனுமானங்களின் அடிப்படையில் ஒரு நடுத்தர கால நிதி கட்டமைப்பில் உட்பதிக்கப்பட வேண்டும்.

மத்திய வங்கிக்கு ஒரு தனித்துவமான சமவாய்ப்பு இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில் நிதி விதிகள் குறிப்பாக உதவிகரமாக இருக்க முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, யூரோ பகுதியில், ஒரு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தடம் பதித்த புதிய நாணயம் என்ற பிரச்சினையையும் எதிர்கொள்ள நேரிடும். நிதி ஒழுக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்தவும், ஐரோப்பிய மத்திய வங்கிகளான ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியின் (ECB) உறுதிப்பாடு சார்ந்த பணவியல் கொள்கையை ஆதரிக்கவும், உறுதியளிப்பதற்காக, உறுப்புரிமையும் வளர்ச்சியுற்ற உடன்படிக்கையும் (SGP) உறுப்புக் கொள்கை என்ற ஒருங்கிணைப்புக்கான ஒரு கருவியாக அங்கத்துவ நாடுகள் ஏற்றுக்கொண்டன. வரவுசெலவுத் திட்ட பற்றாக்குறைகள் மற்றும் கடன்கள் மற்றும் நடுத்தரக் கால நிதிக் கொள்கை நோக்கங்களின் அடிப்படையில் நிதி கட்டுப்பாட்டை வலுப்படுத்துவதன் மூலம், நிதி நிலைத்தன்மையை நிலைநிறுத்துவதில் SGP இன் விதிகள் உள்ளன.

குறிப்புகள்

இறுதியாக, நாணய மற்றும் நிதிக் கொள்கையில் வெளிப்படைத்தன்மையை ஒருங்கிணைத்தல் என்பது அவற்றின் செயல்திறன் முக்கியமாகும். இந்த சூழ்நிலையில் சர்வதேச நாணய நிதியம் இரண்டு முக்கிய சர்வதேச தரநிலைகளை உருவாக்கியுள்ளது:

மத்திய வங்கிகள் மற்றும் மேற்பார்வையாளர்களுக்கான நிதி மற்றும் நிதிக் கொள்கைகளில் வெளிப்படைத்தன்மை பற்றிய நல்ல நடைமுறைகள் மற்றும் அரசாங்கங்களுக்கு நிதி வெளிப்படைத்தன்மை மீதான நல்ல நடைமுறைகள் பற்றிய விதிமுறைகள் உள்ளன. பணப்புழக்கங்களுக்கு இடையே தேவையான ஒருங்கிணைப்பு பற்றிய விவாதங்களில் தெளிவு பெற இந்த குறியீடுகள் முக்கிய கருவிகளாக உள்ளன.

பரிவர்த்தனை விகிதம் மற்றும் நாணய கொள்கை

அனைத்து நாடுகளிலும் பணக்கொள்கையின் கருத்தில் பரிவர்த்தனை விகிதம் முக்கியப் பங்காற்றுகிறது. பொதுவாக, பரிமாற்ற வீதமானது, வெளிநாட்டு அதிர்ச்சியிலிருந்து பொருளாதாரம் தாங்கிக்கொள்ள உதவுகிறது, உள்நாட்டுக் கொள்கை நிலைத்தன்மை மற்றும் வளர்ச்சியை அடைவதற்கு நோக்கி பணவியல் கொள்கையை இயக்கலாம்.

பணவீக்க இலக்குகளின் கீழ், நாணயக் கொள்கைகள் இனி நாணய மாற்று விகிதத்தின் குறிப்பிட்ட அளவினைக் குறிக்காது. பிந்தைய காலத்தில் பரிமாற்ற விகிதத்தின் நிலையற்ற தன்மை அதிகமாக உள்ளது என்று பல்வேறு நடவடிக்கைகள் கூறுகின்றன. எவ்வாறாயினும், பரிமாற்ற விகித நெகிழ்வுத்தன்மையும், பொருளாதார மற்றும் சீர்திருத்த கொள்கைகள் உட்பட பல பொருளாதார சீர்திருத்தங்களுடனும், நிதி மற்றும் நாணயக் கொள்கையுடனான கொள்கை கட்டமைப்பிற்கான சீர்திருத்தங்களுடனும் சேர்ந்து வெளியீடு மாறும் தன்மையில் ஒரு சரிவு ஏற்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, பரிமாற்ற விகிதம் ஏற்ற இறக்கங்கள் வர்த்தக அதிர்ச்சி விதிகளின் செல்வாக்கை குறைப்பதில் ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளன. இவை இரண்டுமே வெளி அதிர்ச்சிகளை எதிர்கொள்ளவும், நேரடியாக உள்நாட்டு வருமானத்தில் செல்வாக்கு செலுத்துவதின் மூலமும், செலாவணி வீதம் பணவீக்கத்தின் மீது ஒரு முக்கிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. முந்தைய நிலையான நாணய விகித ஆட்சிகளின் கீழ், ஆஸ்திரேலியப் பொருளாதாரம் "இறக்குமதி" செய்யப்பட்ட பணவீக்க நாட்டில் (அல்லது நாடுகளில்) இருந்து, நாணய மாற்று விகிதம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், அந்நிய செலாவணி வீதத்தின் மிதப்பு உலக விலைகளில் மாற்றங்கள் இனி உள்நாட்டு விலையில் நேரடி விளைவைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதாகும்.

இது உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு விலைகளுக்கு இடையேயான இணைப்பை உடைத்து விட்டது மட்டுமல்லாமல், ரிசர்வ் வங்கி இப்போது சுதந்திரமான நாணயக் கொள்கையை செயல்படுத்த முடிந்தது. மாறாக, மிதக்கும் செலாவணி விகித ஆட்சியின் கீழ், பரிமாற்ற விகிதத்தில் உள்ள இயக்கங்கள், வர்த்தக பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் மூலம் பணவீக்கத்தின் மீது நேரடியான தாக்கத்தை

கொண்டுள்ளன. இந்த செல்வாக்கின் அளவானது மிதவை மற்றும் பணவீக்க இலக்குகளை அறிமுகப்படுத்தியதில் இருந்து மாறிவிட்டது. குறிப்பாக, பரிமாற்ற வீதம் என்பது ஒட்டுமொத்த அளவில் நீடித்து வருகிறது. ஆனால், பெரும்பாலும் இறக்குமதி செய்யப்படும் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு விரைவாகவும், பெரிதாகவும் உள்ளது.

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

7.2.1 வளரும் நாடுகளில் நிதிக் கொள்கை

வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளில், நிதிக் கொள்கையின் பங்களிப்பு மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. ஏனெனில் இத்தகைய பொருளாதாரங்களுக்கு போதுமான நெகிழ்வுத்தன்மை இல்லாததால் பணவீக்க அழுத்தங்களின் குறிப்பேடுகளை வளர்க்க முனைகிறது. எனவே, பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு உதவிடும் வகையில், கூடுதல் வரிவிதிப்பு மற்றும் செலவினக் கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடுதலாக, குறிப்பிட்ட வரி விதிப்பு முறைகளை அரசு வகுத்துள்ளது. வெளிநாட்டு வர்த்தக துறையில், அதன் ஏற்றுமதிகள் மற்றும் இறக்குமதிகள் குறைந்த நெருக்குதல்களால் பாதிக்கப்படக்கூடும், எனவே, சுங்க கடன்கள் மற்றும் மானியங்களின் பயன்பாடு ஆகியவை பொருள் அளவு ஒதுக்கீடு நிர்ணயிக்கப்படுதல் , உரிமம் மற்றும் பலவற்றோடு இணைக்கப்பட வேண்டும். 'சந்தைப் தோல்விகளை' எதிர்கொள்வதன் மூலம் பொருளாதாரத்தில் ஸ்திரத்தன்மையை கொண்டுவருவதை நிதிக் கொள்கை இலக்காகக் கொண்டுள்ளது என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். எனினும், இது மட்டுமே சாத்தியம், இந்த முயற்சியில் ஒரு வரம்புக்குட்பட்ட வெற்றியே, பல சிக்கலான தொழில்நுட்ப சிறப்புகளும், நிறுவன மற்றும் பிற குறைபாடுகளும் காரணமாக ஒரு நவீன சந்தை பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே, அதிகாரிகள் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு சந்தையின் பதில் முழுமையானதாக, மெதுவாகவே இருக்கும். மேலும், நிதிக் கொள்கையை வகுத்தலும் செயல்படுத்தலும் பல்வேறு 'அரசாங்க தோல்விகளால்' அவதிப்பட்டு வருகின்றன. இவை தகுதி அற்ற மானியங்கள், வரிச் சலுகைகள் ஆகியவற்றில் தங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இந்தியாவில் செயல்திறன்

இந்தியாவில், நிதிநிலைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துவதில் நிதி கொள்கை வெற்றி பெற்றுள்ளது என்று கூற முடியாது. வர்த்தக சுழற்சியை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருப்பதில் இது வெற்றி பெற்றுள்ளது, ஆனால் விலை உறுதிப்பாட்டை உறுதி செய்ய முடியவில்லை. பணவீக்க விலை உயர்வுக்கு பங்களித்த பல்வேறு காரணிகளில், நாம் அரசாங்கத்தின் தொடர்ந்து பற்றாக்குறை நிதிகளை கணக்கிடலாம், எனவே நாணய மற்றும் கடன் வழங்குவதில் விரைவான அதிகரிப்பு உள்ளது. பொது மக்களின் திறமையற்ற பணி விலை உயர்வை சமாளிக்க வேண்டிய நிறுவனங்கள் தங்களது பற்றாக்குறைகளை போக்க பணவீக்க சக்திகளையும் சேர்த்துள்ளது. முக்கியமான இறக்குமதியை நம்பியிருக்கும் நிலை மற்றும் உலக அளவிலான பணவீக்கம் (குறிப்பாக எண்ணெய் விலை) ஆகியவை நமது உற்பத்திச் செலவையும் விலையையும் சேர்த்துள்ளது. பொதுப் பிரிவு பொருளாதாரத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டையும், அடிப்படைப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் விலை உயர்வையும் கட்டுப்படுத்துகின்றது. இதையொட்டி

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

அரசாங்கத்தின் வரவுசெலவுத் திட்ட செலவினத்தை அதிகரிக்கிறது மற்றும் ஒருபுறம் மறைமுக வரிகள் மற்றும் மற்றொன்று பற்றாக்குறை நிதியுதவி ஆகியவற்றை மேலும் நம்புவதற்கு அது கட்டாயப்படுத்துகிறது. மறைமுக வரிகள் மீது அதிகரித்து வரும் நம்பகத்தன்மைகள், சுங்க வரி மற்றும் விற்பனை வரிகளின் வருவாயில் விரைவாக அதிகரிப்பதன் மூலம், விலை மற்றும் விலையுயர்வைச் செலுத்தும் செயல்முறைகளை வழங்கியுள்ளது. எனவே, விலை நிலைத்தன்மை என்ற வகையில் நமது நிதிக் கொள்கையை வெற்றி என்று கூறலாம்.

நிதி கொள்கை மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி

ஒரு பொருளாதாரத்தின் நிதி ஓட்டத்தின் ஒரு முக்கியப் பகுதியாக வரவுசெலவுத் திட்ட பாய்ச்சல் அமைகிறது. வளர்ந்த நாடு கூட தேக்க நிலை அல்லது சீரழிவை தாங்க முடியாது. மேலும், தேசிய வருவாய் மற்றும் வேலைவாய்ப்பின் சீரான அதிகரிப்பும் மிகவும் விரும்பத்தக்கது. பொருளாதார நிலைத்தன்மை இந்த நோக்கத்தை அடைய உதவுகிறது, ஏனெனில் முதலீட்டு முடிவுகள் நிலைத்தன்மை நிலைமைகளின் கீழ் மிகவும் சாதகமாக பாதிக்கப்படுகின்றன (ஒரு முதலீட்டாளர் திரும்ப விகிதம் மட்டுமல்லாது பாதுகாப்பு மற்றும் முதலீட்டின் நிலைத்தன்மைக்கும் ஆர்வமாக உள்ளார்). நிலைத்தன்மையோடு நுகர்வை ஒரு குறிப்பிட்ட குறைந்தபட்ச அளவின் கீழ் செலவு குறைந்து பொருளாதாரச் சுருக்கத்திற்கு எதிராக ஒரு மெத்தனமாக அமைகிறது.

சாராம்சத்தில் நிலைத்தன்மை வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கிறது என்றாலும், அவ்வாறு இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இதற்குக் காரணம், அதிக அளவில், நீண்டகால வளர்ச்சி வீதமானது, மூலதனத் திரட்டல் மற்றும் மூலதனப் பொருட்கள் துறையின் வளர்ச்சி விகிதங்களைப் பொறுத்ததாகும். எடுத்துக்காட்டாக, அதிக அளவிலான நிலையான வேலை வாய்ப்புகளைப் பெற்று, அரசாங்கத்தின் ஒரு பகுதியினை உற்பத்தி செய்ய முடியாத முதலீட்டையும் செலவினங்களையும் ஊக்குவித்தளைக் குறிக்கிறது. இத்தகைய, நிலைத்தன்மை என்பது, பொருளாதார வளர்ச்சியில், நீண்ட காலம் பொருளாதாரத்தில் மூலதன பங்கு குறைப்பின் காரணமாக ஏற்படலாம்.

வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் விஷயத்தில் நிலைத்தன்மை, வளர்ச்சி ஆகியவற்றிற்கு இடையே உள்ள முரண்பாடு தெளிவாகும். இங்கே, மூலதனத் திரட்டல் நிகழ்முறையை விரைவுபடுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. எனவே, மூலதன சரக்குத்துறையும், சமூகத் தலைமைகளும் முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், மூலதனக் கைத்தொழில்கள் பொதுவாக மூலதனக் குறைவை ஏற்படுத்துகின்றன. மறுபுறம், தொழில் முனைப்பான தொழிற்சாலைகள் அதிக வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கித் தரும் வகையில் ஊக்குவிக்கப்பட்டால், மூலதன உருவாக்கம் அதிகரிக்காமல் நுகர்வு தேவை அதிகரிக்கும், இதன் விளைவாக வளர்ச்சி விகிதம் குறையும்

வளர்ச்சியடைந்த பொருளாதாரத்தின் சந்தைச் செயல்முறை, விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான தேவையான சேமிப்பு மற்றும் முதலீடுகளை உருவாக்க முடியும். இதன் விளைவாக, பொருளாதாரத்தில் சேமிப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள அரசு ஒரு முன்னணிப் பங்கை ஏற்க வேண்டியுள்ளது. அந்நிய மூலதனம் கணிசமான பங்கை வகிக்க முடியுமா இல்லையா

என்பதை வளர்ச்சியடையாத நாட்டின் வரவுசெலவுத் திட்ட சேமிப்புக்கள், சூழ்நிலைக்கேற்ப அமையும். ஆனால் பொதுவாக அந்நிய மூலதனத்தை ஓரளவுக்குத்தான் நம்பமுடியும். முதலீட்டுச் சூழல்தன்மை திரட்டலும், வளர்ச்சி குன்றிய ஒரு நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சியும், வளர்ச்சியடைந்ததை விட அதிக நேரடிப் பங்கு வகிக்கிறது. அது போல, வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரத்தில் உள்ள ஆற்றலை சேமிப்பது சில குறிப்பிட்ட வளங்கள் பற்றாக்குறையாக இருப்பதால், ஒரு பகுதி, போதுமான தேவை இல்லாத காரணத்தால் (குறிப்பாக மூலதனப் பொருட்களுக்கு), மற்றும் அதிக உற்பத்திச் செலவு காரணமாக ஏற்படுகிறது. முதலீடு சார்ந்த வரவு செலவு திட்டங்களின் உதவியால் இந்த குறைவு பட்ட வட்டத்தை அரசாங்கத்தால் உடைக்க முடியும். அத்தகைய வரவு செலவு திட்டங்கள், அதன் பின்னர் இயக்கப்படும் அதிகாரிகளின் கையில் உபரியாக கிடைக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். மேலும் சமூகப் பின்னணியையும், அடிப்படை மற்றும் முக்கியத் தொழில்களையும் உருவாக்க வேண்டும். அரசு, மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியில், பொதுத் துறையை மட்டுமே தனது முயற்சிகளை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டியதில்லை என்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். சந்தைப் இயக்கமுறையும் தனியார்துறை தொழில்முனைவும் அனுமதிக்கப்படும் வரை, வளர்ச்சி நிகழ்முறைக்கான தமது பங்கினை பங்களிப்புச் செய்யத் தூண்டலாம். மேலும் குறிப்பாக, அதிகாரிகள் திட்டவட்டமான கொள்கையை கொண்டிருக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட தொழிற்சாலைகள் மற்றும் குறிப்பிட்ட பகுதிகளின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க (பிராந்திய சமச்சீரற்ற தன்மையை குறைக்க) வேண்டும். இதற்காக, குறிப்பிட்ட வரிச்சலுகைகள் மற்றும் வரி விடுமுறைகள், அதிக தேய்மானம் படிகள் போன்ற மானியங்கள் ஆகியவை வரவு செலவுத் திட்ட கொள்கையில் வடிவமைக்கப்பட்டு இணைக்கப்படலாம்.

சமீபத்தில், அரசு நிர்வாகத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டுப்பாடுகளை அங்கீகரிப்பதில் புதிய சிந்தனை என்பது பிரபலமடைந்து வருகிறது. ஒரு வளரும் நாடு அதன் உள்கட்டமைப்புக்கு விரைவான கூடுதலாக தேவை என்பதை ஒப்புக் கொண்டுள்ளது, மேலும் இது திறமையாக இயங்குகிறது. போதுமான மற்றும் திறமையான உள்கட்டமைப்பின் கிடைக்கும் தன்மை பொருளாதாரத்தின் ஒட்டுமொத்த காரணி உற்பத்தி (TFP) உடன் சேர்க்கிறது. இருப்பினும், பொதுத்துறையின் நிதி, நிர்வாக மற்றும் இதர வரம்புகள் காரணமாக, தனியார் துறையுடன் கூட்டாக இணைந்து செயல்பட வேண்டும் என்று இப்போது வாதிடுகின்றனர்.

இந்த பகுத்தறிவு, பொது மற்றும் தனியார் கூட்டு (PPP) என்று குறிப்பிடப்படுகிறது, இரண்டு துறைகள் தங்கள் வளங்கள் மற்றும் நிபுணத்துவம் முதலியனவற்றை உள்ளடக்கியது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்த புதிய சிந்தனை மற்றும் தத்துவத்தின் கீழ் நிதியக் கொள்கையின் நோக்கம் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. தனியார் துறை முன்னிலையில் அதிக உற்பத்தி மற்றும் நிர்வாக திறன் மற்றும் ஒரு திட்டத்தின் திறன் பயன்பாடு ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்துகிறது, அதே நேரத்தில் பொதுத்துறை பங்கு என்பது அதன் வணிக ரீதியான சுரண்டலை தடுக்கிறது. மூலதன பொருட்கள் துறை வளர்ச்சி என்பது பணவீக்க அழுத்தங்களை அதிகரிக்கிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மூலதன சரக்குகளில் முதலீடு செய்யும்போது, கூடுதல் பண வருமானத்தின் மூலம் ஒட்டுமொத்த தேவையையும் கூட்டுகிறது. மேலும் மூலதனப் பண்டங்களின் உற்பத்தித் தொழில்களின் நீண்ட காலக்கட்டத்தின்

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

காரணமாக, விநியோகத்தில் உள்ள பொருள்களின் சேர்க்கைகள் தாமதமாகும். பற்றாக்குறை நிதி உள்ளது போது இந்த பிரச்சனை மேலும் மோசமாக உள்ளது. எனவே, பணவீக்க சக்திகளைக் கட்டுப்படுத்த கூடுதல் நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன. மக்கள்தொகையின் நேரடி சேமிப்புத் திறன் குறைவாக இருப்பதால், பொதுத்துறை வளர்ச்சிக்கு நிதியளிக்கும் நோக்கத்திற்காக பற்றாக்குறை நிதிகளை எளிதாக்குவது என்பது எளிதாகிறது. இங்கே பற்றாக்குறை நிதி இரண்டு வடிவங்கள் உள்ளன மற்றும் இவை இரண்டும் இணைந்திருக்க வேண்டும்.

முதலாவதாக, சந்தையில் இருந்து அரசாங்கம் கடன் வாங்கலாம். இந்த நடைமுறை, தனியார் கையில் இருந்து நேரடியாக அரசாங்கத்தின் அந்தந்த வளங்களை மாற்றுவதற்கு சமமானதாகும். பொதுவாக, தூய சந்தைக் கடனுக்கான வாய்ப்பு ஓரளவுக்கு வளர்ச்சியடையாத நாட்டில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. அரசுக் கடன்களில் முதலீடு செய்வதற்கு போதுமான அளவு மக்கள் இல்லை. எனவே சந்தை கடன், பொதுவாக பல்வேறு நிறுவனங்களின் கடன்களைக் குறிக்கிறது, இது பொதுவாக தனியார் துறையில் இருந்து பொதுத்துறைக்கு முதலீடு செய்யப்படும் நிதிகளை திசைதிருப்பல் என்பதாகும். வேறுவிதமாகக் கூறினால், சந்தைப் கடன் என்பது நாட்டின் மொத்த முதலீட்டிற்கு அதிகம் சேர்க்கும் வாய்ப்பு இல்லை. ஆனால், அரசு முதலீட்டுத் திட்டங்கள் தனியாடமிருந்து வேறுபட்டிருந்தால், முதலீட்டின் ஒரு திருப்பம் இருக்கும் (இது பெரும்பாலும் அப்படித்தான் இருக்கும்).

இரண்டாவதாக, பற்றாக்குறை நிதியுதவி, அதாவது அச்சிடப்பட்ட பத்திரிகைக்கு தனியார் துறையின் ஆதாரங்களை ஒரு பகுதியை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் கூடுதல் பணத்துடன் அதை விட்டுக்கொடுப்பது ஆகும். பொருளாதாரம் வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதற்காக இந்த நுட்பத்தை பயன்படுத்தலாம், இதனால் இது பொருளாதார வளர்ச்சியின் வேகத்தை அதிகரிக்கிறது.

இருப்பினும், சந்தை கடன் மற்றும் நாணய உருவாக்கம் தங்களை மூலதனக் குவிப்பு செயல்முறை வலுப்படுத்தப்படும் அல்லது பணவீக்கம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு உத்தரவாதம் இல்லை. உண்மையில், அரசாங்கம் நலன் மற்றும் பிற நுகர்வு சார்ந்த செலவின திட்டங்கள் நிதியளிப்பதற்காக சந்தை கடன்களை அல்லது நாணய உருவாக்கம் பயன்படுத்துகிறார்களானால், இதன் விளைவாக செயல்முறையின் வளர்ச்சியைத் தடுக்க முடியும். வளர்ச்சி சார்ந்த திட்டங்கள் இரண்டு பகுதிகளாக பிரிக்கப்படலாம். அவர்களில் சிலர் சிறிய நீர் பாசன திட்டங்கள் போன்ற நிலங்களை மீள்பார்வை செய்வதற்கு விரைவான முடிவுகளை வழங்குவார்கள். தொழிலாள வர்க்கத்தின் பயிற்சி மற்றும் கல்வி போன்ற மற்றவர்கள், மூலதனப் பொருட்களின் துறையின் வளர்ச்சி ஆகியவை இருக்கும். பிந்தைய திட்டங்களில் முதலீடு குறுகிய காலத்தில் பணவீக்க சக்திகளுக்கு வலு சேர்க்கிறது. அதற்கு எதிராக செயல்படுமாறு சரியான திருத்த கொள்கையை கடைப்பிடிக்க வேண்டியது அவசியமாகும். சுருக்கமாக, வரவு செலவு திட்ட முதலீட்டுக் கொள்கைகள், பெருமளவிலான கோரிக்கை மற்றும் பல்வேறு வடிவங்களில் மற்றும் பல்வேறு பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள மொத்த தேவை மற்றும் திறன் விளைவுகளை (உற்பத்தி செலவு சேர்ப்பது) பாதிக்கின்றன என்பதை வலியுறுத்தலாம். ஆகையால்,

வளர்ச்சியை நோக்கி இயக்கிய வரவுசெலவுத்திட்ட கொள்கையானது, பணவீக்கம் அல்லது பணவாட்டம் ஆகியவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கு நிதியியல் கொள்கை மாற்றங்களின் கூறுகளை உள்ளடக்கியது அவசியம். எனவே, வளர்ச்சியினை உறுதி செய்யும் வகையில் அரசின் முதலீட்டு திட்டங்கள், முக்கிய பொருட்களின் தேவை மற்றும் அளிப்புக்கு இடையே தேவையான மாற்றங்களை கொண்டு வர கூடுதல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இது பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கான நிதியக் கொள்கையின் வரம்புகள் மற்றும் அடிப்படை பயனை எடுத்துக்காட்டுகிறது. முதல் எடுத்துக்காட்டாக கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கான சிறந்த தேர்வு, நிதிக் கருவிகளின் வடிவம், என்பது நாம் நம்பக் கூடிய அளவுக்கு மிகக் குறுகியவை எனலாம். நிதி, திட்டமிடல், தரகு மற்றும் உள்ளூர் அதிகாரிகள் போன்ற பணியில் பங்கு பெற்ற பல்வேறு அதிகாரிகள் இருந்தால், குறிப்பாக வளர்ச்சிக்கு வடிவமைக்கப்பட்ட வரவு செலவு திட்ட நடவடிக்கைகள் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். பொருளாதார வளர்ச்சியின் கொள்கையானது, பொதுவாக சமூக வளர்ச்சி மற்றும் சமத்துவம் நிறைந்த நோக்கங்களின் கூடுதல் குறிக்கோள்களோடு இணைந்திருப்பதைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கும்போது மோதல்கள் மற்றும் கஷ்டங்கள் மேலும் உயர்ந்துள்ளன.

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. நிதிக் கொள்கை மற்றும் பணக்கொள்கையை வரையறு.
2. விரிவாக்க நிதிக் கொள்கை எவ்வாறு பணக்கொள்கையை பாதிக்கிறது?
3. பல நாடுகள் முறையான நிதி விதிகளைப் பின்பற்றக் காரணம் என்ன?
4. பரிமாற்ற விகிதம் எந்த பங்கை வகிக்கிறது?

7.3 நிதி நிர்வாகம்

நிர்வாகம் மற்றும் நிதி ஆகிய இரண்டு பிரிக்க முடியாதவையாகும். அனைத்து நிர்வாக நடவடிக்கைகள் சில வகையான செலவை உள்ளடக்கியது. நிதி இல்லாமல், நிர்வாக இயந்திரங்கள் என்பவை செயலற்றவையாக கருதப்படுகிறது, மறுபுறம், நிதியும் நிர்வாகத்தைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட வகையில், அனைத்து நிதிப் பரிவர்த்தனைகள் மற்றும் செலவினங்களும் முறையாக ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டுமெனில், திறமையான வழிமுறையால் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது நிறைவேற்றப்படவேண்டும். நிதி நிர்வாகம் என்பது பரந்தளவில் சேகரித்தல், வரவு செலவு திட்டத்தை கையகப்படுத்தல் மற்றும் பொது பணத்தை செலவழித்தல் ஆகியவற்றில் உள்ளடங்கிய அனைத்து செலவுகளையும் உள்ளடக்கியதாகும். இது தணிக்கை வருமானம், செலவினங்கள், ரசீதுகள் மற்றும் வழங்கல்கள் மற்றும் பொதுச் சேவைகளில் செலவிடப்பட வேண்டிய நிதிகளுக்கான கணக்கு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. இதனால், நிதி நிர்வாகம் மக்களுடைய சமூக-பொருளாதார நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

நிதி நிர்வாகம் என்பது பின்வரும் அமைப்புகளால் மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு சங்கிலித் தொடர் செயல்பாடுகளைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு இயங்கு செயல்முறை ஆகும்:

- (i) நிர்வாக நிதி தேவைப்படும் (முதன்மையாக நிதி அமைச்சகம்)
- (ii) தனியாக நிதி வழங்கக்கூடிய சட்டமன்றம்
- (iii) நிதிக் குழு
- (iv) இந்தியத் தணிக்கை மற்றும் கணக்குத் திணைக்களம்
- (v) பாராளுமன்றக் குழுக்கள்

நிர்வாகமும் நிதியும் ஒன்றுக்கொன்று பரஸ்பரம் சார்ந்து இருக்கின்றன. நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம், நிதி கொடுக்கல் வாங்கல் மற்றும் செலவுகளை சரியான முறையில் ஆவணப்படுத்தும்போது நமக்கு உரிய நிர்வாகம் தேவைப்படுதல் அவசியமாகும். எனவே, பணம் சேகரித்தல், வரவு வைத்தல், கையகப்படுத்தல் மற்றும் பொதுப்பணத்தை செலவு செய்தல் தொடர்பான அனைத்து செலவுகளையும் பற்றி பேசும்போது நாங்கள் நிதி நிர்வாகம் என்ற சொல்லை பயன்படுத்துகிறோம். மேலும், பொது சேவைகளில் செலவிடப்பட வேண்டிய நிதி, செலவு, வரவுகள், கணக்குகள் ஆகியவற்றை தணிக்கை செய்வதும் இதன் பொறுப்பாகும்.

நிர்வாகி: ஜனாதிபதி மற்றும் நிதி அமைச்சின் பங்கு

இந்திய ஒன்றியத்தின் தலைமை நிர்வாகியாக இருப்பதால், மத்திய அரசின் நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன, அவரால் நேரடியாகவோ அல்லது அரசியலமைப்பிற்கு இணங்க அலுவலர்களிடமிருந்தோ அதிகாரிகளிடம் செயல்பட வேண்டும் (பிரிவு 53).

- ஜனாதிபதி நாட்டின் தேசியப் பணியைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறார். தேசிய வரவு செலவுத் திட்டத்தை நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு இல்லத்துக்கு முன்பும் ஏற்படுத்தல் ஜனாதிபதி அவர்களே.
- ஒவ்வொரு ஐந்தாவது வருடத்தில் ஒரு தலைவர் அல்லது மற்ற உறுப்பினர்கள் கொண்ட நிதி கமிஷனை நியமிக்கும் பொருட்டு ஜனாதிபதி 280 அல்லது அதிகாரம் தேவைப்பட்டால் ஜனாதிபதிக்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.
- இந்தியாவின் தற்செயல் நிதி மீதான கட்டுப்பாட்டை ஜனாதிபதி வழங்கியுள்ளார். எதிர்பாராத செலவினங்களை சந்திப்பதற்காக இந்திய அரசிடம் இந்த நிதியிலிருந்து பணத்தை அவர் திருப்பிச் செலுத்த முடியும்.
- மாநிலங்கள் ஆர்வமுள்ள வரிகளை பாதிக்கும் சில குறிப்பிட்ட பணச் செலவுகளும் (விதி 110) மற்றும் மாநில அரசுகளின் ஒப்புதலுக்காக மாநில ஆளுநர்களால் ஒதுக்கப்படும்.

தொழிற்சங்க நிர்வாகத்தின் நிதிக் கொள்கையை அமைச்சரவை கட்டுப்படுத்துகிறது. இது பாராளுமன்றத்திற்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கும் நிதி மந்திரி. பெரும்பான்மையினரின் ஆதரவுடன் அதன்

அசல் வடிவத்தில் வரவுசெலவுத் தொகை மற்றும் வருவாய் பொருட்களை பாராளுமன்றம் அங்கீகரிக்கிறது.

நிதி கொள்கை:
பொருள்

நிதி அமைச்சகம்

நிதி அமைச்சகம் என்பது இந்திய அரசாங்கத்திற்குள் ஒரு முக்கியமான அமைச்சகமாகும். இது நிதி துறையில் முன்னணி நிறுவனம். இது நிதி கொள்கை, ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் அதன் செயல்பாடுகளை ஒழுங்குபடுத்துகிறது, மேலும் வெளிப்புற ஒழுங்குமுறை சட்டங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட பிற செயல்பாடுகளை செய்கிறது.

வரிவிதிப்பு, நிதிச் சட்டம், நிதி நிறுவனங்கள், மூலதன சந்தைகள், மையம் மற்றும் மாநில நிதி, மற்றும் யூனியன் வரவு செலவு திட்டங்கள் இந்த அமைச்சகத்தின் முதன்மை அக்கறைகளாக உள்ளன.

நிதியமைச்சகத்தின் பணிகள் பின்வருமாறு தொகுக்கப்படலாம்:

1. பின்வரும் கொள்கைகளை உருவாக்கி செயல்படுத்தி வருகிறது:
  - i. மாநில வரவு செலவு திட்டங்கள் மற்றும் நிதி மேலாண்மை கொள்கை
  - ii. சுங்க கொள்கை
  - iii. வரி மற்றும் கடமைகள் முறைமை கொள்கை
  - iv. மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அரசுகளின் கொள்முதல் கொள்கை
  - v. மாநில உதவி கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கை
  - vi. உள்ளக கணக்காய்வு கொள்கை
  - vii. பொதுத்துறை ஊழியர்களுக்கான ஊதியக் கொள்கை
  - viii. கணக்குப் பதிவியல் துறைகளில் உள்ள கொள்கைகள்.
  - ix. வரவு செலவுத் திட்ட நிர்வாகத்தில் பொதுவான கோட்பாடுகள் பின்பற்றப்படுவதை உறுதி செய்தல்.
2. நிதிநிலை அறிக்கை தயாரித்தல் மற்றும் செயல்படுத்துதல் தொடர்பான முறைசார்ந்த உதவிகளை வழங்குகிறது.
3. மாநில வரவு செலவு திட்டம் திட்டமிட்ட நிலையில்,
  - i. மாநில வரவு செலவுத் திட்ட பிரிவுகளை மானிய அடிப்படையில் தயாரித்தல் மற்றும் உள்ளாட்சி அரசுகளுக்கு மானியம் வழங்குதல்
  - ii. அங்கீகரிக்கப்பட்ட வரவு செலவு திட்டங்களின் கடிதப் போக்குவரத்தின் மதிப்பீடு மற்றும் ஒழுங்குமுறை தேவைகள்
  - iii. உள்ளூராட்சி அரசுகளின் செயலாற்றுகை குறியீடுகளை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
  - iv. உள்ளூராட்சி நிதிகளை சமநிலைப்படுத்தல் தொடர்பான கணக்கீடுகளை மேற்கொள்ளுதல்.
4. மாநில முதலீட்டுத் திட்டம், மொத்த மாநில வரவு செலவு திட்ட முதலீட்டுத் தொகை பற்றிய கட்டுப்பாட்டு எண்கள், அவை

குறிப்புகள்

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

பொருளாதார அமைச்சகத்துடன் ஒப்புக் கொள்கின்றன, இந்த திட்டங்களை நிதியியல் ரீதியாக நியாயப்படுத்தி மதிப்பிடுகின்றன, மேலும் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகையில் மாநில வரவு செலவுத் திட்டங்களைப் பயன்படுத்துவதை கண்காணிக்கும்

5. இது நீண்ட, குறுகிய கால மற்றும் நடுத்தர கால பெரும் பொருளாதாரமாக உருவாக்குகிறது, வளர்ச்சி காட்சிகள் மற்றும், நிதி கொள்கை நியாயப்படுத்துதல், மாநில வரவு செலவுத் திட்டம் ஆகியவற்றை வழங்குகிறது.
6. இது விமர்சனங்களை சேர்க்கிறது மற்றும் குறிப்பிடுகிறது, மேலும் சுங்கவரி கட்டண பொருட்கள் இசைவாக வர்த்தகப் பொருள் விவரம் மற்றும் குறியீட்டு முறைமை லாட்வியா ஒருங்கிணைந்த பெயரிடல் மற்றும் TARIC வகுப்புகள் ஆகியவற்றை ஒழுங்குபடுத்துகிறது.
7. இது மாநில வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து நிதியளித்த நிறுவனங்களின் ஊழியர்களுக்கான ஊதியங்கள், ஒருங்கிணைப்பு, பராமரித்தல் மற்றும் புதுப்பித்தல் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துகிறது.
8. இது வெளிநாட்டு நிதி உதவி வளங்களின் ஈர்ப்பை ஒருங்கிணைக்கிறது மற்றும் அவற்றின் பயன்பாட்டை கண்காணிக்கிறது.

சட்டமன்றம்

இந்தியாவில் நாடாளுமன்ற வடிவிலான ஆட்சி உள்ளது. நமது நாடாளுமன்றம் அல்லது மத்திய சட்டமன்றம், நாட்டின் உச்ச சட்டமியற்றும் அமைப்பு ஆகும், மேலும் இது மக்களவை (மக்கள் இல்லம்) மற்றும் மாநிலங்களவை ஆகிய இரு சபைகளையும் உள்ளடக்கியது. வீடுகளின் முக்கிய செயல்பாடு சட்டங்களை கடந்து செல்ல வேண்டும். சட்ட முன்மொழிவு பாராளுமன்றத்தில் ஒரு மசோதா வடிவில் உருவாகிறது. நாடாளுமன்றத்திற்கு முன், சாதாரண அல்லது பணமற்ற விலைப்பட்டியல் பண மசோதா, மற்றும், அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதா, வரவு செலவுத் திட்டங்கள் ஆகிய நான்கு வகையான மசோதாக்கள் உள்ளன. இந்த நான்கு வகையான மசோதாக்களில் நிதி நிர்வாகம் மற்றும் நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவை உள்ளன.

‘பணம் மசோதா’ என்பது என்ன என்பதை 110 வது பிரிவு தெளிவாக வரையறுக்கிறது. மக்களவை சபாநாயகர் ஒரு மசோதா ஒரு ‘பணம் மசோதா’ அல்லது பணமல்லாத மசோதா என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. மக்களவையில், குடியரசுத் தலைவரின் முன் பரிந்துரையுடன், மாநிலங்களவையில் அல்லாமல், நிதி மசோதாவை அறிமுகப்படுத்த முடியும். ராஜ்ய சபை பணம் மசோதாவை நிராகரிக்க முடியாது. இது பரிந்துரைகளை மட்டுமே செய்ய முடியும்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் மக்களவை முன் வரவு செலவுத் திட்டங்கள் தாக்கல் செய்யப்படுகிறது. நிதிக் கொள்கை: பொருள் அமைச்சகம் வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரிக்கிறது. வரவு செலவுத் திட்டங்கள் இரண்டு பகுதிகளாக வழங்கப்படுகிறது: (a) ரயில்வே வரவு செலவுத் திட்டம் மற்றும் (b) பொது வரவு செலவுத் திட்டம். ரயில்வே வரவு செலவுத் திட்டத்தை ரயில்வே அமைச்சர் வழங்கியுள்ளார். நிதி மந்திரி சபையின் பொது வரவு செலவுத் திட்டம் அளிக்கப்படும். வரவு-செலவுத் திட்டம் பல்வேறு கட்டங்களை கடந்து செல்கிறது.

பாராளுமன்றத்தில் வரவு செலவுத் திட்டம் தொடர்பான கலந்துரையாடல் இரண்டு கட்டங்களாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது: (a) பொது விவாதம் மற்றும் (b) ஒவ்வொரு அமைச்சகத்திற்கான மானியங்களையும் கோருகின்றது. 'பொது விவாதத்தில்' பொதுமக்கள் பொருளாதாரக் கொள்கை விவாதிக்கப்பட்டு, நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் வரி மற்றும் செலவினங்களை பற்றி விரிவான விவாதம் செய்யவில்லை. இந்த விவாதங்களில், இரு நாடுகளும் அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கையைப் பற்றி தங்கள் கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன, பொருளாதார கொள்கையின் பொது மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. இங்கே, ராஜ்ய சபை வரவுசெலவுத் திட்டத்தையும் விவாதிக்கிறது இருப்பினும், அது பொது விவாதத்திற்கு அப்பால் செல்ல முடியாது.

அடுத்த கட்டமாக, ஒதுக்கீடு மசோதா, இது லோக் சபாவால் வாக்களிக்கப்பட்ட மானியங்கள் மற்றும் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியத்தின் மீதுவிதிக்கப்படும் செலவுகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும். இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து, அதற்கேற்ற செலவினங்களுக்காக அரசுக்கு வழங்கப்படும் சட்ட அதிகாரத்தை மசோதா எதிர்பார்க்கிறது.

நிதி மசோதா

வருவாயை உயர்த்தும் அரசின் முன்மொழிவுகள் இதில் அடங்கியுள்ளன. ஒரு நிதி மசோதாவை அறிமுகப்படுத்த விடுப்பு எடுக்க வேண்டும் என்ற நடவடிக்கை எதிர்க்கப்பட முடியாது, அது உடனடியாக வாக்களிக்க வேண்டும். இந்த மசோதாவை நாடாளுமன்றத்தால் பரிசீலனை செய்து நிறைவேற்ற வேண்டும், மேலும் இது குடியரசுத் தலைவருக்கு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும். அது அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 75 நாட்களுக்குள் நிதி மசோதாவை நிறைவேற்றுவது பாராளுமன்றத்தின் நிதி நடைமுறையின் இறுதி செயலாகும்.

கணக்கில் வாக்களித்தல்

சில நேரங்களில், மக்களவை கணக்கில் வாக்களிக்கும். வரவு செலவுத் திட்டம் ஒரு சில காரணங்களால் தாமதமாகும் போது, 2 மாதங்கள் வரை கணக்கு வாக்கெடுப்பு சாதாரணமாக நிறைவேற்றப்படும். ஒரு தேர்தல் ஆண்டில், 3 முதல் 4 மாதங்களுக்கு நிறைவேற்றப்படலாம். ஒரு மாநாட்டின்படி, கணக்கில் வாக்கு என்பது முறையான செய்தியாக கருதப்பட்டு, விவாதிக்கப்படாமல் மக்களவையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதனால், வீடு, வீடாக வரவு செலவுத் திட்டங்களை வசதியான நேரத்தில் பரிசீலிக்க முடிகிறது.

7.3.1 வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கோட்பாடுகள்

வரவு செலவுத் திட்டம் பற்றிய சில கோட்பாடுகள் பின்வருமாறு:

- நிதிநிலை கொள்கை பற்றிய தெளிவான நம்பகத்தன்மை மற்றும் எதிர்பார்க்கத்தக்க வரையறைகளுக்குள் வரவு செலவுத் திட்டங்கள் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும்.
- அரசாங்கத்தின் முன்னுரிமைகள் மூலம் வரவுசெலவுத் திட்டங்களை முற்றிலும் ஒருங்கிணைக்க வேண்டும்.

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

- தேசிய வளர்ச்சித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில், பயனுள்ள மற்றும் தெளிவான முறையில் மூலதன வரவு செலவுத் திட்டம் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.
- வரவு செலவு திட்டம் ஆவணங்கள் மற்றும் தரவு, வெளிப்படையான மற்றும் அணுகக்கூடியவை என்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.
- வரவு செலவு திட்ட தேர்வுகளை பற்றிய விவாதம் அனைவரும் பங்கேற்கும் மற்றும் யதார்த்தமான வகையில் இருக்க வேண்டும்.
- வரவு செலவு திட்ட விளக்கத்தின்போது, பொது நிதிகளின் நம்பகமான கணக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.
- வரவு செலவுத் திட்டம் நிறைவேற்றுவதை தீவிரமாக திட்டமிட்டு, நிர்வகிக்கப்பட்டு, கண்காணிக்கப்பட வேண்டும்.
- செயல்திறன் மதிப்பீடு மற்றும் பணத்தின் மதிப்பு ஆகியவை வரவு செலவு திட்ட நடைமுறைக்கான தொகையீடு என்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

5. நிதி நிர்வாகத்தின் பங்கு யாது?

6. நிதி மசோதாவில் என்ன அடங்கியுள்ளது?

7.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. நிதிக் கொள்கை பொதுவாக வரிச் செலவினத்தையும் அரசாங்க செலவினங்களையும் பயன்படுத்துவது பற்றி அரசாங்கத்தின் விருப்பத்தை குறிக்கிறது.
2. ஒரு விரிவாக்க நிதிக் கொள்கை அதிகப்படியான நிதிப் பற்றாக்குறைகளை ஏற்படுத்தலாம், இது அரசாங்கங்கள் அச்சுப் பத்திரிகைகளை (அதாவது மத்திய வங்கியால் நிதி நிதியளித்தல்) பற்றாக்குறைகளுக்கு நிதியளிக்க ஒரு வலுவான சோதனையை தோற்றுவிக்கலாம். விரிவாக்க நிதியக் கொள்கை, பின்னர் பணவீக்க அழுத்தங்களுக்கு இட்டுச்செல்லும் விரிவாக்க பணவியல் கொள்கையை வழிநடத்துகிறது, இதனால் நாணயத்தின் உண்மையான மதிப்பைக் கொண்டுவருகிறது, இதனால் பணம் செலுத்தும் சமநிலைகள் நாணய (அல்லது வங்கி) நெருக்கடியை விளைவிக்கும் சாத்தியக்கூறுகள் சிக்கலாக உள்ளன.
3. சமீபத்திய ஆண்டுகளில், அதிக எண்ணிக்கையிலான நாடுகள் முறையான நிதி விதிகளை ஏற்றுக்கொண்டன. மத்திய வங்கியாளர்கள் பொதுவாக அத்தகைய விதிகளின் ஆதரவாளர்களாக உள்ளனர், இது நிதி அதிகாரிகள் அதிக செலவினங்களுக்கான அழுத்தங்களை அதிகரிக்கச் செய்வதற்கும் மெதுவான நிதி ஒருங்கிணைப்புக்கும் உதவும்.

4. அனைத்து நாடுகளிலும் பணவியல் கொள்கையை கருத்தில் கொண்டு பரிமாற்ற விகிதமானது ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. பொதுவாக, பரிமாற்ற வீதமானது, வெளிநாட்டு அதிர்ச்சியிலிருந்து பொருளாதாரம் தாங்கிக்கொள்ள உதவுகிறது, உள்நாட்டுக் கொள்கை நிலைத்தன்மை மற்றும் வளர்ச்சியை அடைவதற்கு நோக்கி பணவியல் கொள்கையை இயக்கலாம்.
5. நிதி நிர்வாகம் என்பது பரந்தளவில் சேகரித்தல் வரவு செலவு திட்டங்கள் கையகப்படுத்தல் மற்றும் பொது பணத்தை செலவழித்தல் ஆகியவற்றில் உள்ளடங்கிய அனைத்து செலவுகளையும் உள்ளடக்கியதாகும். இது தணிக்கை வருமானம், செலவினங்கள், ரசீதுகள் மற்றும் வழங்கல்கள் மற்றும் பொதுச் சேவைகளில் செலவிடப்பட வேண்டிய நிதிகளுக்கான கணக்கு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. இதனால், நிதி நிர்வாகம் மக்களுடைய சமூக பொருளாதார நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நிதி நிர்வாகம் ஒரு செயல்திறன் சங்கிலிக்குள் இருக்கும் ஒரு மாறும் செயலாகும்.
6. நிதி மசோதாவில், வருவாயை உயர்த்த அரசு முன்மொழிவுகள் உள்ளன. ஒரு நிதி மசோதாவை அறிமுகப்படுத்த விடுப்பு எடுக்க வேண்டும் என்ற நடவடிக்கை எதிர்க்கப்பட முடியாது, அது உடனடியாக வாக்களிக்க வேண்டும். இந்த மசோதா பாராளுமன்றத்தால் பரிசீலிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் மற்றும் அது அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 75 நாட்களுக்குள் ஜனாதிபதியினால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட வேண்டும். நிதி மசோதாவை நிறைவேற்றுவது பாராளுமன்றத்தின் நிதி நடைமுறையின் இறுதி செயல் ஆகும்.

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

7.5 சுருக்கம்

- நிதிநிலை கொள்கை என்பது பொதுவாக, பொருளாதார நடவடிக்கையின் ஒட்டுமொத்த மட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்த, வரிவிதிப்பு மற்றும் அரசாங்கச் செலவினத்தைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான அரசின் விருப்பத்தை குறிக்கிறது. நாளடைவில், நிதிக் கொள்கையின் பயன்பாடு அரசாங்க செலவினங்கள் அல்லது வரிவிதிப்பின் அளவு அல்லது இயைபில் மாற்றம் பெறுகிறது, இதனால் அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை மாறுகிறது.
- பொருளாதாரக் கொள்கையின் பரந்த நோக்கங்களை அடைவதற்கு பொருளாதாரத்தில் கடன் கிடைப்பதை மத்திய வங்கியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் பணக் கொள்கை குறிப்பிடுகிறது. வட்டி விகிதங்களின் நிலை மற்றும் கட்டமைப்பு மற்றும் பொருளாதாரத்தில் கடன் பாதிக்கும் மற்ற நிலைமைகள் போன்ற பணத்தை வழங்குவதன் மூலம் செயல்பாட்டுடன் பணவியல் முறையால் கட்டுப்படுத்த முடியும்.
- நிதி மற்றும் நிதிக் கொள்கை இரு வேறுபட்ட அமைப்புகளால் அமல்படுத்தப்படும் அதேவேளையில், இக்கொள்கைகள் சுயாதீனமானது அல்ல. ஒன்றில் ஏற்படும் மாற்றமானது மற்றதின் செயல்திறத்தின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் எந்த ஒரு கொள்கை மாற்றத்தின் ஒட்டுமொத்த தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும். நிதி மற்றும்

நிதி கொள்கை:
பொருள்

குறிப்புகள்

நிதிக் கொள்கைகளுக்கிடையிலான உறவு நிதியியல் சந்தைகளின் வளர்ச்சியை வலுவாக சார்ந்துள்ளது. ஒரு அடிப்படை நிதி முறையிலிருந்து ஒரு முழுமையான வளர்ச்சியடைந்த அமைப்பிற்கு மாற்றமானது நான்கு கட்டங்களாக பிரிக்கப்படலாம். வளர்ச்சியடையாத நிலையில், மத்திய வங்கிக்கு வெளியே எந்தவொரு அரசாங்கக் கடனும் இல்லை, நிதிப் பற்றாக்குறைகள் அடிப்படையில் பணத்தை உருவாக்கி வருகின்றன. அடுத்த கட்டத்தில், சந்தைப்படுத்தக்கூடிய பத்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன, ஆனால் இரண்டாம் சந்தை என்பது இல்லை மற்றும் வட்டி விகிதங்கள் நெகிழ்வற்றவையாக இருக்கின்றன.

- வரவுசெலவுத் திட்ட கொள்கைகள் பற்றிய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்திய மத்திய வங்கியாளர்கள், சர்வதேச நிதியச் செய்தி பத்திரிக்கைகளில், பல நேரமும் பாராளுமன்றத்தில் விளக்கவுரைகள், பொருளாதாரம் பற்றிய அறிக்கைகளை முன்வைத்தல் ஆகியவை வாடிக்கையாக உள்ளன. நிச்சயமாக, நேரம் மற்றும் அதிர்வெண் ஆகியவை இங்கு முக்கிய கூறுகளாக உள்ளன. மேலும் ஆளுநர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அறிக்கைகளை வெளியிட எதிர்பார்க்க முடியாது.
- நிர்வாகம் மற்றும் நிதி இரண்டும் பிரிக்க முடியாத பொருட்கள் ஆகும். அனைத்து நிர்வாக நடவடிக்கைகள் சில வகையான செலவை உள்ளடக்கியது. நிதி நிர்வாக இயந்திரம் இல்லாமல் இயலாமல் போகும்.
- இந்திய தொழிற்சங்கத்தின் தலைமை நிர்வாகியாக மத்திய அரசின் நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் அவரால் அல்லது அரசியலமைப்பின் (அல்லது 53 வது) சட்டப்படி, அவருக்கு கீழ்ப்படிந்த அதிகாரிகளால் நடத்தப்பட வேண்டும்.
- தொழிற்சங்க நிர்வாகத்தின் நிதிக் கொள்கையை அமைச்சரவை கட்டுப்படுத்துகிறது. நிதி மந்திரியானவர் பாராளுமன்றத்திற்கு உண்டான வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிப்பார். பெரும்பான்மையினரின் ஆதரவுடன் அதன் அசல் வடிவத்தில் வரவு செலவுத் திட்ட செலவினங்களையும் வருவாய் பொருட்களையும் பாராளுமன்றம் அங்கீகரிக்கிறது.
- வரிவிதிப்பு, நிதிச் சட்டம், நிதி நிறுவனங்கள், மூலதன சந்தைகள், மத்திய அரசு மற்றும் மாநில நிதிநிலை அறிக்கை, மத்திய வரவு செலவுத் திட்டங்கள் ஆகியவை நிதியமைச்சகத்தின் முதன்மையான கவனிக்கப்படவேண்டியவைகள் ஆகும்.

7.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- IMF: வாஷிங்டன் D.Cல் ஒரு சர்வதேச அமைப்பான சர்வதேச நாணய நிதியம் (IMF), உலக நிதிய உறுதிப்பாட்டை வளர்க்கும் நோக்கத்தை கொண்டுள்ளது, சர்வதேச வர்த்தகத்தை ஊக்குவித்து, வறுமையை குறைக்க வேண்டும்.
- நிதி ஆணையம்: இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 280-ன் கீழ் 1951ல் முதல் நிதிக் குழு இந்திய குடியரசுத் தலைவரால் நிறுவப்பட்டது.

மத்திய அரசுக்கும், தனி மாநில அரசுகளுக்கும் இடையே உள்ள நிதி உறவுகளை வரையறை செய்ய உருவாக்கப்பட்டது.

நிதி கொள்கை:
பொருள்

- பணம் மசோதா: இது வரி விதிப்பு அல்லது அரசாங்கத்தை மட்டுமே கவனித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மசோதா ஆகும். இது பொதுச் சட்டத்தில் மாற்றங்களை எதிர்க்கும் செலவினம் என்று குறிக்கப்படுகிறது.
- ஒதுக்கீட்டு மசோதா: விநியோக மசோதா அல்லது செலவு மசோதா என அறியப்படுகிறது, இது ஒரு அரசாங்க நிதிகளின் செலவினங்களை அங்கீகரிக்கும் சட்டத்தை முன்மொழிகிறது. இது குறிப்பிட்ட செலவுக்காக பணத்தை ஒதுக்கி வைக்கும் ஒரு மசோதா ஆகும்.

குறிப்புகள்

7.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. நிதிக் கொள்கையின் முக்கிய மாறிகள் யாவை?
2. நிதி மற்றும் பணக்கொள்கைகள் ஒன்றையொன்று சார்ந்து இருப்பது எப்படி?
3. மத்திய வங்கிகள் நிதிக் கொள்கை பற்றி என்ன செய்ய முடியும்?
4. நிதி நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ளும் முக்கிய முகமைகள் எவை?
5. 'பணச் சட்டமூலம்' என்றால் என்ன?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. பெரிய பொருளாதார நிலைத்தன்மை மற்றும் வளர்ச்சியை அடைவதற்கு மத்திய வங்கியின் நிதி கொள்கையின் பங்கினை விவாதிக்கவும்.
2. பகுப்பாய்வு பண பரிமாற்ற விகிதம் பணவீக்கத்தை எவ்வாறு தாக்குகிறது?
3. மாநிலத்தில் நிதியியல் கொள்கைகளை உருவாக்கி வளர்ச்சி அடைய செய்வதில் நிதி அமைச்சகத்தின் பங்கு பற்றி விவாதிக்கவும்.
4. வரவு செலவுத் திட்ட கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தை ஆய்க.

7.8 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புதுதில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B.P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹட்டன், E.W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பெங்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொதுப் பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

அலகு 8: வரவு செலவு திட்டம்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 8.0 அறிமுகம்
- 8.1 நோக்கங்கள்
- 8.2 ஒரு நல்ல வரவு செலவு திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள்
  - 8.2.1 வரவு செலவுத் திட்டத்தின் வகைகள்
  - 8.2.2 வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்தல்
- 8.3 இந்தியாவில் வரவு செலவு திட்டம்: ஒரு கண்ணோட்டம்
  - 8.3.1 வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பொருளடக்கம்
  - 8.3.2 பகுதிகளாக வரவு செலவுத் திட்டம் வழங்கல்
  - 8.3.3 இந்தியாவில் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கால நிர்ணயம்
  - 8.3.4 வரவு செலவு திட்டம் வழங்கலின் இரகசியங்கள்
- 8.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 8.6 சுருக்கம்
- 8.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 8.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 8.9 மேலும் படிக்க

8.0 அறிமுகம்

நிதிநிலை அறிக்கை என்பது ஒரு நிதித் திட்டம் ஆகும். மேலும், நவீன காலத்தில் பல்வேறு அரசாங்கங்கள் முன்வைத்துள்ள பொது நிதிநிலை அறிக்கையானது, ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவிற்கு ஒரு நிதியாண்டுக்கான செலவினங்களையும் வருவாயையும் குறிப்பாகச் செயல்படுகிறது. இந்தியாவில் ஒரு நிதியாண்டுக்கான வரவு செலவு கணக்கு மற்றும் செலவினங்களின் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை என ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் எதிர்பார்க்கப்படும் வருவாய் மற்றும் வரவு செலவு திட்ட காலத்திற்கு உத்தேச செலவினங்கள் பற்றிய மதிப்பீடுகள் உள்ளன. அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மற்றும் அவர்களின் நிதியியல் வழிமுறைகள் இந்த மதிப்பீடுகளிலிருந்து பெறப்படுகின்றன. அரசாங்கத்திற்கு, வரவுசெலவுத் திட்டமானது முழு பொருளாதரத்தையும் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு கருவியாகும். வரவு செலவுத் திட்டம் அரசாங்கத்தின் கொள்கையையும் நோக்கத்தையும் பிரதிபலிக்கின்ற நிலையில், ஒரு தேசத்தின் நிதி நலத்தை தீர்மானிக்கும் அடிப்படையாக உள்ள வரவுசெலவுத் திட்டத்திற்கு இப்போது அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்றைய மிக சிக்கலான பொருளாதாரங்களில் வரவுசெலவுத் திட்ட ஆவணங்கள் முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளன.

வரவு செலவு பல்வேறு வகைகளில் இருக்க முடியும் என்றாலும், அது பயனுள்ள வகையிலும், அர்த்தமுள்ளதாகவும் இருக்க, போதுமான அளவு வாய்ப்பைத் தரவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சமூகத்தின் பொருளாதார மற்றும் நிறுவனச் செயல்களுக்கு சமூகத்தை இலக்கு வைக்கும் வரவு செலவு மூலம் இது அமைந்துள்ளது. நிதித் திட்டம் மற்றும் கொள்கை அறிக்கை

என்ற வகையில், பல்வேறு துறைத் தலைவர்களின் கீழ் மதிப்பீடு மற்றும் உத்தேச செலவினங்களின் விவரங்கள் அடங்கிய வரவுசெலவுத் திட்டத்தை அரசு தயாரிக்கிறது. இந்தியாவில், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் 112 ஆம் பிரிவின்படி, வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை ஒன்று மக்களவை, மாநிலங்களவை ஆகிய இரு மாநிலங்களுக்கும் முன் வைக்கப்படும் என்று கூறுகிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இதே போன்ற விதிமுறை 202 ஆம் ஆண்டின் கீழ் கொடுக்கப்படுகிறது, அங்கு வருடாந்திர நிதி அறிக்கை அந்த மாநில சட்டமன்றத்திற்கு முன் வைக்கப்படும்.

குறிப்புகள்

இந்தியாவில் வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரிப்பதில் சிறப்பு கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் நல்ல வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் பல்வேறு சிறப்பியல்புகள் பற்றிய விரிவான பகுப்பாய்வு இந்த அலகு அளிக்கிறது.

8.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- நல்ல வரவு செலவுத் திட்டத்தின் குணாதிசயங்களை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பல்வேறு வகைகளை விவரிக்க முடியும்.
- வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிப்பது குறித்து விவாதிக்க முடியும்.
- இந்தியாவில் வரவு செலவுத் திட்டம் பற்றி ஆராய முடியும்.

8.2 ஒரு நல்ல வரவு செலவுத் திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள்

ஒரு நல்ல வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது இந்த நோக்கத்திற்காக அடையாளம் காணப்பட்ட அளவுகோல்களை திருப்திப்படுத்துகிறது, மேலும் நன்கு அறியப்பட்ட கொள்கைகளின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்படுகிறது. அத்தகைய ஒரு கொள்கை, வரவு செலவுத் திட்டத்தை முந்தைய ஆண்டில் அரசாங்கத்தின் நிதி கொள்கைகள் மற்றும் செயல்திட்டங்களின் செயல்திறனைக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும். என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன சாதிக்கப்பட்டது, எந்த விதத்தில் இலக்கு வைக்க வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்வதற்கு இது அவசியமான அடிப்படையை வழங்குகிறது. பல அரசாங்கங்கள் இந்த வழிகளில் சோதனை செய்து, பெருநிறுவன துறை பயன்படுத்திய உத்திகளை பெரிதும் ஈர்த்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மத்திய அரசு இதுபோன்ற பயிற்சிகளை (ஓரளவு மற்றும் துல்லியமற்ற நிலையிலும்) செய்து வருகிறது, இத்திட்டத்தில் செயல்திறன் வரவு செலவுத் திட்டம் மற்றும் முடிவு வரவு வைத்தல் ஆகியவை அடங்கும்.

வரவு செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகள் நாட்டின் தற்போதைய பொருளாதார நிலைமை மற்றும் திறைசேரியின் நிதி ஆரோக்கியம் பற்றிய பகுப்பாய்வு விபரத்துடன் கூடவே இருக்க வேண்டும். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கணக்குகள் மற்றும் விவரணைகளின் வெளிச்சத்தில் வரவு செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகள் மிகவும் அர்த்தமுள்ளதாக உள்ளன. மேலும், வரவு செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளின் முக்கியத்துவத்தையும், பிற நோக்கங்களையும் காண சட்டமன்றம் மற்றும் பொது மக்கள், இது தொடர்பாக மேலும் ஒரு புறநிலை மற்றும் பகுத்தறிவார்ந்த நிலைப்பாட்டை

எடுப்பதற்கு உதவுகின்றனர். இந்தியாவில், பல்வேறு நாடுகளில் போலவே, பொருளாதார மற்றும் தற்போதைய பொருளாதாரத்தின் பிரச்சனைகளை முன்னிலைப்படுத்தும் பொருளாதாரக் கணக்கெடுப்பை மேற்கொண்டு, நிதிக் கொள்கை எவ்வாறு முன்னெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற வரிகளைக் கண்டறிவதன் மூலம் இந்த தேவை நிறைவேறியுள்ளது. வரவு-செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகள் முடிந்தவரை தெளிவாகவும் வெளிப்படையாகவும் இருக்க வேண்டும். வரும் ஆண்டில் வரவு செலவுத் திட்டம் எந்த வழியில் செயல்படும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது என்பதை அவர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதன்படி, வரவு செலவுத் திட்டத்தின் முக்கிய தலைப்புகளின் கீழ் குறித்த விபரங்களுடன் கூடிய விபரங்கள் இருக்க வேண்டும். வரவு செலவுத் திட்டத்தின் குறிப்பிட்ட அம்சங்களை முன்னிலைப்படுத்தும் பல்வேறு அறிக்கைகள் இருக்க வேண்டும்.

முழுமையான துல்லியத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது என்றாலும், வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பற்றிய நிதி மதிப்பீடுகள், முத்திரையை அகலக் கூடாது. சாதாரண சூழ்நிலைகளின் கீழ் உணரப்படும் புள்ளிவிவரங்களில் அவர்கள் மிக நெருக்கமாக இருக்க வேண்டும். வரவு செலவுத் திட்டம் அரசாங்கத்தின் ஒட்டுமொத்தக் கொள்கையையும் நோக்கத்தையும் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பதுடன், அது தெரிவு செய்யப்பட்ட இலக்குகளுக்கு அருகில் சமூகம் செல்வதற்கு உதவும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.

நவீன பொருளாதாரங்கள் மிகவும் சிக்கலானவை, வரவுசெலவுத் திட்ட பாய்ச்சலும், கொள்கைகளும் அவற்றின் வேலை மீது குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பொது வரவுசெலவுத்திட்டத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட வழக்கமான கணக்கீட்டு வடிவமைப்பு, இந்த நாட்களில் தேவைப்படும் தகவல்களின் அளவை வழங்க முடிவதில்லை என பகுப்பாய்வாளர்கள் கண்டறிகின்றனர். அதன்படி, சமீப காலங்களில், வரவு செலவுத் திட்ட ஆவணங்களின் பயனை மேம்படுத்த பல்வேறு ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இந்திய அரசு தனது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் தகவல் மற்றும் பகுப்பாய்வு திறனை மேம்படுத்துவதற்காக புதுமையான சிந்தனைகளை சோதனை செய்வதில் எப்போதும் முனைப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறது. 1950 களின் நடுப்பகுதியில் அதன் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஒரு பொருளாதார வகைப்பாட்டினை தயாரித்து வெளியிடவும், 1960 களின் நடுப்பகுதியில் ஒரு பொருளாதார மற்றும் செயல்பாட்டு வகைப்பாட்டினை மேலும் கூட்டுகிறது. இந்த நாட்களில் இது ஒரு முடிவு வரவு செலவுத் திட்டம் மற்றும் பாலின வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரித்து வெளியிடுகிறது. வரவு செலவுத் திட்ட ஆவணங்களில் குழந்தைகளின் நலன், நடுத்தரக் கால நிதிக் கொள்கை அறிக்கை, நிதிக் கொள்கை செயல்திட்ட அறிக்கை, வருவாய்த் துறை மற்றும் மத்திய வரி விதிப்பு முறையின் கீழ் வரி விதிப்பு, வரியில்லா நிலுவைத் தொகை ஆகிய திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. வருவாய்கள், வரி வருவாய்கள் ஆகியவை உயர்த்தப் பட்ட போதிலும், அவை அடையப்படவில்லை.

மத்திய வரிவிதிப்பின் கீழ் உள்ள வருவாயைப் பற்றி இன்னும் சற்று கவனமாகச் சொல்ல வேண்டும். சமூக பொருளாதார மற்றும் நிறுவன வளர்ச்சியில் சமுதாயத்திற்கு உதவவும், அதன் சமயங்கு அளபுருக்களை

ஊக்குவிக்கவும் அரசு தன்னைத் தானே எடுத்துக் கொள்ளும் போது, பல கொள்கை நடவடிக்கைகள், வரவு செலவுத் திட்ட விதிகளில் சேர்ப்பதற்காக தங்களைத் தாங்களே பாராட்டிக் கொள்கிறது. வரி அமைப்பு தொடர்பான நடவடிக்கைகள் சிறப்பு வரி விகிதங்கள், விலக்குகள், கழிவுகள், தள்ளுபடிகள், வரவுகளை, மற்றும் போன்றவை ஆகும். இந்த நடவடிக்கைகள் ஒட்டுமொத்தமாக 'வரி விருப்பங்கள்' அல்லது 'வரிச் செலவினங்கள்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன. முதல் வருவாய் 2006 – 07 நிதி ஆண்டு நாடாளுமன்றம் முன்பு வெளியிட்ட அறிக்கை, அப்போதிருந்து இந்த நடைமுறை தொடர்கிறது. வரிவருவாய் கணக்கீடுகள், குறிப்பிட்ட வரி முன்னுரிமைகள் மற்றும் பிற எளிமைப்படுத்தல் அனுமானங்களின் குறுகிய கால தாக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இந்த அறிக்கையின் படி, 2008 09 ல் வரி வசூலைக் காட்டிலும் வருவாய் 68.95% ஆக இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

குறிப்புகள்

8.2.1 வரவு செலவு திட்டத்தின் வகைகள்

வெவ்வேறு வகையான வரவு செலவு திட்டங்களை அறிய முயல்வதற்கு, இரண்டு கேள்விகளை நாம் காண்போம்.

- வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரித்து வரவுசெலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளை வகுப்பது யார்?
- வரவு செலவுத்திட்டத்தின் கணக்கியல் அடிப்படை என்னவாக இருக்க வேண்டும்?

இந்த இரண்டு கேள்விகளுக்கும், வரவுசெலவுத் திட்ட கொள்கை மற்றும் செயல்பாடுகள் மீதான நிர்வாகச் சட்டக் கட்டுப்பாட்டின் செயல்திறனும் உள்ளது. தலையிடாக் கோட்பாடு, ஒரு பொது வரவுசெலவு திட்டம், அரசாங்கத்தின் நிதி வரவுகள் மற்றும் நிதியுதவிகள் பற்றிய அறிக்கையாகக் கருதப்பட்டது. இந்த நாட்களில், நாட்டின் சமூக-பொருளாதார துணையை பாதுகாத்து, வளர்ப்பதில், அரசு அனைத்து வகையிலும், பன்முக பரிமாண பங்களிப்பை ஆற்ற வேண்டும் என்ற கருத்து, தலையிடாக் கோட்பாடு என்ற கருத்தால் பதிலீடு செய்யப்படுகிறது.

இந்த கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்போது, அரசாங்கத்தின் வரவுசெலவுத் திட்ட கொள்கைகள் மற்றும் நிதி பாய்ச்சல் ஆகியவற்றின் தாக்கம் அதன் வரவுசெலவு திட்டத்தினால் தோற்றுவிக்கப்படும் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. எனினும், பொது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் உள்ளடக்கமும், தன்மையும், அதனை தயாரிக்கும் பொறுப்பு, கணக்கியல் முறை, போன்ற பல காரணிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவை என நம்பப்படுகிறது. எனவே, பல்வேறு வகையான பொது வரவு செலவு திட்டம் மற்றும் அவற்றின் வடிவமைப்புகளை கவனத்தில் கொள்வது உதவிகரமாக இருக்கும்.

I. நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்ற வரவு செலவுத் திட்டங்கள்

இந்த வேறுபாடு, பொது வரவு செலவு திட்ட தயாரிப்புக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள முகவரமைப்பு வகையைச் சார்ந்தது. சட்டமன்ற வரவு செலவு திட்டம் என்பது சட்டமன்றத்தால் நேரடியாகவோ அல்லது அதன் குழுக்கள் மூலமாகவோ

தயாரிக்கப்பட்டுள்ள ஒன்றாகும். ஒரு நிர்வாக வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது அரசின் நிர்வாகப் பிரிவினரால் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள ஒன்றாகும். அத்தகைய வரவுசெலவுத் திட்டம் பொதுவாக சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டு, ஏற்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்த முயற்சி நிர்வாகப் பிரிவிற்கு உள்ளது. ஒரு நிர்வாக வரவு செலவுத் திட்டம் பின்வரும் காரணங்களுக்காக சட்டவாக்கத்திற்கு உட்படாது என பொதுவாக நம்பப்படுகிறது:

- அரசின் நிர்வாகப் பிரிவு, சட்டமன்றத்தைவிட, சாத்தியமான வரவுகள் மற்றும் தேவைப்படும் செலவினங்களைக் கணக்கிடுவது சிறந்ததாகும். நிர்வாகப் பிரிவு பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்களைக் கொண்டிருக்க முடியும் என்றாலும், சட்டப்பிரிவானது அவ்வளவு வசதிகளைக் கொண்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படவில்லை.
- வரவு செலவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றக் கூடிய பொறுப்பு எப்போதும் நிறைவேற்று அதிகார சபையில் தான் உள்ளது. சில மதிப்பீடுகளையும், நிர்வாகக் குறிப்பையும் மட்டுமே கொண்டு, இலக்குகளை அடைய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வது விரும்பத்தக்கதல்ல.
- நிர்வாகத்தினால் வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படும்போது ஏதேனும் குறைபாடுகள் மற்றும் குறைபாடுகளுக்கு பொறுப்பினை நிர்ணயம் செய்வது எளிது.

II. பல ஒருங்கிணைந்த வரவு செலவு திட்டங்கள்

ஒரு ஒருங்கிணைந்த வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது, அரசாங்க நடவடிக்கைகளின் மூலம் உருவாக்கப்படும் அனைத்து நிதிப் பாய்ச்சலும், முறையான முறையில் ஒரே ஒரு துண்டுபோல் பதிவு செய்யப்பட்டு, அதன் பாதையை அதிகார சபைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. நிதி பாய்வது, அமைச்சுகள், துறைகள் போன்ற வேறு பல்வேறு செயல்பாட்டு வகைகளிலும், வருவாய் மற்றும் மூலதன கூறுகளின் கீழும், மாற்று வழிகளில் வகைப்படுத்தப்பட்டு குழுவாக்கப்படுகிறது. இதற்கு நேர்மாறாக, பல நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு, குறுக்கு ஒப்பீடு இல்லாத பகுதிகளில் ஒரு பத்தியில் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். அரசின் செயல்பாடுகளை நன்கு மதிப்பீடு செய்ய இந்த வழிமுறை வழிவகை செய்கிறது என்பதே இதன் கருத்தாகும். பன்முகத் திட்டப்பட்டியல் என்பது ஒரு தவறான கருத்தாகும் என்பது வெளிப்படையாக தெரிகிறது. ஒவ்வொரு அமைச்சு/திணைக்களம், ஒன்றிணைந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கூட்டிணைக்கப்பட்டதற்காக அதன் வரவு செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளை வரைவறுத்துவதற்கு மட்டுமே அதன் பொருத்தம் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருங்கிணைந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கான அத்தகைய வரவுசெலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளை தேர்ந்தெடுப்பது முறையான ஆய்வு மற்றும் மதிப்பீட்டிற்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். மேலும், ஒருங்கிணைந்த நிதிநிலை அறிக்கை சட்டமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படும் போது, அதன் ஒவ்வொரு முன்மொழிவும், அதன் நிதி உட்கூறுகள் பரிசீலனையும் அங்கீகாரமும் பெற வேண்டும். அத்தகைய ஒருங்கிணைந்த வரவுசெலவுத் திட்டம், அதன் ஒவ்வொரு கூறுபற்றியும் முறையான மதிப்பீட்டுக்கு மட்டும் அனுமதி கொடுக்கவில்லை, வரவுசெலவுத் திட்ட மொத்தத்தையும் கூட அனுமதிக்கிறது.

பொது வரவு செலவு திட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் வழக்கமான கணக்கியல் முறை பண பாய்வை அடிப்படையாக கொண்டது. பொது வரவு செலவு திட்டக்களில் தகவல் மற்றும் பகுப்பாய்வுக் கொள்கையை மேம்படுத்துவதற்கான தேடல், கூடியிருக்கும் கணக்குகளுக்கு மாறுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை சிந்தனையாளர்களுக்கு இட்டுச் செல்கிறது. பண பாய்வு அடிப்படையிலான கணக்கியல், பெறுதல்கள் மற்றும் வழங்கல்கள், அவை நிகழும் காலம் பற்றிய குறிப்புடன் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. அதே நேரத்தில் வருங்காலத்தில் ரொக்கப்பணம் செலுத்த பணம் அல்லது கடன் பெறும் உரிமை கோரப்படும். இதற்கு நேர்மாறாக, ஊதியம் சார்ந்த கணக்கியல், பணம் சம்பாதிக்க பணம் பெறுதல் அல்லது கடன்களுக்கான உரிமங்கள் ஆகியவை அவற்றின் நிகழ்நேர நேரத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் பதிவு செய்யப்படுகின்றன.

குறிப்புகள்

அதிக எண்ணிக்கையிலான நாடுகள், முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ, அதிக அளவில் கூடியிருக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டம் மூலம் மாற்றப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், பணவரவை விட, வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது, பல்வேறு காரணங்களுக்காக விவாதத்திற்குரிய மற்றும் முடிவுப் பிரச்சினை அல்ல.

ஒழுங்குமுறை அடிப்படையிலான கணக்கியல் வழக்கு

நஷ்டஈடு அடிப்படையிலான கணக்கியல் ஆலோசகர்கள் நவீன அரசாங்கத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில் பணப்பாய்வு அடிப்படையிலான முறையின் இயலாமையை வலியுறுத்துகின்றனர், குறிப்பாக, சமூக-பொருளாதார முன்னேற்றங்கள் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குறிக்கோள்களுக்கு ஏற்ப நீண்ட கால நிதி கொள்கையைத் துண்டிக்க வேண்டியது அவசியமானது.

ஒரு நவீன சந்தைப் பொருளாதாரம் என்பது 'சந்தைப் தோல்விகள்' என்று அழைக்கப்படுவது ஒரு பெரும் பாதிப்பிற்கு உரியது என்பது நன்கு அறியப்பட்ட உண்மையாகும். இந்த உண்மை அரசின் சார்பில், நிதி நடவடிக்கைகள் உட்பட, தீர்வு நடவடிக்கைகளை அவசியம் படுத்த வேண்டியது ஆகும். ஒரு பணப் பாய்வு அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம் இந்த நோக்கத்திற்கு தேவையான கடுமையான தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை.

நவீன அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் அளவு பல காரணங்களுக்காக அதிகரிக்கும் ஒரு உள்ளார்ந்த போக்காக உள்ளது. வரவுசெலவுத் திட்ட பாய்ச்சலும், கொள்கை நடவடிக்கைகளும், பெரும்பாலும் பல வரவு-செலவுத் திட்ட காலக்கட்டங்களில் பல நேரங்களிலும் ஊடுருவக்கூடிய விளைவுகளை கொண்டுள்ளன. நன்மை பயக்கும் கசிவு விளைவுகளை உகந்ததாக்கும் வகையில் அரசாங்கம் உரிய தகவல்களை பெற வேண்டியுள்ளது. ஆனால் பணம்-பாய்வு அடிப்படையிலான வரவுசெலவுத் திட்டங்கள் இந்த பணியை செய்வதற்கு வசதிகள் கொண்டவை. இத்தகைய வரவு செலவுத் திட்டம், நீண்டகால நிதி மூலோபாயத்தின் நீண்டகாலத் தேவையோ அல்லது வேறுவகையோ மதிப்பீடு செய்ய எங்களுக்கு இயலுவதில்லை.

- பணம்-பாய்வு அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம் எதிர்கால வரவுகள் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் தொடர்பான தகவல்களை வழங்காது அல்லது சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புடைமைகள் கட்டியெழுப்புவது, எனவே அரசாங்கத்தின் நிதி சுகாதாரத்தின் நிலைத்தன்மை அல்லது வேறுவகையானது பற்றி மெளனமாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, அரசாங்கம் மிகப் பெரிய நிதிப் பற்றாக்குறைகளில் ஈடுபட்டு கடன் பொறுப்புக்களை குவிப்பதன் மூலம், இந்த நிகழ்வுப் போக்கால் ஏற்படும் கடன்கள் மற்றும் பிற தொடர்புடைய நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தை உணராமல் இருக்க முடியும். இது அரசாங்கத்தின் நிதிக் கொள்கைகளை சிறந்த முறையில் மதிப்பீடு செய்ய அனுமதிக்கும் ஊக்கத்தொகை சார்ந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரவாளர்கள் கூறுகின்றனர். இது மேலும் வெளிப்படையானது மற்றும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்புக்கு சிறந்த அடிப்படையை வழங்குகிறது.
- பணம்-பாய்வு அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம் தற்போதைய வரவு செலவு திட்ட நடவடிக்கைகள் பெறுபேறாக வினைத்திறன் மிக்கதாகவும் வினைத்திறனுடனும் அல்லது வளங்கள் வீணாவதையும் வெளிப்படுத்துவதாக இல்லை.
- ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பில், சில விரும்பத்தகாத போக்குகள் (இந்தியாவில் மத்திய அரசின் கடன்சுமை போல) தெளிவற்றதாகவே இருக்கும், கடினமான சூழ்நிலைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியும்.
- பணம்-பாய்வு அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம் எதிர்கால கடப்பாடுகள் நீடித்து நிலைக்கக்கூடிய அல்லது சாத்தியமாக இருந்தால் வெளிப்படுத்தாது.

எனினும், பண பாய்வு அடிப்படையிலான வரவு செலவு திட்டம் போதுமான குறைபாடுகள் இருப்பதால் நாம் அதை முற்றிலுமாக புறக்கணிக்க முடியாது, அதாவது, அதன் பரிந்துரைக்கப்பட்ட மாற்று, கூடியபடி அடிப்படையிலான வரவு செலவு அதன் சொந்த வரம்புகளில் உள்ளது. பண பாய்வு அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கியிருக்கும்.

- பொது வளங்கள் வீணாவதைத் தடுக்க, ஒவ்வொரு செலவினமும் குறிப்பிட்ட அங்கீகாரத்தின் மூலம், தணிக்கை செய்ய வேண்டும். கூடியுள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் கணிப்புகளுக்காக கணக்காய்வு நியமங்களை அமைப்பது கடினம்.
- அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தின் வளங்களை பாதுகாப்பதன் மூலம் சமுதாயத்தின் சமூக மற்றும் பொருளாதார துணையை பாதுகாத்து வலுப்படுத்துவதற்கு கடமைப்பட்டுள்ளது. இது அங்கீகரிக்கப்படாத ரசீதை அல்லது செலவை தடுக்க ஒரு அமைப்பை கொண்டிருக்க வேண்டும். நிதி அறிக்கை இந்த தேவைக்கு ஒத்திருக்க வேண்டும். பணம் பாய்வு அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம் இந்த அளவுகோல்களை திருப்திப்படுத்துகிறது.
- பணவரவுகள், தேவையென்றால் கடன் உள்ளிட்ட ரொக்க ரசீதுகள் இருந்தால் ஒழிய, பணப் பட்டுவாடா செய்ய முடியாது.

- இது ஒரு சிக்கலான அமைப்பு ஆகும். இதனை நிபுணர்கள் மட்டுமே திறம்பட நிர்வகிக்கலாம். வளர்ந்த நாடுகள் பலவும் இந்த அமைப்புக்கு மாறுவதற்கு வசதியில்லை.
- அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தின் வளங்களை பாதுகாப்பதன் மூலம் சமுதாயத்தின் சமூக மற்றும் பொருளாதார துணையை பாதுகாத்து வலுப்படுத்துவதற்கு கடமைப்பட்டுள்ளது. இது அங்கீகரிக்கப்படாத ரசீதை அல்லது செலவை தடுக்க ஒரு அமைப்பை கொண்டிருக்க வேண்டும். நிதி அறிவிப்பும் இந்த தேவைக்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும். பணம் பாய்வு அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம் இந்த அளவுகோல்களை திருப்திப்படுத்துகிறது. பல வரவு செலவு திட்ட உபகரணங்களின் உத்தேச மதிப்பீடுகளுக்கு அவசியமான அனுமானங்களை தெரிவு செய்வது அகவயத்தன்மை கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்.
- சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பொதுவாக தவறான அனுமானங்களை, கணிப்பீடுகளில் பயன்படுத்தப்படுவது பற்றி அறிந்து கொள்ள இயலாது என்று கூறுகின்றனர்.
- வரவு செலவுத் திட்ட வளங்களை வழங்கும் அதிகாரிகளின் விருப்பத்திற்கு விடப்பட முடியாது. வீணாவதை தவிர்க்கவும், உற்பத்தி திறனற்ற மற்றும் குறைந்த முன்னுரிமைச் செலவினங்களையும் தவிர்க்க, ஒவ்வொரு வரவுசெலவு திட்ட செலவினமும் குறிப்பாக அனுமதிக்கப்பட்ட தொகை மற்றும் உரிய நடைமுறைகள் மற்றும் நெறிமுறைகளுடன் இருக்க வேண்டும். இது ஒரு ஊக்கத்தொகை அடிப்படையிலான ஒரு சார்பாக பணப் பாய்வு அடிப்படையிலான முறையை முற்றிலும் நிராகரிக்க ஒரு பொறுப்பற்ற கொள்கையாகும்.
- செயலிழப்பு அடிப்படையிலான அமைப்பின் எதிர்ப்பாளர்கள் அதன் செயல்திறன் நன்மைகளை மிகைப்படுத்தியதாக கூறுகிறார்கள்.

முடிவு செய்ய, பணம்-பாய்வு அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம் தொடர்புடைய அனைத்து குறிப்பு பொருள்களும் கூடுதலாக இருந்தால், அது மிகவும் உற்பத்தி மற்றும் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கும். பணப் பாய்வு சார்ந்த மற்றும் உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரவு செலவுத் திட்டம், ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மாறானது என சித்தரிப்பதற்குப் பதிலாக அவை ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துப்போகவேண்டும் என்று கருத வேண்டும்.

8.2.2 வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்தல்

ஒரு பொது வரவுசெலவு திட்டம் என்பது அரசாங்கத்தின் நிதி உட்குறிப்புக்களைக் கொண்ட கொள்கை அறிக்கை ஆகும். ஒரு பொதுவான நவீன அரசாங்கம் பல பொருளாதார மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள விரும்புகிறது. அவற்றின் நிதி, கடன்கள், செலவினங்கள் ஆகிய வடிவங்களில் அவற்றின் நிதிசார்ந்த பொறுப்பென கொள்கைகளை பின்பற்றவேண்டும். இதன்படி, எதிர்வரும் காலத்தில் (வழக்கமாக ஒரு வருடம்), இது தொடர்பாக மேற்கொள்ள விரும்பும் அதன் நோக்கங்கள் மற்றும் கொள்கைகளை அரசாங்கம் விபரிக்கின்றது. அத்தகைய நிதித் திட்டத்தில், மதிப்பீட்டுச் செலவு மற்றும் பல்வேறு துறைத் தலைவர்களின் கீழ் வழங்கப்படவுள்ள செலவினங்கள் மற்றும் இதர நிதியுதவிகள் பற்றிய

விவரங்களும் அடங்கியுள்ளன. எனவே, ஒரு நிதிநிலை அறிக்கை, ஒவ்வொரு தனி நபரின் வருவாய் மற்றும் செலவினத்தை, அதன் கொள்கைகளின் ஒட்டுமொத்தப் பின்னணியில் தீர்மானிக்க உதவுகிறது.

வரி விதிப்பு, கடன்கள், செலவினம் மற்றும் பிற நிதி முடிவுகளை எந்த அரசாங்கமும் தற்போக்கான முறையில் எடுக்க முடியாது. பரஸ்பர சார்பின்மையைப் பொறுத்தவரை, எல்லா முடிவுகளும், கொள்கைகளும் அதன் ஒட்டுமொத்தக் குறிக்கோள்களுடன் இணக்கமாக இருக்க வேண்டும். குழப்பம் மற்றும் விரயம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்றால் முழு அணுகுமுறை முற்றிலும் முறையாக இருக்க வேண்டும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. வரவு செலவுத் திட்டத்தின் புதுமையைப் பற்றி முதன் முதலாக வெளியிடும் நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று என்பதை ஆவணங்களில் பெயரிடுக.
2. பல வரவு செலவு திட்டங்களின் வரையறை என்ன?

8.3 இந்தியாவின் வர செலவு திட்டம்: ஒரு கண்ணோட்டம்

இந்தியாவில், இந்திய அரசின் உண்மையான நிதிநிலை அறிக்கை, ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திற்கான பொருள் வாரியாக முன்மொழியப்பட்ட நிதியுதவிகள் மற்றும் மதிப்பீட்டு ரசீதுகள் ஆகியவற்றை இணைத்து, அதன் வரவு செலவு அறிக்கை கணக்கிடப்படுகிறது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 112 ஆம் பிரிவின்படி, மக்களவை, மாநிலங்களவை ஆகிய இரு மாநிலங்களுக்கு முன் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை வைக்கப்படும். அரசியலமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 202, இதே போன்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கான நிதிநிலை அறிக்கையும் அந்த மாநிலச் சட்டமன்றத்திற்கு முன் வைக்கப்படும் என்று கூறுகிறது.

இந்தியாவில் அனைத்து அரசு கணக்குகளும் (மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள்) மூன்று பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன (i) தொகுக்கப்பட்ட நிதியம், (ii) பொது கணக்கு மற்றும் (iii) எதிர்பாரா நிதி.

இந்திய அரசு அல்லது மாநிலங்களுக்குச் சொந்தமான அனைத்து பணத்தொகைகளும் இந்திய அரசின் ஒருங்கிணைந்த நிதி அல்லது அந்தந்த மாநிலங்களின் நிதியின்கீழ் வரவு வைக்கப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு, இந்திய அரசாங்கத்தால் பெறப்பட்ட அனைத்து வருமானங்களும், திறைசேரி உண்டியல்கள், கடன்கள் அல்லது வழிகளால் வழங்கப்பட்ட அனைத்து கடன்களும் மற்றும் கடன்களை திரும்பப் பெறுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் வரவு வைக்கப்படும் (இந்தியாவின் எதிர்பாராத நிதி வரவுகளைத் தவிர) இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியும் ஆகும். இந்த நிதியில் இருந்து நாடாளுமன்ற ஒப்புதல் இல்லாமல் எந்த தொகையும் செலவிடப்பட முடியாது, அரசியல் சாசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறிப்பிட்ட சில செலவினங்களைத்தவிர, (உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளின் சம்பளம், இந்திய கணக்குத் தணிக்கையாளர் மற்றும் இந்தியக் கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதி போன்றவை). இந்த செலவினங்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவை பாராளுமன்றத்தில்

வாக்களிக்கப் போவதில்லை. ஒரு மாநிலத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிதி மற்றும் அதிலிருந்து வரும் செலவினங்களின் மறுநிரப்புகளை உரிய வகையங்கள் நிர்வகிக்கின்றன.

மத்திய அரசு அல்லது ஒரு மாநிலத்தால் பெறப்படும் அனைத்து பணத்தொகைகளும், அதைச் சார்ந்ததாக அல்லாமல், அறக்கட்டளையில் நம்பகத்தனமாகவும் இல்லை. பொதுக் கணக்கிலிருந்து பணம் செலுத்துவதற்குத் சட்டமியற்றும் அனுமதியும் தேவையில்லை.

எதிர்பாரா வகையில் அவசர செலவினங்களை எதிர்கொள்ள, அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும் பணமே இந்த அவசரத் தொகை நிதியிலிருந்து ஆகும். பாராளுமன்றத்தின் முன் அனுமதி (இந்திய அவசரத் தொகையில் இருந்து ஒரு தொகையை செலவிடுதல்) அல்லது மாநில சட்டமன்றத்தை (மாநில அவசர நிதியில் இருந்து செலவு செய்வதற்கு) தேவையில்லை. எவ்வாறாயினும், அத்தகைய செலவினம் எதனையும் பின்னர் பாராளுமன்றமோ அல்லது மாநிலச் சட்டசபையோ அங்கீகரித்தாக வேண்டும்.

குறிப்புகள்

8.3.1 வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பொருளடக்கம்

இந்தியாவில் மத்திய மற்றும் மாநில நிதிநிலை அறிக்கை இரண்டு கணக்குகளில் வரவுகள் மற்றும் பணம் செலுத்துவதை தனித்தனியாக காட்டுகிறது.

இந்தியாவில், முந்தைய ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கை, நடப்பு ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்டம் மற்றும் திருத்திய மதிப்பீடுகளும், வரவிருக்கும் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளும் (மத்திய அல்லது மாநில) நிதிநிலை அறிக்கையில் உள்ளன. வரவிருக்கும் ஆண்டின் மதிப்பீடுகள் இரு பகுதிகளாக உள்ளன: தற்போதுள்ள வரிகள் மற்றும் அவற்றின் விகிதங்கள் தொடரும் என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில், திட்டமிடப்பட்டுள்ள மாறுதல்களை அடிப்படையாக கொண்டவை. இந்த அர்த்தத்தில் ஒரு வரவுசெலவுத் திட்டம் அரசாங்கத்தின் நிதிக் கொள்கைகள் மற்றும் அவற்றிற்கான நிதித் திட்டங்கள் பற்றிய விளக்கமாகும்.

சில வருவாய் இனங்கள் குறிப்பிட்ட செலவினங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட வேண்டும். அதாவது, வரி விதிப்பும், சிறப்பு மதிப்பீடுகளும், போன்றவை. இதே போன்று, வரவு செலவுத் திட்டத்தின் சில செலவினங்கள், சட்டப்படி, அவர்களை கௌரவிக்கும் வகையில், அரசு, சட்ட ரீதியாகச் சில செலவினங்களில் ஒப்பந்தமாகலாம். கடன்கள் மீதான வட்டித் தொகைகள், கடன்களை திருப்பிச் செலுத்துதல், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளின் திருப்தியில்லாக் கட்டணங்கள், சம்பளங்கள், ஓய்வூதியங்கள், சேமலாப நிதிகள் ஆகியவற்றின் கணக்கில் பணம் செலுத்துவதால் ஏற்படும் தொகைகள் போன்ற செலவினங்களின் உதாரணங்களாகும்.

8.3.2 பகுதிகளாக வரவு செலவுத் திட்டம் வழங்கல்

இந்தியாவில், வரவு-செலவுத் திட்டங்களை நிதி நிலையில் வழங்கலாம். உதாரணமாக, அரசாங்கத்தின் (தேசிய மற்றும் துணை தேசிய) ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை கொண்டுள்ளது. இது தவிர, சட்ட மற்றும் கணக்கியல் நடைமுறைகளைப் பொறுத்து, சில அரசுசாராத

பரிவர்த்தனைகள் உள்ளன. அவர்கள் ஒரு அடுக்கு அல்லது மற்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியை உருவாக்கலாம். எந்த ஒரு அரசாங்கத்தின் நிதிக் கொள்கையின் நிகர விளைவு, அரசாங்கத்தின் அனைத்து அடுக்குகளின் கூட்டு வரவு செலவுத் திட்டம் மூலம் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. அதேபோல, மத்திய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையில் ரயில்வே நிதி நிலை ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும், மத்திய அரசின் முக்கிய வரவு செலவு திட்டத்திலிருந்து ரயில்வே வரவு செலவு தனியாக தாக்கல் செய்யப்படுகிறது.

ஆண்டின் பிரதான வரவுசெலவுத்திட்டத்தை பிரிக்கலாம் என்பதற்கு இரண்டு காரணங்களும் உள்ளன. முதலாவது அரசியல். தொழில்நுட்ப ரீதியாக, தற்போது இருக்கும் நிறைவேற்று அரசாங்கம், தேர்தல் முடிவுக்கு வருவதால் முழு ஆண்டுக்கு தொடர்ந்து இருக்கலாம் அல்லது தொடரக்கூடாது, பின்னர் ஒரு நொண்டி வாத்து வரவு-செலவுத் திட்டம் வழங்கப்படுகிறது, இது ஆண்டின் ஒரு பகுதியை உள்ளடக்கிய ஒரு வரவு செலவு திட்டம் ஆகும். அத்தகைய நடைமுறையில் அடுத்த ஆண்டிற்கான தனது சொந்த வரவுசெலவு திட்டத்தை உருவாக்க அடுத்த நிர்வாகத்தை செயல்படுத்துகிறது. இரண்டாவது காரணம் ஒரு பொருளாதார ஒரு வரவு செலவு திட்டம் காரணமாக இருக்கலாம். கூடுதல் செலவினங்களை அவசியமாகக் கொண்டிருக்கும் அனைத்து அவசரநிலைகளையும் (போர், அல்லது இயற்கைப் பேரழிவுகள் போன்றவை) முன்னெடுக்கவும், வழங்கவும் எப்போதும் சாத்தியமில்லை. அதுபோல, சில காரணங்களால், வருவாய் வரவுகள் எதிர்பார்த்த அளவு குறைந்து போகலாம். அல்லது, சில வரி விகிதங்களை திருத்தம் செய்வது, மானியங்களை வழங்குவது அல்லது வேறு சில இடைத் தர திருத்த நடவடிக்கையை எடுப்பது அவசியமாகலாம். இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், கூடுதல் வரவு செலவுத் திட்டத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்கு அதிகாரிகள் தகுதிபெறலாம்.

8.3.3 இந்தியாவில் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கால நிர்ணயம்

இந்தியாவில் பொது வரவு செலவு கால நிர்ணயம் இரண்டு எண்ணிக்கைகள் மீதான விவாதத்திற்கும் உட்பட்டுள்ளது. இவை பின்வருமாறு:

- இந்தியாவில், அடுத்த ஆண்டு மார்ச் மாதம் 1ம் தேதி முதல், 31ம் தேதி வரை, நிதி ஆண்டு இயங்குகிறது. நம்முடைய மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் கணிசமான பகுதி விவசாயத் துறையில் இருந்து, இயற்கையின் தெளிவற்ற தன்மைக்கு உள்ளாகக்கூடிய ஒரு நீண்டகால வாதமாகும். எனவே, அக்டோபர்-நவம்பரில், பொருளாதாரத்தின் பரபரப்பான பருவத்தின் ஆரம்பம் (காரல் பயிற்சி) ஆரம்பிப்பதன் மூலம் எமது நிதி ஆண்டின் ஆரம்பம் ஒரு நீண்டகால யோசனையாக உள்ளது. இந்த வழியில் வரவு செலவுத் திட்டம் மழைக்காலத்தில் ஒரு சூதாட்டமாக நிறுத்தப்படும். எவ்வாறாயினும், இந்த நியாயவாதம் அதன் எடையின் பெரும்பகுதியை இழந்துவிட்டது. இதற்குக் காரணம் இந்தியப் பொருளாதாரம் (i) சமீப காலத்தின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சி, (ii) உலகளாவிய சக்திகளுக்கு வெளிப்பாடு அதிகரித்தல். மற்றும் (iii) விவசாயத் துறையை வர்த்தகமயமாக்கவும் பல்வகைப்படுத்தலும் ஆகியவையாகும். தற்போது வேளாண்மைத் துறையில் இருந்து வரும் வருவாய் வரவுகளில் மாற்றம் செய்வதால்,

அரசின் ஒட்டுமொத்த வருவாய் வரவுகளில் பெரும் திருப்பம் ஏற்பட முடிவதில்லை. பொது வரவு செலவு திட்ட காரணங்களால், இனி பருவ காலத்தில் சூதாட்டமில்லை.

- வரவு செலவுத் திட்டத்தின் தயாரித்தல், வழங்கல் மற்றும் பத்தியின் வருடாந்த நடைமுறை ஒரு வீணான ஒன்றாகும் என்று வாதிடுகிறார். அனுமதிக்கப்பட்ட தொகைகளுக்கு எதிரான செலவினம் ஒரு கால இடைவெளியில் தொடங்குகிறது, அதே நேரத்தில் அடுத்த ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுவது விரைவில் தொடங்கும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வரவுசெலவுத் திட்டம் அரசாங்கத்தின் தொடர்ச்சியான மற்றும் நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கையாக மாறிவிட்டது. இந்த நடைமுறை அதிகாரிகள் அதிக வரிச்சலுகைகளை திருத்தியமைக்க அனுமதிக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் இந்த வாதம் எந்த எடையையும் கொண்டிருக்கவில்லை. இப்போதும் கூட, அத்தகைய தேவையில் (சுங்க வரிகள் போன்றவை) எழும் வரிகளை அதிகாரிகள் வேறுபடுத்த வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். ஆனால், பெரும்பாலான வரிகளை பொறுத்த வரை, அடிக்கடி ஏற்படும் மாற்றங்கள், வரி விதிப்பு நடவடிக்கைகளின் விளைவுகளை பற்றி மிக கவனமாக மதிப்பீடு செய்ய அனுமதிப்பதில்லை. இதன்படி, வரி கட்டமைப்பின் பரந்த அம்சங்களை ஒரு சில ஆண்டுகளாக மாற்றியமைக்க முடியாத நிலையில், ஒரு வருடத்தில் இருந்து சிறிய மாற்றங்கள் மட்டுமே செய்ய வேண்டும் என பரிந்துரைக்கப்பட்டது. ஆனால் இது, தேசிய நெருக்கடி காலங்களில் அதிகாரிகள் பெரிய மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்துவதில் இருந்து தடுக்கவில்லை.

குறிப்புகள்

8.3.4 வரவு செலவு திட்டம் வழங்கலின் இரகசியங்கள்

வரவுசெலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளை சூழ்ந்துள்ள இரகசியமும் ஒரு பிரச்சினையைப் பெற்றுள்ளது. வரவுசெலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகள் சட்ட மன்றத்திற்கு அவர்கள் தெரிவிக்கும் வரை இரகசியமாக வைத்திருக்கப்படுகின்றன என்று உறுதியாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த நடைமுறையினால் பல உறுதியற்ற தன்மையும் ஊகங்களும் ஏற்படுகின்றன. இந்தியாவில் இந்த உறுதியற்ற நிலை மாநில வரவு செலவு திட்டத்தை கூட பாதிக்கிறது. ஏனெனில், மத்திய அரசிடம் இருந்து மாநிலத்திற்கு அதிக அளவில் வளங்கள் பரிமாற்றம் செய்யப்படுகின்றன. மத்திய வரவு செலவு திட்டம் தாக்கல் செய்யும் வரை, மாநிலங்கள் இந்த இடமாற்றத்தின் அளவை மதிப்பிட முடியாது. மத்திய வரவு செலவு திட்டத்தின் பணவீக்க தாக்கத்தால் மாநில வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் மறைமுகமாக பாதிக்கப்படுகின்றன.

நேரடி வரிகள் தொடர்பான திட்டங்கள் பற்றி ரகசியமாகச் சொல்ல எந்த காரணமும் இல்லை என்று விமர்சகர்கள் தொடர்ந்து கூறி வருகின்றனர். மாறாக, அவை சேமிப்புக்கள், மூலதன உருவாக்கம் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் பிற அளவுகோல்கள் மீதான அவற்றின் தாக்கத்தை மதிப்பிடுவதற்கு பரவலாக விவாதிக்கப்பட வேண்டும். மறைமுக வரிகள் கூட தொடர்பான கருத்துருக்களை வெளிப்படையாக விவாதிப்பது என்பது தற்போது வழக்கத்தைவிட குறைவான ஊகங்களை ஏற்படுத்தும். மேலும், இத்தகைய கலந்துரையாடல் பொது மக்கள் வரவு செலவுத் திட்ட விவாதங்களில் கலந்து

கொண்டு ஆக்கபூர்வமான முறையில் பங்கு பெற வழிவகுக்கும். ஏனெனில், சட்டமன்றத்திற்கு அளிக்கப்படும் ஒவ்வொரு யோசனையும் காக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைக்கும் போது, தற்போதுள்ள ஒரு நிலையில், அது மிகவும் நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்டதாக இருக்கும். புதிய முறையின் கீழ், பொருளாதாரத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் முன்மொழிவுகளை மாற்றியமைக்க அவர்கள் சிறப்பாக முன்வைக்கப்பட்டார்கள்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. இந்திய அரசியலமைப்பில் எந்த சரத்துகள் மத்திய அரசு மற்றும் மாநிலங்களில் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உள்ளன?
4. இந்தியாவில் அனைத்து அரசுக் கணக்குகளும் குழுவாக்கப்பட்டுள்ள மூன்று பகுதிகள் எவை?

8.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. இந்திய அரசு தனது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் தகவல் மற்றும் பகுப்பாய்வு திறனை மேம்படுத்துவதற்காக புதுமையான சிந்தனைகளை சோதனை செய்வதில் எப்போதும் முனைப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறது. 1950 களின் நடுப்பகுதியில் அதன் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஒரு பொருளாதார வகைப்பாட்டினை தயாரித்து வெளியிடவும், 1960 களின் நடுப்பகுதியில் ஒரு பொருளாதார மற்றும் செயல்பாட்டு வகைப்பாட்டினை மேலும் கூட்டுகிறது.
2. பல வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பன்முகத்தன்மையை, ஒவ்வொரு அமைச்சகம்/துறையினையும், வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இணைத்துக்கொள்ள அதன் வரவு செலவுத் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும்.
3. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 112 ஆம் பிரிவின்படி, மக்களவை, மாநிலங்களவை ஆகிய இரு மாநிலங்களுக்கு முன் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை வைக்கப்படும். அரசியலமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 202, இதே போன்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கான நிதிநிலை அறிக்கையும் அந்த மாநிலச் சட்டமன்றத்திற்கு முன் வைக்கப்படும் என்று கூறுகிறது.
4. இந்தியாவில் அனைத்து அரசு கணக்குகளும் (மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள்) மூன்று பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன (i) தொகுக்கப்பட்ட நிதியம், (ii) பொது கணக்கு மற்றும் (iii) எதிர்பாரா நிதி.

8.5 சுருக்கம்

- ஒரு நல்ல வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது இந்த நோக்கத்திற்காக அடையாளம் காணப்பட்ட அளவுகோல்களை திருப்திப்படுத்துகிறது, மேலும் நன்கு அறியப்பட்ட கொள்கைகளின் அடிப்படையில்

தயாரிக்கப்படுகிறது. அத்தகைய ஒரு கொள்கை, வரவு செலவுத் திட்டத்தை முந்தைய ஆண்டில் அரசாங்கத்தின் நிதி கொள்கைகள் மற்றும் செயல்திட்டங்களின் செயல்திறனைக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும்.

- இந்திய அரசு தனது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் தகவல் மற்றும் பகுப்பாய்வு திறனை மேம்படுத்துவதற்காக புதுமையான சிந்தனைகளை சோதனை செய்வதில் எப்போதும் முனைப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறது. 1950 களின் நடுப்பகுதியில் அதன் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஒரு பொருளாதார வகைப்பாட்டினை தயாரித்து வெளியிடவும், 1960 களின் நடுப்பகுதியில் ஒரு பொருளாதார மற்றும் செயல்பாட்டு வகைப்பாட்டினை மேலும் கூட்டுகிறது.
- ஒரு ஒருங்கிணைந்த வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது, அரசாங்க நடவடிக்கைகளின் மூலம் உருவாக்கப்படும் அனைத்து நிதிப் பாய்ச்சலும், முறையான முறையில் ஒரே ஒரு துண்டுபோல் பதிவு செய்யப்பட்டு, அதன் பாதையை அதிகார சபைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. நிதியப் பாய்ச்சல்கள், பல்வேறு செயல்பாட்டு பிரிவுகளின் கீழ், வருவாய் மற்றும் மூலதனப் பொருள்களின் கீழ், அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகள் போன்ற மாற்று வழிகளில் பொருத்தமாக வகைப்படுத்தப்பட்டு குழுவாக இணைக்கப்படுகின்றன.
- பல நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு, குறுக்கு ஒப்பீடு இல்லாத பகுதிகளில் ஒரு பத்தியில் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். அரசின் செயல்பாடுகளை நன்கு மதிப்பீடு செய்ய இந்த வழிமுறை வழிவகை செய்கிறது என்பதே இதன் கருத்தாகும். பல வரவு செலவு திட்டத்தின் கருத்து தவறான ஒன்று என்று தெளிவாக உள்ளது.
- பொது வரவு செலவு திட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் வழக்கமான கணக்கியல் முறை பண பாய்வை அடிப்படையாக கொண்டது. பொது வரவு செலவு திட்டங்களில் தகவல் மற்றும் பகுப்பாய்வுக் கொள்கையை மேம்படுத்துவதற்கான தேடல், கூடியிருக்கும் கணக்குகளுக்கு மாறுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை சிந்தனையாளர்களுக்கு இட்டுச் செல்கிறது.
- நஷ்டஈடு அடிப்படையிலான கணக்கியல் ஆலோசகர்கள் நவீன அரசாங்கத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில் பணப்பாய்வு அடிப்படையிலான முறையின் இயலாமையை வலியுறுத்துகின்றனர், குறிப்பாக, சமூக-பொருளாதார முன்னேற்றங்கள் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குறிக்கோள்களுக்கு ஏற்ப நீண்ட கால நிதி கொள்கையைத் துண்டிக்க வேண்டியது அவசியமானது.
- பணம்-பாய்வு அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம் எதிர்கால வரவுகள் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் தொடர்பான தகவல்களை வழங்காது அல்லது சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புடைமைகள் கட்டியெழுப்புவது, எனவே அரசாங்கத்தின் நிதி சுகாதாரத்தின் நிலைத்தன்மை அல்லது வேறுவகையானது பற்றி மெளனமாக உள்ளது.
- பணம்-பாய்வு அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம் தொடர்புடைய அனைத்து குறிப்பு பொருள்களும் கூடுதலாக இருந்தால், அது அதிக

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

உற்பத்தித் திறன் மற்றும் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கும். பணப் பாய்வு சார்ந்த மற்றும் உண்மை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரவு செலவுத் திட்டம், ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மாறானது என சித்தரிப்பதற்குப் பதிலாக அவை ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துப்போகவேண்டும் என்று கருத வேண்டும்.

- ஒரு பொது வரவுசெலவு திட்டம் என்பது அரசாங்கத்தின் நிதி உட்குறிப்புக்களைக் கொண்ட கொள்கை அறிக்கை ஆகும். ஒரு பொதுவான நவீன அரசாங்கம், பொருளாதார மற்றும் பொருளாதார சாராத நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள விரும்புகிறது. மேலும், அவற்றின் நிதி, கடன்கள், செலவினங்கள் ஆகிய வடிவங்களில் அவற்றின் நிதிசார்ந்த பொறுப்பென கொள்கைகளை பின்பற்றும்.
- இந்தியாவில், இந்திய அரசின் உண்மையான நிதிநிலை அறிக்கை, ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திற்கான பொருள் வாரியாக முன்மொழியப்பட்ட நிதியுதவிகள் மற்றும் மதிப்பீட்டு ரசீதுகள் ஆகியவற்றை இணைத்து, அதன் வரவு செலவு அறிக்கை எனப்படுகிறது.
- இந்தியாவில் அனைத்து அரசு கணக்குகளும் (மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள்) மூன்று பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன (i) தொகுக்கப்பட்ட நிதியம், (ii) பொது கணக்கு மற்றும் (iii) எதிர்பாரா நிதி.
- இந்தியாவில், முந்தைய ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கை, நடப்பு ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்டம் மற்றும் திருத்திய மதிப்பீடுகளும், வரவிருக்கும் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளும் (மத்திய அல்லது மாநில) நிதிநிலை அறிக்கையில் உள்ளன.
- இந்தியாவில், வரவு-செலவுத் திட்டங்களை நிதி நிலையில் வழங்கலாம். உதாரணமாக, அரசாங்கத்தின் (தேசிய மற்றும் துணை தேசிய) ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை கொண்டுள்ளது. இது தவிர, சட்ட மற்றும் கணக்கியல் நடைமுறைகளைப் பொறுத்து, சில அரசுசாராத பரிவர்த்தனைகள் உள்ளன. அவர்கள் ஒரு அடுக்கு அல்லது மற்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியை உருவாக்கலாம்.
- வரவுசெலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளை சூழ்ந்துள்ள இரகசியமும் ஒரு பிரச்சினையைப் பெற்றுள்ளது. வரவுசெலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகள் சட்ட மன்றத்திற்கு அவர்கள் தெரிவிக்கும் வரை இரகசியமாக வைத்திருக்கப்படுகின்றன என்று உறுதியாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த நடைமுறையினால் பல உறுதியற்ற தன்மையும் ஊகங்களும் ஏற்படுகின்றன.
- நேரடி வரிகள் தொடர்பான திட்டங்கள் பற்றி ரகசியமாகச் சொல்ல எந்த காரணமும் இல்லை என்று விமர்சகர்கள் தொடர்ந்து கூறி வருகின்றனர். மாறாக, அவை சேமிப்புக்கள், மூலதன உருவாக்கம் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் பிற அளவுகோல்கள் மீதான அவற்றின் தாக்கத்தை மதிப்பீடுவதற்கு பரவலாக விவாதிக்கப்பட வேண்டும்.

8.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

வரவு செலவு திட்டம்

- பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம்: பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது ஒவ்வொரு புதிய காலகட்டத்திற்கு அனைத்து செலவுகளும் நியாயப்படுத்தி அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.
- பாலினம் வரவு செலவு திட்டம்: பாலினம் வரவு செலவு திட்டம் என்பது வரவு செலவுத் திட்டங்களை தயாரிப்பது அல்லது பாலின முன்னோக்கில் இருந்து பகுப்பாய்வு செய்வதாகும். இது பாலின உணர்திறன் வரவு செலவு திட்டம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது, இந்த நடைமுறையில் பெண்களுக்கு வரவு செலவு திட்டங்களை வகுக்க முடியாது.
- ஒருங்கிணைந்த நிதியம்: அரசாங்கத்தால் பெறப்பட்ட வருவாய்கள் மற்றும் அதன் மூலம் செய்யப்பட்ட செலவுகள், விதிவிலக்கான பொருட்களை தவிர்த்து, ஒருங்கிணைந்த நிதியத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.
- இந்தியாவின் பொது கணக்கு: இது இந்திய அரசியலமைப்பின் 266 (2) பிரிவின் கீழ் அமைக்கப்பட்டது. இது அரசாங்கத்தால் பெறப்பட்ட பணத்தைக் கையாள்கிறது, அதாவது மாநில நிதி நிறுவனங்கள், வருமான வரியின் கீழ் பல்வேறு முன்கூட்டிய வைப்புக்கள், தேய்மானம் மற்றும் திணைக்களங்களின் ஒதுக்கீட்டு நிதிகள் ஆகியவை பொது கணக்குகளில் செலுத்தப்படுகின்றன.
- ஒரு தற்செயலான நிதி: இது அவசரநிலை அல்லது எதிர்பாராத வெளியேற்றங்கள், முக்கியமாக பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு நிதி அளிக்கிறது.

குறிப்புகள்

8.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. வரவுசெலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளின் முக்கியத்துவம் என்ன?
2. எந்த நடவடிக்கைகள் வரிச் செலவினங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன?
3. பல்வேறு வகையான நிதிநிலை அறிக்கையை சிறு குறிப்பு வரைக.
4. பணப் பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டத்தை விட ஊதிய வரவு செலவு திட்டம் சிறந்ததா?
5. இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதி என்ன பங்கு வகிக்கிறது?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. அரசாங்கத்தின் நிதி திட்டமிடல் மற்றும் கொள்கை அறிக்கையாக பொது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பங்கு பற்றி கலந்துரையாடுங்கள்.
2. நல்ல வரவு செலவு திட்டத்தின் பல்வேறு தன்மைகளை ஆராயவும்.

வரவு செலவு திட்டம்

3. நிர்வாக மற்றும் சட்ட வரவு செலவு திட்டங்களுக்கு இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை விவாதிக்கவும்.
4. இந்தியாவில் வரவு செலவு திட்டத்துக்கான அரசியலமைப்பு விதிகளை ஆய்ந்தறிதல்.

குறிப்புகள்

8.8 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புதுதில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B.P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹட்டன், E.W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பெங்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொதுப் பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

அலகு 9: பற்றாக்குறை நிதி

அமைப்பு

- 9.0 அறிமுகம்
- 9.1 நோக்கங்கள்
- 9.2 பற்றாக்குறை நிதிக்கான தேவைகள் மற்றும் நோக்கங்கள்
  - 9.2.1 பற்றாக்குறை நிதி தொடர்பான காரணங்கள், விளைவுகள் மற்றும் குறைபாடுகள்
  - 9.2.2 இந்தியாவில் பற்றாக்குறை நிதி
- 9.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 9.4 சுருக்கம்
- 9.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 9.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 9.7 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

9.0 அறிமுகம்

பொதுவான பரிணாமத்தில், பற்றாக்குறை செலவினம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் வருவாயைக் கடக்கும் செலவுகளைக் குறிக்கிறது. ஒரு அரசு, வருவாயாகச் செலவிடும் தொகையை விட அதிகமாக செலவழிக்கும்போது, புதிய நிதியைக் கடனாகவோ, கடன் வாங்கவோ செய்யும். பற்றாக்குறைக்கு நிதி ஒதுக்குவதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கலாம் என்றாலும், அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தை ஊக்குவிக்க பற்றாக்குறையான நிதியைத்தான் நம்பியுள்ளது. பற்றாக்குறையான நிதியளிப்பு அரசாங்கத்தின் திறமையின்மை, பரந்த வரி ஏய்ப்பு அல்லது திட்டமிட்ட கொள்கையின் செயற்பாட்டைக் காட்டிலும் வீணான செலவினங்கள் ஆகியவற்றின் விளைவும் ஆகும் என்று சில பொருளாதார வல்லுனர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். இந்தியாவில், செலவினத்திற்கும் அதன் வருவாயுக்கும் உள்ள இடைவெளியின் காரணமாக பற்றாக்குறை நிலவுவதால், வெளிநாட்டு கடன் மூலம் பற்றாக்குறைகளை பூர்த்தி செய்யத் தவறும் போது அரசு இக்கருவியை பயன்படுத்துகிறது.

இந்த அலகு நிதி பற்றாக்குறையின் குறிக்கோள், விளைவு மற்றும் வரம்பைப் பற்றி விவாதிக்கிறது. அது இந்தியாவில் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதை விளக்குகிறது.

9.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- நிதி பற்றாக்குறை ஒதுக்கீடு பற்றி புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- பற்றாக்குறையின் நோக்கங்கள், தேவை மற்றும் விளைவுகளை குறிப்பிட முடியும்.
- நிதி பற்றாக்குறையில் உள்ள குறைபாடுகள் பற்றி விவாதிக்க முடியும்.

9.2 பற்றாக்குறை நிதிக்கான தேவைகள் மற்றும் நோக்கங்கள்

குறிப்புகள்

பொது வருமானத்தில் ஒரு முக்கியமான ஆதாரம் நிதி பற்றாக்குறை ஆகும். பொதுவாக, நிதி பற்றாக்குறை என்பது பொது வருவாய்க்கு அதிகமான பொதுச் செலவினத்தை குறிக்கும். சந்தையில் இருந்து கடன், வெளிநாட்டில் இருந்து கடன், அல்லது அச்சுப் பத்திரிகைப் பயன்பாடு (செலாவணி உருவாக்கம்) ஆகியவற்றை இந்த மிகை சந்தையிலிருந்து பெறலாம். வெளிநாட்டில் இருந்து கடன் பெற்றால், கடன் கொடுப்பவர்களுக்கு எந்த நிர்வகிப்பும் இருக்க முடியாது ஆனால் உள் கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் இருக்க முடியும். வேறு நபர்கள், நிறுவனங்கள், பெருநிறுவனங்கள் மற்றும் பிற நிறுவனங்களிடம் இது போன்ற விஷயங்களைக் காட்டிலும் மிகக் குறைந்த விகிதத்தில் கடன் கொடுக்கும்படி அரசு கட்டாயப்படுத்தலாம். இது ஒரு வகையான வரிவிதிப்பு ஆகும். அரசாங்கம் கடன் வாங்குவோர்களுக்கு வேறு மாதிரியாக ஊதியம் கொடுக்கவில்லை. மறுபுறம், கடன் வாங்குவதற்குப் பதிலாக அரசு அச்சுப் பத்திரிகையைத் தேர்வு செய்யலாம். அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட கூடுதல் நிதியை அரசு செலவிடும் போது, ஒட்டுமொத்த தேவை அதிகரித்து, விலைவாசி உயருகிறது. அரசாங்கம் வளங்களின் ஒரு பகுதியை விலைக்கு வாங்குகிறது. சந்தையில் சிறிய விநியோகங்கள் உள்ளன. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அரசாங்கம், அச்சிடும் பத்திரிகையின் மூலம், வரிகளை நேரடியாக விலக்கி விடலாம் என சந்தையின் சில வளங்களை விலக்கி விடுகிறது.

பற்றாக்குறைக்கு நிதியளித்தல் என்பது அரசாங்கத்தின் செலவினங்கள், வரி வரவுகள் ஆகியவற்றிற்கு இடையே உள்ள குறைவுக்கு நிதியளிப்பது ஆகும். வரி அதிகரிப்புக்கள் அரசியல் ரீதியாக இல்லை. அரசாங்கங்கள் அடிக்கடி பற்றாக்குறைக் காலங்களில் தனியார் நுகர்வு போன்ற மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் பிற கூறுபாடுகள் குறையும் போது பற்றாக்குறை நிதியைக் கொண்டுள்ளன. இத்தகைய பற்றாக்குறைகள், ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு, எதிர்காலத்தில் சமமான உபரியாக ஒரு செயல்திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால், அது உண்மையான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் சரிவை எதிர் கொண்டு, நாட்டின் குடிமக்கள் நலனுக்காக உண்மையான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வளர்ச்சியை தூண்டும். உறுதியற்ற பற்றாக்குறையானது, அரசாங்க செலவினங்களைக் குறைப்பதற்கான இயலாமை யின் அறிகுறியாகும்.

9.2.1 பற்றாக்குறை நிதி தொடர்பான காரணங்கள், விளைவுகள் மற்றும்

குறைபாடுகள்

பற்றாக்குறையான பராமரிப்பு தேவைகள் மற்றும் பற்றாக்குறையான சேவை ஆதாரங்கள் ஆகிய இரண்டையும் குறிப்பிட்டு, குவிந்த பற்றாக்குறைகளின் நீடித்த நிலையை நிர்ணயிக்க முடியும். இந்தப் பகுப்பாய்வு, இந்த இரண்டு பகுதிகளையும் பாதிக்கும் காரணிகளை நிர்ணயிக்கும் நோக்கம் மற்றும் விளைவின் உறவுகளை அடையாளம் காணச்செய்கிறது. மற்ற ஆராய்ச்சியாளர்களால் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, பற்றாக்குறைகளுக்கு வழிவகுக்கும்

விளக்கமான மாறிகள், உள்நாட்டு வரவுசெலவுத் திட்ட ரசீதுகள் அடங்கும் வரி கட்டமைப்பு வரவுசெலவுத் திட்ட அறக்கட்டளைகள் வரவு செலவுத் திட்ட விருப்புரிமை செலவுகள் வர்த்தக பற்றாக்குறை உண்மையான GDP வளர்ச்சி தனியார் நுகர்வு உள்நாட்டு மூலதன ஆக்கம் மற்றும் அந்நிய நேரடி முதலீடு பாய்கிறது. பற்றாக்குறை பராமரிப்பு தேவைப்பாடுகள் பகுப்பாய்வு கணக்கில் குவிந்துள்ள பற்றாக்குறையைப் பெறுகிறது எதிர்பார்க்கும் சேர்க்கைகளை பற்றாக்குறையாக வைத்தல் அரசாங்க கணக்குகள் மீதான பற்றாக்குறை ஆகும். கூட்டாட்சி சேமிப்பு அமைப்பு மூலம், பொது – உள்நாட்டு நிறுவனங்கள், வெளிநாட்டு பொது மற்றும் அரசாங்கங்கள், முதிர்வு காலம் மற்றும் கடன் செலவு கொண்டுள்ளது.

குறிப்புகள்

ஒரு கோட்பாட்டு கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்த்தால், அரசாங்க பற்றாக்குறையின் காரணங்கள் சமமாக உள்ளன. பற்றாக்குறையின் முக்கிய காரணம் அரசாங்கச் செலவினங்களில் சில கூறுபாடுகள் வளர்ச்சி பெருக்கத்தை கொண்டுள்ளன. இது வரி வரவுகளின் வளர்ச்சி விகிதத்தை விட அதிகம் ஆகும். அரசாங்க செலவுகளை விருப்புரிமை மற்றும் விருப்புரிமை அற்ற நிலையில் முறிக்கலாம். காலப்போக்கில், விருப்புரிமை அற்ற கூறுபாடு மொத்த வரவுசெலவு திட்ட செலவினத்தின் ஒரு சதவீதமாகும். இதன் மூலம் வாக்காளர்கள் வாக்குரிமை பெறாமல் செலவுகளைக் குறைக்கும் அரசாங்கத்தின் திறனைக் குறைத்துவிடும். தேசிய அவசர நிலையை எதிர்கொள்ள வேண்டிய பற்றாக்குறைகள், நிதிச் தியாகங்களுக்கு எந்த விதமான பரிசீலனைகளும் இன்றி செலவிடப்படாமல் இருக்கும் ஒரு சிறப்பு வழக்கை முன்வைக்கின்றன. பற்றாக்குறைகளின் இரண்டாம் நிலை காரணங்கள், அரசாங்கத்தின் செலவினங்களில் மாற்றங்கள், போட்டியிடும் சூழலில் மாற்றங்கள், உலகமயமாக்கல், நிழல் பொருளாதாரங்கள், அரசாங்க திட்டங்களில் மோசடி, மற்றும் மற்றும் தனியார் நுகர்வு செலவினங்களை பாதிக்கும் வருவாய் விநியோகம் ஆகியவை அடங்கும்.

பொருளாதார வீழ்ச்சியின் போது குறிப்பிட்ட திட்டங்கள் மீது நேரடியான செலவினங்களை அல்லது நேரடி வரிகளை குறைப்பதன் மூலம் அரசாங்கங்கள் அடிக்கடி கோரிக்கைகளை தூண்டுகின்றன. நேரடி செலவின் மூலம் தூண்டுதல் என்பது வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்துவது அல்லது வேலைகளை சேமித்தல் என்று கருதப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் நேரடி வரிகளை குறைப்பது என்பது, செலவிடக் கூடிய வருமானத்தை அதிகரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது, எனவே நுகர்வோர் மற்றும் முதலீடுகள் ஆகியவற்றை இலக்காகக் கொண்டது. வரிகளைக் குறைப்பது என்பது அதிக நுகர்வுக்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. மேலும், வேலை வாய்ப்பு அதிகரிப்பதில் அதன் தாக்கம் நேரடியான செலவினத்தைவிட அதிகம் பின்தங்கி உள்ளது. உயர் வருமானக் குழுக்கள் மற்றும் பெருநிறுவனங்கள் மீதான வரிகளை குறைப்பது என்பது எப்போதும் முதலீட்டை அதிகரிக்கவில்லை, ஏனெனில் அதிக சேமிப்புக்கள் வங்கிக் கணக்குகளில் சேர்ப்பிக்கப்படும் அல்லது பெருநிறுவனங்கள் தக்க வைத்துக்கொள்ளப்படும். வரி குறைக்கப்படும் போது, வரவு செலவுத் திட்ட இடைவெளியை குறைப்பதற்காக அவற்றை உயர்த்துவது கடினம் என்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

வளங்களை ஒதுக்குவதில் போட்டி சக்திகளின் பங்கு, குறிப்பாக தடையற்ற சந்தைப் பொருளாதாரங்களில் விலைகளை நிர்ணயிக்கிறது.

ஒரு சில நிறுவனங்கள் வணிகத் துறையை ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. வாங்குபவர்களின் எண்ணிக்கை பெரிதாக இருந்தாலும், தயாரிப்பு ஒரே விதமாக இருக்க அவசியமில்லை. தகவல் சமச்சீரற்றது மற்றும் விற்பனையாளர் விலை மற்றும் வெளியீட்டு அளவு அமைப்பதில் கணிசமான கட்டுப்பாடு உள்ளது. ஆதிக்க நிறுவனங்கள் தேர்தல்களுக்கு நிதியளித்து, பிரச்சினைகள் மீதான கட்டுப்பாடுகள் மூலம் தங்கள் சொந்த நலனுக்காக தேர்தல்களையும் பிரச்சினைகளையும் பாதிக்கின்றன. இது பெரும்பாலும் திட்டமிடப்படாத நேரடி அரசாங்க செலவினங்களுக்கு அல்லது பற்றாக்குறை அதிகரிக்கும் வரிச் செலவினங்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. அதே போல், உலோகமயமாக்கலானது, நாட்டின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் உள்ள கசிவின் காரணமாக வருமானம் மற்றும் வேலை வாய்ப்புக்காக உள்நாட்டு பெருக்கத்தின் தாக்கத்தை குறைக்க முனைகிறது. ஒரு நாட்டிலுள்ள வணிகத்தின் வளர்ச்சியானது வரலாற்று வருவாய் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு பெருக்கத்தினால் எதிர்பார்க்கப்படும் வேலைவாய்ப்பு நாட்டில் அதிகரிப்பது அவசியமாகும். நிதி நடவடிக்கைகளுக்கு வெளியே உள்ள மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் கணக்கில் வராத பகுதி, வரி வருவாயைக் குறைப்பதன் மூலம் பற்றாக்குறையையும் அதிகரிக்கிறது.

பற்றாக்குறைகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் மற்றொரு காரணி அரசாங்கம் நடத்தும் திட்டங்களின் மோசடியாகும். பற்றாக்குறையை பாதிக்கும் காரணிகளின் பட்டியலில் அரசாங்க அதிகாரத்துவங்களும் சேர்க்கப்படலாம். அதிகாரத்துவம் பெரும்பாலும் தேவையற்ற அரசு நிறுவனங்களுக்கு இட்டுச்செல்கிறது, அவை எந்தவொரு கூடுதல் நன்மையையும் அல்லது சேவையையும் வழங்காமல் அரசாங்க செலவினங்களின் அதிகரிப்புக்கு காரணமாகும். வருமான விநியோகம் ஒரு நாட்டில் நுகர்வையும் முதலீடுகளையும் பாதிக்கிறது. வருவாய் சமத்துவமின்மையின் சுருக்க மதிப்பானது கினி குறியீடாகும். ஒரு நாட்டின் வருமான விநியோகம் இன்னும் சமமற்றதாக உள்ளது, 45 டிகிரி கோட்டிலிருந்து அதன் லாரன்ஸ் வளைவைக் கடந்து, அதன் அதிகமான கினி குறியீட்டை விட அதிகமாக உள்ளது. வருமானம் முழுமையான சமத்துவத்துடன் விநியோகிக்கப்பட்டால், லோரன்ஸ் வளைவு 45 டிகிரி கோட்டுடன் இணைந்திருக்கும் மற்றும் குறியீடு பூஜ்ஜியமாக இருக்கும் சரியான சமத்துவமின்மையை கொண்டு வருமானம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டால், அந்த குறியீடு 100 ஆக இருக்கும்.

9.2.2 இந்தியாவில் பற்றாக்குறை நிதி

இந்தியாவில், நிதி பற்றாக்குறை என்பது கடன் வாங்கல்கள் மூலம் அரசாங்கப் பற்றாக்குறைகளை சந்திக்கும் ஒரு வழியாகும். இந்த இடைவெளியின் காரணமாக பற்றாக்குறை நிலவுகிறது. அரசாங்க செலவினமானது வருவாய் மற்றும் மூலதன கணக்கில் பணம் செலுத்துவதை உள்ளடக்கியது. இதேபோல், ரசீதுகள் நடப்புக் கணக்கு மற்றும் மூலதன கணக்கு ஆகியவற்றின் மீதான வருவாய்களைக் கொண்டதாகும். கடந்த காலத்தில், அரசு புதிய பணத்தை உருவாக்குவதன் மூலம் அதிகப்படியான செலவுகளை சந்தித்தது. எனினும், இப்போது, அது வழிகள் மற்றும் துறை முன்னேற்றங்கள் (WMA) என்ற ஒரு திட்டம் மூலம் செய்யப்படுகிறது. இதன் கீழ், அதன் பெறுதல்கள் மற்றும் செலவீனங்கள் இடையிலான பொருத்தமின்மை போக்குவதற்கு அரசாங்கம் தற்காலிகக் கடன்களை மட்டுமே பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

பற்றாக்குறை நிதி முதன்மையாக இந்தியாவில் அதன் திட்டங்களை பூர்த்தி செய்ய தேவையான ஆதாரங்கள் இருப்பதை உறுதி செய்ய உதவுகிறது. ஏனெனில், வரிவிதிப்பின் அளவுகள், பொது மக்களின் வரிவிதிப்பு மற்றும் கடன் மூலம் மட்டுமே பூர்த்தி செய்ய இயலாத ஒரு ஆணை ஆகும். இந்த இடைவெளி பொதுவாக வெளிநாட்டு கடன் மூலம் உருவாக்கப்படுகிறது. ஆனால் போதுமானதாக இல்லாதபோது, நிதி பற்றாக்குறை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. “நிதி பற்றாக்குறை” என்பதன் பொருள் என்ன?”
2. நிதிப்பற்றாக்குறையின் நோக்கம் என்ன?
3. இந்தியாவில் நிதி பற்றாக்குறை எவ்வாறு வேலை செய்கிறது?

9.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. வழக்கமாக, நிதி பற்றாக்குறை என்பது பொது வருவாயை விட அதிகமான பொது செலவினங்களைக் குறிக்கிறது. சந்தையிலிருந்து கடன் வாங்கல்கள், வெளிநாட்டிலிருந்து கடன் வாங்கல்கள் அல்லது அச்சுப் பயன்பாடு ஆகியவற்றின் மூலம் இதனை ஈடுசெய்ய முடியும்.
2. பற்றாக்குறைக்கு நிதியளித்தல் என்பது அரசாங்கத்தின் செலவினங்கள், வரி வரவுகள் ஆகியவற்றிற்கு இடையே உள்ள குறைவுக்கு நிதியளிப்பது ஆகும்.
3. இந்தியாவில், நிதி பற்றாக்குறை என்பது கடன் வாங்கல்கள் மூலம் அரசாங்கப் பற்றாக்குறைகளை சந்திக்கும் ஒரு வழியாகும். நிதி பற்றாக்குறையின் காரணமாக இந்த பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. ஏனெனில், அதன் வரவுகள் மீது அரசு செலவு அதிகமாக உள்ளது. நிதி பற்றாக்குறை என்பது முக்கியமாக இந்தியாவில் அதன் திட்டங்களை பூர்த்தி செய்வதற்கு தேவையான வளங்களை கொண்டுள்ளது என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் உள்ளது. ஏனெனில், வரிவிதிப்பின் அளவுகள், பொது மக்களின் வரிவிதிப்பு மற்றும் கடன் மூலம் மட்டுமே பூர்த்தி செய்ய இயலாத ஒரு ஆணை ஆகும்.

9.4 சுருக்கம்

- பொதுவாக, நிதி பற்றாக்குறை என்பது பொது வருவாயை விட அதிகமான பொது செலவினங்களைக் குறிக்கிறது. அதிகப்படியாக சந்தையில் இருந்து கடன் வாங்குதல், வெளிநாடுகளில் இருந்து கடன் வாங்குதல், அல்லது அச்சிடும் பத்திரிகை [நாணய உருவாக்கம்] ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தலாம். வெளிநாட்டில் இருந்து கடன் பெற்றால், கடன் கொடுப்பவர்களுக்கு எந்த நிர்பந்தமும் இருக்க முடியாது ஆனால் உள் கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் இருக்க முடியும்.

- பற்றாக்குறைக்கு நிதியளித்தல் என்பது அரசாங்கத்தின் செலவினங்கள், வரி வரவுகள் ஆகியவற்றிற்கு இடையே உள்ள குறைவுக்கு நிதியளிப்பது ஆகும். வரி அதிகரிப்புக்கள் அரசியல் ரீதியாக இல்லை. அரசாங்கங்கள் அடிக்கடி பற்றாக்குறைக் காலங்களில் தனியார் நுகர்வு போன்ற மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் பிற கூறுபாடுகள் குறையும் போது பற்றாக்குறை நிதியைக் கொண்டுள்ளன.
- பற்றாக்குறை பராமரிப்பு தேவைப்பாடுகள் பகுப்பாய்வு கணக்கில் குவிந்துள்ள பற்றாக்குறையைப் பெறுகிறது எதிர்பார்க்கும் சேர்க்கைகளை பற்றாக்குறையாக வைத்தல் அரசாங்க கணக்குகள் மீதான பற்றாக்குறை ஆகும். கூட்டாட்சி சேமிப்பு அமைப்பு மூலம், பொது – உள்நாட்டு நிறுவனங்கள், வெளிநாட்டு பொது மற்றும் அரசாங்கங்கள், முதிர்வு காலம் மற்றும் கடன் செலவு கொண்டுள்ளது.
- கோட்பாட்டு கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்த்தால், அரசாங்கக் பற்றாக்குறையின் காரணங்கள் சமமாக உள்ளன. பற்றாக்குறையின் முக்கிய காரணம் அரசாங்கச் செலவினங்களில் சில கூறுபாடுகள் வளர்ச்சி பெருக்கத்தை கொண்டுள்ளன. இது வரி வரவுகளின் வளர்ச்சி விகிதத்தை விட அதிகம் ஆகும்.
- பொருளாதார வீழ்ச்சியின் போது அரசாங்கங்கள் அடிக்கடி குறிப்பிட்ட திட்டங்களுக்கு நேரடியான செலவு அல்லது நேரடி வரிகள் குறைப்பு மூலம் தேவையை தூண்டுகின்றன. நேரடி செலவினங்களின் மூலம் தூண்டுதல் என்பது வேலைவாய்ப்புகளை அதிகரிக்க அல்லது வேலைகளைச் சேமிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது, அதே நேரத்தில் நேரடி வரிகளில் குறைப்பு மூலம் தூண்டுதல் செலவழிப்பு வருவாய் மற்றும் நுகர்வோர் மற்றும் முதலீடுகள் ஆகியவற்றை இலக்காகக் கொண்டது.
- ஒரு நாட்டில் வணிகத்தின் வளர்ச்சியானது வரலாற்று வருமானம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு பெருக்கத்துடனான எதிர்பார்க்கப்பட்ட வேலைவாய்ப்பு நாட்டில் அதிகரிப்பது அவசியமாகும். நிதி நடவடிக்கைகளுக்கு வெளியே உள்ள மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் கணக்கில் வராத பகுதி, வரி வருவாயைக் குறைப்பதன் மூலம் பற்றாக்குறையையும் அதிகரிக்கிறது.
- பற்றாக்குறைகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு காரணி அரசாங்கம் நடத்தும் திட்டங்களின் மோசடியாகும். அரசாங்க அதிகாரத்துவங்களை பற்றாக்குறைகளை பாதிக்கும் காரணிகள் பட்டியலில் சேர்க்க முடியும். அதிகாரத்துவம் பெரும்பாலும் தேவையற்ற அரசு நிறுவனங்களுக்கு இட்டுச்செல்கிறது, அவை எந்தவொரு கூடுதல் நன்மையையும் அல்லது சேவையையும் வழங்காமல் அரசாங்க செலவினங்களின் அதிகரிப்புக்கு காரணமாகும்.
- இந்தியாவில், கடந்த காலத்தில் புதிய பணத்தை உருவாக்குவதன் மூலம் அதிகப்படியான செலவுகளை அரசு சந்தித்தது. எனினும், தற்போது, இது முன்னேற்றங்கள் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு திட்டத்தின் மூலம் செயல்படுகிறது. இதன் கீழ், அதன் பெறுதல்கள் மற்றும் செலவீனங்கள் இடையிலான பொருத்தமின்மையை போக்குவதற்கு அரசாங்கம் தற்காலிகக் கடன்களை மட்டுமே பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

- நிதி பற்றாக்குறை முதன்மையாக இந்தியாவில் அதன் திட்டங்களை பூர்த்தி செய்ய தேவையான ஆதாரங்கள் இருப்பதை உறுதி செய்ய உதவுகிறது. ஏனெனில், வரிவிதிப்பின் அளவுகள், பொது மக்களின் வரிவிதிப்பு மற்றும் கடன் மூலம் மட்டுமே பூர்த்தி செய்ய இயலாத ஒரு ஆணை ஆகும். இந்த இடைவெளி பொதுவாக வெளிநாட்டு கடன் மூலம் செய்யப்படுகிறது, ஆனால் போதுமானதாக இல்லாதபோது, பற்றாக்குறை நிதி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

9.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- முற்றூரிமை: ஒரு சந்தையோ, தொழிலோ ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலான பெரிய விற்பனையாளர்களால் மேலாதிக்கம் செய்யப்படும் ஒரு சந்தை வடிவம் முற்றூரிமை ஆகும்.
- லாரன்ஸ் வளைவு: பொருளியலில், லாரன்ஸ் வளைவு என்பது வருமானம் அல்லது செல்வத்தின் விநியோகத்தை வரைகலை பிரதிநிதித்துவமாகக் கொண்டுள்ளது. 1905 ஆம் ஆண்டில் மேக்ஸ் ஓ. லாரன்ஸ் என்பவரால் இது செல்வ வளம் சமத்துவமின்மையை பிரதிபலித்தது.
- கினி குறியீடு: பொருளியலில், கினி குணகம், சில நேரங்களில் கினி குறியீடு அல்லது கினி விகிதம் என அழைக்கப்படுகிறது. இது ஒரு நாட்டின் குடியிருப்பாளர்களின் வருமானம் அல்லது செல்வத்தை விநியோகம் செய்வதற்கான நோக்கமாகக் கருதப்படும் புள்ளியியல் சிதறலின் ஒரு அளவாகும், மேலும் சமத்துவமின்மையின் மிகவும் பொதுவான அளவீடு ஆகும்.
- வழிகள் மற்றும் துறை முன்னேற்றங்கள் (WMA): இது ரிசர்வ் வங்கியால் (RBI), அதன் கடன் கொள்கையின் கீழ், தங்கள் ரசீதுகள் மற்றும் செலுத்துதல்களின் பணப்புழக்கத்தில் தற்காலிக பொருத்தமற்றவைகளைத் தடுக்க உதவுவதற்கு அமெரிக்காவிற்கு வழங்குவதற்கான ஒரு வழிமுறை ஆகும்.
- வெளிநாட்டு கடன்: இது வணிக வங்கிகள், அரசாங்கங்கள் அல்லது சர்வதேச நிதிய அமைப்புகள் உட்பட வெளிநாட்டுக் கடன் கொடுப்பவர்களிடம் இருந்து கடன் வாங்கப்பட்ட ஒரு நாட்டின் கடன்களின் ஒரு பகுதி ஆகும்.

9.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. அரசுக்கு நிதி பற்றாக்குறை தேவை ஏன்?
2. பற்றாக்குறை நிதியளிப்பு விளைவுகள் என்ன?
3. இந்தியாவில் நிதி பற்றாக்குறை என்ற நோக்கத்தைப் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.

பற்றாக்குறை நிதி

நெடு விடை வினாக்கள்

குறிப்புகள்

1. நிதி பற்றாக்குறை தொடர்பான காரணிகள் மற்றும் காரணங்களை விவாதி.
2. நிதி பற்றாக்குறையின் வரம்பை பகுப்பாய்வு செய்க.

9.7 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புதுதில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B.P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹட்டன், E.W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பெங்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொதுப் பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

அலகு 10: நிதி கூட்டாட்சி ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 10.0 அறிமுகம்
- 10.1 நோக்கங்கள்
- 10.2 நிதி கூட்டாட்சியின் கோட்பாடு
  - 10.2.1 நிதிச் கூட்டமைப்பின் அடிப்படைக் கோட்பாடு
  - 10.2.2 நிதி சிக்கல்கள் மற்றும் பொது சேவைகள்
  - 10.2.3 ஒரு கூட்டமைப்பின் நிதி வளங்கள் பிரிவின் கோட்பாடுகள்
  - 10.2.4 நிதி சமநிலையின்மை: செங்குத்து மற்றும் கிடைமட்ட ஏற்றத்தாழ்வு
- 10.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 10.4 சுருக்கம்
- 10.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 10.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 10.7 மேலும் படிக்க

10.0 அறிமுகம்

பொது நிதியத்தின் ஒரு பகுதியாக 1950 களின் பிற்பகுதியில் நிதி கூட்டாட்சிப் பயன்பாடு பயன்படுத்தப்பட்டு அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்டங்களில் அரசாங்கப் பணிகள் மற்றும் நிதி உறவுகள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது . இன்றைய தினம் தேசிய மற்றும் மாநில அளவிலான அரசாங்கங்கள் அதிகாரத்தை பரவலாக்கம் மற்றும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் மூலம் கொண்டிருக்கும் பல்வேறு நாடுகளில் கூட்டாட்சி அமைப்புகளை பார்க்க முடியும். பெரிய நாடுகளில் பெரும்பாலானவை, அவர்களது அரசியலமைப்புக்களுக்கு மத்திய அரசு மற்றும் பல்வேறு மாநிலங்களின் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டிருக்கும் பல்வேறு வகையான பாடங்களுக்கு விதிகள் உள்ளன.பல்வேறு இன, பண்பாட்டு மற்றும் மொழியியல் குழுக்களுடன் இந்தியா போன்ற நாடுகளில், இந்த ஏற்பாடு மிகவும் வெற்றிகரமானதாக உள்ளது. இந்தியாவில், அரசியலமைப்பு, மத்திய பட்டியலில் மற்றும் மாநில பட்டியல், மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களின் செயல்பாடுகளை மற்றும் அதிகாரங்களை முறையாக வழங்கியுள்ளது. கூடுதலாக, மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளால் நடத்தப்பட வேண்டிய செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கிய ஒற்றுமை பட்டியல் உள்ளது.

எப்படியாவது, இந்த இரு தரங்களுக்கிடையில் சமநிலை பராமரிக்கப்படுகிறது, முழு நாட்டையும் மையம் நோக்கி பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் மற்றும் பிராந்திய இயல்பில் உள்ளவர்கள் மாநிலத்தின் கீழ் வரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். பாதுகாப்பு, நாணயம் மற்றும் வெளிநாட்டு உறவுகள் போன்றவை மத்திய மற்றும் மத்திய அரசாங்கங்களின் கீழ்

நிதி கூட்டாட்சி ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

வருகின்றன. நிதி கூட்டாட்சி கோட்பாட்டின்படி, வருமானத்தைப் பகிர்ந்தளித்தல் போன்ற பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு நிதி கூட்டாட்சி முறை பயனுள்ளதாக இருக்க முடியும், வளங்களை திறம்பட ஒதுக்கீடு செய்தல் மற்றும் இன்று பல அரசாங்கங்கள் எதிர்கொள்ளும் பொருளாதார உறுதிப்பாடு. பல்வேறு நாடுகளில் கூட்டாட்சி முறையின் பரிணாம வளர்ச்சியை இந்த அலகு ஆராய்கிறது. நிதி கூட்டாட்சி கோட்பாடு பற்றிய ஒரு புரிதலை அளிக்கிறது.

10.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்;

- கூட்டமைப்புகளின் அமைப்பை புரிந்து கொள்ள முடியும்
- நிதி கூட்டாட்சி கொள்கையை விவரிக்க முடியும்.
- நிதி கூட்டமைப்பின் காரணத்தைப் பற்றி விவாதிக்க முடியும்
- கூட்டாட்சி செயல்பாடு தொடர்புடைய பல்வேறு பிரச்சினைகளை பகுப்பாய்வு செய்ய முடியும்

10.2 நிதி கூட்டாட்சியின் கோட்பாடு

ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பின் வரலாற்று பரிணாமம் பொதுவாக இரு மாற்றுப் பாதைகளில் ஒன்றை பின்பற்றுகிறது அதாவது 'மையப்படுத்தல்' அல்லது 'ஒருங்கிணைப்பு' மற்றும் 'அதிகாரப்பரவல்' என்பதாகும்.. முன்னாள் வழக்கில், சில நாடுகள் ஒரு தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்க முடிவு செய்து, ஒரு 'தேசிய அரசாங்கம்' வேண்டும். இந்த முடிவிற்கு, அவர்கள் சில குறிப்பிட்ட அதிகாரங்களை ஒப்படைத்து மீதமுள்ள பொருள்களை பொறுத்து நடவடிக்கை மற்றும் இறையாண்மையை தக்கவைத்துக்கொள்வதற்கும் உரிமை உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, மாநில அரசுகள் பாதுகாப்பு, நாணயம், வெளிநாட்டு உறவுகள் போன்ற மத்திய அரசுக்குத் தரப்படும், மீதமுள்ள பாடங்களை தக்க வைத்துக் கொள்ளும். இந்த வழக்கில், கூட்டாட்சி நாடுகள் ஒரு உயிரினம் மற்றும், அரசியலமைப்பு அமைப்பை பொறுத்து, தனி மாநிலங்கள் கூட்டமைப்பில் இருந்து முறித்துக் கொள்ளும் உரிமை பெற்றிருக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது வழக்கில், ஒரு நாட்டின் தேசிய அரசாங்கம். நிர்வாகத் திறமையின்மை காரணங்களுக்காக மேலும் ஒரு அடுக்கு துணை தேசிய அரசாங்கங்களை உருவாக்க முடிவு. பொருளாதாரமும், அதன் சில பாடங்களையும் அவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறது. அத்தகைய ஒரு கூட்டமைப்பின் உருவாக்கம் நாட்டில் உள்ள பிளவுபட்ட வலிமைகளைப் பிரதிபலிக்கிறது, பல்வேறு பிராந்தியங்களின் நலன்களுக்கிடையே ஒற்றுமை இல்லாதது. பிராந்திய வேறுபாடுகளின் வலுவான இருப்பைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு புவியியல் ரீதியாக பெரிய நாட்டில் இந்த போக்கு காணப்படுகிறது. பல்வேறு இன மற்றும் கலாச்சாரக் குழுக்கள் தனித்துவமான புவியியல் பகுதிகளை ஆக்கிரமித்துள்ள நாடுகளுக்கும் கூட்டமைப்புகள் உகந்தவை. இந்த அரசியல் அமைப்பு அமைப்பானது, இந்த குழுக்கள் தமது அடையாளத்தை, முன்னேற்றத்தை தமது சொந்த வழிகளில் பேணிக்காக்கும் அதே நேரத்தில் ஒருவருக்கொருவர் இணைந்து செயல்படுகின்றன.

கூட்டமைப்பு அமைப்பாளர்கள் பல்வேறு கட்டமைப்பு மற்றும் பிற அம்சங்களினால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு அளவிற்கு, அவை அவற்றின் பரிணாம பின்னணியைப் பொறுத்து, மற்றும் அரசாங்க உறவுகளின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பொறுத்தது. பொதுவாக, ஒரு கூட்டமைப்பின் அரசியலமைப்புச் சட்டம், சம்பந்தப்பட்ட கட்சிகளின் பரஸ்பர ஒப்புதலுடன் மட்டுமே, அரசுத்துறைகள் மற்றும் இதர தொடர்புடைய கொள்கைகளை அரசு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று கோருகிறது.

குறிப்புகள்

அரசாங்கத்தின் ஒரு அடுக்குகளின் அதிகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு வடிவம் மற்றும் மற்ற அடுக்குக்கு சமநிலை ஒதுக்கீடு செய்தல் ஆகியவை மேற்கூறிய மாநிலங்கள் மையம் சில குறிப்பிடப்பட்ட பாடங்களை மட்டுமே சமாளிக்க அனுமதிக்கின்றன. மற்றொரு வகையிலும், மையம் குறிப்பாக மாநிலங்களுக்கு சில அதிகாரங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. கூட்டாட்சிவாதத்தின் மற்ற வடிவங்களில், மாநிலங்கள் மற்றும் மையங்களின் செயல்பாடுகள் குறிப்பாக குறிப்பிடப்படலாம். இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ், அரசாங்கத்தின் இரு அடுக்குகளும் சில வரிகளை வசூலித்தல் மற்றும் சேகரித்தல் ஆகியவற்றின் ஒத்துழைப்பு போன்ற சில பொதுவான சக்திகளையும் கொண்டிருக்கக்கூடும். உதாரணமாக, இந்தியாவில், மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் செயல்பாடுகள் மற்றும் அதிகாரங்கள் மற்றும் ஒன்றிய பட்டியல் மற்றும் அரசியலமைப்பின் மாநில பட்டியல் ஆகியவற்றில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கூடுதலாக, ஒருங்கிணைந்த பட்டியல் மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையில் ஒன்றுசேரும் செயல்பாடுகளை கொண்டுள்ளது. இருப்பினும், இந்திய அரசியலமைப்பு மையம் மற்றும் மாநிலங்கள் அதே தளத்தை வரி செலுத்த அனுமதிக்கவில்லை. இதேபோல், சில அரசியலமைப்புச் சட்டங்களில், இந்தியாவைப் போலவே, ஒரு மாநிலத்தின் எல்லைகளை அகற்றுவதற்கோ, உருவாக்கவோ அல்லது வரையறுக்கவோ மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் உண்டு.

மாற்றிடுதல் போக்கு

இவ்வாறு, உலகில் பலவிதமான கூட்டாட்சி கட்டமைப்புகள் உள்ளன. இருப்பினும், அவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு முக்கிய அம்சங்களின் தொகுப்புடன் இணைந்த ஒரு போக்கு காண்பித்தனர். பெரும்பாலான கூட்டமைப்புகளில், நாடு முழுவதையுமே உள்ளடக்கிய செயல்பாடுகள், மாநிலங்களுக்கு செல்லும் பிராந்திய தன்மையைக் கொண்ட செயல்பாடுகளை மையமாக கொண்டு ஈர்க்கப்படுகின்றன. இவ்வாறாக, ஒற்றையாட்சி அமைப்புகள் கூட 'பரவலாக்கம்' பாதையில் நகர்ந்துள்ளன, அதே நேரத்தில் 'பரவலாக்கப்பட்ட' கூட்டமைப்பு சில ஒற்றுமைகளில் தங்கள் ஒற்றுமை அம்சங்களை வலுப்படுத்தும் ஒரு போக்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இதன் விளைவாக எந்த அரசு, மத்திய அல்லது மாநிலம், முற்றிலும் இறையாண்மை உள்ளது மற்றும் இது எந்த கூட்டமைப்பின் அடிப்படையும், உணர்வும் ஆகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒவ்வொரு கூட்டாட்சி அமைப்பும் பணிச்சூழலின் பிரச்சனைக்கு முகம் கொடுக்கிறது, சரியான காலப்பகுதியில் காலப்போக்கில் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். சில சிக்கல்கள் மற்றும்/அல்லது

நிதி கூட்டாட்சி ஓர் அறிமுகம்

குறிப்புகள்

வரலாற்று காரணங்களின் அடிப்படையில் அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் அல்லது நிதிக்குமான பணிகள் மற்றும் நிதி ஆதாரங்களை இரண்டையும் ஒதுக்க பிரச்சனை உள்ளது. சில சந்தர்ப்பங்களில், இந்தத் தீர்மானங்களில் அரசியல் பாத்திரங்கள் கூட தங்கள் பங்கைக் கொண்டு வருகின்றன. ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பின் செயல்திறன், முறையான அரசியலமைப்பு விதிகளை மட்டுமே சார்ந்து இல்லை. அமைப்பு முறை இயக்கப்படுவது, மரபுகளை பின்பற்றியது, அரசியலமைப்புச் சட்ட விதிகளின் நோக்கங்கள் அனைத்தும் கௌரவிக்கப்படும் விதம் ஆகியவை மிகவும் முக்கியமானவை.

10.2.1 நிதிச் கூட்டமைப்பின் அடிப்படைக் கோட்பாடு

எனினும், ஒரு நாட்டில் ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பாக இருக்க வேண்டுமா என்பது ஒரு கேள்வி எழுகிறது எந்தவொரு கோட்பாட்டிற்கான ஆதாரங்களும் உள்ளனவா? அத்தகைய ஒரு அமைப்பு அமைய வேண்டும் என்பதற்கான நியாயங்களை நாம் பார்ப்போம்.

1. திறன்

இந்தக் கேள்விக்கான ஒரு விடை, அதன் பல்வேறு கிளைகளில் அரசியல், பொருளாதார, சமூக வாழ்வில் நவீன வாழ்க்கையின் சிக்கல்களின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. மேலும், ஒரு கூட்டாட்சி அளவில் மட்டுமே சிறப்பாகச் செயல்பட வேண்டிய பல்வேறு கடமைகளும் செயல்பாடுகளும் உள்ளன. அதே நேரத்தில், மாநில அளவில் அல்லது உள்ளூர் அளவில் கூட சிறந்த முறையில் கையாளப்படுகின்றன.

மிகத் தீவிரமான முறையில், தூய பொதுப் பொருட்கள் மிக நெருக்கமாக அணுகுகிற சில சேவைகள் உள்ளன. அவை பாதுகாப்பு, நாணயம், பொருளாதார நிலைத்தன்மை, போன்ற புறநிலைத் திட்டங்கள். அத்தகைய சேவைகளை வழங்குவது, மாநில அரசாங்கங்களுக்கோ அல்லது உள்ளூர் அதிகாரிகளையோ விட கூட்டாட்சி அரசாங்கத்தின் கைகளில் இருக்க வேண்டும். இதேபோன்று, அரசு போக்குவரத்துச் சேவைகள் போன்ற ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட அரசு சேவைகளை உள்ளடக்கிய சேவைகளுக்கிடையிலான தொடர்பு வர்த்தகம், வணிகம் இந்த சேவைகள் கூட்டாட்சி அரசுக்கு மிகவும் பொருத்தமானது. இந்தப் பொது சேவைகளானது நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகையோ அல்லது ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மக்கள்தொகைப் பெருக்கமோ, அல்லது எந்த ஒரு மாநிலத்தின் அதிகார வரம்பின்கீழ் அவற்றைப் பிரிப்பதோ, அல்லது மாநிலங்களுக்கிடையே பிரிவினை ஏற்படுத்துவது தேவையற்ற சிக்கல்களை உருவாக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது. காரணம், இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில், இந்த சேவையின் செலவுகள் மற்றும்/அல்லது ஆதாயங்கள் ஒரு மாநிலத்தின் எல்லையை தாண்டிவிடும். அத்தகைய சேவையின் சரியான செலவிலான பலன்களைப் பகுப்பாய்வு செய்தல், ஒன்றுபட்ட முடிவெடுத்தல் செயல்முறை செய்தல், செலவீனம் மற்றும் ஆதாயங்களை செலுத்துதல் ஆகியவற்றிற்கு இடையே ஒற்றுமையைக் கொண்டுவருதல் என்பது கடினமாகிறது. மறுபுறம், சில பொதுச் சேவைகள் உள்ளன, அவற்றுக்கு சரியான இடம் தேவைப்படுவதால், சுத்திகரிப்பு, குடிநீர் வசதி, மருத்துவ உதவி மற்றும் போன்றவை போன்ற பகுதிகளிலிருந்து வேறுபடுகின்றன. நிர்வாக மற்றும் இதர பார்வையிலிருந்து,

அத்தகைய சேவைகள் மாநிலங்களிலும் மற்றும் உள்ளூர் அரசாங்கங்களிலும் கைவிடப்பட வேண்டும்.

நிதி கூட்டாட்சி ஓர் அறிமுகம்

இரண்டு உச்சகட்டங்களுக்கு இடையில் ஒரு பிரச்சனையை முன்வைக்கும் அந்த செயல்பாடுகள், மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே ஒரு தெளிவான வெட்டு பிரிவு இருப்பது கடினம். இவை இரண்டும் அரசாங்கத்தின் இரு அடுக்குகளால் திறம்பட கையாளும் திறன் கொண்டவை. மேலும், காலம் சென்ற பின்னர், மாநிலங்களுக்கு (அல்லது மத்திய அரசு) இடப்பட்ட ஒரு செயல்பாடு தற்போது அரசின் மற்றொரு அடுக்கிற்கு பொருத்தமாக உள்ளது. இத்தகைய கடினமான நிகழ்வுகளில் கல்வியும் அடங்கும். அத்தகைய செயல்பாடுகளை எந்த பிரிவும் விவாதிக்கவும் முடியும். இந்தியாவில் மத்திய, மாநில அரசுகளின் செயல்பாடுகளைப் பட்டியலிடுக. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில், எவ்வித முயற்சியும் இல்லை என்பதையும், தீவிர இடைவெளி இல்லை என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்புகள்

2. சிக்கல்களின் தன்மை மற்றும் அவற்றின் தீர்வுகள்

ஒரு பெரிய நாட்டில், பல்வேறு பகுதிகள் சந்திக்கும் பிரச்சினைகளில் ஒரே சீரான தன்மை இல்லாத நிலை ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. அவர்களின் பிரச்சினைகளின் தன்மை ஒரு பொதுவான தீர்வைப் பாதிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, ஒவ்வொரு பகுதியும் தனக்கென்று சொந்தமாக பொருளாதார வளங்களையும், அதற்கான வரம்புகளையும் கொண்டுள்ளது. வட்டார ஏற்றத்தாழ்வு பிரச்சினைகள் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் குறிப்பாக முக்கியத்துவம் பெறுவதோடு உடனடி கவனம் தேவை. மக்கள் மத்தியில் உள்ள கலாச்சார, சமூக மற்றும் அரசியல் மதிப்புகளுக்கு நல்லிணக்கமாகவும் ஒரு சிறந்த தீர்வு காணப்படும். ஒரு பெரிய நாட்டில், அல்லது பல்வேறு சமூக மற்றும் பொருளாதார குழுக்களால் நிறைந்த ஒரு நாட்டில், சிறந்த பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் பிற தீர்வுகள் வேறுபடுகின்றன. எனவே, வட்டார மற்றும் பிற தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு பல்வகைப்படுத்தல் முறையை கொண்டிருப்பது சிறந்தது. ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பானது சமூகத்தின் மற்றும் பொருளாதார நலன்களுக்கான சிறப்பான வாய்ப்பை வழங்குகிறது, அது மக்களின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து நடைமுறையில் அனுமதிக்கும் வேற்றுமை மூலம் நடைமுறையில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும்.

10.2.2 நிதி சிக்கல்கள் மற்றும் பொது சேவைகள்

அரசின் செயல்பாடுகளால் நிதியியல் எதிரினை உள்ளன, நிதி-வரவுகள் மற்றும் நிதியுதவிகள் செய்யப்படுகின்றன. எனவே, ஒரு கூட்டமைப்பில், அரசாங்கத்தின் பல்வேறு அடுக்குகளுக்கு இடையே, வேலைப் பிரிவினை என்ற அரசியல் பிரச்சினையுடன், நிதி ஏற்பாடுகளுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளும் வரிசைப்படுத்தப்பட வேண்டும். வேறுவிதமாகக் கூறினால், கூட்டாட்சித் தொகுப்பு என்பது, பொதுப் பணிகள் மற்றும் அவற்றின் நிதியளிப்பு ஆகியவற்றை வழங்கும் சூழலில், வேறுபாடு, சமவாய்ப்பு என்ற இரட்டைப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளப்படுகிறது.

1. பொது சேவைகள் வழங்குதல்

பொது சேவைகளை வழங்கும் சூழலில், ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பு, வட்டார மற்றும் உள்ளூர் தேவைகள் மற்றும் விருப்பங்கள் சாத்தியமான அளவு

திருப்தியாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை கொண்டுள்ளது. வெவ்வேறு பகுதிகளிலுள்ள பொதுச்சேவைகளை வழங்குவதற்கான நிலை மற்றும் அமைப்பு ஆகியவை மாறுபடும் என்பதை இது குறிக்கிறது. மறுபுறம் சமன்பாடு, எந்த பகுதியிலும் அல்லது வட்டாரத்திலும் பாரபட்சம் செய்யக்கூடாது என்பதாகும் அதாவது, அரசாங்கத்தின் கொள்கையானது எல்லா பகுதிகளுடனும் ஒத்துழைப்புடன் நடத்த வேண்டும் மற்றும் பொதுச் சேவைகளில் மாறுபாடுகள் அவற்றின் தேவைகளையும் விருப்பங்களையும் பிரதிபலிக்க வேண்டும். குறிப்பாக, பொதுச் சேவைகள், அவர்களின் தேசிய, பிராந்திய மற்றும் உள்ளூர் பயன்பாட்டின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படலாம், அதன்படி வழங்கப்படும். உதாரணமாக, பாதுகாப்பு ஒரு தேசிய அளவிலான சேவை, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கை பராமரிப்பது ஒரு வட்டார, மற்றும் தெரு விளக்குகளை வழங்குதல், உள்ளூர் ஒன்றாகும்.

2. பொது சேவைகளுக்கான நிதியளித்தல்

ஒரு பொதுச் சேவையின் நிதியுதவி குறித்து, பொதுவாக பணம் செலவழிப்பது அவசியமான வளங்களை உயர்த்துவதற்கான கடமைகளையும் அதிகாரத்தையும் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று பொதுவாகக் கூறப்படுகிறது. வருவாயை உயர்த்துவதுடன் ஒப்பிடுகையில் செலவினம் நிர்வாகத்தின் ஒப்பீட்டளவில் மகிழ்ச்சியான கடமை என்பதால் இது மிகவும் அதிகமாக கருதப்படுகிறது. நிதி சிக்கல்களின் ஒலி தீர்வு ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பில் உள்ள அரசாங்கங்கள் மேற்குவிப்பு இல்லாத வெட்டு வரித் தளங்கள் இருப்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் இடையில், மாநில அரசுகள் முழுவதும் வரி வசூலிக்கப்பட்டால் வரி செலுத்துவது பிரிக்கப்பட வேண்டும், அதே தளங்கள் கூட வரி விதிக்கப்படலாம், ஆனால் அந்தந்த பகுதி அதிகார எல்லைக்குள் மட்டுமே. உதாரணமாக, கூட்டாட்சி அரசாங்கம் வருமான வரிகளை சுமத்தினால், மாநில அரசுகள் இதைச் செய்யக்கூடாது. இருப்பினும், நில வரி போன்ற வரிகளை அனைத்து மாநில அரசுகளாலும் சுமத்தலாம்.

இங்கு வரி விதிப்பு ஆணையத்தின் எல்லைகள் மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபடுகின்றன. ஆனால் நடைமுறையில், இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அரசாங்கங்கள் அதே தளத்தை வரிவிதிப்பதை தவிர்க்க முடியாது. மேலும் சில நேரங்களில், ஒரு வரி போட்டி என்று குறிப்பிடப்படும் வடிவத்தில் இன்னொரு சிக்கல் ஏற்படலாம். நாட்டின் பிற பகுதிகளிலிருந்து வணிகம் மற்றும் உற்பத்தி ஆகியவற்றை ஈர்ப்பதற்காக ஒரு மாநில அரசு குறிப்பிட்ட வரிகளை (விற்பனை வரி போன்ற) குறைத்தோ அல்லது அகற்றவோ செய்யலாம். இவ்வகை போட்டி எப்போதும் மோசமாக இல்லை. ஒரு பின்தங்கிய அரசு மூலதனத்தை கவர்வதற்கு ஒரு பயனுள்ள ஊக்கத்தை கண்டுபிடித்து அதன்மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெற உதவுகிறது. எனவே, எந்தவொரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையிலும் வரிச் சலுகை இல்லையா என்பது ஆரோக்கியமற்றது, வழக்கின் தகுதிகளைச் சார்ந்து, இந்த தொடர்பில் எந்த ஒரு முன்னுரிமையும் பொதுமக்களிடமிருந்து பெறமுடியாது. பொருளாதார வட்டார ஏற்றத்தாழ்வுகளின் பிரச்சனையை புறக்கணிப்பவர்கள், இடநிலை நடுநிலை கொள்கைக்கு ஆதரவளிப்பார்கள். எந்தவொரு பகுதியும் மூலதனத்தை மற்றவர்களிடமிருந்து போட்டியிட அனுமதிக்கக் கூடாது. ஆனால் மேலே குறிப்பிட்டது போல இந்தக் கோட்பாட்டை எப்போதும் நியாயப்படுத்த முடியாது. ஒரு நாட்டிற்குள் ஏழை பகுதிகள் நிதி சலுகைகளின்

மூலம் மூலதனத்தை ஈர்க்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டும், ஆனால் பணக்கார பகுதிகள் அவ்வாறு செய்ய அனுமதிக்கக் கூடாது. பணிகள் மற்றும் வளங்களை ஒதுக்கும்போது, பொருளாதார நிலைப்படுத்தும் பிரச்சினை, மத்திய அரசாங்கங்களுக்கென சில தலைவர்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணையிடுகிறது. உதாரணமாக, வருவாயில் ஏற்ற இறக்கங்கள் எதிராக அதை பாதுகாக்க முழு பொருளாதாரம் கட்டுப்பாடு, வேலைவாய்ப்பு, மற்றும் வெளியீடு, கட்டணம் பற்றாக்குறை மற்றும் உபரி சமநிலை திருத்தம், மற்றும் சர்வதேச மூலதன வரவின் கட்டுப்பாடு ஆகியவை அடங்கும்.

குறிப்புகள்

இதன் மூலம், பணம் மற்றும் வங்கி கடன் கட்டுப்பாடு போன்ற விதிகளை மத்திய அரசுடன் இருக்க வேண்டும். அதுபோல, நிலுவை பற்றிய கேள்வியும் எழுந்துள்ளது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிராந்தியங்களை உள்ளடக்கிய எந்தவொரு செயல்பாடு அல்லது ஆதாரமோ, தனிப்பட்ட பகுதிகளோடு உடன் அல்லாமல் கூட்டாட்சி அரசாங்கத்துடன் இருக்க வேண்டும். மேற்கூறியவை இணைக்கப்பட்டுள்ளது நிதி சமநிலைக்கான கொள்கை ஆகும். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அடிப்படை மற்றும் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் செயல்பாடுகளை மற்றும் வளங்களின் தலைவர்கள் ஒதுக்கீடு மத்திய அரசாங்க மற்றும் வட்டார அரசாங்கங்களுக்கிடையில் மற்றும் ஒருபுறம் வெவ்வேறு பகுதிகளுக்கு இடையில் நிதி ஏற்றத்தாழ்வு பிரச்சினைக்கு வழிவகுக்கிறது. சமச்சீரற்ற இந்த பதிப்புகள் செங்குத்து நிதி ஏற்றத்தாழ்வு /சமத்துவமின்மை மற்றும் கிடைமட்ட நிதி ஏற்றத்தாழ்வு/சமத்துவமின்மை ஆகிய பிரச்சினைகளாகிவிடுகின்றன.இந்த ஏற்றத்தாழ்வு, இடமாற்றங்கள் குறித்த சரியான முறையால் தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

நிதி ஒழுக்கத்தைப் பற்றிய கூட்டாட்சி நிதி உறவுகளின் சிக்கலின் மற்றொரு அம்சம் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது: ஒரு அரசாங்கம் சில செயல்களை செய்ய அனுமதிக்க வேண்டும் மற்றும் எதிர்பார்ப்பது தேவையான அளவு செலவழிக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறது. தேவைப்படும் நிதிகளை அரசாங்கம் உயர்த்த முடியாவிட்டால், அது நிச்சயமாக இந்த செயல்பாடுகளைச் செய்ய முடியாது. கிடைக்கக்கூடிய ஆதாரங்களின் மீதான ஒரு வரையறை அதன் அதிகாரத்தில் ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. செலவழிக்கவும், அந்த செயல்பாடு செய்யவும்.ஆனால் சட்டபூர்வ கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறை இல்லாமல் வளங்களை அது அனுமதிக்க விரும்பத்தக்கதல்ல. உதாரணமாக, மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட செலவினங்களின் அளவைக் கருதி மாநில அரசாங்கங்களின் குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகள் அனைத்திற்கும் நிதியளிக்க ஒப்புக்கொள்கிறீர்கள் என்றால், மாநில அரசுகள் செலவழிக்க வேண்டும். வீணடிப்பு, திறமையின்மை ஆகியவையும் ஏற்படும். இது விதிகள் தேவை மற்றும் பார்க்க வேண்டும் எங்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. பல்வேறு அரசு அலகுகள் இடையே நிதி சக்திகளை ஒதுக்குவதற்கான வழிமுறைகள்.

மேற்கூறிய பிரச்சினைகள் பொதுவாக ஒரு தகுதியான தீர்வை அளிக்காது என்று சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இந்த பிரச்சினைகள் தொடர்பான நோக்கங்கள் ஒருவருக்கொருவர் முரண்படுகின்றன மற்றும் அதிகாரிகள், உகந்த சாத்தியமான பாதையை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

10.2.3 ஒரு கூட்டமைப்பின் நிதி வளங்கள் பிரிவின் கோட்பாடுகள்

நிதி ஆதாரங்களின் திறமையான இடைக்கால அரசின் பிரிவுகள் பின்வருமாறு:

1. வளங்களை திறம்பட கையாளுதல்

பொது வருவாய் பல்வேறு ஆதாரங்கள் சிறந்த நிலைகளில் கையாளப்படுகிறது. வருவாய் சில ஆதாரங்கள் உள்ளன, அவற்றின் இயல்பு, தேசிய பண்பு, சிலர் வட்டார அல்லது உள்ளூர் குணாதிசயங்களைக் கொண்டுள்ளனர். உதாரணமாக, நாங்கள் வருமான வரி வழக்கை எடுத்துக் கொண்டால், இந்த வருவாயை மாநில அரசுகளின் கைகளில் வைத்திருப்பது பல முரண்பாடுகள் மற்றும் சிக்கல்களை உருவாக்கும் என்று நாம் காண்கிறோம்.

முதலாவதாக, வருமான வரி விகிதங்கள் மற்றும் விலக்குகள் வெவ்வேறு மாநிலங்களுக்கு தங்கள் சொந்த கால அட்டவணை மற்றும் விதிவிலக்குகளை சரிசெய்ய அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருந்தால் வேறுபடுகின்றன.

இரண்டாவதாக, அதிக எண்ணிக்கையிலான வழக்குகளில், பல்வேறு மாநிலங்களின் அதிகார எல்லைக்கு ஒரு தெளிவான முறையில் தீர்வு காண கடினமாக இருக்கும். நேரடி வரிகள், வருமான வரி, பரிசு வரி, செலவுக் கட்டணம் போன்ற பல சிக்கல்களைக் காணலாம். ஆகையால், இது போன்ற நேரடி வரிகளை கூட்டாட்சி அரசாங்கத்திற்கு வழங்குவது சிறந்தது என்று எண்ணப்படுகிறது. வெவ்வேறு மாநிலங்களுடனான அவர்களின் பல கூட்டுத்தொகை, செல்வத்தின் வரி, வரவு, மற்றும் சர்வதேச அரசு பரிவர்த்தனைகளின் வரி போன்ற மாநிலங்களின் கைகளில் விட்டுவிட முடியாத சில வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. இதே போன்ற வழக்கம் தனி-பயன் கடமைகளுக்கு பொருந்தும்.

இதேபோல், ஒரு நவீன பொருளாதாரத்தில், பல ஒழுங்குமுறை மற்றும் பாதுகாப்பு நிதி சக்திகள் கூட்டாட்சி அரசாங்கத்துடன் விட்டு விட வேண்டும். நாணயம், நாணய வகை, சர்வதேச மூலதன வரவு, வெளிநாட்டு உதவி, போன்றவை இங்கு குறிப்பிடப்படலாம். சர்வதேச பொருளாதார உறவுகளை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் இவைகள் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு அதிகரித்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

இதற்கு மாறாக, சில நிதி ஆதாரங்கள் மாநில அரசாங்கங்களுடன் திறமையான திட்டமிடல் மற்றும் சேகரிப்புக்காக சிறந்த இடங்களைக் கொண்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டுகள் நில வருவாய், சிறிய அளவிலான மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள், பால் பண்ணை, சாலை போக்குவரத்து போன்றவை வழங்கப்படலாம். வருவாய் சில ஆதாரங்கள் முன்னுரிமை உள்ளூர் கைகளில் விடப்பட வேண்டும். உதாரணத்திற்கு நீர் விகிதங்கள், வீட்டில் வரி, நகரம் போக்குவரத்து மற்றும் போன்ற வருவாய்கள் ஆகியவை ஆகும்.

2. பொருளாதாரம்

வரிகளை தேர்ந்தெடுப்பதற்கான பொருளியல் நியதிகளைப் போலவே, பல்வேறு அரசாங்கங்களுக்கு பல்வேறு நிதி அதிகாரங்களை நியமித்தல் என்பது பொருளாதாரம் சேகரிப்பில் செலவழிப்பதைக் குறிக்க வேண்டும். வருவாய் வசூலிக்க ஒரு பொருளாதாரம் மற்றும் விலையுயர்வானது பொருளாதாரம் வீணாகி விடும், மற்றும் அதன் வளங்களை வீணடிக்க போதுமான பொருளாதாரம் இல்லை.

3. விரும்பிய விளைவுகள்

மறுபுறம் உள்ளூர் இயற்கையின் மற்றும் பல்வேறு பகுதிகளிலும் கணிசமான மற்றும் வேறுபட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் மீண்டும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, வீட்டின் வரி விகிதங்கள் அனைத்து நகரங்களிலும் சீரானதாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் நகராட்சி அதிகாரிகள் தங்களைத் தாங்களே தீர்மானித்தனர். இதற்கு மாறாக, பொருளாதாரத்தில் உறுதிப்படுத்தல் பற்றி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள நிதி நடவடிக்கைகள் கூட்டாட்சி மட்டத்தில் வடிவமைக்கப்பட்ட மற்றும் செயல்படுத்தப்பட்டால், மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். பொருளாதார சமநிலையின்மை மற்றும் போன்ற சமநிலை கொண்ட கொடுப்பனவில் இருந்து பொருளாதாரத்தை பாதுகாத்தல். பொதுவான கொள்கையானது தேசிய அளவில் உதவிகரமாக இருக்க முடியும். பொருளாதாரம் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்கு உதவும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்ட தொழில்துறை கொள்கையைப் பொறுத்தவரை, இது தேவையான தேசிய நடவடிக்கையாகும் ஆனால் பகுதி ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைக்க, அரசு நடவடிக்கைகளும் பயன்படுத்தப்படலாம். ஆகையால், சேகரிப்புகளின் அடிப்படையில் நிதி செயல்திறன், மாறுபாடுகள் மற்றும் கால அட்டவணையின் மாறுபாடுகள், வெவ்வேறு அரசாங்கங்களுக்கு இடையில் நிதி அதிகாரங்கள் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

குறிப்புகள்

4. நிறைவு

அமெரிக்கப் பொருளாதார நிபுணர் எட்வின் R.A. செலிக்மேன் கூறினார் “பல்வேறு வரி விதிப்புக்களில் இருந்து வருவாயை ஒதுக்கீடு செய்வதில் வழிகாட்ட வேண்டிய மூன்று கோட்பாடுகள்: அமைப்பின் அடித்தளம், நிர்வாகத் திறமை, வருவாயின் போதுமான அளவு.” ஆகியவை வலியுறுத்தினார். இருப்பினும், வருவாயின் போதுமான அளவு ஒரு அரசாங்கத்திற்கு கிடைக்கும் மொத்த வருவாயின் போதுமானதாக இருக்க வேண்டும். ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பில், அது வேறுபட்ட அரசாங்கங்களுக்கு வழங்கப்படும் பணிகளின் அடிப்படையிலான முரண்பாட்டிற்கு முரணாக இருக்கலாம். இந்த இரண்டு நாட்களில், செயல்பாடுகளை திறம்பட ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, மற்றும் நிதியியல் போதுமான அளவு வளங்களை இடைநிலை அரசாங்கம் மாற்றுவதன் மூலம் சரிசெய்யப்படுகிறது.

ஆதார பிரிவின் அடிப்படை வரைமுறைகள்

ஆனால் ஒரு பொதுவான விதியின்படி, கூட்டாட்சி மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே நிதி ஆதாரங்களை பிரிப்பதன் அடிப்படையாக, மாநில அரசுகளுக்கு இடையே உள்ள அடிப்படை அளவுகோல்களை நாம் குறிப்பிட முடியும்.

- வரி பாதுகாப்பு மற்றும் வரி அட்டவணைகள், வெவ்வேறு மாநிலங்களில் வசிக்கும் அதே நாட்டின் குடிமக்கள் இடையே பாகுபாடு காட்டுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஆனால், ஒட்டுமொத்த தேசியக் கொள்கை, நலன்புரி அடிப்படையில், வளங்கள் மாற்றப்பட வேண்டும் என்று ஆணையிடுகிறது. முன்னேறிய மாநிலங்களைவிட முன்னேறிய நாடுகள் அதிகம்.
- பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளின் குறிப்பிட்ட சிக்கல் இல்லை எனக் கருதி, வரி அமைப்பு வெவ்வேறு மாநிலங்களுக்கு இடையே முடிந்தவரை சீராக இருக்க வேண்டும். மாநிலங்கள் ஆரோக்கியமற்ற வரிகளை தவிர்க்க வேண்டும், எனவே ஒருவருக்கொருவர் மோதல் வரக்கூடாது.

10.2.4 நிதி சமநிலையின்மை: செங்குத்து மற்றும் கிடைமட்ட ஏற்றத்தாழ்வு

மத்திய அரசுக்கும் மாநிலத்திற்கும் இடையில், மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான இடைவெளியை சமநிலை அளவில் சமநிலையுடன் செயல்படுத்துவதன் மூலம், செயல்பாடுகளை மற்றும் வளங்களை மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு தொடர்பான விவாதம் வெளிப்படுகிறது. இது செங்குத்து மற்றும் கிடைமட்ட அளவிலான ஏற்றத்தாழ்வுகளின் ஒரு சிக்கலான நிகழ்வு ஆகும், அதே நேரத்தில் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கிடையில் ஏற்றத்தாழ்வுகளை இருப்பதை இது குறிக்கிறது. செங்குத்து மற்றும் கிடைமட்ட நிதி சமத்துவமின்மையின் இரு இரட்டை தகவல் வெளிப்பாடு பற்றிய விவரங்கள் வழக்கிலிருந்து வேறுபடுகின்றன மற்றும் இதனால் எந்தவொரு நிலையான தீர்வையும் மீறுகின்றன. இந்தியாவில், இந்த இரட்டைச் சுழல் பிரச்சனை மேலும் சிக்கலாகிறது. ஏனெனில், பல்வேறு வகையான உள்ளாட்சி அமைப்புகள், பரந்த அளவில் மாறுபட்ட செயல்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன.

முதலில், ஒரு நிலையில் உள்ள சமநிலையின்மை பற்றி பார்ப்போம். கடமைகள் (பொறுப்புகள்) மற்றும் நிதி அதிகாரங்கள், அரசாங்கத்தின் பல்வேறு நிலைகளில் இணக்கமாக இருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆரம்பத்தில், பொருளாதாரம் முழுவதையும்கூட, தேவைகள் மற்றும் வளங்கள் கிடைப்பது மிகவும் சாத்தியமில்லாதது என்பது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

முதலாவதாக, வாக்னர், வைஸ்மேன் மயில் போன்ற கருதுகோள்கள், பொதுச் செலவினங்களில் மேல்நோக்கிய போக்கு காணப்படும். செலவினத்திற்கும் வருவாயுக்கும் இடையிலான சமநிலை ஒரு முறை எட்டப்பட்டாலும் கூட, அது என்றென்றும் நீடிக்க வாய்ப்பில்லை. மேலும், வைஸ்மேன் மயில், இந்த சாத்தியத்தை மிகவும் வலிமையான முறையில் ஆதரிக்கிறது.

இரண்டாவதாக, சுழற்சி ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் விலைகள், வருமானம் மற்றும் வேலை வாய்ப்பு, இயற்கைச் சீற்றங்கள் மற்றும் இதர அவசர காலங்களில் ஏற்படும் பிற இடையூறுகள் இடையிலான ஏற்றத்தாழ்வை ஏற்படுத்தும்.

தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கான ஒட்டுமொத்த ஆதாரங்களும் இருந்தாலும்கூட உள்ளூர், மாநில மற்றும் கூட்டாட்சி மட்டங்களில் தனித்தனியாக அதேபோல் இருக்கும் என்று நம்புவதற்கு எந்த காரணமும் இல்லை. 'இது செயல்திறன் அளவுகோல்களின் மூலம் செயல்பாடுகளை விநியோகம் செய்வது மற்றும் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு சோதனைகள் மூலம் அதிகாரங்கள் சொந்த வருவாய் மற்றும் கூட்டமைப்புகள் பெரும்பாலான செலவு இடையே ஒரு கிட்டத்தட்ட திருப்திகரமான சமநிலை வழிவகுக்கும்'. அரசாங்கத்தின் ஒரு மட்டத்திற்கு ஏற்ற வகையில் வருவாய் ஆதாரங்களின் தன்மை, அந்த அளவுக்கு அந்த நிலைப்பாட்டின் தேவைகளுக்கு பொருந்தாது. இதேபோல், இதே போன்ற நிதி அதிகாரங்களுடன் கூட, ஒரு மாநில அரசாங்கம் அவர்களுக்கு போதுமான பற்றாக்குறையாக இருக்கலாம், மற்றொன்று இல்லாமல் போகலாம். உண்மையில், நாம் கீழே பார்ப்பது போல், குறைந்தபட்சம் நலன்களைக் கொண்டிருப்பது மிகச் சிறந்த முரண்பாடுகளாகும். மையத்திற்கு கிடைக்கும் வளங்கள் மற்றும் இடையேயான முரண்பாடு திறனை, பொருளாதாரம் மற்றும் பிற நிபந்தனைகளின் காரணமாக, மையம்

ஒப்பீட்டளவில் மிகவும் மீள் மற்றும் இயற்கையான முறையில் இருக்கும் வளங்களை பெறுகிறது, மாநிலங்கள் பெரும்பாலும், ஒப்பீட்டளவில் நெகிழ்ச்சி மற்றும் குறைந்த வருவாய் வருவாய்கள் கொண்ட நிலையில் உள்ளன.

மாநிலங்களுக்கு இடையில், பல்வேறு காரணிகள் அவற்றின் வருவாய் ஆதாரங்களுக்கிடையிலான முரண்பாட்டை பங்களிக்கின்றன. வெவ்வேறு மாநிலங்களில் வருமானத்தின் நிலை மற்றும் அமைப்பு பரவலாக வேறுபடலாம். தொழில்கள் மற்றும் சேவைகளைக் கொண்டுள்ளவர்களுள் பெரிய வருவாய்களைச் சேகரிக்க முடியும், அதே நேரத்தில் விவசாயத்தில் முக்கியமாகப் பொறுப்பேற்றிருப்பது மிகவும் அதிர்ஷ்டமளிக்காது. அதேபோல், வர்த்தகம், வணிகம், மற்றும் தொடர்புடைய சேவைகளின் பரப்பளவு மற்றும் தீவிரம் பகுதிகளிலிருந்து பரவலாக வேறுபடுகிறது. பெரிய வர்த்தக மையங்கள் இந்த விஷயத்தில் பின்தங்கிய பகுதிகளைவிட அதிக வருமானத்தில் தங்கள் கைகளை வைக்க முடியும் என்பது தெளிவாக உள்ளது. பொருளாதார ரீதியாக முன்னேறிய மாநிலங்களின் வருவாய் தேவைகள் ஒப்பீட்டளவில் (மாநில/வட்டாரத்தின் வருமானத்தின் ஒரு விகிதப்படி) குறைவாக உள்ளது. குறைந்த வளர்ச்சியுற்ற பகுதிகளிலும், சமூக சேவைகளை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு முழு-சுற்று தேவை, சமூக மேல்நோக்கி வழங்கும், சுகாதாரத்தை மேம்படுத்துதல், தொழிற்துறைகளை நிறுவுதல் மற்றும் போன்ற தொழில்களை விருத்தி செய்தல் போன்ற தேவை உள்ளது. வேறுவிதமாகக் கூறினால், குறைவான வளர்ச்சியடைந்த மாநிலங்களில் பொது செலவினத்தால் செலவழிக்கப்படும் ஒவ்வொரு ரூபாயும் குறுகலான பயன்பாடு அதிக முன்னேறிய நாடுகளில் அதிகரித்துள்ளது. மறுபுறம், பின்தங்கிய மாநிலங்களில் பொது வருவாய் மூலம் எழுப்பப்படும் ஒவ்வொரு ரூபாயும் குறுகலான செயலிழப்பு அதிகமாக உள்ளது.

ஒரு நாட்டிற்குள் முன்னேறிய மாநிலங்கள், ஏழை மாநிலங்களுக்கு போதுமான வளங்களை மாற்றுவதில் தாமதமாகவே முன்வந்து உடன்பட வாய்ப்பில்லை. இத்தகைய பரிமாற்றத்திற்கு, நாம் ஒரு வலுவான கூட்டாட்சி அரசாங்கத்தை அதன் சொந்த தேவைகளை விட மிக அதிகமான வளங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். (இந்த வளங்களின் பெரும்பகுதி நாட்டினுடைய மிகவும் மேம்பட்ட பகுதிகளில் இருந்து வருவது), இதனால் அவற்றை ஏழைகளுக்கு தங்கள் நிலைகளை உயர்த்தி மற்றும் அவர்களை சமநிலைப்படுத்துவதற்காக உதவுகிறது. நாட்டின் அரசியல் ஒருமைப்பாட்டுக்கும் ஒரு வலிமையான மையம் தேவை. இது மத்திய அரசுக்கு கிடைக்கும் பெரிய வளத்தை மீண்டும் குறிக்கிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சரிபார்க்கவும்

1. கூட்டாட்சி அமைக்க வேண்டிய இரண்டு மாற்றுப் பாதைகள் யாவை?
2. கூட்டாட்சியின் கூட்டாட்சி முறை எந்த அமைப்பிலும் கூட்டாட்சி அரசாங்கங்கள் வைத்திருக்கும் பாடங்களைப் பட்டியலிடுக.
3. மத்திய, மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களுக்கும், செயல்பாடுகளுக்கும் இந்தியாவில் உள்ள அரசியலமைப்பு விதிகள் யாவை?
4. மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு கிடைக்கக் கூடிய வளங்களின் முரண்பாடுகளை பற்றி விவரிக்கவும்?

குறிப்புகள்

10.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பின் வரலாற்று பரிணாமம் பொதுவாக இரண்டு மாற்று பாதங்களில் ஒன்று, அதாவது 'மையப்படுத்தல்' அல்லது 'ஒருங்கிணைப்பு' மற்றும் 'பரவலாக்கம்' ஆகியவற்றைப் பின்பற்றுகிறது.
2. பாதுகாப்பு, நாணயம் மற்றும் வெளிநாட்டு உறவுகள் போன்றவற்றை மட்டுமே மத்திய அரசு வைத்திருக்கிறது. பணம் மற்றும் வங்கிக் கடன்கள் போன்ற கடன் கட்டுப்பாடுகளும் மத்திய அரசாங்கத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து உள்ளது. அதேபோல், கசிப்பு-ஓவரின் கேள்வியும் எழுந்துள்ளது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பகுதிகளை உள்ளடக்கிய எந்தவொரு செயற்பாட்டோ அல்லது வளமோ, தனிப்பட்ட பகுதிகளில் உடன் அல்லாமல் கூட்டாட்சி அரசாங்கத்துடன் இருக்க வேண்டும். மேற்கூறியவை, நிதி சமன்பாடுடன் இணைந்தவை.
3. இந்தியாவில், செயல்பாடுகள் மற்றும் அதிகாரங்கள், மத்திய, மாநில அரசுகள், மத்திய பட்டியல் மற்றும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மாநிலப் பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே உள்ள செயல்பாடுகளை ஒருங்கியல் பட்டியலில் கொண்டுள்ளது. ஆனால் இந்திய அரசியலமைப்பு மத்திய, மாநில அரசுகள் இரண்டையும் ஒரே தளத்தில் வரி விதிப்பதில் அனுமதிக்கவில்லை. அதேபோல, இந்தியாவில் உள்ள சில அரசியல் சட்டகளில், ஒரு மாநிலத்தின் எல்லைகளை ஒழித்து, உருவாக்க அல்லது மறு வரையறை செய்யும் அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு உள்ளது.
4. செயல்திறன், பொருளாதாரம் மற்றும் பிற அளவுகோல்கள் காரணமாக மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு கிடைக்கும் வளங்களின் வேறுபாடு அதிகரிக்கிறது. இந்த மத்திய அரசு, ஒப்பீட்டளவில் அதிக நெகிழ்ச்சி மற்றும் வளையும் தன்மை கொண்ட அந்த வளங்களை பெறுகிறது. அதே நேரத்தில், மாநிலங்கள் பெரும்பாலும், ஒப்பீட்டளவில் நெகிழ்ச்சி மற்றும் குறைந்த வருவாய் உள்ள வருவாய்களை கொண்டுள்ளன.

10.4 சுருக்கம்

- ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பின் வரலாற்று பரிணாமம் பொதுவாக இரண்டு மாற்று பாதங்களில் ஒன்று, அதாவது 'மையப்படுத்தல்' அல்லது 'ஒருங்கிணைப்பு' மற்றும் 'பரவலாக்கம்' ஆகியவற்றைப் பின்பற்றுகிறது.
- கூட்டமைப்பு அமைப்பாளர்கள் பல்வேறு கட்டமைப்பு மற்றும் பிற அம்சங்களினால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு மட்டத்திற்கு, அவை அவற்றின் பரிணாம ரீதியான பின்னணியைப் பொறுத்தும், அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான உறவுகளின் பரிணாமத்தையும் சார்ந்துள்ளன. பொதுவாக, ஒரு கூட்டமைப்பின் அரசியலமைப்பு, சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினரின் பரஸ்பர சம்மதத்துடன் மட்டுமே, அரசுத்துறைகள் மற்றும் ஏனைய தொடர்புடைய விடயங்களின் அரசாங்க ஒதுக்கீடானது திருத்தப்படலாம் என கோருகிறது.

- உலகில் பலதரப்பட்ட கூட்டாட்சி கட்டமைப்புகள் நம்மிடம் உள்ளன. எனினும், அவை கூட்டாக முக்கிய அம்சங்களுக்கு மாற்றும் போக்கை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. பெரும்பாலான கூட்டமைப்புகளில், நாடு முழுவதையுமே உள்ளடக்கிய செயல்பாடுகள், மாநிலங்களுக்கு செல்லும் பிராந்திய தன்மையைக் கொண்ட செயல்பாடுகளை மையமாக கொண்டு ஈர்க்கப்பட்டுள்ளன.
- நிதி கூட்டாட்சி என்பது தற்கால அரசாங்கங்கள் மிகத் தீர்க்கமாக உள்ளன என்ற உண்மையை அங்கீகரிக்கிறது. எனவே, அதிலிருந்து எழும் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து தீர்த்து வைக்க வேண்டும். ஆனால், ஒரு நாட்டில் கூட்டாட்சி அமைக்கப்பட வேண்டுமா என்ற கேள்வி எழுகிறது.
- ஒரு பெரிய நாட்டில், பல்வேறு பிராந்தியங்கள் சந்திக்கும் பிரச்சினைகளில் ஒரே சீரான தன்மை இல்லாத நிலை ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. அவர்களின் பிரச்சினைகளின் தன்மை ஒரு பொதுவான தீர்வைப் பாதிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, ஒவ்வொரு பிராந்தியமும் தனக்கென்று சொந்தமாக பொருளாதார வளங்களையும், அதற்கான வரம்புகளையும் கொண்டுள்ளது.
- அரசின் செயல்பாடுகளால் நிதி வருவாய் ஈட்டப்பட்டு, நிதிவரவுகள் மற்றும் நிதியுதவிகள் செய்யப்படுகின்றன. எனவே, ஒரு கூட்டமைப்பில், அரசாங்கத்தின் பல்வேறு அடுக்குகளுக்கு இடையே, வேலைப் பிரிவினை என்ற அரசியல் பிரச்சினையுடன், நிதி ஏற்பாடுகளுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளும் வரிசைப்படுத்தப்பட வேண்டும். வேறுவிதமாகக் கூறினால், கூட்டாட்சித் தொகுப்பு என்பது, பொதுப் பணிகள் மற்றும் அவற்றின் நிதியளிப்பு ஆகியவற்றை வழங்கும் சூழலில், பன்முகத்தன்மை, சமவாய்ப்பு என்ற இரட்டைப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளப்படுகிறது.
- மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் இடையில், மாநில அரசுகள் முழுவதும் வரி வசூலிக்கப்பட்டால் வரி செலுத்துவது பிரிக்கப்பட வேண்டும், அதே தளங்கள் கூட வரி விதிக்கப்படலாம், ஆனால் அந்தந்த பிராந்திய அதிகார எல்லைக்குள் மட்டுமே. எடுத்துக்காட்டாக, கூட்டாட்சி அரசாங்கம் வருமான வரிகளை சுமத்தினால், மாநில அரசுகள் அதைச் செய்யக்கூடாது.
- பணிகள் மற்றும் வளங்களை ஒதுக்கும்போது, பொருளாதார நிலைப்படுத்தும் பிரச்சினை, மத்திய அரசாங்கங்களுக்கென சில தலைகள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணையிடுகிறது. உதாரணமாக, வருமானம், வேலை வாய்ப்பு மற்றும் உற்பத்தியில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகள், கட்டண பற்றாக்குறைகள் மற்றும் உபரிகளின் நிலுவை மற்றும் சர்வதேச மூலதன பாய்ச்சலை ஒழுங்குபடுத்துதல் ஆகியவற்றுக்கு எதிராக, பொருளாதாரத்தை ஒழுங்குபடுத்துவது.
- பல்வேறு நிலைகளில் பொது வருவாயின் பல்வேறு ஆதாரங்களைக் கையாள முடியும். சில வருவாய் மூலங்கள், அவற்றின் இயல்பில், தேசிய தன்மையால், சில வட்டார அல்லது உள்ளூர் பண்பாக உள்ளன. உதாரணமாக, வருமான வரி வழக்கு என்றால், இந்த வருவாய் ஆதாரத்தை மாநில அரசுகளின் வசம் கொண்டு செல்ல

வேண்டுமானால், பல முரண்பாடுகள் மற்றும் சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்று நாம் காண்கிறோம்.

- ஏராளமான வழக்குகளில், பல்வேறு மாநிலங்களின் அதிகார வரம்பை தெளிவான முறையில் வரையறை செய்வது கடினமாக இருக்கும். வருமான வரி, கொடை வரி, செலவு வரி போன்ற நேரடி வரிகளை பயன்படுத்துவதில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளை பார்க்க முடியும். எனவே, அத்தகைய நேரடி வரிகளை மத்திய அரசுக்கு ஒதுக்குவது சிறந்தது என்று எண்ணப்படுகிறது.
- சில நிதி ஆதாரங்கள் மாநில அரசுகளிடம் திறமையான திட்டமிடல் மற்றும் சேகரிப்புக்காக விடப்படுகின்றன. நில வருவாய், சிறு தொழில், குடிசைத் தொழில்கள், பால் பண்ணை, சாலைப் போக்குவரத்து முதலியவற்றின் உதாரணங்களைக் குறிப்பிடலாம்.
- வரி பாதுகாப்பு மற்றும் வரி அட்டவணைகள் வெவ்வேறு மாநிலங்களில் வசிக்கும் ஒரே நாட்டின் குடிமக்கள் இடையே பாகுபாடு காட்டுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். எனவே, நலன்புரி ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், முன்னேறிய நாடுகளைவிட முன்னேறிய மாநிலங்களுக்கு அதிக நிதி ஆதாரங்கள் மாற்றப்பட வேண்டும் என்று கூறவும்.
- அரசின் ஒரு மட்டத்துக்கு ஏற்ற வருவாய் வளங்களின் தன்மை, அரசின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அதே போல், இதேபோன்ற நிதிய அதிகாரங்களுடன் கூட, ஒரு மாநில அரசாங்கம் அவர்களுக்கு போதுமான பற்றாக்குறையாக இருக்கலாம், மற்றொன்று இல்லாமல் போகலாம்.
- மாநிலங்களுக்கிடையே பல்வேறு காரணிகள் அவற்றின் வருவாய் ஆதாரங்களின் முரண்பாட்டை உணர்த்தின. பல்வேறு மாநிலங்களில் வருமானத்தின் அளவு மற்றும் இயைபு ஆகியவை பரவலாக வேறுபடலாம். தொழில்கள் மற்றும் சேவைகளைக் கொண்டுள்ளவர்களுள் பெரிய வருவாய்களைச் சேகரிக்க முடியும், அதே நேரத்தில் விவசாயத்தில் முக்கியமாகப் பொறுப்பேற்றிருப்பது வெற்றிகரமாகாது.
- சமுதாயத்தின் பல்வேறு உறுப்பினர்களுக்கிடையில், அதே நாட்டினுள்ளும் பிராந்தியங்களுக்கு இடையேயான பரவலான நீதியும் உள்ளது. அரசு நடவடிக்கையின் அளவு எதுவாக இருந்தாலும், வரிவிதிப்பின் விளிம்பு நிலை, வெவ்வேறு பகுதிகளுக்கு ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நீதி குறிக்கிறது.
- வரி வருவாயை சேகரிப்பது என்று வரும்போது, குறைந்த சமூக எல்லையோரம், வரி விதிப்பின் காரணமாக அதிக பணம் செலுத்த வேண்டும். இறுதியாக, பிராந்தியங்களுக்கு இடையிலான நீதி, பணக்கார பிராந்தியங்களுக்கு அதிக வரி விதிக்க வேண்டும் என்றும், வரிவசூல் வரியை, ஏழை பிராந்தியங்களில் இருந்து செலவிட வேண்டும் என்றும் கோருகிறது.
- ஒரு நாட்டிற்குள் முன்னேறிய மாநிலங்கள், ஏழை மாநிலங்களுக்கு போதுமான வளங்களை மாற்றுவதில் தாமதமாகவே முன்வந்து உடன்பட வாய்ப்பில்லை. இத்தகைய மாற்றத்திற்காக, ஒரு வலிமையான கூட்டாட்சி அரசாங்கத்தை அதன் சொந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி

செய்ததைவிட மிகப் பெரியதாக இருக்க வேண்டும், அதன்மூலம் அவற்றை வறிய பகுதிகளுக்கு மாற்ற முடியும்.

நிதி கூட்டாட்சி ஓர் அறிமுகம்

10.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- சங்கப் பட்டியல்: நாடாளுமன்றம் சட்டங்களை இயற்ற வேண்டிய பல விஷயங்கள் இதில் உள்ளன. இதில் பாதுகாப்பு, வெளியுறவுத் துறை, ரயில்வே, வங்கியியல் உள்ளிட்ட பிற துறையினர் அடங்குவர்.
- பொருளாதார நிலைப்படுத்தல்: அவசர நிலைமைகளின் போது நாட்டின் பொருளாதாரம் பராமரிக்க மற்றும் உறுதிப்படுத்த நேரடி மற்றும் மறைமுக கட்டுப்பாடுகள் அரசாங்க பயன்பாட்டின் விளைவாகும்.
- நிதி சமநிலைப்படுத்தல்: இது வரவு செலவுத் திறன் அல்லது பொதுச் செலவின செலவுகளில் உள்ள வேறுபாடுகளை ஈடு செய்யும் நோக்குடன், வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் நிதி ஆதாரங்களை மாற்றுவது ஆகும்.
- அன்பளிப்பு வரி: பொருளியலில் ஒரு பரிசு வரி என்பது ஒரு வாழும் நபர் மற்றொருவருக்கு கொடுக்கும் பணம் அல்லது சொத்தின் மீதான வரி ஆகும். மற்றொருவரின் மரணத்தில் பெறப்பட்ட இனங்கள் தனித்தனியாக மரபரிமை வரியின் கீழ் கருதப்படுகின்றன. வரி சட்டங்களில் கொடுக்கப்பட்ட விலக்குகள் காரணமாக பல பரிசுகளை வரிக்கு உட்படுத்த முடியாது.
- சுழற்சிக் ஏற்றத்தாழ்வுகள்: ஏற்றத்தாழ்வுகள், வேலையின்மை, பணவீக்கம் போன்ற பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் நடவடிக்கைகளுக்கேற்ப கால இடைவெளிகள் மற்றும் அதிக அளவைகள் ஆகும். இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள் கூலி, நுகர்வோரின் தேவை, மூலப்பொருட்களின் விலைகள் ஆகியவற்றை பாதிக்கிறது. பருவகால ஏற்றத்தாழ்வுகள் குறுகிய காலங்கள்தாம், ஆனால் சுழற்சித்தனமான ஏற்றத்தாழ்வுகள் பல ஆண்டுகள் நீடிக்கலாம்.
- இறுதிநிலை பயன்பாடு: பொருளியலில், பயன்பாடு என்பது ஒரு பொருளை உட்கொள்வதன் மூலம் பெறப்படும் திருப்தியோ அல்லது ஆதாயமோ ஆகும் எனவே, ஒரு நல்ல அல்லது சேவையின் இறுதிநிலை பயன்பாடு என்பது அந்த நன்மையோ சேவையின் நுகர்வின் அதிகரிப்போ ஆகும்.

குறிப்புகள்

10.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. ஒரு நாட்டிற்கு எப்போது ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பு தேவைப்படுகிறது?
2. கூட்டாட்சியல் நிகழ்முறையின் போது வெளிப்படும் முக்கிய பிரச்சினைகள் யாவை?
3. நிதி கூட்டாட்சி தத்துவத்தின் மீது ஒரு குறுகிய குறிப்பு எழுதுங்கள்.
4. கூட்டாட்சி அமைப்பில் வளங்களை பிரிப்பதில் உள்ள அடிப்படைக் கொள்கை என்ன?

நிதி கூட்டாட்சி ஓர் அறிமுகம்

5. ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பில், பணம் மற்றும் வங்கி போன்ற பாடங்களில் மத்திய அரசாங்கத்துடன் இருக்க வேண்டும்?

நெடு விடை வினாக்கள்

குறிப்புகள்

1. உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் கூட்டாட்சிவாதத்தின் பரிணாமத்தை பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. `கூட்டாட்சித்தின் பல்வேறு அம்சங்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள்.
3. இந்தியாவில் மத்திய மாநில அரசுகள் இருக்கும் போது கூட்டாட்சி கோட்பாடு எவ்வாறு பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை விவாதியுங்கள்.
4. “இந்தியாவில் கூட்டாட்சி இருந்தாலும், மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கு கிடைக்கும் வளங்களுக்கு இடையே முரண்பாடு உள்ளது.” இந்த கூற்றை நியாயப்படுத்துக.

10.7 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புதுதில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B.P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹட்டன், E.W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பெங்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொதுப் பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

அலகு 11: மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

அமைப்பு

- 11.0 அறிமுகம்
- 11.1 நோக்கங்கள்
- 11.2 இந்தியாவில் மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகளின் சிக்கல்கள்
  - 11.2.1 அரசாங்க நிதி ஒதுக்கீட்டின் இலக்குகள்
  - 11.2.2 நிதி ஒதுக்கீடு செயல்முறை
  - 11.2.3 இந்தியாவின் கூட்டாட்சி நிதிக் கட்டமைப்பு பற்றிய விமர்சனங்கள்
  - 11.2.4 திட்டமிடல் ஆணையத்தின் விமர்சனங்கள்
- 11.3 இந்தியாவில் நிதி ஆணையத்தின் அறிக்கைகள்
  - 11.3.1 FC உருவாக்கத்தின் பின்னூள்ள பகுத்தறிவு
  - 11.3.2 நிதி ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள்
  - 11.3.3 நிதி ஆணையத்தின் அதிகார வரம்பு
  - 11.3.4 14 வது நிதி ஆணையம் அமைத்தல்
- 11.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 11.5 சுருக்கம்
- 11.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 11.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 11.8 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

11.0 அறிமுகம்

கூட்டாட்சிப் பொருளாதாரத்தையும் மத்திய-மாநில தொடர்புகளையும் கருத்தில் கொண்டு, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், நிதி ஆதாரங்களை பகிர்ந்து கொள்ளவும், உயர்த்தவும், செலவு செய்வதற்கும், அரசு சார்ந்த அதிகாரங்களை கொடுத்துள்ளது. வழக்கமான முறையில், இந்த முடிவானது எந்த தொந்தரவும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆனால் வரி மற்றும் கலால் வரிகள் வடிவத்தில் வருவாயை உயர்த்த அல்லது பகிர்ந்து கொள்ள வரும் போது, பல நேரங்களில், அது மத்திய அரசு மீது அதிகாரம் வந்தால் இரண்டுக்கும் இடையே மோதலுக்கு வழிவகுக்கிறது. மத்திய அரசு, செலவீனங்களுக்கு அதிக பொறுப்பு வகிக்கும் நிலையில், வளங்களை மாநிலத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்பதை அரசியலமைப்பு தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் வளங்களை திரட்ட முடியாத நிலையில் உள்ள இடைவெளியை குறைக்க வளங்களை பரிமாற்றம் செய்ய உதவுகிறது என்பதைச் வெளிப்படுத்த தேவையில்லை. திட்டக் குழுவானது, நிதிக் குழு மற்றும் எண்ணற்ற நிறுவனங்களின் மூலம், மத்திய அரசு பல்வேறு நிதிகளை மாநிலங்களுக்கு மாற்றிடுகிறது. எனவே, வரி விதிப்பின் மூலம், அவற்றின் வருவாயில் பெரும் பகுதியை உள்ளடக்கிய ஆதார வளங்களை மத்திய அரசு சார்ந்திருக்க வேண்டியுள்ளது.

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி
உறவுகள்

குறிப்புகள்

நிதி ஆணையத்தின் (FC) பங்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும், ஏனென்றால் சட்டப்பூர்வமாக கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை என்றாலும், மத்திய அரசுக்கு அதன் பரிந்துரை, மாநிலங்களுக்கு திட்டமில்லாத செலவினங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதில் முக்கியப் பங்காற்றுகிறது. அடுத்தடுத்த நிதிக் குழுக்களின் அறிக்கைகள் மற்றும் பரிந்துரைகள், மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையிலான நிதி உறவுகளை சமன்படுத்தும் வகையில் FC வகிக்கும் முக்கிய பங்கினை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகளின் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, மாநிலங்களுக்கு நிதி ஆதாரங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதில் நிதிக் குழுக்களின் பங்கு குறித்து விளக்குகிறது.

11.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகளை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகளின் பிரச்சினைகளை ஆராய முடியும்.
- இந்தியாவில் நிதி ஆணையத்தின் பங்கு பற்றி விவாதிக்க முடியும்.
- இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு நிதிக் குழுக்களின் அறிக்கைகளை பகுப்பாய்வு செய்ய முடியும்.

11.2 இந்தியாவில் மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகளின் சிக்கல்கள்

இந்தியாவில் உள்ள பொருளாதாரம் ஒரு கூட்டாட்சிப் பொருளாதாரம் ஆகும். அத்தகைய பொருளாதாரத்தில், அரசாங்க வருவாய் மற்றும் செலவினக் கொள்கைகள், அரசாங்க இடமாற்றத்துடன் தொடர்புடைய கொள்கைகளால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஒரு மாநிலத்தின் உகந்த நிதிக் கொள்கையானது, துணை தேசிய அரசுகளுக்கு நிதி அளிக்க முகவர்கள் பயன்படுத்தும் விதிகளை சார்ந்தே உள்ளது. ஒதுக்கப்பட்ட சம்பள உயர்வுகள் மூன்று நிகழ்வுகளால் பாதிக்கப்படுகின்றன: தூர, பற்றாக்குறை நிதி மற்றும் வருவாய் முயற்சி ஆகியவை ஆகும். உண்மையான அரசின் சொந்த வருவாய் மற்றும் செலவுக் கொள்கைகளுடன் ஒப்பிடும்போது, உகந்த கொள்கை ஒப்பிடுகையில், மாநிலங்களின் செலவு, அவர்களின் மதிப்பிடப்பட்ட உச்சநிலை அளவை விட அதிகமாக இருக்கும், மேலும் அவர்களின் வருவாய் வசூல் மதிப்பிடப்பட்ட அளவுக்கு மிகக் குறைவாக உள்ளது.

மாநில அரசுகளும், மத்திய அரசும், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் வருவாயை உயர்த்தியும், அதை சுதந்திரமாக செலவழிப்பதற்கவும், அவற்றுக்கே உரிய அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மாநில மற்றும் மத்திய அரசுகளுக்கு இடையிலான வரிவிதிப்பு அதிகாரத்தில், ஒரு செங்குத்தான சமநிலையின்மை உள்ளது. இது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. மாநில அரசின் செலவினங்களுக்கு அதிக பொறுப்பு இருப்பதால், மத்திய அரசு வளங்களை மாநிலத்திற்கு மாற்ற

வேண்டியது அவசியம் என்று அரசியலமைப்புச் சட்டம் அறிவுறுத்தியுள்ளது. இந்த இடமாற்றங்களின் நோக்கம் என்னவென்றால், மாநிலங்கள் தங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்கு தேவையான வளங்களை உயர்த்த, மாநிலங்களுக்கு இடையே உள்ள இடைவெளியைக் குறைக்க உதவும்.

இந்தியாவில், மூன்று அடுக்கு இட மாற்றம், அரசியலமைப்பு அடிப்படையில் வரையறை செய்யப்பட்ட அமைப்பு ஒன்று உள்ளது. இது மூன்று தனித்தனி மண்டலங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறிப்பிட்ட பணிகளின்படி நிதிகளை ஒதுக்கீடு செய்யும் ஒரு முறையாகும். மத்திய அரசு, திட்டக் குழுவின் நிதி ஆணையத்தை, பல்வேறு மத்திய அமைச்சகங்கள் மற்றும் முகமைகளின் மூலம், பல்வேறு நிதிகளை மாற்றும் நோக்கத்திற்காக, விருப்புரிமை மாற்றம் ஆகியவற்றை பயன்படுத்துகிறது. வரி விதிப்பைச் செயல்படுத்தும் குறைந்த அதிகாரம் மற்றும் செலவினத்தை நிர்வகிப்பதற்கான உயர் பொறுப்பில் உள்ள அரசுகள் மாநிலங்களின் வளங்களை முழுமையாக மத்திய அரசையே சார்ந்திருக்க வேண்டும். மத்திய அரசு கொண்டு வந்துள்ள இடமாற்றம் மாநில அரசின் வருவாயில் பெரும் பகுதியை உள்ளடக்கி உள்ளது.

இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு சட்டமானது குறிப்பாக, மூன்று அடுக்குகளில் உள்ள பொறுப்புகளையும், பாத்திரங்களையும், மைக்ரோ/மேக்ரோ தன்மைகளின் அடிப்படையில் வேறுபடுத்தப்படுகிறது. ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். மேக்ரோ பொருளாதார மேலாண்மை, பன்னாட்டு வணிகம், போக்குவரத்து உள்கட்டமைப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு போன்ற தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விவகாரங்கள் மட்டுமே மத்திய அரசின் பொறுப்பாகும். மாநிலப் பட்டியலைத் தொடர்ந்து, மாநில மற்றும் மண்டல முக்கியத்துவம் வாய்ந்த உள்ளாட்சி, வேளாண்மை, நீர்ப்பாசனம், வீட்டுவசதி, சுகாதாரம், பொது சுகாதாரம், சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு ஆகியவை தொடர்பான நிகழ்வுகளில் அரசு பொறுப்பு வகிக்கிறது. மூன்றாவதான ஒருங்கியல் பட்டியல் இறுதி அடுக்காக அமைகிறது. இந்த பட்டியல் திவால்நிலை மற்றும் திவால்தன்மை, கல்வி, ஒப்பந்தங்கள், சமூக மற்றும் பொருளாதார சமூகத் திட்டமிடல், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் தொழிலாளர் நலன், மின்சாரம், முத்திரைத் தீர்வைகள் மற்றும் மத்திய மற்றும் மாநில அரசின் ஒருமித்த கருத்துடைய பிற துறைகள் போன்ற துறைகளுக்கு உரியதாக உள்ளது.

இந்திய அரசியல் சாசனத்தில், 'மத்திய கூட்டாட்சி' அம்சங்களை மிகத் தெளிவாகக் காணலாம். நீதித்துறை மற்றும் நிர்வாக ஏற்பாடுகளின் கீழ் மத்திய அரசை நோக்கி அரசியலமைப்புச் சட்டம் சார்புடையதாக தெரிகிறது. மத்திய அரசின் நிதி கொள்கையில் உள்ள மையக்கொள்கையானது, அனைத்து எஞ்சிய அதிகாரங்களையும் மையமாக கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டதன் காரணமாக பிரதானமாக உள்ளது. காலப்போக்கில், இந்திய அமைப்பில் மத்திய-சார்புள்ள அரை கூட்டாட்சி என்பது ஆழமாக வேரூன்றியிருக்கிறது என்று பார்க்கப்படுகிறது. 1992 ல், 73 வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம், உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் மற்றும் மாநிலங்களின் சட்டபூர்வ அங்கீகாரத்திற்கு வழிவகை செய்தது. நகர்ப்புற மற்றும் ஊரகப் பகுதிகளில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு வழங்கப்படும் பணிகள் மற்றும் நிதி ஆதாரங்கள் குறித்த பட்டியலையும் இந்த திருத்தம் அளித்துள்ளது. மேலும், ஒவ்வொரு மாநிலமும், உள்ளாட்சி அரசுக்கு வரி மற்றும் கட்டணங்களை ஒதுக்கீடு

குறிப்புகள்

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

குறிப்புகள்

செய்வதற்கும், மாநிலத்தின் வரி அதிகாரப் பகிர்வு மற்றும் மானியங்களை பரிந்துரைப்பதற்காக மாநில நிதி ஆணையத்தை பரிந்துரைத்தது. மேலும், மத்திய-மாநில நிதி தொடர்புகளில் களில் எந்த மாற்றமும் அல்லது வளர்ச்சியும் ஏற்படவில்லை. இந்தியாவின் வளர்ந்து வரும் நிதியியல் அமைப்பு முறை வெளிச்சத்திற்கு வந்தது. மத்திய அரசு, அரசின் நலனை முழுமையாக அறிந்ததாக நம்பப்படுகிறது. மேலும், இந்த பிரிவினை, நிதி ஒதுக்கீடு ஆகியவற்றை மேற்பார்வையிடும் நோக்கத்திற்காக முந்தைய அரசாங்கங்கள் நிறுவிய இத்தகைய நிறுவனங்கள் தற்போதைய இந்திய அமைப்புக்குத் பொருத்தமானதாக இல்லை.

11.2.1 அரசாங்க நிதி ஒதுக்கீட்டின் இலக்குகள்

தற்போதைய இலக்கியத்தின் அடிப்படையில், அரசாங்க நிதி பகிர்ந்தளிப்பு இரண்டு முக்கிய நோக்கங்களை கொண்டுள்ளது என கூறலாம்: நிதி இடைவெளியை நிரப்பல் மற்றும் மாநிலங்களுக்கிடையிலான திறன்களை சமநிலைப்படுத்த உதவுகிறது.

மாநில அரசுகளுக்கும், மத்திய அரசுக்கும், அல்லது ஒரு மாநில அரசாங்கத்திற்கும் இடையே உள்ள நிதித் திறன்கள் வெவ்வேறாக இருப்பதற்கு முக்கியக் காரணம், வரிவிதிப்பு மற்றும் பொறுப்புடைமையை வெவ்வேறு அரசாங்கங்களின் பல்வேறு திறன்களின் காரணமாக உள்ளது. தற்போதைய வரிவிதிப்பு மற்றும் செலவின ஒதுக்கீடு முறையில், மாநிலங்கள், அவர்கள் திரட்ட வேண்டிய செலவினங்களுக்கு இடையே சமநிலையை பராமரிக்க முடியாது. பொதுவாக இது செங்குத்து நிதி சமநிலையின்மை எனப்படுகிறது. இது போன்ற பொருத்தமின்மை காரணமாக, அந்த மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்குகிறது. இதனால், போதுமான அளவு நீக்கப்படலாம். மாநில அளவிலான வருவாயை அதிகரிப்பதோடு கூட, சார்பில் மேலும் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்கு காரணம் என்னவென்றால், வருவாயின் நிலையான வளர்ச்சி அதிகரித்தாலும், செலவினங்களின் தேவை அதிகரிக்கும் வேகத்தில் வேகமாகச் செல்ல முடியாது.

செங்குத்து சமச்சீரற்ற நிலை மட்டுமின்றி, மாநிலங்கள் கையாள வேண்டிய கிடைமட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகள் உள்ளன. பற்றாக்குறையின் அளவு மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபடுகிறது. நிலங்கள் முழுவதும் ஒரே சீரான வரி அடிப்படை இல்லாதது தான் இதற்கான காரணம் ஆகும். மேலும், மாநிலத்திலிருந்து மாநிலத்திற்கு வரும் செலவினங்களில் வேறுபாடும் உள்ளது. இத்தகைய ஒரு பெரிய மாறுபட்ட அமைப்பு இருப்பதால், அவற்றை சமநிலைப்படுத்தும் முறைகள் ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தில் அல்லது மற்றவற்றின் இடத்தில் வைக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

மாநிலங்களுக்கிடையேயான திறன்களை சமநிலைப்படுத்தல்

வருவாயும், செலவினத் தேவையும் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபடுகிறது என்று அறியப்படுகிறது. சமநிலை பராமரிக்கப்பட வேண்டும் என்றால், நிதிகளை மறுபங்கீடு செய்ய வேண்டும். இந்த நிகழ்வு ராபின் பிராவே மற்றும் ஃபிராங்க் ஃபிளட்டர்ஸ் மூலம் நன்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களது கருத்துப்படி, சமநிலையைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதன் மூலமாக, இரண்டு நபர்கள் சமமானவர்கள், ஆனால் வெவ்வேறு இடங்களில் அவர்கள்

உள்ளனர், வரிவிதிப்பும், பொதுப் பொருட்கள் வழங்கலும் சமமாக இருக்க வேண்டும். அவை இரண்டு வெவ்வேறு இடங்களில் இருந்தாலும், அவை ஒரே அளவு ஊற்றினை கொண்டிருக்க வேண்டும். எனவே, மாநிலத்தில் நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வு காரணமாக, ஒரு நபர் வசிக்கும் எந்த மாநிலத்திலும் அதே அளவு நல்ல நிலையில் இருக்கும் நபர்களை இழந்திட கூடாது. இது ஏதோ ஒரு வகையில் கிடைமட்ட ஏற்றத்தாழ்வு பிரச்சனையை நிவர்த்தி செய்ய வழிவகை செய்கிறது.

குறிப்புகள்

11.2.2 நிதி ஒதுக்கீட்டு செயல்முறை

அரசின் ஒரு கூட்டாட்சி கட்டமைப்பு சமநிலையின்மை இருப்பதால், இந்தியாவில் அரசு நிதி பரிமாற்றம் செய்யும் நான்கு வெவ்வேறு வழிகள் உள்ளன. நிதி ஒதுக்கீட்டுக்காக, பிரதானமாக இரண்டு ஆணைக்குழுக்கள் பணியமர்த்தப்படுகின்றன. இவர்கள், நிதிக் குழு மற்றும் திட்டக் குழு ஆகியவை ஆகும். மத்திய அரசின் திட்டங்கள் மற்றும் நிதி மூலங்கள், மற்றொரு வழித்தடமானது இந்த வழித்தடத்தின் சில குறிப்பிட்ட செலவினத்தின் நோக்கத்திற்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது. அத்தகைய திட்டங்களின் கீழ் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்கள் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே செலவினப் பகிர்வு முறை மூலம் இணைந்து செயல்படுகிறது. மாநிலங்களிடமிருந்து வருவாயை பெறுவதற்கான கடைசி வழியாக, சந்தையில் இருந்து கடன் வாங்கப்படுகிறது. மேலும், வணிக வங்கிகளுக்கு, அவர்கள் அதிக பணப்புழக்கச் சொத்துக்கள் (சட்டபூர்வ 3 பணப்புழக்கம் விகிதம்) கொண்டிருக்கும் கடன் ஆதாரங்களில் 35 சதவிகிதத்தை தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய சொத்தின் ஒரு உதாரணம் மாநில அரசாங்கப் பத்திரங்கள் ஆகும். இதன் மூலம், அரசு பத்திரங்களை வாங்க வங்கிகளுக்கு ஊக்கமளிக்கிறது.

1. நிதிக் குழு

நிதி ஆணையத்தின் நிதி ஒதுக்கீட்டுக்கான பொறுப்பு, திட்டமில்லாத தற்போதைய செலவினத்திற்கு மட்டும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில், திட்டக் குழுவானது இதேபோன்ற செயல்பாடுகளைச் செய்கிறது. சட்டப்பிரிவு 280 ன்படி, ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை, பிரதமர் தலைமையில் நிதி ஆணையம் நியமிக்கப்படுகிறது. கீழ்க்கண்ட குளறுபடிகள், குழுவினுடைய பணத்தை மாற்றும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளன. (i) ஒன்றியத்தின் மற்றும் மாநிலத்தின் மொத்த வளங்களின் தேவைப்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒட்டுமொத்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தை மதிப்பீடு செய்தல் (ii) மாநிலங்களின் தற்போதைய வருவாய் மற்றும் திட்டமற்ற செலவினத்தை மதிப்பீடு செய்தல். (iii) மாநிலங்களுக்கு சென்று இத்தொகையை மாநிலங்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கும் மத்திய வரிவிதிப்பிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் விகிதத்தை மதிப்பீடு செய்தல். மற்றும் (iv) வருவாய் மற்றும் திட்டம் அல்லாத தற்போதைய செலவுகள் இடையே தற்போதுள்ள இடைவெளிகளை தொடராக அமைக்க உதவி வழங்கப்படுகிறது. படி (iii) இல், வரி வருவாய், கிடைமட்டம் மற்றும் செங்குத்து ஏற்றத்தாழ்வு ஆகியவை கையாளும் நோக்கத்திற்காக உள்ளது. டிரான்ஸ்பெரோசிச் சட்டம், குறிப்பிட்ட முக்கிய காரணிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட செங்குத்து சமசீரற்ற மற்றும் எடைகளை நிவர்த்தி செய்து, கிடைமட்ட சமசீரற்ற தன்மையை திருத்துவதற்கு உதவுகிறது. இந்தப் பரிமாற்றத்தின்

முக்கிய நோக்கம் பொருளாதாரத் திறமையின்மை, பொருளாதார ரீதியாக நாட்டுக்குள் இடம்பெயர்தல் ஆகியவற்றை ஊக்கப் பொருளாக்கியுள்ளது. பதின்மூன்றாவது நிதிக் குழு (FC-XIII), வரி மாற்றத்திற்காக நான்கு குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகள், மக்கள் தொகை, பரப்பளவு, நிதி திறன் தூரம் மற்றும் நிதிக் கட்டுப்பாடு ஆகியவைகளினால் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

(i) மக்கள் தொகை: அனைத்து மாநிலங்களிலும் சமஉரிமை உள்ளது என்பதை உறுதி செய்யும் வகையில் மக்கள்தொகை ஒரு காரணியாக உள்ளது. மக்கள்தொகை உயரும்போது, தேவையானது மற்ற மாநிலங்களைவிட அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட அரசு, மக்கள் தொகைக்கு ஒப்பான பொதுப் பொருட்களை பெறுவதை உறுதி செய்ய அதிக நிதி தேவைப்படும் என்பது இந்த அனுமானத்தின் மூலம் சரியானதாகும். மக்கள் தொகைக்கு 25 சதவிகித எடை FC-XIII ஆல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ii) பகுதி: பல்வேறு மாநிலங்களின் வெவ்வேறு செலவினக் குறைபாடுகளை கருத்தில் கொண்டு, சமத்துவத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு இந்த பகுதியானது அமைகிறது. பொதுச்சேவை வழங்குவதற்கு நிர்வாக செலவினத்தை பொறுத்த வரை, அளவில் பெரிதாக இருக்கும் ஒரு அரசு, அதிக செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். இந்த அடிப்படைக்கு ஏற்ப, இந்த அளவுகோலை விட 10 சதவிகித எடையானது இருக்கிறது.

(iii) நிதி திறன் அளவு: ஒரு காரணி என்ற வகையில் நிதித் திறன் தொலைவு, திறமையை உயர்த்தும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலானது ஆகும். மாநிலங்களின் நிதிப் பிரதிகூலங்களை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, வரி நிகழ்வுகளை அதிகரிப்பதற்காக மாநிலங்களை துண்டிவிடுவது இதன் நோக்கமாகும். நிதித் திறன் தொலைவின் எடை 17.5 சதவீதமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

(iv) நிதி ஒழுக்கம்: நிதி சார்ந்த கட்டுப்பாடு என்பது தவிர, மற்ற வளங்கள் சமமாக பகிர்ந்தளிக்கப்படும் போது, அவற்றின் திறனற்ற பயன்பாட்டைக் குறைப்பதற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ஆகவே, ஆதாரவளங்களை அதிகமான முறையில் பயன்படுத்துவதற்கு வெகுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த குழுவானது பரிந்துரை செய்கிறது. FC-XIII நிதியியல் கட்டுப்பாட்டிற்கு 17.5 சதவீத எடையை ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது, இந்த சதவீதம் முந்தைய குழுவினை விட 10 சதவீதம் கூடுதலாக வழங்கப்பட்டுள்ளதைவிட அதிகமாக உள்ளது.

அடுத்தடுத்து வரும் நிதிக் குழுக்களை பற்றி இந்த அலகில் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

2. திட்டக் குழு

நிதிக் குழு நிதி சமநிலைப்படுத்தலை நோக்கமாகக் கொண்டு, திட்டக் குழுவானது அதிக வளர்ச்சியினை பெற்றுள்ளது. மாநில அரசுகளின் நிதித் திறன் அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக திட்டக் குழுவானது நிதிகளை பரிமாற்றம் செய்கிறது. இந்த நிதி பரிமாற்றம் இரண்டு குறிப்பிட்ட வழிமுறைகள் மூலம் செய்யப்படுகிறது. மானியங்கள் மற்றும் கடன்கள் ஆகியவை ஆகும். இதற்கு முன்னர் இந்த நெறிமுறைகளின் கூறுகள்

பிரதானமாக செயற்திட்டத்தின் அடிப்படையிலானது. இருப்பினும் கூட 1969 க்குப் பிறகு, காட்கில் :பார்முலா திட்டக் குழுவிற்கு வேலை செய்கிறது. காட்கில் சமன்பாடானது பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் தற்போது பயன்பாட்டில் உள்ள பதிப்பு தேசிய வளர்ச்சிக் கவுன்சில் (NDC), காட்கில்-முகர்ஜி சூத்திரம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இது போன்ற சிறப்புடைய வகை மாநிலங்கள் என்றால், பிற முக்கிய மாநிலங்களுக்கு பயன்படுத்தப்படும் இடமாற்றச் செயல்முறையினை போன்றதல்ல. வடக்கு மற்றும் வட-கிழக்கு இந்தியாவின் 11 மலைப்பாங்கான மாநிலங்கள் அனைத்தும் ஒன்றாக இணைந்து சிறப்பு வகை மாநிலங்கள் என்ற ஒரு குழுவை உருவாக்குகின்றன. இவற்றில், ஏழு மாநிலங்கள், தங்களின் தனித்துவமான பொருளாதாரத் தேவைகள் மற்றும் திறமைகளைக் கொண்டு இந்த நிலையினைப் பெற்றுள்ளன. மொத்த நிதியில், 30 சதவீதம், இந்த மாநிலங்களுக்கு, திட்டக் குழுவின் மூலம் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. 30 சதவீதத் தில், 90 சதவீதம் மானியமாக அனுப்பப்பட்டு, மிதியுள்ளவை பத்து சதவீதம் கடனாக வழங்கப்படுகின்றது. மொத்த நிதியில், 70 சதவீதம், மற்ற மாநிலங்களுக்கும், ககில்-முகர்ஜி பார்முலா, அவர்களின் விநியோகத்துக்காக பணியமர்த்தப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததிலிருந்து, இந்தியாவின் நிதிப் பிணைப்புகள் பெரும்பாலும் மாற்றப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கு இடையேயான விவாதமும், போராட்டமும் பல ஆண்டுகளாக தீவிரமடைந்து வருகிறது. தற்போது பயன்பாட்டில் உள்ள அமைப்புக்கு எதிராக பல விவாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டாலும், மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்கள் ஒரு அடிப்படையான பிரச்சினையை இலக்காகக் கொண்டுள்ளனர். இந்த பிரச்சனைதான் இந்த தொடர்பின் சீர்திருத்தத்தில் தடையாக நின்று, மாறிவரும் கால மற்றும் பொருளாதார சூழலுடன் நவீனமயமாக்கப்பட்டு பரிணமித்துக் கொண்டு உள்ளது.

எளிமையான வார்த்தைகளில் சொன்னால் அது அரசியல் தான் அடிப்படை பிரச்சனையாக உள்ளது. அரசியல் என்பது தொடர்புகளில் பெரும் சிரமத்தையும், எதிர்க்கட்சியில் உள்ள தரப்பினர் அல்லது மத்திய அரசின் ஆதரவால் வீழ்ச்சியடைந்துள்ள மாநிலங்களில் உள்ள மாநிலங்களையே மிகவும் சிரமப்படுத்துகிறது. மேலும், நிதி ஒதுக்கீடு என்பது, சில குறிப்பிட்ட அரசியல் கூட்டணிகளுடன் இணையவும் அல்லது அவர்களுடன் இணைந்து இருக்கவும், ஒரு வழியாக, எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நபர்களிடம் இருந்து நிதிகளை ஒதுக்கி வைத்தும், தண்டனையைப் பயன்படுத்தியும் வருகிறது. தற்போது உள்ள உறவுகளுக்கு எதிராக அதிக கவனம் செலுத்தி வரும் மற்றொரு வாதம், தகுதி அடிப்படையில் நிதி ஒதுக்கீட்டுக்கு பதிலாக தேவை அடிப்படையிலான நிதி ஒதுக்கீட்டை மிகவும் வலியுறுத்துவதாகும். மேலும், சில மாநிலங்களுக்கு சிறப்பு இடமானது ஒதுக்கப்பட்டு, பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்வது தொடர்பாக, முடிவு எடுக்கும் அதிகாரம் பரவலாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

திட்டக் குழுவானது தற்போது நிதி ஆயோக் போஸ்ட் 2014 தேர்தலில் மாற்றியுள்ளது. அதைப் பற்றி நீங்கள் அலகில் மேலும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

குறிப்புகள்

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகளின் பிரச்சினைகளை மேற்கூறிய நிதி ஒதுக்கீட்டு அமைப்புகளின் சிக்கல்கள் மூலம் நன்கு புரிந்துகொள்ள முடியும். இவை குறித்து அலகின் இப்பிரிவில் விவாதிக்கப்படுகிறது.

இந்தியாவின் கூட்டாட்சி நிதிக் கட்டமைப்பு பின்வரும் காரணங்களால் பெரிதும் விமர்சிக்கப்படுகிறது.மூன்று முக்கிய நிகழ்வுகளாவன:

- மத்திய அரசு கலைக்கக் கூடிய நிதி ஒதுக்கீட்டுக்கான தன்னாட்சி ஒதுக்கீடு இல்லை
- நிதி ஒதுக்கீடு என்பது தகுதி அடிப்படையிலான ஆனால் தேவை சார்ந்தது அல்ல.
- நிதி ஒதுக்கீடு என்பது அரசியல் கருவியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

1. மாநிலங்கள் நிதி மீது தன்னாட்சி ஒதுக்கீடு இல்லை

சில குறிப்பிட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டுக்கான நடைமுறை, திட்டங்களின் அடிப்படையிலானது. இத்திட்டங்கள், ஒதுக்கப்பட்ட நிதியை பயன்படுத்த, அவர்களின் சொந்த வழிகாட்டுதல்களுடன் வருகின்றன. பெரும்பாலான நேரங்களில், இந்த நிதிகள் அரசியல் தலைவர்களின் பெயர்களால் பெயரிடப்பட்டு, சில குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக மட்டுமே மாநிலங்களுக்கு கிடைக்கச் செய்கின்றன. இந்த மாநிலங்கள் மாநிலத்திற்கு இன்றியமையாதவை என்று நம்பப்படுகிறது.

மாநில அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், அது உள்ளூர் மக்களின் கோரிக்கைகளையும், தேவைகளையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்வது இன்றியமையாததாகும். மேலும், இந்த நல்லொழுக்கம், பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், அவர்கள் ஒரு பிரச்சினைக்கான முக்கியத்துவம்/பொருத்தத்தின் ஒரு சிறந்த நீதிபதியாக உள்ளனர். எனவே, இத்தகைய நிதிகளின் பயன்பாட்டின் மீது சுயாதீனத் தீர்மானத்தைத் தவிர்த்து, அதிக அளவு வளங்களைத் திரட்டுவதால், உள்ளூர் மக்களுக்கு எந்த நன்மையும் கிடைக்காத இத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு அடிக்கடி நேரடியாக திருப்பி விடப்படுகிறது என்று மாநிலங்கள் வாதிடுகிறது. இவர்கள், நீண்ட காலமாக மத்திய அரசு சார்பில் நன்மை அளிக்காத நிலையில் உள்ளனர். எனவே, மத்திய அரசிடம் இருந்து நிலவுகின்ற நிதி ஒதுக்கீட்டில், அவர்களுக்கு தன்னாட்சி அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என, பல மாநில அரசுகள் முன்மொழிகிறது. அத்தகைய தன்னாட்சி உரிமை, உள்ளாட்சி அமைப்புக்கு வெளியே உள்ள ஒருவரிடம் இருந்து ஒதுக்கப்பட்டதற்குப் பதிலாக, நிதி ஆதாரங்களும் நிதியும் ஒதுக்கப்பட வேண்டிய மிக முக்கியமான, அழுத்தமான சிக்கல்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் முடிவு செய்வதற்கும் உள்ளூராட்சி சபைக்கு உதவுகிறது. தன்னாட்சியுரிமை இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில், அத்தகைய திட்டங்களுக்கு நிதி திருப்பிவிடப்பட்டபோதும், மக்கள் தொகை அல்லது அரசின் திட்டங்களுக்கு எந்த ஆதாயமும் இல்லை என்று நிரூபிக்கமுடியாத நிலையில், இந்த நிலை தொடரும். மேலும் தவறு செய்தல், இலஞ்சம் மற்றும் ஊழல் ஆகியவற்றை வளர்க்கும் ஒரு வழிமுறையாக உள்ளது.

2. தகுதி அடிப்படையிலான ஒதுக்கீடு மற்றும் தேவை அடிப்படையிலான ஒதுக்கீடு

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

வேலைவாய்ப்பு, கல்வி போன்ற துறைகளுக்கு நிதி ஒதுக்குவதில், அடிப்படையில் அடிப்படை தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு நடைமுறையை அரசு கைக்கொள்கிறது. நிதிப் பிணைப்பும் பரிமாற்றமும், முற்றிலும் தலைகீழ் முறையாகும். மிக தவறான முறையில் செயல்படும் மாநிலங்கள், சிறப்பாக செயல்படும் மாநிலங்கள் மீது நிதி ஒதுக்கீடு முன்னுரிமையை வழங்க வேண்டும் என்பதே அடிப்படையானது ஆகும். இதை எதிர்க்கும் ஒரு முறையானது உள்ளது. இந்த நாடுகள் தங்கள் சிறந்த செயல்திறன் மற்றும் தேசத்தின் வருவாயில் அவற்றின் சிறந்த பங்களிப்பு பற்றி நன்கு உணர்கின்றன, ஆனால் தண்டிக்கப்படுவது இல்லை என்று கூறுகிறது.

குறிப்புகள்

தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்ட மாதிரியில் விழும் அத்தகைய மாநிலங்களுக்கு நிதி கிடைக்கச் செய்தால், அத்தகைய நிதிகள் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேலும் தோற்றுவிக்கும் என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த நிதி ஒதுக்கீடு முறை நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. எனினும், ஆரோக்கியமான வருமானத்தை வழங்கும் அத்தகைய பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் வளங்கள் முதலீடு செய்யப்பட்டிருந்தால், காலப்போக்கில் அதிக உபரியை உருவாக்கும் சாதகமான சுழற்சியின் தொடர்ச்சியும், மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்யும் தேவைக் குறைவும் இருக்கும் நிதி பயன்படுத்தப்படுகிறது. இருப்பினும், பொருளாதார செயல்திறன் சிறப்பாக இல்லாத அத்தகைய மாநிலங்களில், மத்திய அரசின் நிதி, அதன் வருமானத்தை வழங்காத பிற நோக்கங்களுக்காகப் பணியமர்த்தப்படுகிறது.

இறுதியாக, நீண்ட கால ஆதாயங்கள் மற்றும் குறுகிய கால ஆதாயங்கள் இடையே போராடுவதற்கு ஒரு முறையாக ஆகிறது. எந்த ஒரு பொருளாதார நடவடிக்கையிலும் குறுகியகால வெளியீட்டுமுறையானது மறு முதலீடாக இருந்தால், அது அதிகரித்த வருவாயை ஈட்டித்தரும் அந்த நடவடிக்கைக்கு வழிவகுக்கும், இதனால் அரசு நிதி பரிமாற்றத்திற்காக அரசாங்கம் குறைந்த அளவே நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த செயலின் மற்றொரு நிகழ்வானது, பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அல்லது அதன் கீழ் செயல்படும் மாநிலங்களில் செய்யப்படும் முதலீடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரித்து, வருமானத்தை அதிகரிக்கும். இரண்டாவது கோட்பாட்டில் தான் உண்மையான பிரச்சினை உள்ளது. நீண்டகால முதலீடுகளின் காரணமாக பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெரும் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. இது ஒரு துறையின் புத்துயிர்ப்பு தேவைப்படும் பல மாறிகளுக்கு உட்பட்டதாகும். நீண்ட கால முதலீட்டின் தேவையை முன்னிறுத்தும் மாநிலங்களின் செயல்திறனில் இதற்கான காரணங்கள் அனைத்தும், ஒரு காரணம், மாநிலத்திற்குள் முறையான பிரச்சினைகளாகவே இருக்கலாம், மேலும் வளங்களைப் போடுவதால் தற்போதுள்ள பிரச்சினைக்கு அது மேலும் கூடுதலாகவே இருக்கும்.

பொருளாதார நடவடிக்கைகளை அத்தகைய அளவில் புதுப்பித்து, சுய உற்பத்தி செய்யும் அளவிற்கு துறையை அடைய வேண்டும் என்றால், அநேகமாக பல ஆண்டுகளுக்கு முதலீடு தேவைப்படலாம். பொருளாதார ரீதியில் குறைந்த ஆரோக்கியத்துடன் இருக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு நிதி

ஒதுக்கப்பட்டால், உண்மையில் வெற்றி பெறும் அத்தகைய திட்டங்களில் மத்திய அரசு நிதிகளை உயர்த்தும் என்பது நீண்டகால கருத்தாகும். மத்திய அரசின் கணக்குகளை, முந்தைய ஆண்டில் இருந்ததைவிட, மத்திய கணக்குகளின் மீது சார்ந்திருக்க வேண்டிய ஒரு பொருளாதார அமைப்பையே முதன்மையான இலக்காக உருவாக்க வேண்டும். தகுதி அடிப்படையிலான ஒதுக்கீடானது, திட்டக் குழுவிற்கு மற்றும் நிதி ஆணையத்தின் மொத்த எடையில் 7.5 சதவீதம் மற்றும் 17.5 சதவீதம் என்ற அளவில் உள்ளது. எனினும், தேவை அடிப்படையிலான ஒதுக்கீடு தேவையில்லை என்பதை இது நிரூபிக்கவில்லை. இருப்பினும் கூட, குறுகிய கால முதலீடுகளில் இருந்து சாதகமான செயல்திறனை அதிகரிக்க பொருளாதாரங்களை புதுப்பிக்கும் நீண்டகால முதலீடுகள், தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்ட மாநிலங்கள் மத்திய நிதிகளை நம்பியிருக்க வேண்டும் என்பதோடு, மேலும் சிறந்த முறையில் செயல்படும் மாநிலங்களை மீண்டும் சார்பு நிலைக்கு கொண்டு வரலாம்.

3. நிதி ஒதுக்கீடு: ஓர் அரசியல் கருவி

மத்திய-மாநில நிதிய இணைப்பினால் செய்யப்பட்ட மிக உயர்ந்த விமர்சனமானது, ஒரு பெரும் எண்ணிக்கையிலான முறை, எந்த வகையான அரசியல் தொடர்பை வைத்து மையத்தில் அரசாங்கத்துடன் பகிர்ந்து கொள்கிறது என்பதை நம்பியுள்ளது என்ற உண்மையினை சார்ந்து உள்ளது. அரசு ஒரு தரப்பினரால் நிர்வகிக்கப்படும் பட்சத்தில், நல்ல தொடர்பு இல்லாத அல்லது மத்தியில் அரசியல் கட்சியுடன் கூட்டணி வைத்துக் கொள்ளாத நிலையில், மத்திய அரசோடு அரசியல் ரீதியில் சாய்ந்தும், ஒழுங்குடனும் இருக்கும் அத்தகைய அரசுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், அரசு அதற்கு அதிக ஆதரவோ முன்னுரிமையோ அளிக்காத நிலையில் அது தோல்வி அடைந்து உள்ளது. நிதி ஒதுக்கீடும், நிதி ஆணையத்தின் கட்டளைகளுமாக வேலை செய்யும் இந்த சமன்பாடு, கட்சி சார்பற்ற நிலையில் இருந்தாலும் கூட, தொடர்ந்து அரசியல் ரீதியான சலுகையினை பெறுகிறது. எதிர்க்கட்சியின் ஆட்சியின் கீழ் உள்ள எந்த ஒரு மாநிலமும், அதே கட்சியின் ஆட்சியில் இருக்கும் மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகையில், சிறப்பு நிதி அல்லது சிறப்பு அந்தஸ்து பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவாக உள்ளது. மேலும், மாநிலங்களுக்கு சிறப்பு நிதி மற்றும் சிறப்பு வசதிக்காக வழங்கப்படுகிறது. இதனால் அவர்களின் அரசியல் கூட்டணியினை பெற முடிகிறது.

11.2.4 திட்டமிடல் ஆணையத்தின் விமர்சனங்கள்

திட்டக் குழுவின் பங்கு எவ்வளவு பொருத்தமானது என்பது குறித்து கொள்கை வகுப்பாளர்களும், வல்லுநர்களும் மீண்டும் கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளனர். மேலும், திட்டக் குழுவின் கடமைகளைச் செய்யும் பிற ஆணைக்குழுக்கள் உள்ளன. எனவே, திட்டக் குழுவிற்கு இது தேவையற்றது என்று அவர்கள் நம்புகின்றனர். குழுவானது எப்படி இருந்தது என்பதன் விவாதமானது இப்பொழுது ஆரம்பமாகிவிட்டது. அது இன்னும் பெரிதாகி விட்டது அதன் மொத்த சீர்திருத்தத்தைக் கேட்கச் சென்று, அதை அகற்றவும் முடிகிறது.

'ஒரு நவீனப் பொருளாதாரத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப அதைச் சீரமைப்பதற்கான முயற்சிகளை திட்டக் குழு மீறியுள்ளதால், மாநிலங்களுக்கு

அதிகாரம் வழங்கும் போக்கு, திட்டக் குழுவிலிருந்து அகற்றப்பட வேண்டும் என்று முன்மொழியப்பட்டுள்ளது' என்று சுயாதீன மதிப்பீட்டு அலுவலகம் ஒரு அறிக்கையினை வெளியிட்டு உள்ளது.

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

திட்டக் குழுவிற்கு எதிராக முன்வைக்கப்படும் சில விமர்சனங்கள் பின்வருமாறு:

குறிப்புகள்

- முதலாவதாக, புதிதாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மற்றும் பொருளாதார ரீதியில் பலவீனமான இந்திய கூட்டாண்மை அரசுக்கு பொருளாதாரக் கொள்கையை வகுக்கும் அத்தகைய அமைப்பை அமைப்பதே திட்டக் குழுவினை உருவாக்குவதற்கான அடிப்படையாகும் என்று கூறப்படுகிறது. இது அமைச்சரகங்கள் மற்றும் அரசு நிறுவனங்களுக்கிடையே ஒருங்கிணைப்பதற்கான ஒன்றாகும். எந்த குறிப்பிட்ட அமைச்சகம் மேற்பார்வையிடாத எல்லா பகுதிகளையும் உள்ளடக்கிய அலகு இதுவாகும். ஒவ்வொரு மாநிலங்களும் பொருளாதார அலகுகளாக செயல்படுவதால் மாநிலங்களின் பொருளாதார நிலையில், காலப்போக்கில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே, திட்டக் குழுமங்கள் மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு கொள்கை வகுப்பிற்கான தேவைகளை மாற்றுவதில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. மேலும், 1951 ல், திட்டக் குழுவானது நிறுவப்பட்டபோது, புவி அறிவியல், கப்பல் போக்குவரத்து, அணுசக்தி, பெருநிறுவன விவகாரங்கள், எ.கு மற்றும் வளர்ச்சி போன்ற பல பொருளாதார நடவடிக்கைகள் ஆணையத்தின் நேரடி பொறுப்பில் இருந்தன, இது ஒரு குறிப்பிட்ட அமைச்சகம் சார்ந்து செயல்படவில்லை. தற்போது, அத்தகைய செயற்பாடுகளைக் கவனிக்கும் குறிப்பிட்ட அமைச்சரவைகள் உள்ளன. இதன் காரணமாக ஆணைக்குழுவின் கட்டளைகளில் சில குறைப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட அமைச்சகங்கள், திட்டங்கள், திட்டமிடல், ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் குறிப்பிட்ட துறைகளுக்குள் அமுல்படுத்துதல் ஆகியவற்றை மேற்பார்வை செய்கின்றன.
- இரண்டாவது அம்சம் என்னவென்றால், நிதி ஆணையம் ஏற்கனவே வகுத்துள்ளது, ஒதுக்கீடு மற்றும் இடமாற்றச் சமன்பாட்டை உருவாக்குகிற மற்றும் கணக்கிடுகிற பொறுப்பு ஆகும், இவை இந்த ஒதுக்கீட்டினை கவனித்துக் கொள்வதற்கு மிகவும் பொருத்தமான ஒன்றாக உள்ளது. இவ்விதத்தில் ஒரு கூடுதல் 'சுயாதீன' அதிகாரத்தின் பயன்பாடு அல்லது நோக்கம் ஏதும் இல்லை என்று தோன்றுகிறது இது ஏற்கனவே ஒரு தனி ஆணையம் இருக்கும் போது, அது நிதிய இடமாற்றத்தை வடிவமைப்பதற்கான பணியை கையாள்கிறது.
- மூன்றாவது அம்சம், மத்திய அரசுடன் திட்டக் குழுவானது கொண்டுள்ள நெருக்கம் மற்றும் அமைப்பினை குறிக்கிறது. இவர் ஆணைக்குழுவின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டமை அரசியல் உள்ளீடுக்கம் கொண்ட நியமனமாக இருப்பது உண்மை எனத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். இதன் மூலம் அரசியல் சார்பின்மை ஏற்படும் என்பதால், மத்திய மாநில நிதி முடிவுகளை எடுக்க வரும்போது சுயேச்சையாக இல்லாத ஆணைக்குழுவினை அது பெறுகிறது. இந்த ஆணையம் அரசியல் சார்பு உடையதாக இருப்பதால், மாநிலத்தின் தற்போதைய அரசியல் சீரமைப்பு அடிப்படையில் மாநிலங்களுக்கு வெகுமதி அல்லது

குறிப்புகள்

தண்டனையாக அரசியல் லாபத்திற்கான ஒரு கருவியாக வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது.

- நான்காவது நிகழ்வு என்னவெனில், ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டபோது, திட்டங்கள் உருவாக்கம் மற்றும் வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்தல் தொடர்பில் தீர்மானம் எடுக்கும் நடைமுறையில் கொள்கை இயற்றுபவர் நிபுணர்களின் சேவைகளை ஆணைக்குழு பணியமர்த்த வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்காகும். தற்போதைய காலங்களில், இந்தக் கொள்கையை ஆணைக்குழு செயலாக்கத்துடன் ஊக்குவிக்கவில்லை. மேலும், பதவி நீக்கம் மற்றும் அலுவலகங்கள் அனைத்தும் அரசியல் நியமனங்கள் மற்றும் மூத்த அதிகாரத்துவத்தால் நிரப்பப்படுகின்றன. ஆணையத்தின் அசல் கட்டளையின் படி, பல்வேறு மற்றும் பல வளர்ச்சிப் பிரச்சினைகளில், கள நிபுணர்களின் நிபுணத்துவ கருத்துகளை எடுத்துக் கொண்டு பிரதமர் அலுவலகத்திற்கு ஆலோசனை வழங்க வேண்டும் என்றும், குறிப்பாக அத்தகைய பிரச்சனைகள் குறித்து மத்திய அரசின் முடிவு எடுக்கும் அதிகாரிகள் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போகலாம். ஆரம்ப நிலையில், திட்டக் குழு ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சி மற்றும் பகுப்பாய்வு, தேசத்திற்கான கொள்கை உருவாக்கம் ஆகிய இரண்டையும் செயல்படுத்த வேண்டியுள்ளது. மேலும், மத்திய அரசின் செயல்பாடுகளைப் பொறுத்த வரையில் சில விமர்சனங்களை அளிக்க வேண்டியிருந்தது. தற்போது, ஆணைக்குழுவின் ஆணையில் ஒரு மாற்றம் உள்ளது மற்றும் இப்போது நிலப்பகுதி உண்மைகளிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, ஒவ்வொரு அரசாங்கத்தின் கொள்கையுடனும் அவர்களுடைய கொள்கைகளுக்கு ஆதரவளிப்பதாக உள்ளது.
- இறுதியாக, நிதி ஒதுக்கீடு மற்றும் கொள்கை உருவாக்கம் கணக்கிடுதலுக்காக காலாவதியாகிப்போன வழிமுறைகளை இந்த ஆணையமானது பயன்படுத்துகிறது, இவை சமகால பொருளாதார அமைப்புகளோடு அல்லது பெறுநர் மற்றும் பங்குதாரரின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப இல்லை என்பதை இதன் மூலம் அறிய முடிகிறது. அதிகப்படியான ஆராய்ச்சியும் பகுப்பாய்வும் இல்லாத போது, திட்டக் குழுவானது கொள்கை உருவாக்கத்தில் விளையாடும் ஒரே பாத்திரம், பொருளாதார உண்மைகளுடன் எந்த விதமான ஒழுங்குமுறையையும் கொண்டிருக்கவில்லை, மேலும் அது வழக்கற்றுப் போய்விட்டது.

நிதி ஆயோக்

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல, திட்டக் குழுவிற்கு மாற்றாக, நிதி ஆயோக் திட்டமானது . மத்திய அரசு, 1950 ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டக் குழுவிற்கு மாற்றாக, நிதி ஆயோக் என்ற திட்டத்தை அமைத்தது. இந்திய மக்களின் தேவைகள் மற்றும் இலட்சியங்களுக்கும் சிறப்பாக சேவை செய்யும் பொருட்டு இவ்வாறு செய்யப்பட்டது. கடந்த காலத்திலிருந்து ஒரு முக்கியமான பரிணாம ரீதியான மாற்றம், தேசிய நலனில் மாநிலங்கள் இணைந்து செயல்பட, அதன் மூலம் கூட்டுறவுச் கூட்டாட்சி என்ற வகையில் இந்திய அரசின் முக்கிய முறையாக நிதி ஆயோக் செயல்படுகிறது. இந்தியாவை மாற்றுவதற்கான தேசிய நிறுவனம், நிதி ஆயோக் என்று அழைக்கப்பட்டது, ஜனவரி 1, 2015 அன்று மத்திய அமைச்சரவையின் தீர்மானத்தின் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது.

நிதி ஆயோக் இன் உருவாக்கத்தின் மையத்தில் இரண்டு ஹியூப்ஸ் டம் இந்தியா ஹப் மற்றும் அறிவு மற்றும் புதுமை மையம் ஆகியவை உள்ளது. இந்த குழு இந்திய மையம் மத்திய அரசுடன் மாநிலங்களின் ஈடுபாட்டினை வழிவகுக்கிறது, அதே நேரத்தில் அறிவு மற்றும் புதுமை மையம் NITI இன் சிந்தனை ஆகிய திறன்களை கட்டமைக்கின்றது. இந்த மையங்கள் நிதி ஆயோக்கின் இரண்டு முக்கிய பணிகளை பிரதிபலிக்கின்றன.

குறிப்புகள்

ஐந்து வருட திட்டங்களுக்கு பதிலாக நிதி ஆயோக் பின்வரும் ஆவணங்களை தயார் செய்து வருகிறது:

- (i) 15 வருட காலப்பகுதியில் சமூக இலக்குகளை அமைத்தல் மற்றும்/அல்லது முன்மொழியப்பட்ட ஒரு பார்வை ஆவணம்
- (ii) 2017-18 முதல் 2023-24 வரையிலான 7 வருட செயல்திட்ட ஆவணம், 'தேசிய வளர்ச்சிக்கான செயற்திட்டத்தின்' ஒரு பாகமாக, நீண்டகால பார்வையை நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய கொள்கை மற்றும் நடவடிக்கைகளாக மாற்றுவதற்கு மற்றும்
- (iii) 2017-18 முதல் 2019-20 வரையிலான 3 வருட செயல் ஆவணம், 14வது நிதிக் குழு விருது காலத்தில் நிதி ஆதாரங்களின் கணிப்புக்கு தேவையாகிறது. இது, 2019 மூலம் அடையப்பட வேண்டிய அரசின் இலக்குகளை, செயல்களைப் போல் மாற்ற உதவுகிறது.

ஐந்து ஆண்டு திட்டங்களை நிறுத்துவதற்கான முடிவு, 2017-18 ஆம் ஆண்டு தொடங்கும் எதிர்கால வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் இனி திட்டமிடப்படாத திட்டம் மற்றும் திட்டம் சாராத செலவினங்களுக்கு இடையேயான வேறுபாடு குறையும். இது நீண்ட காலமாகவே பொருளாதார வல்லுனர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட யோசனையாகும். இப்போது முதன்மை வேறுபாடு வருவாயும் மூலதனச் செலவினமும் ஆகும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1. மத்திய அரசு வளங்களை மாநிலத்திற்கு மாற்ற வேண்டியது ஏன்?
2. அரசு நிதி பங்கீட்டு நிதியின் முக்கிய நோக்கம் என்ன?
3. நிதி ஆணையத்தின் மூலம் நிதி மாற்றம் செய்வதில் உள்ள பல்வேறு நடவடிக்கைகளை பட்டியலிடுக.
4. இந்தியாவில் சிறப்பு வகை மாநிலங்களின் குழுவாக எத்தனை மாநிலங்கள் உள்ளன?
5. இந்தியாவின் மத்திய நிதி அமைப்பு ஏன் அடிக்கடி விமர்சிக்கப்படுகிறது?

11.3 இந்தியாவில் நிதி ஆணையத்தின் அறிக்கைகள்

நிதிக் குழு (FC) என்பது இந்திய நிதிக் கூட்டாட்சி முறையின் முக்கிய அம்சமாகும். இது ஒரு 'பதவிக் காலம்' ஆகும். அதாவது, குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்திற்கு அது அமைக்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட கால வரையறைகளுடன் (அதாவது, குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அவற்றைப் பற்றி ஆய்வு செய்து பரிந்துரைகளை அளிக்க வேண்டும்) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சட்டப்பிரிவு 280 ல், அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடங்கப்பட்ட இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்,

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

குறிப்புகள்

அதன் பிறகு ஐந்தாம் ஆண்டு அல்லது அதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளில் ஒரு நிதிக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். இதன் பணி, 1951, நிதி ஆணையத்தின் (பல்வகை வகையங்கள்) சட்டத்தால் மேலும் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இது ஆலோசனை வழங்கும் அமைப்பாக உள்ளது. மத்திய அரசின் நிதி ஆதாரங்களை மாநில அரசுகளுக்கு மாற்றுதல், மாற்றப்பட்ட ஆதாரங்களில் மாநிலங்களின் தனிப்பட்ட பங்குகளை நிர்ணயித்தல், மத்திய, மாநில அரசுகளின் நிதிநிலைமையை ஆய்வு செய்தல் மற்றும் பிற தொடர்புடைய பல்வேறு அதன் குறிப்புரை (ToR) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிகழ்வுகள் மற்றும் பிரச்சினைகள் ஆகியவை இதில் அடங்குகிறது. FC அமைக்கப்பட்டதும், மத்திய அரசின் நிதி ஆதாரங்களை மாநிலங்களுக்கு மாற்றம் செய்வது தொடர்பான இறுதி முடிவுகளை, அதன் பரிந்துரைகளை பரிசீலனை செய்த பிறகே எடுக்க முடியும். அதன் பரிந்துரைகளை ஏற்பது மத்திய அரசை கட்டுப்படுத்தாது, ஆனால் அவை அரிதாகவே நிராகரிக்கப்படும் அல்லது மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன.

11.3.1 FC இன் உருவாக்கத்தின் பின்னிலுள்ள பகுத்தறிவு

பல்வேறு அடுக்குகளுக்கு இடையே தேசிய வளங்களை சரியான முறையில் பகிர்நதளித்தல் மற்றும் அவற்றின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப, FC நிறுவனம் மிகவும் தேவையான நெகிழ்வுத்தன்மையை அளிக்கிறது. நிரந்தரமாக நிலையான ஆதாரங்களைப் பகிர்நதளித்தல் என்பது எப்போதும் மாறிவரும் சூழ்நிலைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. குறிப்பாக, பல திசை வளர்ச்சி பாதையில் நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் நம் போன்ற வளரும் பொருளாதாரத்தில் இது முக்கிய பங்காக உள்ளது. இந்த நிறுவனம், அரசு நிதி ஏற்பாடுகளைப் பற்றி அவ்வப்போது ஆய்வு செய்து, அவற்றுக்குத் தேவையான மறு சரிக்கட்டுதல்கள் மூலம் அடையாளம் காண்கிறது. எனினும், அனைத்து பிரச்சினைகளுக்கும் சிறந்த சாத்தியமான தீர்வை வழங்குவதற்கு குறைந்த உத்தரவாதம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிவிட முடியாது. மேலும், இவை சில உள்ளார்ந்த கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டும் இது செயல்படுகிறது. மற்றவர்களுக்கிடையில், அதன் பரிந்துரைகள் மத்திய அரசிடம் இருந்து மாநிலங்களுக்கு இடையிலான மொத்த இடமாற்றத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே கொண்டுள்ளன. அதன் மதிப்பீடுகளும், கணிப்புகளும் குறைவதில்லை. பரிந்துரைகளை தயாரிப்பதற்காக தேர்வு செய்யப்பட்ட கோட்பாடுகளும், அளவுகோலும், விமர்சகர்களால் அடிக்கடி மதிப்பிடப்படுகின்றன. FC ஒரு நிரந்தர அமைப்பாக இல்லை, அதற்கு உதவுவதற்காக நிரந்தர செயலகமோ அல்லது தரவு ஆராய்ச்சிப் பிரிவோ இல்லை.

காலவரிசைப்படி FC ஐ உருவாக்குதல்

இன்றுவரை பதினைந்து நிதிக் குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டு பதினான்கு அறிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. FC-XV இன் பரிந்துரைகள் ஏப்ரல் 1, 2020 முதல் மார்ச் 31, 2025 வரை ஐந்து வருட காலத்திற்கு வழங்கப்பட்டு கொண்டு இருக்கிறது.

முதல் FC 1951 நவம்பர் 22 அன்று அமைக்கப்பட்டது. அதன் அறிக்கையை டிசம்பர் 1952 அன்று சமர்ப்பித்தது. இரண்டாவது FC, ஜூன் 1, 1956 அன்று அமைக்கப்பட்டு, அதன் அறிக்கையை செப்டம்பர் 1957 ல்

சமர்ப்பித்தது. மூன்றாவது FC டிசம்பர் 2, 1960 அன்று அமைக்கப்பட்டது, டிசம்பர் 14, 1961 அன்று தனது அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது. நான்காவது FC மே 5, 1964 அன்று அமைக்கப்பட்டது. அதன் அறிக்கை ஆகஸ்ட் 12, 1965 அன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. ஐந்தாவது FC பிப்ரவரி 29, 1968 அன்று அமைக்கப்பட்டது. அதன் அறிக்கை ஜூலை 31, 1969 அன்று வந்தது. ஆறாவது FC, ஜூன் 28, 1972 அன்று அமைக்கப்பட்டது. அதன் அறிக்கையானது, 1973 அக்டோபர் 28, 1974 – 75 முதல் 1978 – 79 வரையிலான காலத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. FCVII, ஜூன் 22, 1977 அன்று நிறுவப்பட்டது மற்றும் அதன் அறிக்கை அக்டோபர் 28 அன்று 1979, 1978-84 அன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1984-89 ஆம் ஆண்டிற்கான பரிந்துரைகளை 1982 ஜூன் 20 அன்று 8 வது FC ஆல் உருவாக்கப்பட்டது. நவம்பர் 14, 1983 அன்று இடைக்கால அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து ஏப்ரல் 30, 1984 அன்று இறுதி அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டது. 9வது FC ஜூன் 17, 1987 அன்று அமைக்கப்பட்டது. மேலும் இந்த இரண்டு அறிக்கைகளை சமர்ப்பிக்குமாறு கேட்கப்பட்டது.

1989 – 90 ம் ஆண்டுகளில் முதல் அறிக்கை ஜூலை 1988 அன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது அறிக்கை டிசம்பர் 31 ஆம் தேதி 1989, 1990 – 95 காலப்பகுதியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1995 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1995 முதல் மார்ச் 31, 2000 வரையான காலப்பகுதிக்கான பரிந்துரைகள் செய்ய FC-X 1992 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 15 இல் உருவாக்கப்பட்டது. நவம்பர் 26, 1994 அன்று தனது அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது. 2000 – 2005 காலகட்டத்திற்கான பரிந்துரைகளை அளிக்க FC-XI ஜூலை 3, 1998 அன்று அமைக்கப்பட்டது. அது தனது இடைக்கால அறிக்கையை ஜனவரி 15, 2000 அன்று சமர்ப்பித்தது, அதன் இறுதி அறிக்கை ஜூலை 7, 2000 மற்றும் ஒரு துணை அறிக்கை ஆகஸ்ட் 30, 2000 இல் கொடுக்கப்பட்டது. FC-XII நவம்பர் 2002 அன்று டாக்டர் C. ரங்கராஜன் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டு அதன் அறிக்கையை நவம்பர் 30, 2004 அன்று சமர்ப்பித்தது. FC-XIII நவம்பர் 13, 2007 (தலைவர், டாக்டர் விஜய் கேல்கர்) நியமனம் செய்யப்பட்டு அதன் அறிக்கையை டிசம்பர் 29, 2009, 2010 ஏப்ரல் 1 முதல் 31 மார்ச் 2015 வரையிலான ஐந்தாண்டுகளுக்குள் சமர்ப்பித்தது. XIV FC 2013 ஜனவரி 2 அன்று அமைக்கப்பட்டது. அதன் பரிந்துரைகள் தற்போது 2015 முதல் 2020 வரை அமலில் உள்ளன. சமீபத்திய XV FC 2017 நவம்பரில் அமைக்கப்பட்டது மற்றும் அதன் பரிந்துரைகள் 2020 முதல் அமலுக்கு வரும் மற்றும் 2025 வரை தொடரும்.

11.3.2 நிதி ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள்

முதல் FC:

மாநிலங்களின் தேவையை கருத்தில் கொண்டு, FC-ஐ மாநிலத்தின் பங்கை 50% லிருந்து 55% ஆக உயர்த்தியுள்ளது. வசூல் அடிப்படையில் தங்கள் தனிப்பட்ட பங்குகளை நிர்ணயிக்கிறது (20%) மற்றும் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு (80%) ஆகியவை ஆகும். பகுதி C மாநிலங்களின் பங்கு 1% ல் இருந்து 2.75% ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 83.75% ஒரு மாநிலங்கள் மற்றும் பகுதி மாநிலங்களுக்கு 16.25% ஆக இருந்தது.

குறிப்புகள்

இந்த ஆணையம் மாநிலங்களின் பங்கை 55% லிருந்து 60% ஆக உயர்த்தியது. தனிப்பட்ட மாநிலங்களின் பங்குகளை அவற்றின் மக்கள்தொகை அளவின் அடிப்படையில் மட்டுமே நிர்ணயிப்பது என்று அது விரும்புகிறது. ஆனால், தனது பரிந்துரைகளின் பதவிக் காலத்தில், 10% மாநிலங்களின் பங்கு, வசூல் அடிப்படையில், மீதமுள்ள 90% மக்கள் தொகை அடிப்படையில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கப்பட்டது. எதிர்காலத்தில் ஒட்டுமொத்த தொகையும் மக்கள்தொகை அடிப்படையில் மட்டுமே விநியோகிக்கப்படும் என அது நினைக்கிறது.

மேற்காணும் அளவுகோல்கள் மீது மாநிலங்களுக்கு இடையே (99%) பங்கு பங்கிடப்படாத நிலையில், மத்திய அரசின் பங்குகள் மீண்டும் 1% ஆகக் குறைக்கப்பட்டது.

மூன்றாவது FC:

மாநகராட்சி வரி விதிப்பு திருத்தமானது, மத்திய அரசின் நிதி ஆதாரங்களை மாநிலங்களுக்கு மாற்றச் செய்தது. எனவே, அவர்களுக்கு ஈடு செய்யும் வகையில், வருமான வரித்துறையின் நிகர வருவாயில் அவர்களின் பங்கு 60% லிருந்து 66.66% ஆக உயர்த்தப்பட்டது. இந்த ஆணையம் மக்கள் தொகைப் பகிர்வு வாய்ப்பாட்டையும் (80%) மற்றும் வசூல் (20%) ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. மத்திய அரசின் பங்கு மீண்டும் 2.5% ஆகவும், இருப்பு (97.5%) மேலே குறிப்பிட்ட அடிப்படையில் மாநிலங்களுக்கு இடையே பிளவு ஏற்பட்டது.

நான்காவது FC:

மாநிலங்களின் கோரிக்கைக்கு ஏற்கும் வகையில், அவற்றின் பங்கு 75% ஆகவும், உறுதித்தன்மை காரணங்களுக்காக, 2.5% ஐ மத்திய அரசுகளுக்கு ஒதுக்கீடு செய்த பின்னர், தனிநபர் அரசுகளின் பங்குகளை நிர்ணயிப்பதில், மக்கள்தொகை மற்றும் சேகரிப்பில் முறையே 80% மற்றும் 20% எடையிருந்தன.

ஐந்தாவது FC:

வரி விதிப்பு தொகுப்பில் முன்கூட்டிய வருமான வரிவசூலைச் சேர்ப்பதற்கு மாநிலங்களின் மனு ஏற்கப்பட்டது. இந்த ஆணையம் மாநிலங்களின் கூட்டு பங்கான 75% ஐ தக்க வைத்துக் கொண்டது. இதில் மத்திய அரசுக்கு 2.6% ஒதுக்கப்பட்டது. அது மாநிலங்களின் தனிப்பட்ட பங்குகளை தீர்மானிக்கும் பிரச்சினையை வெளிக்கொண்டு வந்து, 90% அவர்களின் கூட்டு பங்கு மக்கள் தொகை அடிப்படையிலும் 10% மதிப்பீட்டின் அடிப்படையிலும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்துள்ளது. வரிவசூலிப்பு என்பதைவிட, பகுக்கக் கூடிய தொகுப்பிற்கு ஒரு மாநிலத்தின் பங்களிப்புகள் மிகவும் நம்பகமான குறியீடாக மதிப்பீடு உள்ளது என்று அது உறுதியாக வலியுறுத்துகிறது.

ஆறாவது FC:

மாநிலங்கள் வழங்கிய வாதங்களை ஏற்றுக் கொண்டால், வருமான வரி பிரிவினைப் பங்கில் அவற்றின் பங்கு 75% லிருந்து 80% ஆக அதிகரித்து, 90% மக்கள்தொகை அடிப்படையில் . தனி மாநிலங்களின் பங்குகள் (90%) மற்றும் மதிப்பீடு (10%) ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மீதமுள்ள 20 சதவீதத்தில் மத்திய அரசுக்கு 1.79% ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏழாவது FC:

ஏழாவது FC, பல்வேறு மனுக்களை பரிசீலித்த பின்னர், அது 2.19% ஐ மத்திய அரசினுடைய வருமான வரியின் நிகர வருவாயில் ஒதுக்கீடு செய்து, மக்கள்தொகையின் அடிப்படையில் மாநிலங்களுக்கு இடையே மீதியுள்ள 85% ஐ ஒதுக்கியது (90%) மற்றும் பங்களிப்பு (10%) ஆகியவை அதில் அடங்குகிறது. அக்டோபர் 1978 ஆம் ஆண்டு (ஆணையம் தனது அறிக்கையை சமர்ப்பித்த போது) சிக்கிம் நகரில் வருமான வரி விதிக்கப்படவில்லை, ஆனால் எதிர்காலத்தில் அது விதிக்கப்படலாம். வருமான வரிச் சட்டமானது, 1989-90 ஆண்டு முதல், 1988 நவம்பர், 7-ஆம் தேதி பிறப்பிக்கப்பட்ட குடியரசுத் தலைவரின் அறிவிக்கை மூலம் சிக்கிம் வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி, இந்த விசாரணைக் குழு இரண்டு சதவீத புள்ளிவிவரங்களை வழங்கியது. அதில் ஒன்று சிக்கிம் உள்ளிட்ட மாநிலங்களின் பங்குகள் ஆகும்.

எட்டாவது FC:

மாநிலங்களின் தேவைகள் அதிகரித்தபோதிலும், FC-VIII பிரிவினைகளில் தங்கள் பங்கை உயர்த்தாமல், 1.792% ஐ மத்திய அரசுகளுக்கு ஒதுக்கியது, 85% மாநிலங்களுக்கு நிலுவை வழங்கியது. இந்த ஆணையம் மாநிலங்களின் தனிப்பட்ட பங்குகளை நிர்ணயிக்கும் ஒரு சிக்கலான சமன்பாட்டினை பின்பற்றப்பட்டது:

- (i) மக்கள்தொகையின் அளவு அடிப்படையில் 10% (ii) மிதியுள்ளவை 90%, (a) 25% நிதி தேவையின் அடிப்படையில், (M) 25% 'வருமானம் சரிசெய்யப்பட்ட மக்கள்தொகையின்' அடிப்படையில், அதாவது மாநிலத்தின் 1971 மக்கள் தொகையும், அதன் சராசரி தலா வருமானம் 1976 – 79 ஆகவும், (c) 50% பஞ்சாப் மாநிலத்தின் சராசரி தனிநபர் வருமானம் அதன் 1971 மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில். பஞ்சாப்பின் வருமான தொலைவு ஹரியானாவின் சராசரி தனிநபர் வருமானத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த சதவிகிதப் புள்ளிவிவரங்கள் (i) சிக்கிம், மற்றும் (ii) சிக்கிம் இல்லாமல் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் வெளிப்பட்டன.

ஒன்பதாவது FC:

வருமான வரி ரசீதுகளில் உள்ள பிரிவினைப் பட்டியலில் உள்ள அபராதங்களையும், வட்டி வசூலையும் சேர்ப்பதற்கு FC-IX பரிந்துரை செய்தது. அது இரண்டு அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்தது. இவை:

A. முதல் அறிக்கை (1989 - 90): மத்திய அரசுக்கு வகுக்கக் கூடிய தொகுப்பில் 1.044%, மாநிலங்களுக்கு 85% என ஆணையம் ஒதுக்கியது. மாநில அரசுகளின் பங்கில், 1982-83 முதல் 1984 – 85 வரை வரிவிதிப்பின்

அளவின் அடிப்படையில் அவற்றின் பங்களிப்பின் அடிப்படையிலேயே 10 மூலம் பகிர்நதளிக்கப்பட்டுள்ளது. மீதியுள்ள 90 மூலம் தனி மாநிலங்களுக்கு இடையே, பின்வரும் முறையில் பிரித்துக் கூறப்பட்டது.

குறிப்புகள்

- (i) 1971 மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் 25%.
- (ii) 50% ஒரு மாநிலத்தின் உள்நாட்டு தனிநபர் வருமானம் 1982 - 83 முதல் 1984 - 85 வரையிலான தொலைவின் அடிப்படையில், அதன் 1971 மக்கள் தொகை பெருக்கப்பட்டு, அதன் மூலம், கோவா, பஞ்சாப், மகாராஷ்டிரம் ஆகிய மாநிலங்களில் இருந்து கிடைக்கும் தொலைவு ஒரே மாதிரியாக உள்ளது.
- (iii) 12.5% ஒரு மாநிலத்தின் தனிநபர் வருமானத்தின் தலைகீழ் அடிப்படையில் அதன் 1971 மக்கள் தொகை பெருக்கிறது.
- (iv) 12.5% ஏழை மக்களின் விகிதாச்சாரத்தின் அடிப்படையில் நாட்டில் உள்ள ஏழைமக்களின் மொத்த எண்ணிக்கை, 1983 - 84 மதிப்பீட்டின்படி, திட்டக் கமிஷன் அளித்த மதிப்பீடுகளின் படி உள்ளது.

இந்த ஆணைக்குழு அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் (சிக்கிம் மற்றும் சிக்கிம் நீங்கலாக) இரண்டு சதவீத பங்குகளை வேலை செய்தது.

B. இரண்டாவது அறிக்கை (1990 - 95): யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு வகுக்கக் கூடிய தொகுப்பில் 1.437% வீதம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு, பிரிவினைகள் கொண்ட சமநிலையில், மாநிலங்கள் மற்றும் மத்திய அரசுகளுக்கு இடையே 85:15 என்ற விகிதத்தில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தனிப்பட்ட மாநிலங்களின் பங்குகளை பொறுத்த வரையில், ஆணையம் பின்வருமாறு பரிந்துரைத்துள்ளது:

1. 1985 - 86 முதல் 1987 - 88 வரை வருமான வரி மதிப்பீட்டின் மூலம் அளக்கப்பட்டது போல் 10% பங்களிப்பு அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்டது.
2. மக்கள்தொகை காரணிக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அளவை குறைப்பதற்காக, FC-IX மீதமுள்ள 90% மாநிலங்களின் 'ஒருங்கிணைந்த பங்கை' நான்கு பகுதிகளாக பிரித்து, அதாவது (a) 45% தனிநபர் வருமானத்தின் அடிப்படையில் 1971 மக்கள்தொகை எண்ணிக்கை, (b) 22.5% அடிப்படையில் உள்ள மக்கள் ஆகியவை. (c) 11.5% மாநில மக்கள்தொகையின் கீழ் தனிநபர் வருமானம் 1971 ஆம் ஆண்டு முதல் பெருகி வருகிறது. மற்றும் (d) 11.5% ஆணைக்குழுவினால் தொகுக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு கலப்பு குறியீடான பின்தங்கிய நிலையின் அடிப்படையில் உள்ளவற்றை குறிக்கிறது.

பத்தாவது FC:

வழக்கம்போலவே மாநிலங்கள் வருமான வரி விதிப்பில் அதிக பங்கு வேண்டும் என்று எடுத்துரைத்தனர். ஆனால் ஆணையம் இந்த ஆதாரத்தை ஒரு கணிசமான ஆர்வத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், எனவே வளங்கள் வேறு சில கூறுகளின் மூலம் மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். அதன்படி, நிபுணர் கருத்தின் ஆதரவுடன், ஆணையம் பரிந்துரை செய்தது:

1. பகுபடும் தொகுப்பில் மாநிலங்களின் பங்கு 77.5% ஆக குறைக்கப்பட வேண்டும்.

2. யூனியன் பிரதேசங்களின் பங்கு 0.92% ஆக இருக்க வேண்டும்.
3. 'அபராதங்கள்', 'வட்டி ரசீதுகள்' என, பிரிக்கமுடியாத தொகுப்பில் ஒரு பகுதியானது அமைக்க வேண்டும்.
4. அசையா சொத்துக்களை முன்கூட்டியே விற்றதன் மூலம் கிடைக்கும் ஆதாயங்களை பகுக்கக் கூடிய தொகுப்பில் சேர்க்க கூடாது.
5. மாநகராட்சியும் வருமான வரியும் வசூலிக்கும் செலவு 1:6.5 என்ற விகிதத்தில் இருக்க வேண்டும்.

குறிப்புகள்

தனி மாநிலங்களின் பங்குகளை நிர்ணயிக்கும் போது, ஆணையம் 8வது மற்றும் 9வது FCs-கள் பயன்படுத்திய விதிகளில் சில குறைபாடுகளை குறிப்பிட்டுள்ளது. இதன் பார்வையில் மக்கள்தொகை அளவு நிர்ணயிக்கும் காரணியாக முற்போக்கானதல்ல. அதே போல், தலா வருமானம் மற்றும் 'தலைகீழ் வருமானம்' என்ற 'தூரம்' என்ற அளவுகோல்கள் முற்போக்கானவை, நடுத்தர வருவாய் மாநிலங்கள், பிந்தைய அளவுகோலின்படி பாதிக்கப்பட்டன. இறுதியில், 10வது FC அதன் முன்னோடிகளால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட சிக்கலான சமன்பாடுகளை, அதன் நிலைகளின் மிக சிக்கலான உருவாக்கத்தினால் பின்வருமாறு பதிலீடு செய்தது:

1. 60% பங்கிடப்பட்ட தொகுப்பில், மாநிலத்தின் மொத்த வருமானம் (1987 – 90) என்ற அடிப்படையில், மாநில மக்கள் தொகையின் அதிகபட்ச வருமானம், 'அளவிட முடியாத' நிலையில் உள்ளது. பஞ்சாப் மற்றும் கோவா ஆகிய இரு மாநிலங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட தூரம் மகாராஷ்டிராவின் தனி நபர் வருமானத்தில் இருந்து வந்தது.
2. மக்கள்தொகையின் அடிப்படையில் 20%.
3. 5% அடிப்படையில், மேல் மற்றும் கீழ் முனை மாநிலங்களில் ஆணையத்தால் வேலை செய்யப்பட்ட சரிக்கட்டுதல்கள் மற்றும் எந்த ஒரு தனி மாநிலத்திற்கும் செல்லும் விகிதாச்சாரம் 2 முதல் 10% வரை இருக்கும் என்ற நிபந்தனைக்கு உட்பட்டதாக உள்ளது.
4. உட்கட்டமைப்பு வசதிகளின் அடிப்படையில் 5%, மாநில வாரியான உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் மற்றும் மாநில மக்களால் பரிசீலிக்கப்பட்டு 'அளவிட முடியாதது' ஆகும்.
5. மாநிலங்களின் வரி முயற்சியின் அடிப்படையில் 10%. ஒரு மாநிலத்தின் வரி முயற்சி அதன் (தனி நபர் வரி)/(தனிநபர் SDP) என மதிப்பிடப்பட்டது.

பதினோராம் FC:

அரசியலமைப்பின் 80வா மற்றும் 88வா திருத்தங்களுக்கு இணங்க FC-XI தனது பரிந்துரைகளை முன்வைத்தது. 80 வது மற்றும் 88 வது திருத்தங்களின் விளைவாக வரிப்பணப் பகிர்வுகளில் உள்ள அரசியலமைப்பு மாற்றங்கள் பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 11வது FC-ன் பரிந்துரைகள் புதிய விதிமுறைகளின் வெளிப்படையாக உள்ளன.

1. பகிர்த்தக்க வரிகளில் மாநிலங்களின் கூட்டு பங்கு: இது, 2000 – 01 முதல் 2004 – 05 வரையிலான ஆண்டுகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் 268 மற்றும் 269 ஆகிய கட்டுரைகளில் குறிப்பிடப்பட்டதைத் தவிர, ஒன்றியப்

குறிப்புகள்

பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வரிகள் மற்றும் கடமைகளின் நிகர வருவாய்களில் 28% ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மாநிலங்கள், மேலாளரின் கணக்கில் கூடுதலாக 1.5% பெற வேண்டும், இதனால் மாநிலங்களின் பங்கு 29.5% ஆக அதிகரித்தது. மாநிலங்களுக்கிடையேயான இந்த 1.5% பங்கீட்டு மற்றும் 28% பங்கீட்டு முறையில் வழங்கப்பட்டது. மேலும், அரசு, சர்க்கரை, ஜவுளி மற்றும் புகையிலை மீதான விற்பனை வரியை வசூலித்திருந்தால், இந்த 1.5%-லிருந்து எந்த பங்கும் பெற முடியாது.

2. மாநிலங்கள் இடையேயான பங்கு: FC-XI இன் உரிமையாளர், வரி மற்றும் வரி அல்லாத வருவாயை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்த தேவையான ஊக்குவிப்புகள் பற்றி குறிப்பு ஒன்றைக் கொண்டிருந்தார். FC-X, தேவையான ஊக்கப் பொருளுக்கான வரி முயற்சியை ஒரு குறியீடாக அறிமுகப்படுத்தியது. FC-XI அதன் சொந்த சிக்கலான சூத்திரத்துடன் நிதிசார்ந்த கட்டுப்பாட்டை ஒரு குறியீடாக சேர்த்துள்ளது. இந்த நடவடிக்கையின் மூலம் அனைத்து மாநிலங்களின் செயல்திறம் சீர்குலைந்தால், ஒப்பீட்டளவில் குறைந்த சிதைவுடன் அரசு வெகுமதி பெற்றது. அதே போல், அனைத்து மாநிலங்களின் செயல்பாடு மேம்பட்டிருந்தால், ஒப்பீட்டளவில் மேம்பட்ட முன்னேற்றத்துடன் கூடிய அரசு ஒப்பீட்டளவில் அதிக வெகுமதி பெற்றது.

இதனால் 11வது FC க்கு பயன்படுத்தப்பட்ட அளவுகோல்கள் மற்றும் அவற்றின் ஒப்பீட்டு எடைகள் பின்வருமாறு:

1. மக்கள் தொகை, 10.0%
2. வருமானம் (தொலைவு முறை), 62.5%
3. பகுதி, 7.5% (இது முதல் முறையாக 10வது FC-ஆல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது)
4. உள்கட்டமைப்பின் குறியீட்டு எண், 7.5%
5. வரி முயற்சி, அதாவது வரி/GDP விகிதம், சராசரி 1994 – 95 முதல் 1996 – 97, 5.0% மற்றும்
6. நிதிச் ஒழுக்கம், அதாவது நிதிச் சுயச்சார்பின் குறியீடு, 7.5%.

உயர் வருவாய் மாநிலத்தின் தனி நபர் வருமானத்தில் இருந்து வருமான தூரத்தை கணக்கிடும் முறை (முந்தைய FCs-கள் பயன்படுத்தப்பட்டதால்) சில குறைபாடுகள் இருந்தன. இது மூன்று மாநிலங்கள் (பஞ்சாப், மகாராஷ்டிரம், கோவா) ஆகியவற்றின் ஒரு தனி நபர் வருமானத்தின் சராசரியைக் குறிக்கும் வகையில், ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் 'வருமான தூரத்தை' இந்த சராசரியிலிருந்து அளவிட்டுக் கொண்டிருந்தது. இந்த மூன்று மாநிலங்களின் தொலைதூரங்களும், ஹரியானாவின் தொலைதூரப் பகுதியிலிருந்து ஒரு பகுதியாகப் பெறப்பட்டன.

பன்னிரண்டாவது FC

அது, ADE உள்ளிட்ட மத்திய வரிகளில் மாநிலங்களின் பங்கை 30.5% உயர்த்தியது. மாநிலங்கள் தற்போது அட்மின்-க்கு உட்பட்டு விற்பனை வரியை (அல்லது வாட்) விதிக்க அனுமதிக்கப்பட்டால், மத்திய அரசின் வரி

வருவாய் நிகர மதிப்பில் மாநிலங்களின் பங்கு 29.5% ஆக குறைக்கப்படும் என்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. சேவை வரி தொடர்பான 12வது FC யின் மற்றுமொரு முக்கிய பரிந்துரையாகும். சேவை வரி தொடர்பான எந்த ஒரு சட்டமும், சட்டத்தின் கீழ் ஒரு மாநிலத்திற்கு கிடைக்கும் வருவாய், அந்த மசோதாவின் மூலம் கிடைக்கும் பங்கைவிட குறையாமல் இருப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும் என்று அது கூறியுள்ளது. அதன்படி, தரகு, தனிப்பட்ட மாநிலங்களின் சதவீத பங்குகளை அனைத்து பகிர்ந்த மத்திய வரிகளிலும் (சேவை வரி விலக்குதல்), சேவை வரி (J & K ஐ தவிர்த்து, அந்த மாநிலத்தில் அது விதிக்கப்படாததால்) தனித்தனியாக வேலை செய்தது.

குறிப்புகள்

மத்திய வரி விதிப்பில் உள்ள தனிப்பட்ட மாநிலங்களின் பங்குகளை நிர்ணயிக்கும் அளவுகோல்கள் மற்றும் அவற்றின் எடைகளைப் பொறுத்த வரை, 12வது FC, 11வது FC ஆல் பயன்படுத்தப்பட்ட அளவுகோல்கள் மற்றும் அவற்றின் எடைகளைப் பற்றி விவாதித்து, அதன் பரிந்துரைகளை கீழ்க்கண்டவாறு செய்தது.

- i. மக்கள் தொகை: அதன் எடை 10% முதல் 25% வரை அதிகரித்தது.
- ii. வருமான தொலைவு: அதன் எடை 62.5% முதல் 50% வரை குறைக்கப்பட்டது.
- iii. பகுதி: அதன் எடை 7.5% முதல் 10% வரை அதிகரித்தது.
- iv. உள்கட்டமைப்பின் குறியீட்டு: 11 வது FC இது 7.5% எடை கொண்டது. 12 வது எர்சி இந்த அளவுகோலை முற்றிலும் புறக்கணித்தது.
- v. வரி விதிப்பு: அதன் எடை 5% முதல் 7.5% வரை அதிகரித்தது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இந்த எடையை மதிப்பிடுவதற்கு ஒரு சிக்கலான சூத்திரம் பயன்படுத்தப்பட்டது.
- vi. நிதி ஒழுக்கம்: அதன் எடை 7.5% இல் தக்கவைக்கப்பட்டது.

12 வது FC கூட சேவை வரி பொறுப்பேற்ற எந்த சட்டமும் இந்த சட்டத்தின் கீழ் ஒரு மாநிலத்திற்கு வசூலிக்கப்படும் என்று உறுதி செய்ய வேண்டும் என்று 11 வது FC மூலம் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது இது முழு சேவை வரி வருவாய் பகிர்ந்தளிக்கும் சிறிய பகுதியாக இருந்தது.

பதின்மூன்றாம் FC

இந்த ஆணையம், அனைத்து சரக்குகளுக்கு மார்ச் 1, 2006 முதல் கூடுதல் கலால் வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்த கணக்கில், மத்திய அரசு, சர்க்கரை மற்றும் புகையிலை பொருட்களின் மீதான அடிப்படை கடமைகளைச் சரிசெய்து, அடிப்படைக் கடமைகள் மத்திய அரசின் பகிர்த்தக்க வரிகளில் ஒரு பகுதியாக மாறிவிட்டது. எனவே, பகிர்ந்துக் கொள்ள வேண்டிய மத்திய வரிகளின் நிகர வருவாயில் மாநிலங்களின் பங்கை 32% ஆக வைத்திருக்க வேண்டும் என்று அது பரிந்துரைத்துள்ளது. இந்த சரக்குகளின் மீது மாநிலங்கள் விற்பனை வரி அல்லது வரியை விதிப்பதன் காரணமாக கூட இந்த சதவீத பங்கு மாறவில்லை. மேலும் அரசியலமைப்பின் 88 வது திருத்தச் சட்டம் தொடர்பான ஏதேனும் சட்டமூலத்தின் போது, ஒரு மாநிலத்திற்கு கிடைக்கும் வருவாய், அதில் சேரும் பங்கை விட குறைவாக இருக்கக் கூடாது என்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும். மொத்த சேவை வரி, மத்திய அரசின் வரி விதிப்பின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. மேலும்,

மத்திய அரசு, தனது மொத்த வரி வருவாயில் தங்கள் பங்கை குறைக்கும் நோக்குடன், வரிவிதிப்பையும், அதன் மீதான குற்றச்சாட்டுகளையும் மறுஆய்வு செய்ய வேண்டும் என ஆணையம் பரிந்துரைத்துள்ளது.

குறிப்புகள்

இப்பிரிவின் கடைசிப் பகுதியில் XIV மற்றும் XIV FCs பரிந்துரைகள் விவாதிக்கப்படும்.

11.3.3 நிதி ஆணையத்தின் அதிகார வரம்பு

இப்பிரிவில், நிதிக் குழுவின் அதிகார வரம்பைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய காரணிகளை ஆராய்வோம்.

வளங்கள் பரிமாற்றம்

வரி பகிர்வு மற்றும் மானியங்கள் என்ற இரு வடிவங்களில் மத்திய அரசிடம் இருந்து மாநிலங்களுக்கு இட மாற்றத்திற்கு FC பரிந்துரை செய்கிறது. அவை தொடர்பான விபரங்கள் பின்வருமாறு.

A. வரி பகிர்வு

மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் வரி பகிர்வு, 2004 ல் இயற்றப்பட்ட 2000 மற்றும் 88 வது 2003 திருத்தச் சட்டத்தில் உள்ள அரசியலமைப்பு (80 வது திருத்தம்) உடன் அடிப்படை மாற்றத்தை கொண்டு வந்தது. இந்த மசோதாவின்படி, மத்திய அரசு சேவை வரியை வசூலிப்பது, மத்திய, மாநில அரசுகள் இந்த நோக்கத்திற்காக இயற்றப்பட்ட சட்டங்களின்படி, அதன் சேகரிப்பு மற்றும் ஒதுக்கீடு செய்வது தொடர்பானதாகும்.

திருத்தங்களுக்கு முன் பதவி

1. வருமான வரி: வருமான வரியின் நிகர வருமானம் (அதன் மீதான மேல்வரி நீங்கலாக) மாநிலங்களுடன் கட்டாய அடிப்படையில் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டது. ஆணைக்குழு தொடர்பான பரிந்துரைகள் நிகர வருமான வரி வருவாயில் பங்கிட்டுக் கொள்ளும் தொகுப்பில் மாநிலங்களின் கூட்டுத்தொகுகளின் விகிதாச்சாரம் மற்றும்
  - அனைத்து மாநிலங்களின் கூட்டுப் பங்கிற்குள் ஒவ்வொரு தனி மாநிலத்தின் விகிதாச் சரிவிகித பங்கு.
  - எனினும், வரி விதிப்பின் மூலம், அல்லது வருமான வரி விதிப்பு தொகுப்பில், அல்லது வருமான வரிவிதிப்புகளில் மாற்றம் மற்றும் விலைப் பட்டியலில் மாற்றம் போன்ற, பகுக்கக் கூடிய தொகுப்பில் எந்த மாற்றத்தையும் பரிந்துரைக்கவில்லை.
2. மத்திய கலால் வரிகள்: மத்திய கலால் வரிகளை பகிர்ந்து கொள்வது மத்திய அரசின் கட்டாயத்திற்கு அல்ல. மாநிலங்களுடனான தங்கள் பங்கீட்டு பிரச்சினையை ஆணையத்திற்கு தெரிவிக்கும் உரிமை ஜனாதிபதிக்கு இருந்தது. இதன் விளைவாக, இந்த விஷயம் எப்போதும் அதன் ToR இல் சேர்க்கப்பட்டது. இந்த ஆணைக்குழு, மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையிலான, இந்த கடமைகளின் நிகர வருவாயினை (ஒதுக்கீட்டுத் தொகையைத் தவிர) பகிர்ந்து கொள்ளவும், தனி மாநிலங்களுக்கிடையே அவற்றின் கூட்டுப்

பங்கினை பகிர்த்தளிக்கும் வகையிலும் பரிந்துரைத்தது. அனைத்து கடமைகளையும் பகிர்த்து கொள்ள பரிந்துரை செய்ய, ஆணையத்துக்கு அவசியமில்லை அல்லது அவற்றின் பகிர்வுகளின் பொதுவான மற்றும் சீரான அடிப்படையிலானது. எனவே, இந்த விஷயத்தில், அவை ஒவ்வொன்றிலும் உள்ள பகிர்த்தக்க கடமைகள் மற்றும் மாநிலங்களின் பங்கை அடையாளம் காண முடியும்.

குறிப்புகள்

3. கூடுதல் சுங்க வரி: ஜவுளி, புகையிலை, சர்க்கரை உள்ளிட்ட மூன்று பொருட்களின் மீது மாநிலங்கள் விற்பனை வரி விதிப்புக்குப் பதிலாக கூடுதல் சுங்கக் வரிகள் விதிக்கப்பட்டன. மத்திய அரசின் கூடுதல் கலால் வரி விதிப்பின் மூலம் விற்பனை வரியை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்ற அரசின் முன்மொழிவு பின்னர் குறைந்தது ஐந்து சரக்குகளாக (அதாவது வளஸ்பதி, பெட்ரோலியம் மற்றும் பெட்ரோலிய பொருட்கள், காகித மற்றும் காகித வாரியம், மருந்து மற்றும் கழிப்பறை தயாரிப்புகள் மற்றும் சிமெண்ட்), இந்த திட்டத்தை, மாநிலங்கள், வெற்றிகரமாக எதிர்த்து வந்தன. இந்த விஷயத்தில், FC, தனிப்பட்ட மாநிலங்களின் பங்குகள் நிகர வருவாயில் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டிய கோட்பாடுகளை நிர்ணயிக்கிறது.

மத்திய கலால் வரி மற்றும் சுங்க வரி வருவாயின் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கீடு செய்வதன் மூலம், மாநிலங்களுக்கு ஏற்படும் இழப்பை ஈடுசெய்யும் வகையில், கூடுதல் தீர்வுக்கான தீர்வை நிர்ணயிக்க ஒன்பதாவது FC கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. எனினும், மாநிலங்கள் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் நிலையில், இந்த இணைப்பு குறித்து ஆணையம் பரிந்துரை செய்யவில்லை.

4. பிரிவின் கீழ் வரிகள். 269: இந்த பிரிவில் பல பதிவுகள் உள்ளன. இந்த பிரிவின்படி விதிக்கப்பட்ட அனைத்து வரிகளின் நிகர வருவாயும் மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு சென்று, FC ஐ பரிந்துரைக்க அதிகாரம் பெறவில்லை. அத்தகைய வரி எதனையும் அகற்றுதல், விதிப்பனவு அல்லது வீதமானது. அத்தகைய வரியின் விகித மாற்றத்தை பரிந்துரை செய்ய அங்கீகாரம் செய்யவில்லை. இந்த வகை வரியின் நிகர வருமானம் தனி மாநிலங்களுக்கு இடையே பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அது சிபாரிசு செய்தது. காலப்போக்கில் மத்திய அரசு இந்த பிரிவின் கீழ் மூன்று வரிகளை மட்டுமே விதிக்க முடிவெடுத்தது.

- இரயில் பயணிகளின் கட்டணங்கள் மீதான வரி: இது 1957 இல் விதிக்கப்பட்டு மற்றும் 1961 இல் ரத்து செய்யப்பட்டது.
- சொத்து வரி: 1983-84 க்கான வரவுசெலவுத் திட்டம் விவசாய நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த வரியை ரத்து செய்தது (ஒரு மாநிலச் சட்டம் இருந்தாலும், இந்தச் சட்டம் மாநிலங்களின் தீர்மானங்களை செயல்படுத்தியதன் மூலம் மையம் இந்த கடமையைச் செய்துள்ளது) மற்றும் 1985-86 க்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வேளாண் நிலங்களை தவிர மற்ற சொத்துகள் மீதான கடமை ரத்து செய்யப்பட்டது.
- மாநிலங்கள் மூலம் மதிப்புக் கூட்டு வரி (VAT) ஏற்றுக் கொள்ளுதல், மற்றும் சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (GST) அறிமுகம் ஆகியவற்றின் ஒட்டுமொத்த திட்டத்தில், மத்திய விற்பனை வரி (CST) விகிதம் 2%

ஆக குறைக்கப்பட்டது. 1/6/2008 மற்றும் 1% ஆக குறைக்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. 1/4/2009 மற்றும் 1/4/2010 அன்று இல்லை. இருப்பினும், இது 2012-13 ஆம் ஆண்டில் கூட 2% ஆக இருக்கும், மேலும் அதன் நீக்கம் GST யை அறிமுகப்படுத்தியது.

குறிப்புகள்

திருத்தங்களுக்குப் பின் இருப்பிடம்

அரசியலமைப்பின் 80வா மற்றும் 88வா திருத்தங்களின் விளைவாக, 268, 268 (A) மற்றும் 269 ஆகிய கட்டுரைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கடமைகள் மற்றும் வரிகள் நீங்கலாக, சங்கப் பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வரிகள் மற்றும் கடமைகள் அனைத்தும், வரிகள் மற்றும் கடமைகள் மீதான கட்டணங்கள் மற்றும் நாடாளுமன்றம் செய்த எந்தச் சட்டத்தின் கீழும் குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக விதிக்கப்படும் தீர்வை, இந்திய அரசாங்கத்தால் விதிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் அவற்றின் நிகர வருவாய் மாநிலங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளப்படும். மாநிலங்களுக்கிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டிய பங்குவீதம் மற்றும் அவற்றின் தனிப்பட்ட பங்குகள் ஆகியவற்றின் உண்மையான சதவீதத்தை, FC இன் பரிந்துரைகளை பரிசீலித்த பின்னர் குடியரசுத்தலைவர் தீர்மானிக்கவேண்டும்.

முன்னர் குறிப்பிட்டது போல, 2000 (80 வது திருத்தச்) சட்டம், மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கிடையேயான வரி வருவாயினை பகிர்வதில் அடிப்படையான மாற்றத்தை கொண்டுவந்தது. 80 வது திருத்தத்திற்கு முன்பு மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கு இடையே பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட வரிகள் மட்டுமே வருமான வரி, மத்திய கலால் வரிகள் மற்றும் கூடுதல் கலால் வரி, சர்க்கரை, புகையிலை மற்றும் ஜவுளி மீதான விற்பனை வரிக்குப் பதிலாக விதிக்கப்படும்.

வருமான வரி

80 ஆவது திருத்தத்திற்கு முன்னர் வருமான வரி என்பது 270 ஆம் உறுப்பின்படி அரசுகளுடன் கட்டாயம் பகிரக் கூடிய வரி மட்டுமே. ஆனால், மாநகராட்சி வரி விதிப்பு (நிறுவனங்களின் வருமானத்தின் மீதான வரி) மற்றும் வருமான வரி, மாநகராட்சி வரி அல்லது வேறு எந்த வரி மீதான எந்த தொழிற்சங்கத்தின் மீதான குற்றச்சாட்டும் குறிப்பாக தடை செய்யப்பட்டது. மேலும், வருமான வரி வசூலாகும் வருமான வரி மூலம் கிடைக்கும் வருமானவரித் தொகை, யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு வழங்கப்படும் வரி மற்றும் மத்திய அரசின் ஊதியம் தொடர்பாக விதிக்கப்படும் வரிகள் ஆகியவை சேர்க்கப்படவில்லை. மேலும், மத்திய அரசு அதீதமாக, அதிக அளவு பயன்படுத்தியும், கூடுதல் கட்டணம் வசூலையும் செய்து வருவதாகவும், மாநிலங்கள் புகார் கூறி வந்தன. பகிர்ந்தளிக்கும் குழுவிலிருந்து கழக வரி விலக்கு வெளியேற்றப்பட்டதன் மூலம், வருவாய் ஈட்டும் மூல ஆதாரமாகவும், 1959 ஆம் ஆண்டின் நிதிச் சட்டத்தின் விதிமுறைகளிலும் இருந்து ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டது.

இந்த உண்மைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, மாநிலங்கள் தொடர்ச்சியான FCs களை, வருமான வரி பிரிவினை பங்கிட்டுக் கொள்ளும் வகையில் தங்கள் கூட்டுப் பங்கை அதிகப்படுத்துவதற்கு இணங்கச் செய்தன. இருப்பினும், அவர்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட பங்குகளை நிர்ணயிப்பதற்கான பல்வேறு அளவுகோல்களைத் தொடர்ந்து அழுத்தம் கொடுக்கிறார்கள்

ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இது பொருந்தும் வகையில் இருக்கும். 'மதிப்பீடு', 'சேகரிப்பு', 'தோற்றம்' மற்றும் 'தேவை' ஆகியவற்றில் மிகவும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டதாக இந்த நிபந்தனைகள் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் எதையும் 'இலட்சிய' அளவுகோல் என்று சொல்லமுடியாது, மேலும் தத்துவ ரீதியான, புறநிலை, தரவு கிடைப்புத்தன்மை, மற்றும் அளவுகாணல் முறை ஆகிய பிரச்சினைகளிலிருந்து ஒவ்வொருவரும் துன்புறுதியுள்ளனர். சில சந்தர்ப்பங்களில், 'தேவை' போன்ற, சில மாற்று மாறிகள் பயன்படுத்த வேண்டும், இந்த செயல்முறை உள்ளார்ந்த மற்றும் தன்னிச்சையாக இருந்தது. உதாரணமாக, ஒரு மாநிலத்தின் வருவாயின் தேவையை, மானியங்கள் மூலம் பெற முடியும் என்பதால், வரி ரசீதுகள் வசூலுக்கு ஏற்ப, மாநில அரசின் பங்கு இருக்க வேண்டும் என்று வாதிடலாம். மேலும், மாநிலங்களின் ஒப்பீட்டு தேவைகளை மதிப்பீடு செய்வதும் இரு நேர்வுகளிலும் சமமாக உள்ளது. சில பதிலி மாறிலிகள் அதன் அளவுமாற்றத்திற்காக பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். பெரும்பாலான FC களுடன் மக்கள்தொகை அளவு ஒரு பிடித்த பதிலி மாறியாக உள்ளது, இருப்பினும் பகுதி, நிர்வாகத் தரங்கள், வறுமை மற்றும் பல வேறுபட்ட மாறிகள் வலுவான வேட்பாளர்களாகும்.

குறிப்புகள்

பெரும்பாலான FCs, தனிப்பட்ட அரசுகளின் பங்குகளை தீர்மானிக்க, மக்கள் தொகை அளவு, பின்தங்கிய நிலை மற்றும் நிதித் தேவை போன்ற சில அளவுகோலின் அடிப்படையில், சேகரிப்பு மற்றும் தேவை (நிர்ணயிக்கப்பட்டபடி) பயன்படுத்தப்பட்டது.

B. மத்திய கலால் வரிகள்

மத்திய அரசு பல்வேறு வகையான சுங்க வரிகளை விதித்து வருகிறது. இதன் மூலம் வரி வருவாய்க்கு மிக முக்கியமானதும், விரைவாகவும் வளர்ந்து வருகிறது.

80 வது திருத்தம் முன் நிலை

- அரசியலமைப்பின் 272 வது பிரிவின் கீழ் வரிச்சலுகையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. முதல் FC, மூன்று வரைக்கைளைத்தான் பரிந்துரை செய்துள்ளது. ஆனால், கூடுதல் நேரம், அனைத்து அடிப்படைக் வரிகளும் மாநிலங்களோடு பகிர்ந்துகொள்ளப்படும்.
- இதேபோல், விற்பனை வரிக்குப் பதிலாக மொத்த நிகர வருவாய் (மத்திய அரசின் சட்டப்பிரிவு 252) மூலம் வரி வாடகை அடிப்படையில் வசூலிக்கப்படுவதால், அவை மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்பட்டன.
- ஜவுளி மற்றும் ஜவுளி பொருட்கள் மீது கூடுதல் வரி (அவர்கள் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ADE இருந்து வேறுபட்டவை) மாநிலங்களோடு அவ்வளவு கூர்மை பெறவில்லை.
- ஊகங்கள் மற்றும் மேல்மின்னூட்டங்கள் முழுவதுமாக மையத்திற்கு சென்றன.

சுங்கவரி கடன்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது

ஒவ்வொரு FC க்கும் அடிப்படை சுங்க வரிகளை கையாளும் போது மூன்று கேள்விகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது, அவையாவன:

(i) மாநிலங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டிய கடமைகளை அடையாளம் காண்பது

(ii) பகுபடும் தொகுப்பில் மாநிலங்களின் கூட்டுப் பங்கினை நிர்ணயித்தல் (அதாவது அவற்றின் நிகர வருமானங்கள்) மற்றும்

(iii) தமது கூட்டுப் பங்கில் தனித்தனி அரசுகளின் பங்குகளைத் தீர்மானித்தல்.

எதிர்பார்த்தபடியே, எல்லா அரசுகளும் ஒரு பெரிய கூட்டுத் பங்கை விரும்பின. ஆனால், அவர்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட பங்குகளை நிர்ணயிக்கும் அளவுகோலின் அடிப்படையில் மாறுபட்டனர்.

கருத்தில் கொண்டிருக்கும் இந்த நிபந்தனைகள் பின்வருமாறு:

- மாநிலங்களின் நிதித் தேவைகள்.
- பிராந்திய பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீக்கப்படுகின்றன.
- தனி மாநிலங்களின் பங்களிப்பு பகுதிகளாக பிரிக்கப்படும் மற்றும்
- நுகர்வோர் தரவு.

நுகர்வுச் சான்றுக்கு ஆதரவான வாதம் என்னவென்றால், சுங்க வரி என்பது நுகர்வோர்களால் இறுதியாக ஏற்கப்படுகிறது, உற்பத்தியாளர்களால் அல்ல. இருப்பினும், இந்த குறைபாட்டினை நீக்குவதற்கு, இந்தியாவில் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படாத நுகர்வு விவரங்கள் உள்ளன. இதன்படி, பெரும்பாலான ஆணைக்குழுக்கள் ஒரு மாநிலத்தின் மக்கள்தொகை அளவை அதன் பங்களிப்பு மற்றும் நிதித் தேவைகள் இரண்டிற்கும் ஒரு மாற்று மாநியாக பயன்படுத்த வேண்டியிருந்தது.

பரிந்துரைகள்

முதல் FC

முதல் FC, மாநிலங்களின் வருவாய் தேவையை அதிக விளைச்சல் கொண்ட சிறு எண்ணிக்கையிலான கடமைகளை பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலம் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானித்தது. அதன்படி, மூன்று பொருட்களுக்கு மட்டும், அதாவது புகையிலை (உற்பத்தி புகையிலை உட்பட), போட்டிகள், மற்றும் காய்கறி பொருட்கள் ஆகியவற்றில் மட்டுமே கடமைகளை பகிர்வது பரிந்துரைக்கிறது. 1951 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின் விகிதாச்சாரத்தில், J மற்றும் K தவிர மற்ற மாநிலங்களின் கூட்டாட்சியின் பங்களிப்பு அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. மேலும், பம்பாய், சென்னை, மத்தியப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்கள் புகையிலைக்கு வரி விதிக்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் இழப்பீட்டுத் தொகை நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அது பரிந்துரைத்துள்ளது.

இரண்டாவது FC

மத்திய கலால் வரியிலிருந்து வரும் வருவாய், அவற்றின் நெகிழ்ச்சி மற்றும் 13 முதல் 19 வரையிலான பொருட்களின் விரிவாக்கத்தின் காரணமாக, இவை

இரண்டிலும் அதிகரித்தது. இரண்டாவது FC, மாநிலங்களோடு ஒப்புக்கொள்ளும் வகையில், சர்க்கரை, தேநீர், காபி, காகிதம் மற்றும் காப்பகரி அத்தியாவசிய எண்ணெய்கள் அல்லாத, மேலும் ஐந்து பொருள்களின் பகிரவை நீட்டித்தது, ஆனால் அது அவர்களின் பங்கை 40% லிருந்து 25% ஆகக் குறைத்தது. உரிய நுகர்வு தரவு இல்லாத நிலையில், ஆணையம், 90% மாநிலங்களின் பங்கை, 10% மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில், சரிக்கட்ட காரணியாக பயன்படுத்தியது.

குறிப்புகள்

விற்பனை வரிக்குப் பதிலாக சங்க வரி (ADE) கூடுதல் கடமைகளும் பகிரப்பட்ட வரி வகைக்குள் வந்தன. 1956 ல் தேசிய வளர்ச்சிக் மன்றம், வணிகத்திற்கு வசதியாக, வரி ஏய்ப்பினை சரிசெய்வதற்கு, குறிப்பிட்ட சில பொருட்களின் மீது மத்திய அரசு இந்த கடமைகளை விதிக்க வேண்டும் என முடிவு செய்தது. அதன்படி, ஆயத்தீர்வை (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள்) சட்டம் 1957-ன் கீழ், சர்க்கரை, ஜவுளி, புகையிலை உள்ளிட்ட மூன்று வகையான பொருட்கள் இந்த கடமைகளுக்கு உட்பட்டன. அவை மத்திய அரசால் விதிக்கப்பட்டு வசூலிக்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால், அவற்றின் ஒட்டுமொத்த நிகர வருவாயும் மாநிலங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டது. தொழில்நுட்ப ரீதியாக ஒரு மாநிலம் இந்தத் திட்டத்திலிருந்து விலகவும், இந்த பொருட்களின் மீதான கூடுதல் சங்கவரி கடன்களின் வருவாயின் மீதான பங்குகளை விற்பனை செய்வதற்கு விற்பனை வரி விதிக்கவும் தடை விதித்துள்ளது. ஆனால் நடைமுறையில், 1956 ஆம் ஆண்டின் மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 14 வது பிரிவின்படி இதை மாநிலங்களிலிருந்து தடுக்க முடியவில்லை. இந்த பொருட்களின் சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்களாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த தீர்மானத்தின் காரணமாக, இந்த சர்க்குகளின் மீது மாநிலங்கள் விற்பனை வரியை விதிக்க முடியாது. மேலும், இந்த சர்க்குகளின் மீதான விற்பனை வரியை ஒரு கட்டத்தில் மட்டுமே விதிக்க முடியும். மேலும், அத்தகைய பொருட்கள், பின்னர் மாநில விற்பனை வரியின் கீழ் வந்தால், உள்ளூர் வரி திரும்ப ஒப்படைக்கப்படும். இந்த விளைவுகளை கருத்தில் கொண்டு, விற்பனை வரிகளை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கும், திட்டத்தை விலக்கிக் கொள்வதற்கும் மாநிலங்கள் தகுதி பெறவில்லை.

இரண்டாவது FC, யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு இந்த கடமைகளின் நிகர வருமானத்தின் 1%, மற்றும் 1.25% ஜம்மு காஷ்மீருக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. எஞ்சிய தொகையிலிருந்து, ரூ. 32.50 கோடி உத்தரவாதத் தொகையாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு, பிற மாநிலங்களுக்கிடையில் அவற்றின் நுகர்வின் அடிப்படையில், மக்கள் தொகை பற்றிய குறிப்புடன் சரி செய்யப்பட்டது.

மூன்றாவது FC

மாநிலங்களின் வருவாய் தேவையை கருத்தில் கொண்டு, மூன்றாவது FC, அனைத்து பொருட்களையும் (மோட்டார் ஆவியை தவிர்த்து), ரூ. 50 லட்சம் அல்லது அதற்கும் மேலான வரி வருவாயாக பங்கீடு செய்வதை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. இதனால், 35 க்கு பகிரப்பட்ட கடமைகள் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. ஆனால் அது மாநிலங்களின் மொத்த பங்கினை நிகர வருவாயில் 20% ஆகக் குறைத்தது. முதலீடு மற்றும் உற்பத்தியாளரின் பொருட்கள் மீதும் சில கடமைகள் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால், தனிப்பட்ட

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

குறிப்புகள்

மாநிலங்களின் பங்குகளை நிர்ணயிப்பதற்காக நுகர்வு தரவுகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஆணையம் ஆதரவளிக்கவில்லை. மாறாக, அது (i) மக்கள் தொகை, (ii) நிதித் தேவைகள், (iii) மாநில மக்கள்தொகையின் பட்டியலில் கண்ட பழங்குடியினர் மற்றும் ஆதிதிராவிடர்களின் சதவீதம் ஆகியவற்றை பயன்படுத்தியது. இக்காரணிகளின் துல்லியமான எடைகல்ளை வெளிப்படுத்தப்படவில்லை.

ADE: இரண்டாவது FC யால் அமைக்கப்பட்ட முறைமையைப் பின்பற்றி மூன்றாம் FC UT களுக்கு நிகர வருவாயில் 1% மற்றும் J & K க்கு 1.5% ஒதுக்கீடு செய்து, உத்தரவாதமாக ரூ. 32.54 கோடி (பட்டு துணிகள் மீது யுனுநு என 4 லட்சம் ரூபாய் உள்ளடக்கியது). நம்பகமான நுகர்வோர் தரவு இல்லாத நிலையில், 1957-58ல் இருந்து ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் விற்பனை வரி வருவாயில் சதவிகிதம் அதிகரித்தது, மக்கள்தொகை காரணியுடன் இந்த புள்ளிவிவரங்களை மாற்றியதன் அடிப்படையில் மாநிலங்களின் தனிப்பட்ட பங்குகளை நிர்ணயிக்கிறது (உத்தரவாத தொகைகளை ஒதுக்கி வைத்த பின்). இந்த அணுகுமுறை தனக்கே உரிய வரையறைகளை உடையது. ஏனெனில், பிற பொருள்களின் விற்பனைவரி வருவாய் அதிகரிப்பதன் மூலம், அவற்றின் மீதான சுங்க வரி வருவாயின் அதிகரிப்பைக் குறிப்பதாக இருக்க வேண்டும்.

நான்காவது FC

கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலும் விதிவிலக்கான கொள்கையை மையமாகக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, நான்காவது FC, ஏற்கனவே உள்ள அனைத்து கடமைகளையும் பகிர்வது மட்டுமல்லாமல் பிற்பாடு சுமத்தப்படும் பரிந்துரைகளையும் பரிந்துரைக்கவில்லை. இருப்பினும், மாநிலங்களின் பங்கு நிகர வருவாயில் 20% ஆக இருந்தது. மாநிலங்களின் தனிப்பட்ட பங்குகள், 80% மக்கள் தொகை மற்றும் 20% பொருளாதார பின்தங்கிய நிலைக்கு, அதாவது உற்பத்தி மூலம் சேர்க்கப்படும் தனிநபர் மதிப்பின்படி, மற்றும் மொத்த மக்கள் தொகைக்கேற்ப தொழிலாளர்களின் சதவிகிதத்தைக் கொண்டு நிர்ணயிக்கப்பட்டன.

ADE: உத்தரவாதத் தொகைக்கு மேல் மற்றும் அதற்கு மேல் உள்ள தொகைகளை வகுப்பதற்கு ஒரு புதிய அடித்தளத்தை ஆணையம் மேற்கொண்டது 1961-64 காலப்பகுதியில் 'ஒன்றாக இணைக்கப்பட்ட அனைத்து மாநிலங்களிலும் மொத்த விற்பனை வரி வசூலாக ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் விற்பனை வரி வருவாயின் விகிதத்தை உணர்ந்துகொண்டது. மூன்றாவது FC பயன்படுத்திய அதே போன்ற வரையறைகளிலிருந்து இந்த சூத்திரம் கூட பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. நான்காவது FC, UT களுக்கு நிகர வருவாயில் 1%, J & K க்கு 1.5%, நாகலாண்டிற்கு 0.05%, மற்றும் சமநிலை 97.45% ஆகியவற்றை ஒதுக்கியது. 32.54 கோடி, மாநிலங்களில் இடையில் பிளவுபட்ட அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டது.

ஐந்தாவது FC

கூடுதல் கடமைகள், சிறப்புக் கடமைகள், துணைப் பணிகள், ஒழுங்குமுறை கடமைகள் போன்ற பல பெயர்களில் கூடுதல் வரி விதிப்பின் மூலம் அடிப்படை சுங்க தீர்வைகளுக்கு மத்திய அரசு துணை செய்ய முடியும் என்பதை நாம்

நினைவுபடுத்திக் கொள்வோம். எனவே, ஆணையம் குறிப்பாக அனைத்து கடமைகளையும் பகிர்ந்துக் கொள்ள பரிந்துரை செய்தாலன்றி, மத்திய அரசு, ஆணையம் பட்டியலிடாத பெயரில் ஒரு கூடுதல் தீர்வை விதிக்க முடியும். உண்மையில் மத்திய அரசும் அப்படித்தான் செய்து கொண்டிருந்தது.

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

தங்கள் சதவீத பங்குகளை உயர்த்துவதற்கு மாநிலங்களின் வேண்டுகோளை நிராகரித்தது, ஐந்தாவது FC. இருப்பினும், அது பிரித்தெடுக்கப்பட்ட குளத்தில் சிறப்பு சுங்கவரி கடன்களில் இருந்து கிடைத்தது. மாநிலத்தின் 80 சதவிகிதம் மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் விநியோகிக்கப்பட வேண்டும், மீதமுள்ள 20 சதவிகிதம் பின்தங்கியதன் அடிப்படையில் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், இது ஏழு கூறுகளை கொண்ட ஒரு விரிவான குறியீடாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, அதாவது தனிநபர் வருமான வருமானம் ஒரு லட்சத்திற்கும் குறைவான மக்கட்தொகை தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 100 சதுர கி.மீ. பள்ளிக்கூடம் செல்லும் வயதுடன் ஒப்பிடும்போது பள்ளி செல்லும் குழந்தைகள் எண்ணிக்கை மற்றும் 1,000 க்கும் அதிகமானோர் மருத்துவமனையின் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையில் உள்ளனர். இது ஏழு பாகங்களுக்கு சமமான அளவைக் கொடுத்தது. 20 சதவிகிதத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு மாநிலங்களின் தனிநபர் வருமானம் தேசிய தனிநபர் வருவாய்க்கு கீழே உள்ளது, 'மற்ற மாநிலங்களின் தனிநபர் வருமான வருவாயின் பற்றாக்குறையின் விகிதத்தில்' அந்த மாநிலங்களுக்கு இடையில் பிரிக்கப்பட்டது. இதற்காக, நாகாலாந்தின் தனிநபர் வருமானம் அசாமின் அளவுக்கு சமமாக கருதப்படுகிறது. எஞ்சிய மூன்றில் ஒரு பங்கு 20% பின்தங்கிய நிலையின் எஞ்சிய கூறுகளின் கூட்டு குறியீட்டின் அடிப்படையில் விநியோகிக்கப்பட்டது. இந்த சிக்கலான சூத்திரத்தின் அடிப்படையில் வெவ்வேறு மாநிலங்களின் உண்மையான சதவிகிதங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன.

குறிப்புகள்

ADE: விற்பனை வரி விளைச்சல் என்பது நுகர்வு தரவுக்கு ஒரு நல்ல பதிலாய் இல்லை என்று ஐந்தாவது FC நம்பியது. குறிப்பாக ஆடம்பர பொருட்கள், மூலப்பொருட்கள், மற்றும் இடைநிலைப் பொருட்கள் உள்ளிட்ட அனைத்து வகையான பொருட்களின் மீதும் அது விதிக்கப்பட்டிருந்தது. எனவே இது மக்களுக்கு சமமான அளவு மற்றும் விற்பனை வரி சேகரிப்பை வழங்கியது. இது UT களுக்கு நிகர வருவாயில் 2.05%, J & K க்கு 0.83%, மற்றும் 0.09% நாகாலாந்துக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மீதமுள்ள 97.03% நிகர வருவாயில், உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட தொகைகள் பிரிக்கப்பட்டு, மேலே விவரிக்கப்பட்டுள்ள முறையில் மாநிலங்களுக்கு இடையே சமநிலை பிரித்துக் கூறப்பட்டது.

ஆறாவது FC

ஆறாவது FC, ஐந்தாவது FC, பிரிக்கமுடியாத தொகுப்பில் சிறப்பு கடமைகளைச் சேர்ப்பதற்கு பரிந்துரைத்திருந்தது. அதேவேளை, ஒழுங்குமுறைக் கடமைகளை சேர்ப்பது பற்றி குறிப்பாக குறிப்பிடவில்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. மத்திய அரசு, 1971 ல் விதிக்கப்பட்ட ஒழுங்குமுறைக் கடமைகளை, 1973 ல், துணைக் கடமைகளின் மூலம் மாற்றி, அதன் மூலம், அவற்றை, பகுக்கக் கூடிய வகையில், பயன்படுத்திக் கொண்டது.

1976-77 முதல் துணைப் பணிகளில் இருந்து இணைப்பை வகுக்க வேண்டும் என்று ஆறாவது FC பரிந்துரைத்தது. எவ்வாறாயினும், பகிர்தளிக்கும் குழுவில் உள்ள மாநிலங்களின் பங்கு 20% இல் தக்கவைக்கப்பட்டது. மேலும், தனிநபர் வருவாயின் காரணி மூலம் பின்தங்கிய நிலைகளின் ஒருங்கிணைந்த குறியீட்டை ஆணையம் மாற்றிக் கொண்டது. பின்தங்கிய நிலை மற்றும் மக்கள்தொகைக்கு முறையே 25% மற்றும் 75% எடைகளை ஒதுக்கின.

ADE: ADE ஐப் பொறுத்தவரை, ஆறாவது FC எந்த உத்தரவாதமும் இல்லாமல், ஒவ்வொரு மாநிலமும் உத்தரவாதம் செய்யப்பட்ட தொகையை விட அதிகமான தொகை பெறுவதால், உத்தரவாதமளிக்கப்பட்ட தொகைகளை ஒதுக்கி வைப்பதை நடைமுறைப்படுத்துகிறது. மாநிலங்களின் பங்கை தீர்மானிப்பதில் இழப்பீட்டுக் கொள்கையை கமிஷன் ஏற்றுக் கொண்டது, நம்பகமான நுகர்வோர் தரவு இல்லாத நிலையில், தற்போதைய விலைகள் மற்றும் உற்பத்தி ஆகியவற்றில் மூன்று காரணிகள், அதாவது மக்கள் தொகை, மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தியது. 1.41% மாநிலங்களின் கூட்டுப் பங்கீடு யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏழாவது FC

மத்திய அரசிடம் இருந்து ஆதாரங்களைப் பரிமாற்றம் செய்யும் நோக்கில் ஏழாவது FC அமைந்தது.

- முக்கியமாக மானிய வடிவில் அல்லாமல் வரி பகிர்வு வடிவத்தில் இருக்க வேண்டும் மற்றும்
- மாநிலங்களுக்கு இடையில் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைப்பதை நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆகையால், மொத்தமாக வசூலிக்கப்பட்ட 40% நிகர சேகரிப்பில் மாநிலங்களின் பங்களிப்பு (குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக சட்டத்தால் ஒதுக்கப்பட்ட கடமைகளைத் தவிர்த்து) அனைத்து பங்குச் சலுகையும் உயர்த்தப்பட்டது. இது பின்தங்கிய குறியீட்டிற்குப் பதிலாக பின்தங்கிய நிலையை ஒட்டுமொத்தமாகக் காட்டியது. அதன்படி, தனிப்பட்ட மாநிலங்களின் பங்குகள் சமமான எடையைக் கொடுக்கும்படி தீர்மானிக்க வேண்டும்

- (i) மக்கள்தொகை காரணி.
- (ii) தலா அரசு உள்நாட்டு உற்பத்தியின் தலைகீழ்.
- (iii) ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஏழைகளின் சதவீதம் மற்றும்
- (iv) ஆணைக்குழு வேலை செய்த வருவாய் சமன்பாட்டின் சூத்திரம்.

தரகு அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கும் போது, மத்திய கலால் வரிகள் சிக்கிம் மீது விதிக்கப்படவில்லை, எனவே மேற்கூறிய காரணிகளைப் பயன்படுத்தி, (சிக்கிம் மற்றும் சிக்கிம் உட்பட) இரண்டு சதவிகித பங்குகளை அது பரிந்துரைத்துள்ளது.

ADE: ADE இன் கீழ் நம்பகமான நுகர்வோர் தரவுகளின் தொடர்ச்சியான பற்றாக்குறையை தரகு குறிப்பிட்டது. அந்த நேரத்தில், சிக்கிம் ஜவுளிகளை மட்டுமே விற்பனை வரிக்கு விதித்தார். எனவே, சிக்கிம் சர்க்கரை மற்றும் புகையிலையின் மீது ஒரு பங்கை பெற வேண்டும் என்று முடிவு செய்தது.

[அட்டவணைகள் 11.1, 11.2, மற்றும் 11.3 வருமான வரி, மத்திய கலால் வரிகள் மற்றும் ADE மீதான அடுத்தடுத்த நிதிக் குழுக்களின் பரிந்துரைகளை தொகுத்தன.]

ஏழாவது ஆணையம் நுகர்வோர் தரவரிசைக்கு பல்வேறு 'பொருத்தமான' பிரகாரங்களை தேர்ந்தெடுத்து, சர்க்கரை மீதான கடன்களின் 3.271% மையம் UT களுக்கு உரிய பங்கை மையமாக வைத்திருப்பதை பரிந்துரைத்தது. ஜவுளி மற்றும் புகையிலை இரண்டிற்கும் இந்த எண்ணிக்கை 2.192% ஆகும். ஒவ்வொரு வழக்கிலும் உள்ள சமநிலை, சில மாற்று மாறிகளைப் பயன்படுத்தி, அவற்றின் பங்குகளை நுகர்வில் மதிப்பீடு செய்வதன் மூலம் மாநிலங்களுக்கிடையில் பிரித்துக் கூறப்பட்டது.

குறிப்புகள்

எட்டாவது FC

ஒதுக்கப்பட்ட வரிகளும் கடமைகளும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு உயர்ந்துவிட்டன (11%) மொத்த கலால் வருவாயில். மேலும், அக்டோபர் 1, 1984 அன்று மின் உற்பத்தி மீதான கடமையைத் திட்டமிட்ட முறையில் நீக்குதல், மாநிலங்களுக்கு இடமாற்றத்தைக் குறைக்கும். அதன்படி, FC-VIII நிகர வருவாயில் 40% முதல் 45% வரை மாநிலங்களின் பங்குகளை அதிகரித்தது மற்றும் அவற்றை ரத்துசெய்வதற்கு வரை மின்சார உற்பத்தியில் முழு வருமானத்தை அவர்களுக்கு வழங்கியது.

தனி மாநிலங்களின் பங்குகள் ஒரு முற்போக்கான அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்பட்டன.

- வருமான வரி வருவாயில் (மேலே விவரிக்கப்பட்ட) அவர்களின் மொத்த பங்கில் 90% பிரிவைப் போலவே, 40 சதவிகிதத்தினர் மாநிலங்களுக்குள் பிரிந்தனர்.
- மீதமுள்ள 5% வருவாயும், வரி மற்றும் தீர்வைகள் (கலால் வரி உட்பட), சொத்து தீர்வை தவிர்த்து, அதிகாரப் பகிர்வின் பங்கை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, பற்றாக்குறையைக் காட்டிய பதினொரு மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. ஒரு தனிப்பட்ட மாநிலத்தின் பங்கானது, அதன் பற்றாக்குறையின் விகிதத்தில் அனைத்து மாநிலங்களின் பற்றாக்குறையுடனும் FC. மதிப்பீட்டிற்கு மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது மற்றும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் முன்னறிவிப்பு செய்யப்பட்டது.

ADE: ADE சமமான எடையை வழங்குவதன் மூலம் மாநிலங்களுக்கு இடையில் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணைக்குழு பரிந்துரைத்தது (i) மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தியானது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு சராசரியாக (1976-77 முதல் 1978-79 வரை) மற்றும் (ii) 1971 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் படி மக்கள் தொகை. மொத்த நிகர வருவாயிலும் யூனியன் பிரதேசங்கள் 2.391% ஒதுக்கப்பட்டன. மேலும், மேற்சொன்ன குறிப்பிட்ட எடையின் அடிப்படையில் மாநிலங்களிடையே சமநிலை பிரித்துக் கூறப்பட்டது.

ஒன்பதாவது FC [முதல் அறிக்கை (1989-90 க்கு)]

பிரச்சனைக்குரிய அம்சங்களை கருத்தில் கொண்டு 9 வது FC, 1989-90 ஆண்டுகளில், சிறப்பு சுங்கவரி கடமைகளை உள்ளடக்கிய அனைத்து கடமைகளையும் தவிர (a) மசோதாவின் கூடுதல் கடமைகள் (ஜவுளி மற்றும்

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

குறிப்புகள்

ஐவுளித் துறை) மற்றும் (b) அனைத்து ஒதுக்கீட்களும் மாநிலங்களோடு பகிர்ந்துகொள்ளப்படும். மேலும், கலால் வரியினை பகுக்கக் கூடிய வகையில், (40 + 5)% மாநிலங்களின் பங்கை அது தக்கவைத்துக் கொண்டது. இந்த 5% பகுதி 13 பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. 40% பகுதி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

- (a) 1971 மக்கள் தொகை அடிப்படையில் 25%.
- (b) 1982-83 முதல் 1984-85 வரை மாநிலத்தின் தனிநபர் வருமானத்தின் அளவு அடிப்படையில் 50% மாநிலத்தின் 1971 மக்கள் தொகை பெருக்கிக் கொண்டது. பஞ்சாப் மற்றும் கோவாவின் பங்குகளை மகாராஷ்டிரத்திலிருந்து தூர விலக்கிக் கொள்ள தீர்மானித்தனர்.
- (c) 1982-83 முதல் 1984-85 வரை அனைத்து மாநிலங்களுக்குமான மொத்த உற்பத்தியில் ஒரு விகிதாச்சாரமாக, 1971 ஆம் ஆண்டின் ஒரு மாநிலத்தின் மொத்த மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு பெருமளவில் அதிகரித்துள்ளது.
- (d) 12.5% வறுமை விகிதத்தின் அடிப்படையில், அதாவது மாநிலங்களில் ஏழைகளின் விகிதம் 1983-84ல் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் மொத்தமாக திட்டமிடப்பட்ட ஆணையம் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது.

அட்டவணை 11.1 வருமான வரி வருவாயைப் பகிர்தல்

நதித் தரகு	பகுக்கக் கூடிய தொகுப்பில் % வயது பங்கு	% வயது பங்கு UTs/பகுதி C இல் மாநிலங்கள்	மாநிலங்களின் % வயது பங்கு (2)	மாநிலங்களுக்கிடையில் (3) பகிர்ந்தளித்தல்: எடைக்கு ஒதுக்கப்பட்டவை			
				மக்கள் தொகை	கூட்டு	மதிப்பீடு	
மையம்	UTs/பகுதி C	மாநிலங்கள்					
1	2	3	4	5	6	7	8
I	45	35	2.75	97.25	80	20	
II	40	60	1.00	99.99	90	10	
III	33.33	66.66	2.50	97.50	80	20	
IV	25	75	2.50	97.50	80	20	
V	25	75*	2.60	97.40	90		10
VI	20**	80**	1.79***	100.00	90		10
VII	15**	85**	2.19***	100.00	90		10
VIII	15**	85**	1.792***	100.00	பார்க்க	நூல்	
IX							
1வது அறிக்கை#	15**	85**	1.044***	100.00	பார்க்க	நூல்	
2வது அறிக்கை#	15**	85**	1.437***	100.00	பார்க்க	நூல்	
X#	22.5	77.5**	0.927***	100.00	பார்க்க	நூல்	

* முன்கூட்டிய வரி வசூலை உள்ளடக்கியது.

** ஒன்றியத்து ஆட்சிநிலவரைகள் பகிர்ந்து கொள்ளும் தொகுப்பு வலை

*** மொத்த நிகர வருமானத்தின் விழுக்காடு பங்கு.

வகுக்கக் கூடிய தொகுப்பு தண்டனைகள் மற்றும் வட்டி ரசீதுகள்.

இரண்டாவது அறிக்கை (1990 - 95): 9-வது FC, மத்திய கலால் வரியில் மாநிலங்களின் பங்கை தக்க வைத்துக் கொண்டது, 45% பங்கிடப்படாத தொகுப்பில், மொத்த தொகையும் பின்வரும் அடிப்படையில் மாநிலங்களுக்கு இடையே பிரிக்கப்படவேண்டும்:

- (i) 1971 மக்கள் தொகை அடிப்படையில் 25%.
- (ii) வருமானம் சரிசெய்யப்பட்ட மொத்த மக்கள்தொகை (IATP) அடிப்படையில் 12.5%. IATP ஐ கணக்கிடுவதற்கு, 1971 ஆம் ஆண்டு முதல் 1984-85 வரை மூன்று ஆண்டுகளாக புதிய தொடர்வரிசைப்படி, மாநிலங்களின் 1971 ஆம் ஆண்டின் மக்கள்தொகை சராசரியான தனிநபர் வருமானத்தின் தலைகீழ் கொண்டிருக்கும். அனைத்து மாநிலங்களின் IATP யின் கூட்டுக்கு அதன் IATP யின் சதவீதத்தினால் ஒரு மாநிலத்தின் பங்கு தீர்மானிக்கப்பட்டது.
- (iii) பின்தங்கிய நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட 12.5%.
- (iv) 1982-83ல் 1984-85ல் மாநிலத்தின் தனிநபர் வருமானம் (புதிய தொடர்), பஞ்சாப் மற்றும் கோவாவிற்கும், பஞ்சாபில் இருந்து அதிகமான தனிநபர் வருமானம் கொண்ட மாநிலங்களிடமிருந்து 33.5% மகாராஷ்டிராவின்) 1971 மக்கள் தொகை பெருகியது.
- (v) மீதமுள்ள 16.5%, அனைத்து மாநிலங்களின் மொத்த பற்றாக்குறைக்கு ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் பற்றாக்குறையின் விகிதாச்சாரத்தின் அடிப்படையில் பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு இடையே பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது. வருமான வரி, கலால் வரிகள் (83.5% பகுதி), கலால் வரி, கூடுதல் வரி, ஆயத்தீர்வை, மற்றும் இரயில்வே பயணிகளின் கட்டணங்கள் மீதான நீக்கறவு வரிக்குப் பதிலாக மானியம் ஆகியவை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதையடுத்து ஒரு மாநிலத்தின் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது.

குறிப்புகள்

கலால் கூடுதல் கடமைகள் [முதல் அறிக்கை (1989 - 90)]. ADE இன் ஒருங்கிணைப்பு ஏசியாவின் அடிப்படை கடமைகளை டிசம்பர் 1985 இன் நீண்ட கால நிதியியல் கொள்கை (LTFP) மீது சுருக்கமாகவும், நிர்வாக ரீதியாகவும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஒரு ஆவணமாக பயன்படுத்தப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், FC, இரகசியப் பிரச்சினையை இரண்டாவது அறிக்கையில் பரிசீலிக்க வேண்டும். மேலும், 1989-90 ஆண்டுகளில், தனிப்பட்ட மாநிலங்களின் பங்குகளை நிர்ணயிக்க 8 வது FC செய்தது, அதே சமயம் 1982-83 முதல் 1984-85 வரையிலான சராசரி தனிநபர் SDP மற்றும் 1971 ஆம் ஆண்டின் மக்கள்தொகை ஆகியவற்றைக் கணக்கிட்டது. யூனியன் பிரதேசங்கள் நிகர வருவாயில் 2.023% ஒதுக்கப்பட்டன. சமநிலையில் உள்ள தனி மாநிலங்களின் பங்குகளை மேலே விளக்கினார்.

இரண்டாவது அறிக்கை (1990-95). அடிப்படை கடமைகளுடன் ADE இன் இணைப்பை பரிந்துரைக்க ஆணைக்குழு முடிவு செய்யவில்லை. கிட்டத்தட்ட அனைத்து மாநிலங்களும் இந்த முன்மொழிவுக்கு கடுமையான ஆட்சேபணைகள் காரணமாக முக்கியமாக செய்யப்பட்டன. இந்த ஆணையம் மேலும் பரிந்துரைத்தது. எந்த ஆண்டிலும், விளம்பர வளமை பாதிப்பு, 10.8% என்ற அளவில் குறைந்திருந்தால், மத்திய அரசு, அதே நேரத்தில் வினியோகிக்க சமமான மானியத்தை வழங்குவதன் மூலம், இந்த குறைபாடுகள் இந்திய அரசால் நல்லதாக இருக்க வேண்டும்.

எந்த உத்தியோகபூர்வ அல்லது அதிகாரப்பூர்வமற்ற ஆதாரத்திலிருந்து நேரடி மற்றும் நம்பகமான நுகர்வுத் தரவின் நிரந்தரமான பற்றாக்குறை கமிஷன் நுகர்வோர் தரவிற்கான இணைப்புகளை நம்பியிருக்க வேண்டும்,

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

குறிப்புகள்

அதாவது (i) SDP மற்றும் (ii) அந்தந்த மாநிலங்களின் மக்கள் தொகை. 1981 முதல் 1984-85 வரையான 1981-83 வரையான காலப்பகுதியில் SDP யும், ADE இன் நிகர வருவாயில் மாநிலங்களின் அந்தந்த பங்குகளை நிர்ணயிப்பதற்காக மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 1981 மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்புடன் இணைந்தது. UT களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பங்கு 1.903% மற்றும் மாநிலங்களின் தனிப்பட்ட பங்குகளை மேற்கூறிய இரண்டு காரணிகளைப் பயன்படுத்தி நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

பத்தாவது FC

இது நிகர வருமானத்தில் 47.5% மாநிலங்களில் பங்குகளை உயர்த்தியது. இந்த 7.5% கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பின்னர் மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட பற்றாக்குறை மாநிலங்களில் மட்டுமே வழங்கப்பட்டது (a) வருமான வரி, (b) UED இன் 40% (c) மசோதாவின் கூடுதலான கடமைகள், மற்றும் (d) ரயில்வே பயணிகள் கட்டணம் மீதான வரிக்கு பதிலாக மானியங்கள். இந்த கூறுகளில் ஒரு தனி மாநிலத்தின் சதவீத பங்கு அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் மொத்த பற்றாக்குறையில் அதன் பற்றாக்குறையின் விகிதத்திற்கு சமமாக இருந்தது.

UED இன் நிகர வருமானத்தில் மீதமுள்ள 40% தொடர்பில், தனிப்பட்ட மாநிலங்களின் பங்குகளை அதே அடிப்படையில் தீர்மானித்து, வருமான வரி விஷயத்தில் அதே சதவிகித பங்குகளை விளைவித்தது.

ADE: மாநிலங்கள் பற்றிய நீண்டகால புகார்களையும் மத்திய அரசு தனது வாக்குறுதிகளை முழுமையாக மதிப்பிட்டுக் கொள்ள தவறியதை 10வது FC குறிப்பிட்டுள்ளது. உதாரணமாக, ADE / UED 1:2 ஆகியவற்றின் ஒப்புதல் விகிதம் மற்றும் ADE (10.80%) ஆகியவற்றின் ஒப்புமை விகிதம் 1989-90ல் மட்டுமே அடையப்பட்டது, அதே நேரத்தில் ADE இன் வட்டி விகிதம் தரகு அறிக்கையை பெறுகிறது. இந்த ஆணையம், ADE யின் விநியோகத்தில் அடுத்தடுத்த FCs கள் கடைப்பிடிக்கும் அளவுகோல்களின் மாற்றங்களைப் பற்றியும், நம்பகமான நுகர்வு தரவுகள் அல்லது இணைப்பு மாறிகள் இல்லாமை பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளது. 1987-88ல் NSSO இன் சமீபத்திய சுற்று கூட தேவையை பூர்த்தி செய்யவில்லை. எனவே, ADE இல் மாநிலத்தின் பங்குகளை, மாநில நெடுஞ்சாலைகளின் அளவுகோல்களைக் கொண்டு வரக்கூடாது என்பதால், சில இணைப்பு மாறிகளின் அடிப்படையில், மாநிலத்தின் பங்குகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும், வரி விதிப்பு மாறிகளின் தேர்வுதான் வரி விதிப்புக்கு உட்பட்ட பொருட்கள் நிறை நுகர்வாக இருந்தது என்ற உண்மையையும் ஆணையிட்டு இருந்தது. தரகு பரிந்துரைக்கப்பட்ட பிறகு 2.203% UT களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு, ADE இன் பிரிவினையற்ற பகுதியிலுள்ள தனி மாநிலங்களின் பங்குகள் பின்வருமாறு தீர்மானிக்கப்படுகிறது:

1. 1991 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 50%.
2. 1987-88, 1988-89, 1989-90 க்கான சராசரி SDP அடிப்படையில் 40%.
3. 1990-91, 1991-92 மற்றும் 1992-93 ஆண்டுகளில் விற்பனை வரிகளின் சராசரி சேகரிப்பு அடிப்படையில் (10%).

ஒவ்வொரு FC க்கும் முன் உள்ள, பத்தாவது FC, வீட்டு மற்றும் வீட்டு உபயோக மற்ற துறைகளின் உரிய நுகர்வு தரவுகளை சேகரித்து பராமரிக்கவும் மத்திய அரசை வலியுறுத்தியது.

பதினோராவது FC

வருமான வரியினை பகிரந்துக் கொள்ளும் பிரிவில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, மத்திய அரசின் ஆயத்தீர்வை வரிகள், மொத்த வரி விதிப்பு தொகுப்பிலிருந்து ஒரு பகுதியாகிவிட்டது. ஆகையால், ரூனாடு யின் தனித்தனி பகிர்வுக்கு ஆணைக்குழு பரிந்துரைக்கவில்லை.

மேலும், ADE முழுமையாக மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்படவில்லை, அவர்கள் மாநிலங்களுடன் பகிரந்து கொள்ள முடிந்தது. எனவே, இந்த ஆணையம் மேலும் 1.5% அனைத்து பங்குதாரர்களும் மத்திய வரிகள் மற்றும் கடமைகளை மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்துள்ளது, இதன் மூலம் அனைத்து பங்குதாரர்களும் மத்திய வரிகள் மற்றும் கடமைகளின் நிகர வருவாயாக மொத்தம் 29.5% ஆக கொண்டு வரப்பட வேண்டும். மாநிலங்களில் 1.5% இடையிலான பரஸ்பர விநியோகம் 28% பங்களிப்புடன் அதே முறையில் செய்யப்பட்டது. மேலும், சர்க்கரை, ஜவுளி மற்றும் புகையிலை மீதான விற்பனை வரி வசூலித்து, சேகரித்தது என்றால், இந்த 1.5% இலிருந்து எந்த பங்கையும் பெற முடியாது.

பன்னிரண்டாவது FC

மாநிலங்களுக்கு 30.5 விழுக்காடு மத்திய அரசிடம் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று ஆணையம் ஒப்புக் கொண்டது, அதன் மதிப்பீட்டில் ADE 1 சதவிகிதத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. இதன்படி, மாநிலங்கள் விற்பனை வரி அல்லது வரியை விதிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டன. ஆனால், அவற்றின் பங்கு 30.5% லிருந்து 29.5% ஆக குறைக்கப்படும்.

பதின்மூன்றாம் FC

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, 1 மார்ச் 2006 முதல் அனைத்து பொருட்களிலிருந்தும் யூனாடு அகற்றப்பட்டு விட்டது, மேலும் இந்த காரணிக்கு இடமளிக்க சர்க்கரை மற்றும் புகையிலை பொருட்கள் மீதான அடிப்படை கடமைகளை மையம் மாற்றியுள்ளது. மேலும், அடிப்படை ஆயத்தீர்வை வரிகள் மாநிலங்களோடு பங்குதாரராகவே இருந்து வந்தன. அதன்படி, இந்த ஆணையம் மாநில அரசுகளின் பங்கினை, 32% கலால் வரிகளின் கணக்கில் கூடுதல் மாற்றம் ஏதுமின்றி, அதன் நிகர வருவாயைப் பெற்று வைத்துள்ளது.

C. சொத்து வரிகள்

சொத்து வரிகள் 1957 இல் உருவானது மற்றும் 198-86 வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் அகற்றப்பட்டன. மேலும், சில மாநிலங்களில், விவசாய நிலங்களின் மீதான சொத்துக் கடனும் இந்திய அரசால் விதிக்கப்பட்டு வசூலிக்கப்பட்டது. இத்தகைய நிகர வருவாய், இந்த வரி வசூலாகும் மாநிலங்களுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டது.

குறிப்புகள்

1974 – 79 ஆம் ஆண்டில், ஆறாவது FC இன் பரிந்துரைகளின்படி, சொத்து வரியின் நிகர வருமானம் கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி மாநிலங்களிடையே பகிரந்தளிக்கப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

- (i) 2.5% நிகர வருமானங்களை மத்திய அரசு யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு கொண்டு சென்று விட்டது.
- (ii) இந்த ஆண்டில் 97.5% கணக்கிடப்பட்ட அசையும் மற்றும் அசையா சொத்துகளின் மொத்த மதிப்புகளின் விகிதத்தில் இரண்டு பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டது
  - (a) ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உள்ள அசையாச் சொத்துக்கள் மொத்த மதிப்பின் விகிதத்தில் மாநிலங்களுக்கு இடையில் அசாதாரண சொத்துக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பங்கை அந்த ஆண்டில் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது
  - (b) அசையாச் சொத்துகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பங்கை அந்தந்த மாநிலங்களின் விகிதத்தில் மாநிலங்களுக்குள் விநியோகிக்கப்பட்டது.

ஏழாவது ஆணைக்குழு, அசையும் மற்றும் அசையா ஆதனங்களின் தீர்வைப் பெறுமதியில் உள்ள வேறுபாட்டைக் கொண்டு, ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் சொத்து வரி என்பது சொத்தின் மொத்த மதிப்புக்கு ஏற்ப தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்துள்ளது (வேளாண் நிலம்) ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அந்த ஆண்டு மதிப்பீட்டுக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. வெளிநாடுகளில் அமைந்துள்ள சொத்துக்கள் மதிப்பீட்டுக்கு கொண்டு வரப்பட்ட நிலையில், அந்த மாநிலத்தில் அமைக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும். ஏழாவது ஆணையம் பரிந்துரைத்த ஏற்பாட்டை தொடர வேண்டும் என எட்டாவது FC பரிந்துரை செய்தது.

1985-86 க்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இந்த கடமை ரத்து செய்யப்பட்டது. 1989-90 வரவு செலவுத் திட்டம் பரம்பரை மூலம் செல்வத்தை மாற்றுவதற்கு வரி விதித்தது, ஆனால் இந்த வரி மாநிலங்களுடன் பகிரந்து கொள்ளப்படவில்லை.

அட்டவணை 11.2 மத்திய கலால் வரிகளை நிகர வசூல் செய்தல்

நிதிக் குழு	பொருள்களின் எண்ணிக்கை	பகுக்கக் கூடிய தொகுப்பில் மாநிலங்களின் % வயது பங்கு	மாநிலங்களுக்கிடையில் (3) பிளவு % வயது எடைகள்		
			மக்கள் தொகை	பொருளாதார பின்னோக்கி	சரிசெய்தல்
1	2	3	4	5	6
I	3	40	100		
II	8	25	90		
III	35	20	விதி	இல்லை	வெளிப்படுத்தியது
IV	அனைத்து பொருட்கள் *	20	80	20	
V	அனைத்து பொருட்கள் **	20	80	20 ¹	
VI	அனைத்து பொருட்கள் ***	20	75	25 ²	
VII	அனைத்து பொருட்கள் ****	40	3		
VIII		45	See	text	
IX		45	See	text	
இரண்டு அறிக்கைகள்					
X		47.5	See	text	

- * கட்டுப்பாட்டு, சிறப்பு மற்றும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட சீட்டுகளை தவிர்த்து, எதிர்காலத்தில் இது விதிக்கப்படும்.
- ** 1972-73 மற்றும் 1973 ஆம் ஆண்டிற்கான சிறப்பு கடமைகள் உட்பட, கட்டுப்பாட்டு கடமைகளையும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது.
- *** 1976-77 முதல் துணைப்பணிகளை உள்ளடக்கிய அனைத்து பொருட்களும் (இது 1973-74 முதல் ஒழுங்குமுறை கடமைகளை மாற்றியது).
- **** அந்த மாநிலத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டிய ஒரு மாநிலத்திற்கு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் முழு கடமையும். மற்ற அனைத்து அடிப்படை கடமைகளும் பகிரப்பட வேண்டும்.

¹ ஏழு கூறுகளை உள்ளடக்கிய பொருளாதார பின்தங்கிய நிலை 1 குறியீட்டெண். இந்த 20% மாநிலங்களில் தேசிய சராசரியை விட ஒரு தனிநபர் வருமானம் மற்றும் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் தேசிய சராசரியை விட ஒரு தனிநபர் வருமானம் கொண்ட மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும்.

² ஒரு மாநிலத்தின் பொருளாதார பின்தங்கிய நிலை அதன் தனிநபர் வருமானம் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

³ சமமான எடைகள் (i) மக்கள் தொகை, (ii) தனிநபர் வருடாந்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் தலைகீழ். (iii) மாநில மக்களில் ஏழைகளின் சதவீதம். (iv) ஆணைக்குழுவினால் தயாரிக்கப்பட்ட வருவாய் சமநிலைக்கு ஒரு சூத்திரம்.

குறிப்புகள்

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

அட்டவணை 11.3 மாநிலங்களிடையே ஆயத்தீர்வை கூடுதல் கடமைகள் வழங்குதல்

குறிப்புகள்

நிதிக் குழு	பாக்கு (%)	ஜி & கே (%)	உத்தரவாதமளிக்கப்பட்ட தொகை	சமநிலைப் பிரிவுக்கான அடிப்படை
II	1	1.25	ஆம்	மக்கள் தொகை பொறுத்து திருத்தப்பட்ட நுகர்வு
III	1	1.5	ஆம்	மக்கள்தொகை காரணி மூலம் விற்பனை வரி வருவாய் சதவீதம் அதிகரிப்பு
IV	1	1.5	ஆம்	ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் விற்பனை வரி வருவாய் சதவீதம் அனைத்து மாநிலங்கள் மொத்த விற்பனை வரி வருவாய் உணர்ந்தது.
V	2.5	0.83 0.09*	இல்லை	சமமான அளவு: மக்கள் தொகையில் மற்றும் விற்பனை வரி வசூல்
VI	1.41	-	இல்லை	(i) மக்கள் தொகை, (ii) மாநில உள்நாட்டு தற்போதைய விலையில் தயாரிப்பு மற்றும் (iii) உற்பத்தி
VII	3.271 சர்க்கரைக்காக 2.192 ஒவ்வொருவருக்கும் மற்றும் புகையிலை, சர்க்கரைக்கு இல்லை	-	இல்லை	3 ஆண்டுகளில் சராசரியான துறப்புகள் 1974.77: ஜவளி மற்றும் புகையிலைக்காக சராசரி எஸ்டிபி மற்றும் சராசரியாக மக்கள் தொகையில்.
VIII	2.391	-	இல்லை	1971 மக்கள் தொகைக்கு சமமான எடை மற்றும் சராசரி மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி
IX (First Report)	2.023	-	இல்லை	SOP மற்றும் 1971 மக்கள் தொகை
IX (Second Report)	1.903	-	இல்லை	SOP மற்றும் 1981 மக்கள் தொகை
X	2.203	-	இல்லை	1991 மக்களுக்கு 60%: 40% க்கு 1987 ல் சராசரி SOP - 90, 10% க்கு சராசரி விற்பனை வரி மற்றும் மாநிலங்களுக்கிடையேயான விற்பனை வரி வசூல், 1990 - 93.

*நாகாலாந்திற்கு

13வது நிதிக் குழுவின் மூலம் டூள க்கான மானியங்கள்

FC-XIII ஆல் வழங்கப்பட்ட டூள க்கான மானியங்கள், அடிப்படைப் பகுப்பாய்வு மற்றும் செயல்திறன் அடிப்படையிலான கூறு என இரண்டு கூறுகளாக இருந்தன. அடிப்படை மானியம் முந்தைய ஆண்டு வகுக்கக் கூடிய தொகுப்பில் 1.50% க்கு சமமானது. அனைத்து மாநிலங்களும் இந்த உதவித்தொகையை ஐந்தாண்டுகள் அனைவருக்கும் உரித்தாக்குகிறது. மேலும், 2011-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப் பட்ட FC-XIII-க்கு வழங்கப்பட்ட செயல்திறன் மானியம், முந்தைய ஆண்டின் பகுக்கக் கூடிய தொகுப்பில் 0.5% ஆகவும், அதன் பிறகு 1% ஆக அதிகரிக்கக் கூடியது. இந்த மாநிலங்கள் மட்டுமே செயல்திறன் மானியங்களைப் பெற உரிமை பெற்றன. மேலும் இந்த இரண்டு விருதுகளின் மொத்த பரிசுத் காலம் ரூ. 56,335 கோடி ஆகும். ரூ. 29,826 கோடி மற்றும் ரூ. 86,161 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மக்கள் தொகை புள்ளிவிவரங்களைப் பயன்படுத்தி, RPI கள் இந்த மானியங்களில் 73.18% ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டன, ரூ. 63,611 கோடி சமநிலை (26.82%). தனிப்பட்ட உள்ளூர் நிறுவனங்களுக்கு இடையிலான இந்த மானியங்களின் பிரிவு, அதனுடன் இணைந்த அட்டவணையில் காட்டப்பட்ட அடிப்படை மற்றும் எடைகளின் அடிப்படையிலானது ஆகும்.

அட்டவணை 11.4 FC-XIII மூலம் றுள க்கான மானியத்திற்கு
அளவுகோல்களை ஒதுக்குவதற்கு குறிக்கப்பட்ட எடைகள்

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி
உறவுகள்

அளவுகோல்	எடை ஒதுக்கீடு	(%)
	PRIs	ULBs
மக்கள் தொகை	50	50
பகுதி	10	10
ஒரு தனி நபர் துறைவாரியான வருவாய்	10	20
அதிகாரப் பகிர்வு அட்டவணை	15	15
மக்கள் தொகையில் ஆதிதிராவிடர்/ பழங்குடியினர் விகிதாச்சாரம்	10	-
FC உள்ளூர் உடல் பயன்பாட்டு குறியீட்டு	5	5
மொத்தம்	100	100

குறிப்புகள்

மேலும், வரி விலக்களிக்கப்பட்ட மாநிலங்கள் மற்றும் பகுதிகளுக்கு (FC-XIII) தலா ஒரு தனி நபர் வீதம், ரூ. 1,357 கோடி பொது அடிப்படை மானியமாக ரூ. 798 கோடி மற்றும் செயல்பாட்டு மானியமாக ரூ. 559 கோடி வழங்கவும் வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த மானியங்கள், அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அளவுகோல்கள் மற்றும் எடைகளின் அடிப்படையில் தனித்தனி LBS களுக்கு இடையே பிரிக்கப்பட்டன.

FC-XIII மூலம் வழங்கப்படும் மொத்த மானியங்கள் ரூ. 87,519 கோடி ஆகும்.

11.3.4 14 வது நிதி ஆணையம் அமைத்தல்

14 ஆவது நிதிக் குழு, முன்னாள் ரிசர்வ் வங்கியின் ஆளுநர் டாக்டர் ஓய். வி. ரெட்டி தலைமையில் 2 ஜனவரி 2013 அன்று அமைக்கப்பட்டது. இதர உறுப்பினர்கள் ஆணைக்குழு: (i) பேராசிரியர் அபிஜித் சென், (ii) Ms சுஷ்மா நாத் (iii) டாக்டர் M. கோவிந்தன் ராவ் (iv) டாக்டர் சுதிபோ முண்டே.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பரந்த விதிமுறைகள் மற்றும் பரிந்துரைகள் செய்ய 14 வது நிதி ஆணையம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியவைகள் பின்வருமாறு:

- (i) அரசியலமைப்பின் அத்தியாயம் I பாகம் XII இன் கீழும், அத்தகைய வருமானம் சம்பந்தப்பட்ட பங்குகளின் மாநிலங்களுக்கிடையிலான ஒதுக்கீட்டிற்கும் இடையில் இருக்கும், அல்லது இருக்கக்கூடிய வரிகளின் நிகர வருவாயின் யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான விநியோகத்தை குறிக்கிறது
- (ii) இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து மாநில வருவாய்களின் மானியங்கள் மற்றும் உதவித் தொகைகள் ஆகியவற்றை நிர்வகிக்கும் கொள்கைகள் மற்றும் மானிய உதவித் திட்டத்தின் மூலம் உதவி தேவைப்படும் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படுகிற தொகை அரசியலமைப்பின் பிரிவு 275 ன் கீழ் அவர்களின் வருவாய்கள் மற்றவற்றுக்கானவை அந்தக் கட்டுரையில் (1)

குறிப்புகள்

பிரிவில் குறிப்பிட்டுள்ளது, மற்றும்

(iii) அரசின் நிதி குழு அளித்த பரிந்துரையின் அடிப்படையில் மாநிலத்தில் பஞ்சாயத்து மற்றும் நகராட்சி வளங்களின் ஆதாரங்களை இணைப்பதற்கு ஒரு மாநிலத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிதியத்தை அதிகரிக்க தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

2. தொழிற்சங்கம் மற்றும் மாநிலங்களின் நிதி, பற்றாக்குறை மற்றும் கடன் அளவுகளை மதிப்பாய்வு செய்ய ஆணையம் உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. தற்போது நடைமுறையில் உள்ள குசுடீஆயுள் களை திருத்தும் பரிந்துரைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு நிலையான மற்றும் நிலையான நிதியச் சூழலுடன் சமநிலையான வளர்ச்சியைக் கொண்டுவருவதற்கான நடவடிக்கைகளை இது பரிந்துரைக்கிறது. குசுடீஆயுள் களில் நியமிக்கப்பட்ட கடமைகளை கவனிப்பதற்காக மாநிலங்களுக்கு சலுகைகள் மற்றும் ஊக்கத்தொகைகளைப் பரிசீலிக்கவும் பரிந்துரைக்கவும் ஆணையம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

3. பரிந்துரைகளை அளிக்கும் போது, பிற நாடுகளுக்கிடையேயான ஆணையம் பரிசீலிக்க வேண்டியது அவசியம்:

i. மத்திய அரசின் வளங்களும், மத்திய அரசின் வளங்கள் குறித்த கோரிக்கைகளும் மாநில அரசுகளின் வளங்கள் மற்றும் பல்வேறு தலைவர்களின் கீழ் உள்ள வளங்கள் மீதான கோரிக்கைகள், கடனில் உள்ள வளங்கள் மீதான கடன் அளவுகள் பாதிக்கப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தின.

ii. அனைத்து மாநிலங்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கங்களின் வருவாய் கணக்கில் ரசீதுகள் மற்றும் செலவினங்களை சமநிலைப்படுத்தாமல், மூலதன முதலீட்டிற்கான உபரிக்களை உருவாக்குவதன் மட்டும் நோக்கம் அல்ல ஒவ்வொரு மாநில அரசும், மத்திய அரசின் வரிவிதிப்பு முயற்சிகளும், கூடுதல் வளங்களைத் திரட்டும் ஆற்றலும் கொண்டிருப்பவையாக இருத்தல் வேண்டும்

iii. நிலையான மற்றும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சிக்கு மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு இடையில் மானியங்கள் சமமான பகிர்வுக்கு தேவைப்படும் மானியங்களின் அளவினைக் குறிக்கிறது.

iv. 31 மார்ச் 2015 ஆம் ஆண்டுக்குள் நிறைவு செய்யப்பட திட்டமிடல் திட்டங்கள் மற்றும் மூலதனச் சொத்துக்கள் பராமரிப்பு மற்றும் பராமரிப்பு அல்லாத செலவினமற்ற செலவினங்களுக்கான செலவினம் மற்றும் குறிப்பிட்ட அளவுகளை நிர்வகிப்பதற்கு பரிந்துரைக்கப்படும் வழிமுறைகள் மூலதனச் சொத்துக்கள் மற்றும் அத்தகைய செலவினங்களை கண்காணிக்கும் முறை ஆகியவை ஆகும்.

v. பொது பயன்பாட்டு சேவைகளின் விலை நிர்ணயம், குடிநீர், பாசனம், மின்சாரம் மற்றும் பொதுப் போக்குவரத்து போன்ற கொள்கை ஏற்றத்தாழ்வுகள் சட்டரீதியான விதிமுறைகளின்

மூலம் நிர்ணயித்தல் வேண்டும்.

- vi. பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் போட்டித்தன்மையும் சந்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டது
  - vii. பட்டியல் மற்றும் முதலீடு செய்தல்
  - viii. முன்னுரிமை அல்லாத நிறுவனங்களைத் துண்டித்தல்
  - ix. சூழலியல், சுற்றுச் சூழல் மற்றும் காலநிலை மேலாண்மையை சமன்படுத்த வேண்டியதன் அவசியம் நீடித்த பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் சீரான மாற்றம் மற்றும் மத்திய, மாநில நிதிகளின் மீதான உத்தேச சரக்கு மற்றும் சேவை வரியின் தாக்கம் மற்றும் வருவாய் இழப்பு ஏற்பட்டால் இழப்பீடு கோரும் வழிமுறை கொண்டிருக்கும்.
4. பொதுமக்களின் புள்ளிவிவரங்கள் பொதுவாக 1971 ஆம் ஆண்டைப் பொறுத்தவரை, குழு பொதுமக்களுக்கு வரி செலுத்துதல் மற்றும் கடமைகள் மற்றும் மானிய உதவித் தொகையை நிர்ணயிக்கும் ஒரு காரணியாகும் இருப்பினும், 1971 க்குப் பிறகு நடைபெறும் மக்கள்தொகை மாற்றங்களை குழு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.
  5. வரவு செலவு திட்டம் மற்றும் கணக்கியல் தரநிலைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் உள்ளிட்ட தற்போதைய பொது செலவின மேலாண்மை அமைப்புகளை ஆணையம் மதிப்பாய்வு செய்ய வேண்டும் மேலும் ரசீதுகள் மற்றும் செலவின வகைப்படுத்தலின் தற்போதைய அமைப்பு ஒதுக்கீடுகளை இணைத்தல் வெளியீடுகள் மற்றும் முடிவுகள் ஆகியவைகள் நாட்டிற்குள் மற்றும் சர்வதேச அளவில் சிறந்த நடைமுறைகள் நடைபெற அதற்கான பொருத்தமான பரிந்துரைகள் செய்ய வேண்டும்.
  6. பேரிடர் முகாமைத்துவச் சட்டத்தின் 2005 ஆம் ஆண்டின் 53 (2005 ஆம் ஆண்டின் 53 ஆம் ஆண்டின் கீழ் நிர்மாணிக்கப்பட்ட நிதிகள் தொடர்பாக) பேரிடர் முகாமைத்துவத்தின் நிதியுதவி தொடர்பாக தற்போதைய ஏற்பாடுகளை மீளாய்வு செய்தல் மற்றும் அதற்கான பொருத்தமான பரிந்துரைகள் ஒன்றை உருவாக்குதல் வேண்டும்.
  7. குழுவானது அதன் கண்டுபிடிப்பிற்கு வந்துள்ள அடிப்படையை சுட்டிக்காட்டி, ரசீதுகள் மற்றும் செலவினங்களை மாநில வாரியாக மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும்.

பதினான்காவது நிதிக் குழு தனது அறிக்கையை டிசம்பர் 2014ல் சமர்ப்பித்தது. பத்திரிகைத் தகவல் பணியகத்தின் ஒரு சில முக்கிய பரிந்துரைகள் பின்வருமாறு:

- செங்குத்து விநியோகம் குறித்து FFC பெரும்பான்மை பரிந்துரைத்தது, யூனியன் வரி வருவாய் நிகர வருவாயில் பங்குகளின் பங்கு 42% ஆகும்.
- மாநிலங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் FFC திட்டம் மற்றும் திட்டமற்ற தன்மை வேறுபாட்டை புறக்கணித்துள்ளது அது வரிகளை பிரித்தெடுக்கும் குழுவின் மேம்பட்ட அதிகாரத்தை ஒரு 'வரி

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

செலுத்துதலுக்கு மானியங்களிலிருந்து இடமாற்றங்களில் மாற்றத்தக்க மாற்றம்' என்று காண்கிறது.

- 2011 மக்கள் தொகை புள்ளி விபரங்களைப் பயன்படுத்தி 90% மற்றும் அதன் எடையுடன் கூடிய பரப்பளவு கொண்ட உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு மாநில அரசின் மானியம் 10 சதம்.வழங்க பரிந்துரை செய்துள்ளது. மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் மானியங்கள் இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டு, முறையாக அமைக்கப்படும் கிராம ஊராட்சிகளுக்கு மானியம் வழங்கவும், மேலும் ஊரக மற்றும் நகர்ப்புற மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில், முறையாக அமைக்கப்படும் நகராட்சி அமைப்புகளுக்கும் மானியம் அளிக்கப்படும்.
- SDRF இன் கீழ் கிடைக்கும் நிதிகளின் 10 சதவிகிதம் வரை, மாநிலங்கள் அதன் உள்ளூர் சூழலில் உள்ள பேரழிவுகள் எனக் கருதப்படும் மாநிலங்கள் மற்றும் உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சகத்தின் பேரழிவு அறிவிப்பு பட்டியலில் இல்லை என்று FFC பரிந்துரைத்துள்ளது.
- மாநிலங்களுக்கு மானியங்களை கணக்கிடும் போது, அவர்கள் முந்தைய நிதி குழுக்களை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, திட்டம் மற்றும் திட்டம் சாராத மாநிலங்களுக்கு இடையே வேறுபாட்டை காட்டாமல், ஒரு மாநிலத்தின் ஒட்டுமொத்த வருவாய் செலவினத்தை கருத்தில் கொண்டு, அதை கணிசமாக விட்டுவிட்டனர்.
- மேலும், செங்குத்து, மற்றும் கிடைமட்ட அதிகாரப் பகிர்வு மற்றும் மானியங்கள் தொடர்பான பரிந்துரைகளுடன், FFC வேறு சில பரிந்துரைகளை அளித்துள்ளது.
- இவை கூட்டுறவு கூட்டாட்சி, சரக்கு மற்றும் சேவை வரி, நிதிய ஒருங்கிணைப்பு சாலை வரைபடம், பொதுப் பயன்பாடுகள் மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் விலை நிர்ணயித்தல் ஆகியவற்றை தொடர்புடையவையாகும்.

மத்திய அரசின் ஆதரவில் இருந்து 8 CSS மட்டுமே இந்த பரிந்துரைகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. பேரழிவு நிவாரணம் தொடர்பான பரிந்துரையின் கருத்துபடி, மாநிலங்களின் சதவீத பங்களிப்பு தொடர்ந்து இருக்கும் என அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது, மேலும் தற்போது இருக்கும் அமைப்பில் உள்ளதைப் போலவே, ஓட்டங்களும் ஒரே வரிசையில் இருக்கும் அத்துடன் GST ஆனது FFC இன் பரிந்துரையின் பேரில்தான் நிவாரண நிதிப்பீட்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என நிதி ஆணையம் பரிந்துரைத்தது.

XV நிதி குழு

2017 ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 15 ஆம் தேதி நிதி ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த ஆணையம் ஏப்ரல் 1 2020 அன்று வெளியிட்ட ஐந்தாண்டுகளுக்கு பரிந்துரைகள் செய்யும். இந்த ஆணைக்குழு திரு. முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மற்றும் இந்திய அரசாங்கத்தின் முன்னாள் செயலாளர் என்.கே.சிங் அவர்களால் நடத்தப்படும். இந்திய அரசின் முன்னாள் செயலாளர் ஸ்ரீ ஷக்திகந்தா தாஸ் மற்றும் ஜார்ஜ்லவுன் பல்கலைக்கழக இணை பேராசிரியர் டாக்டர் அனூப் சிங் ஆகியோர் ஆணையத்தின் உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும்.

டாக்டர் அஷோக் லாஹிரி, தலைவர் (நிர்வாகி, பகுதி நேரம்), பந்தன் வங்கி மற்றும் டாக்டர் ரமேஷ் சந்த், NITI அயோக் உறுப்பினர் ஆகியோர் ஆணையத்தின் பகுதி நேர உறுப்பினர்கள் ஆவார். அர்விந்த் மெஹ்தா ஆணைக்குழுவின் செயலாளர் ஆவார்.

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

6. நிதி ஆணையத்தின் பங்கு என்ன?
7. முதல் நிதிக் குழு எப்போது அமைக்கப்பட்டது?
8. மத்திய, மாநில அரசுகளின் வரி பகிர்வு எப்போது ஒரு அடிப்படை மாற்றத்திற்கு உட்படுத்தப் படுகிறது?
9. 14வது நிதிக் குழு அமைக்கப்பட்டது எப்போது?

குறிப்புகள்

11.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. மாநில செலவினுக்கான அதிக பொறுப்பு இருப்பதால், அரசியலமைப்பின் மூலம் மத்திய அரசு அரசுக்கு வளங்களை மாற்ற வேண்டும். இந்த இடமாற்றங்களின் நோக்கம், மாநிலங்கள் தங்களைத் தாங்களே உயர்த்தும் ஆதாரங்கள் மற்றும் அவர்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசுக்கு தேவையான ஆதாரங்களுக்கிடையேயுள்ள இடைவெளியை இணைப்பது ஆகும்.
2. தற்போதைய இலக்கியத்தின் அடிப்படையில், அரசாங்க நிதி வழங்கல் விநியோகம் இரண்டு முக்கிய நோக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது என்று கூறலாம்: நிதி இடைவெளி மற்றும் சமநிலைப்படுத்தும் உள் மாநில திறன்கள் ஆகியவை ஆகும்.
3. குழு நிதிகளின் பரிமாற்றத்தில் கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது: (i) ஒன்றியத்தின் அடிப்படையிலான ஒட்டுமொத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை மதிப்பீடு செய்தல் மற்றும் மாநிலத்தின் மொத்த ஆதார தேவை, (ii) மாநிலங்களை மதிப்பீடு செய்தல், தற்போதைய வருவாய் மற்றும் திட்டமற்ற செலவினங்கள், (iii) மாநிலங்களுக்குச் சென்று, மாநிலங்களில் இந்தத் தொகையை விநியோகிக்கும் மத்திய வரியிலிருந்து வருமான விகிதத்தை மதிப்பீடு செய்தல் மற்றும் (iv) வருவாய் மற்றும் நடப்பு செலவினத்திற்கான செலவினங்களுக்கு இடையில் உள்ள எந்தவொரு இடைவெளிகளையும் இணைக்க மானிய உதவிகளைப் பெறுதல் போன்றவைகளைக்குறிக்கும்.
4. வடக்கு, வட கிழக்கு இந்தியாவின் 11 மலைப்பாங்கான மாநிலங்கள் அனைத்தும் இணைந்தது சிறப்பு வகை மாநிலமாகும்.
5. இந்தியாவின் மத்திய நிதி அமைப்பு பின்வரும் மூன்று முக்கியமான சிக்கல்களால் கடுமையாக விமர்சித்துள்ளது:
  - மத்திய அரசு கலைக்கக் கூடிய நிதி ஒதுக்கீட்டுக்கு மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட சுயாட்சி இல்லை.
  - நிதி ஒதுக்கீடு என்பது தகுதியின் அடிப்படையில் அல்லாமல் தேவைக்கேற்ப தேவைப்படுகிறது.
  - நிதி ஒதுக்கீடு என்பது அரசியல் கருவியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

6. நிதி ஆணையம் என்பது ஆலோசனை வழங்கும் அமைப்பாக உள்ளது. மத்திய அரசு மற்றும் மாநில அரசுகளின் நிதி நிலைமையை ஆய்வு செய்து, மாற்றப்பட்ட ஆதாரங்களில் மாநிலங்களின் தனிப்பட்ட பங்குகளை நிர்ணயித்தல் மற்றும் பல தொடர்புடைய சிக்கல்களை குறிப்புரை (ToR) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.
7. முதல் நிதிக் குழு 1951 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 22 ஆம் தேதி தொடங்கப்பட்டது, மற்றும் டிசம்பர் 1952 இறுதியில் அதன் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.
8. அரசியலமைப்பு (80 வது திருத்தம்) சட்டம் 2000, மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கிடையேயான வரி வருவாயினை பகிர்வதில் அடிப்படை மாற்றத்தை கொண்டு வந்தது. 80 வது திருத்தம் முன்னதாக, மையங்களுக்கு இடையில் மட்டுமே வரிகளை பகிர்ந்துகொண்டது, சர்க்கரை, புகையிலை மற்றும் ஜவுளி மீதான வருமான வரிக்குப் பதிலாக, வருமான வரி மத்திய மசோதா கடமைகள் மற்றும் மசோதாவின் கூடுதலான கடன்கள் ஆகியவைகளையும் குறிப்பிடுகிறது.
9. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் கவர்னர் டாக்டர் ஓ. வி. ரெட்டி தலைமையில் 14ஆவது நிதிக் குழு 2 ஜனவரி 2013 அன்று அமைக்கப்பட்டது. குழுவின் மற்ற உறுப்பினர்கள்: (i) பேராசிரியர் அபிஜித் சென், (ii) திருமதி சுஷ்மாநாத் (iii) டாக்டர் எம். ஜோவிந்தா ராவ் (iv) டாக்டர் சுதிபோ முண்டே.

11.5 சுருக்கம்

- மாநில அரசுகளும், மத்திய அரசும், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி, வருவாயை அதிகரிப்பதற்காக, அவற்றுக்கே உரிய அதிகாரங்கள் வழங்கியுள்ளன. மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே வரிவிதிப்பில் ஒரு செங்குத்து ஏற்றத்தாழ்வு உள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.
- அரசாங்கத்தின் ஒரு சமமான மத்திய அமைப்பின் சமச்சீரற்ற தன்மை, நான்கு வெவ்வேறு வழித்தடங்களைக் கொண்டுள்ளன. முக்கியமாக ஒதுக்கீடு செய்வதற்காக இரண்டு குழுக்கள் உள்ளன. இவை நிதி ஆணையம் மற்றும் திட்டமிடல் குழு ஆகும்.
- இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததிலிருந்து, இந்தியாவின் நிதிப் பிணைப்புகள் பெரும்பாலும் மாற்றப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. மத்திய, மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையேயான விவாதமும், போராட்டமும் பல ஆண்டுகளாக தீவிரமடைந்து வருகிறது.
- திட்டமிடல் குழுவின் பங்கு எவ்வளவு பொருத்தமானதா என்பதைப் பற்றி மீண்டும் கொள்கை ரீதியாகவும், வல்லுநர்களிடமும் கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. திட்டக் குழுவின் கடமைகளை நிறைவேற்றும் மற்றும் பிற குழுக்கள் உள்ளன, எனவே திட்ட ஆணையம் தொடர்கிறது என்பதற்கு இது தேவையற்றது என்று நம்புகிறார்கள்.
- சட்டப்பிரிவு 280 ன் கீழ், ஒரு நிதி ஆணையம் அரசியலமைப்பின் துவக்கத்தின் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் அமைக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு

ஐந்தாண்டு அல்லது அதற்கும் முந்தைய ஆண்டுகளுக்குள் அமைக்கப்பட்டது. 1951 ஆம் ஆண்டின் நிதி குழு (இதர ஏற்பாடுகள்) சட்டத்தால் அதன் பணி மேலும் மேலும் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

- பல்வேறு அடுக்குகளுக்கு இடையே தேசிய வளங்களை சரியான முறையில் பகிர்ந்தளித்தல் மற்றும் அவற்றின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப, FC நிறுவனம் மிகவும் தேவையான நெகிழ்வுத்தன்மையை அளிக்கிறது. வளங்களை நிரந்தரமாக விநியோகிப்பதில்லை, மாறாக மாறக்கூடிய சூழ்நிலைகளின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாது, குறிப்பாக, நமது வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரம் பல திசை வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கிறது.
- மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் வரி பங்கீடு 2000 மற்றும் 88வது தேதிகளில் அரசியலமைப்பு (80 வது திருத்தம்) கொண்டு அடிப்படை மாற்றத்தை கொண்டு வந்தது. இது 2004 ல் இயற்றப்பட்ட 2003 திருத்தம் ஆகும். இந்த மசோதாவின்படி, மத்திய அரசு சேவை வரியை வசூலிப்பது, மத்திய, மாநில அரசுகள் இந்த நோக்கத்திற்காக இயற்றப்பட்ட சட்டங்களின்படி, அதன் சேகரிப்பு மற்றும் ஒதுக்கீடு செய்வது தொடர்பானதைக் குறிக்கிறது.
- 2000 (80வது திருத்தச்) சட்டம், மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கிடையேயான வரி வருவாயினை பகிர்வதில் அடிப்படையான மாற்றத்தை கொண்டு வந்தது. 80 வது திருத்தத்திற்கு முன்பு மத்திய, மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட வரிகள் மட்டுமே வருமான வரி, மத்திய கலால் வரிகள், சர்க்கரை, புகையிலை மற்றும் ஜவுளிகள் மீதான விற்பனை வரிக்கு பதிலாக கலால் வரி மற்றும் கூடுதல் தீர்வைகள் ஆகும். இந்த வரிகளை பகிர்ந்துக் கொள்வது தொடர்பான பரிந்துரைகள், ஒரு வரியில் இருந்து மற்றொரு வரியிலிருந்து வேறுபடலாம் என்பதும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.
- 80 வது திருத்தத்திற்கு முன் வருமான வரி என்பது 270 ல் உள்ள மாநிலங்களோடு கட்டாயம் பகிரப்பட்ட வரி மட்டுமே. ஆனால், மாநகராட்சி வரி விதிப்பு (நிறுவனங்களின் வருமானம் மீதான வரி) மற்றும் வருமான வரி, மாநகராட்சி வரி அல்லது வேறு எந்த வரி மீதான எந்த தொழிற்சங்கத்தின் மீதான குற்றச்சாட்டும் குறிப்பாக தடை செய்யப்பட்டது.
- இந்த மத்திய அரசு, ஏறத்தாழ ஒவ்வொரு வரவு செலவு திட்டத்திலோ, (அல்லது ஏற்கனவே உள்ள), ஏற்கத்தக்க புதிய கடமைகளுக்கு பதிலாக, வரி விதிப்பதை பின்பற்றுகிறது. எனவே, நான்காவது FC தற்போதுள்ள அனைத்து கடமைகளையும் பகிர்ந்து கொள்ள பரிந்துரை செய்தது மட்டுமல்லாமல், பின்னர் திணிக்கப்பட வேண்டிய பணிகளையும் பரிந்துரைக்கவில்லை.
- மாநிலங்களின் பங்கை உயர்த்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நிராகரித்த ஐந்தாவது FC தங்கள் பங்கை 20% வரை தக்கவைத்துக் கொண்டது. எனினும், இது சிறப்பு கலால் வரியிலிருந்து கிடைக்கும் விளைச்சலையும், பகுக்கக் கூடியது. 80% மாநிலங்களின் பங்கு மக்கள் தொகையின் அடிப்படையிலும் எஞ்சிய 20% பேர் அவர்களின்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

பின்தங்கிய நிலையின் அடிப்படையிலும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என்று விதி இருந்தது.

- ஏழாவது ஆணையம், நுகர்வோர் தரவிற்கான பல்வேறு 'பொருத்தமான' பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுத்து, சர்க்கரை மீதான கடன்களின் 3.271% மையம் UTs களுக்கு உரிய பங்கை மையமாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது.
- ADE ஐப் பொறுத்தவரை, ஆறாவது FC எந்த உத்தரவாதமும் இல்லாமல், ஒவ்வொரு மாநிலமும் உத்தரவாதம் செய்யப்பட்ட தொகையை விட அதிகமான தொகை பெறுவதால், உத்தரவாதமளிக்கப்பட்ட தொகைகளை ஒதுக்கி வைப்பதை நடைமுறைப்படுத்துகிறது. மாநிலங்களின் பங்கை நிர்ணயிப்பதில் இழப்பீட்டு கோட்பாட்டையும் ஆணையம் ஏற்றுக்கொண்டது. நம்பகமான நுகர்வு தரவு, தற்போதைய விலைகள் மற்றும் உற்பத்தியில், மக்கள்தொகைப் பெருக்கம் என்ற மூன்று காரணிகளைப் பயன்படுத்தியது. 1.41% மாநிலங்கள் 'கூட்டு பங்கு' UTs க்கு ஒதுக்கப்பட்டது.
- ADE இன் ஒருங்கிணைப்பு அடிப்படைக் கடமைகளுடன் டிசம்பர் 1985 அன்று நீண்ட கால நிதிக் கொள்கை (LTFP) அறிக்கை, எளிமைப்படுத்தல் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்படுத்தல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இந்த ஆய்வறிக்கை இணைக்கப்பட்டிருந்தது, எவ்வாறாயினும் FC., இரகசியப் பிரச்சினையை இரண்டாவது அறிக்கையில் பரிசீலிக்க வேண்டும்.
- 10வது FC மாநிலங்கள் மீது நீண்டகாலமாக நிலவி வந்த புகார்களையும் மத்திய அரசு தனது வாக்குறுதிகளை முழுமையாக மதிப்பிட்டுக் கொள்ள தவறியதை குறிப்பிட்டுள்ளது, உதாரணமாக, ADE/UED 1:2 ன் ஒப்புதல் விகிதம் மற்றும் ADE (10.80%) ஆகியவற்றின் ஒப்புமை விகிதம் 1989-90ஆல் மட்டுமே அடையப்பட்டது. ADE யை வாங்கும் போது, விளம்பர மதிப்பு அடிப்படையில் எழுதப்படவில்லை என்பது ஆணையத்தின் அறிக்கை.
- 1957 ஆம் ஆண்டில் வீடு கட்டணங்கள் நடைமுறைக்கு வந்து 198-86 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அகற்றப்பட்டன. மேலும், சில மாநிலங்களில் விவசாய நிலங்களில் தோட்ட வரி இந்திய அரசாங்கத்தால் திணிக்கப்பட்டு வசூலிக்கப்பட்டு, இந்த வரி வசூல் செய்யப்பட்ட மாநிலங்களுக்கு மட்டுமே நிகர வருவாய் ஒதுக்கப்படுகிறது.
- ஏழாவது ஆணைக்குழு, அசையும் மற்றும் அசையா சொத்துக்களின் தீர்வைப் பெறுமதியில் உள்ள வேறுபாட்டைக் கொண்டு, ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் சொத்து வரி என்பது சொத்தின் மொத்த மதிப்புக்கு ஏற்ப தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்துள்ளது (வேளாண் நிலம்) ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அந்த ஆண்டு உள்மதிப்பீட்டுக் கொண்டு வந்தது.
- FC-XIII ஆல் வழங்கப்பட்ட LBs க்கான மானியங்கள், அடிப்படைக் கூறு மற்றும் செயல்திறன் அடிப்படையிலான கூறு என இரண்டு கூறுகளை கொண்டிருந்தன. அடிப்படை மானியம் முந்தைய ஆண்டு வகுக்கக் கூடிய தொகுப்பில் 1.50% க்கு சமமானது. அனைத்து

மாநிலங்களும் இந்த உதவித்தொகையை ஐந்தாண்டுகள் வரை அனைவருக்கும் உரித்தாக்குகிறது.

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகள்

- 14 ஆவது நிதிக் குழு, முன்னாள் ரிசர்வ் வங்கியின் ஆளுநர் டாக்டர் ஓய். வி.ரெட்டி தலைமையில் 2 ஜனவரி 2013 அன்று அமைக்கப்பட்டது. பிற உறுப்பினர்கள்: (i) பேராசிரியர் அபிஜித் சென், (ii) Ms சுஷ்மா நாத் (iii) டாக்டர் M. கோவிந்தன் ராவ் (iv) டாக்டர் சுதிபோ முண்டே.
- 2017 நவம்பரில் 15 வது நிதி ஆணையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 2020 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1 ஆம் தேதி தொடங்கும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஆணையம் பரிந்துரைகளை வழங்கும். இந்திய அரசாங்கத்தின் முன்னாள் செயலாளர் என்.கே.சிங் இந்த ஆணைக்குழுவின் முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருப்பார்.

குறிப்புகள்

11.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- உண்மையல்லா உடன்படிக்கைக்குரிய பொது அரசு: தனி மாநிலங்களின் தனிப்பட்ட அரசாங்கங்களைவிட, ஒரு மத்திய அரசின் கீழ் உள்ள மாநிலங்களின் ஒன்றியத்தை ஒத்த அமைப்பு ஒன்றை இது குறிப்பிடுகிறது.
- காட்கில் சூத்திரம்: இது தனஞ்சய் ராம்சந்திர காட்கில் ஒரு சமூக விஞ்ஞானி மற்றும் இந்திய திட்டமிடலில் முதல் விமர்சகர் பெயரிடப்பட்டது. 1969 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் மாநிலத் திட்டங்களுக்கு மத்திய உதவி அளிப்பதை தீர்மானித்தது.
- கலால் வரி: விற்பனையின் போது அல்லாமல், உற்பத்தி செய்யும் தருணத்தில் விதிக்கப்படும் உற்பத்தி பொருட்களுக்கு கலால் வரி என்பது ஒரு கடமையாக உள்ளது.
- வரிச்சலுகைக்கான கொள்கை: ஒரு வரி உண்மையில் வரிக் கடனை செலுத்த சொத்துக்களை கைப்பற்றவும் விற்கவும் அரசாங்கத்தை அனுமதிக்கிறது.
- உடமை தீர்வு: இது நபரின் சொத்துக்களினுடைய மொத்த சொத்து மதிப்பு (பணமும் அல்லாத பணமும்) மீதான ஒரு வரி. நபருக்கு விருப்பம் இல்லை எனில், சொத்துக்கள் இன்னமும் உடமை தீர்வுக்கு உட்பட்டவை. இறந்த நபரின் மொத்த சொத்துக்கள் ஒரு உடமை என்று அழைக்கப்படுகின்றன.
- FRBMA: நிதி பொறுப்பு மற்றும்வரவு செலவு திட்ட மேலாண்மை சட்டங்கள் (FRBMA) மாநிலங்களுக்கு பொது கடன் மற்றும் நிவாரண நடவடிக்கைகளை வழங்குகிறது.

11.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. மத்திய அரசு எவ்வாறு மாநிலங்களுக்கு வளங்களை பரிமாற்றம் செய்கிறது?

மத்திய மற்றும் மாநில நிதி
உறவுகள்

குறிப்புகள்

2. மத்திய மற்றும் மாநில நிதி உறவுகளின் முக்கிய பிரச்சினைகள் யாவை?
3. இந்தியாவில் திட்டக் குழுவின் பங்கு பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.
4. இந்தியாவில் நிதி ஆணையத்தின் செயல்பாட்டுக்கான அரசியலமைப்பு ஆணையை குறிப்பிடுக.
5. எந்த ஒரு பரிந்துரைகளையும் செய்வதற்கு நிதி ஆணையம் எந்த குறிப்பிட்ட அளவுகோல்களை கவனிக்க வேண்டும்?
6. மையம் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையில் பல்வேறு வரிகளை வினியோகிப்பதில் பல்வேறு திருத்தங்கள் பல்வேறு மாற்றங்களை எவ்வாறு மாற்றின?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் குறிப்பான நிதி அதிகாரங்கள் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. மாநிலங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டை நிர்ணயிப்பதில் அடுத்தடுத்த நிதிக் குழுக்களின் பங்கினை ஆய்க.
3. வருமான வரி மற்றும் ஆயத்தீர்வை மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் எவ்வாறு பகிர்ந்து கொள்கின்றன என்பதை விவாதிப்புகள்.
4. தனி மாநிலங்களின் பங்குகள் எவ்வாறு நிதி ஆணையத்தின் மூலம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன என்பதை ஆய்க.

11.8 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புதுதில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B.P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹட்டன், E.W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பெங்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொதுப் பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

'இணையதளங்கள்'

<http://pib.nic.in/newsite/PrintRelease.aspx?relid=115810>

<http://pib.nic.in/newsite/PrintRelease.aspx?relid=173905>

அலகு 12: இந்திய வரி அமைப்பு

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 12.0 அறிமுகம்
- 12.1 நோக்கங்கள்
- 12.2 ஒன்றியம், மாநிலங்கள் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வருவாய்
  - 12.2.1 உரிய வரி விதிப்பு முறையின் வழியில் உள்ள தடைகள்
  - 12.2.2 இந்திய வரி முறையின் அம்சங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகள்
- 12.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 12.4 சுருக்கம்
- 12.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 12.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 12.7 மேலும் படிக்க

12.0 அறிமுகம்

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி, வருவாயையும் அதன் செலவீனங்களையும் ஒன்றுதிரட்ட வேண்டும் என்ற நிலையில், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு சட்டமியற்றும் தன்னாட்சியையும், நிதி சுதந்திரத்தையும் அளித்துள்ளது. ஒன்றியத்திற்கும் மாநிலங்களுக்குமிடையே வரி அதிகாரங்கள் அதிகமாக வருவதை தவிர்ப்பதற்கான அரசியலமைப்பு உத்தரவாதங்கள் உள்ளன. சட்டப்பிரிவு 246, கூட்டரசு பட்டியலில் உள்ள எந்த ஒரு நிகழ்வையும் பொறுத்த வரையில் சட்டங்களை இயற்ற நாடாளுமன்றத்திற்கு பிரத்யேக அதிகாரம் உள்ளது என்று கூறுகிறது. மாநிலங்களின் பட்டியலிலுள்ள பொருட்படங்களைப் பொறுத்து சட்டங்களை இயற்ற மாநிலங்களுக்கு முழு அதிகாரம் உண்டு. ஒருங்கியல் பட்டியலில் விவரமான பொருட்படலைக் கொண்டு சட்டங்களை இயற்ற அதிகாரம் உண்டு. வரி நிர்வாகத்தில் இரட்டிப்பாதல் செய்வதைத் தவிர்க்கவும், மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கு இடையிலான வரிப் போட்டியை குறைக்கவும், அவர்களுக்கு வரிவிதிப்புக்கான அதிகாரங்கள் இல்லை. உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு வரி விதிப்பும் அதிகாரங்கள் இல்லை என்றாலும், மாநிலங்கள் பட்டியலில் இருந்து உள்ளூர் அரசாங்கங்களுக்கு எந்த வரியையும் மாநில அரசுகள் ஒதுக்கலாம். பொதுவாக உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு சொத்து வரிகள், சுங்கவரி மற்றும் வாகனங்களுக்கு வரி போன்றவை வழங்கப்படுகின்றன. மாநில அரசுகள் பெரும்பாலான வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் போது, அவற்றின் வருவாயின் தேவை அதிகரித்து வருகிறது. மேலும், மத்திய அரசின் வருவாயில் ஒரு பகுதியை, அவற்றின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப வருவாய்க்கு ஏற்ற வகையில் அமைக்க குறிப்பிட்ட விதிமுறைகள் உள்ளன

ஆனால், இந்த ஏற்பாடு எண்ணற்ற தடைகளை எதிர்கொண்டுள்ளது. மேலும், வரி விதிப்பின் மூலம் ஒன்றியத்திற்கும் மாநிலங்களுக்குமிடையே வருவாய் சமநிலையின்மை உருவாகிறது.

நீங்கள் ஏற்கனவே மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வரி தொடர்பான வருவாய் ஆதாரங்களை முந்தைய கூட்டரசு வரி பகிர்வு முறையின் கீழ் ஆய்வு செய்தீர்கள்.

12.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்

- இந்திய வரி முறையை புரிந்து கொள்ள முடியும்
- வரி முறையின் அடிப்படை நோக்கங்களை குறிப்பிட முடியும்.
- மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே வரி விதிப்பு பற்றி விவாதிக்க முடியும்.
- மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வருவாயைப் பகுப்பாய்வு செய்ய முடியும்.

12.2 ஒன்றியம், மாநிலங்கள் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வருவாய்

ஒவ்வொரு அரசின் கொள்கை வரையறைக்குள் வரிவிதிப்பு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. கல்வியாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், நிர்வாகிகள் மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பொருளாதார முடிவு எடுப்பவர்களின் பிரதிபலிப்பு உட்பட அதன் பல்வேறு பரிமாணங்களில் தடையின்றி கவனம் செலுத்தி வருகின்றனர். (தனிநபர்கள், வீடுகள், வியாபார நிறுவனங்கள் முதலியன) அதன் கட்டமைப்பு மற்றும் உட்பொருள்களை மாற்றவேண்டும். பெரும்பாலான பொருளாதாரங்களின் உள்ளார்ந்த இயக்கத்தால் முன்வைக்கப்படும் பல்வேறு தடைகளினாலான ஒரு இலட்சிய வரி முறையை அது சாத்தியமற்றது என்பதால், ஒரு இலட்சிய வரி முறையின் துல்லியமான வடிவமைப்பு பற்றிய விவாதம் தடையின்றி தொடர்கிறது. சந்தை நோக்கு கொண்ட பொருளாதார முறைக்கு ஆதரவாக இருக்கும் இவர்கள் ஒரு சில அடிப்படை நோக்கங்களை ஆதரிக்கவேண்டும். இவை பின்வருமாறு:

1. அதன் விளைவுகளில் நடுநிலை வகிக்க வேண்டும். எனினும், பொது வரவுசெலவு திட்டத்தின் அளவு மற்றும் தேவை மற்றும் விநியோகத்தில் ஏற்படும் தாக்கத்தின் காரணமாக, இந்த நோக்கத்தை அடைவது சாத்தியமற்றது.
2. சாத்தியமான அளவுக்கு, அது சமத்துவமாக இருக்க வேண்டும், அதாவது வரி செலுத்துவவர்களுக்கு அதன் சுமை அவரவர் செலுத்தும் திறன்களுக்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும்.
3. ஒவ்வொரு வரி முறையும் நாட்டுக்கு அதன் சொந்த பொருளாதார செலவை கொண்டுள்ளது. வரி செலுத்துபவர்களின் இணக்கப்பாட்டுக்கான செலவு உட்பட இந்த செலவை சிறிதாக்கவேண்டும்.

4. தேவை மற்றும் விநியோகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் சுமுகமாகவும், சீர்குலைவு இல்லாமல் இருக்கவும், வரி விதிப்பு முறையானது ஒரே சீரான மற்றும் அவசியமான மாற்றங்களுடன் இருக்க வேண்டும்.
5. ஒட்டுமொத்த அமைப்பும் வெளிப்படையான மற்றும் ஆட்சி அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். இதனால், வரி விதிப்பு தவிர்ப்பு, வரி ஏய்ப்பு உள்ளிட்ட பிற பிரச்சனைகள் தவிர்க்கப்படும்.

இந்திய வரி அமைப்பு

குறிப்புகள்

12.2.1 உரிய வரி விதிப்பு முறையின் வழியில் உள்ள தடைகள்

நம்மைப் போன்ற ஒரு நாட்டிற்கு, ஒரு பொருத்தமான வரிவிதிப்பு முறையை வகுத்தமை பல பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகிறது. அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய திருப்திக்கு தீர்வு காண்பது எளிதல்ல. வளர்ந்த நாடுகளோடு, நம்மைப் போன்ற ஒரு நாடு, உகந்த வரிவிதிப்பு முறையை கட்டமைப்பதில் பல தடைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளது. இவை:

1. முதல் பிரச்சினை (வரி வருவாய்/GD) உகந்த விகிதாச்சாரத்தை தேர்ந்தெடுப்பது பற்றி கூறுகிறது. பெரும்பாலான பொருளாதார அறிஞர்களால் ஆதரிக்கப்படும் பாடப்புத்தகம், வளர்ந்த நாடுகளில் நிலவும் இந்த விகிதத்தை முடிந்தவரை நெருக்கமாக உயர்த்த வேண்டும் என்பதாகும். எனினும், இந்த பரிந்துரையை செய்யும் போது, சில அத்தியாவசிய உண்மைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இவை:
  - i. பொது செலவினங்களின் அளவை முதலில் முடிவு செய்யாமல் வரி ரசீதுகள் அளவை முடிவு செய்ய முடியாது. மேலும், வளர்ந்த நாடுகளில், வீணான பொதுச் செலவினங்களின் விகிதாச்சாரம் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது, அது இந்தியாவில் எதிர்மறையாக உள்ளது. இதன் விளைவாக, பொது செலவினங்களின் அளவு தீர்மானிக்கப்படும் போது கூட, உகந்த வரி வருவாயின் அளவை திருப்திகரமாக முடிவு செய்ய முடியாது.
  - ii. இந்தியாவில், மிகக் குறைந்த உற்பத்தித் திறன் கொண்ட பொது செலவினங்களுக்கு மேலதிகமாக, அதன் இயைபுகளும் மிகவும் அதிகமாக உள்ளன. இது சமூக முன்னுரிமைகளுக்கு இணக்கமாக இல்லை, பொருளாதார வளர்ச்சியின் குறிக்கோளுடன் ஒத்துப் போனது அல்ல. உதாரணமாக, பல பயனுள்ள திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன, சுத்தமான குடிநீர், சத்தான உணவு, கல்வி, சுகாதாரப் பணிகள், தகவல் தொடர்பு, சாலை வசதி, போக்குவரத்து, மற்றும் வீட்டுவசதி போன்ற மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் ஆகியவையாகும். புறக்கணிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும். அதே போன்று, உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர மிகவும் குறைந்த முன்னுரிமையுள்ள நிலையில், விரைவான மற்றும் நீடித்த பொருளாதார வளர்ச்சி சாத்தியமானது அல்ல. மாறாக, பின்பற்றப்படும் கொள்கைகள், தெளிவான நுகர்வை ஊக்குவிக்கின்றன.
2. இந்திய நிதிக் கூட்டாட்சி முறையின் பின்னணியில், வரிவிதிப்பு அதிகாரங்கள், அரசின் பல்வேறு அடுக்குகளிடையே பங்கிடப்படும் பிரச்சனையாகும். இந்திய அரசியலமைப்பு அதை சிறந்த முறையில் தீர்க்க முயன்றது. எனினும், சில சிரமங்கள் இன்னும் நீடிக்கவில்லை.

முதலாவதாக, உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு இன்னும் சொந்த உரிமை, வரிவிதிப்பு அதிகாரங்கள் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. இரண்டாவதாக, இந்த ஏற்பாடுகள் முழுமையான புறநிலை மற்றும் பொறுப்புணர்வுடன் நிறைவேற்றப்படவில்லை. மூன்றாவதாக, மத்திய, மாநில அரசுகளின் ஒரே மாதிரியான வரி விதிப்பை நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் அனுமதிக்காது. ஆனால் மாறிவரும் சூழ்நிலைக்கேற்ப, பெரும்பாலான மறைமுக வரிகளை சரக்கு மற்றும் சேவைகளின் மீது ஒரே வரியாக மாற்றுவதில் ஒரு தேவை எழுந்துள்ளது. இந்த புதிய வரி விதிப்பு பற்றிய விவரங்கள் வெளியே எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது, எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

3. நமது நாட்டில், வரி விதிப்புக்கு மாறுபட்ட நோக்கங்கள் உள்ளன. அவை, சமயங்கு (பிராந்திய, இனங்களுக்கிடையே), தனிநபர், இன்னும் பல, வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கம், மூலதன உருவாக்கம் போன்ற பல அம்சங்களை உள்ளடக்கியது. செயல்முறை, நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகள், முன்னேற்றத்தின் அளவு, விலக்குகள் மற்றும் தள்ளுபடிகள் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தெரிவு தொடர்பு பற்றிய கேள்வி எழுகிறது. சமீப ஆண்டுகளில், மற்றொரு கட்டுப்பாடு சர்வதேச கட்டுப்பாடுகளின் வடிவத்தில் வெளிவந்துள்ளது.
4. மேலும், பல நோக்கங்களை நிறைவேற்றக் கூடிய வகையில், நமது வரி முறை மிகவும் சிக்கலானதாகி விட்டது.
5. நமது வரி விதிப்பு முறையில் தீவிர மாற்றம் கொண்டு வர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே, நேரடி வரிகளுக்கான உத்தேச குறியீட்டில் உள்ள உள்ளடக்கம் விவாதிக்கப்பட்டு, அவை எதிர்காலத்தில் ஏற்கப்பட வாய்ப்புள்ளது. இதேபோல், சேவை வரியை மாற்றிட நடவடிக்கைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. சரக்கு மற்றும் சேவை (GST) மீது ஒற்றை ஒருங்கிணைந்த வரி விதிப்பதன் மூலம் பொருட்களுக்கான வரிகளின் எண்ணிக்கை ஆகும்.

12.2.2 இந்திய வரி முறையின் அம்சங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகள்

நமது சமூக பொருளாதார நோக்கங்கள் பற்றிய குறிப்புடன் நமது வரி விதிப்பு முறையின் அம்சங்களை ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

1. மத்திய, மாநில அரசுகளின் வரிவிதிப்புப் பிரிவினை

மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் வரி விதிப்பின் மீது, நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் (அதாவது, மத்திய, மாநில அரசுகளின் வரிவிதிப்பு அதிகாரங்களுக்கு வரிவிதிக்க முடியாது). மேலும், உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு மாநிலங்களின் வரிவிதிப்பு அதிகாரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன அல்லது அவை ஒன்றியத்து ஆட்சிநிலவரைகள், மத்திய அரசு, மாநில பட்டியல், அந்தந்த பிரதேச அதிகார வரம்புகளுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்றன. ஒரே சீரான தன்மை, பொருளாதாரம், மற்றும் ஒட்டுமொத்த வரி விதிப்பு முறையின் செயல்திறன் ஆகிய மூன்று அளவுகோல்களை திருப்திப்படுத்த நமது அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட்டது. இந்த சூழலில், பின்வரும் குறிப்புகளும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

- (a) மத்திய-மாநிலப் பிரிவு வரிவிதிப்பு அதிகாரங்கள் எங்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டம் மத்திய அரசின் சார்பாக ஒரு செங்குத்தான நிதி சமநிலையை உருவாக்குகிறது. இந்த சமநிலையின்மை காலப்போக்கில் மேலும் விரிவுபடுத்தும் உள்ளார்ந்த போக்கைக் கொண்டுள்ளது.
- (b) சீரான தன்மை, செயல்திறன், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றின் அளவுகோல்கள் காலப்போக்கில் மாநிலங்கள் மத்திய அரசின் சார்பாக சில வரிவிதிப்பை ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறது. வெளிப்படையான காரணங்களுக்காக மாநிலங்கள் இந்த பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு எதிரானவையாகும்.
- (c) நமது பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் பன்முகத்தன்மை ஆகியவற்றின் மூலம் நமது வரி முறை அதிகரித்த சிக்கனத்தை அடையக் கடமைப்பட்டது. வரி வருவாயை பெருக்கும் நோக்கத்தில், ஏற்கனவே உள்ள வரிகளை சீரமைப்பது மட்டுமின்றி, பல புதியவற்றை அறிமுகப்படுத்தவும் அதிகாரிகள் தேவைப்பட்டன. நடைமுறையில் நமது வரி முறை மிகவும் சிக்கலானதாகி விட்டது. எளிமைப்படுத்துவது மிகவும் அவசியமாகிறது. ஒப்பீட்டளவில் நோக்கினால், மத்திய வரி விதிப்பு முறை மாநிலங்களைவிட மிகவும் சிக்கலானதாக மாறியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும், மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, நேரடி வரிகள் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த புளுவு என்ற குறியீட்டைப் பெற்றவுடன், சில எளிமையானவைகளை, வருங்காலத்தில் அடையப்பட வாய்ப்புள்ளது.
- (d) சமீப காலம் வரை, இடைநிலை மற்றும் விற்பனை வரி உட்பட, பெரும்பாலான மாநில வரிகள், மாநில அரசுகளுக்கு இடையிலான ஒரே சீரான தன்மையை கொண்டிருக்கவில்லை. இது பிரித்தெடுக்கப்பட்ட இந்திய சந்தையை ஒன்றை ஒருங்கிணைப்பதைத் தடுக்கிறது. இப்போது இந்த குறைபாட்டினை நீக்குவதற்கு ஒரு செயல்முறை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அகில இந்திய ஒருங்கிணைந்த சந்தையை அடைய, 1998 ல் ஒரு தொடக்கமாக, மாநில அரசு விற்பனை வரியை VAT வரி மூலம் மாற்றிட மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். தற்போது அனைத்து மாநிலங்களும் VAT வடிவமைப்புக்கு மாறி உள்ளன. அதே போல், தற்போது பெரும்பாலான மத்திய இடைநிலை வரிகள் VAT -ஆக மாற்றப்படுகின்றன. கூடுதலாக, மத்திய விற்பனை வரி விளக்குதலுக்கான தேதி தொடங்கப்பட்டது. மாநிலங்கள் மதிப்புக் கூட்டு வரியை அறிமுகப்படுத்தியவுடன் அவற்றின் வருவாய் வரவுகளில் ஒரு பகுதி அதிகரித்திருப்பதை உணர்ந்துள்ளன. மறைமுக வரி ஆட்சியின் அடுத்த கட்டம், GST அறிமுகம் ஆகும்.

குறிப்புகள்

2. சமயங்கு

அதிகாரபூர்வமாக, நமது வரி விதிப்பு முறை மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இல்லை, அது பிராந்திய மற்றும் துறைகளுக்கிடையேயான சமத்துவமற்ற பிரிவுகளுடன் சேர்க்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த கூற்றை எளிதில் மறுக்க முடியும்.

- நேரடி வரி விகிதங்கள் மிகவும் முற்போக்கானவை என்றும், மறைமுக வரிவிதிப்பில், மிக அடிப்படைத் தேவைகள் விதிவிலக்கு என்றும், சொகுசுப் பண்டங்கள் அதிக விகிதத்தில் வரி விதிக்கப்படுகிறது

என்றும் அதிகாரிகள் கூறுகின்றனர். ஆனால் நடைமுறையில், சம உரிமை என்ற அளவுகோல், நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகளை பெருமளவில் ஏய்ப்பதால், பெருமளவு மீறப்படுகிறது.

- பணவீக்கத்திற்கு உணவளிப்பதன் மூலம் மறைமுக வரிகள் ஏற்றங்களை வலுப்படுத்துவதாக இருக்கும்.
- மேலும், நமது வரிச்சலுகைகள், மூலதன முனைப்புத் தொழில்நுட்பங்களுக்கு சாதகமாக ஏற்றப்படுகின்றன. இது, பரந்த வேலையின்மை மற்றும் குறைந்த வேலைவாய்ப்பின் மூலம் ஏற்றத் சமத்துவமின்மைகளில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதல்ல, மாறாக, அதன் இணக்கமற்ற சிக்கல்கள் மற்றும் விளைவுகளோடு, நகர்ப்புறப் பகுதிகளுக்காக உழைப்பிற்கு இடம்பெயரும்.
- நமது வரி விதிப்பு முறையானது, பொருளாதாரம் மற்றும் புவியியல் பகுதிகளின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கிடையே சமத்துவமற்ற நிலையில் உள்ளது என்று பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

3. போதுமானவை

ஒரு வரி விதிப்பு முறை போதுமான அளவு மற்றும் நெகிழ்ச்சி கொண்டதாக இருந்தால், அது அதிகாரிகளின் செலவினத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடிந்தால் போதுமானது என்று மதிப்பிடலாம். மொத்தத்தில் நமது வரி விதிப்பு முறை முதல் சோதனையை சந்திக்கிறது, ஆனால் இரண்டாவதில் தோல்வியடையும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் ஒரு பகுதி மேல்நோக்கிய போக்கை பதிவு செய்துள்ள நிலையில், இது ஒரு நல்ல ஒப்பந்தத்தையும் வரி வருவாயையும் வெளிப்படுத்துகிறது. வரி விதிப்பு முறையானது நெகிழ்ச்சியையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. ஆண்டுக்கு ஆண்டு வரி வருவாய் கணிசமாக உயர்ந்திருக்கிறது. வரிவிதிப்பிலும், வரிவிதிப்பு விகிதத்திலும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. மாநில வரிவிதிப்பும் கூட, இருப்புத் தன்மை மற்றும் நெகிழ்ச்சி ஆகியவற்றின் கூட்டு அளவுகோல்பாட்டை திருப்திப்படுத்துகிறது.

எதிர்பாராதவிதமாக, அரசாங்கம் அதன் சொந்த செலவினங்களின் வளர்ச்சியை நியாயமான வரையறைகளுக்குள் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. எனவே, வரி வருவாயில் விரைவான அதிகரிப்பு கூட அதன் செலவினத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை, மேலும் மீண்டும் சந்தைக் கடன்கள் மற்றும் பற்றாக்குறை நிதியளிப்பு ஆகியவற்றை நாட வேண்டியுள்ளது.

4. திறன்

நமது வரி விதிப்பு முறை, திறமையின் சோதனையில் தோல்வியடைகிறது. மத்திய மற்றும் மாநில வரி விதிப்புக்கு, வசூலுக்கான செலவு மிகவும் அதிகமாகும். வரி செலுத்துவவர்களுக்கு செலவு இன்னும் அதிகமாக உள்ளது, அதாவது வரிவிதிப்பாளர்கள், வரிவிதிப்பு விதிகள் மற்றும் விதிமுறைகளின், எப்போதேனும் மாறிவரும் மற்றும் சிக்கலான நடைமுறை தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய நேரம், முயற்சி மற்றும் செலவுகள் அடிப்படையில் நிறைய பாதிக்கப்படுகின்றனர். இதைத்தவிர, அவர்கள் வரி வசூலிக்கும் அதிகாரத்துவத்தின் விருப்பத்தையும் எதிர்கொள்கின்றனர். நமது வரி விதிப்பு முறையின் திறமையின்மை ஒரு முக்கியமான வெளிப்பாடு ஆகும். இதன்

விளைவாக, அதிக விகிதங்கள், சிக்கலான தன்மை, நடைமுறையில் உள்ள மாற்றங்கள் போன்ற அதன் பிற அம்சங்கள் பல உள்ளன.

இந்திய வரி அமைப்பு

5. எளிமை மற்றும் உறுதியானது

இந்த இரண்டு எண்ணிக்கைகள் மீதும் நமது வரி விதிப்பு முறை தவறாகவும் தோல்வியடையும். சிக்கலான வரிச் சட்டங்களின் தீமைகள் மற்றும் அவற்றின் ஏற்பாடுகளில் விரைவான மாற்றங்கள் ஆகியவற்றில் இருந்து இது கடுமையாக பாதிக்கப்படுகிறது. நமது வரிச் சட்டங்கள், குறைபாடுகளுடன் வரையறுக்கப்பட்ட அடிப்படைக் கருத்தாக்கங்கள் கொண்டவை என்று பரவலாக அறியப்பட்டுள்ளது.இதன் விளைவாக, ஒட்டுமொத்த அமைப்புமுறையின் செயல்திறனையும் சரிசெய்வதன் மூலம் வரி விதிப்புக்களை விளக்கத் தெளிவும் உறுதியற்ற தன்மையும் ஏற்படுகிறது. வரி விதிப்பு முறையின் சிக்கல்தன்மைக்கு பங்களிக்கும் நம்மைபோன்ற வளரும் பொருளாதாரத்தில் சில உள்ளார்ந்த கருத்துக்கள் உள்ளன. உதாரணமாக, எப்போதும் அதிகரித்து வரும் சிக்கலான தன்மை மற்றும் பொருளாதாரத்தில் பன்முகத்தன்மை, அதன் அதிகரித்துவரும் ஒற்றையாக்கம் மற்றும் வரி நடவடிக்கைகளை கொள்கை கருவிகளாக பயன்படுத்தும் திறன் ஆகியவை இதில் அடங்கும். ஆனால் நீடித்த பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக பொருளாதார நீதி ஆகிய இரு குறிக்கோளுக்கும் எளிமையான, வெளிப்படையான மற்றும் குறிப்பிட்ட வரிவிதிப்பு முறை இன்றியமையாததாக உள்ளது.இந்த சூழ்நிலையில் நமது வரியின் மூன்று முக்கிய அம்சங்கள் தனி கவனம் பெறுகின்றன.

குறிப்புகள்

1. சமூக-பொருளாதார நோக்கங்களை அடைவதற்கு முரண்பாடான விதிமுறைகளின்படி, நமது வரி விதிப்பு முறையின் முழுமையான (அனைத்து உள்ளடங்கிய) பார்வையை அரசு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது. இப்பொழுது அது பரந்த அளவில் ஊக்கத்தையும், பெரும் கண்டனங்களையும் கொடுத்து வருகிறது.
2. ஒவ்வொரு வரி மாற்றத்திற்கும், விரைவாகவும் , பொருளாதாரம் விரைவாகவும் துரிதமாகவும் விடையளிக்கிறது என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில் இது அமைகிறது.
3. அதிகாரிகள் அடிக்கடி வரி சட்டங்களின் உள்ளடக்கம் மற்றும் பயன்பாட்டை மாற்றவேண்டும். இது உறுதி என்ற கோட்பாட்டை மீறுவது மட்டுமல்ல, நீண்டகால முதலீட்டு திட்டமிடலும் ஆகும்.

சமீபத்திய நடவடிக்கைகள் ஒரு நேரடி வரி குறியீடு (DTC) மற்றும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த GST, பெரும்பாலான மறைமுக வரிகளை மறைப்பதற்காக எடுக்கப்பட்ட எந்த அளவிற்கு நமது வரி முறையை மேம்படுத்த முடியும். அவர்களின் துல்லியமான தாக்கம், முன்மொழியப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தும், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதாகும் ஆகும். இந்த இரண்டுக்கும் இடையில், முன்மொழியப்பட்டுள்ள DTC யின் உள்ளடக்கம் இன்னமும் விவாதத்திற்கும் சர்ச்சைகளுக்கும் கூட உட்பட்டதாகும்.

6. வரி ஏய்ப்பு

நம் நாட்டில் பரவலான வரி ஏய்ப்பு என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்படாத உண்மையாகும்.உதாரணமாக, அதிக வரி விகிதங்கள், சிக்கலான வரிச் சட்டங்கள், முறையான கணக்குகள் மற்றும் தகவல் இல்லாமை

மற்றும் நிர்வாக பலவீனங்கள் உட்பட பல காரணிகள் இந்த நிகழ்விற்கு பொறுப்பாகும். வரி ஏய்ப்பு மட்டும் , மிக வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது என்பது பெரும் கவலைக்குரிய விஷயமாகும். இந்த பிரச்சினையை சமாளிக்க அதிகாரிகள் வரி விதிப்பையும் நடைமுறைகளையும் மிகவும் சிக்கலானதாகவும், அதிக விருப்புரிமை அதிகாரங்களை கொண்டு அதிகாரத்துவத்தை ஆயுதபாணியாக்கவும் முயன்றுள்ளனர். ஆயினும், உண்மையான காரணிகளுக்கு போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை.

7. ஏற்றத்தாழ்வுகளில் குறைப்பு

நமது நேரடி வரிகள் ஏற்ற குறைவை குறைக்க பயன்படாது என்ற பரவலான கருத்தை பல்வேறு ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. மிக முற்போக்கான விகிதத்தின் தாக்கம், பரவலான வரி ஏய்ப்பினால் சரிசமமாக உள்ளது. மேலும், மதிப்புக் கூட்டு வரி முந்தைய மறைமுக வரிகளின் ஆட்சியும் ஏற்றத் திறனுக்கு பங்களித்தது. உள்ளீடுகள் மற்றும் இடைநிலை பொருட்கள் வரி விதிக்கப்படுவதால், கணினி பின்னடைவை மேலும் மோசமாக்கியது. ஏனெனில், இத்தகைய வரிகளுக்கு செலவிலான விளைவு ஏற்படும். பரந்த தட்டுப்பாட்டினால் அவதிப்பட்டு வரும் எங்களைப் போன்ற பொருளாதாரத்தில், ஒரு பரவலான ஒழுங்குமுறை ஆட்சியும், பரந்த ஒருதலைப்பட்ச அதிகாரங்கள் கொண்ட அதிகாரத்துவமும், உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் விற்பனையாளர்கள் சுமத்தியுள்ள வரிகளை விட அதிக விலைகளை அடையாளம் காண முடிகிறது. மேலும், இந்த அமைப்பு வரி விதிப்பு முறையை நடைமுறையில் கொண்டு வருகிறது. நாம் அறிந்தபடி பணவீக்கமும் ஏற்றத் திறனிற்கு பங்களிக்கிறது.

மதிப்புக் கூட்டு வரியின் கீழ் மறைமுக வரிவிதிப்பின் பின்னடைவு கணிசமாகக் குறைந்துள்ளதை இங்கு சேர்த்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் VAT வரி ஏய்ப்பைக் குறைக்கிறது ஏனெனில் அது விலைகளை அதிகரித்து, ஏற்றத் குறைவை வலுப்படுத்துகிறது.

மேலும், நமது நாட்டில் நேரடி வரிவிதிப்பு முறை, மூலதன முனைப்புத் தொழில் நுட்பத்திற்கு சாதகமாக ஏற்றப்படுகிறது.

ஏற்றக் குறைவை குறைக்க, வரி விதிப்பு முறைகளை பயன்படுத்துவதை அரசு கைவிட வேண்டும் என்று தற்போது ஒரு கருத்து வலுப்பெற்று வருகிறது. மாறாக, அதன் செலவினக் கொள்கையை இதற்காக பயன்படுத்த வேண்டும்.

8. மூலதன குவிப்பு

கருத்து ரீதியாக கூறுகையில் , நமது வரி விதிப்புக்கள் விரைவான மூலதனத் திரட்டல் மற்றும் வளர்ச்சி நோக்கிலான முதலீட்டு முறை ஆகியவற்றை அடைவதற்கு பொருளாதாரத்திற்கு உதவ வேண்டும். அதிகாரபூர்வமாக, நாங்கள் எப்போதும் இந்தக் கருத்துக்கு சந்தா செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். பல முறைகளாக, நமது நேரடி வரிகள் ஏராளமான விலக்குகள், மறுபேற்றுக்கள் மற்றும் சேமிப்பை ஊக்குவிப்பதற்காக, முதலீட்டுப் பாங்கைப் பாதிக்கும் வகையில் இருந்தன. இப்போதும் கூட, சில குறிப்பிட்ட சேமிப்பு கருவிகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் வரிச் சலுகைகளைப் பெறுகிறது; மற்றும் குறிப்பிட்ட சேமிப்பு முதலீடுகள் அதிக அனுகூலமான கருத்துக்களை பெறுகின்றன. தனியார் நிறுவனங்கள் நன்கு

வளர்ச்சியடையாத போது, வளர்ச்சி நோக்கிலான முதலீட்டின் முக்கிய பொறுப்பு அதிகாரிகளால் அனுமானிக்கப்படும்போது, இந்த ஊக்குவிப்புத் திட்டம் சரியான தர்க்கத்தை கொண்டிருந்தது.

நிதி ஊக்கத் தொகைகள், சேமிப்பு, முதலீடு தொடர்பான கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவை அதிகாரபூர்வ எந்திரத்தின் உள்ளார்ந்த பலவீனங்களால் மட்டுமே துணை உகந்த முடிவுகளுக்கு வந்தன என்று கூறலாம். வரி விதிப்பில் ஏற்படும் சிக்கலான தன்மை வரி ஏய்ப்பிலும் உதவியது. சேமிப்புக்களை ஊக்குவிப்பதில் நமது வரி விதிப்பு முறை தோல்வியடைந்துள்ளது என்ற கருத்தை செல்லியா குழு (வரி சீரமைப்புக்குழு) கொண்டிருந்தது. இது முதலீடுகளின் மாதிரியை மட்டுப்படுத்தும் முயற்சியில் வெற்றி கண்டது. அது சந்தைப் படைகளுக்கு விட்டுவிடப்பட்டிருக்கவேண்டும்.இந்த சிந்தனைக்கு இணங்க, சமீபத்திய ஆண்டுகளில், அதிகமான சேமிப்பு மற்றும் முதலீட்டு முடிவுகளை சந்தை சக்திகளால் வழிநடத்த வேண்டும் என்ற அரசாங்கத்தின் கொள்கையை அதிகாரிகள் மாற்றிக் கொள்கிறார்கள் மற்றும் அரசாங்கமானது ஒரு ஊக்குவிப்பாளராகவும் ஒழுங்குபடுத்துபவையாகவும் செயல்பட வேண்டும்.

குறிப்புகள்

9. சேவை வரி

மத்திய அரசு, ஒரு புதிய மறைமுக வரிவிதிப்பு வரியை, சேவை வரி வடிவில், முதலில் அதன் எஞ்சிய அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி, அரசியலமைப்பு திருத்தம் மூலம் கண்டுபிடித்துள்ளது.இந்த வரி, நமது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் பெருகி வரும் சேவைகளின் பங்கைப் பொறுத்து நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. சேவை வரி, சங்கப் பட்டியலிலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் அதன் சேகரிப்பு மற்றும் ஒதுக்கீட்டுச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தால் செய்யப்பட்ட சட்டத்தால் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது. தொடர்ச்சியான மத்திய வரவுசெலவுத்திட்டங்கள் சேவை வரியின் பாதுகாப்பு மற்றும் அதன் விகிதங்களை உயர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன.2012-13 ஆண்டிற்கான வரவுசெலவுத் திட்டத்தில், சேவை வரி அடிப்படை விகிதம் 10% லிருந்து 12% வரை உயர்த்தப்பட்டது.ஒரு சிறிய எதிர்மறை சேவைகளின் பட்டியல் வரையப்பட்டது, மேலும் வரி பற்றிய தகவல்கள் எதிர்மறைப் பட்டியலில் குறிப்பிடாத அனைத்து சேவைகளுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது.

இந்த இலாபகரமான வருவாய் ஆதாரத்தை வரி விதிப்பதில் மாநிலங்கள் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றன.அதன்படி, உள்வரும் GST மாதிரி இந்த மாநிலங்களின் தேவையை கொண்டுள்ளது.தற்போது, பொருட்களின் வரி விதிக்கப்படுகிறது. புளுவு யின் அறிமுகம், சேவைகளின் வரிவிதிப்பையும் மேலும் மேலும் உறுதி செய்யும்.

10. 1996-97 முதல் மசோதாவில் சீர்திருத்தங்கள்

மத்திய அரசின் சரக்கு வரியினை முழுமையாக மீறி, அதன் கட்டுமானத்தை முழுவதுமாக நிறைவேற்றக் கூடிய கொள்கையை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. மறுசீரமைக்கப்படும் பொருள் வரி மூலம் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கவும், செலவினங்களை குறைக்கவும், ஆதார ஒதுக்கீட்டில் உள்ள சிதைவுகளைத் நீக்கவும், வரி ஏய்ப்பைக் குறைத்து, கூடுதல் வருவாயை அதிகரிக்கவும் முடியும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இந்த மறுசீரமைப்பின் கூறுகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன:

- கடமைகளின் VAT வடிவம்
- சாத்தியமான அளவிற்கு, அவற்றை விளம்பர வாரிய அடிப்படையில் மாற்றியமைத்தல்
- வரிவிதிப்பு பொருட்களின் வகைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கையை குறைத்தல்
- வரி விகிதங்களின் எண்ணிக்கையை குறைத்தல்
- தனித்துவமான கடமைகளின் எண்ணிக்கையை குறைத்தல்.
- சாத்தியமான அளவிற்கு விலக்குகள் நீக்குவது, குறிப்பாக துறை சார்ந்த மற்றும் முடிவு-பயன்பாடு தொடர்பானவை.
- சிறு தொழில்களுக்கு சலுகைகளை விரிவுபடுத்தல் மற்றும்
- மதிப்பீட்டு நடைமுறைகளை எளிமைப்படுத்துதல்.

தொடக்கத்தில், மையம் மூன்று வழக்கமான “கடமைகளை கொண்டிருந்தது அதாவது மத்திய விகிதம், தகுதி விகிதம் மற்றும் குறைபாடு விகிதம் ஆகியவற்றை மட்டுமே கொண்டிருந்தது. 2000 – 01 வரவு செலவுத் திட்டம் 16% என்ற ஒற்றை, MODVAT, மத்திய மதிப்புக் கூட்டு வரி (CENVAT) க்கு மாற்றப்பட்டது. இந்த நடவடிக்கை பற்றி கூறப்பட்ட நோக்கம் நீண்ட கால நிலைத்தன்மையை அளிப்பதே ஆகும். அடுத்தடுத்த வரவு செலவுத் திட்டங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள் இறுதியில் ஒரு பொது மதிப்பு விகிதம் அல்லது “சராசரி விகிதம்” என்பது 8% ஆகும். 2009-10 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவுசெலவுத் திட்டமானது, இந்த சராசரி விகிதத்திற்கு மத்திய மாற்று கடனீட்டு விகிதத்தை மறுசீரமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. தற்போது மத்திய அரசு, சில காரணங்களுக்காக குறிப்பிட்ட கவனம் தேவைப்படும் பொருட்களுக்கு மட்டுமே, கடமை விகிதங்களை மாற்றியமைப்பதற்கான கொள்கையை பின்பற்றுகிறது. தேசிய மற்றும் மாநில அளவில் GST யை அறிமுகப்படுத்த இந்த கொள்கை வழிவகை செய்யும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

11. சுங்க வரிகளின் சீர்திருத்தங்கள்

நான்கு வகைகளுக்கு மேலாக உள்நாட்டு உற்பத்தியையும் விவசாயத்தையும் இறக்குமதி செய்வதற்கான அளவு மற்றும் சுங்கவரி கட்டுப்பாட்டின் கலவையைப் பாதுகாக்கும் கொள்கையை பின்பற்றி வருகிறது. ஆனால் ஒருபுறத்தில் தாராளமயமாக்கல் மற்றும் பூகோளமயமாக்கல் சகாப்தம் மற்றும் பிற உலக வணிக அமைப்பிற்கான எங்கள் கடமைகளை அறிமுகப்படுத்துதல் சுங்க வரி ஆட்சியில் அடிப்படை மாற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தது. ஏராளமான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், ASEAN அளவீடுகளுக்கு கட்டாய முறையில் நமது கட்டணக் குறைப்பைக் குறைக்கவும், 2008 ஆம் ஆண்டின் நெருக்கடி போன்ற உலகளாவிய சூழ்நிலைகளை மாற்றி, இந்திய ஏற்றுமதிகளின் போட்டித்திறனை மேம்படுத்துவதன் மூலம் நமது நலன்களை பாதுகாக்க வேண்டிய தேவையுடனான மனநிலையைப் புரிந்து கொள்ளலாம். மேலும், அடுத்தடுத்த வரவு செலவுத் திட்டம் குறிப்பிட்ட பொருட்களுக்கான கடமைகளைக் குறைத்துள்ளன அல்லது அவற்றை மொத்தமாக விலக்களிக்கவைக்கிறது.

12. நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகள்

நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகளுக்கு வரி ரசீதுகளை வகைப்படுத்தவும் அவற்றை நிதியக் கொள்கைக்கான உள்ளீடுகளாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் வழக்கமாக உள்ளது. எனினும், இந்த இரண்டு வகையான வரி வரவுகளில் உலகளவில் செல்லுபடியான சரியான விகிதாச்சாரம் இல்லை. அவர்களின் இலக்கு விகிதாச்சாரம், முடிவு எடுப்பவர்கள் பற்றிய தரநிலைகளையும், கண்ணோட்டத்தையும் மதிப்பீடு செய்வதை பொறுத்ததாகும். இந்திய சூழலில், குறிப்பிடத்தக்க சில அடிப்படை உண்மைகள் பின்வருமாறு:

குறிப்புகள்

- இந்தியாவில் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே வரி விதிப்பு பிரிவினை, அரசு வரி பெருமளவில் மறைமுகமாக உள்ளது. மத்திய அரசு நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும், நியாயமான விகிதத்தில் உள்ளது.
- இப்போதுபோலவே, இந்திய பொருளாதாரமும் நேரடி வரிவிதிப்பு மூலம் கூடுதல் வருவாயை திரட்ட ஒரு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாய்ப்பை வழங்குகிறது.
- நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம், மத்திய அரசு, ஏறத்தாழ அனைத்து வகையான “வருமானம்” மற்றும் அதன் “அப்புறப்படுத்தல்” ஆகியவற்றின் மீது நேரடி வரிகளை விதிக்க அனுமதிக்கிறது.
- ஆனால், மாநகராட்சி வரி மற்றும் வருமானத்தின் மீதான பிற வரிகள், (அவற்றின் கீழ் உள்ள கூறுகளுடன்) எப்போதும் இருக்கும் நிலையில், மத்திய அரசு பிற அனுமதிக்கப்பட்ட நேரடி வரிகளை தொடர்ந்து ஆராய்ந்து, அவற்றை பல்வேறு கால இடைவெளிகளுக்கு வழிவிதித்தது. செலவு வரி, கொடை வரி, சொத்து வரி, வட்டி வரி, போன்ற வரிகளுக்கு உதாரணங்களாகும். விளிம்பு நன்மைகள் வரி போன்ற சில வரிகளை விதிக்கப்பட்டு திரும்பப் பெற்றன. மத்திய அரசின் முக்கிய மறைமுக வரிகள் சுங்க தீர்வைகள், கலால் வரிகள் (சில விதிவிலக்குகள்), மற்றும் சேவை வரி ஆகியவை ஆகும். அதேபோல, பல “பூனியன் பிரதேசங்களின் வரிகளும்;” > மறைமுகமானவர்களின் வகையைச் சேர்ந்தவையாகும்.
- விவசாய வருமானம், நிலவரி, தொழில்கள் மீதான வரி, வணிகம், தொலைத்தொடர்பு மற்றும் வேலை வாய்ப்பு மற்றும் நகர்புற அல்லாத அசையா சொத்துக்கள் மீதான வரி ஆகியவை மாநிலங்களின் நேரடி வரிகளில் அடங்கும். மாநில கலால் வரிகள், பொது விற்பனை வரி (தற்போது VAT), மோட்டார் ஆவி விற்பனை வரி, முத்திரைத்தாள் மற்றும் பதிவுக் கட்டணங்கள், வாகனங்களுக்கு விதிக்கப்படும் வரிகள், சரக்கு மற்றும் பயணிகளுக்கு விதிக்கப்படும் வரிகள், மின் வரி, கேளிக்கை வரி, விளம்பர வரி, பந்தய வரி போன்றவை மறைமுக வரிகளில் அடங்கும்.
- மாநிலங்களோடு பகிர்ந்துகொள்ளப்படும் மத்திய வரிகள் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் உள்ளன. எனினும், மத்திய அரசு விதிக்கும் மேல்மின்னூட்டங்களும், அவைகளும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுவதில்லை.
- GST யின் முன்மாதிரியாகக் கொண்டு, மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள், தற்போதுள்ள மறைமுக வரிகளின் எண்ணிக்கையை விட,

இந்த இரண்டு மாநிலங்களும், ஒரே மாதிரியாக இருக்கும். அத்துடன், சேவை வரியை விதிக்கும் உரிமையையும் மாநிலங்கள் பெறுகின்றன.

- மாநிலங்கள், வேளாண் வருமானத்தை வரி செய்ய தயங்குகின்றன மற்றும் தொழில்களின் மீதான வரியிலிருந்து அவர்கள் பெறுதல்கள் அரசியலமைப்பு கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டவையாகும். இறுதிப் பகுப்பாய்வில், மாநிலங்களின் நேரடி வரி வருவாய் முதன்மையாக நில வருவாய், தொழில்களின் மீதான வரி மற்றும் நகர அசையாச் சொத்துக்களின் மீதான வரி ஆகியவற்றில் மட்டுமே உள்ளது. இதற்கு மாறாக, பொது விற்பனை வரி (VAT), மாநில கலால் வரிகள், முத்திரைகள் மற்றும் பத்திரப்பதிவு, மோட்டார் வாகன வரி போன்ற சில மறைமுக வரிகளை அவர்கள் கொண்டுள்ளனர். மகாராஷ்டிரா தவிர எல்லா மாநிலங்களிலும் அக்டோபர் மாதம் ஒரு முக்கியமான, ஆனால் மிகவும் மோசமான மறைமுக வரி ஆக்டோபியாகும்
- மத்திய அரசின் நேரடி வரிகள் மிகவும் நெகிழ்ச்சி மற்றும் அதிக அளவில் உள்ளன. இந்த காரணத்தினால் மத்திய அரசு நேரடி வரிகள் மூலம் அதிக விகிதாச்சார வருவாயை தக்க வைத்துக் கொள்ள முடிகிறது. 2003 – 04-ல் அதன் நேரடி வரிகளின் மொத்த ரசீதுகள் (மாநகராட்சி வரி, தனிநபர் வருமான வரி, வட்டி வரி, வருமானம் மற்றும் செலவுகள் மீதான பிற வரிகள், சொத்துவரி வரி, சொத்து வரி, மற்றும் பரிசு வரி) ஆகியவற்றின் மொத்த மொத்த வரி வருவாயில் 41.32% ஆக இருந்தது என்று தரவுகள் காட்டுகின்றன. பல்வேறு காரணங்களால் இந்த விகிதம் அடுத்த ஆண்டுகளில், 2009-10 இல் 58.8% ஆக அதிகரித்தது. இருப்பினும், இந்த விகிதாச்சாரம் மீண்டும் சரிவடைந்து, 52.5% ஆக இருந்தது. இந்த கீழ்நோக்கு சேவை வரி மற்றும் சில கடுமையான நேரடி வரிகளை திரும்பப் பெறுதல் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த விளைவாகும். மத்திய அரசு மிதமான விகிதங்களைக் கொண்ட ஒரு கொள்கையை பின்பற்ற வேண்டும் என்று ஆய்வாளர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள்.
- மத்திய நிலையத்தில் உள்ள நிலைக்கு மாறாக, மறைமுக வரிகளிலிருந்து மாநிலங்களின் சொந்த வரி வருவாயாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, மறைமுக வரி ரசீதுகள் 2009-10 மற்றும் அதற்கு அடுத்த ஆண்டுகளில் தங்கள் சொந்த வரி ரசீதுகளில் 97-98 சதவிகிதமாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன. இந்த நிகழ்வுக்கான காரணங்கள் நன்கு அறியப்படுகின்றன. மாநிலங்களின் நேரடி வரிகள் குறைந்த திறனால் பாதிக்கப்படுகின்றன. மேலும், மாநிலங்கள் அவற்றின் அனுகூலமான சுரண்டலில் தயக்கம் காட்டி வருகின்றன. GST யை ஏற்றுக்கொள்வதை விட, மறைமுக வரிகளிலிருந்து வருவாயின் விகிதாச்சாரம், எதிர்காலத்தில் வீழ்ச்சியுறாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- அவர்களின் இயல்பின் மூலம், மறைமுக வரி விகிதங்கள் விரிவுபடுத்தப்பட்டு, அவற்றை அதிகரிப்பது அதிகாரிகளுக்கு எளிது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மறைமுக வரிகள், விளம்பர வளையாக்கும் போது இது அதிகமாகும். இந்த நடவடிக்கைகள் வரி செலுத்துவோர் மற்றும் விநியோகிப்பாளரிடமிருந்து குறைந்த எதிர்ப்பை

எதிர்கொள்கின்றன, ஏனெனில் பிந்தையவர்கள் வாங்குபவர்களுக்கு தங்கள் நிகழ்வுகளை கடந்து செல்ல முடியும்.

- உயர் வீதங்களில் சொகுசுப் பொருட்களை வரி விதிப்பதன் மூலமும், கச்சா உணவு போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளை விலக்குவதின் மூலமும், மறைமுக வரிகளின் பின்னடைவு குறைக்கப் போவதாக அதிகாரிகள் கூறுகின்றனர். ஆனால் நடைமுறையில் மறைமுக வரிகள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் உள்ளன. பணவீக்க சக்திகளுக்கு உணவளிப்பவர்கள் என்ற உண்மை அவர்களது பின்னடைவு நிலைக்கு வலு சேர்க்கிறது.
- தங்களது வரிக் கொள்கை, பொருளாதாரத்தில் வளங்களை வளப்படுத்துவதிலும், வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதிலும், பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது என்றும் அதிகாரிகள் தெரிவிக்கின்றனர். ஆனால், தங்கள் கொள்கை முடிவுகளில், அதிகாரிகள் முதன்மையாக வருவாய் கருதுதல்களை வழிநடத்திச் செல்கின்றனர் என்று விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.
- சில பகுப்பாய்வாளர்கள் நமது நாட்டில் வரி/GDP விகிதமானது அது என்னவாக இருக்க வேண்டுமோ அதை விட குறைவாக இருப்பதாக கூறுகின்றனர். ஆனால் இந்த கூற்று, பல பொருத்தமான உண்மைகளை புறக்கணிக்கிறது பின் வருமாறு:
  - (a) உலகளவில் செல்லுபடியாகும் இலட்சிய வரி/GDP விகிதம் போன்ற எதுவும் இல்லை. பொருளாதாரம் எதிர்கொள்ளும் சூழ்நிலைகளின் முழு வரிசையுடன் இது மாறுபடுகிறது.
  - (b) பொதுவாக, வரி/GDP விகிதம் ஒரு ஏழை நாட்டில் குறைவாக இருக்க வேண்டும்.
  - (c) இந்தியாவில் இந்த விகிதம் 1950-களில் 6.22% ஆக இருந்த மதச்சார்பற்ற போக்கை பதிவு செய்துள்ளது, 2012 – 13ல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஐந்தில் ஒரு பங்காகும்.
  - (d) வரி/GDP விகிதத்தின் நீண்ட கால மேல்நிலை வரி விதிப்பு முறையில் ஒரு முன்னேற்றத்தைக் குறிப்பிடுவதல்ல.
  - (e) ஒரு பொருத்தமான வரி/மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதமானது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் செலவின பக்கங்களின் அனைத்து அம்சங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்ட பின்னரே தெரிவு செய்யப்பட முடியும். இந்த விகிதம், வருவாய் ரசீதுகள் திறமையாகவும், உற்பத்தி ரீதியாகவும், சமுதாய மற்றும் பொருளாதாரத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு செலவழிக்கப்படும் என்பதை உறுதிசெய்ய முடியும்.

ஒரு சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (GST) ஜூலை 1, 2017 முதல் அமலுக்கு வந்துள்ளது என்பதை இங்கு நினைவில் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இது நாட்டில் பல மறைமுக வரிகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. மற்றும் சரக்கு மற்றும் சேவை சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளின் அடிப்படையில் தற்போது வரி பகிர்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கு இடையே வரி விதிப்பு அல்லாத பிற வரிகள் யாவை?
2. இந்தியாவில் பரவலாக வரி ஏய்ப்பு காணப்படுவது ஏன்?
3. மத்திய அரசு சேவை வரியை சங்க பட்டியலில் சேர்த்தது ஏன்?

12.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் வரி விதிப்பின் மீது நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் அனுமதிப்பதில்லை (அதாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட வரி அடிப்படையை மத்திய, மாநில அரசுகள் வரிவிதிக்க முடியாது). மேலும், உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு மாநிலங்களின் வரிவிதிப்பு அதிகாரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன அல்லது அவை ஒன்றியத்து ஆட்சிநிலவரைகள், மத்திய அரசு, மாநில பட்டியல், அந்தந்த பிரதேச அதிகார வரம்புகளுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்றன. ஒரே சீரான தன்மை, பொருளாதாரம், மற்றும் மொத்த வரி விதிப்பு முறையின் செயல்திறன் ஆகிய மூன்று அளவுகோல்களை நிறைவு செய்யும் வகையில், செலாவணி சாராத இந்த அம்சம் நமது அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட்டது.
2. நம் நாட்டில் பரவலாக வரி ஏய்ப்பு என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்படாத உண்மையாகும். உதாரணமாக, உயர் வரி விகிதங்கள், சிக்கலான வரிச் சட்டங்கள், முறையான கணக்குகள் மற்றும் தகவல் இல்லாமை, நிர்வாக பலவீனங்கள் உட்பட பல காரணிகள் இந்த நிகழ்வுப் போக்குக்கு பொறுப்பாகும்.
3. மத்திய அரசு, ஒரு புதிய மறைமுக வரிவிதிப்பை, சேவை வரி வடிவில், முதலில் அதன் எஞ்சிய அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி, அரசியலமைப்பு திருத்தம் மூலம் கண்டுபிடித்துள்ளது. இந்த வரி, நமது மொத்த உள்ளாட்டு உற்பத்தியில் பெருகி வரும் சேவைகளின் பங்கைப் பொறுத்து நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. சேவை வரி, சங்கப் பட்டியலிலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் அதன் சேகரிப்பு மற்றும் ஒதுக்கீட்டுச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தால் செய்யப்பட்ட சட்டத்தால் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது.

12.4 சுருக்கம்

- பெரும்பாலான பொருளாதாரங்களின் உள்ளார்ந்த இயக்கத்தால் முன்வைத்தல் உட்பட பல்வேறு தடைகள் காரணமாக ஒரு சிறந்த வரி முறையை கொண்டிருப்பது இயலாத காரியம் என்பதால், ஒரு இலட்சிய வரி முறையின் துல்லியமான வடிவமைப்பு பற்றிய விவாதம் தடையின்றி தொடர்கிறது.
- நம்மைப் போன்ற ஒரு நாட்டிற்கு, ஒரு பொருத்தமான வரிவிதிப்பு முறையை வகுத்தமை பல பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகிறது. அவற்றை

ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய திருப்திக்கு தீர்வு காண்பது எளிதல்ல.வளர்ந்த நாடுகளோடு, நம்மைப் போன்ற ஒரு நாடு, உகந்த வரிவிதிப்பு முறையை கட்டமைப்பதில் பல தடைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளது.

- இந்திய அரசு, குறைந்த உற்பத்தித் திறன் கொண்ட பொதுச் செலவினத்தை தவிர, அதன் இயைபுகளும் மிக அதிகமாக உள்ளன.இது சமூக முன்னுரிமைகளுக்கு இணக்கமாக இல்லை, பொருளாதார வளர்ச்சியின் குறிக்கோளுடன் ஒத்துப் போனது அல்ல.
- மத்திய-மாநில அரசுகளின் வரி விதிப்பு அதிகாரங்கள், நமது அரசமைப்புச் சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள வரிவிதிப்பு அதிகாரங்களை மத்திய அரசுக்கு சாதகமாக மாற்றுவதோடு, இந்த சமநிலையின்மை காலப்போக்கில் மேலும் விரிவுபடுத்தும் உள்ளார்ந்த போக்கைக் கொண்டுள்ளது.
- நமது வரி விதிப்பு முறைகள், மூலதன முனைப்பான தொழில் நுட்பங்களுக்கு சாதகமாக ஏற்றப்படுகின்றன.இது, பரந்த வேலையின்மை மற்றும் குறைந்த வேலைவாய்ப்பின் மூலம் ஏற்றத் தரத்தவமின்மைகளில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதல்ல, மாறாக, அதன் இணக்கமற்ற சிக்கல்கள் மற்றும் விளைவுகளோடு, நகர்ப்புறப் பகுதிகளுக்காக உழைப்பிற்கு இடம்பெயரும்.
- துரதிருஷ்டவசமாக, அரசாங்கமானது நியாயமான வரம்புகளுக்குள்ளாக தனது சொந்த செலவின் வளர்ச்சியைக் கொண்டிருக்க முடியாது. எனவே, வரி வருவாயில் விரைவான அதிகரிப்பு கூட அதன் செலவினத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை, மேலும் மீண்டும் சந்தைக் கடன்கள் மற்றும் பற்றாக்குறை நிதியளிப்பு ஆகியவற்றை நாட வேண்டியுள்ளது.
- சமூக-பொருளாதார நோக்கங்களை அடைவதற்கான முரண்பாடான ஏற்பாடுகளின் காரணமாக நமது வரி விதிப்பு முறைமையின் முழுமையான (அனைத்து உள்ளடங்கிய) பார்வையினை அரசாங்கம் செயல்படாது என தெரிவிக்கிறது. இப்பொழுது அது பரந்த அளவில் ஊக்கத்தையும், பெரும் கண்டனங்களையும் கொடுத்து வருகிறது.
- நமது நேரடி வரிகள் ஏற்ற குறைவை குறைக்க உதவாது என்ற பரவலான கருத்தை பல்வேறு ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. மிகவும் முற்போக்கான விகிதங்களின் தாக்கம் பரவலாக வரி ஏய்ப்பு மூலம் எதிர்மறையாக உள்ளது. மேலும், மதிப்புக் கூட்டு வரி முந்தைய மறைமுக வரிகளின் ஆட்சியும் ஏற்றத் திறனுக்கு பங்களித்தது.
- சேமிப்புக்களை ஊக்குவிப்பதில் நமது வரி விதிப்பு முறை தோல்வியடைந்துள்ளது என்ற கருத்தை செல்லியா குழு (வரி சீரமைப்புக்குழு) கருத்தை கொண்டிருந்தது. இது முதலீடுகளின் மாதிரியை மட்டுப்படுத்தும் முயற்சியில் வெற்றி கண்டது. அது சந்தைப் படைகளுக்கு விட்டுவிடப்பட்டிருக்கவேண்டும்.
- மத்திய அரசு, ஒரு புதிய மறைமுக வரிவிதிப்பு வரியை, சேவை வரி வடிவில், முதலில் அதன் எஞ்சிய அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி, அரசியலமைப்பு திருத்தம் மூலம் கண்டுபிடித்துள்ளது. இந்த வரி,

குறிப்புகள்

நமது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் பெருகி வரும் சேவைகளின் பங்கைப் பொறுத்து நியாயப்படுத்தப்படுகிறது.

- தொடக்கத்தில் மத்திய அரசின், 'இயல்பான' கடமை, அதாவது மைய விகிதம், தகுதி விகிதம் மற்றும் குறைபாடு விகிதம் ஆகிய மூன்று விகிதங்களை மட்டுமே கொண்டுள்ளது. 2000 – 01 வரவு செலவுத் திட்டம் 16% என்ற ஒற்றை, MODVAT, மத்திய மதிப்புக் கூட்டு வரி (CENVAT) க்கு மாற்றப்பட்டது.
- நான்கு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக, உள்நாட்டு கைத்தொழில் மற்றும் விவசாயத்தை, இறக்குமதிகளின் மீதான அளவறி மற்றும் சுங்கவரி கட்டுப்பாடுகளுடன் இணைந்து பாதுகாக்கும் கொள்கையை நாங்கள் தொடர்ந்திருந்தோம். ஆனால் தாராளமயம், பூகோளமயமாக்கல் என்ற சகாப்தத்தை ஒரு புறத்தில் அறிமுகப்படுத்துவது, மறுபுறம் WTO க்கு நாங்கள் கொடுத்துள்ள வாக்குறுதிகள் ஆகியவை சுங்க வரிகள் மற்றும் ஆட்சியில் அடிப்படை மாற்றங்களுக்கு இட்டுச் சென்றது.
- இந்தியாவில் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே வரி விதிப்பு பிரிவினை, அரசு வரி பெருமளவில் மறைமுகமாக உள்ளது. மத்திய அரசு நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும், நியாயமான விகிதத்தில் உள்ளது.
- நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம், மத்திய அரசு, ஏறத்தாழ அனைத்து வகையான “வருமானம்” மற்றும் அதன் “அப்புறப்படுத்தல்;” ஆகியவற்றின் மீது நேரடி வரிகளை விதிக்க அனுமதிக்கிறது. ஆனால், மாநகராட்சி வரி மற்றும் வருமானத்தின் மீதான பிற வரிகள், (அவற்றின் கீழ் உள்ள கூறுகளுடன்) எப்போதும் இருக்கும் நிலையில், மத்திய அரசு பிற அனுமதிக்கப்பட்ட நேரடி வரிகளை தொடர்ந்து ஆராய்ந்து, அவற்றை பல்வேறு கால இடைவெளிகளுக்கு விதித்தது.
- மாநிலங்கள், வேளாண் வருமானத்தை வரி செய்ய தயங்குகின்றன மற்றும் தொழில்களின் மீதான வரியிலிருந்து அவர்கள் பெறுதல்கள் அரசியலமைப்பு கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டவை. இறுதிப் பகுப்பாய்வில், மாநிலங்களின் நேரடி வரி வருவாய் முதன்மையாக நில வருவாய், தொழில்களின் மீதான வரி மற்றும் நகர அசையாச் சொத்துக்களின் மீதான வரி ஆகியவற்றில் மட்டுமே உள்ளது.
- மத்திய அரசின் நேரடி வரிகள் மிகவும் நெகிழ்ச்சி மற்றும் அதிக அளவில் உள்ளன. இந்த காரணத்தினால் மத்திய அரசு நேரடி வரிகள் மூலம் அதிக விகிதாச்சார வருவாயை தக்க வைத்துக் கொள்ள முடிந்துள்ளது.
- அவர்களின் இயல்பின் மூலம், மறைமுக வரி விகிதங்கள் விரிவுபடுத்தப்பட்டு, அவற்றை அதிகரிப்பது அதிகாரிகளுக்கு எளிது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மறைமுக வரிகள், விளம்பர வளையாக்கும் போது இது அதிகமாகும். இந்த நடவடிக்கைகள் வரி செலுத்துவோர் மற்றும் சப்ளையர்களிடமிருந்து குறைந்த எதிர்ப்பை எதிர்கொள்கின்றன, ஏனெனில் பிந்தையவர்கள் வாங்குபவர்களுக்கு தங்கள் நிகழ்வுகளை கடந்து செல்ல முடியும்.

- வரவு செலவுத் திட்டத்தின் செலவின பக்கங்களின் அனைத்து அம்சங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்ட பின்னரே பொருத்தமான வரி. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதத்தையும் தேர்ந்தெடுக்க முடியும். வருவாய் வரவுகள் திறம்படவும், உற்பத்தித் திறனுள்ள முறையிலும், சமுதாயம் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப செலவிடப்படும் என்பதையும் உறுதி செய்ய முடிந்தால், இந்த விகிதம் மேலே செல்ல வேண்டும்.

குறிப்புகள்

12.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- **CENVAT:** CENVAT வரி விதிகள் அறிமுகம் உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் சேவை வழங்குநர்களுக்கு, சரக்கு மற்றும் சேவைகளின் மீது செலுத்தப்படும் வரிகளின் கடன்களைப் பெறுவதற்கும், அவற்றைப் பயன்படுத்தியும், கடன் முறையை ஒரே சட்டமாக உருவாக்குவதன் கருவியாக உள்ளது.
- **VAT:** ஒரு மதிப்பு கூட்டு வரி (VAT) என்பது விநியோக சங்கிலியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மதிப்பு சேர்க்கப்படும் போதெல்லாம் ஒரு பொருளின் மீது வைக்கப்படும் நுகர்வு வரி ஆகும்.
- **GST:** சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (GST) என்பது இந்தியாவில் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் விநியோகத்தில் விதிக்கப்படும் மறைமுக வரி ஆகும். இது ஒரு விரிவான பலகட்ட, இலக்கு அடிப்படையிலான வரி ஆகும். இது ஏறக்குறைய அனைத்து மறைமுக வரிகளையும், ஒரு சிலரைத் தவிர மற்ற அனைத்து வரிவிதிப்பைக் கொண்டுள்ளது.
- **மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம்:** நாட்டின் வரி வருவாய், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியைவிட மெதுவான விகிதத்தில் வளரும்போது, வரி-புணர் விகிதம் குறையும். வரி வருவாய் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியைவிட விரைவாக வளர்ச்சியுறச் செய்வதால், விகிதாச்சாரம் அதிகரிக்கும்.

12.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. ஒரு லட்சிய வரி அமைப்பு இருக்க வாய்ப்பில்லை ஏன்?
2. இந்தியாவில் பல்வேறு அடுக்குகளிடையே வரிவிதிப்பு அதிகாரங்களை பங்கீடு செய்யும் பிரச்சினையை இந்தியாவால் ஏன் தீர்க்க முடியவில்லை?
3. இந்தியாவில் வரி விதிப்பு முறையை எளிப்படுத்த என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன?
4. வரி முறையை போதுமானபடி மதிப்பிடக் கூடியது யாது?
5. இந்தியாவில் ஆயத்தீர்வை வரவில் சீர்திருத்தங்கள் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.

குறிப்புகள்

1. இந்தியாவில் வரி விதிப்பு முறையின் பரிணாம வளர்ச்சியை விவாதிக்கவும்.
2. மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வருவாய்க்கு தேவையான அரசியலமைப்பு விதிகளை ஆராய்ச்சி செய்க
3. இந்திய வரி முறையின் இன்றியமையாப் பண்புகளை விவாதிக்கவும்.

12.7 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புதுதில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B.P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹட்டன், E.W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பெங்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொதுப் பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

அலகு 13 இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய வரிகள்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 13.0 அறிமுகம்
- 13.1 நோக்கங்கள்
- 13.2 மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்
  - 13.2.1 வரி வருவாய்கள்
  - 13.2.2 வரி அல்லாத வருவாய்
  - 13.2.3 இந்தியாவில் வரி மற்றும் வரி அல்லாத வருவாயின் தற்போதைய நிலை
  - 13.2.4 இந்தியாவிலுள்ள உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வருவாய்
- 13.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 13.4 சுருக்கம்
- 13.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 13.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 13.7 மேலும் படிக்க

13.0 அறிமுகம்

முந்தைய அலகில் நாம் விவாதித்ததைப் போல, வரி வருவாய், வரி அல்லாத வருவாய் ஆகியவை, பொது வருவாயின் இரு ஆதாரங்களாகும். முந்தைய கட்டாய வரிவிதிப்பு மற்றும் அதை மறுப்பது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். பின்கூறப்பட்டதில் அரசு அல்லது பொது அதிகாரம் உருவாக்கும் அனைத்து வரிகளையும் உள்ளடக்கியதாகும். வருமான வரி, மாநகராட்சி வரி, சொத்து அல்லது அசையா சொத்து வரி, சுங்க மற்றும் உள்நாட்டுப் பொருள் வரி, விற்பனை மற்றும் சேவை வரி, ஏயுவு போன்ற பல்வேறு நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகள் மூலம் வரி வருவாய் வசூலிக்கப்படுகிறது. எனினும், பொது வருவாய்களுக்கு வரி அல்லாத ஆதாரங்களில் ஒரு பெரும் ஆதரவு உள்ளது, மற்றும் ஒரேமாதிரியான அம்சங்களை கொண்டிருக்காது. மாநிலங்களின் வரி அல்லாத வருவாயில் நான்கில் மூன்று பங்கு, பொது, சமூக மற்றும் பொருளாதார சேவைகளில் இருந்து வரவுகள் போன்ற நிர்வாக வரியில்லா வரவுகளில் இருந்து வருகிறது. 2009-10 முடிவடைந்த 10 ஆண்டுகளில் வரி அல்லாத வருவாய் 7.6 சதவீதம் என்ற விகிதத்தில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளதாகும். மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் நிதி ஆணையம் போன்ற பல்வேறு நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட நிறுவனங்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வருவாயை பகிர்ந்துகொள்கின்றன. உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கான வருவாய் ஆதாரங்கள் பெரும்பாலும் அவற்றின் சொந்த வளங்கள், மானியங்கள் மற்றும் கடன்களிலிருந்து வருகின்றன.

மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வரி மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய் ஆதாரங்களை இப்பிரிவு விரிவாக விவாதிக்கிறது.

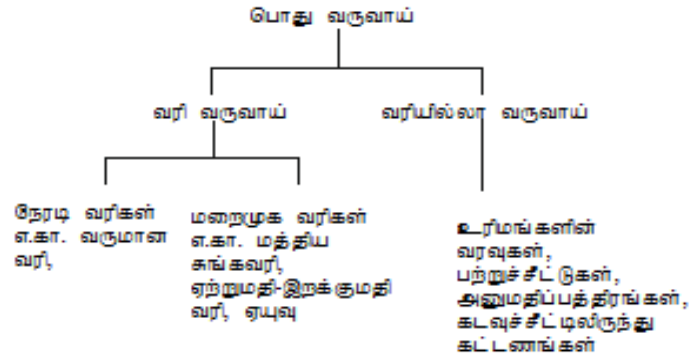
13.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்:

- இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய வரிகளை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
- மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வரி வருவாயை விளக்க முடியும்.
- மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வரி அல்லாத வருவாயை விவாதிக்க முடியும்.

13.2 மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்

படம் 13.1 ல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய் என இரண்டு பொது வருவாய் ஆதாரங்கள் உள்ளன. ஒரு வரி என்பது பொது செலவினங்களை எதிர்கொள்ள ஆட்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் மீது ஒரு பொது அதிகார அமைப்பு விதிக்கும் கட்டாய விதிப்பனவு ஆகும். இது அரசுக்கு செலுத்த வேண்டிய கட்டாய பணம் ஆகும். வரி செலுத்த மறுப்பது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். ஒவ்வொரு வரியும், வரி செலுத்துவதின் ஒரு பகுதியில் சில தியாகம் செய்கிறது. வரி என்பது அபராதம் அல்லது தண்டனை கிடையாது. வரி அல்லாத வருவாய் என்பது, அரசுக்கு கிடைக்கும் வரிகள் தவிர, அனைத்து வருவாய்களையும் உள்ளடக்கியது ஆகும். இவை உள்நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யப்படும் நிதி ஆகும். அவை நிர்வாக வருவாய், வணிக வருவாய், மானியங்கள் மற்றும் பரிசுகள் போன்றவை ஆகும்.

படம் 13.1 பொது வருவாயின் ஆதாரங்கள்

13.2.1 வரி வருவாய்

வரி வருவாய்களின் பல்வேறு ஆதாரங்களைப் பற்றி விவாதிப்போம்.

1. நேரடி வரிகள்

நேரடி வரி என்பது ஒரு வகையான கட்டணம், இது நேரடியாக வரி செலுத்துவோருக்கு விதிக்கப்படும், அது விதிக்கப்படுகிற குறித்த நபர்கள் (சுற்றறிக்கை அல்லது இயற்கையானது) மூலம் நேரடியாக அரசுக்கு செலுத்தப்படுவதாகும். ஒரு நேரடி வரி என்பது வேறு ஒருவருடன் மாற்றப்பட முடியாத வரிப்பணம் ஆகும். இந்தியாவில் விதிக்கப்படும் சில முக்கிய நேரடி வரிகள்:

குறிப்புகள்

- வருமான வரி: வருமான வரிச் சட்டம், 1961 (திருத்தப்பட்டபடி) தனிநபர்கள் அல்லது இந்து பிளவுபடாத குடும்பங்கள் அல்லது நிறுவனங்கள் அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்களின் (நிறுவனங்கள் தவிர) மற்றும் அறக்கட்டளை (தனிநபர்கள் சங்கங்களின் அமைப்புகளாக இனங்காணப்பட்ட) அல்லது ஒவ்வொரு செயற்கை சட்ட ஆளுமையின் வருமானம் மீதான வரியாகும். இந்தியாவில் வருமான வரி விதிப்புக்காக ஒரு நபரின் மொத்த வருமானத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானத்தை சேர்ப்பது என்பது அவரது இருப்பிட தகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். மூன்று குடியிருப்பு நிலை உள்ளது, அதாவது, (i) குடியரிமை ரூ சாதாரணமாக வசிப்பவர்கள் (குடியிருப்பாளர்கள்) (ii) குடியரிமை ஆனால் சாதாரணமாக குடியிருப்பாளர்கள் மற்றும் (iii) குடியிருப்பாளர்கள். ஒரு நபரின் குடியிருப்பு நிலையை நிர்ணயிப்பதில் பல படிகள் உள்ளன. அனைத்து குடியிருப்பாளர்களில் இந்தியாவிற்கு வெளியே உள்ள வருமானம் உட்பட அனைத்து வருமானத்திற்கும் வரி செலுத்துகின்றனர். வதியாதோர், இந்தியாவில் பெறப்படும் வருமானம் அல்லது இந்தியாவில் கிடைக்கும் வருமானம் ஆகியவற்றிற்கு மட்டுமே வரி செலுத்தக்கூடியதாக உள்ளனர். இந்தியாவில் பெறப்பட்ட வருமானம் அல்லது இந்தியாவில் சம்பாதித்த வருமானம் மற்றும் இந்தியாவில் இருந்து கட்டுப்படுத்தப்படும் வணிக அல்லது தொழிலில் வருவாய் ஆகியவை பொதுவாக சாதாரணமாக குடியிருப்பாளர்கள் வரிக்கு உட்பட்டதாகும்.
- மாநகராட்சி வரி: இந்தியாவில் உள்ள நிறுவனங்கள் மற்றும் வியாபார நிறுவனங்கள், வருமான வரிச் சட்டம், 1961 (திருத்தப்பட்ட) அடிப்படையில், அவர்களின் உலகளாவிய பரிவர்த்தனைகள் மூலம் வருமானத்தின் மீது வரி விதிக்கப்படுகிறது. இந்நிறுவனம் இந்தியாவில் இணைக்கப்பட்டு இருந்தால் அல்லது கட்டுப்பாடு மற்றும் மேலாண்மை முற்றிலும் இந்தியாவில் அமைந்துள்ளது என்றால், ஒரு நிறுவனம் இந்தியாவில் இருப்பதாக கருதப்படும். வதிவற்றோர் கழகங்களைப் பொறுத்த வரை, இந்திய நாட்டின் இருதரப்பு உடன்படிக்கையைப் பொறுத்து, இந்தியாவில் அல்லது பிற இந்திய மூலங்களிலிருந்து ஈட்டப்பட்ட வருமானத்தின் மீது வரி விதிக்கப்படும்.
- சொத்து வரி: சொத்து வரி அல்லது 'வீட்டுவரி' என்பது, கட்டிடங்களின் மீதான ஒரு உள்ளூர் வரியாக, அண்டையிலமைந்த நிலத்துடன் சேர்த்து, உரிமையாளர்களுக்கு விதிக்கப்படுகிறது. மாநிலங்களில் வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது. இது உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு சட்டப்படி அதிகாரம் அளித்துள்ளது. மதிப்பீட்டு முறை, விகித பட்டை மற்றும் சேகரிப்பு நடைமுறைகள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுவதாகும். வரி அடிப்படை என்பது வருடாந்திர மதிப்பீடு மதிப்பு (ARV) அல்லது பகுதி அடிப்படையிலான மதிப்பீடு ஆகும். உரிமையாளர் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட

குறிப்புகள்

மற்றும் வாடகைக்கு உற்பத்தி செய்யாத மற்ற சொத்துகள் மதிப்பில் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு, பின்னர் யுசுஏ என மாற்றப்பட்டு, ஒரு சதவீத செலவை வழக்கமாக ஆறு சதவீதமாக பயன்படுத்துகின்றன. வெற்று நிலம் பொதுவாக மதிப்பீட்டிலிருந்து விலக்கப்பட வேண்டும். மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள சொத்துக்கள் வரிவிதிப்பிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு பதிலாக ஒரு "சேவைக் கட்டணம்" நிறைவேற்று அதிகார ஒழுங்கின்படி அனுமதிக்கப்படுகிறது. வெளிநாட்டு தூதரகங்களின் பண்புகள் பரஸ்பர ஆதரவு இல்லாமல் வரி விலக்களிப்பையும் அனுபவிக்கின்றனர்.

- மரபுரிமை மற்றும் சொத்து வரி: இந்த வரிகள் ஒரு நபரின் மறைவு மீது விதிக்கப்படுவதாகும். இது இறந்த நபரிடமிருந்து மரபுரிமை பெற்ற நபர்கள் மீது விதிக்கப்படும் வரியாகும். இது பொதுவாக வாரிசுகளின் ஒட்டுமொத்த வரிப் பொறுப்பின் அடிப்படையில் மதிப்பிடப்படுகிறது. இதற்கு நேர்மாறாக, வரி நிலுவைப் பெற்ற பின்னரும், இறந்த நபரின் முழுச் செல்வத்திலும் சொத்து வரி விதிக்கப்படும். இரு வரிகளையும் ஒரே நேரத்தில் விதிக்க முடியும் என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்தியாவில் தோட்டத் தீர்வைகள் 1957 ல் நடைமுறைக்கு வந்தபோது, அவர்கள் தங்களது பரவலான மோசமான விளைவுகள் மற்றும் மிகவும் சிறிய வசூல் காரணமாக 1985-86 க்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அகற்றப்பட்டனர். இதற்கான கடமைகள் மத்திய அரசால் விதிக்கப்பட்டு நிகர வருவாய் மாநிலங்களுக்கு இடையே பிரித்து வசூலிக்கப்பட்டது. இதேபோல, விவசாய நிலங்களில் எஸ்டேட் வரியை மாநிலங்களால்தான் விதிக்க முடியும். சில மாநிலங்கள் அவ்வாறு செய்து வந்தன மத்திய அரசு அவர்கள் சார்பாக அதை சேகரித்து, அவர்களுக்கு இடையிலான நிகர வருவாயினை விநியோகித்து வருகிறது. அவர்களும் நீக்கப்பட்டனர். ஆனால், 1989-90 சொத்து பரிமாற்றத்தில் வரவு செலவு குறித்து வரி விதித்தது, மேலும் இந்த வரி அரசுகளுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படவில்லை. சமீபத்திய ஆண்டுகளில், முன்னாள் சொத்து கடமைகளின் சில பொருட்கள், சில வகையான செல்வ வரிகளுக்கு மாற்றப்பட்டது.

- பரிசு வரி: இந்தியாவில் பரிசு வரி, 1958 ஏப்ரல் 1 அன்று வழங்கப்பட்ட பரிசு வரிச் சட்டத்தின்படி ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது. இது ஜம்மு-காஷ்மீர் தவிர நாட்டின் அனைத்து பகுதிகளிலும் அமலுக்கு வந்தது. பரிசுச் சட்டம் 1958 ன்படி, ₹25,000 க்கு அதிகமான பரிசுகள், ரொக்கப்பணம், வரைவு, காசோலை அல்லது பிறர், பெறுபவரோடு இரத்த உறவு இல்லாத ஒருவரிடமிருந்து பெறப்பட்ட அனைத்து பரிசுகளும் வரி விதிக்கத்தக்கவை ஆகும். இருப்பினும், 1998 ஆம் ஆண்டு முதல் அக்டோபர் 1 ஆம் தேதி வரையிலான காலப்பகுதியில், பரிசு வரி தகர்த்தெறியப்பட்டு, தேதியிடப்பட்ட அல்லது அதற்குப் பிறகான நன்கொடைகள் வரி விலக்கு இல்லாமல் இருந்தன. ஆனால் 2004 ல் இந்த சட்டம் மீண்டும் ஓரளவு புதுப்பிக்கப்பட்டது. வருமான வரிச் சட்டம் 1961 பிரிவு 56 (2)-ன் கீழ் புதிய விதிமுறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதன்படி, எந்தவொரு தனிநபர் அல்லது இந்து மதம் சார்ந்த இந்து

குடும்பம் (HUF) ஒரு வருடத்தில் ₹.50,000 ரூபாய்க்கு வழங்கப்படும் பரிசுகளுக்கு வரி விதிக்கப்படும்.

இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய வரிகள்

2. மறைமுக வரி:

ஒரு மறைமுக வரி என்பது வரிவிதிப்பு (அதாவது வாடிக்கையாளர் போன்ற) இறுதி பொருளாதார சமைகளை கொண்டிருக்கும் நபரிடமிருந்து ஒரு இடைத்தரகர் (சில்லறை விற்பனையாளர் போன்றது) மூலம் சேகரிக்கப்படும் வரியாகும். ஒரு மறைமுக வரி என்பது வரிசெலுத்துபவர்கள் மூலம் வேறு ஒருவருக்கு மாற்றப்படும் வரியாகும். ஒரு மறைமுக வரி ஒரு நல்ல விலை அதிகரிக்க கூடும், அதனால் நுகர்வோர் தயாரிப்புகளுக்கு பணம் செலுத்துவதன் மூலம் வரியை செலுத்துவார்கள். இந்தியாவில் விதிக்கப்படும் சில முக்கிய மறைமுக வரிகள் பின்வருமாறு:

குறிப்புகள்

- சங்க வரி: சரக்குகள் சட்டவிரோத இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதிகளை தடுக்க 1962 இல் சங்க சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. மேலும், உள்நாட்டு தொழிற்சாலைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதோடு, இந்திய நாணயப் பரிமாற்ற விகிதத்தை பாதுகாக்கும் பொருட்டு இறக்குமதியை குறைந்த அளவே வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற நோக்குடன் அனைத்து இறக்குமதியும் கடமைக்கு உட்பட்டதாகும். சங்க வரி விதிப்பு, 1975 இன் கீழ் குறிப்பிடப்பட்ட விகிதத்தில் இந்தியாவில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அல்லது ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு சங்க கடமைகளை விதிக்கப்படும் அவ்வப்போது திருத்தப்படும் அல்லது நடைமுறையில் இருக்கும் வேறு எந்த சட்டமும் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும். சங்க சட்டங்களின் கீழ் பல்வேறு வகையான கடமைகள் விதிக்கப்படுகின்றன.
- அடிப்படைக் கடமை: 1962 சங்க சட்டத்தின் கீழ் இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்களுக்கு இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறது.
- கூடுதல் கடமை (எதிர் வரும் கடமை) (CVD): இது சங்க கட்டண சட்டத்தின் பிரிவு 3இன்கீழ் விதிக்கப்படுகிறது. இது இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் அல்லது உற்பத்தி செய்யப்படும் ஒரு பொருளின் மீது விதிக்கப்படும் சங்க வரி விதிப்புக்கு சமமானதாகும். ஒரு தயாரிப்பு இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை என்றால், அந்த உற்பத்திப் பொருளின் மீது விதிக்கப்பட வேண்டிய சங்க வரி இந்தியாவில் தயாரிப்பு செய்யப்பட்டு அல்லது உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருந்தால் வரி செலுத்தப்பட வேண்டிய கடமையாகும். வெவ்வேறு வீதத்தில் உற்பத்திப் பொருள் விதிக்கப்பட்டால், அந்த வீதங்களில் மிக உயர்ந்த வீதமானது பொருந்தக்கூடிய வீதத்தைக் கொண்டிருப்பதாகும். அத்தகைய கடமை பொருள்களின் மதிப்பில் விதிக்கக்கூடியது, மேலும் அதற்கு அடிப்படை சங்க வரி செலுத்தப்பட வேண்டியதாகும். இந்திய உற்பத்தியாளர்கள் பயன்படுத்திய இடுபொருள்கள் மீதான தீர்வை ஈடுசெய்வதற்கான கூடுதல் கடமை: இது சங்க சட்டத்தின் பிரிவு 3 (3)-ன் கீழ் விதிக்கப்படுகிறது. 4
- எதிர்ப்பு குவிப்பு வரி: சில சமயங்களில் அயல்நாட்டு விற்பனையாளர்கள், இந்தியத் தொழில்துறைக்கு ஊறு விளைவிக்கக் கூடிய வகையில்

குறிப்புகள்

இந்தியச் சந்தைகளைப் பிடிக்கக் கூடிய வகையில், தமது உள்நாட்டு சந்தைகளில் வசூலிக்கப்படும் தொகைகளுக்கு கீழே உள்ள விலைகளில் இந்திய சரக்குகளை ஏற்றுமதி செய்யலாம். இது குவிப்பு என்று அறியப்படுகிறது. குவிப்பை தடுக்கும் வகையில், மத்திய அரசு, இது போன்ற பொருட்களை குவிப்பு விளிம்புக்கு சமமாக கூடுதல் வரியை விதிக்க கூடும். ஆனால், ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடும் நாடுகள், அல்லது GATT "மிகவும் சாதகமான தேசிய அந்தஸ்து" கொண்ட நாடுகள் மீது ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும் நாடுகளில், குவிப்பு கடமைகளை செய்வதற்கு சில கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

- பாதுகாப்பு வரி: இந்தியத் தொழில்துறையின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக, சட்டத்தின் மூலம் அமைக்கப்படும் கட்டணக் பங்கு பரிந்துரைக்கப்படும் குறிப்பிட்ட பொருட்களில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட விலையில் பாதுகாப்புக் கடன்களுக்கான வரி விலக்குகள் விதிக்கப்படலாம்.
- ஊக்க தொகை மீதான வரி: ஒரு அயல் நாடு இந்தியாவிற்கு சரக்குகளை ஏற்றுமதி செய்ய அதன் ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு மானியம் வழங்கும் பட்சத்தில், மத்திய அரசு அத்தகைய மானியத்தொகை அல்லது ஊக்கத்தொகைக்கு இணையான கூடுதல் இறக்குமதி வரியை விதிக்கலாம். மானியத்தொகை அல்லது ஊக்கத்தொகையை உடனடியாக நிர்ணயிக்க முடியாவிட்டால், தற்காலிக அடிப்படையில் கூடுதல் தீர்வை வசூலிக்கலாம். இறுதித் தீர்மானத்திற்குப் பிறகு, வழக்கைப் போல, வேறுபாடு சேகரிக்கப்படலாம் அல்லது திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்.
- ஏற்றுமதி வரி: சரக்குகளை ஏற்றுமதி செய்வதற்காக இத்தகைய கடமை விதிக்கப்படுகிறது. தற்போது தோல்கள், தோல் சார்ந்த பொருட்கள் போன்ற சில சளரக்குகள் போன்றவை ஏற்றுமதிக் வரிக்கு உட்பட்டவையாகும். இந்த கடமைகளின் முக்கிய நோக்கம் சில பொருட்களின் ஏற்றுமதியை கட்டுப்படுத்துவது ஆகும்.
- ஏற்றுமதிக்கான வரி: விவசாய மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட உணவுப் பொருட்கள் ஏற்றுமதிச் சட்டம், 1985 (3 of 1986) பிரிவு 3 ன் துணை பிரிவு (1) கீழ், சுங்க வரி விதிப்பு விகிதம் 0.5 சதவிகிதம் உயர்த்தப்பட்டு அனைத்து திட்டமிடப்பட்ட பொருட்களின் ஏற்றுமதியிலும் வரி விதிக்கப்படும்.
- தேசியப் பேரிடர் படைப்பிரிவின் வரி: இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பெட்ரோலிய கச்சா எண்ணெய் மீதான 2003 ஆம் ஆண்டின் நிதிச் சட்டத்தின் 134 ஆம் பிரிவின் கீழ் இந்த வரி விதிக்கப்பட்டது. இந்த வரி மோட்டார் கார்கள், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பல-பயன்பாட்டு வாகனங்கள், இரு சக்கர வாகனம் மற்றும் அலைபேசிகள் ஆகியவற்றிற்கு பொருந்துவதாகும்.
- கல்வி வரி: கல்விச் செலவுகள் சுங்க வரி விதிப்புகளின் மொத்த மதிப்பில் 2% (பிரிவு 8B மற்றும் கீழ் பாதுகாப்பற்ற கடமை தவிர, பிரிவு 9 இன் கீழ் CVD மற்றும் ஒரு 1985 ஆம் ஆண்டின் சுங்கவரி கட்டண சட்டத்தின் 9A பிரிவின் கீழ் கடமையாற்றும் கடமை). சர்வதேச

கடமைகள் கீழ் கட்டணங்கள் மீது சுங்க வரி உட்பட்ட பொருட்கள் இந்த வரியிலிருந்து நீக்கப்படும்.

- இடைநிலை மற்றும் மேல்நிலைக் கல்வி வரி: சுங்க வரி விதிப்புகளின் மொத்த மதிப்பு 1%. சாலை வரி: இது மோட்டார் ஆயில் மீதான சுங்க வரிகளின் கூடுதல் வரி மற்றும் உயர் வேக டீசல் ஆயில் கூடுதல் சுங்க வரி நிதி சட்டம் (No.2), 1998 மற்றும் நிதிச் சட்டம் 1999 ஆகியவற்றிற்கு முறையான சட்டமாகும்.
- மோட்டார் ஆயில் மீதான கூடுதல் வரி: 2002 நிதிச் சட்டத்தின்படி, சுங்க வரி விதிப்பில் சிறப்பு கூடுதல் சுங்கவரி விதிக்கப்படுகிறது.
- மத்திய சுங்க வரி: மத்திய சுங்க வரிச் சட்டம், 1944 மற்றும் மத்திய சுங்க வரி விதிப்பு சட்டம், 1985 ஆகியவற்றின் கீழ், மத்திய அரசு, சுங்க வரியை விதிக்கிறது. மத்திய சுங்க வரி என்பது இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மற்றும் உள்நாட்டு நுகர்வுக்கு பொருந்தக்கூடிய உகந்த பொருட்கள் மீது விதிக்கப்படும் வரி ஆகும். "உள்நாட்டு பொருட்கள்" என்ற சொற்றொடர் முதல் அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பொருட்கள் என்பதாகும். "சுங்க வரி" என்ற சொல்லானது 1985 ஆம் ஆண்டின் முதல் காலாண்டில் குறிப்பிடப்பட்ட சரக்குகள் மற்றும் மத்திய சுங்கவரி கட்டண சட்டத்தின் இரண்டாம் அட்டவணையை குறிப்பதாகும். விளக்கப்படவில்லை என்றால், உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களின் மீது செலுத்தப்பட வேண்டிய மத்திய சுங்க வரியை செலுத்த வேண்டியது கட்டாயமானதாகும். எடுத்துக்காட்டாக, இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருட்களுக்கு வரிகள் செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து கடனை செலுத்துவதன் மூலம் மேலும் பல விதிவிலக்குகள் அரசாங்கத்தால் அறிவிக்கப்படுகின்றன. பல்வேறு மத்திய சுங்க வரி:
  - (i). அடிப்படை சுங்க வரி: 1945 ஆம் ஆண்டின் மத்திய உத்திகள் மற்றும் உப்பு சட்டம் 1944 ஆம் ஆண்டின் மத்திய சுங்கவரி கட்டண சட்டம், 1985 ஆம் ஆண்டின் அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள விகிதத்தில், இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் உப்பு, இந்தியாவில் அடிப்படை சுங்க வரி பிரிவின் கீழ் வருவது சுங்க வரியாகும்.
  - (ii). சிறப்பு சுங்க வரி: 1978 ஆம் ஆண்டின் நிதிச் சட்டம், 1978 ன் படி, சிறப்பு மசோதா வரி 1944 ன் மத்திய மசோதா மற்றும் உப்புச் சட்டத்தின் கீழ் அடிப்படை சுங்க வரி ஏற்ப வரிக்கு உட்பட்ட அனைத்து உரிய பொருள்களிலும் விதிக்கப்படுகிறது. எனவே, ஒவ்வொரு வருடமும் நிதிச் சட்டம், சிறப்பு சுங்க வரி, அல்லது கட்டணம் வசூலிக்கப்படுமா, மற்றும் இறுதியில் சம்பந்தப்பட்ட நிதியாண்டில் வசூலிக்கப்படும் என்று கூறப்படுகிறது.
  - (iii). கூடுதல் சுங்க வரி: 1957 இன் "கூடுதல் தீர்வைகள்" சட்டத்தின் 3 ஆம் பிரிவு, இச்சட்டத்தின் அட்டவணையில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளபடி, கட்டணம் மற்றும் வரி வசூலிப்பதை அனுமதிக்கிறது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

iv. சாலை வரி:

- மோட்டார் வாகனத்தின் கூடுதல் வரி: இது நிதிச் சட்டத்தின் (எண் .2), 1998 படி விதிக்கக்கூடியதாகும்.
- அதிவேக டீசல் எண்ணெய் மீதான கூடுதல் சுங்க வரி: இது நிதிச் சட்டம் 1999 படி விதிக்கக்கூடியதாகும்.

v. மேல்வரி:

- மோட்டார் சைக்கில் மீது கூடுதல் சுங்க வரி: இந்த நிதி சட்டம், 2002 மூலம் ஏற்கத்தக்கது. பான் மசாலா மற்றும் புகையிலை பொருட்கள்
- மீதான மேல்வரி: 2005-06 ஆம் ஆண்டின் வரவு செலவு திட்டத்தில் குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் சிகரெட்டுகள், பான் மசாலா மற்றும் சில குறிப்பிட்ட புகையிலை பொருட்கள் ஆகியவற்றின் மீது இந்த கூடுதல் மேல்வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

vi. தேசியப் பேரிடர் படைப்பிரிவின் வரி (ஊழலு): NCCD ஆனது பான் மசாலா மற்றும் சில குறிப்பிடப்பட்ட புகையிலை பொருட்கள் மீது நிதி சட்டம், 2001 விதிக்கப்பட்டது. பாலியஸ்டர் இழை நூல், மோட்டார் கார், இரு சக்கர வாகனம் மற்றும் பல பயன்பாட்டு வாகனங்கள் மற்றும் கச்சா பெட்ரோலிய எண்ணெய் ஆகியவற்றிற்கு இந்த நிதி சட்டம் 2003 விதிக்கப்பட்டுள்ளது

vii. கல்வி வரி: வரி விதிப்புத் தீர்வைகளின் மொத்த தொகைக்கான கல்விச் வரி 2% ஆகும், மேலும் இடைநிலை மற்றும் உயர்கல்வித் தீர்வுகள் ஆயத்தீர்வையின் கடமைகளில், 1%, வரி விதிக்கப்படுவதாகும்.

viii. வரி: குறிப்பிட்ட சில பொருட்களுக்கு மட்டும் மேல் வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

- சேவை வரி: ஜம்மு-காஷ்மீர் மாநிலத்தில் உள்ள சேவை நிறுவனங்களை தவிர, இந்தியாவில் உள்ள சேவை நிறுவனங்கள், 1994 என்ற நிதிச் சட்டத்தின்படி, சேவை வரி செலுத்துவது அவசியமானதாகும். சேவை வரி தொடர்பான விதி-முறைகள், ஜூலை, 1ம் தேதி, 1994 முதல் அமலுக்கு வந்தது. இச்சட்டத்தின் பிரிவு 67 ல் கீழ், சேவை வழங்குநர், பெறுபவர் மீது சேவைக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படும் கூட்டு அல்லது மொத்தத் தொகைக்கு, சேவை வரி விதிக்கப்படுவதாகும். ஆனால், சேவை வரி விதிகளின் 6-ஆம் விதியின்படி, 1994, இல் பெறப்பட்ட மதிப்பு மீது, வரி செலுத்த அனுமதிக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் சேவை வரியைப் பற்றி சுவாரஸ்யமான விஷயம் என்னவென்றால், இந்தியாவில் சேவை வரி வசூலிப்பதற்காக, சேவை வழங்குநர்களின் தன்னார்வ இணக்கத்தை அரசாங்கம் பெரிதும் சார்ந்துள்ளதாகும்.
- விற்பனை வரி: இந்தியாவில் சரக்கு விற்பனை/கொள்முதல் போன்றவற்றில் மாநிலங்களுக்கு மட்டுமே விற்பனை வரியை விதிக்க முடியும். பெரும்பாலான மாநிலங்கள் அவ்வாறு செய்து

கொண்டிருந்தன. ஒரு பொருளின் அடுத்தடுத்த விற்பனையில், முழு விற்பனை மதிப்பு விதிக்கப்பட்டதாகும். இந்த அமைப்பில் குறிப்பாக செலவுகள் மற்றும் விலையில் சேர்க்கும் வடிவத்தில் சொந்த மோசமான விளைவுகள் இருந்தது. எனவே, இந்திய மாநிலங்களில் வேறு பல நாடுகள் செய்திருந்ததற்கு இணங்க, ஏய்வு என்று பெயரிடப்பட்ட மற்றொரு விற்பனை வரியை மாற்ற வேண்டும் என்று அவர்கள் வற்புறுத்தினர். ஆனால் முந்தைய பரிவர்த்தனையின் பின்னர் "மதிப்புக் கூட்டப்பட்ட" அடிப்படையில் மட்டுமே ஒரு பொருளின் அடுத்தடுத்த பரிவர்த்தனைகள் மீது வரி விதிக்கப்படும். வரிவிதிப்பு முறையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால், ஏய்வு ஏற்கனவே வரி செலுத்திய வரிகளை தவிர்த்தல் போன்ற விற்பனை வரி மீதான பல நன்மைகள் உள்ளன. கூடுதலாக, மத்திய அரசு மத்திய விற்பனை வரியை மாநிலங்களுக்கு இடையிலான பரிவர்த்தனைகள் மீதான வரி விதிப்பும், அதன் நிகர வருவாய் மாநிலங்களுக்கு பரிவர்த்தனை செய்யப்படுகிறது. புளுவு (சரக்கு மற்றும் சேவை வரி) அகில இந்திய அடிப்படையில் நடைமுறைக்கு வந்தவுடன் ஊளுவு ரத்து செய்யப்பட வேண்டும்.

குறிப்புகள்

- மதிப்பு கூட்டு வரிகள்: மாநில அரசுகளால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஏய்வு நடைமுறை, ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் விற்பனைக்கு உட்பட்டது, ஒரு குறிப்பிட்ட கருவியாகக் கொண்டு, உள்ளீட்டு ஏய்வு க்கு வழங்கப்பட்டது. இந்தியாவில் மதிப்புக் கூட்டு வரி, அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கு 0%, தங்க நீங்கள் இரும்புப் பாளங்களை மற்றும் விலையுயர்ந்த கற்கள் மீது 1%, தொழில்துறை இடுபொருட்கள், மூலதன வணிகம் மற்றும் நிறை நுகர்வுச் சரக்குகள் ஆகியவற்றில் 4% பிற இனங்களில் 12.5% என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பெட்ரோலிய பொருட்கள், புகையிலை, மதுபானங்கள் ஆகியவற்றிற்கு மாறுபடும் விகிதங்கள் (நிலைப்படுத்தப்பட்டவை) பொருந்துவதாகும். ஏய்வு விதிப்பனவு மதிப்புக்கூட்டு வரிச் சட்டத்தினால் நிர்வகிக்கப்படும், மற்றும் அங்கு செய்யப்படும் விதிகள் விற்பனை வரி போன்று இருக்கும். இது உற்பத்தி அல்லது விநியோகத்தில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் உற்பத்திப் பொருள் அல்லது பொருளுடன் சேர்க்கப்படும் மதிப்பிடப்பட்ட சந்தை மதிப்பின் மீதான வரி, இறுதியில் நுகர்வோருக்கு வழங்கப்பட்டது. தற்போதைய ஒற்றைப்படையான வரி விதிப்பின்படி, ஒரு மாநிலத்திற்குள் சரக்குகளை உற்பத்தி செய்யும் உற்பத்தியாளர் அல்லது இறக்குமதியாளர் விற்பனை வரிக்கு பொறுப்பாவார். மேலும் விநியோக வருவாயில் விற்பனை வரி கிடையாது. ஏய்வு, எளிய வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வழங்குனரின் வருவாயில் உள்ள ஒவ்வொரு உறுப்புகளுக்கு ஒரு பலமுனை விதிப்பனவு ஆகும். ஒவ்வொரு நிறுவனங்களின் மதிப்பு கூடுதலான வரிக்கு உட்பட்டதாகும். இந்த மூன்று முறைகளில் ஏதேனும் ஒன்றை பயன்படுத்துவதன் மூலம் ஏய்வு I கணக்கிடலாம்:

குறிப்புகள்

- i. கழித்தல் முறை: வரி விகிதம், வெளியீடு மதிப்பு மற்றும் உள்ளீடு செலவு இடையே உள்ள வேறுபாட்டிற்கு பயன்படுத்தப்படும்.
  - ii. கூட்டல் முறை: உற்பத்தி காரணிகள் (அதாவது சம்பளம், சம்பளம், வட்டிக் கொடுப்பனவு போன்றவை) செலுத்தக் கூடிய அனைத்து கொடுப்பனவுகளையும் சேர்ப்பதன் மூலம் மதிப்பு கணக்கிடப்படுகிறது.
  - iii. வரி கடன் முறை: இது விற்பனையின் மீது வசூலிக்கப்படும் வரியிலிருந்து இடுபொருட்கள் மீது செலுத்தப்பட்ட வரியை தள்ளுபடி செய்வதாகும்.
- பத்திரங்கள் பரிவர்த்தனை வரி (STT): இது சமங்கு பங்குகள் வாங்குதல் அல்லது விற்பனை, பங்குகள், பங்கு-சார்பு நிதிகள் மற்றும் பங்கு அடிப்படையிலான பரஸ்பர நிதிகள் ஆகியவற்றிற்கு பொருந்துவதாகும். தற்போதைய ஞவுவுயில், சமங்கு கொள்முதல் அல்லது விற்பனை மீதான பங்கு 0.075% ஆகும். கடன் பத்திரங்கள் (பங்குகளை) விற்கும் போது, ஞவுவு பணம் (பங்கு) செலுத்திய பின்னர் ஒரு நபர் முதலீட்டாளராக மாறுவார். 12 மாதங்களுக்குப் பிறகு பங்குகளை விற்பது, நீண்டகால ஆதாயங்களுக்கான வரி அல்லது வரியை ஈர்ப்பதாக இருக்காது. ஆனால், 12 மாதங்களுக்கு முன்னர் பங்குகளை விற்பதில் ஏற்படும் ஆதாயமானது குறுகிய கால ஆதாயத்தை, 10% என்ற விகிதத்தில் ஒரு வரியை ஈர்க்கும் வகையில் இருக்கும். மேலும், ஒரு வர்த்தகர், அவரது வெற்றிகள் அனைத்தும் வர்த்தக (வியாபார) ஆதாயங்கள் என கருதப்பட்டு வரி விதிப்பின் படி வரியை செலுத்த வேண்டும். இந்நிலையில், அவரால் செலுத்தப்பட்ட பரிவர்த்தனை வரி, செலுத்த வேண்டிய வரியை திரும்ப/சரி செய்ய முடியும்.

13.2.2 வரி அல்லாத வருவாய்

பொது வருவாய்களின் வரி அல்லாத ஆதாரங்களின் மூலம் அரசுக்கு செலுத்த வேண்டிய தொகை பின்வருமாறு வரையறுக்கப்படுகிறது (பொருட்கள் அல்லது சேவைகளின் பரிமாற்றம், ஒரு பரிமாற்றம் மற்றவரை சார்ந்திருக்கிறது). எனினும், இந்த வரி அல்லாத மூலங்கள் ஒரே மாதிரியான அம்சங்களை கொண்டிருக்காது, மேலும் இவை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன:

- i. முதலாவதாக, சில கட்டளைகள் கட்டாயமாகவும், பணம் செலுத்துபவையாகவும் உள்ளன. இந்த ஆதாரங்கள் அபராதங்கள் (வரிகளுக்கு இணங்காத அபராதங்கள் தவிர) மற்றும் தண்டனை ஆகியவை அடங்கும்.
- ii. இரண்டாவது பிரிவில் விருப்பமற்ற, தேவைப்படாத ரசீதுகள் உள்ளன. இந்த கொடுப்பனவுகள் அரசாங்கத்துக்கு நன்கொடை மற்றும் பங்களிப்பு அல்லது அரசாங்கத்துடன் எதிராக கூறமுடியாத நிதியங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். மூன்றாவது பிரிவில், தன்னார்வ மற்றும் தேவையுள்ள பணவழங்கல்கள், அரசுக்கு சொந்தமான காடு, கடல், ரைபர்னிய வாழ்விடங்கள் மற்றும் வன உயிரினங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட வருவாய் ஆகியவற்றை கொண்டதாகும். இந்த வகையைச் சேர்ந்த வருவாய், பயன்பாட்டு உரிமை, சேர்க்கை கட்டணம், மற்றும்

அரசு பெற்றுள்ள உரிமத் தொகை மற்றும் வாடகைக் கட்டணங்களும் விற்பனை மூலம் பெறப்பட்டதாகும். லாபத்தின் வடிவில் ஈட்டப்பட்ட வருமானம் மேலும், அரசு செய்து வரும் முதலீடுகளின் வட்டி வரவுகளும் இந்த வகையில் உள்ளதாகும். மாநிலங்களின் வர்த்தக நிறுவனங்களிடமிருந்து கிடைக்கும் வட்டி, இலாபம் மற்றும் ஈவுத்தொகை ஆகியவை இப்பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்புகள்

நிர்வாக வரி அல்லாத வரவுகள்

இந்த மூலதனம் மாநிலத்தின் சொந்தமான வரி அல்லாத வருவாயில் சுமார் மூன்றில் ஒரு பங்கைக் கொண்டுள்ளது. வருங்காலத்தில், மாநிலங்களுக்கு வரி அல்லாத வருவாயில் அதிக உற்பத்தி மற்றும் நம்பகமான ஆதாரமாக இது இருக்கக்கூடும். பொது சேவைகள், சமூக சேவைகள், மற்றும் பொருளாதார சேவைகள் ஆகிய நிர்வாக வரவுகளில் மூன்று பரந்த கூறுகள் உள்ளன.

- (i) பொது சேவைகளில் கிடைக்கும் ரசீதுகள்: பொது சேவைகள் ஆணைக்குழு, காவலர், சிறைச்சாலைகள், வழங்கல் மற்றும் கையேடுகள், எழுதுபொருள் மற்றும் அச்சுத்துறை, பொதுப் பணிகள், ஏனைய நிர்வாகப் பணிகள், பங்களிப்பு மற்றும் ஓய்வூதியப் பயன்கள் மற்றும் ஏனைய ஓய்வகாலப் பயன்களில் இருந்து மீளும் பெறுதல்கள், மற்றும் ஏனைய பல்வகை பொது சேவைகள் மூலம் பெறப்படும் ரசீதுகள் ஆகும்.
- (ii) சமூக சேவைகளிலிருந்து கிடைக்கும் ரசீதுகள்: இந்த வகுப்பின் கீழ் வரும் முக்கிய பொருட்கள் (a) கல்வி, விளையாட்டு, கலை மற்றும் கலாச்சாரம், (b) மருத்துவம் மற்றும் பொது சுகாதாரம், (c) குடும்ப நலம், (d) குடிநீர் மற்றும் சுகாதாரம், (e) வீட்டுவசதி, (f) நகர அபிவிருத்தி (g) தகவல் மற்றும் விளம்பரம், (h) தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு, (i) சமூக பாதுகாப்பு மற்றும் நலன்புரி மற்றும் (j) ஏனைய சமூக சேவைகள் ஆகியவை ஆகும்.
- (iii) பொருளாதார சேவைகள் மூலம் பெறப்படும் ரசீதுகள்: இந்த வகுப்பின் கீழ் உள்ள முக்கிய பொருட்கள் (a) பயிர் வளர்ப்பு, (b) கால்நடை வளர்ப்பு, (c) பால்பண்ணை மேம்பாடு, (d) மீன்வளம், (e) வனவியல் மற்றும் வன உயிர், (f) கூட்டுறவு, (g) பிற வேளாண்மை மற்றும் ஊரக திட்டங்கள், (h) சிறப்பு பகுதி திட்டங்கள், (i) பெரிய மற்றும் நடுத்தர நீர்ப்பாசனம், (j) சிறுபான்மைப் பாசனம், (k) கிராமம் மற்றும் சிறு தொழில்கள், (l) தொழிற்சாலைகள், (m) இரும்பு அல்லாத சுரங்கம் மற்றும் உலோகவியியல் தொழில்கள், (n) சாலைகள் மற்றும் பாலங்கள், (o) சுற்றுலா, மற்றும் (p) மற்றவை.

பயனர் கட்டணம்

அரசு, சரக்கு மற்றும் சேவை வழங்குவதற்கு பதிலாக, வரி அல்லாத வருவாய், 'பயனர் கட்டணங்கள்' மூலம் பெறப்படுகிறது. இந்த கட்டணங்கள், அரசு வழங்கும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கு நிர்வாக ரீதியாக

குறிப்புகள்

நிர்ணயிக்கப்படும் கொடுப்பனவுகளை குறிப்பிடுவதாகும். OECD கூறியபடி, இவை பணம் செலுத்தப்படுகின்றன. இருப்பினும், பணவழங்கல்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கிடையிலான இணைப்பு, செலவு மீட்சியின் அளவு கணிசமாக மாறுபடும். மூலதனமற்ற பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கான பரிமாற்றத்திற்கான கொடுப்பனவுகள் இதில் அடங்கும். — எ. கா. கல்வி மற்றும் சுகாதாரத்திற்கான கட்டணங்கள் அருங்காட்சியகம், பூங்காக்களுக்கு நுழைவு கட்டணம் மற்றும் வீட்டு வாடகை.

இருப்பினும், OECD வரையறை, மூலதனத்திற்கும், மூலதன அல்லாத பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கும் இடையில் வேறுபடுத்திக் காட்டுவது போன்ற சில தெளிவின்மைக்கு உட்பட்டதாகும். அரசு மூலதன பொருட்களை நகர்ப்புற உள்கட்டமைப்பு வசதிகளின் வடிவில் வழங்கி வருகிறது. இவை வீட்டு உபயோகப்பணிகளுக்காகவும், தொழிற்சாலைகளுக்குப் பயன்படுகின்றன, அதன்படி, பயனர் கட்டணங்களும் மாறுபடும்.

இந்தியாவில் வரி அல்லாத வருமானத்தின் தற்போதைய நிலை

2009-10 ஆண்டு முடிவடைந்த 10 ஆண்டுகளில் வரி அல்லாத வருவாய் 7.6 சதவீதம் என்ற விகிதத்தில் உயர்ந்துள்ளது. 2010-11 ஆம் ஆண்டில் நிறமாலை 3G / அகண்ட அலைவரிசை கம்பியல்லாத அணுகலைக் கொண்ட நிறமாலை ஏலத்தின் மூலம் பெறப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தை விட அதிகமாக உள்ளதாகும். 2011-12 (BE) இல் 1, 25435 கோடி வருவாய் மதிப்பிடப்பட்டுள்ள நிலையில், இந்த ஈடேற்றக் கட்டம் 1,24307 கோடி என்ற அளவில் குறைந்தளவில் குறைந்து விட்டது. ஆனால், 14,600 கோடிக்கு தொலைத் தொடர்பு அலைக்கற்றை ஒதுக்கீடு மற்றும் மூன்றாம் கட்ட FM வானொலி ஆகியவை ஏலம் விட முடியாது. வரவு-செலவுத் திட்டம் 2012-13, தொலைத் தொடர்பு அலைக்கற்றை ஏலத்திலிருந்து 40,000 கோடி வரையிலான மதிப்பீட்டுச் செலவின் அடிப்படையில், வரி அல்லாத வருவாயில் 2011-12-க்கு 32.0 சதவீத வளர்ச்சி என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 2G தொலைத் தொடர்பு அலைக்கற்றை ஏலத்தின் போது நடப்பு ஆண்டில் அதிக கையிருப்பு விலை உயர்ந்ததன் விளைவாக, அரசு, சேமிப்பு விலையை கீழ்வருமாறு மாற்றப்பட்டுள்ளது. எனவே, 2012-13 க்கான உண்மையான நிதி முடிவைப் பொறுத்தவரை, இந்த உள்ளடக்கத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் இன்னும் ஒரு முக்கிய அபாயமாகும். மேலும், கடந்த காலத்தில் மந்தமான வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ள பிற முக்கிய கூறுகளும் ஊதிய பங்கு மற்றும் இலாபங்கள் ஆகும்.

13.2.3 இந்தியாவில் வரி மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்களின் தற்போதைய நிலை

2012-13 க்கான வரவு செலவுத் திட்டம், வரி விலக்குகளை ஒரு ஒற்றை எதிர்மறையான பட்டியலில் (விலக்கப்பட்ட பிரிவுகள்) சேவை வரி அடிப்படையை விரிவாக்குவது, புதிய வருமான வரி மற்றும் தனிப்பட்ட வருமான வரிக்கு வரிவிதிப்பு, சுங்கவரி கடமை மற்றும் தகுதி விகிதங்கள் மற்றும் 10 சதவிகிதம் சுங்க வரி ஆகியவற்றின் உச்ச விகிதத்தை உயர்த்துவது ஆகியவை இறக்குமதி கோரிக்கைக்கு இடமளிக்காததைத் தவிர மாறாமல் விடப்பட்டன போல் அறிவிக்கப்பட்ட பல நடவடிக்கைகளின்

வலிமையை மதிப்பிட்டுள்ளது. வரி வருவாய் மற்றும் வரியில்லா வருவாயின் பல்வேறு கூறுகளின் போக்குகளின் விவரங்கள் பின்வரும் பத்திகளில் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

- **நேரடி வரிகள்:** அட்டவணை 13.1 ல் இருந்து வெளிப்படையாகத் தெரியவருவது போல், 2007-8 முதல் மொத்த வரி வருவாயில் ஒரு சமரசமான மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதமாக, நேரடி வரி 2011-12-ல் 5.5 சதவீதமாக இருந்தது, 2007-8-ல் 5.9 சதவீதமாக இருந்தது. 2012-13 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 2011-12 ஆம் ஆண்டில் நேரடி வரி வசூல் 13.9 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. வரி விகிதங்களின் மிதமான கொள்கையுடன் தொடர்ந்து, வரவு செலவு திட்டம் தனிப்பட்ட வரி செலுத்துவோருக்கு, இன்னும் அதிகமான அடுக்குகளை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. 60 வயதுக்கு கீழ் உள்ள தனிநபர் வரி செலுத்துவவர்களுக்கு வரிவிலக்கு வரம்பு ₹1,80,000 லிருந்து ₹2 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 20 சதவிகித வரி விகிதங்களுக்கான வருமான வரி விகிதம் அனைத்து தனி வரி செலுத்துபவர்களுக்கும் அவர்களின் வயதைக் காட்டிலும் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது ₹5 லட்சம் முதல் ₹10 லட்சம் வரை மொத்த வருவாய்க்கு ₹5 லட்சம் முதல் ₹8 லட்சம் வரை மொத்த வருவாய்க்கு பொருந்துவதாகும். தற்போது ₹10 லட்சத்துக்கு மேல் உள்ள மொத்த வருமானத்துக்கும் 30 சதவீத வரி விதிப்பு பொருந்துவதாகும். குறிப்பிட்ட பிணையங்களில் சில பரிவர்த்தனைகள் மீதான பிணையப் பரிவர்த்தனை வரி தற்போதுள்ள 0.125 சதவீதத்தில் இருந்து 0.1 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது.
- **மறைமுக வரிகள்:** இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் மறைமுக வரிகளிலிருந்து 2012-13 மதிப்பிடப்பட்ட வருவாய், பொருளாதார மீட்பின் பலத்தில் 2011-12 க்கு மேல் 26.7 சதவீதமாக வளர்ச்சி பெற்றது. மத்திய சுங்க வரிகளை பொறுத்த வரையில், 2012-13 என்ற நிலையில், 2011-12 (kPs;) வருமானத்தில் 29.1 சதவிகித வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளதாகும். பெட்ரோல் அல்லாத பொருட்களின் மீதான சுங்கவரி கடன்களின் விகிதம் 10% முதல் 12% வரை 2012-13 BE ல் அதிகரிப்பதாகும். உற்பத்திப் பிரிவில் ஒரு தெரிவு, இந்த ஊகங்களுக்கு அடிப்படையாக உள்ளதாகும். 2012-13 க்கான வரவு செலவுத் திட்டம் பின்வரும் ஏனைய மாற்றங்களையும் செய்துள்ளது: பெட்ரோலிய அல்லாத பொருட்கள் மீதான சுங்க வரியை 5 சதவீதத்தில் இருந்து 6 சதவீதமாக உயர்த்தியது நிலக்கரி மற்றும் உரங்கள் தவிர, 1 சதவீதத்திலிருந்து 2 சதவீதத்திலிருந்து செனாட் கடன் இல்லாமல் அல்லாத பெட்ரோலிய பொருட்களின் குறைந்த விகிதத்தை அதிகரித்துள்ளது சுங்க வரியை, 22 சதவீதத்தில் இருந்து, 24 சதவீதமாக உயர்த்தி, ஒரு வாகனங்களுக்கு, 22 சதவீதம் முதல், ₹15,000 ரூபாய் வரை, குறிப்பிட்ட வகை வாகனங்களில், 27 சதவீதம் வரை அதிகரித்துள்ளது சிகரெட்டுக்கள் மீதான குறிப்பிட்ட சுங்க வரி (வடிகட்டி மற்றும் வடிகட்டாத) விகிதத்தை 65 மீ மீ க்கு மேல் அதிகரித்தல் சிகரங்கள், செரோட்கள் மற்றும் சிகாரலொஸ் ஆகியவற்றிற்கு வரி விலக்கு 12 சதவீதம் அல்லது ₹1,370 ஆயிரம் ரூபாய்களை உயர்த்தியது. ஆயிரத்தில் இருந்து ஆயிரத்திற்கும் ₹8

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

முதல் ₹10 வரை இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட பிடிஸில், ஆயிரம் ரூபாயில்
₹19 முதல் ₹21 வரை, அடிப்படை சுங்கவரி கடனை அதிகரித்துள்ளது.

சுங்க வரிகளிலிருந்து வருமானம் வரும்போது, 2011-12 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் 2011-12 ஆம் ஆண்டில் 22.0 சதவிகிதம் வளர்ச்சியடைந்தது சுங்க வரி விதிப்பில் உள்ள இரண்டு முக்கிய பொதுவான குறைப்புகள், கல்வி வரி மற்றும் உயர் கல்வி வரி விலக்கு, சுங்க வரியிலிருந்து ஊஏனு பகுதி வரை இருந்து விலக்களிப்பதும், இதனால், இது போன்ற ஊகங்கள் இருமுறை கணக்கிடாமல் இருக்க வேண்டும். இந்திய வம்சாவளியினர் ₹25,000 முதல் ₹35,000 வரை (மூன்று நாட்களுக்கு மேல் வெளிநாட்டில் தங்கிய பின்) மற்றும் ₹12,000 முதல் ₹15,000 வரை (மூன்று நாட்கள் அல்லது அதற்கும் குறைவான வெளிநாட்டில் தங்கிய பின்னர்) திரும்பச் செலுத்துவதன் மூலம் சுங்கவரி விதிகளின் கீழ் கடமை-இலவசக் கொடுப்பனவு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

2011-12 ல் சேவை வரி வருவாயில் வளர்ச்சி 37.4 ₹97,579 சதவீதமாக இருந்தது. இது சேவை வரி வருவாய்க்கு முக்கிய ஆதாரமாக உள்ளது என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. வரவு-செலவுத் திட்டம் 2012-13, சேவை 2011-12 வரியிலிருந்து வரும் வருவாயில் 30.5 சதவீதம் வளர்ச்சி பெற்றது. 2011-12 வரவு செலவுத் திட்டத்தின் வருடாந்த வருமானத்தில், 2011-12 ஆம் ஆண்டின் (RE) வரவு செலவுத் திட்டத்தின் வருடாந்த வருமானத்தில், 30.5 சதவீத வளர்ச்சியை வரவு செலவு 2012-13 நிர்ணயித்துள்ளது. இது, தற்போதுள்ள 10 சதவீதத்தில் இருந்து, 12 சதவீதமாக அதிகரித்து, வரி விதிப்பு அடிப்படையில், (அட்டவணை 13.2) மாற்றம் செய்யப்பட்டது. சேவைகளின் பட்டியலை விரிவுபடுத்துவதற்கான வழக்கமான நடைமுறைக்கு எதிராக, 2012-13 க்கான வரவுசெலவுத் திட்டம் 1 ஜூலை 2012 ஆம் ஆண்டிற்கான ஒரு 'எதிர்மறை பட்டியல்' அணுகுமுறையை அறிமுகப்படுத்தியது. எதிர்மறை பட்டியல் அணுகுமுறையை செயல்படுத்த, நிதிச் சட்டம் 1994 (சேவை வரி தொடக்கத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது) அத்தியாயத்தில் V இல் பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இரயில்பாதைகளான சரக்குகள் மூலம் முதல் வகுப்பினுள் அல்லது இரயில்வே சரக்குகள் அல்லது போக்குவரத்து வசதிகளால் பயணிகள் போக்குவரத்து அல்லது சேவையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சேவையானது 2012 அக்டோபர் 1 ஆம் தேதி முதல் சேவை வரிக்கு உட்பட்டதாகும். சேவை வரி வீதத்தில் திருத்தியமைப்பைத் தொடர்ந்து, பணம் மாற்றுதல் உள்ளிட்ட வெளிநாட்டு நாணயங்களை வாங்குதல் மற்றும் விற்பது தொடர்பாக, குறிப்பிட்ட மற்றும் இணக்கமான வரி வீதங்களில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன பரிசு சீட்டு ஏற்பாடு செய்வதற்கு உதவுதல், சந்தைப்படுத்தல் செய்தல், ஒழுங்கு செய்தல் அல்லது எந்த விதத்திலும் உதவுதல் விதி 6 (3) (i) ன் கீழ் சென்ட்வாட் கடனை திரும்பப் பெறுகிறது.

சரக்கு மற்றும் சேவை வரி

இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய வரிகள்

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, ஒரு புதிய 'ஒரு-இந்தியா' வரி, ஜூலை 2017 முதல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, சரக்கு மற்றும் சேவை வரி என அழைக்கப்படுகிறது. இது இந்தியாவில் பெரும்பான்மையான மறைமுக வரிகளை உள்ளடக்கியது மற்றும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கு வரிகளாக குறிப்பிடப்படுகிறது. இச்சட்டம், GST வரிவிதிப்பு மாநில மற்றும் மத்திய அரசு விதிக்கும் அதிகாரங்களை வழங்குகிறது.

குறிப்புகள்

அட்டவணை 13.1 பல்வேறு ஆதாரங்களிலிருந்து பெறப்படும் வரி வருவாய்

	2007-8	2008-9	2009-10	2010-11	2011-12 (BE)	2011-12 (P)	2011-12 (BE)
(₹ Crore)							
நேரடி (a)	295938	319859	367648	438477	525151	489312	564337
தனிநபர் வருமான வரி	192911	213395	244725	298688	359900	323250	373227
மாநகராட்சி வரி	192911	213395	244725	298688	359990	325250	373227
மறைமுகம் (b)	279031	269433	244737	344530	397250	392273	504423
சங்கவரி	104119	99879	83324	135813	151700	149489	186694
வரி	123611	108613	102991	137701	163550	145205	193729
சேவை வரி	51301	60941	58422	71016	82000	97579	124000
மொத்த வரி வருவாய்#	593147	605299	624528	793072	932440	890622	1076611
வரி வருவாயின் மொத்த வரி வருவாய் சதவீதம்							
நேரடி (a)	49.9	52.8	58.9	53.3	56.3	54.9	52.4
தனிநபர் வருமான வரி	17.3	17.5	19.6	17.5	17.6	18.6	17.6
மாநகராட்சி வரி	32.5	35.3	39.2	37.7	38.6	33.3	34.6
மறைமுகம் (b)	47.0	44.5	39.2	43.4	42.6	44.0	40.8
சங்கவரி	17.6	16.5	13.5	17.8	16.3	16.8	17.3
வரி	20.8	17.9	16.5	17.4	17.5	16.3	18.0
சேவை வரி	8.6	10.1	9.4	9.0	8.8	11.0	11.5
வரி வருவாயின் மொத்த வரி வருவாய் சதவீதம்							
நேரடி (a)	5.9	5.7	5.7	5.6	5.8	5.5	5.6
தனிநபர் வருமான வரி	2.1	1.9	1.9	1.8	1.8	1.8	1.9
மாநகராட்சி வரி	3.9	3.8	3.8	3.8	4.0	3.6	3.7
மறைமுகம் (b)	5.6	4.8	3.8	4.4	4.4	4.4	5.0
சங்கவரி	2.1	1.8	1.3	1.7	1.7	1.7	1.9
வரி	2.5	1.9	1.6	1.8	1.8	1.6	1.9
சேவை வரி	1.0	1.1	0.9	0.9	0.9	1.1	1.2
மொத்த வரி வருவாய்#	11.9	10.8	9.6	10.2	10.4	9.9	10.7

மூலங்கள்: மத்திய வரவு செலவு திட்டம் (2013-14) ஆவணங்கள் மற்றும் கட்டுப்பாட்டாளர் பொது கணக்கு.

(A) மற்றும் (B) மற்றும் ஒன்றிய பிரதேசங்களின் வரிகள் மற்றும் “பிற” வரிகள் ஆகிய வரிகளை உள்ளடக்கியது.

குறிப்புகள்:

1. நேரடி வரிகள், செலவினம், வட்டி, செல்வம், பரிசு, மற்றும் தோட்ட வரி தொடர்பான வரிகளை உள்ளடக்கியதாகும்
2. தற்போதைய சந்தை விலைகளின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதங்கள் CSO இன் தேசிய கணக்குகள் 2004-5 தொடரின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்றன.

அட்டவணை 13.3 வரவினத்தின் படி வரி மற்றும் வரி இல்லா வரவு செலவு 2018-19

குறிப்புகள்

	(in ₹ crores)			
	அசல் 2016-2017	வரவு செலவு மதிப்பீடு 2017-2018	திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகள் 2018-2019	வரவு செலவு மதிப்பீடு 2018-2019
வருவாய் ரசீதுகள்				
1. வரி வருவாய்				
மொத்த வரி வருவாய்	1715822.40	1911579.46	1946119.15	2271241.56
மாநகராட்சி வரி	484923.86	538744.73	563744.73	621000.00
வருமானம் மீது வரி	364604.38	441255.27	441255.27	529000.00
சொத்து வரி	185.14	...	...	...
சங்கவரி	225370.34	245000.00	135242.00	112500.00
தொழிற்சங்க சங்க வரி	382094.41	406900.00	276995.00	259600.00
சேவை வரி	254498.74	275000.00	79507.00	...
பொருட்கள் மற்றும் சேவை வரி(GST)	...	...	444631.00	743900.00
ஒன்றிய பிரதேசங்களின் வரிகள்	4145.53	4679.46	4744.15	5241.56
குறைந்த - தேசிய அளவில் மாற்றப்பட்ட NCCD மத்திய அரசின் நிகர வரி வருவாய்				
பேர்டர் எதிர்பாரா நிதி/தேசிய பேர்டர் நிதி பதல் நிதி	6450.00	10000.00	3660.00	2500.00
குறைந்த-நிலை பங்கு	608000.31	674565.45	673005.29	788092.52
	1101372.09	1227014.01	1269453.86	1480649.04
2. வரி அல்லாத வருவாய்				
வட்டி ரசீதுகள்				
ஈவுத்தொகை மற்றும் இலாபங்கள்	16228.98	19020.73	13550.66	15162.05
வரி அல்லாத பிற வருவாய்	123016.55	142430.49	106433.24	107311.96
வரி அல்லாத பிற வருவாய்/வரி அல்லாத மொத்த வருவாய்	131781.33	125788.20	114113.31	120552.64
மொத்த வருவாய் வரவுகள்	1804.03	1517.65	1876.43	2062.10
மொத்த வருவாய் ரசீது	272830.89	288757.07	235973.64	245088.75
மொத்த வருவாய் ரசீது	1374202.98	1515771.08	1505427.50	1725737.79

ஆதாரம்: வரவு செலவு ரசீதுகள் 2018-19

13.2.4 இந்தியாவிலுள்ள உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வருவாய்

இந்தியாவில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வளங்களை நான்கு தலைப்புகளின் கீழ் காணலாம். இவை பின்வருமாறு:

1. சொந்த வளங்கள்
2. ஒப்படைக்கப்பட்ட/பகிர்ந்த வளங்கள்
3. மானியங்கள்
4. கடன்கள்

சொந்த வளங்கள் என்பவை சொந்த வரிகள், கட்டணங்கள் மற்றும் ஏனைய வரி அல்லாத வருமானங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டதாகும். சொந்த வரிகள், சொத்து / வீடு வரி, தொழில் வரி, வாகன வரி, விவசாய நிலம் மீதான வரி ஆகியவற்றை கொண்டதாகும். ஒப்படைக்கப்பட்ட வருவாய் என்பது, உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு விதிக்கப்படும் வரிகள், வசூலிக்கப்பட்ட வரி, மாநில அரசால் வசூலிக்கப்படும் வரிகள், உள்ளாட்சி அமைப்புகளைக் கொண்டு மாநில அரசு வசூலிக்கும் வரி மற்றும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட வரிகளைக் குறிப்பதாகும். மானியங்களைப் பொறுத்த வரை, மானியத்திற்கான குறிப்பிட்ட அமைப்பு எதுவும் கிடையாது. இவை வரி முயற்சிகளுக்காக அல்லது சேவைகளின் பராமரிப்புக்கான முயற்சிகளுக்குப் பொருந்தக் கூடிய ஊக்கத் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. எனவே, இவை இயல்பிலேயே

விருப்புரிமை கொண்டதாகும். உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை உருவாக்குவதற்கு, அரசின் அனுமதியுடன், கடன் சேவையை வெளியேற்றும் திறன் கொண்ட உள்ளாட்சி அமைப்புகளால் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய வரிகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சரிபார்க்கவும்

1. இந்தியாவில் விதிக்கப்படும் சில முக்கிய நேரடி வரிகளை பட்டியலிடுக.
2. மறைமுக வரி என்றால் என்ன? சுங்க வரி சட்டம் எப்போது உருவாக்கப்பட்டது?
3. இந்தியாவில் அடிப்படை சுங்க வரி என்றால் என்ன?
4. வரி அல்லாத வருவாயில் நிர்வாக வரி அல்லாத வரவினத்தின் முக்கியத்துவம் என்ன?
5. இந்தியாவில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வருவாய் ஆதாரங்களை பட்டியலிடுக.

குறிப்புகள்

13.3 உங்கள் முன்னேற்ற கேள்விகளை சரிபார்க்க பதில்கள்

1. இந்தியாவில் விதிக்கப்படும் சில முக்கிய நேரடி வரிகள்:
  - i. வருமான வரி
  - ii. மாநகராட்சி வரி
  - iii. சொத்து வரி
  - iv. மரபுரிமை மற்றும் சொத்து வரி
  - v. பரிசு வரி
2. ஒரு மறைமுக வரி என்பது வரிவிதிப்பு (அதாவது வாடிக்கையாளர் போன்ற) இறுதி பொருளாதார சுமைகளை கொண்டிருக்கும் நபரிடமிருந்து ஒரு இடைத்தரகர் (சில்லறை விற்பனையாளர் போன்றது) மூலம் சேகரிக்கப்படும் வரியாகும். ஒரு மறைமுக வரி என்பது வரிசெலுத்துபவர்கள் மூலம் வேறு ஒருவருக்கு மாற்றப்படும் வரியாகும். ஒரு மறைமுக வரி ஒரு நல்ல விலை அதிகரிக்க கூடும், அதனால் நுகர்வோர் தயாரிப்புகளுக்கு பணம் செலுத்துவதன் மூலம் வரியை செலுத்துவார்கள். சரக்குகள் சட்டவிரோத இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதிகளை தடுக்க 1962 இல் சுங்க சட்டம் உருவாக்கப்பட்டதாகும்.
3. 1945 ஆம் ஆண்டின் மத்திய உத்திகள் மற்றும் உப்பு சட்டம் 1944 ஆம் ஆண்டின் மத்திய சுங்கவரி கட்டண சட்டம், 1985 ஆம் ஆண்டின் அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள விகிதத்தில், இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் உப்பு, இந்தியாவில் அடிப்படை சுங்க வரி பிரிவின் கீழ் வருவது சுங்க வரியாகும்.
4. நிர்வாக வரி அல்லாத வரவினங்கள் கணக்கில், மாநிலத்தின் "சொந்த வரி அல்லாத வருவாயில்" நான்கில் மூன்று பங்கு ஆகும். இது வருங்காலத்தில், மாநிலங்களுக்கு வரி அல்லாத வருவாயில் அதிக உற்பத்தி மற்றும் நம்பகமான ஆதாரமாக இருக்கக்கூடும். பொது சேவைகள், சமூக சேவைகள், மற்றும் பொருளாதார சேவைகள் ஆகிய நிர்வாக வரவுகளில் மூன்று பரந்த கூறுகள் ஆகும்.

5. உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வளங்களை நான்கு தலைப்புகளின் கீழ் காணலாம்.
  - i. சொந்த வளங்கள்
  - ii. ஒப்படைக்கப்பட்ட/பகிர்ந்த வளங்கள்
  - iii. மானியங்கள்
  - iv. கடன்கள்

13.4 சுருக்கம்

- வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய் என இரண்டு பொது வருவாய் ஆதாரங்கள் உள்ளன. ஒரு வரி என்பது பொது செலவினங்களை எதிர்கொள்ள ஆட்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் மீது ஒரு பொது அதிகார அமைப்பு விதிக்கும் கட்டாய விதிப்பனவு ஆகும். இது அரசுக்கு செலுத்த வேண்டிய கட்டாய பணம் ஆகும். வரி செலுத்த மறுப்பது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.
- வரி அல்லாத வருவாய் என்பது, அரசுக்கு கிடைக்கும் வரிகள் தவிர, அனைத்து வருவாய்களையும் உள்ளடக்கியது ஆகும். இவை உள்நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யப்படும் நிதி ஆகும். அவை நிர்வாக வருவாய், வணிக வருவாய், மானியங்கள் மற்றும் பரிசுகள் போன்றவை ஆகும்.
- வருமான வரிச் சட்டம், 1961 (திருத்தப்பட்டபடி) தனிநபர்கள் அல்லது இந்து பிளவுபடாத குடும்பங்கள் அல்லது நிறுவனங்கள் அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்களின் (நிறுவனங்கள் தவிர) மற்றும் அறக்கட்டளை (தனிநபர்கள் சங்கங்களின் அமைப்புகளாக இனங்காணப்பட்ட) அல்லது ஒவ்வொரு செயற்கை சட்ட ஆளுமையின் வருமானம் மீதான வரியாகும். இந்தியாவில் வருமான வரி விதிப்புக்காக ஒரு நபரின் மொத்த வருமானத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானத்தை சேர்ப்பது என்பது அவரது இருப்பிட தகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும்.
- சொத்து வரி அல்லது 'வீட்டுவரி' என்பது, கட்டிடங்களின் மீதான ஒரு உள்ளூர் வரியாக, அண்டையிலமைந்த நிலத்துடன் சேர்த்து, உரிமையாளர்களுக்கு விதிக்கப்படுகிறது. மாநிலங்களில் வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது. இது உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு சட்டப்படி அதிகாரம் அளித்துள்ளது. மதிப்பீட்டு முறை, விகித பட்டை மற்றும் சேகரிப்பு நடைமுறைகள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுவதாகும்.
- சரக்குகள் சட்டவிரோத இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதிகளை தடுக்க 1962 இல் சுங்க சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. மேலும், உள்நாட்டு தொழிற்சாலைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதோடு, இந்திய நாணயப் பரிமாற்ற விகிதத்தை பாதுகாக்கும் பொருட்டு இறக்குமதியை குறைந்த அளவே வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற நோக்குடன் அனைத்து இறக்குமதியும் கடமைக்கு உட்பட்டதாகும்.
- மத்திய சுங்க வரிச் சட்டம், 1944 மற்றும் மத்திய சுங்க வரி விதிப்பு சட்டம், 1985 ஆகியவற்றின் கீழ், மத்திய அரசு, சுங்க வரியை விதிக்கிறது. மத்திய சுங்க வரி என்பது இந்தியாவில் உற்பத்தி

செய்யப்படும் மற்றும் உள்நாட்டு நுகர்வுக்கு பொருந்தக்கூடிய உகந்த பொருட்கள் மீது விதிக்கப்படும் வரி ஆகும்.

- இந்தியாவில் சரக்கு விற்பனை: கொள்முதல் போன்றவற்றில் மாநிலங்களுக்கு மட்டுமே விற்பனை வரியை விதிக்க முடியும். பெரும்பாலான மாநிலங்கள் அவ்வாறு செய்து கொண்டிருந்தன. ஒரு பொருளின் அடுத்தடுத்த விற்பனையில், முழு விற்பனை மதிப்பு விதிக்கப்பட்டதாகும். இந்த அமைப்பில் குறிப்பாக செலவுகள் மற்றும் விலையில் சேர்க்கும் வடிவத்தில் சொந்த மோசமான விளைவுகள் இருந்தது.
- தற்போதைய ஒற்றைப்படையான வரி விதிப்பின்படி, ஒரு மாநிலத்திற்குள் சரக்குகளை உற்பத்தி செய்யும் உற்பத்தியாளர் அல்லது இறக்குமதியாளர் விற்பனை வரிக்கு பொறுப்பாவார். மேலும் விநியோக வருவாயில் விற்பனை வரி கிடையாது. ஏய்வு, எளிய வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வழங்குனரின் வருவாயில் உள்ள ஒவ்வொரு உற்புக்கு ஒரு பலமுனை விதிப்பனவு ஆகும்.
- இது சமங்கு பங்குகள் வாங்குதல் அல்லது விற்பனை, பங்குகள், பங்கு-சார்பு நிதிகள் மற்றும் பங்கு அடிப்படையிலான பரஸ்பர நிதிகள் ஆகியவற்றிற்கு பொருந்துவதாகும். தற்போதைய ஞவுவில், சமங்கு கொள்முதல் அல்லது விற்பனை மீதான பங்கு 0.075% ஆகும். கடன் பத்திரங்கள் (பங்குகளை) விற்கும் போது, STT பணம் (பங்கு) செலுத்திய பின்னர் ஒரு நபர் முதலீட்டாளராக மாறுவார்.
- பொது வருவாய்களின் வரி அல்லாத ஆதாரங்களின் மூலம் அரசுக்கு செலுத்த வேண்டிய தொகை பின்வருமாறு வரையறுக்கப்படுகிறது (பொருட்கள் அல்லது சேவைகளின் பரிமாற்றம், ஒரு பரிமாற்றம் மற்றவரை சார்ந்திருக்கிறது). எனினும், இந்த வரி அல்லாத மூலங்கள் ஒரே மாதிரியான அம்சங்களை கொண்டிருக்காது.
- நிர்வாக வரி அல்லாத வரவினங்கள் கணக்கில், மாநிலத்தின் "சொந்த வரி அல்லாத வருவாயில்" நான்கில் மூன்று பங்கு ஆகும். இது வருங்காலத்தில், மாநிலங்களுக்கு வரி அல்லாத வருவாயில் அதிக உற்பத்தி மற்றும் நம்பகமான ஆதாரமாக இருக்கக்கூடும்.
- அரசு, சரக்கு மற்றும் சேவை வழங்குவதற்கு பதிலாக, வரி அல்லாத வருவாய், 'பயனர் கட்டணங்கள்' மூலம் பெறப்படுகிறது. இந்த கட்டணங்கள், அரசு வழங்கும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கு நிர்வாக ரீதியாக நிர்ணயிக்கப்படும் கொடுப்பனவுகளை குறிப்பிடுவதாகும். முநுணு கூறியபடி, இவை பணம் செலுத்தப்படுகின்றன.

குறிப்புகள்

13.5 முக்கிய குறிப்புகள்

- சிறப்பு சுங்கவரி: அடிப்படை சுங்க கடமைக்கு வரி விதிக்கப்பட்டு, மத்திய மசோதா கட்டணச் சட்டம், 1985 இன் இரண்டாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்ட வட்டி விகிதத்தில் விதிக்கப்படும் அனைத்து உரிய பொருட்களிலும் இது விதிக்கப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

- மேல்வரி: பெயர் குறிப்பிடுவது போல, மேல் வரி என்பது கூடுதல் கட்டணம் அல்லது வரியாகும்.
- வரி: இது மத்திய அரசால் விதிக்கப்பட்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக அரசால் விதிக்கப்படும் வரி மீதான வரி ஆகும்.
- பங்கு பரிவர்த்தனை வரி (STT): பரிவர்த்தனை ஒரு கொள்முதல் அல்லது விற்பனை என்பது ஞ்வு யின் வீதம் வர்த்தகத்தின் வகையிலான வர்த்தகத்தின் அடிப்படையில் வேறுபடுவதாகும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு சம பங்குகளை வாங்கும்போது அல்லது விற்பனை செய்யும்போது, வாங்குபவர் மற்றும் விற்பவர் ஆகிய இருவரும் 0.1% பங்கு மதிப்பை ஞ்வு ஆக செலுத்த வேண்டும்.
- பயனர் கட்டணம்: இது ஒரு தயாரிப்பு அல்லது சேவையின் பயன்பாட்டிற்கான கட்டணமாகும். ஒரு பயனர் கட்டணம், பொருள் / சேவையின் பயன்பாட்டுக்காக அல்லது பொருள் /சேவையின் பயன்பாட்டுக்காக விண்ணப்பிக்கலாம்.
- OECD: பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கான அமைப்பு (OECD) என்பது 1961 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட 36 உறுப்பு நாடுகளுடன் ஒரு அரசுகளுக்கிடையேயான பொருளாதார அமைப்பு ஆகும், அது பொருளாதார முன்னேற்றத்தையும் உலக வர்த்தகத்தையும் ஊக்குவிப்பதாகும்.
- தொழில் வரி: சம்பளத்திலிருந்து வருமானம் ஈட்டும் நபர் அல்லது தொழில் பயிற்சி செய்யும் பட்டயக் கணக்காளர், நிறுவன செயலர், வழக்குரைஞர், மருத்துவர் போன்றோர் இந்த தொழில்வரியை செலுத்த வேண்டியது அவசியமானதாகும். பல்வேறு மாநிலங்களில் பல்வேறு விகிதங்கள் மற்றும் சேகரிப்பு முறைகளை கொண்டதாகும்.
- விவசாய நிலத்தின் மீதான வரி: இந்தியாவில் கிராமப்புறங்களில் உள்ள விவசாய நிலங்கள், மூலதன சொத்தாகக் கருதப்படுவதில்லை. எனவே, அதன் விற்பனையிலிருந்து பெறும் ஆதாயங்கள், தலைமூலதன ஆதாயங்களின் கீழ் வரி விதிப்பதில்லை.

13.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. வரியில்லா வருவாயிலிருந்து வரி வருவாய் எவ்வாறு வேறுபடுகிறது?
2. மரபுரிமை மற்றும் தோட்ட வரிகள் எவ்வாறு விதிக்கப்படுகின்றன?
3. இந்தியாவில் தேசிய பேரிடர் படைப் பிரிவு (NCCD) எந்த பொருளில் விதிக்கப்படுகிறது?
4. சமூக சேவைகளில் கிடைக்கும் ரசீதுகளின் கீழ் வரும் முக்கிய பொருட்கள் யாவை?
5. இந்தியாவில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வருவாய் பற்றி சிறுகுறிப்பு வரைக.

1. மத்திய, மாநில அரசின் வரி வருவாயில் உள்ள பல்வேறு வரிகளை விரிவாக விவாதிக்க
2. வரி அல்லாத வருவாயின் சிறப்பியல்புகளை ஆய்க.
3. இந்தியாவில் வரி மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்களின் தற்போதைய நிலை பற்றி விவாதி

குறிப்புகள்

13.7 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புது தில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B. P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹக்டன், E. W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பென்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொது பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

இணையதளங்கள்

<https://www.indiabudget.gov.in/budget2018-2019/ub2018-19/rec/all-rec.pdf>

அலகு 14: நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிக- ளின் சீர்திருத்தங்கள்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 14.0 அறிமுகம்
- 14.1 நோக்கங்கள்
- 14.2 வரி சீர்திருத்தங்கள்
  - 14.2.1 மறைமுக வரிவிதிப்பு விசாரணை குழு (ஜா குழு)
  - 14.2.2 வரி சீர்திருத்தக் குழு (செல்யா குழு), 1991
  - 14.2.3 நேரடி மற்றும் மறைமுக வரி மீதான பணிகள், 2002 (கல்கர் குழு)
- 14.3 வருவாய் மற்றும் செலவுகளின் போக்கு: ஒரு கண்ணோட்டம்
  - 14.3.1 வரவுகளில் போக்குகள்
  - 14.3.2 செலவினங்களின் போக்குகள்
- 14.4 பிந்தைய சீர்திருத்த காலத்தில் பொதுக் கடன்
  - 14.4.1 பொது கடன் மீதான விளைவுகள்
  - 14.4.2 பொருளாதாரம் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான ஒரு வழிமுறையா-
கபொதுக் கடன்
  - 14.4.3 இந்தியாவின் பொது கடன் வளர்ச்சி
- 14.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான
விடைகள்
- 14.5 சுருக்கம்
- 14.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 14.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 14.8 மேலும் படிக்க

14.0 அறிமுகம்

கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மற்றும் பொருளாதார வல்லுனர்களுக்கு, இந்திய வரி விதிப்பு முறை இன்னும் சிக்கலானதாகத் தெரிகிறது, அது பல காலாவதியான மற்றும் முரணற்ற விதிமுறைகளைக் கொண்டுள்ளது. இவை திரும்பப் பெறப்பட்டால், அது இந்திய வரி முறையில் ஒரு பண்புரீதியான மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்து, உலகில் மாறிவரும் பொருளாதார சூழ்நிலையை சமாளிக்க உதவும். வரிவிதிப்பு முறையும், சட்டங்களும் எளிமையானதாகவும், பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் பகுத்தறிவும் இருக்க வேண்டும் என்றும் அவர்கள் வாதிடுகின்றனர். வரி கட்டமைப்பை ஆராய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட குழுக்கள், வரிவிதிப்பு விதியை எளிமைப்படுத்துவதற்கு வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளன.

இது அனைத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நியமங்களுடன் வரி கட்டமைப்பை ஒழுங்கமைக்கக்கூடிய காலம் ஆகும். பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான நிதி ஆதாரங்களை திரட்டுதல், வரிச்சலுகைகள், வரி விதிப்பில் அதிக வரி விதிப்பு மற்றும் பல மிதமிஞ்சிய விதிகள் வரி வசூலிக்கும் நடைமுறையில் தலையிடுகின்றன என்ற ஒரு கண்ணோட்டத்திலிருந்து இந்த வரிச்

சீர்திருத்தம் தேவை என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். வரிவிதிப்பு முறையில், திறமையான செயலாக்கம் மற்றும் சேகரிப்பின் மூலம் பகுத்தறிவு இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யத் தவறியது, நாட்டின் சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் கடுமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியதன் விளைவாக, அரசாங்கத்தின் வருவாய் திரட்டுதல் மற்றும் நிதி நடவடிக்கைகளின் பொறுப்பை மோசமாக பாதிக்கும். சமீப காலங்களில், அரசு, கல்வித்துறை வல்லுனர்கள், தொழில் வல்லுனர்கள், வரி செலுத்துவோர் மற்றும் வரி அலுவலர்களிடமிருந்து உள்ளீடுகள் மற்றும் ஆதரவுடன் பல்வேறு குழுக்கள் இந்தியாவின் நேரடி மற்றும் மறைமுக வரி விதிக்கும் சட்டத்தில் சீர்திருத்தங்கள் செய்ய பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்புகள்

இந்த அலகு, நேரடி மற்றும் மறைமுக வரி விதிப்பு, வருவாய் மற்றும் செலவினங்களின் போக்கு, மற்றும் தகவல் தெரிவிக்கும் காலத்தில் பொதுக்கடன் பங்களிப்பு போன்ற பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை தொலைநோக்கு பார்வையில் கொண்டு வருவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

14.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்:

- நேரடி மற்றும் மறைமுக வரி விதிப்பில் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை புரிந்து கொள்ள முடியும்
- வருவாய் மற்றும் செலவுகளில் உள்ள போக்குகள் பற்றி விவரிக்கவும்
- வரி முறையில் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கான ஆலோசனைகள் மற்றும் பரிந்துரைகளை விவாதிக்கவும்
- பிந்தைய சீர்திருத்த காலத்தில் பொதுக் கடன்களை ஆராய்ந்து பார்க்க முடியும்

14.2 வரி திருத்தங்கள்

இந்த பிரிவில், நீங்கள் இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய வரி சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி படிப்பீர்கள்.

14.2.1 மறைமுக வரிவிதிப்பு விசாரணை குழு (ஜா குழு)

இந்த குழு அறிக்கையானது நாட்டில் உள்ள ஏய்வு முறைக்கு நீண்ட கால மாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும் ஒரு முக்கிய அடையாளமாகும். நமது மறைமுக வரி விதிப்பு முறை மீதான பெருகிய அதிருப்தி மத்திய அரசை, ஜூலை 1976, திரு. L.K. ஜா தலைமையில் மறைமுக வரிவிதிப்பு விசாரணைக் குழுவை நியமிக்க வழிவகுத்தது. குழுவிற்கு மிகவும் விரிவான குறிப்புகள் இருந்தன. நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகளுக்கு இடையே சமநிலையில் ஏற்படும் பிரச்சனை குறித்து ஆய்வு செய்யுமாறு கேட்கப்பட்டது மத்திய, மாநில அரசுகள் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் மறைமுக வரிகள், அவற்றின் நெகிழ்ச்சி உள்ளிட்டவை குறித்து முழுமையாக ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இது அவர்களின் தற்போதைய நிகழ்வு மற்றும் வளங்களை, ஆதார ஒதுக்கீட்டை பாதிக்கும் கொள்கை கருவியாக பயன்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக, ஒரு

குறிப்புகள்

ஏய்வு இன் சாத்தியக்கூறுகளை ஆய்வு செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது, அது நடைமுறைக்கு சாத்தியமானால், அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய விதம் ஆகும்.

இக்குழு அக்டோபர் 1977 அன்று இறுதி அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது. இந்தியாவில் மறைமுக வரிகளின் பங்கு தொடர்ந்து அதிகரித்துள்ளதாகவும், வளர்ச்சி அடைந்த அல்லது வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் இது தொடர்பான புள்ளி விவரங்களை விட இது மிகவும் அதிகமாகும் என்றும் அது குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆனால், இந்த இரண்டுக்கும் இடையே ஒரு விகிதத்தில் முன்னுரிமை அடிப்படையில் வைக்க முடியாது என்று அது தொடர்ந்து கூறி வந்தது. ஆனால் ஒரு மறைமுக வரி விதிப்பு முறையின் சில முக்கியமான அளவுகோல்களை இக்குழு சுட்டிக் காட்டியது. இவற்றில், போதுமான ஆதாரங்கள், முற்போக்கான நிகழ்வுகள் மற்றும் வரிவிதிப்புக்கான வழக்கமான வரிவிதிப்பின் திருப்தி ஆகியவை அடங்கியிருந்தன.

இந்த குழு, பாதுகாப்புமறைமுக வரி விதிப்புக்கான கொள்கை வழிமுறைகள் எதுவும் இல்லை எனக் குழு கண்டறிந்தது. விகிதங்கள், பாதுகாப்பு மற்றும் நடைமுறைகளில் ஏராளமான தேவையற்ற வேறுபாடு இருந்தது. குறிப்பாக மாநில அளவில் மறைமுக வரிகள். அதன் மிகப் பெரிய குறைபாடு, அதன் செலவீனம், அதில் உள்ளடங்கியுள்ள அனைத்து மோசமான விளைவுகளால் ஏற்படும் பாதிப்பு ஆகும்.

- இறுதி தயாரிப்புகளில் ஏற்படும் நிகழ்வைக் கட்டுப்படுத்தும் சிக்கல்கள்
- தனியார் நுகர்வு மற்றும் வரி ஏய்ப்பிற்கான செங்குத்து ஒருங்கிணைப்புக்கான ஊக்கங்கள்
- மறைமுக வரிவிதிப்பு கொள்கை கருவியாக குறைக்கப்பட்டது மற்றும்
- ஏற்றுமதியை இடையூறு செய்கிறது.

ஆலோசனைகள் மற்றும் பரிந்துரைகள்

அரசாங்கம் ‘முன்மொழியப்பட்ட மாற்றங்கள், அரசாங்கத்திற்கு தேவையான போதுமான மற்றும் அதிகரித்து வரும் ஆதாரங்களை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் மற்றும் நாட்டின் ஒருங்கிணைந்த மறைமுக வரி அமைப்புக்கு வழி வகுக்கும் என்று ஊகிக்கப்படும் அடிப்படையில், மறைமுக வரிகளின் தற்போதைய முறையை சீர்திருத்துவதற்காக விரிவான பரிந்துரைகளை குழு வெளியிட்டது.’ குழுவின் பரிந்துரைகள், குறுகிய கால மற்றும் நீண்ட கால நடவடிக்கைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு தொகுப்பாகும். இவை:

சுங்க வரிகள்: கச்சாப் பொருட்கள், மூலதனப் பொருட்கள் ஆகிய இரண்டிலும் இறக்குமதி வரிகளை குறைக்க இக்குழு பரிந்துரைத்துள்ளது.

கலால் வரிகள்: இந்தக் குழு, குறிப்பிட்ட கடமைகளை, அவற்றின் கீழ்மட்ட பின்னடைவு, அதிக அளவு நெகிழ்வு, நெகிழ்ச்சி, அடிக்கடி திருத்தங்கள் செய்தல் ஆகியவற்றின் காரணமாக, திட்டவட்டமான கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று வாதிட்டது. இது அவர்களின் விகிதம் கட்டமைப்பு, அடுக்குகள், விலக்குகள் மற்றும் சலுகைகள் பற்றிய விரிவான பரிந்துரைகளை கொடுத்தது. விற்பனை வரிக்கு வரி விதிப்பு வரிகளை இணைத்து, மாநிலங்களுக்கான மேம்பட்ட வருவாயை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான வழக்கை ஏற்றுக்கொண்ட

போதிலும், மாநில அரசுகள் விற்பனை வரிக்கு பதிலாக கூடுதல் கலால் வரி விதிப்பதால் இத்தகைய இணைப்புக்கு எதிராக இருந்தன. எனவே, இந்த இணைப்பு பரிந்துரைக்கப்படவில்லை. மாறாக, அது கடைசி கட்டத்தில் ஒரு புள்ளி விற்பனை வரியை ஆதரித்தது மற்றும் மத்திய விற்பனை வரி விகிதங்களை குறைத்தது.

நகர் சுங்க வரி: இந்தக் குழு, முந்தைய எல்லாக் குழுக்களைப்போலவே, நகர் சுங்க வரி ஒரு கேடு விளைவிக்கக் கூடிய, தீங்கான வரி விதிப்பைக் கண்டது. அது உறுதியுடன் செய்யப்பட வேண்டியிருந்தாலும், அது ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. இப்பணியை நிறைவேற்ற, உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு மாற்று நிதி ஆதாரங்களை தேர்வு செய்ய வேண்டும் என, பரிந்துரை செய்தது.

VAT: வரி விதிப்பு முறையை முழுமையாக உள்ளடக்கிய நீண்ட கால சீர்திருத்தங்கள் தேவை என்பதும் சாத்தியமாக இருந்தது. இந்நிலையில் இந்த குழு மதிப்புக் கூட்டு வரியை (VAT) ஏற்றுக்கொள்வதற்காக வலுவான வழக்கை செய்தது. இது ஆயுறையுவு என அழைக்கப்படும் உற்பத்தி மட்டத்தில் ஒரு VAT அமைப்பை பரிந்துரைத்தது. இது இறுதி தயாரிப்புகளை உற்பத்தி செய்யும் 3 அல்லது 4 தொழிற்சாலைகளுடன் தொடங்க இருந்தது. இத்தகைய முன்னோடித் திட்டம் வரி நிர்வாக நடைமுறைகளை ஆய்வு செய்து படிப்படியாக மதிப்புக் கூட்டு வரியை நீட்டிக்கும்.

1985 ஆம் ஆண்டில், அரசாங்கம் ஆழுனுயுவு அல்லது திருத்தப்பட்ட VAT என்ற பெயரில் MANVAT அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இந்த திட்டம் அதன் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டு விற்பனை வரியை விட்டுவிட்டது.

காலப்போக்கில், MODVAT என்ற சொல், ஒரு வரி விதிப்பின் அடிப்படையில், மதிப்பீட்டிற்கு வந்துள்ளது. இதன் கீழ் ஒரு மதிப்பீட்டாளரின் மதிப்பீட்டு வரி பொறுப்பு ஏற்கெனவே உள்ளீடுகளுக்கு செலுத்தப்பட்ட வரிகள் மூலம் குறைக்கப்படுகிறது. அதன்படி, இந்த கடன் அனுமதிக்கப்படாவிட்டால், ஒரு கலால் வரி (அல்லது விற்பனை வரி) MODVATABLE அல்லது VATABLE என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மறைமுக வரிகள் மீதான சில கருத்துகள்

வரலாற்று அடையாளங்கள்

மறைமுக வரிகள் முறையில் சில அடிப்படையான மாற்றங்களின் தேவை நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஜா குழுவின் அறிக்கை இந்தத் தேவையை உயர்த்திக் காட்டி, சில ஆரம்ப தயாரிப்பு நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைத்தது. ஜா குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில், 1985 ல் மத்திய அரசு சில தேர்ந்தெடுத்த பொருட்களுக்கு VAT வரி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. கடந்த ஆண்டுகளில், மத்திய கலால் வரிகள், VAT அம்சங்களுடன், விளம்பர அடிப்படையில், படிப்படியாக மாற்றப்பட்டன. 1991 இல், (i) தற்போதுள்ள மத்திய கலால், (ii) மாநில விற்பனை வரி மற்றும் (iii) பிற மறைமுக வரிகள் ஆகியவற்றை ஒரு விரிவான VAT வரியை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இருப்பினும், மாநிலங்கள் VAT உடன் விற்பனை வரிகளை மாற்றுவதற்கு பயப்படுவதாகவும், மற்றும் அவர்களது வருவாய் ரசீதுகளில் ஒரு பாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாகவும் இருந்தன. தொழில் முதலீட்டை ஈர்ப்பதற்கான ஒரு முக்கியமான கொள்கை முறையை அவர்கள் இழக்க நேரிடும் எனவும் அவர்கள் அஞ்சினர். மேலும், விற்பனை வரி விதிப்பில், விகிதங்கள், விலக்குகள், தள்ளுபடிகள், வரி விடுமுறை நாட்கள் மற்றும் பலவற்றை கையாள எளிதாக இருந்தது. இதற்கு மாறாக, மதிப்புக் கூட்டு வரியில் இத்தகைய பிரிவுகளை இணைப்பது மிகவும் கடினம். குறிப்பாக, ஒரு பன்மாநில ஒருமைப்பாடுகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் அப்போது இருந்தது. வணிக வட்டாரங்களின் பிரதிபலிப்பு, சுய பாதுகாப்பு மற்றும் சுய மதிப்பீட்டை உள்ளடக்கியது என்பதால், வரி ஏய்ப்பு மிகவும் கடினமானது.

அப்போதுகூட நமது நாட்டில் மறைமுக வரிகளின் வரலாறு சில குறிப்பிடத்தக்க சீர்திருத்தங்களை கொண்டு வருகிறது. எனவே, மத்திய கலால் வரி மற்றும் மாநில விற்பனை வரிகள் ஆகிய இரண்டும் VAT வரி வடிவமைப்பிற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன. மத்திய விற்பனை வரி படிப்படியாக நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. மத்திய மற்றும் மாநில அளவில் வரி விகிதங்கள் நியாயமான முறையில் சீரமைக்கப்பட்டு, மாநிலங்களுக்கிடையேயான வரிச் நடவடிக்கை இல்லாத நிலையில், வகைப்படுத்தல் ஒத்திசைவை அடைந்திருக்கிறது. சுங்க கட்டணங்கள் மற்றும் சுங்க கடன்களின் விகிதங்களும் குறைக்கப்பட்டு, உச்ச விகிதம் ASEAN நிலைக்கு விரைவாகச் செல்கிறது. வகைபாடு மற்றும் இதர நடைமுறை சீர்திருத்தங்கள் பாராட்டக்கூடிய முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

மாநில அளவிலான VAT அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கான தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகள் செப்டம்பர் 15, 1998 அன்று தலைமை மந்திரிகள் மாநாட்டின் கூட்டத்திற்கு வழிவகுத்தது. இந்த மாநாடு டாக்டர் அசீம் குமார் தாஸ்குப்தா தலைமையின் கீழ் மாநில நிதி மந்திரிகளின் அதிகாரமுள்ள ஒரு குழுவை அமைத்தது. இந்தக் குழு பல ஆண்டுகளாக எவ்வித முடிவும் இல்லாத வகையில் வேலை செய்தது. இந்த நடவடிக்கைகளில் மாநிலங்களின் சந்தேகங்கள் தெளிவுபடுத்தப்பட்டன. விற்பனை வரியில் இருந்து VAT வரை மாறுவதால் ஏற்படும் வருவாய் இழப்பை ஈடு செய்வதாக மத்திய அரசு உறுதி அளித்தது. தயக்கமின்றி, அனைத்து மாநிலங்களும் கூட்டுறவு பிரதேசங்களும், தங்கள் பொது விற்பனை வரிகளை VAT உடன் மாற்றின. எனினும், மதிப்புக் கூட்டு வரியை ஏற்றுக் கொள்வது என்பது, சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளின் மீது சூழ்ந்துள்ள வரி விதிப்பின் ஒரு மட்டுமே ஆகும்.

மறைமுக வரி முறையை GST ஆக மாற்றுதல்

[கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்புகள், 2012 – 13 இல் GST அறிமுகமாகும் முன் உள்ள நிலையை பற்றிய குறிப்புகளுடன் உள்ளன].

சரியான திசையில் ஒரு பெரிய அடி இருந்தாலும், GST அறிமுகம் என்பது, மறைநிலையிலும் அதன் சொந்த பல பிரச்சனைகளை தூக்கி எறிகிறது. ஒரு லட்சிய இலக்கை நோக்கிய நீண்ட பயணத்தின் அடுத்த பகுதியாக அது அமையும்.

மறைமுக வரிகளின் ரசீதுகள் எப்போதும் மொத்த வரி வருவாயின் ஒரு மேலாதிக்க விகிதமாக இருந்தன. அப்படியிருந்தும், இந்த வரிகளை நிர்ணயிக்கும் ஒரு நன்கு திட்டமிடப்பட்ட மற்றும் நிலையான நீண்ட கால கொள்கை இல்லாதது இருந்தது. மறைமுக வரிகளின் முழு அமைப்பும், விரைவான நடவடிக்கைகள் மூலம், ஒழுங்கற்ற முறையில் உருவானது, மேலும் இந்த நடைமுறையில் பல குறைபாடுகள் இருந்தன. இது மாநிலங்களுக்கு இடையில் வரி நடவடிக்கைகளை தூண்டிவிட்டது, பணவீக்க சக்திகள், மோசமான வருமான விநியோகம், இடைத்துறை திரிபுகளை உருவாக்கியது, ஒன்றுபட்ட தேசிய சந்தையை தடுக்கிறது மற்றும் இந்திய உற்பத்தியாளர்களின் போட்டி வலிமையை இழந்தது.

குறிப்புகள்

ஏய்வு வடிவமைப்பிற்கு மாறியுள்ள இந்த குறைபாடுகள் சிலவற்றை வலுவழக்கச் செய்துள்ளது. ஆனால், நமது மறைமுக வரி விதிப்பு முறையானது, கீழ்க்கண்ட முக்கிய குறைபாடுகள் உட்பட இன்னும் பல முக்கிய குறைபாடுகளால் பாதிக்கப்படுகிறது.

- உற்பத்தி நிலையத்தின் கீழ் விநியோகிக்கப்பட்ட வர்த்தகத்தில் CENVAT (மதிப்புக் கூட்டு) (மத்திய VAT) மதிப்பு கூடுதலாக இணைக்கப்படுவதில்லை.
- கூடுதல் வரி விலக்குகள், கூடுதல் சுங்க வரி மற்றும் கூடுதல் கட்டணம் போன்ற பல மத்திய மறைமுக வரிகளை CENVAT மறைக்கவில்லை.
- மாநில அளவில் மதிப்புக் கூட்டு வரி திட்டத்தில், மதிப்புக் கூட்டு வரிச் சமை அகற்றப்படவில்லை. மேலும், வரிச்சமையின் ஒரு பகுதி பாதிக்கப்படாமல் உள்ளது.
- வரி விதிப்பு, ஆடம்பர வரி, கேளிக்கை வரி, நகர் சுங்க வரிக்கு (அதாவது உட்பட்டது) பதிலாக நுழைவு வரி போன்ற பல மாநில வரிகள் இதில் இல்லை.
- சரக்கு மீதான VAT சேவைகள் மாநில அளவில் வரி விதிப்புடன் ஒருங்கிணைக்கப்படவில்லை.
- மத்திய விற்பனை வரி (CST), மாநிலங்களுக்கிடையேயான சரக்கு இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரை, CST விகிதத்தைக் குறைத்தாலும், இந்த சமை முழுமையாக வெளியேற்றவில்லை.

அமைப்பு சீர்திருத்தம்

மறுசீரமைக்கப்பட்ட மறைமுக வரிகள் ஆட்சி கீழ்க்கண்ட அளவுகோல்களை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று பரவலாக நம்பப்படுகிறது.

- இவை வருவாய் வரவுகளில் செழுமையான, வளம் மிகுந்த ஆதாரமாக இருக்க வேண்டும்.
- உற்பத்தி வளங்களின் ஒதுக்கீடு மற்றும் விநியோகஸ்தர்களின் ஒப்பீட்டு போட்டி நிலை ஆகியவை சந்தை இயக்க முறைமையை இலவசமாக நிர்ணயிக்க வேண்டும். எனவே, மறைமுக வரிகள் அவற்றின் தாக்கத்தில் 'நடுநிலை' வகிக்க வேண்டும்

குறிப்புகள்

- i. வள ஒதுக்கீடு,
- ii. நுட்பங்கள் தேர்வு,
- iii. இடைத்துறை போட்டித்திறன் மற்றும் வர்த்தகத்தின் விதிமுறைகள்,
- iv. வியாபார அலகுகளின் அளவு மற்றும் அவற்றின் இருப்பிடம், மற்றும்
- v. விநியோக செலவுகள் மற்றும் விலைகள்

- மறைமுக வரிவிதிப்பு முறை, அகில இந்திய ஒருங்கிணைந்த மற்றும் தடையற்ற சந்தையை உருவாக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.
- அது பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் இரண்டையும் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட ஒரு உள்ளடக்கமாக கொண்டிருக்க வேண்டும்.
- சர்வதேச போட்டித்தன்மையை பெற்று தக்கவைத்துக் கொள்ள அது உதவ வேண்டும்.

அத்தியாவசிய அம்சங்கள்: சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளை (ஜி.எஸ்.டி) உள்ளடக்கிய ஒரு வரி மட்டுமே, அனைத்து மத்திய மற்றும் மாநில மறைமுக வரிகள் (சேவை வரி உட்பட) மேலே கூறப்பட்ட அனைத்து நிபந்தனைகளையும் பூர்த்தி செய்யலாம் என்று உரிமை உள்ளது. அத்தகைய ஜி.எஸ்.டி க்கு ஏதேனும் அல்லது குறைந்தபட்சமாக விலக்கு அளிக்கப்பட்ட பொருட்கள் இருக்க வேண்டும், மேலும் அவை மாநிலங்களுக்கு இடையேயான பரிமாற்றங்களையும் இறக்குமதிகளையும் உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும்.

இருப்பினும், நிலைமை சீர்திருத்தங்கள் கட்டாயமாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறது. நமது மத்திய நிதி அமைப்பு முதல் கட்டத்தில், ஜிஎஸ்டி மாதிரி பின்வரும் அம்சங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

- ஜி.எஸ்.டி இரண்டு இணை மற்றும் சுயாதீனமான பிரிவுகள், அதாவது மத்திய நிலை புளுவு (CGST) மற்றும் மாநில அளவிலான GST (SGST) ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு ஒரு பொருளை CGST மற்றும் SGST ஆகிய இரண்டிற்கும் ஒரே நேரத்தில் பயன்படுத்தலாம். இரண்டும் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால் உள்ளீட்டு வரிக் கடன் குறுக்கீடு இல்லாமல், அதாவது ஜிஎஸ்டின் ஒரு பிரிவில் உள்ளீட்டு வரிக்கான கடன் அதே பிரிவில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- மாநிலங்களுக்கு, SGST யில், அவர்களுடைய வரி சுயாட்சியும், ஒரு பன்மாநில அரசின் தேவையும், அதாவது சாத்தியமான அளவுக்கு, அனைத்து மாநிலங்களிலும், ஒன்றிய பிரதேசங்களிலும், ஒரே சீராக இருக்க வேண்டும்.
- மாநிலங்கள் வரி சேவைகளுக்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். மத்திய அரசும், மாநிலங்களும் சேவை வரிக்கு ஒற்றை விகிதத்தில் அனுமதிக்க அரசியலமைப்பை திருத்த வேண்டும்.
- சாத்தியமான அளவிற்கு, அனைத்து மறைமுக வரிகளும் CGST அல்லது CGST இல், வழக்கமாக இருக்கும் எனக் கருதப்பட வேண்டும்.

- CGST மற்றும் CGST ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த சுமை நியாயமான வரம்பிற்குள் இருக்க வேண்டும்.
- சாத்தியமான அளவிற்கு, விலக்குகள் (பூஜ்ஜிய விகிதம்) மற்றும் சலுகை விகிதங்கள் சிறப்பு பொருளாதார மண்டலங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அவசியங்கள், ஏற்றுமதி மற்றும் பொருட்கள் போன்ற சிறப்பு தகுதி பெறும் பொருட்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும்.
- சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளின் வழங்குநர்களுக்கு பதிவு செய்வதற்கு, மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு அதிக தேவை இருக்க வேண்டும். இந்த வரம்புக்குட்பட்டவை, SGST மற்றும் CGST ஆகியவற்றிற்கு முறையே ₹10 இலட்சம் மற்றும் ₹1.5 கோடி என்று அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட குழு தெரிவித்தது.
- சில மாநிலங்கள் SGST அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு அவர்களின் மறைமுக வரிகளை மாற்றும் போது வருவாய் இழப்பு ஏற்படலாம். இத்தகைய இழப்புக்களை மதிப்பிடுவதற்கு ஒரு மையமான மற்றும் திறமையான ஏற்பாட்டை மையம் கொண்டிருக்க வேண்டும் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலங்களை ஐந்தாண்டுகளுக்கு முழுமையாக ஈடுசெய்ய வேண்டும்.
- மாநிலங்கள் சேவை வரிக்கு வரி விதிக்க அனுமதிக்கும் பொருட்டு, இந்த மையம் ஏற்கத்தக்கது, இதன் மூலம் வரையறுக்கப்பட்ட ஒருங்கிணைப்பு வரி விதிப்பு அதிகாரங்களை அறிமுகப்படுத்துகிறது, அது தற்போது இல்லை. இந்த முடிவுக்கு, அரசியலமைப்பு திருத்தப்பட வேண்டும்.

இறக்குமதிகள், புகையிலைப் பொருள்கள், மது அருந்தும் பொருள்கள், இயற்கை எரிவாயு ஆகியவை மீது விதிக்கப்படும் தீர்வைகள் மற்றும் வரிகள் தனி நடக்கை தேவை என்ற கருத்தை அதிகாரமளிக்கப்பட்ட குழு எடுத்துக் கொண்டது. குழுவின் பரிந்துரைகள் பின்வருமாறு:

இறக்குமதி: CGST மற்றும் SGST இரண்டுமே இறக்குமதிக்கு விதிக்க வேண்டும். அவற்றை செலுத்த வேண்டிய பொறுப்பு இலக்குக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், SGST பொறுத்த வரையில், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் நுகரப்படும் மாநிலத்திற்கு வரி வருவாய் கிடைக்கும். இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட GST இல் முழு தொகுப்பு முடக்கப்பட வேண்டும்.

மதுப்பொருட்கள்: ஜிஎஸ்டி மதுபானம் சம்பந்தப்பட்ட பொருள்களுக்கு பொருந்தாது. மாறாக, அவற்றின் மீது விற்பனை வரி/VAT மற்றும்/அல்லது கலால் வரியை தற்போதுள்ள நடைமுறை தொடர வேண்டும்.

புகையிலை பொருட்கள்: புகையிலை பொருட்களை GST மற்றும் மாநிலங்களுக்கிடையேயான பரிவர்த்தனை வரி (ITC) இரண்டுக்கும் உட்படுத்த வேண்டும். மத்திய அரசு ஜிஎஸ்டி இல்லாமல் புகையிலை பொருட்களுக்கு கலால் வரியை விதிக்க அனுமதிக்க வேண்டும்.

பெட்ரோலிய பொருட்கள்: பெட்ரோலியம் உற்பத்திக்கான வரி விதிக்கப்படும் விதிமுறை தொடர வேண்டும் என்றும் இந்த தயாரிப்புகள் ஜிஎஸ்டிக்கு வெளியே வைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் குழு பரிந்துரைத்தது. இந்த உற்பத்தி பொருட்களின் மீது மாநிலங்கள் தரத்துடன் விற்பனை வரியை தொடர்ந்து விதிக்க முடியும். அதே போல் மத்திய அரசும் அவற்றின் மீதான

குறிப்புகள்

தீர்வைகள் தொடரலாம். எனினும், GST க்கு வெளியே இயற்கை எரிவாயுவை வைத்திருக்க வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பது குறித்து குழு இறுதி முடிவுக்கு வரவில்லை.

மேலும், ஜி.எஸ்.டி யின் சீரான அறிமுகம் மற்றும் பணி குறித்து பல செயல்முறை மற்றும் நிர்வாக பரிந்துரைகளை குழு மேற்கொண்டது.

நன்மைகள்

பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் ஒருங்கிணைந்த வரிவிதிப்பு முறை அடையப்பட்டவுடன், பின்வருவனவற்றில் பல நன்மைகள் உள்ளன:

- காலப்போக்கில், மத்திய, மாநில அரசுகளின் வரி வருவாய் குறைவதுடன், நல்ல இணக்கமும், சிறந்த வெளிப்படுத்தலும் அதிகரிக்கும்.
- வரி விதிப்பு முறை மற்றும் முதலீட்டு முறையில் வரிவிதிப்பை கொள்கை கருவியாக பயன்படுத்தி வரிவிதிப்பு குறைக்கப்படும். இதன் விளைவாக, இந்த முடிவுகள் சந்தை சக்திகளால் வழிநடத்தப்படும், மேலும் செலவு குறைந்ததாக இருக்கும்.
- வரி ஏய்ப்பு மிகவும் கடினமாகி வருவதால், வரி விகிதங்களை குறைக்க முடியும்.
- ஏற்றுமதிக்கான பூஜ்ஜிய வரி மற்றும் நமது ஏற்றுமதித் துறையின் மேம்பட்ட போட்டித்தன்மை ஆகியவற்றின் காரணமாக ஏற்றுமதிகள் பலனளிக்கும். விலைவாசி விலைக் குறைப்பு விளைவுகளை VAT உருவாக்குவதில்லை என்று அது கூறப்படுகிறது.
- முழுமையான மதிப்புக் கூட்டு வரி என்பது, நாடு முழுவதற்கும் ஒன்றுபட்ட சந்தையை மேம்பட செய்து அதன்மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க உதவும்.

14.2.2 வரி சீர்திருத்தக் குழு (செல்யா குழு), 1991

வரி முறையை சீர்திருத்துவதற்கான அதன் உறுதிப்பாட்டைப் பின்பற்றி, 1991 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டில், இந்திய அரசானது பேராசிரியர் ராஜா J. செல்யா தலைமையின் கீழ் 'வரி சீர்திருத்தக் குழுவை' அமைத்தது. அதன் இடைக்கால அறிக்கையை டிசம்பர் 1991 இல், இறுதி அறிக்கை (பகுதி I) ஆகஸ்ட் 1992 மற்றும் இறுதி அறிக்கை (பகுதி II) ஜனவரி 1993 இல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இந்த குழுவின் தலைவர் மிகவும் விரிவாக, ஒரு நல்ல வரி விதிப்பு முறை எதிர்பார்க்கப்படும் அனைத்து அம்சங்களையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில், நமது வரி விதிப்பு முறை பாதிக்கப்பட்ட குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

ஒரு இலட்சிய வரி முறையின் சாத்தியமான கட்டமைப்பையும், எதார்த்தங்களின் பார்வையில் எந்த அளவுக்கு சமரசம் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் இக்குழு விவாதித்தது. தற்போதுள்ள முறையின் குறைபாடுகளையும், அது நிறுவப்பட்டிருந்த தவறான வளாகத்தையும் அது சுட்டிக் காட்டியது. நமது வரிவிதிப்பு முறையானது சிறிய மற்றும் பெரும் ஆபத்து நிறைந்த படிகளின் விளைவு என்றும், நீண்டகாலக் கண்ணோட்டம் இல்லை என்றும் அது உயர்த்திக் காட்டியது. பல வரி நடவடிக்கைகள்

சுயமாக முரண்பாடாக அமைந்து, பல உறுதியற்ற தன்மையை தோற்றுவித்தன. இதனால், நமது வரி விதிப்பு முறையை தேவையில்லாமல் சிக்கலாக்கி, ஆதார அணிதிரட்டலின் (ARM) நோக்கத்தை தவறான வலியுறுத்தலாக மாற்றியது. இரண்டு காரணங்களுக்காக இது ஒரு தவறான அணுகுமுறை:

- வரி விதிப்பு முறைகளை மாற்றுவதற்குப் போதுமான அளவிற்கு பொருளாதாரம் விரைவாக பதிலளிக்கவில்லை.
- அரசு தனது சொந்த செலவின தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய கூடுதல் வருவாயைப் பயன்படுத்தியது.

குறிப்புகள்

பொதுமக்கள் வரி செலுத்துவோர் பெருகிய முறையில் சூழ்நிலைகளின் கீழ் வரிகளைத் தவிர்ப்பதற்காக நெறியற்றதாக இல்லை எனக் குழுவானது கவனித்தது.

எனினும், உரிய மற்றும் விரிவான கொள்கை அணுகுமுறையுடன் நமது வரி விதிப்பு முறையை இந்த நடவடிக்கையிலிருந்து மீள முடியும் என்றும், விரைவான, பணவீக்க மற்ற மற்றும் சமத்துவமான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஒரு பயனுள்ள அமைப்பாக அது ஆக்கப்படலாம் என்றும் இக்குழு நம்பியது. எனவே, இது விதிவிலக்குகள், விலக்குகள், மறுபேதங்கள் மற்றும் தள்ளுபடிகள் ஆகியவற்றின் ஒரு சில விதிவிலக்குகளுடன் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. வரிச்சலுகைகளின் உறுதியற்ற தன்மை, சிக்கலான தன்மை, பகுத்தறிதல் மற்றும் விகிதம் ஆகியவற்றின் விளைவாக, நிர்வாக அறிவிப்புகளின் மூலம் வரி விதிப்பு மற்றும் சுங்க வரி விதிப்புகளை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் தனது விருப்பமான அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது.

தற்போதுள்ள வரி கட்டமைப்பு பற்றிய பகுப்பாய்வுத் தகவல்களின் அடிப்படையில், குழு பல விரிவான பரிந்துரைகளை அளித்தது, அதன் பார்வையில், வரி செலுத்துவோர் வரிக்கு உட்பட்ட திறன் கொண்டவர்களின் தனிப்பட்ட வருமானத்தை வரிவிதிப்புக்கு கிடைமட்ட மற்றும் செங்குத்து சமப்பங்கு உறுதிப்படுத்துதல் போன்ற பல்வேறு அளவுகோல்களை சந்தித்தது. 'உற்பத்தி செய்யாத' சொத்துகளுக்கு மட்டுமே சொத்து வரி விதிக்க வேண்டும் என பரிந்துரை செய்தது.

மறைமுக வரிகள் துறையில், குழு மற்றவர்கள் மத்தியில், இறக்குமதி வரிகளை குறைத்தல் மற்றும் இறக்குமதி கட்டணங்களின் எண்ணிக்கையை குறைக்க பரிந்துரைத்தது. அதன்படி, உள்நாட்டு உற்பத்திக்கான, எளிய மற்றும் எளிதில் நிர்வகிக்கப்படும் VAT க்கு இரண்டு அல்லது மூன்று விகிதங்கள் மட்டுமே பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. மேலும், சுங்கவரி கடமைகளை விளம்பர வரியாக இருக்க வேண்டும் என்றும், இன்னும் கூடுதலான பொருட்களை அவர்களுக்கு கீழ் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் பரிந்துரைத்தது. சேவைகளுக்கும் வரி விதிக்க வேண்டும்.

வரி நிர்வாகம், செயல்முறைகள் மற்றும் தணிக்கை போன்ற விரிவான பரிந்துரைகளை இக்குழு அளித்துள்ளது. நேர்மையான வரி செலுத்துவோர் துன்புறுத்துதலிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கும் வரி செலுத்துபவர்கள் தங்கள் செயல்களுக்கு பொறுப்புணர்வளிப்பதற்கும் இந்த பரிந்துரைகளை வலியுறுத்தியது. வரி நிர்வாகம் திறமையின்மை, நேர்மை, தண்டனை ஆகியவற்றிற்கு வெகுமதிகள் என்ற முறையை கொண்டிருந்தது.

குறிப்புகள்

எனினும், குழுவின் பரிந்துரைகளில் சில, திட்டமிடப்படாத மோசமான திறனற்றவர்களின் நலனைக் கொண்டுள்ளது. நேர்மையான வரி செலுத்துவோர் மீது வரி செலுத்துபவர்களின் வரிச்சலுகைகளால் ஏற்படும் தாங்க முடியாத சமையை இக்குழு கவனிக்கத் தவறிவிட்டது. உதாரணமாக, இது ஒரு தன்னார்வ குடியிருப்பு இல்லமாக “ஆக்கமற்ற” சொத்து என்று கருதப்பட்டு, அதன் மதிப்பு மற்றும் நியாயமான வருமானம் வரி செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது. வரி செலுத்துபவரின் தற்போதைய வரி பொறுப்புகள் அவரது நடப்பு வருமானத்தை தாண்டிவிடக் கூடாது என்பதற்கான எளிமையான கொள்கைகளை அது மேற்பார்வை செய்தது. அதன் பரிந்துரைகள் நேர்மையான வரி செலுத்துவவர்களுக்கு வரிவிதிப்பதை கடினமாக்குகிறது. மேலும் சொத்துக்களின் பிளவு உற்பத்தி மற்றும் ஆக்கிரமிக்கப்படாதவற்றில் சொத்து வைத்திருப்பவர்கள் சொத்துக்களில் இருந்து நிதிகளுக்கு மாற்றுவதற்கு அது தள்ளப்பட்டது. நிதிச் சொத்துகள் பண்டங்கள் மற்றும் சேவைகளின் உற்பத்திக்கு உதவக்கூடும் என்பது நன்கு அறியப்பட்ட உண்மையாகும். ஆனால் தங்களால் அவற்றை உற்பத்தி செய்ய முடியாது. அதே போல், ஒரு முன்கணிப்பு வரி என்ற கருத்து மிகவும் பாராட்டத்தக்க வகையில் உள்ளது. ஆனால் அதன் உள்ளடக்கங்கள், குழுவினரால் பரிந்துரைக்கப்பட்டு, வரி செலுத்துபவர்கள், முழு மதிப்பீட்டாளரை முழுமையாக நம்புவதற்கோ அல்லது ஒவ்வொரு வழக்கையும் விசாரிக்கவும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

தற்போதுள்ள பெருநிறுவன வரிவிதிப்புகளில் பரந்த குறைபாடுகளைக் குழு கவனத்தில் கொண்டது. கடன் நிதி ஆதரவு, இணைப்புக்கள் ஊக்கம், பங்கு வருமானங்கள் இரு மடங்கு வரி, பெருநிறுவன மற்றும் பெருநிறுவன அல்லாத வணிகம் வகை ஆகியவற்றிற்கு இடையிலான மாறுபட்ட விருப்பம் போன்றவை. இருப்பினும், வரி முறையின் நிர்வாகத்தை மேம்படுத்துவதற்கான பெயரில், குழுமங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களுக்கு நன்கொடைகளை வழங்குதல், கிராமப்புற மேம்பாடு அல்லது சமூக மற்றும் பொருளாதார நலத்தினை ஊக்குவிப்பதற்கான திட்டம் ஆகியவற்றை நன்கொடையாக அளிப்பதற்கான பரிந்துரைகளை தள்ளுபடி செய்தது. இதேபோல், வணிக செலவினங்களுக்காக விலக்குகள் வரி மற்றும் தீர்வைகள் முதலியவையும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. இருப்பினும், எந்த பொது நிதி நிறுவனத்திடமிருந்து எந்தவொரு கடனுக்கும் வட்டி அனுமதிக்காதபோது, ஊழியர்களின் நலனுக்காகவோ, அல்லது வேறு எந்த முதலீட்டு நிதி மற்றும் நன்கொடை நிதிகளுக்கு நன்கொடை வழங்குவது கூட வணிக செலவினங்களை விலக்கிக்கொள்ளக்கூடாது என்று குழு பரிந்துரைத்தது.

14.2.3 நேரடி மற்றும் மறைமுக வரி மீதான பணிகள், 2002 (கேல்கர் குழு)

செப்டம்பர், 2002 ல், ஸ்ரீ விஜய் L கேல்கர் தலைமையில், இரண்டு பணிக்குழு அமைக்கப்பட்டது.

நேரடி வரிகள் மீது பணிக்குழு (ToR) என்ற சொற்றொடர் சேர்க்கப்பட்டது:

- வரி விதிப்புக்கள், முரண்பாடுகளை அகற்றுதல், சமத்துவமின்மையை அதிகரித்தல் போன்ற நோக்குடன் நேரடி வரிகளை ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் எளிமைப்படுத்தல்

- வரி செலுத்துனர் சேவையில் முன்னேற்றம், இணக்கப்பாட்டுக்கான செலவை குறைத்தல், வெளிப்படைத்தன்மை அளித்தல் மற்றும் தன்னார்வ இணக்கப்பாட்டினை எளிதாக்குதல்
- நேரடி வரிச் சட்டங்களின் இணக்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கு அமலாக்கத்தை வலுப்படுத்துவதற்கான நடைமுறைகளை மறுசீரமைத்தல் மற்றும்
- மேற்கூறிய கருத்துக்கள் தொடர்பான வேறு ஏதேனும் பொருட்படுமை. மேலும், மறைமுக வரி விதிப்பு தொடர்பான பணிக்குழு பற்றிய குறிப்புரை நிபந்தனைகள்:

குறிப்புகள்

- i. சுங்கம் மற்றும் மத்திய சுங்கவரி சட்டம் மற்றும் நடைமுறைகளை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கும் அவர்களது எளிமைப்படுத்தலுக்கான பரிந்துரைகளை வழங்குவதற்கும், இணக்கத்திற்கான செலவினங்களைக் குறைத்தல் மற்றும் தன்னார்வ இணக்கத்தை எளிதாக்குதல்
- ii. பயனர் நட்பு மற்றும் வெளிப்படையான வரி நிர்வாகத்திற்கு தன்னியக்கப் பயன்பாடு அதிகரித்தல் தொடர்பான பரிந்துரைகளை செய்தல்.
- iii. சட்டப்பூர்வமாக பரிந்துரைக்கப்பட்ட பதிவுகள், ஆவணங்கள் மற்றும் வருமானங்களை மதிப்பாய்வு செய்வது மற்றும் அவர்களின் எளிமைப்படுத்தலை பரிந்துரைத்தல்
- iv. கால கட்டங்களுக்கு உட்பட்ட விடயங்களுக்காக கட்டியெழுப்பப்பட்ட நடைமுறைகளுக்கு பரிந்துரை செய்தல் மற்றும்
- v. வரி செலுத்துவோர் மற்றும் இணக்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான சட்ட விதிகள் மற்றும் நிர்வாகத்துடன் தொடர்புடைய வேறு நிகழ்வு.

நேரடி வரிகள் மீதான பணிக்குழு, 'வரி செலுத்துவோர் சேவை மேம்பாடு' மற்றும் அமலாக்கத்தை வலுப்படுத்துவதற்கான நடைமுறைகள் உள்ளிட்ட பரிந்துரைகளை உள்ளடக்கிய அரசுக்கு ஆலோசனை அறிக்கை சமர்ப்பிக்க தேவைப்பட்டது. இதே போன்று, மறைமுக வரிகள் மீதான பணிக்குழு, எளிமைப்படுத்துவது குறித்த அதன் பரிந்துரைகள் அடங்கிய கலந்தாய்வு அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க வேண்டியிருந்தது. சுங்கவரி மற்றும் மத்திய கலால் வரிகளை பின்பற்றுதல், வரிவிதிப்பு நிர்வாகத்தை எளிமைப்படுத்துதல், சட்டப்பூர்வமான விபரத்திரட்டுக்களை எளிமையாக்கம் செய்தல், ஆவணங்கள், கால வரையறைக்கு உட்பட்டு நடவடிக்கைகள் மற்றும் பல்வேறு அம்சங்கள் ஆகியவற்றைக் குறைத்தல். கலந்தாய்வு அறிக்கைகள் நவம்பர், 2002 மற்றும் இறுதி அறிக்கைகள் டிசம்பர், 2002 ல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன.

நேரடி வரி மீதான பணிக்குழு தனிப்பட்ட வரிவிதிப்புகளில், வரிக் கட்டளைகளின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டது, அவற்றின் எல்லை பரந்த அளவில் இருக்க வேண்டும், மேலும் அதிகபட்ச விகிதம் மிதமாக இருக்க வேண்டும். இது அனைத்து விதிவிலக்குகளையும் அகற்றுவதற்கும், ஒரு சேமிப்பகம் தனது சேமிப்புகளை

குறிப்புகள்

வைத்திருக்கும் விதத்தில் கட்டுப்பாடுகளை அகற்றுவதற்கும் உதவியது. அதே சமயம், சமயங்கு நிமித்தம், அதன் பரிந்துரைகள் மனித முகத்தைக் கொண்டு, நலிவுற்றோர் பிரிவினரின் நலன்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். எனினும், அதன் பல்வேறு குறைபாடுகள் காரணமாக ஒரு வரி விகிதத்தையும் அது ஆதரிக்கவில்லை. மேலும், வரி விதிப்பு இயந்திரங்களை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கும், முழு வரி விதிப்பு முறையை வெளிப்படையாகவும், பாரபட்சமற்ற முறையில் உருவாக்கவும் பணிக்குழு விரிவான பரிந்துரைகளை அளித்துள்ளது.

I. தனிநபர் வருமான வரி

1. விதவைகள் மற்றும் மூத்த குடிமக்களுக்கு வரிவிலக்கு வரம்பை 1 லட்சமாக உயர்த்த வேண்டும்.
2. மூன்று வரிவிதிப்புகளுக்கு பதிலாக இரண்டு முறை வரி விதிப்பு 4 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட வருமானத்திற்கு 20%, 4 லட்சத்து 30% வருமானம் கிடைக்கும். வருமான வரிக்கெதிரான மேல்வரி நீக்கம். 4 இலட்சம் வருமானம் 20% மற்றும் வருமானத்திற்காக 30% 4 லட்சம். வருமான வரி மீது கூடுதல் கட்டணம் நீக்குதல்.
3. நிலையான கழிவு நீக்கம்.
4. வருமானத்தில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும் வீட்டுக் கடன் மீதான வட்டி குறைப்பு ₹1,50,000 முதல் ₹50,000 வரை. மாறாக, ₹5 லட்ச ரூபாய்க்கு வீட்டுக் கடன்களில் 2% வட்டி மானியம் உள்ளது.
5. மத்திய அரசு, வேளாண் வருவாய்கள் மீது வரி விதிப்பதை அனுமதிக்க வேண்டும் மற்றும் வரி வருவாயை மாநிலங்களுக்கு திரும்ப ஒப்படைத்தல் போன்ற ஒரு வரி வாடகை ஒப்பந்தம் ஏற்கப்படவேண்டும்.
6. சேமிப்பு மற்றும் வட்டி வருமானத்திற்கு பல்வேறு வரிச்சலுகை நீக்குதல்(பிரிவுகள் 80, 80L, மற்றும் 10 கீழ்).
7. ஓய்வூதிய நிதியில் பங்களிப்பு செய்ய 80CCC பிரிவின் கீழான தொகை ₹10,000 முதல் ₹20,000 வரை அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். இந்த பகுதிக்குள் உள்ள அதிகபட்ச ஓய்வூதிய/வருடாந்திர திட்டங்களை உள்ளடக்கிய இந்த பகுதிகளின் பரப்பளவு விரிவாக்கப்பட வேண்டும்.

II. நிறுவன வரிவிதிப்பு

1. பட்டியலிடப்பட்ட பங்குகளிலிருந்து ஆதாயங்கள் மற்றும் மூலதன லாபங்கள் மீதான வரியிலிருந்து விலக்களிப்புகள், உள்நாட்டு வரிகளுக்கு பெருநிறுவன வரி 30% ஆக குறைக்கப்படுகிறது. வெளிநாட்டு நிறுவனங்களுக்கான வரி விகிதம் 35% ஆக இருக்கும்.
2. தேய்மானத்தின் பொதுவான விகிதம் 25% முதல் 15% வரை குறைக்கப்படும்.
3. குறைந்தபட்ச மாற்று வரி (MAT) நீக்குதல்.
4. நீண்டகால மூலதன ஆதாயங்கள் மற்ற வருமானங்களுடன் சேர்த்து, சாதாரண வீதங்களில் வரி விதிக்கப்படும். தேசிய நெடுஞ்சாலை

ஆணையத்தின் ஒரு வீட்டில் அல்லது கடன் பத்திரங்கள் முதலீடு செய்தால் தொடர விலக்கு அளித்தல்.

5. பல பிரிவுகளின் கீழ் விலக்களிப்புகள் நீக்கம்.
6. பரஸ்பர நிதிகளின் கையில், குறுகிய கால மூலதன ஆதாயங்கள் மற்றும் வட்டித் தொகைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் கிடைக்கும் வருவாய்.
7. சேவை வரிகளுடன் உணவக செலவினங்களுக்கான வரிகளை இணைத்தல்.

குறிப்புகள்

III. தனிப்பட்ட மற்றும் நிறுவன வரி விதிப்பு

சொத்து வரியை நீக்குதல்.

IV. வரி நிர்வாகம்

வரி இயந்திரங்களின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான பல பரிந்துரைகளும் இருந்தன, இதில் சோதனைகளும், கைப்பற்றல்களும் இருந்தன. வரி அதிகாரிகளின் பொறுப்புகளை அதிகரிப்பது, அனைத்து பொருளாதார பரிவர்த்தனைகளுக்கும் PAN நீட்டிப்பு, மற்றும் பல பரிந்துரைகள் இருந்தன.

மறைமுக வரிகள் மீதான பணிக்குழு பரிந்துரைகள்

I. கலால் வரிகள்

1. அனைத்து வரிகளையும் ஒரே மாதிரியாக மாற்ற வேண்டும், அதாவது, CENVAT.
2. வாழ்நாள் சேமிப்பு மருந்துகள் மற்றும் உபகரணங்கள், பாதுகாப்பு பொருட்கள், உணவு பொருட்கள் மற்றும் வேளாண் பொருட்களின் ஆகியவற்றின் குறிப்பிட்ட வகைகளில் வரி விகிதங்கள் மாறுபடும்.
3. சிறிய அளவிலான துறைக்கு வரி விலக்கு ₹50 லட்சம் வருவாயை மட்டுமே கொண்டது. பெரிய எஸ்.எஸ்.ஐ. அலகுகளுக்கு வரி விலக்கு வரம்பு படிப்படியாக ₹50 லட்சமாக குறைக்கப்பட வேண்டும்.
4. மதிப்புக் கூட்டு வரி தொடர்பான அனைத்து மாநில சட்டங்கள், நடைமுறைகள் மற்றும் ஆவணப்படுத்தல் ஆகியவற்றில் ஒரே சீரான தன்மை.
5. சேவை வரியை நீட்டிப்பதன் மூலம் ஒரு சில சேவைகளை மட்டும் ஒரு எதிர்மறைப் பட்டியலில் இருந்து விடுபடுகிறது. சேவை வரி தொடர்பான தனிச் சட்டம், இறுதியாக மத்திய கலால் சட்டத்துடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும்.

II. சுங்க வரிகள்

1. வரி விதிப்பானது, அடிப்படைக் கடமை, கூடுதல் கடமை, மற்றும் எதிர்ப்புச் செலுத்துதல் கடமை ஆகிய மூன்றாகக் குறைக்கப்படும்.

குறிப்புகள்

2. குறிப்பிட்ட பொருட்கள் மீது, 150%, குறித்துரைக்கப்பட்ட விவசாய உற்பத்திகள் மற்றும் குறைபாட்டு பொருட்கள் மீது வெவ்வேறு குறித்துரைக்கப்பட்ட கடமைகளின் தொகுப்பு.
3. உயிர் காக்கும் பொருட்கள், பாதுகாப்பு மற்றும் மூலோபாய நலன்கள், நிவாரணம் மற்றும் அறக்கட்டளைக்கான பொருட்கள், ஒப்பந்தங்கள் உட்பட ஒப்பந்தங்கள் உட்பட சர்வதேச கடப்பாடுகளுக்குமான பொருட்கள் தவிர அனைத்து விதிவிலக்குகளும் அகற்றப்பட வேண்டும்.

III. வரி நிர்வாகம்

அனைத்து சுங்க மற்றும் ஆயத்தீர்வு ஆணையர்களின் அனைத்து நடைமுறைகள் நம்பகமான, எளிய, வேகமான மற்றும் வெளிப்படையான, முழுமையான தன்னியக்கம் செய்வதற்கான பல பரிந்துரைகளை வழங்கியது.

பணிக்குழுவின் பரிந்துரைகள் பற்றிய கருத்து:

1. இந்த பணிக்குழு, வரி நிர்வாக சீர்திருத்தம் தொடர்பான பரிந்துரைகளை ஊடுருவிச் சென்று பரிந்துரைகளை அடைகின்றன. வரி நிர்வாகத்தின் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதன் மூலம் அவை குறைவான தன்னிச்சையான மற்றும் வெளிப்படையானதாக மாற்றுவதன் மூலம் வடிவமைக்கப்பட்டன.
  2. சுங்கவரி மற்றும் சுங்க கடன்களின் பகுதிகளில், பொது விதிகளுக்கு குறிப்பிட்ட விதிவிலக்குகள் தேவை மற்றும் பரிந்துரைகள் செய்யப்பட்டன.
  3. ஆனால் அத்தியாவசிய விதிவிலக்கு கொள்கை மற்றும் பிற உண்மை எதார்த்தங்கள் என்ற கோட்பாடு, நேரடி வரிகள் மீது பணிக்குழு மூலம் மறக்கப்பட்டன. தவிர்க்க முடியாத விலக்குகள், தள்ளுபடிகள் மற்றும் பிற சலுகைகளை அகற்றுவதன் மூலம் நம்முடைய வரி சட்டங்கள் மற்றும் நடைமுறைகளை எளிதாக்கும் வகையில் வலிமையான வாதங்கள் உள்ளன என்று கூறாமல் போகிறது. எனினும், நமது நாட்டில், குறிப்பிட்ட சில குறிப்பிட்ட உண்மைகள், சில பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் சமூகக் குழுக்களின் மீதான அவற்றின் விளைவுகளை கருத்தில் கொள்ளாமல், இந்த வரிச் சலுகைகள், தனித்தனியாக நீக்கப்படக்கூடாது என்று கூறுகின்றன. இந்த உண்மைகளின் வெளிச்சத்தில், பணிக்குழு சில பரிந்துரைகளை புறக்கணிக்க வேண்டும் அல்லது உரிய வகையில் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும்.
- தரநிலை விதிவிலக்கு ஊதியம் பெறும் வகுப்புகளுக்கு மட்டுமே கிடைத்தது. இது வரி செலுத்துவதில் இருந்து தப்பிக்க முடியாத ஒரே வர்க்கம் ஆகும். சுய தொழில் புரிபவர் மற்றும் வியாபார வர்க்கங்கள் தங்கள் வரி விதிக்கத்தக்க வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை வெற்றிகரமாக மறைத்து வைத்திருப்பர். இதன்படி, தரநிலை விதிவிலக்கு, வரி செலுத்துவோருக்கு வெவ்வேறு வர்க்கங்களுக்கு இடையிலான சமத்துவமற்ற ஒரு கூறாக உருவாக்கப்பட்டது.
  - அதேபோல, சமூக பாதுகாப்பும் நம் நாட்டில் கிட்டத்தட்ட இல்லாத ஒன்று. அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்கள் குறிப்பிட்ட சேமிப்பிலிருந்து வருமானத்தை நம்பியுள்ளனர். எனவே, தொடக்க விலக்கு வரம்பு மிக

அதிகமாக உயர்த்தப்பட்டாலன்றி, முதல் வரி விலக்கு விகிதம் மிகவும் பெயரளவானதாக இருந்தால் குறிப்பிட்ட சேமிப்பிலிருந்து வருமானம் மீதான வரி சலுகைகளை அகற்றுவது நியாயப்படுத்தப்படாது.

- நமது பொருளாதாரத்தில், வீடு கட்டுவது சிறப்பான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. இது பயனுள்ள விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. இது வருமானம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதிலும், நடைமுறையில் வறுமையை குறைக்கவும், மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும் பெரும் ஆற்றலை கொண்டுள்ளது. அமெரிக்கா போன்ற வளமான நாடுகளில் கூட வீட்டு வசதி நடவடிக்கைக்கான வரிச் சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. வீட்டுகட்டிடத்திற்கு வரி ஊக்கத் தொகைகள் வழங்கப்படலாம் என்று பரிந்துரைத்த பின், பணிக்குழு, ஏழை, மத்தியதர வர்க்கங்களுக்கு ஒரு மோசமான அடியை கொடுத்துள்ளது.
- இது சேமிப்பையும் நீண்டகால முதலீட்டையும் ஊக்குவிக்கும் வகையில் மூலதன ஆதாயம் வரியை விதிக்க வேண்டும் என்று பணிக்குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. மாறாக நுகர்வு மற்றும் குறுகிய காலபரிவர்த்தனையை ஊக்குவிக்க வேண்டும், அது நமது வறிய பொருளாதாரத்திற்கு நியாயப்படுத்த முடியாதது ஆகும்.
- சேமிப்பை ஊக்கப்படுத்துதல் மற்றும் உடனடி நுகர்வுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பணிக்குழு பரிந்துரைகள் உள்ளன. பொருளாதார வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துவதற்கும், தக்க வைத்துக்கொள்வதற்கும், முதலீட்டிற்கான சேமிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பான ஊதியம் வழங்குவதற்கான வழிவகைகள் போன்ற ஒரு வளரும் நாட்டிற்கு அடிப்படை உண்மை என்பதை பணிக்குழு மறந்துவிட்டது. தற்போதைய நுகர்வினால் உணவளிக்கப்படும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் குமிழி தொடர்ந்து நீடித்திருக்க முடியாது.

கேல்கர் கமிட்டியின் பரிந்துரைகளின்படி, மத்திய அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள், நமது வரி விதிப்பு முறையில் கூடுதல் சிக்கல்களையும் அறிமுகப்படுத்தியது, 'பிரின்ஜ் சலுகைகள் வரி' போன்ற சில கடுமையான வரிகளை அறிமுகப்படுத்தியது, பல்வேறு விதிவிலக்குகள் மற்றும் சலுகைகளை நீக்கியது. நமது சமூக பாதுகாப்பு அமைப்பை வலுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, அதை மேலும் வலுவிழக்கச் செய்தது. (i) குடியிருப்பு வீடுகளை திறன்றற சொத்துக்களாக பட்டியலிடுதல், (ii) சேமிப்புக்கான ஊக்கத்தொகைகளை குறைத்தல், (iii) கிராமப்புற நலன் மற்றும் மேம்பாடு திட்டங்களுக்கு பங்களிக்கும் அல்லது கல்விக்கு பங்காற்றுவவர்களுக்கு அவர்களது ஊழியர்களின் உடல்நலம் மற்றும் வீட்டுவசதி முதலியன.

பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் வரி தொடர்பான சீர்திருத்தங்கள்

இந்தியாவில், கடந்த சில வருடங்களாக ஜி.எஸ்.டி.யின் ஆக்கபூர்வமான 'உகந்த' மாதிரியை உருவாக்க அயராது முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த உள்ளடக்கத்தில், கல்வித்துறை மற்றும் அரசியல் வட்டாரங்களில் பரவலான விவாதங்கள் தவிர, மாநில நிதியமைச்சர்களின் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட

குறிப்புகள்

குழுவும், பதின்மூன்றாவது நிதிக் குழுவால் அமைக்கப்பட்ட பணிக்குழு மேற்கொண்ட ஆய்வும் குறிப்பிடத்தக்கது என்பதைக் குறிக்கின்றன.

அதிகாரமளிக்கப்பட்ட குழு

குறிப்புகள்

நவம்பர் 10, 2009 முதல் கலந்துரையாடலில் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட குழுவின் முக்கிய பரிந்துரைகள் பின்வருமாறு. இந்த பரிந்துரைகள் வரலாற்று மற்றும் கல்வி சார்ந்த மதிப்பினை கொண்டுள்ளன.

- GST இன் தனித்தனி மற்றும் இணை கூறுகள் இரண்டு இருக்க வேண்டும். மத்திய மட்டத்தில் CGST, மற்றொன்று மாநில அளவில் SGST என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- விதிவிலக்குகள் மற்றும் சேவைகள் மற்றும் பரிவர்த்தனைகளுக்கு கீழே உள்ள பரிவர்த்தனைகள் தவிர, கருத்தில் கொள்ளப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் அனைத்து பரிமாற்றங்களுக்கும் GST பொருந்தும்.
- CGST மற்றும் SGST ஆகியவை மத்திய மற்றும் மாநில கணக்குகளில் தனித்தனியாக செலுத்தப்பட வேண்டும்.
- உள்ளீட்டு வரி வரவு (ITC) பயன்பாட்டை கடப்பதற்கு உரிமையில்லை.
- வணிகர்களை பதிவு செய்வதற்கான உச்ச வரம்பு, GST வழக்கில், ₹10 லட்சம் மற்றும் ₹1.5 கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்யப்பட வேண்டும்.
- ஒரு திறமையான, வெளிப்படையான, சுமுகமான மற்றும் வரி செலுத்துபவர்களின் நட்பு நிர்வாகம் GST யை உறுதி செய்ய இக்குழு பல பரிந்துரைகளை அளித்துள்ளது.
- பின்வரும் மத்திய மறைமுக வரிகள் CGST, அதாவது (a) மத்திய கலால் வரி, (b) கூடுதல் கலால் வரி, (c) மருத்துவம் மற்றும் கழிப்பறை தயாரிப்பு சட்டம், (d) சேவை வரி, (e), எதிர்மறைப் வரி, (f) சிறப்பு சுங்க வரி, (g) கூடுதல் வரி மற்றும் (h) ஊகங்கள்.
- SGST கீழ் கீழ்க்கண்ட மாநில வரிகளை உள்ளடக்கியது, அதாவது, (a) VAT/விற்பனை வரி (b) உள்ளாட்சி அமைப்பு விதிக்கும் போது தவிர கேளிக்கை வரி (c) ஆடம்பர வரி (d) லாட்டரிகள், சூதாட்டம் மற்றும் பந்தயங்களுக்கான வரி (e) சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளின் பரிமாற்றத் தொடர்புடன் தொடர்புடைய மாநில மற்றும் மேல்மின்னூட்டங்கள் (f) நுழைவு வரி நகர் சுங்க வரிக்கு பதிலாக அல்ல.
- கொள்முதல் வரியை ரூபுளவு யின் கீழ் குறைக்க வேண்டுமா அல்லது பின்னர் முடிவு செய்யப்படக்கூடாது.
- பெட்ரோலிய பொருட்கள் மற்றும் மது அடங்கிய பொருட்கள் GST யின் அதிகார வரம்பிற்குள் இருக்க வேண்டும்.
- ITC இல்லாமல் CGST க்கு கூடுதலாக புகையிலை தயாரிப்புகளை ITG உடன் SGST க்கு உட்படுத்த வேண்டும்.

- இடைப்பட்ட மாநில பரிவர்த்தனங்களுக்கான ஒருங்கிணைந்த GSTக்கான CGST மற்றும் SGST ஆகியவற்றின் பொருத்தமான இணைப்பால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- SGST விகித அமைப்பு கீழ்க்கண்டவாறு இருக்கும். பொதுவான பொருட்களுக்கு நிலையான விகிதமும், தேவைகள் மற்றும் அடிப்படை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்களுக்கு குறைந்த விகிதமும் இருக்கும் விலையுயர்ந்த உலோகங்களுக்கு சிறப்பு வீதம் இருக்கும்மேலும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட பொருள்களின் பட்டியலும் இருக்கும்.
- CGST விகிதம் SGST இன் விகிதத்திற்கு ஏற்ப இரண்டு விகித கட்டமைப்பைக் கொண்டிருக்கும்.
- CGST மற்றும் SGST இரண்டிற்கும் ஒரு ஒற்றை விகிதத்திற்கு சேவைகள் வழங்கப்படும்.
- CGST மற்றும் SGST இன் சரியான விகிதங்கள் குழுவால் குறிப்பிடப்படவில்லை.
- SEZ களின் ஏற்றுமதி மற்றும் பொருட்கள் உள்நாட்டு சந்தையிற்காக வழங்கப்பட்ட SEZ களின் விலையும் தவிர்த்து பூஜ்ஜியமாக மதிப்பிடப்பட்டது.
- தேவைப்பட்டால், CGST மற்றும் SGST இரண்டையும் இறக்குமதி செய்ய வேண்டும்.
- சிறப்பு தொழிற்துறை திட்டங்களை பொறுத்தவரை, வரி விலக்குகள் மற்றும் அனைத்து தேவைகளிலிருந்தும் பணப்பரிமாற்ற திட்டங்கள் மாற்றப்பட வேண்டும்.
- GST அறிமுகப்படுத்தியதில் வருவாய் இழக்கும் அந்த மாநிலங்களுக்கான போதுமான இழப்பீடு தேவை என்பதை இந்தக் குழு வலியுறுத்தியது.

குறிப்புகள்

பதின்மூன்று நிதி ஆணையத்தின் பணிக்குழு

பதின்மூன்றாவது FC இன் பணிக்குழு, டிசம்பர், 2009 அன்று தனது அறிக்கையை இறுதி செய்து, பின்வரும் முக்கிய பரிந்துரைகளை உள்ளடக்கியிருந்தது. இந்தப் பரிந்துரைகள் அவர்களது கல்விசார் மற்றும் வரலாற்று மதிப்பையும் கொண்டுள்ளன.

- GST, மத்திய GST மற்றும் மாநில GST ஆகிய இரண்டு கூறுகளை கொண்டிருக்க வேண்டும்.
- CGST மற்றும் SGST இன் குறிப்பிட்ட விகிதங்கள் முறையே 5% மற்றும் 7% ஆக இருந்தன.
- உள்ளீட்டு வரி கடன் குறுக்கீடு இல்லை.
- தீங்குள்ள பொருட்கள் இறக்குமதியின் போது கூட வரி வரவு இல்லாமல், CGST மற்றும் SGST இரண்டிற்கும் உட்பட்டிருக்கவேண்டும்.
- SEZ தயாரிப்புகள் GST யின் வரம்பிற்குள் இருக்க வேண்டும்.
- சிறிய அளவிலான தொழில்களுக்கு பரப்பளவு அடிப்படையிலான விலக்குகள் இருக்கக் கூடாது.

குறிப்புகள்

- GST, மின் துறை, நிதி சேவைகள் மற்றும் வாகனங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.
- CGST, உடைமை வரி, சேவை வரி, கூடுதல் சுங்க வரி, செலவுகள் மற்றும் கூடுதல் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும்.
- SGST கீழ் உள்ள வரிகள், VAT, கொள்முதல் வரி, பொழுதுபோக்கு வரி (உள்ளூர் அமைப்புகளால் விதிக்கப்பட்டவை), நுழைவு வரி, ஆடம்பர வரி, லாட்டரிகள், சூதாட்டம் மற்றும் பந்தயம், மாநிலச் சலுகைகள் மற்றும் தீர்வு, நகர் சுங்க வரிக்கு பதிலாக நுழைவு வரி ஆகியவை அடங்கும்.
- ஒரு மாநில அல்லது மத்திய அரசு, GST விகிதத்தை ஒரு தலைப்பட்சமாக திருத்தியமைப்பதில்லை.
- SGST மற்றும் CGST க்கான விநியோகஸ்தர் பதிவு செய்வதற்கான நுழைவு வரம்புகள் முறையே ₹10 லட்சம் மற்றும் ₹1.5 கோடி வருவாயாக இருக்க வேண்டும்.
- ஏற்றுமதிகள் பூஜ்யமாக மதிப்பிடப்பட வேண்டும்.

சரக்கு மற்றும் சேவை சட்டம்

ஜூலை 2017 முதல் நடைபெற்று வரும் சரக்கு மற்றும் சேவை வரிச் சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- (i) சரக்கு உற்பத்தி அல்லது விற்பனை அல்லது பொருட்களின் விற்பனை மீதான தற்போதைய கருத்துருவிற்கெதிரான சரக்கு அல்லது சேவைகளின் விநியோகத்தில் GST பொருந்தும் சேவைகள் ஆகும்.
- (ii) தற்போதுள்ள வரி அடிப்படையிலான வரிச்சலுகைக்கு எதிராக இலக்கு அடிப்படையிலான நுகர்வு வரிகளின் கொள்கையின் அடிப்படையில் GST அமைந்துள்ளது.
- (iii) இது மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் இணைந்து ஒரு இரட்டை GST யை ஒரே நேரத்தில் பொதுத்தளத்தில் வரி விதிப்பதைக் குறிக்கிறது. மத்திய அரசு விதிக்கும் GST.,(CGST) என்று அழைக்கப்படும். மற்றும் மாநிலங்களுக்கு விதிக்கப்படும் GST (SGST) என்று அழைக்கப்படும்.
- (iv) ஒரு ஒருங்கிணைந்த GST (IGST) சரக்குகள் அல்லது சேவைகளின் ஒரு மாநில அரசு வழங்கல் (பங்கு இடமாற்றங்கள் உட்பட) விதிக்கப்படும். இது இந்திய அரசாங்கத்தால் விதிக்கப்பட்டு சேகரிக்கப்பட்டு GST அவையின் பரிந்துரை பேரில் பாராளுமன்றத்தால் வழங்கப்படும் விதமாக கூட்டாட்சி மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே வரி விதிக்கப்படும்.
- (v) சரக்குகள் அல்லது சேவைகளின் இறக்குமதி ஆகியவற்றுடன் உள்நாட்டிற்கு வழங்கப்படும் பொருட்கள் மற்றும் IGST க்கு உட்பட்டவையாகும்.
- (vi) மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் பரஸ்பர உடன்படும்

கட்டணத்தில் CGST, SGST & IGST ஆகியவை விதிக்கப்படும். GST கவுன்சில் பரிந்துரையின் பேரில் இந்த கட்டணங்கள் அறிவிக்கப்படும். அண்மையில் ஒரு கூட்டத்தில் GST கவுன்சில் 5%, 12%, 16%, 28% என நான்கு வீதமாக விதிக்கப்படும் என முடிவு செய்துள்ளது. இவை ஒவ்வொன்றின் கீழும் விழும பொறுக்களின் பட்டியல் அல்லது அட்டவணை பட்டியல் அடுக்குகள் வேலை செய்யப்பட்டன. இந்த வீதங்களைத் தவிர, மாநிலங்கள், GST யினை அமல்படுத்துவதால், மாநிலங்கள் வருவாய் இழப்பதற்கு, அல்லது மாநிலங்களுக்கு இழப்பீடு வழங்குவதற்காக, நிதி ஆதாரங்களை திரட்ட ஒரு வரி விதிக்கப்படும்.

குறிப்புகள்

(vii) GST தற்போது விதிக்கப்படும் பின்வரும் வரியானது மத்திய அரசால் வசூலிக்கப்படுகிறது.

- மத்திய மசோதா வரி
- மசோதாவின் கடமைகள் (மருத்துவ மற்றும் கழிவறை தயாரிப்புக்கள்)
- மசோதாவின் கூடுதல் கடமைகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள்)
- மசோதாவின் கூடுதல் கடமைகள் (ஐவுளி மற்றும் ஐவுளி பொருட்கள்)
- சுங்கத்தின் கூடுதல் கடமைகள் (பொதுவாக CVD என அழைக்கப்படுகிறது)
- சிறப்பு சுங்க வரி (SAD)
- சேவை வரி
- தீர்வுகள் மற்றும் மேல்வரி இதுவரை, பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் அளிப்போடு தொடர்புடையவையாகும்.

(viii) GST க்கு உட்பட்ட அரசின் வரிகள்:-

- மாநில VAT
- மத்திய அரசு வரி
- கொள்முதல் வரி
- ஆடம்பர வரி
- நுழைவு வரி (அனைத்து படிவங்கள்)
- பொழுதுபோக்கு வரி மற்றும் கேளிக்கை வரி (உள்ளூர் அமைப்புகளால் விதிக்கப்பட்டவை தவிர)
- விளம்பரங்கள் மீதான வரிகள்
- லாட்டரி, பந்தயம் மற்றும் சூதாட்டம் மீதான வரி
- சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளின் அளிப்போடு தொடர்புடையதாக இருக்கும் வரை மாநிலச் சீட்டுகள் மற்றும் அபராதங்களைக் குறிக்கிறது.

குறிப்புகள்

- (ix) GSTமனித நுகர்வுக்காக மது தவிர மற்ற அனைத்து பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளும் பொருந்தும்.
- (x) GST ஐந்து குறிப்பிட்ட பெட்ரோலிய பொருட்கள் (கச்சா, பெட்ரோல், டீசல், யுவகு மற்றும் இயற்கை எரிவாயு), GSTC பரிந்துரைக்கப்பட ஒரு தேதியில் இருந்து பொருந்தும்.
- (xi) புகையிலை மற்றும் புகையிலைப் பொருட்கள் GST க்கு உட்பட்டிருக்கும். மேலும், இந்த பொருட்களுக்கு மத்திய கலால் வரியை விதிக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசிடம் இருக்கும்.
- (xii) பொது வரம்பு விதிவிலக்கு CGST மற்றும் SGST இரண்டிற்கும் பொருந்தும். ஆண்டு விற்பனை ₹20 இலட்சத்திற்கு மிகாமல் (சிறப்பு வகை மாநிலங்களுக்கு ₹10 இலட்சம்) வரி செலுத்துவதிலிருந்து விலக்களிக்கப்படும். சிறிய வரி செலுத்துபவர்களுக்கு ₹50 இலட்சம் வரையிலான நிதி ஆண்டில் மொத்த விற்பனை மூலம் ஒரு தொகுப்பு திட்டம் உள்ளது. திட்டத்தின் கீழ் வரிப்பணம் ஒரு மாநிலத்தில் அவரது வருமானத்தின் ஒரு சதவீதத் தொகை, உள்ளீட்டைப் பயன் இல்லாத ஆண்டில் வரி வரவு வைக்கப்படுகிறது. மேலும், இத்திட்டம் விருப்பத்திற்குரியது.
- (xiii) பட்டியல், விலக்கு பெற்ற பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளானது குறைந்தபட்சமாக வைக்கப்படும், மேலும் இது மத்திய அரசு மற்றும் மாநிலங்களுக்குமிடையில் அது முடிந்தவரை ஒத்திசைக்கப்படும்.
- (xiv) ஏற்றுமதிகள் பூஜ்ஜிய மதிப்பிடப்பட்ட விநியோகமாகும். இவ்வாறு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருட்கள் அல்லது சேவைகள் பூர்த்தியான உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு உள்ளீட்டு வரிகள் அல்லது வரிகளை விதிப்பதில்லை.
- (xv) CGST கடன் உள்ளீடுகளை செலுத்துதல் வெளியீட்டில் CGST செலுத்துவதற்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்படலாம் மற்றும் ஞபுளுவு செலுத்துவதற்கு SGST இன் கடன்களின் ஊதியம் மட்டுமே பயன்படுத்தப்படலாம். CGST இன் உள்ளீட்டு வரிக் கடன் (ITC) SGST மற்றும் அதற்கு நேர்மாறாகப் பயன்படுத்த முடியாது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், IGST பணத்திற்கான மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வழங்கல்களை குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகள் தவிர, இரண்டு உள்ளீட்டு வரி வரவு (ITC)-ஐ கடக்க முடியாது. கீழ்க்கண்ட விதத்தில் கடன் பெற அனுமதிக்கப்படும்: -
- a) CGST & IGST பணம் செலுத்துவதற்கு CGST இன் ITC அனுமதித்தது
- b) SGST & IGST பணம் செலுத்துவதற்கு SGST இன் ITC அனுமதித்தது
- c) IGST இன் ITC IGST, CGST & SGST ஆகியவற்றிற்கு செலுத்துவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது.
- (xvi) மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையில் இடைநிறுத்தப்படும்.

SGST யின் கடனளிப்பிற்கு IGST செலுத்துவதற்கு கடன் வழங்கப்படுகிறது. இதேபோல், SGST பணம் செலுத்துவதற்கு பயன்படுத்தப்படும் IGST மையம் இறக்குமதி நிலையத்திற்கு மையமாக மாற்றப்படும். மேலும், B2C வழங்கல்கள் மீது சேகரிக்கப்பட்ட SGST பகுதியின் இலக்கானது மத்திய அரசால் மாநிலத்திற்கு மாற்றப்படும். வரி செலுத்துவோர் தாக்கல் செய்த வருவாயில் உள்ள தகவல்களின் அடிப்படையில்தான் நிதி பரிமாற்றம் மேற்கொள்ளப்படும்.

குறிப்புகள்

(xvii) CGST மற்றும் SGST ஆகியவற்றை விதிப்பதற்கும் சேகரிப்பதற்கும் உள்ள சட்டங்கள், ஒழுங்குமுறைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் ஆகியவை சாத்தியமான அளவிற்கு இசைவை ஏற்படுத்தும்.

மொத்த GST அமைப்பு ஒரு வலுவான IT அமைப்பு மூலம் ஆதரிக்கப்படும். இது சம்பந்தமாக, சரக்குகள் மற்றும் சேவைகள் வரி வலை அமைப்பு (GSTN) அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்டது. இது முன் இறுதி சேவைகளை வழங்கும் மற்றும் அதே விருப்பத்தை தேர்ந்தெடுத்த மாநிலங்களுக்கு மீண்டும் IT தொகுதிகள் உருவாக்க வேண்டும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. திரு எல்.கே. ஜா தலைமையிலான மறைமுக வரிவிதிப்பு விசாரணைக் குழு பற்றிய குறிப்பிட்ட சொற்றொடர் என்ன?
2. ஜா குழு அறிக்கைக்கு மத்திய அரசு எப்படி பதில் கொடுத்தது?
3. ஏன், மத்திய அரசு செல்லையா செயற்குழுவை அமைக்கவில்லை?

14.3 வருவாய் மற்றும் செலவுகளின் போக்கு: ஒரு கண்ணோட்டம்

இப்பிரிவில், வரவுகள் மற்றும் செலவினங்களின் போக்குகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்வோம்.

14.3.1 வரவுகளில் போக்குகள்

இந்த பிரிவில் விவாதிக்கப்பட்ட போக்குகள் 2012-13 ஆண்டு வரை நினைவில் உள்ளன. பிந்தைய ஆண்டுகளின் போக்குகள் அட்டவணை 14.1 ல் தொகுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 14.1 வரவுகளில் போக்குகள்

(Rs கோடிகளில்)

குறிப்புகள்

	நடப்பு 2009-10	நடப்பு 2010-11	நடப்பு 2011-12	நடப்பு 2012-13	நடப்பு 2013-14	நடப்பு 2014-15	நடப்பு 2015-16	நடப்பு 2016-17	திருத்தம் 2017-18	வரவு செலவு 2018-19
வருவாய் பெறுதல்	572811	788471	751437	879232	1014724	1101473	1195025	1374203	1505428	1725738
A. வரி வருவாய் (அரசின் பங்கு) (இணைப்பு 2 இல் உள்ள விவரங்கள்)	456636	569869	629765	741877	815854	903615	943765	1101372	1269454	1480649
B. வரி வருவாய் இல்லை (இணைப்பு 2 இல் உள்ள விவரங்கள்)	116275	218602	121672	137355	198870	197858	251260	272831	235974	245089
மூலதன வரவுகள்	453063	402428	568918	582152	563394	484449	582579	609866	751702	673409
1. அகப் பற்றுச்சந்தை கடன் வாங்குதல் (நிகர) 1.01 மொத்த சந்தை கடன்	398424	325414	436211	467356	453550	445138	404050	349657	402394	390120
a. சாதாரண/புதியது	451000	437000	509796	558000	557000	592000	585000	582000	599000	605539
b. G.கமிட்டி செயல்பாடுகள்	---	---	---	---	31472	37374	38300	41625	42984	28059
c. மற்றவை	---	---	---	---	6675	---	---	1045	---	---
மொத்தம்										
திருப்பச் செலுத்துதல்	451000	437000	509796	558000	595147	629374	623300	624670	641984	633598
a. சாதாரண/புதியது	52576	111586	73685	90644	95007	138925	144375	174846	139590	143478
b. நிலையற்றம்	---	---	---	---	31000	39028	37349	40510	42984	28059
c. திருப்ப வாங்குகிறது/ மற்றவர்கள்	---	---	---	---	15590	6283	37526	59657	57016	71941
1.02 குறைவுதிருப்பச் செலுத்துதல்	52576	111586	73585	90644	141597	184236	219250	275013	239590	243478
2. புது உதவி (இணைப்பு)	11038	23556	12448	7201	12933	12748	17996	2418	-2589	
2.01 மொத்த குயர்நாட்டு கடன்கள்	221477	35330	26034	23309	25416	33534	36054	44191	42216	40882
2.02 குறைந்த திருப்பச் செலுத்துதல்	11139	11774	13586	16108	18124	20601	23306	26195	27066	29455
2.03 செலவுகள் இல்லை	---	---	---	---	---	---	---	---	-12732	-14016
3. கடன் என்றால் பிடித்தம்*	8613	12420	18850	15060	12497	13738	20835	17630	17473	12199
4. சிறுசேமிப்பு (இணைப்பு)	13256	11233	-10302	8626	12357	32226	52465	67435	102628	75000
5. குறுகிய காலக் கடன்கள்	-9769	333174	126866	53350	7729	9179	50693	5550	77470	17000
6. மாநில வருங்காலை வைப்பு நிதிகள் (இணைப்பு)	16056	12514	10804	10920	9753	11920	11858	17745	15000	17000
7. பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் பங்கு விற்பனை	24581	22846	18088	29368	37737	42132	47723	100000	80000	
8. மூலதனத்தின் பிற இனங்கள் (வரவுகள் (இணைப்பு)†)	-9136	-338729	-44047	-6251	-78422	-12202	86130	34319	84679	
மொத்த-சீர்துகள்	1025874	1190899	1320355	1461384	1578618	1585922	1777604	1984069	2257130	2399147
வருவாய் கணக்கில் பற்றாக்குறை	338998	252252	394348	364282	357048	365519	342736	316381	438877	416034
முதன்மை பற்றாக்குறை	205389	139569	242840	177020	128604	108281	91133	54904	64006	484841

வரவு செலவுத்திட்டம் பற்றாக்குறை *இடம்பெறாக்கம்	-1386	8430	-15990	-51012	-19171	77844	13170	-8895	-39479	43066
நிதி பற்றாக்குறை	418482	373592	515990	490190	502858	510725	532792	535618	594849	624276
*பீட்டி வலை வழிகள் & என்றால் முன்கூட்டிய வருவாய்	---	---	10000	10000	10000	10000	20000	23000	50100	50100
அரசு ஊழியர்களுக்கான கடன்கள் முதலியன.	469	433	398	349	316	276	242	202	275	275
# பிணையங்களை ஒதுக்குகிறது (a) சர்வதேச நாணய நிதியம், ADB போன்றவை	3654	9051	1613	4323	367	4619	52714	2181	544	512
(b) எண்ணெய் வழங்கப்பட்ட பத்திரங்கள் நிறுவனங்கள்	10306	---	---	---	---	---	---	---	---	---
(c) பொதுத்துறை வங்கிகளுக்கு வழங்கப்படும் பத்திரங்கள்	---	---	---	---	---	---	---	---	80000	65000
(d) உணர்தல் IDBI சொத்துக்களை வெட்டியது	300	300	300	300	250	105	100	140	150	---

ஆதாரம்: ரசீதுகள் வரவு செலவு திட்டம் 2018-19

A. வருவாய் கணக்கு

மத்திய அரசின் வருவாய் வரவுகள் (மாநிலங்களின் நிகர பங்கு) ஆண்டுக்கு ஆண்டு தடையில்லா வளர்ச்சி காண்பதை காட்டுகிறது. வெறும் 406 கோடி முதல் 1950 – 51 வரையிலான காலத்தில், 2012 – 13ல் 9, 35,685 கோடிக்கு அவை வரவு வைக்கப்பட்டன. பெரும்பாலான காலக்கட்டத்தின் வளர்ச்சி வீதமானது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் அளவைவிட அதிகமாக இருக்கும். இதன் விளைவாக மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வருவாயும் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. மேலும், மத்திய அரசின் மொத்த நிகர வருவாய் ரசீதுகளில் வரி செலுத்துதல்கள் நான்கு மடங்குக்கு மேல் உள்ளன. இந்த விளைவுக்கு பல்வேறு காரணிகள் பங்களித்துள்ளன. வரி விதிப்பு முறையின் கட்டமைப்பில் மாற்றம் மற்றும் அதன் பாதுகாப்பு ஆகியவை அடங்கும்.

1. வரியில்லா வருவாய்

வரி அல்லாத வருவாய் என்பது GOI இன் வருவாயில் ரசீதுகளின் ஒரு சிறிய முக்கியமான அங்கமாகும், தற்போது மொத்த நிகர வருவாயில் 17% ஆக உள்ளது. 49 கோடி என்ற சிறிய இடத்திலிருந்து தொடங்கி 1950 – 51 வரையிலான காலத்தில், 2012 – 13ல் 1, 64,614 கோடியை எட்ட எதிர்பார்ப்பு நிலவியது. மத்திய அரசின் வரி அல்லாத வருவாயின் பின்வரும் முக்கிய அம்சங்களை நாம் குறிப்பாக கவனத்தில் கொள்ளலாம்.

- **பொது:** வரியில்லா வருவாய் என்பது பொருளாதாரத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கும் விலை மாறுபாடுகளையும் பெரிதும் பொறுப்புணரக்கூடியது. இதன் விளைவாக, அது ஆண்டுதோறும் ஒரு சீரற்ற மாறுபாட்டைக் காட்டுவதற்கான ஒரு போக்கு உள்ளது. சில சந்தர்ப்பங்களில், இது ஒரு சரிவை கூட பதிவு செய்யலாம்.
- **நிர்வாக ரசீதுகள்:** அவை எப்போதும் வரி அல்லாத வருவாய் வரவுகளில் சிறு விகிதமாக இருந்து வருகிறது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- ஆதாயங்கள் மற்றும் இலாபங்கள்: இவை மத்திய அரசின் பல்வேறு முதலீடுகளில் இருந்து கிடைக்கும் வருமானங்கள் (இரயில்வே உட்பட). இந்த வரவுகள் 1990 களிலும் பின்னர் விரைவான அதிகரிப்பையும் பதிவு செய்தன. 1989-90ல் 716 கோடி ரூபாயிலிருந்து, இந்த தலைப்பின் கீழ் வருவாய் 2000-01 ஆம் ஆண்டில் 13,578 கோடியாக உயர்ந்து, 2009-10 ஆம் ஆண்டில் 50,250 கோடியாகவும் 2012-13 ஆம் ஆண்டில் 50,153 கோடியாகவும் உயர்ந்துள்ளது. மத்திய அரசின் நிகர வருவாயில் ஒரு விகிதாச்சாரமாக, 2000-ல் 7.1% ஆகவும், 2012 – 13-ல் 5.4% ஆகவும் இருந்தது.
- வட்டி வரவுகள்: மத்திய அரசு, இரயில்வே, மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்கள் மற்றும் இதர பல்வேறு தரப்பினருக்கு ஒரு முக்கிய கடன் கொடுத்து, அவர்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் 20,000 கோடி ரூபாய் வட்டி பெறுகிறது. 2003-04 வரை வட்டி ரசீதுகள் தொடர்ந்து அதிகரித்து வந்ததால், அதன் பிறகு விரைவான சரிவு ஏற்பட்டது. கடந்த காலத்தில், மாநிலங்கள், யூனியன் பிரதேசங்கள், பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் இதர கட்சிகளுக்கு, ஆண்டு ஒன்றிற்கு கணிசமான கடன்களை, அதன் வட்டி வரவுகளில் இருந்து அதிகரிப்பதை, மத்திய அரசு பின்பற்றி வந்தது. தொடர்ந்து வந்த குறைவுகளின் பரிந்துரைகளின்படி மாநிலங்கள் பெற்ற கடன் நிவாரணம் இருந்தபோதிலும், இந்த போக்கு நீடித்தது. மத்திய, மாநில அரசுகள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்கள் ஆகியவற்றின் மிகப் பெரிய அளவிலான கடன்கள் மற்றும் முன்பணம் பெறப்பட்டன. ஆனால், மத்திய அரசின் கடன் வழங்கும் கொள்கையில் ஒரு அடிப்படை மாற்றத்தை கொண்டு வந்த நிலையில், 2004 – 05-ம் ஆண்டில், முழுமையான வட்டி ரசீதுகள் எண்ணிக்கை தொடங்கியது. மேலும், NSSF நிறுவனத்திடம் மத்திய அரசு சிறு சேமிப்புக்களை கடன் வாங்கத் துவங்கி, அவற்றை மாநிலங்களுக்கு மீண்டும் கடனாக வழங்க நின்றது. மேலும், 12வது எ.பி.சி, சிறப்பு வழக்குகளைத் தவிர்த்து வெளிச்சந்தையில் மாநிலங்கள் சார்பில் கடன் வாங்குவதை மத்திய அரசு நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற இந்த கொள்கையை விரிவுபடுத்தவும் பரிந்துரைத்துள்ளது. மானியங்கள் மற்றும் கடன்கள் மூலம் மட்டுமே மாநிலங்களுக்கு உதவி செய்யும் கொள்கையை மத்திய அரசு கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்றும் அது பரிந்துரைத்துள்ளது. குறைக்கணக்கான பரிந்துரைகளும் இதேபோன்ற வழிகளில் இருந்தன. இந்த அனைத்து வளர்ச்சிகளின் ஒட்டுமொத்த விளைவும், மத்திய அரசின் மொத்த வரி அல்லாத வருவாயில், வட்டி வரவுகளில் சரிவிகித அளவில் பிரதிபலிக்கின்றது. மத்திய அரசின் வரி அல்லாத வருவாய் வரவுகளில் 67.1%-ல் இருந்து 2003 – 04-ல் 50.2% ஆகவும், 2012 – 13ல் இந்த விகிதாச்சாரம் 11.7% (19,231 கோடி) என வரவு வைக்கப்பட்டது.

2. வரி வருவாய்

2012 – 13ல், மத்திய அரசின் வரி வருவாய் (நிகர மாநிலங்களின் பங்கு) மொத்த நிகர வருவாய் வரவுகளில் சுமார் 82.4% ஆக வரவு வைக்கப்பட்டது.

மத்திய அரசால் விதிக்கப்படும் முக்கிய வரிகள் பற்றிய சுருக்கமான விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகளின் சீர்திருத்தங்கள் அமைப்பு

(a) நேர்முக வரி

(i) வருமான வரி: இது பெருநிறுவன சாராத வரி செலுத்துனர்களின் வரி விதிக்கத்தக்க வருமானத்தின் மீது விதிக்கப்படும், மேலும் ஒரு முற்போக்கான சமமான அமைப்பில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேளாண் வருமானத்தை மத்திய அரசு வரி விதிப்பு செய்ய முடியாது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். பெருநிறுவன அல்லாத வரி செலுத்துவோர் வரிக்கு வருவாய் என்ற கருத்து அடிக்கடி விரிவான மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது. இக்கருத்தானது பல்வேறு வகையான மறுப்புகள் மற்றும் விலக்குகள் மூலம் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, ஆனால் இந்த நடவடிக்கைகளில் நீண்ட கால நிலைத்தன்மையின்மை ஏற்பட்டுள்ளது.

குறிப்புகள்

வருமான வரியிலிருந்து மொத்த விளைச்சல் கணிசமாக உயர்ந்துள்ளது. இது 1950-51ல் 133 கோடியில் இருந்து 2012-13 ஆம் ஆண்டில் 1, 89,866 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. உண்மையில், 2002-03இல் இருந்து அதன் வளர்ச்சி விகிதம் அதிவேகமாக உள்ளது. விலைவாசி உயர்வு, நீக்கம்/பல விதிவிலக்குகள் மற்றும் தள்ளுபடி குறைப்பு, ஆரம்ப வரி விகிதங்களில் லேசான கீழ்நோக்கிய போக்கு, தகவல் மற்றும் இது போன்ற பல காரணிகள் இந்த விரைவான அதிகரிப்பை காரணமாக கூறலாம்.

அரசியல் சாசனத்தின் 80 ஆவது திருத்தத்திற்கு முன்னர், வருமான வரி அரசுகளுடன் கட்டாய பங்குதாரராகவே இருந்தது. தற்போது அதன் நிகர வருமானங்கள் (சில விலங்குகளுடன்) மத்திய வரிகளில் உள்ள மொத்த பகுக்கக் தொகுப்பில் ஒரு பகுதியாகும். எனினும், வருமான வரித்துறையுடன் விதிக்கப்படும் வரிவிதிப்புக்களும், மேல்மின்னூட்டங்களும் மாநிலங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளப்படவில்லை.

(ii) தனிநபர் நுகர்வு செலவு வரி: தனிநபர் நுகர்வு செலவுகளின் வரிவிதிப்பு (தனிநபர் வருமான வரியை மாற்றுவதில் அல்லது மாற்றீடு செய்வது) நமது நாட்டில் விவாதப் பொருளாக இருந்து வருகிறது. இந்த வரி விதிப்புக்கு எதிராகவும், அதற்கு எதிராகவும் நாங்கள் வாதங்களை குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். உண்மையில், இந்த வரி பல்வேறு வடிவங்களில், இப்போது இந்தியாவில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு ஒருங்கிணைந்த நேரடி வரி முறையின் இன்றியமையாத பகுதி என்று கருதிய பேராசிரியர் கல்டரின் பரிந்துரையின் பேரில் முதலில் அது திணிக்கப்பட்டது. வரி ஏய்ப்புக்காக அனைத்து ஓட்டைகளையும் அடைப்பது மற்றும் தேவையற்ற நுகர்வை ஊக்கப் படுத்த இது ஒரு பயனுள்ள நடவடிக்கையாக இருந்தது. இருப்பினும், இந்த வரிகளின் மிகவும் மிகவும் சிறியதாகவும் அதன் நிர்வாகம் மிகவும் கடினமாகவும் இருந்தது, 1962 ஆம் ஆண்டில் அது அகற்றப்பட்டது, 1964 ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, மீண்டும் 1966 இல் கைவிடப்பட்டது. இது 1987-88 இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொருள்களில் மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

குறிப்புகள்

1986 ல் ஆய்வுக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. தனிநபர் நுகர்வு செலவின் மீது வரி விதிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறு அமைக்கப்பட்டது. தனிநபர் வருமான வரியை மாற்றவோ அல்லது துணை செய்யவோ அத்தகைய வரி விதிக்கப்படக்கூடாது என்ற முடிவிற்கு குழு வந்தது. இந்த வரியிலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் அனைத்து நன்மைகளையும், உரிய முறையில் மாற்றியமைக்கப்பட்ட வருமான வரித்துறையிலிருந்து பெறமுடியும் என்று அது நம்புகிறது. மேலும் செலவு வரி வசூலிப்பதற்கு அதிகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருந்தது.

(iii) வட்டி வரி: ஒரு பெறுநரின் வட்டி வருமானம் அந்த நிறுவனத்தின் வரிக்குரிய வருமானத்தை மதிப்பிடுவதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, இதில் சில விதிவிலக்குகள் மற்றும் தள்ளுபடிகள் வட்டி வருவாய் பெறும் நிறுவனங்கள் (வங்கிகள் போன்றவை) வட்டி வருமானம் விலக்குகல் ஆகும். இங்கே தலை 'வட்டி வரி' என்பது அத்தகைய விலக்களிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் வட்டி ரசீதுகள் மீதான வரியைக் குறிக்கிறது. வங்கிகளின் வட்டி வருமானங்கள் மீதான வரி, ஜூலை 1974, 1978 ல் அகற்றப்பட்டது, 1980 ல் புதுப்பிக்கப்பட்டது, 1985 – 86 ல், பின்னர் மீண்டும் 1990-ல் விதிக்கப்பட்டது, பிந்தைய ஆண்டுகளில் சில மாறுதல்களுடன் புதுப்பிக்கப்படும். 1999 – 2000-ல் அது 1,211 கோடி கொடுத்து, அதன் பிறகு அகற்றப்பட்டது.

(iv) வேறு சில நேரடி வரிகள்

சொத்து வரி: இது தனி நபர்கள் மற்றும் இந்து பிளவுபடாத குடும்பங்களின் வேளாண் சாராத நிகர மதிப்பு மீதான ஆண்டு விதிப்பனவு ஆகும். பேராசிரியர் கல்டோர் பரிந்துரையின் பேரில், 1957 ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மத்திய அரசு விதிக்கும் மற்ற நேரடி வரிகளுடன் ஒப்பிடுகையில், இந்த வரியிலிருந்து கிடைக்கும் மகசூல் மிகவும் மிதமாக உள்ளது. 1992 – 93 ல் 'அனைத்து உற்பத்தி சொத்துகளையும்' சொத்து வரியில் இருந்து விலக்கு அளித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. பங்குகள், வங்கி வைப்புகள், நிலையான வைப்புகள், பத்திரங்கள், கடன்பத்திரங்கள் போன்ற சொத்துக்கள் மீது அது ஒழிக்கப்பட்டது. ஆயினும், உற்பத்தி செய்யப்படாத சொத்துக்கள் இந்த வரியைக்குட்பட்டு, குடியிருப்பு வீடுகள், பண்ணை வீடுகள், நகர்ப்புற நிலம், நகைகள், புல்லியன், மோட்டார் கார், விமானங்கள், படகுகள், படகுப் பண்ணைகள் போன்றவை அடங்கும். சொத்துக்களை உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தி திறனல்லாத பிரிவுகளாகப் வகைப்படுத்துவது முற்றிலும் தவறானது என்பது வெளிப்படை. 2012 – 13ல் இந்த வரி 1,244 கோடி வருவாய் கிடைக்கும் என எதிர்பார்ப்பு நிலவியது.

இறப்பு வரி: இது அவரது வாரிசுகளுக்கு கடத்துவதற்கு முன் இறந்த நபர் விட்டுச் செல்லும் சொத்தின் மீது விதிக்கப்படும் வரி ஆகும். ஒரு வரி செலுத்துவோர் அவரால் பெறப்பட்ட சொத்தின் மீது செலுத்துகின்ற பரம்பரை வரியிலிருந்து வேறுபட்டது. இறப்பு வரி தீர்வையின் நிகர வருமானம் முழுவதையும் மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டன. அது 1985 – 86 வரவு செலவு திட்டம் , அதன்

மோசமான பாதிப்புகள் மற்றும் மிகக் குறைந்த விளைச்சல் ஆகியவற்றைக் கணக்கில் கொண்டு அகற்றப்பட்டது.

கொடை வரி :இந்த வரி ஒரு சுவாரசியமான வரலாற்றையும் கொண்டுள்ளது. பேராசிரியர் கல்டோர் பரிந்துரைக்கும் நேரடி வரிகள் தொகுப்பு ஒன்றின் ஒரு பகுதியாக இவை 1958 ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. கொடைவரி மீதான வரி என்பது மற்ற நேரடி வரிகள் ஏய்ப்பதைத் தடுக்க எண்ணப்பட்டது. சிறு மதிப்புகளின் கொடைவரி மீது திணிக்கப்படவில்லை. வரி வீதமானது ஒரு பலமாக ஒரு அமைப்பின் மீது தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. எனினும், அது ஒரு சிறிய அளவு மட்டுமே 10 கோடி ஆண்டுக்கு 1990 – 91 வரவு செலவுத் திட்டம் இந்த வரியின் அடித்தளத்தை நன்கொடையாளரிடமிருந்து பெறுதற்கு மாற்றப்பட்டது. இது அக்டோபர் 1, 1998 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. சில விமர்சகர்கள் வாதிடுவதை வரி விலக்குக்கு உதவுவதாக வாதிடுகின்றனர். எனினும், அதன் ஒழிப்புக்கு ஆதரவாக இருந்தவர்கள் மிகவும் குறைந்த விளைச்சலை வலியுறுத்துகிறோம். மூலதன சொத்துக்களின் சுதந்திரமான நடமாட்டத்தையும், மூலதன உருவாக்கத்தின் வழியிலும், அதன் திறமையான ஒதுக்கீடிலும் அது ஈடுபட்டு வருகிறது என்று வாதிடுகின்றனர்.

குறிப்புகள்

விளிம்பு நன்மைகள் வரி (FBT): இந்த புதிய வகை வரி 2005 – 06 மத்திய வரவு செலவு திட்டத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு, கார்ப்பரேட் துறை மீது திணிக்கப்பட்டது. எல்லா துறையிலும் அரசாங்க இயந்திரம் இந்த விதிப்பிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது. FBT, 'ஒரு தொழில் வழங்குனரால் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ, அவரது பணியாளர்களுக்கு (முன்னாள் உட்பட) பணம் அளிக்கப்பட்டாலோ அல்லது வேறு வகையிலோ வழங்கப்படுவதை குறிக்கிறது.' ஆனால், சட்டபூர்வ கடமைகள், வேலை அபாயங்கள் குறைத்தல், மற்றும் நிறுவனத்திற்கு சொந்தமான மருத்துவ நிலையங்களில் முதலுதவி பராமரிப்பு ஆகிய செலவுகளுக்கு குடிவு பொருந்தாது. இவ்வாறாக, தனிப்பட்ட ஊழியர்களின் பங்குகளை குறிப்பாக மதிப்பிடக் கூடாது என்பதற்காக அந்த கூட்டுத் சலுகைகளை ஊழியர்களுக்கு வழங்குவதற்காக, முதலாளி மீது விதிக்கப்படும் வரி ஆகும். ஏற்கனவே வரி அனுபவித்து வந்த அறக்கட்டளைகள் மற்றும் நிதிகள் வரிவிலக்கு, அதே போல் தொழில் அல்லது தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தனிநபர்கள் மற்றும் HUF இந்த வரியில் இருந்து விளக்கப்படுகிறது. நிதிச் சட்டம் 2005 பணியாளர்களுக்கு, முதிர்வு தொகைக்கான பங்களிப்புகள் உட்பட, 18 வகையான நன்மைகளை அடையாளம் கண்டுள்ளது. FBT பரந்த எதிர்ப்பையும் அதிருப்தியும் கொண்டிருந்தது. இது ஒரு மோசமான மற்றும் மோசமான வரிகளின் அனைத்து அம்சங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பரவலாகக் கருதப்பட்ட கருத்து ஆகும், இதில் பின்வருவன அடங்கும்:

- (a) அது தொழிலாளர்களின் நலனுக்கு எதிரானது. இது ஒரு முக்கியமான சமூகப் பாதுகாப்புக்கான ஒரு முக்கிய வழி-வகையில் இருந்தது. இது முதலாளிகள், ஊழியர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியைக் கூட அங்கீகரிக்கும் வகையில் நன்கொடைகள் அளித்தது.

குறிப்புகள்

- (b) வேலை அபாயங்களுக்கு எதிராக தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க ஏற்பாடு செய்து, வெளி முகவர் மூலம் முதல்தவி வழங்கக்கூடிய பட்சத்தில், குடிவ வரி விதிக்கக்கூடியதாக இருந்தது.
- (c) ஒரு உழைப்பு உபரி நாட்டில் மூலதன தீவிர தொழில்நுட்பத்தை ஊக்குவிக்க மற்றும் அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புகளை வளர்ச்சியடைவதை தடுக்கிறது.
- (d) அது முதலாளிகளுக்கு அதிக இணக்கப்பாட்டுடன் இருந்தது, மற்றும் வரி-இயந்திரங்களால் ஏற்படும் தொந்தரவுகளுக்கு அவர்களை அம்பலப்படுத்தியது.
- (e) அது, தாராளமயமாக்கல் மற்றும் பூகோளமயமாக்கல் சூழலில், ஒட்டுமொத்த இந்தியப் பொருளாதாரத்திலும் போட்டித்தன்மையை அது பெரிதும் சேதப்படுத்தியது. இதன் விளைவாக, வேலைவாய்ப்பின் வளர்ச்சிக்கு இடையூறு தவிர, அணைத்து உதவியாளர்களுடன் நமது வெளியார் துறையும் பலவீனமடையும் வாய்ப்பு இருந்தது.
- (f) மற்ற நாடுகள் தங்கள் வரி ஆட்சிகளை எளிமையாக்க முயற்சித்த அதேவேளை, குடிவ, இந்திய வரி முறையில் தேவையற்ற, தவிர்க்கமுடியாத சிக்கல்தன்மை ஒன்றை செலுத்திவந்தது.
- (g) FTB மிகவும் சமத்துவமற்ற நிலையில் இருந்தது, ஏனெனில் அரசாங்கத் துறை அதை முடிமறைக்கவில்லை. FBT வின் சில விதிகள் கடுமையாக்கப்பட்டு 2009 – 10 ல் இறுதியாக அகற்றப்பட்டது.

'வங்கி பண பரிவர்த்தனை வரி' மற்றும் 'பாதுகாப்பு பரிவர்த்தனை வரி':

2005-06 ஆம் ஆண்டில், இந்த இரண்டு வரிகளிலும் பெருநிறுவனத் துறை ஒரு வரிக்கு உட்பட்டது. இந்த வரிகளின் முதன்மை நோக்கம் வரி ஏய்ப்புக்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருப்பதைக் குறிக்கும், மற்றும் வருவாய் சேகரிப்பு அல்ல என்று GOI கூறியது. எனினும், நில யதார்த்தத்தால் வழிநடத்தப்பட்ட, முந்தைய, ஏப்ரல் 1, 2009 முதல் நீக்கப்பட்டது, ஆனால் பிந்தைய வரி நீக்கப்பட்டது. இந்த கொடுக்கல் வாங்கல்களின் இலாபம் அல்லது நட்டம் எதுவாக இருப்பினும், பங்கு மாற்றகத்தில் விற்பனை செய்யப்படும் பங்குகளின் மதிப்பில் 0.125% வீதமானது வரி ஆகும். 2012 – 13 என்ற வீதத்தில் அதன் வீதம் 0.1% ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. நேரடி வரிகள் குறியீடு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிறகும் கூட இது நடைமுறையில் இருக்க வாய்ப்புள்ளது.

- (v) மாநகராட்சி வரி: பெருநிறுவன (அதாவது, தொழில்) துறையின் வருவாய் மீது இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறது. இது எமது அரசியலமைப்பின் 366 ஆம் உறுப்பின் (6) கூறில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. வருமான வரி போல் அல்லாமல், மாநகராட்சி வரி என்பது ஒரு முற்போக்கான பலமாக செயல்பட வில்லை. எனினும், ஒரு பெருநிறுவன நிறுவனத்தின் வரி விதிக்கத்தக்க வருமானம் என்ற கோட்பாடு அவ்வப்போது பொருந்தும் பல கழிப்புகள், மறுபேட்டுகள், மற்றும் விலக்குகள் முதலியானவையாகும்.

குறிப்புகள்

ஆரம்பத்தில், வருமான வரியிலிருந்து ஒப்பிடுகையில், மாநகராட்சி வரியிலிருந்து விளைச்சல் மிகவும் சிறியதாக இருந்தது. ஆனால், வருடக் காலப் பகுதியில் அது வருமான வரியுடன் சிக்கிக் கொண்டது மட்டுமல்லாமல், அதற்கு முன்னதாகவும் இருந்தது. தற்போது இது வருமான வரித்துறையின் இரண்டு மடங்கைச் சுற்றி உள்ளது. அரசியல் சாசனத்தின் 80 வது திருத்தத்திற்குப் பிறகு, மாநகராட்சி வரி என்பது, மத்திய மாநில அரசுகள் மற்றும் அதன் மீதான குற்றச்சாட்டுகள் தவிர, பிற மாநிலங்களோடு பங்குதாரராக உள்ளது. பாடப் புத்தகம் பகுத்தறிவு, முடிந்தவரை நேரடி வரிகள் வரி முறையில் முன்னுரிமை பெற வேண்டும் என்று ஆணையிடுகிறது. இந்த பகுத்தறிவுக்கு ஏற்ப, சில முன்னேறிய நாடுகளில் நிலவிய சூழ்நிலையைக் கொண்டு பார்க்கும்போது, இந்திய வரி முறையை மறுசீரமைக்கவும், அதன் மொத்த வரி வருவாயில் நேரடி வரிவிதிப்பின் பங்கை அதிகரிக்கவும், பொருளாதார வல்லுநர்கள் அடிக்கடி கூறியுள்ளனர். எனினும், நமது நாட்டில் உண்மை நிலை இந்தப் பரிந்துரையை நடைமுறைப்படுத்துவதை அனுமதிக்காது. எந்த ஒரு நல்ல வரி அமைப்பும் ஒரு துறைகளுக்கிடையேயான சமநிலையை கொண்டிருக்க வேண்டும். நமது பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியானது, நமது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் துரிதமாக மாற்றம் பெற்று வருவதால், சேவைகளின் மீதான வரி உட்பட மறைமுக வரிகளை சுரண்டுவதில் கவனம் செலுத்தகிறது. இதற்கேற்ப நேரடி வரிகளில் சிறு சிறு மாறுதல்கள் மட்டுமே ஏற்படும்.

(b) மறைமுக வரிகள்

இந்த வரிகள் மத்திய அரசின் வரி வருவாயில் பெருமளவு பங்களித்துள்ளன. 1950 – 51 ஆம் ஆண்டில் சுங்க வரிகள் மற்றும் மத்திய கலால் வரி விதிப்பும் முக்கிய வரிகளாக இருந்தன. இந்த இரண்டும் 63% மொத்த மொத்த வரி வருவாயில் (அதாவது ₹225 கோடி ₹357 கோடி) பலன் அளித்தது. பல வருடங்களாக, இந்த இரண்டு வரிகளிலிருந்து மகசூல் விரைவாக அதிகரித்ததுடன் பல புதிய வரிகளாலும், புதிய சேவை வரி மற்றும் சிலவற்றையும், முன்மொழியப்பட்ட புளுவு களாலும் வழங்கப்பட்டன.

(i) சுங்க வரிகள்: அரசியலமைப்பின் 80வது திருத்தச் சட்டம் வரை சுங்கக் வரியிலிருந்து வரும் வருவாயின் வரவுகள் அரசுகளுடன் பகிரப்படவில்லை. மேலும், தொடக்கத்தில் இருந்தே, சுங்க வருவாயில் மிகப் பெரும் பகுதி இறக்குமதி கடமைகளின் காரணமாக இருந்தது. ஏனெனில், கொள்கை அடிப்படையில் ஏற்றுமதிக் கடமைகள் மத்திய அரசால் தவிர்க்கப்பட்டன. 2012 – 13ல் கூட இந்த உருப்படி 186,694 கோடி மொத்த வருவாயில் ₹11,584 கோடிக்கு மட்டுமே பங்களிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பு இருந்தது.

சுங்க வரிகள் மிகப்பெரிய ஆதாரமாக (44%) மத்திய அரசின் வரி வருவாயில் 1950-இல் 51-ஆக மொத்தம் 357 கோடி (மாநில அரசின் பங்கு) 157 கோடி ஆகும். கடந்த ஆண்டுகளில் இந்த வரியிலிருந்து தொடர்ந்து வருவாய் அதிகரித்து வருகிறது. 2012 – 13ல், மத்திய அரசின் மொத்த வரி வருவாயில் 17%-க்கு மேல் பங்களிக்க

குறிப்புகள்

வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பு நிலவியது. மிக அதிக அளவில், மத்திய அரசின் நீண்டகால கொள்கை, ASEAN மட்டத்திற்கு பெரும்பாலான பொருட்களின் இறக்குமதி வரிகளை குறைப்பது என்பது பின்வரும் காரணிகளையே கொண்டுள்ளது.

- குறிப்பாக தாராளமயமாக்கல், பூகோளமயமாக்கல் மற்றும் இறக்குமதியில் இருந்து ஏற்றுமதி தலைமையிலான வளர்ச்சிக்கு மாற வேண்டும் என்ற கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதில் இருந்து நமது இறக்குமதிகளின் அளவு மற்றும் மதிப்பு மிக வேகமாக அதிகரித்துள்ளது. மேலும், இறக்குமதியின் மதிப்பு அதிகரிப்பானது அவற்றின் விலையேற்றத்திலிருந்து மாறுகிறது.
- WTO உலக வர்த்தக அமைப்புக்கு நாங்கள் கொடுத்துள்ள வாக்குறுதிகளின் கீழ் அளவு கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன.
- மத்திய அரசு இறக்குமதிகளில் பல கூடுதல் தீர்வைகளைத் திணித்துள்ளது.

சில முக்கிய அம்சங்கள்: இந்தியாவில் சுங்க வரிகள் கீழ்க்கண்ட சில குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களை கொண்டுள்ளன.

- 1990-களின் முற்பகுதியில், உள்நாட்டு பொருளாதாரத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதுடன் இணைந்த நமது வெளிநாட்டு வர்த்தகக் கொள்கையும் நமது வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு பலமான தடையாக இருந்தது. உலக வர்த்தகத்தில் நமது பங்கு படிப்படியாக ஒரு கீழ்நிலை போக்கை பதிவு செய்து கொண்டிருந்தது. கடுமையான இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் நம்முடைய வணிகப் பற்றாக்குறைக்கு நீடித்த தீர்வைத்தான் கொடுக்கவில்லை ஏனெனில் அவை நம்முடைய ஏற்றுமதிப் போட்டித்தன்மையை பெருகச் செய்தன. உத்தியோகப்பூர்வமாக கூறுகையில், ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிக்கும் கொள்கையை கடைப்பிடித்து வந்தனர். மேலும், புதிய தொழில்நுட்பம் மற்றும் மேலாண்மை நடைமுறைகளை இறக்குமதி செய்வதற்கும், ஏற்றுக்கொள்கை செய்வதற்கும், இறக்குமதி பதிலீட்டு கொள்கையை அரசு கடைப்பிடித்து வருகிறது. இதன் விளைவாக சுங்க வருவாய் முழுவதுமே இறக்குமதி கடமைகளிலிருந்து மட்டுமே பெறப்பட்டது. இந்த நிலைமை இன்றும் நிலவி வருகிறது. வர்த்தக பற்றாக்குறையின் சமநிலை நீண்ட கால தீர்வைக் கண்டறிந்து, தேவையான அளவிற்கு வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை எளிதாக்குகிறது.
- தாராளமயமாக்கல், பூகோளமயமாக்கல் மற்றும் உலக வர்த்தக அமைப்பின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் கட்டுப்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்துதலின் மூலம், மத்திய அரசு இறக்குமதி கடமைகளைக் குறைக்க செய்து இறக்குமதிகள் மீதான கட்டுப்பாடுகளைத் தவிர்க்கவும் செய்கிறது. இவை, படிப்படியாக, ஆசியான் நாடுகளில் நிலவும் நிலைக்கு கொண்டு வரப்பட்டு, படிப்படியாகக் குறைந்து வருகின்றன. இதனால் சுங்க வரி வருவாய் அதிகரிப்பு, வரி வீதத்தைக் குறைப்பதை விட வேகமாக இறக்குமதியின் விளைவாகவே இருக்க முடியும்.

- உலக பணவீக்கத்திற்கு ஏற்ப நமது இறக்குமதியின் விலைகள் அதிகரிப்பதன் காரணமாக சுங்க வருமானத்தில் ஒரு இழப்பீட்டு அதிகரிப்பு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(ii) மத்திய கலால் வரிகள்: ஒரு பொருளின் உற்பத்திக்கு ஒரு வரியானது கலால் வரி ஆகும். மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு சில பொருட்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க அனைத்து பொருட்களின் மீதும் கலால் வரிகளை விதிக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசிடம் உள்ளது. அரசியல் சாசனத்தின் 80 ஆவது திருத்தத்திற்கு முன்னர் மத்திய கலால் வரி வரவுகள் (UED) தொடர்பான ரசீதுகள் அரசுகளுடன் பகிரப்படவில்லை. தற்போது, ரூபூ அடிப்படை மற்றும் சிறப்பு கடமைகள், மோட்டார் ஆவியின் மீதான வரி, அதிவேக டீசல் எண்ணெய் மீதான வரி, தேசிய பேரழிவு செலவின வரி, மோட்டார் ஆவி மீதான கூடுதல் கட்டணம், பான் மசாலா மற்றும் புகையிலை பொருட்கள் மீதான கூடுதல் கட்டணம், கல்வி வரி, மற்றும் உயர்நிலை மற்றும் உயர் கல்வி வரி ஆகியவை அடங்கும்.

குறிப்புகள்

சீர்திருத்த படிமுறைகள்: 1996 – 97-ல் மத்திய அரசு கலால் வரி கட்டமைப்பை முழுமையாக்கிக் கொள்ளும் திட்டத்தை மத்திய அரசு துவக்கியது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் நோக்கம் உற்பத்தித் திறனை அதிகரித்தல், செலவினங்களை குறைத்தல், கலால் வரிகளால் ஏற்படும் விலை விலக்குகள் ஆகியவற்றை அகற்றுவது, வரி ஏய்ப்பை குறைப்பது ஆகும். இந்த நோக்கங்களை அடைவதற்கு மத்திய அரசு பெருமளவு வெற்றி கண்டுள்ளது. இந்த சீர்திருத்தங்களின் கூறுகள் பின்வருமாறு:

- VAT பயன்முறையில் மாற்றவும்
- விளம்பர மதிப்புக்கு மாற்றுவது
- வரிக் கட்டணங்களில் எண்ணிக்கையில் குறைப்பு மற்றும் வரிக் கட்டணங்களில் சிறப்பு வரிகள்
- துறை குறிப்பிட்ட மற்றும் பயன்பாடு சார்ந்த விலக்குகளை நீக்குதல்
- சிறிய அளவிலான தொழில்களுக்கு சலுகைகள் வழங்குதல் மற்றும்
- மதிப்பீட்டு நடைமுறைகளை எளிதாக்குதல்

தொடர்ச்சியான வரவு செலவுத் திட்ட மாற்றங்கள் மூலம், மூன்று அடுக்கு வரி கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இப்போது தேவைப்படும் தேவைகளுக்கேற்ப தனிப்பட்ட கடன்களுக்கான வட்டிக்கு இடமளிக்கும் வகையில் மாறும் மாற்றங்கள் மட்டுமே செய்யப்படுகின்றன.

கலால் வரியின் வருவாயானது 1950-51ல் ₹68 கோடி ரூபாயிலிருந்து 2007-08 ஆம் ஆண்டில் ₹1,23,611 கோடியாகவும், 2012-13 ஆம் ஆண்டில் ₹1,93,729 கோடியாகவும் அதிகரித்துள்ளது. இந்த எழுச்சி பின்வரும் பல காரணிகளால் விளக்கப்படுகிறது

- பொருளாதார வளர்ச்சி
- விலையேற்றம் மற்றும் கலால் வரிகளை குறிப்பிட்ட முதல் விளம்பர முறையில் மாற்றம் செய்தல்

குறிப்புகள்

- அதிகரித்து வரும் பாதுகாப்பு, பல்வேறு சீட்டுகள் மற்றும் மிகையகட்டணங்கள்
- சிறந்த நிர்வாகம்
- பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் பன்முகப்படுத்துவதில் இந்த கடமைகளை மிகவும் பொறுப்புடன் செய்தல்
- குறிப்பிட்ட வரம்பில் இருந்து விளம்பர வாரிய வடிவமைப்புக்கு முழுமையான மாற்றத்திற்கு அருகில் மற்றும்
- VAT பயன்முறையில் மாற்றவும்.

VAT வடிவத்தில் (GST) சரக்கு மற்றும் சேவைகளின் மீதான வரிகளை ஒருங்கிணைப்பது கலால் வரிகளிலிருந்து வருவாயை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

- (iii) சேவை வரி: ஒரு குறிப்பிட்ட சேவையை வழங்குவது மீது வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு சேவையின் மீது ஒரு விளம்பர வரி கலால் வரி என்ற தன்மையில் உள்ளது. நம் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளின் மீது மட்டுமே கலால் வரி விதிக்கப்படலாம். இறுதிப் பகுப்பாய்வில், சரக்கு மற்றும் சேவைகளை உள்ளடக்கிய ஒருங்கிணைந்த ஆயத்தீர்வு முறையை நாம் கொண்டிருக்க வேண்டும். மாநிலங்கள் VAT (விற்பனை வரிக்கு பதிலாக) மற்றும் மத்திய விற்பனை வரி விலக்குதல் ஆகியவற்றோடு மாறியுள்ள நிலையில், அனைத்து இந்திய சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளில் (GST) போன்ற ஒரு ஒருங்கிணைந்த வரி விரைவில் அறிமுகப்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வரி விதிப்புக்கான நியாயப்படுத்தல், நமது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் அவர்களின் பங்கு அதிகரித்துள்ளது. இது வரும் ஆண்டுகளில் வரி வருவாயில் மிகவும் நம்பிக்கையூட்டும் அம்சமாக கருதப்படுகிறது. இந்த புதிய வரிவிதிப்பின் சாத்தியத்தை உணர்ந்த மத்திய அரசு 1994 – 95-ல் தேர்வு அடிப்படையில் அதை அறிமுகப்படுத்தியது. அப்போதிருந்து அதன் பாதுகாப்பு முறையாக நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. 2012 13 ல், 'எதிர்மறை பட்டியலில்' குறிப்பிடப்பட்டவை தவிர்த்து, அனைத்து சேவைகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. மேலும் அதன் அடிப்படை விகிதம் மேல்நிலைகளில் திருத்தியமைக்கப்பட்டது, 2012 – 13ல் இது 10% லிருந்து 12% ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 94-95 ஆம் ஆண்டில் ₹407 கோடி ரூபாய் இருந்து, 2012-13 ஆம் ஆண்டில் ₹1,24,000 கோடி வருவாய் ஈட்டியது (மத்திய அரசின் மொத்த வரி வருவாயில் 11.5%), மிக அதிகமான வருடாந்திர வளர்ச்சி விகிதத்தை பதிவு செய்தது.

அரசியல் சாசனத்தின் 80 வது திருத்தத்திற்கு முன், மத்திய அரசு, வரி விதிப்பின் எஞ்சிய அதிகாரங்களின் கீழ் இந்த வரியை வசூலித்துக் கொண்டிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும், மற்ற மத்திய வரிகளைப் போலன்றி, சேவை வரிகள் மாநிலங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாது. பாராளுமன்றம் சட்டத்தால் விதிக்கப்பட்டுள்ள மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் ஆகியவற்றின் கைகளில் அதன் உண்மையான கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் ஒதுக்கீடு இருக்க முடியும்.

B. மூலதனக் கணக்கு

நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிகளின்
சீர்திருத்தங்கள் அமைப்பு

மத்திய அரசின் மூலதன வரவுகள் பல்வேறு கடன் தொகைகள், வைப்புகள், மானியங்கள் முதலானவற்றை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். சமீப வருடங்களில் மூலதன வரவுகள் பதிவு செய்யப்படும் விதத்தை ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதனால் வருடாந்தர போக்கை நிர்ணயிப்பது கடினம். தரவுகள் பெரும்பாலும் தவறாக வழிநடத்தப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, முந்தைய அனைத்து மூலதன வரவுகளும் 'நிகர' ரசீதுகள் என பதிவு செய்யப்பட்ட போது, இப்போது பல வரவுகள் மொத்த தொகையாக உள்ளன. பொது கணக்கு மூலம் கிடைத்த ரசீதுகளுடன் இது அதிகம். அட்டவணையில் 14.3 மற்றும் 14.4 இல், நிகர மூலதன ரசீதுகளின் பிரதான கூறுகள் 1979-80 ஆண்டு முதல் 2012-13 வரை காட்டப்பட்டுள்ளது மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களை பின்பற்றுகின்றன. இவை

குறிப்புகள்

- (a) மூலதன வரவுகளில் உள்ள தனிப்பட்ட கூறுபாடுகள் பல்வேறு எதிர்பாராத வளர்ச்சிகளால் வன்முறை ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு உள்ளாகும். இது ஒட்டுமொத்த ரசீதுகளின் பரந்த மற்றும் கணிக்க முடியாத வேறுபாடுகளை பிரதிபலிக்கிறது. இந்த வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்தும் முக்கிய சக்திகள் சிறிய சேமிப்புகள், கடன்களை மீட்பது (FC களின் பரிந்துரைகளில் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன் நிவாரணம் ஆகியவற்றில்) மற்றும் 'பிற பொருட்கள்' ஆகியவை உள்ளடங்கும்.
- (b) GOI மொத்த வருவாயில் ஒரு பகுதியாக 26 முதல் 54% வரை, சீரான அல்லது கீழ்நிலையில் இல்லாத நிலையில் அவை நகர்ந்தன.
- (c) கூறு-வாரியாக சில முக்கிய உண்மைகள் வருமாறு:
  - சந்தைக் கடன்கள்: சந்தை சக்திகளின் வரிசையில் மத்திய அரசு தனது கடன் வாங்கும் நடவடிக்கைகளை மறுசீரமைத்துள்ளது. மேலும், மத்திய அரசு அல்லாமல், சிறு சேமிப்புகளின் தொகுப்புகள் தற்போது NSSF ஆல் கடன் வாங்கப்படுகின்றன. NSSF அவற்றை மத்திய அரசு பத்திரங்களை முதலீடு செய்யும் போது, அவை சந்தையில் இருந்து கடனாக பதிவு செய்யப்படுகின்றன. ஏனையவற்றுக்கிடையில் இந்த வளர்ச்சி, மத்திய அரசின் மொத்த மூலதன வரவுகளில் சந்தை கடன்களை துரிதமாக அதிகரிக்கச் செய்து, 2012 – 13 இல் 86.3% என்ற எதிர்பார்ப்பு கொண்ட எண்ணிக்கையை எட்டியது.
  - வெளிப்புற உதவி: இது பெரும்பாலும் கடன்களின் வடிவில் உள்ளது. மத்திய அரசின் மொத்த மூலதன வரவுகளில் ஒரு சிறிய, நிச்சயமற்ற, பரவலான ஏற்ற இறக்கமான பகுதியாக எப்போதும் இருந்து வருகிறது. இதன் உட்பாய்ச்சல் நம்முடைய கொடுப்பனவுகள், அந்நியச் செலாவணி இருப்புகள், சர்வதேச அரசியல், பொருளாதாரச் சூழல் ஆகியவற்றுடன் நெருக்கமாக பிணைந்துள்ளது. இது 2012 – 13 ல் மத்திய அரசின் மூலதன வரவுகளில் 1.8% ஆக இருந்தது.
  - கடன்கள் மீட்பு: இந்த கருத்தில், 2003-04 மற்றும் 2004-05 காலகட்டத்தில், அடுத்தடுத்த நிதித் தரவுகள் மூலம் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன் நிவாரணங்களை மீறி, முழுமையான அடிப்படையில் ஒரு போக்கை பதிவு செய்தது. ஆனால் அடுத்தடுத்த வருடங்களில் இந்த

குறிப்புகள்

உருப்படியில் விரைவான சரிவு ஏற்பட்டது. 2007-08 ஆம் ஆண்டில் இது 5,100 கோடியை தாண்டியது. இருப்பினும், 2008-09 ஆம் ஆண்டில், அதன் முதன்மை போக்கில், 2011-12 ஆம் ஆண்டில் 14, 258 கோடியாக உயர்ந்து, 2012-13 ஆம் ஆண்டில் 11,650 கோடியாக இருந்தது.

- சிறுசேமிப்பு மற்றும் மாநில வருங்கால வைப்புநிதி: NSSF தோற்றுவிக்கப்படும் வரை, இந்த இரண்டு உருப்படிகளும், மொத்தத்தில், வீட்டு சேமிப்பின் ஒட்டுமொத்த அதிகரிப்பும், அரசாங்க கைகளில் அவற்றை வைப்பதற்கு ஊக்கத் தொகையின் காரணமாக, முழுமையான வகையில், குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பை பதிவு செய்தன. ஆனால் NSSF உருவாக்கம் இந்த ஏற்பாட்டில் கடுமையான மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தது. இப்போது சிறுசேமிப்புகளின் சேகரிப்புகள் NSSF மூலம் தனக்கு எதிரான கடன்களாக எடுத்துக் கொண்டு மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் பிணையங்களில் முதலீடு செய்யப்படுகின்றன. 2012-13 ஆம் ஆண்டில், இந்த இரண்டு கணக்குகளின் நிகர வருமானங்கள் முறையே 1,198 கோடி மற்றும் 12,000 கோடி ரூபாய்க்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டன.
- சிறப்பு வைப்புத்தொகை: இந்த பொருளில் மத்திய அரசின் நிதி சாராத வருங்கால வைப்பு நிதிகள், முதிர்வு மற்றும் பணிக்கொடை நிதிகள் மற்றும் LIC, GIC, ஊழியர் அரசு காப்பீட்டுக் கழகத்தின் உபரி நிதிகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய முதலீடுகளும் அடங்கும். 1980-1990 களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து, இந்த கருத்தில் மத்திய அரசின் மூலதன வரவுகளில் ஒரு முக்கிய இடத்தை ஆக்கிரமித்தது. அப்போதிருந்து, மொத்த மூலதன வரவுகளில் அதன் சதவிகிதப் பங்கில் கணிசமான வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது, 2006 – 07 இல் இருந்து அது முற்றிலுமாக மறைந்து விட்டது. இந்த முடிவு அரசு கடைப்பிடித்த தாராளமயமாக்கல் கொள்கையின் முக்கிய விளைவாகும்.
- மற்ற பொருட்கள்: இந்த வரவுகள் பல இதர பொருட்களின் கலவையாகும், மேலும் அதன் இயல்பு மிகவும் எழுச்சி வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. உதாரணமாக, GOI மொத்த மூலதன வரவுகளில் ஒரு சதவீதமாக, இந்த பிரிவு 2010-2011 இல் (-) 0.12 லிருந்து 2011-13 இல் 17.3 ஆகவும் 2012-13 ஆம் ஆண்டில் 2.0 ஆகவும் மாறுபட்டுள்ளது.
- PSU பங்கு விற்பனை: PSU வில் மூலதன வரவுகள் என்பது GOI முந்தைய முதலீடுகளின் விற்பனையைப் பதிவு செய்தல் ஆகும். அப்போது கூட இந்த பொருளில், சந்தை நிச்சயமற்ற, அதிகாரக் கொள்கையில், பிற காரணிகளில், பரந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருந்துள்ளன. பங்கு விற்பனை இலக்காக நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற இலக்குகள் அடிக்கடி தவறவிடப்பட்டுள்ளது. 2012 – 13ல் இலக்கு 30,000 கோடியாக இருந்தது.

14.3.2 செலவினங்களின் போக்குகள்

பொதுத்துறை முதலீடு மற்றும் நுகர்வோர் செலவினங்கள் இந்திய பொருளாதாரத்தில் பயனுள்ள தேவைகளின் முக்கிய கூறுகளை அமைத்துள்ளன. தொழில் துறையின் உள்கட்டமைப்பு, கனரக

தொழிற்சாலைகள் மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை பிரதிபலிக்கும் வகையில், இந்த முதலீட்டு செயல்முறை, பொதுத் துறை, பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் தொழில்துறையின் தலைமை பொறுப்பில் இருந்து வந்தது.

எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் பொது முதலீட்டின் அதிகரிப்பு, அதிகரித்த முதலீட்டின் மூலம் விரிவாக்கல் சரிசெய்வதன் மூலம் இரண்டாவது எண்ணெய் அதிர்ச்சிக்கு அரசாங்கத்தின் பிரதிபலிப்பை பிரதிபலித்தது. மேலும், எண்ணெய் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதிலும், உள்கட்டமைப்பு கட்டுப்பாடுகளை நீக்குவதற்கான முதலீடுகளையும் மறுசீரமைக்கிறது. இருப்பினும், 1986 மற்றும் 1987 ஆகிய இரண்டு தொடர்ச்சியான பருவகால தோல்விகளை அடுத்து, அரசாங்கம் மூலதன உருவாக்கத்தை பாதிக்கும் செலவினக் குறைப்புகளை நாட வேண்டியிருந்தது. எண்பதுகளில் இருந்து பொதுத் துறை மூலதன உருவாக்கம் மெதுவாகக் குறைந்துவிட்டது. ஆனால் பொதுத்துறை சேமிப்புகள் முதலீட்டைவிட மிக வேகமாக சீர்குலைந்தது. பொதுத்துறை மூலதன உருவாக்கம் பற்றிய சொத்து வகையிலான பங்கீடு, உள்கட்டமைப்பில் அதன் அதிகமான உச்சரிப்புகளை பிரதிபலிக்கும் இயந்திரங்கள் மற்றும் கருவிகளுக்கு பதிலாக கட்டுமானத்தில் முதலீடு செய்வதன் முக்கியத்துவத்தை காட்டுகிறது. ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம், பொதுத் துறையின் மொத்த நிலையான மூலதன அமைப்பில் கட்டுமானத்தின் பங்கில் ஒரு சரிவு ஆகும். இது தொண்ணூறுகளுக்கு மேலாக இயந்திர சாதனங்கள் மற்றும் கருவிகளின் தொடர்புடைய அதிகரிப்புடன், உள்கட்டமைப்பில் புதுப்பிக்கப்பட்ட வலியுறுத்தலை பிரதிபலிக்கும் வகையில் சற்று மாறுபட்டது.

எண்பதுகளின் மத்திய காலம் வரை, பொதுத் துறை நுகர்வு, அரசாங்கத் துறையில் ஒட்டுமொத்த விரிவாக்கத்தை பிரதிபலிக்கும் வகையில் மேல்நோக்கிய போக்கை கண்டது. அரசு ஊழியர்களின் சம்பளங்கள் மற்றும் சம்பளங்களை திருத்தியமைப்பதால், பொதுத்துறை நுகர்வு, பரவலான விரிவாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. 1990 களின் பிற்பகுதியில் வளர்ச்சி நிகழ்முறையின் நிலைத்தன்மை குறித்து பல பொருளாதார வல்லுனர்கள் கவலைகளை எழுப்பியுள்ளனர். பொதுத்துறை ஒதுக்கீடுகளும், வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி நிகழ்முறை தொடர்பான அரசு வியூகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைப் பிரதிபலித்தன. அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் பங்கு, சந்தை சக்திகளுக்கு அதிக பங்கை கொடுக்க வேண்டும் என்று நியாயப்படுத்தப்பட்டது. பொருளாதாரத்தின் ஒட்டுமொத்த முதலீடு மற்றும் வளர்ச்சியின் மீது அரசாங்கப் பற்றாக்குறைகள் அதிகரித்தமை மற்றும் கடன் வாங்கியதில் இருந்து கடுமையான தாக்கங்கள் ஏற்பட்டது. இது பத்தொன்பது களின் ஆரம்பத்தில் நிலவிய பெரிய பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிந்தது. இதன் விளைவாக நிதி ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் அரசாங்க செலவினங்கள் மற்றும் வருவாயின் அடிப்படையில் பல நடவடிக்கைகள் தேவைப்பட்டது. எனினும், சர்வதேச நியமங்களின் மூலம் வரி விகிதங்கள் உயர்த்தப்படுவதால், வருவாய் அதிகரிப்பு கட்டுப்படுத்தப்பட்டது, எனவே நிதிச் சரிசெய்தல் என்பது செலவினங்களில் இருந்து பிரதானமாக செய்யப்பட்டது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அரசு செலவினங்களில், பொருளாதார, சமூக மற்றும் பொது சேவைகளுக்கான செலவினம் அடங்கும். எண்பதுகளில் இருந்து அரசாங்க செலவினங்களின் மாதிரியானது, வளர்ச்சி நிகழ்முறையில் அரசாங்கத்தின் பங்கு மாற்றம், பற்றாக்குறையின் நிதி (கடன் மற்றும் வட்டி கொடுப்பனவுகள்) மற்றும் நிதியியல் ஒருங்கிணைப்புக்கான தேவை ஆகியவற்றின் மூலம் முக்கியமாக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, வரிவிதிப்பினை மறுசீரமைப்பதும், சர்வதேச நியமங்களுடன் வரி விகிதங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதன் தேவையால் வருவாய் திரட்டப்பட்டது. 1990 களின் தொடக்கத்தில் வரிச் சீர்திருத்தங்கள் ஆரம்பமாக இருந்த போதிலும், இந்திய சூழலில், வழக்கமான 'லா.பர் வளைவு விளைவு' உகந்ததாக இல்லை மற்றும் வரி மிதப்பு விகிதத்தில் எதிர்பார்க்கப்படும் அதிகரிப்பு ஏற்படவில்லை. எண்பதுகளில் மத்திய அரசின் வரி மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம் சராசரியாக 9.9 சதவீதமாக இருந்தது. இது தொன்னூறுகளின் முதல் பாதியில் 9.7 சதவீதமாக குறைந்தது. இந்த சூழ்நிலையில், பெரிய பொருளாதார நெருக்கடியில் இருந்து வெளிவருவதற்கு ஒரே வழி ஒரு செலவுக் குறைப்பு உத்தியை மேற்கொள்வது ஆகும். அதன்படி, 1986-87ல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 32.3 சதவீத உச்சத்தை அடைந்த பின்னர், அரசாங்க துறை (மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின்) மொத்த அளவு தொகையை, தொன்னூறுகளின் முதல் பாதியாக குறைத்துவிட்டது. ஆனால், செலவு அதிகமாக இருந்ததால், வருவாய் செலவினத்தில், தடை ஏதும் ஏற்படவில்லை. செலவினங்களின் ஒட்டுமொத்த வடிவம் மத்திய அரசாங்கத்தால் முதன்மையாக வடிவமைக்கப் பட்டது.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, எண்பதுகளில் இருந்து பொதுத் துறை மூலதன உருவாக்கம் குறைந்து வருகிறது. இது வருவாய் செலவினங்களைக் காட்டிலும் அரசாங்க செலவினங்களுக்கான மாறுதல்களில் பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது. வருவாய் செலவினங்களின் கடும் அதிகரிப்பு, வட்டி செலுத்துதல், மானியங்கள், நிர்வாக மற்றும் பாதுகாப்புச் செலவுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் திட்டமில்லாத செலவினங்களில் தொடர்ந்து வளர்ச்சியைக் காட்டியது.

i. வட்டித் தொகை

நிதிப்பற்றாக்குறையை விரிவுபடுத்தியும், அதன் விளைவாக கடன் கையிருப்பு அதிகரித்ததும் கடந்த இருபதாண்டுகளாக வட்டித் தொகைகளுக்கு செலவு அதிகரித்திருக்கிறது. எண்பதுகளின் துவக்கத்தில், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் GDP விகிதம் 46.4 சதவீதமாக இருந்தது. தொன்னூறுகளின் தொடக்கத்தில், 62 சதவீதமாக உயர்ந்தது. தொன்னூறுகளின் முதல் பாதியில் நிதிய ஒருங்கிணைப்பு செயல்முறை அரசாங்கத்தின் கடன் சுமையை ஓரளவு கட்டுப்படுத்துவதற்கு வழிவகுத்தது. எனினும், தொன்னூறுகளின் பிற்பகுதியில் நிதி அழுத்தம் மீண்டும் கடன் சுமையை கட்டமைத்தது.

அரசாங்கத்தின் பெருகிய கடன் சுமைகளின் விளைவாக, எண்பதுகளின் போது வட்டி செலுத்துதல் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. தசாப்தத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் அதிக வட்டி விகிதத்தில் ஒப்பந்தம் செய்யக்கூடிய மிகப்பெரிய

கடன்களின் தாக்கத்தை பிரதிபலிக்கும் ஒரு மென்மையான வட்டி விகித ஆட்சி இருந்தது. உயர்ந்து வரும் பற்றாக்குறைக்கு திரும்பிய பின்னரும் கூட தொன்னூறுகளின் இரண்டாவது பாதியில் வட்டி சுமை அதிகரித்தது. எண்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் இருந்து தொடர்ந்து வட்டி வழங்கல்கள் அதிகரித்து வருவது பெரும் கவலைக்குரிய காரணமாகவே உள்ளது.

குறிப்புகள்

ii. மானியங்கள்

மானியங்கள் மீதான செலவு என்பது, குறிப்பாக வறுமை ஒழிப்பினை இலக்கு வைத்து, நிதி ஒருங்கிணைப்புக்கான செலவுகளை நியாயப்படுத்துவதற்கு, அரசு செலவினங்களின் ஒரு முக்கிய அம்சமாக விளங்குகிறது. அரசாங்க நிதிகளின் மொத்த சுமை, வெளிப்படையான மானியங்களுக்கு மேலதிகமாக, அரசாங்கம் வழங்கும் பொருளாதார மற்றும் சமூக சேவைகளுக்கான குறைந்த உபயோகிப்பாளர் கட்டணங்கள் என்ற வடிவத்தில் பல மறைமுகமான மானியங்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். உணவு தானியங்கள், பொது விநியோகத் திட்டத்தின் செயல்பாட்டு திறன் ஆகியவற்றின் குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலையால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

iii. ஊதியங்கள், சம்பளம் மற்றும் ஓய்வூதியங்கள்

ஊதியங்கள், சம்பளங்கள், ஓய்வூதியங்கள் ஆகியவற்றை பொறுத்த வரை உயரும் மசோதா, குறிப்பாக சமீப ஆண்டுகளில் அரசாங்கத்தின் நிதி நலத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சமாக கருதப்படுகிறது. இந்த கூறுகள், அரசாங்கத்தின் கடன்களுக்கான செலவின கடமைகளை ஓரளவு பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. இந்தக் கூறுகளின் செலவினங்களின் நடத்தையைப் பற்றிய சமகாலத்தியல் பகுப்பாய்வு, சம்பள திருத்தங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் கால இடைவெளிகளைக் காட்டுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மத்திய அரசால் ஐந்தாவது ஊதியக் குழு விருதின் தாக்கம், ஊதியச் செலவு அதிகரிப்பதில் காணப்படலாம்.

iv. பாதுகாப்பு

மத்திய அரசு, தேசிய அளவிலான பொது நலனாக செயல்படும் பாதுகாப்பு நோக்கங்களுக்காக வருவாயையும் மூலதனச் செலவினங்களையும் மேற்கொள்கிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

4. வரவுகளில் இருந்து கிடைக்கும் வருவாய்கள், தனிப்பட்டத் தீர்வைகள் அரசுகளுடன் பகிரக் கூடியதல்ல என்ற சட்டத் திருத்தத்தை பெயரிடு?
5. அரசாங்க செலவினங்களுக்கான மானியத் தொகையை எந்த ஒரு ஒளி செலவினத்தில் செலவு செய்கிறது?
6. சொத்து வரி என்றால் என்ன?

14.4 பிந்தைய சீர்திருத்த காலத்தில் பொதுக் கடன்

குறிப்புகள்

பொதுவாக ஒரு நாட்டின் அரசாங்கம் பல வகையான கடன் கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. எனவே பொதுக் கடன் என்பது வரையறையின் நோக்கத்திற்கு ஏற்றவாறு பல வழிகளில் அவற்றின் மாற்று சேர்க்கைகளை வரையறுக்கிறது. இவ்வாறு ஒரு நிலையில், ஒரு அரசாங்கத்தின் அனைத்து நிதிப் பொறுப்புக்களும் (அதன் செலாவணி உட்பட) இதில் அடங்கலாம். மத்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படும் கடன்கள் போன்ற அரசின் கடமைகள் தொடர்பாக மிகத்தெளிவான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். இதேபோல், நாட்டின் மத்திய வங்கி அரசாங்கத்தின் ஒரு பகுதியாக கருதப்பட வேண்டுமா அல்லது பொதுக் கடன் தொகையை கணக்கிடும் நோக்கத்திற்காக அல்ல என்பதை தீர்மானிக்க வேண்டும்.

ஒரு நாட்டின் அரசாங்கம் வழக்கமாகச் செலுத்துகின்ற கடமைகளின் வகை பற்றிய ஒரு சுருக்கமான யோசனையைக் கொண்டிருந்தால் அது உதவிகரமாக இருக்கும்.

முதலாவதாக, செலாவணி இருக்கிறது. இருப்பினும் அரசாங்கம் செலாவணியின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே உருவாக்குகிறது எஞ்சியவை நாட்டின் மத்திய வங்கியினால் உருவாக்கப்பட்டவை. எனவே, மத்திய வங்கி அரசு துறையின் ஒரு அங்கமாக வகைப்படுத்தப்பட்டால் மட்டுமே, சந்தையில் சுற்றிவரும் மொத்த செலாவணியும் பொதுக் கடனில் ஒரு பகுதியாகவே இருக்க முடியும். எப்படியாக இருந்தாலும், செலாவணி கடப்பாடுகள் சாதாரணமாக செயலற்ற நிலையில் அல்லது செயலிழந்த நிலையிலேயே இருக்கும் மற்றும் அரசாங்கம் 'அவற்றை தள்ளுபடி' செய்யாது. ஒரு செலாவணியின் ஒரு தொகுப்பு மற்றொரு செலாவணியாக மாற்றப்படுகிறது.

இரண்டாவதாக, அரசின் மற்றொரு கடமைகள், குறுகியகாலக் கடனைக் கொண்டுள்ளன. இந்த கடப்பாடுகள் பொதுவாக ஒரு வருடத்திற்கும் குறைவான முதிர்வு காலத்தில் ஏற்படும்.

மூன்றாவதாக, சில கடப்பாடுகள் குறிப்பிட்ட முதிர்ச்சி எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை ஆனால் பல்வேறு விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும். இவை மிதக்கும் கடன் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த பிரிவின் எடுத்துக்காட்டுகள், வருங்கால வைப்பு நிதிகள், சிறிய சேமிப்புக்கள், இருப்பு நிதி மற்றும் வைப்புக்கள் மற்றும் பலவற்றை உள்ளடக்கியவை. இந்தியாவில், மறுசீரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான சர்வதேச வங்கி மற்றும் சர்வதேச செலாவணி நிதியம் போன்ற சர்வதேச நிறுவனங்களின் கடமைகளை நிறைவேற்ற இந்திய அரசு சில சிறப்பு பத்திரங்களை வெளியிட்டுள்ளது. இந்த சிறப்பு பத்திரங்களை சிறப்பு மிதக்கும் கடன் என்று கூறலாம்.

அரசாங்க கடப்பாடுகளின் நான்காவது வகை நிரந்தரமான அல்லது நிதியளிக்கப்பட்ட கடன்களைக் கொண்டதாகும். இதுபோன்ற கடன்கள், பிரச்சனை ஏற்படும் நேரத்தில், ஓராண்டுக்கு மேல் முதிர்வு அடையும். நடைமுறையில் அவற்றின் முதிர்ச்சி மூன்று முதல் முப்பது ஆண்டுகள் இருக்கும். அவற்றில் சில, முடிவின்றி (அல்லது நீடித்ததாக) கூட இருக்கலாம். எனவே, அரசு, கொள்கைத் தொகையை திருப்பிச் செலுத்தாமலே, அத்தகைய கடனுக்கான வட்டியை மட்டுமே செலுத்த வேண்டும்.

ஐந்தாவதாக, வெளிநாட்டினருக்கு-அரசாங்கங்கள், கழகங்கள், நிறுவனங்கள் மற்றும் தனிநபர்களுக்கான கடப்பாடுகள் வெளிநாட்டுக் கடன்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றன. பல்வேறு வகையான முதிர்ச்சி மற்றும் பல்வேறு விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டிருக்கலாம்.

நோக்கம் மற்றும் சூழல், நிறுவன ஏற்பாடுகள் மற்றும் பலவற்றைப் பொறுத்து, வெவ்வேறு மக்கள் பொதுமக்களிடமிருந்து வித்தியாசத்தை வரையறுத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதை இப்போது தெளிவுபடுத்தவேண்டும். அரசாங்க கடனீட்டுக் கடன் (அதாவது நாணய கடமைகள்) உள்ளிட்ட அனைத்து நிதி கடப்பாடுகளும் பொதுக் கடன்களின் வரையறைக்குள் சேர்க்கப்பட வேண்டும், மற்ற சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே மேற்கூறிய சில வகை கடமைகளை மட்டுமே கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக, அரசாங்கத்தின் செலாவணி கடமைகள் பொதுக்கடன் வரையறையிலிருந்து விலக்கப்பட்டு, அதில் மிதக்கும், நிதி, வெளி மற்றும் பிற கடமைகள் மட்டுமே உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

குறிப்புகள்

பொது கடன் மற்றும் தனியார் கடன்

சில அம்சங்களில் அரசாங்க கடன்கள் தனியாருக்கு சொந்தமானவை. ஒரு தனியார் கடனாளியைப் போலவே, அரசாங்கமும் நுகர்வு அல்லது முதலீட்டு நோக்கங்களுக்காக கடன் வாங்கலாம். இது போன்ற கடன்களில் வட்டி செலுத்தப்படும். ஆனால் இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகள் இன்னும் வெளிப்படையானவை. இவை பின்வருமாறு:

- (i) ஒரு தனியார் பொருளாதார பிரிவு உட்புறமாக கடன் பெற முடியாது, அதாவது, அது தானாகவே கடன் வாங்க முடியாது. இருப்பினும், அரசாங்கம் வழக்கமாக உள்நாட்டிற்கு சொந்தமானது, அது சொந்த குடிமக்களிடமிருந்து மற்றும் நாட்டிற்குள்ளேயே இருந்து வருகிறது.
- (ii) ஒரு தனியார் பொருளாதார பிரிவு தனது வருமானத்திலிருந்து அல்லது அதன் திரட்டப்பட்ட சொத்துக்களில் இருந்து அல்லது பிற ஆதாரங்களில் இருந்து கடன் வாங்கியதன் மூலம் கடனை திருப்பிக் கொடுக்க முடியும் (இவ்வாறு ஒரு கடனை வேறு வகையில் மாற்றிட வேண்டும்), அத்தகைய தேவை அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. அரசாங்கம் செலாவணியை உருவாக்குவதன் மூலம் அது தனது கடனை நேரடியாக செலுத்த முடியும். பொதுவாக அது அவ்வாறு செய்வதில்லை என்ற உண்மை, பொருளாதாரத்தின் நலன் மற்றும் தன்மை மீதான அதன் அக்கறையை பிரதிபலிக்கின்றது. எனினும், உள்ளூர் செலாவணி திருப்பிச் செலுத்தப்பட்டால் மட்டுமே வெளிநாட்டுக் கடனை இந்த முறையில் வெளியேற்ற முடியும். ஆனால் வெளிநாட்டு நாணயங்கள் அல்லது தங்கத்தில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட்டால், உள்நாட்டு நாணயத்தை உருவாக்குவது என்பது அதை மறுசீரமைக்கக் கூடிய வழிமுறையாக இருக்க முடியாது. அப்படியானால், வெளிநாட்டு நாணயங்களை ஏற்றுமதி வருமானத்தின் மூலம் அல்லது வேறு வழிகளில் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும்.
- (iii) பொருளாதார கடன், மூலதனக் குவிப்பு, பொருளாதார வளர்ச்சி, வருமானம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பின்மை ஆகியவற்றின் பல்வேறு

குறிப்புகள்

பரிமாணங்களில் பொதுமக்களுக்கு அதிகமான வருமானம் உள்ளது. இந்த வழியில் பொதுக்கடன் என்பது ஒரு பிரச்சினைகளுக்கான ஆதாரமாகவும், அதிகாரிகளின் கையில் பொருளாதார மேலாண்மைக்கான ஒரு கருவியாகவும் உள்ளது.

14.4.1 பொது கடன் மீதான விளைவுகள்

A. பொருளாதாரத்தின் நிதி அமைப்புக்கான பங்களிப்பு: பொருளாதார வளர்ச்சியானது, பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அதிகரித்து வரும் விகிதத்தைக் கொண்டு வருகிறது. வேறுவார்த்தைகளில் கூறினால், பொருளாதார நடவடிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட நிதிப் பரிவர்த்தனைகளை ஏற்படுத்தும். இதன் விளைவாக பொருளாதாரத்தின் நிதித் தேவைகள் முற்றிலும் தேசிய வருவாயைப் பொறுத்தே அதிகரிக்கிறது. நிதி சொத்துக்கள் இரண்டு பகுதிகளாக பிரிக்கப்படலாம், அதாவது 'உள் பணம்' மற்றும் 'வெளி பணம்' ஆகும். முந்தய பொருளாதாரம் தனியார் துறைக்கு எதிரான நிதி உரிமைகோரல்களை குறிக்கிறது, ஆனால் வெளி பணம் என்பது அரசாங்கத் துறைக்கு எதிரான நிதி உரிமைகோரல்களை குறிக்கிறது. அதே நேரத்தில் அரசு கடப்பாடுகள் தனியார் நிதி சொத்துக்களுக்கு ஏற்கத்தக்க மற்றும் வலுவான தளமாக செயல்படும். கடன் என்பது இறுதியில் நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடு ஆகும். அதன் சிறந்த அடித்தளம் அரசாங்கத்தின் கடமைகளைச் செய்கிறது. தங்கள் வழக்கில் முன்னியல்பாக இருக்கும் அபாயம் எதுவும் இல்லை. மேலும், அவை விற்பனையிலும் தயாராக உள்ளன. எனவே, அரசாங்கக் கடன் என்பது பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற நிதி முறை இருப்பதற்கான முன்னிபந்தனையாகும்.

B. பொருளாதாரத்தின் சேமிப்பு முயற்சிகளுக்கான பங்களிப்பு: வளர்ச்சியடையாத ஒரு நாடு மூலதன வளங்களின் பற்றாக்குறையால் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மக்களின் சேமிப்பு திறன் மிகவும் குறைவாக உள்ளதால், பொருளாதாரத்தில் சேமிப்பு மற்றும் முதலீட்டின் விகிதத்தை உயர்த்துவதற்கு அதிகாரிகள் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இது பொதுமக்கள் கடன் வாங்குவதற்கும் முதலீடு செய்வதற்கும் இந்த நோக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பல நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகும். எனினும், பொதுமக்களின் நிகர விளைவு கடன் வாங்கல்கள், அவை எங்கிருந்து வருகின்றன என்ற ஆதாரங்களைப் பொறுத்தும் அமைகிறது.

1. சந்தையில் இருந்து கடன் வாங்கும் போது, பொதுமக்கள் அதன் சொந்த நுகர்வுகளை குறைத்து, அதன் சேமிப்புக்களை அரசுக்கு வழங்கினால், இதன் விளைவாக சேமிப்புக்களின் நிகர லாபம் அதிகரிக்கும். வட்டி வருமானம் என்ற விருப்பத்தில் மக்கள் தாமதமாகவே அதிகமாக சேமித்தால் இது நிகழலாம். எனினும், தனியார் முதலீடுகளில் இருந்து சேமிப்பை திருப்புவதன் மூலம் அரசுக்கு கடன்கள் வழங்கப்பட்டால், சேமிப்புகள் மற்றும் முதலீட்டு நடவடிக்கைகளில் நிகர உயர்வு இருக்காது. ஆனால் பொதுமக்கள் கடன்களை மறுசீரமைப்பதன் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு

உதவ முடியும். நுகர்வு துறையில் தனியார் முதலீடுகள், மூலதன வியாபாரத்தில் பொது முதலீடு மிக அதிகமாக இருக்கும்.

2. நாட்டின் மத்திய வங்கியில் இருந்து அதிகாரிகள் கடன் வாங்கும் போது, நாட்டில் ஒட்டு மொத்த பண விநியோகம் கூடுதலாக உள்ளது. இதனால் தேவை அதிகமாக இருக்கும், விலைவாசி மீது மேல்நோக்கிய அழுத்தம் ஏற்படுகிறது. இந்த விநியோகங்களில் ஒரு பகுதி, புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள பணத்தை செலவு செய்வதன் மூலம் பொருட்களின் ஒரு பகுதியை வாங்குகிறது. அந்த வகையில், இந்த கட்டாய சேமிப்புகள் மற்றும் மூலதனத் திரட்டல் போன்ற நிகழ்முறை, அதன் தீங்கு விளைவிக்கும் பணவீக்க விளைவுகளுக்காக எப்போதும் விரும்பத்தக்க ஒன்றாக இருப்பதில்லை.

குறிப்புகள்

பொதுக்கடன் மற்றும் பணவீக்கம்

மேற்கூறிய கருதுகோள்கள் பொதுக்கடனுக்கும் பணவீக்கத்திற்கும் இடையிலான உறவை நோக்குமாறு நம்மை வழிநடத்துகின்றன. பெரும்பாலான அரசாங்கங்களின் சந்தை கடன்கள் சந்தையில் இருந்து நிதிகளை அரசாங்கத்தின் கைகளுக்கு திருப்பும். இதன் விளைவாக, ஒட்டுமொத்த தேவையில் நிகர சேர்க்கையில்லை, எனவே விலைகளின் மீதான அழுத்தங்கள் அதிகரிக்கப்படும்.

இது சில அடிப்படை உண்மைகளை மறைக்க முயற்சித்தால், இந்த பகுத்தறிவு முற்றிலும் தவறாக வழிநடத்தப்படுகிறது. இவை:

முதலாவதாக, பொதுக்கடன் ஒட்டுமொத்த தேவையில் சேர்க்காவிட்டாலும், அது பணவீக்க நிலைக்கு உட்படு கிறது. ஏனெனில், பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தி வளங்கள் நுகர்வுப் பண்டங்களின் உற்பத்தியிலிருந்து மூலதனப் பண்டங்களின் உற்பத்திக்குத் திருப்பிவிடப்படுகின்றன. அவற்றின் இயல்பின் மூலம், முதலீட்டுப் பண்டத் தொழில்கள் நீண்ட காலக்கட்டங்களைக் கொண்டுள்ளன. எனவே இடைப்பட்ட காலத்துக்கு நுகர்வுச் சரக்குகள் அவற்றின் விநியோகத்தை அதிகரிக்கும்.

இரண்டாவதாக, இயற்கைச் சீற்றங்களையும், பிற நிவாரண நடவடிக்கைகளையும் சந்திப்பதற்காக, போர் நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கடன்கள், அவை அடிப்படையில் நுகர்வுச் சார்பு கொண்டவை என்பதால், அவற்றின் தாக்கத்தில் பணவீக்க வாய்ப்புகளாகும்.

மூன்றாவதாக, மத்திய வங்கியிலிருந்து ஒரு அரசு கடன் வாங்கும் போது, பண அளிப்பு கூடுதலாக இருப்பதால், இது கோரிக்கைகளை அதிகரிக்கிறது மற்றும் விலையை அதிகரிக்கிறது.

நான்காவதாக, வணிக வங்கிகளினால் பொதுக் கடன்களை நிறுத்தி வைத்தல், தேவை மற்றும் பணவீக்க அழுத்தங்களுக்கு கூடுதலாக வழிவகுக்கலாம். வங்கிகள் எளிதில் பணமாகக்கூடிய அரசாங்க பத்திரங்களை மதிப்பிடுகின்றன, இது எந்த நேரத்திலும் மூலதன இழப்பைத் தவிர்க்கலாம். உறுதி செய்யப்பட்ட பணமாக்கு நிலை, அவர்களின் கடன்கள் மற்றும் முன்னேற்றங்களை அதிகரிக்க அவர்களை தூண்டிவிட்டு, இதனால் சந்தையில் பணவீக்க அழுத்தங்களை அதிகரிக்கிறது.

குறிப்புகள்

எனினும், பொதுக்கடன் பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டால், அது கோரும் பொருட்களின் அதிகரிப்பைக் கொண்டு வர, பணவீக்க சக்திகள் அந்த அளவுக்கு சோதிக்கப்படும். மேலும், விலை கட்டுப்பாடுகள், பங்கீடு மற்றும் விலைகளை கட்டுக்குள் வைப்பதற்கான பிற நடவடிக்கைகளையும் அதிகாரிகள் மேற்கொள்ள நேரிடலாம்.

14.4.2 பொருளாதாரம் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக பொதுக் கடன்

பொதுக்கடன் அளவு, இயைபு மற்றும் விளைச்சல் வீதங்களில் உள்ள வேறுபாடுகள் மூலம் பொருளாதாரத்தின் நிதி முறையை ஒழுங்குபடுத்த முடியும். பொதுக்கடன்களின் முதிர்ச்சியடையும் தன்மை நீண்டகொண்டே செல்வதால், அதன் மீதான பணப்புழக்கம் குறையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே, அதிகாரிகள் நீண்டகால முதிர்வுகளை குறுகிய காலத்திற்கு மாற்றிக் கொள்ளலாம், அதேபோல் கொள்கையில் ஒரு முக்கியத்துவம் இருக்கலாம். பொது கடன்கள் பொதுவாக நாட்டின் மொத்த கடன் விநியோகத்தில் பெரும் பகுதியை வகிக்கும் என்பதால், அதில் உள்ள வேறுபாடுகள், அதிகாரிகளின் கையில் ஒரு முக்கியமான கொள்கைக் கருவியாக மாறிவிடும். நடைமுறையில் அவை பொதுக்கடன் மற்றும் இதர நிதிச் சொத்துக்களின் நெகிழ்வு அமைப்பை பாதிக்கின்றன. பொதுக்கடன்களில் ஏற்படும் மாறுபாடுகள் பொதுக்கடன் மற்றும் பொருளாதாரத்தில் விளைச்சல் அமைப்பு ஆகியவற்றை பாதிக்கின்றன. ஆனால் அதன் இருப்பு பற்றிய உண்மையை மறுக்க முடியாது.

அரசாங்கப் பத்திரங்களின் உடைமை என்பது, அதன் உடைமையாளர் விரைவாக, எளிதில் அதை ஒரு வாங்கும் சக்தியாக மாற்ற உதவுகிறது. எனவே, பல்வேறு பொதுக் கடன் கொள்கைகள் மூலம், நேரடியாக மொத்த வாங்கும் சக்தியை அல்லது பொதுக் கடனில் 'பணமாக்கக்கூடிய' அதிகாரத்தை நேரடியாக அதிகாரிகள் தாக்கலாம். ஆனால் பொதுக்கடன் என்பது பணம் இல்லாத ஒரு மாற்றீடாக உள்ளது. இதனால் ஒரு ரூபாய் பொதுக் கடனில் ஒரு ரூபாய்க்கும் குறைவான பணத்தில் ஒரு ரூபாய் ரொக்கத்திற்கும் குறைவாக வேலை செய்ய முடியும். மேலும், குறுகிய முதிர்வு கடன் ஒரு முதிர்வு மூலதன அபாயத்தை கொண்டிருப்பதால் நீண்ட முதிர்ச்சியுடனான பணம் ஒரு நெருக்கமான மாற்றாக உள்ளது.

பொருளாதார இலக்கியத்தில் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து நிறைய விவாதங்கள் நடந்துள்ளது. தலையிடாக் கொள்கை என்பது ஒரு நல்ல வரவு செலவு திட்ட கொள்கையை தனியார் வரவு செலவு மூலம் சமன் செய்கிறது. ஒரு தனியார் பொருளாதார பிரிவு தொடர்ந்து பற்றாக்குறையாக இருக்கக் கூடாது, அதே போல் அரசாங்கம் திரும்பத் திரும்ப பற்றாக்குறைகளை தவிர்க்க வேண்டும். சந்தையில் அரசாங்கத்திற்கு கடன் கொடுப்பதற்கான எந்தவிதமான பற்றாக்குறையும் சீக்கிரம் அழிக்கப்பட வேண்டும். "போருக்குப் பிந்தைய காலமாக கருதப்படும் தேசியக் கடனை, வரி செலுத்துவோர் அனுமதிக்கும் வேளையில் விரைவாக அகற்றப்படுவது மற்றும் கடனை நிர்வகிப்பது ஒரு தொந்தரவுடன் கையாள்வதில் மலிவான வழியில் ஒரு தேடலைக் கொண்டிருக்கும்." இந்தத் தத்துவத்தின் படி, பொதுக் கடன்

பெரும்பாலும் உற்பத்தித் திறனுள்ள மற்றும் இறந்த-எடை பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. நுகர்வு நடவடிக்கைகளுக்காக, அரசு கடன்களை உயர்த்தக் கூடாது என்பதே, பொதுவான கருத்தாக இருந்தது அதேநேரம், முதலீட்டு நடவடிக்கைகளுக்கு மட்டுமே அவ்வாறு செய்யலாம். பொதுக்கடன் அதன் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒரு வடிகாலாக மாறக் கூடாது. எனவே, போரின் போது எழுப்பப்பட்ட கடன்கள், இந்த அணுகுமுறைக்கு ஏற்ப மிகவும் விரும்பத்தகாததாக இருந்தன.

இந்தக் காரணத்தின் அடிப்படையில், பொதுக்கடன்களின் மீதான வட்டித் தொகை 'கடன் சுமையை' பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று E.D டோமர் வலியுறுத்தினார். அவர் தேசிய வருமானத்தின் மட்டத்திற்கு வட்டி கொடுப்பனவுகளை தொடர்புபடுத்தி, கடன் மீதான வட்டி தேசிய வருமானத்தின் விகிதாச்சாரத்தில், தேசிய வருமானத்தின் பெரும்பகுதி அந்த வட்டிக்கு ஏற்ப வரிவிதிக்கப்பட வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டினார். ஆனால், வட்டி செலுத்துவதற்கு வசூலிக்கப்படும் வரி வருவாய் கடன் தாரர்களுக்கு பட்டுவாடா செய்யப்படுகிறது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு பெரிய பொதுக் கடனில் இருந்து எழும் சுமை மற்றும் வட்டி செலுத்தலுக்கு அதிக வரி வசூலித்தல் உண்மையில் மூன்று விஷயங்களைப் பொறுத்தது. இவை:

முதலாவதாக, வரி வசூலையும், வட்டித் தொகைகளையும் நிர்வகிப்பதில் பயன்படுத்தப்படும் வளங்களைப் பொறுத்தது.

இரண்டாவதாக, பொது வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் அது தொடர்பான கட்டுப்பாடுகளிலும் சூழ்ச்சிகள் இழக்கப்படும் வகையில் அது தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது.

மூன்றாவதாக, இது போன்ற செயல்முறை உருவாக்கும் பகிர்தனிப்பு விளைவுகளை பொறுத்தது. உதாரணமாக, இந்த வரிவிதிப்பு மற்றும் வட்டித் தொகைகள் மூலம், வருமானச் சமத்துவமின்மைகள் அதிகரிக்கக் கூடும், பொதுக்கடன் சுமை அதிகரித்ததாக கூறப்படலாம். எடுத்துக்காட்டாக, இந்தியாவில், பெரும்பாலான நிதியளிக்கப்பட்ட பொதுக்கடன் மற்றும் கருவூலப் பட்டியல்கள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கும் பிற நிறுவனங்களுக்கும் சொந்தமானது. எனவே வட்டித் தொகைகள் மூலம் பகிர்தனிப்பு பிரச்சினை எதுவும் ஏற்படாது. மேலும், வருங்கால வைப்புநிதிகள், சிறு சேமிப்புகள், மற்றும் அதனால் ஏற்படும் அரசு கடமைகள் பொதுவாக நடுத்தர வர்க்க வருமானக் குழுக்களுக்குச் சொந்தமானவை. இந்த வட்டிக் கொடுப்பனவுகளை நிதியளிப்பதன் மூலம், அதிகாரிகள் மறைமுக வரிகளை எடுக்க நிர்பந்திக்கலாம், இது நிச்சயமாக ஏற்றத்தாழ்வுகளை அதிகரிக்கிறது.

பொதுக்கடன் எவ்வளவு அதிகமாக உள்ளது என்பது குறித்து கருத்துக்கள் வந்துள்ளன. இந்தக் கண்ணோட்டங்களில் சில, முற்றிலும் தர்க்கரீதியானவை அல்ல. ஏனெனில், பொருளாதாரத்தின் தனியார் மற்றும் அரசாங்கத் துறைகளை வேறுபடுத்திப் பார்க்கும்போது, தனியார்துறை மீதான விளைவை அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள முயலுகின்றனர். அரசுத்துறையும் தனியார் வசம் வரும். இவ்வாறாக, அத்தகைய கருத்து என்னவென்றால், கடன் நிதியளிப்புடன் ஒப்பிடுகையில் கடன் நிதி சுமை என்பதாகும், இந்த அனைத்து செயல்பாடுகளையும், அவற்றின் மறுபகிர்வு விளைவுகளின் மூலமாகவும் பொருளாதாரத்துக்கு கூடுதல் செலவு

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

செய்து, இந்த இடமாற்றங்கள் காரணமாக ஏற்படலாம் என்பதை மேலே பார்த்தோம். இந்த இடமாற்றங்கள் சில பொருளாதார அலகுகளிலிருந்து மற்றொரு பொருளாதாரத்திற்குள்ளேயே உள்ளன. இந்த விவாதங்களை விட்டுக்கொடுக்கும் கடனின் உண்மையான கவலை சுமை என்பது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் அழிவு ஆகும். வரவுசெலவுத் திட்ட செலவினங்களின் ஒரு பகுதி ஒரு உறுதிக் கூறுபாடு ஆகும். பொது அதிகாரிகளால் முழு சுதந்திரத்தில் கொள்கை முடிவுகளை எடுக்க முடிவதில்லை. கடன் மிக அதிகமாக இருந்தால், அவர்கள் கடன் வலையில் விழ வேண்டும். அதில் இருக்கும் கடனை அடைக்க புதிய கடன்கள் தேவைப்படுகிறது. பெருமளவு பொதுக் கடன்கள் வட்டி விகிதங்களை உயர்த்திவிடுகின்றன. அரசாங்கத்திற்கு வட்டி செலவை அதிகப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், பொருளாதாரத்தின் மீது சிதைவுகளையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

உள்நாட்டுக் கடன், நாட்டிற்கு கிடைக்கும் வளத்தில் நேரடி மாறுபாட்டை ஏற்படுத்தாது. வெளிநாட்டுக் கடன்கள் குறையும் நேரத்தில், கடன் பெறும் நாடு உண்மையான வளங்களின் அடிப்படையில் ஆதாயம் பெறுகிறது. இது கடன் வழங்குநரின் நாட்டிலிருந்து நுகர்வுப் பொருட்கள் அல்லது மூலதன பொருட்கள் பெறுகிறது. எனினும், வட்டி மற்றும் அசல் திருப்பிச் செலுத்தும் நேரத்தில், வளங்களை வெளியேற்றுகிறது. சாதாரணமாகச் சொன்னால், கடன்பெறும் நாடு நுகர்வுப் பண்டங்களை வாங்கியிருந்தால், அது அதன் உற்பத்தித் திறனைச் சேர்க்காது, அதனால் கடன்களை திருப்பிச் செலுத்தும் போது, வளங்களின் நிகர நட்டம் ஏற்படும். கடன்கள் வட்டிக் கடன் பெறும் அளவுக்கு, வளங்கள் வெளியேறுவதைவிட அதிகமாக இருக்கும். ஆனால் எப்போதும் அவ்வாறு இருக்க வேண்டியதில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். இறக்குமதிகள் மற்றும் ஏற்றுமதியின் மீதான கடனின் இறுதிக் கொடுப்பனவின் காரணமாக, நிகர வெளியேற்றம், கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தும் காலம் வரை வணிகத்தின் அடிப்படையில் ஏற்படும் மாற்றங்களைப் பொறுத்து அமையும். வர்த்தக விதிமுறைகள் கடனாளி நாட்டிற்கு சாதகமாக நகர்ந்தால், அந்த அளவுக்கு கடன் சுமை குறைகிறது.

கடனாளி நாடு கூட நிகர லாபம் பெறலாம். எனினும், வெளிநாட்டுக் கடன்கள் முதலீட்டு நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்தப்படலாம். இதன் மூலம் கடன் திருப்பிச் செலுத்தும் போது கடனாளி நாட்டின் உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கும். எனவே, இந்த விஷயத்தில், நிகர சுமை எதுவும் இருக்க வேண்டியதில்லை. நிச்சயமாக, ஏற்றுமதி சார்ந்த தொழில்களில் கடன் முதலீடு செய்யப்படவில்லை என்றால், அல்லது கடனாளி நாட்டின் ஏற்றுமதிகள் அதிகரிக்கவில்லை என்றால், திருப்பிச் செலுத்தும் நேரத்தில் பணம் செலுத்துதலில் சமநிலை ஏற்படும். இது பல பின்தங்கிய நாடுகளுடன் நடந்துள்ளது. அந்நிய செலாவணியின் நிகர வருவாய் போதுமானதாக இல்லை. பல ஆபிரிக்க நாடுகள் தங்கள் வெளிநாட்டுக் கடன்களை திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் உள்ளன. ஏனெனில் அவை மிக வறிய நிலையில் உள்ளன. பல லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் தங்கள் கடன்களை செலுத்துவதற்கு தேவைப்படும் ஏற்றுமதி உபரி உற்பத்தியைத் தோற்றுவித்ததில் தோல்வியுற்றுள்ளன, எண்ணற்ற திட்டங்களும் போதுமான நிவாரணத்தைக் கொடுக்கவில்லை. மூன்றாம் உலக கடன்கள் 1980களின் தொடக்கத்தில் இருந்து பெரும் அதிகரிப்பை பதிவு செய்தன.

இப்பிரச்சனையின் மீதான பாரம்பரிய சிந்தனை ஏற்கனவே குறிப்பிடத் தக்கது. பொதுக் கடனை எவ்வளவு விரைவில் செலுத்த வேண்டும் என்ற கொள்கையை அது குறிப்பிட்டுள்ளது (நடைமுறையில் சில அரசுகள் கடன் திருப்பிச் செலுத்தத் தவறிவிட்டன, அதை மறுக்கவில்லை). தற்போதைய சிந்தனை, இருப்பினும், கடனின் ஓய்வூதியத்தை கருத்தில் கொண்டு, அனைத்து கடன் மற்றும் அரசின் நிதியக் கொள்கைகளின் பின்னணியில், சாதாரண நிலைமைகளின் கீழ் கடன் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு உதவுகிறது.

குறிப்புகள்

கடன்களை முடிவுக்கு கொண்டுவருவதற்கான ஒரு எளிய வழி, கடனை தள்ளுபடி செய்தல் ஆகும். ஆனால், அரசு அவ்வாறு செய்வது தவறு. இது அரசாங்கத்தில் கடன் பெறுகிறது மற்றும் எதிர்கால கடன் திட்டங்களுக்கு சிரமங்களை உருவாக்குகிறது. இது நிதிய அமைப்புமுறைக்கு பெரும் பேரழிவைத்தான் கொடுத்துள்ளது. இந்த தனிப்பட்ட கடன் கொடுத்தவர்கள் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அரசாங்கக் கடனில் சேமிப்புக்களை முதலீடு செய்தவர்கள் ஆவர்.

பொதுக்கடனிலிருந்து ஓய்வு பெற இரண்டு முறையான அணுகுமுறைகள் உள்ளன. முதலாவதாக, அரசாங்கம் தொடர்ந்து பணம் சம்பாதிக்கும் ஒரு கடனடைப்பு நிதியத்தை உருவாக்க வேண்டும், மேலும் கடன் கால மற்றும் பகுதி ஓய்வூதியத்திற்கான திரட்டப்பட்ட நிதியத்தை பயன்படுத்துகிறது. இரண்டாவது அணுகுமுறை, வழக்கமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் கடனில் ஒரு சிறு பகுதியை ஒதுக்குவது ஆகும். கடன் ஓய்வூதிய முறையைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டம் அனைத்து உபரி மீதும் இருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாக உள்ளது. மாற்றாக, கூடுதல் நாணயத்தை அச்சிடுவதற்கு அரசாங்கத்தை நாடலாம்.

பல நாடுகளால் மூழ்கும் நிதி அணுகுமுறை பின்பற்றப்படுகிறது. ஆனால் இந்த முறையானது ஒவ்வொரு வருடமும் ஒரு கணிசமான வரவுசெலவுத் திட்ட சேமிப்பைக் கொண்டிருந்தால் மட்டுமே கடனை ஓய்வுபெறச் செய்ய முடியும். இந்த நோக்கத்திற்காக சேமித்த தொகையைப் பயன்படுத்துகிறது. மேலும் கூடுதல் கடன்களையும் நாட முடியாது. நிலுவைகள் மீது ஈட்டப்பட்ட வட்டி, மூழ்கும் நிதியிலும் வரவு வைக்கப்படும். பழங்காலத்தில், போர்கள் மற்றும் இதர அவசர காலங்களில் பொதுக்கடன் உயர்த்தப்பட்டது. எனவே, மூல்கும் நிதி நுட்பம் என்பது ஒரு முழுமையான, நடைமுறையை சார்ந்தது எனக் கருதப்பட்டது. இருப்பினும், தாமதமாக, இந்த நடைமுறையானது அது ஒரு ஒற்றுமைக்குள் சிதைந்துவிட்டது. மொத்த நிலுவைக் கடனுடன் ஒப்பிடுகையில், நிதிக்கு வரவுள்ள தொகை குறைவாக உள்ளது. சில நேரங்களில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொகை நிதிக்கு வரவு வைக்கப்படவில்லை அல்லது அவை பிற பயன்பாடுகளுக்கு திசை திருப்பப்படுகின்றன.

கடன் ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒவ்வொரு வருடமும் செலுத்தும் முறை இரண்டு வழிகளில் செயல்படுத்தப்படலாம். கொடுபட வேண்டிய கடன்கள் முதிர்வுத் தேதிகளை கொண்டிருக்கலாம். இந்த வழக்கில் பொதுக்கடன் என்பது தொடர் பிணைப்புகளின் வடிவில் இருக்க முடியும். இந்த முறையின் நன்மை என்னவென்றால் திருப்பிச் செலுத்தும் கடமைகள் காலப்போக்கில் நன்கு பரவி, ஒரு வருடத்தில் சுமைகளுக்கு கவனம் செலுத்தவில்லை. இருப்பினும், அரசாங்கப் பத்திரங்கள் சந்தையை முறையாக தொந்தரவு

குறிப்புகள்

செய்யாமல், தற்போதுள்ள பத்திரங்களைப் பண்ணையப்படுத்துவது எப்போதும் சாத்தியமாகலாம். இதன்படி, வரவு செலவுத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியை கடன் ஒய்வுபெறச் செய்தல், சந்தையில் பத்திரங்களை கொள்வனவு செய்தல் மற்றும் அவற்றை இரத்து செய்தல் ஆகிய இரண்டாவது வழிமுறை கடைப்பிடித்தல் ஆகும். இந்த முறை மூலம் வரும் ஆபத்து என்னவென்றால், இது ஒரு தன்னார்வ குணம் கொண்டது. குறுகிய கால அழுத்தங்களின் கீழ், ஒரு அரசு இந்த நடைமுறையை உறுதியாக கடைபிடிக்காமல், 'இடைவெளி' ஆண்டுகள் இருக்கலாம்.

அரசாங்கம் அதன் நிலுவையில் உள்ள கடன் கட்டுப்பாடுகளை குறைக்க விரும்பாத நிலையில், அது கடன் வாங்கும் கடன்களுக்கு 'நிதி' அளிக்கலாம். அதாவது தற்போதுள்ள கடன் நீண்ட முதிர்வு கொண்ட புதிய ஒன்றாக மாற்றப்படுகிறது. முதிர்வடையும் கடன் வைத்திருப்பவர்கள் பழைய கடனை அடைக்க, புதிய கடன் பெற ஒரு விருப்பத்தை வழங்கப்படுகிறது. இத்துடன் புதிய ரொக்க சந்தாக்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அரசாங்கம் அவ்வாறு செய்ய முடியாத நிலையில் அல்லது கொள்கை காரணங்களுக்காக அவ்வாறு செய்ய விரும்பாத போது கடன் ஒய்வு பெறும் வகையில் நிதி அளிப்பது ஒரு சட்டரீதியான மாற்றாக கருதப்படுகிறது. இந்தியாவில், முதிர்வான கடன்களை அதிகமாக வாங்குவது, நமது பொதுக்கடனைத் தொடர்ந்து கூடுதலாக்குவது போன்றவை ஒரு இயல்பான நடைமுறையாக உள்ளது.

14.4.3 இந்தியாவின் பொது கடன் வளர்ச்சி

கடன் வளர்ச்சி குறைவால் வணிக வங்கிகள் அரசாங்கப் பத்திரங்களை பெரிய எண்ணிக்கையில் வாங்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தின. அவை ஜூன் 2010 அன்று முடிவடைந்த காலாண்டில் மிக அதிக அளவில் அரசாங்கப் பத்திரங்களை எடுத்துக் கொண்டன. ஆனால் பரஸ்பர நிகளின் பங்கு தொடர்ந்து வீழ்ச்சியடைந்தது, அவற்றின் பங்கு மொத்தத்தில் 0.38% ஆக குறைந்துள்ளது, ஓராண்டிற்கு முன்பு இருந்ததைவிட குறைந்தளவு, பொதுக்கடன் பற்றிய தரவுகளை காட்டின.

நடப்பு நிதியாண்டின் முதல் அரையாண்டில் இந்தியாவின் மொத்த பொது கடன் 2.8% ஆகக் குறைந்து ₹27.77 லட்சம் கோடி ரூபாயாக அதிகரித்துள்ளது. ஆனால் சிறந்த நிர்வாகம் என்பது, மிக நீண்ட கால அதிகரிப்பை, செப்டம்பர் 2010 ல் 9.83-லிருந்து, ஜூன், 2010 ல் 9.71 என்ற அளவில் சராசரி முதிர்வு நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டது. நிலுவைக் கையிருப்பில் உள்ள சராசரி படிவம் (அல்லது வட்டி விகிதம்) இதே காலகட்டத்தில் 7.79%-லிருந்து 7.85%-ஆக வீழ்ச்சியடைகிறது. முதல் காலாண்டில் அது 4.2% வரை சென்றிருந்தது, நிதியமைச்சகத்தின் காலாண்டு அறிக்கையின்படி இரண்டாம் காலாண்டிற்கான பொதுக்கடன் பற்றிய அறிக்கை கூறுகிறது. உள்நாட்டு கடன் என்பது அரசாங்கத்தின் மொத்த பொதுக்கடன்களில் 89.4% ஆகும்.

அரசு, நடப்பு நிதியாண்டில் ₹10,000 கோடி முதல் ₹4.47 இலட்சம் கோடி வரை கடன் பெறும் இலக்கை குறைத்தது. இதன் மூலம் 3G தொலைதொடர்பு உரிமங்கள், மற்றும் வரி வசூலிப்பு ஆகியவற்றின் ஏலத்தின் மூலம் கிடைத்த வருவாய் குறைக்கப்பட்டது.

நடப்பு நிதியாண்டின் முதல் அரையாண்டில் ₹1.33 லட்சம் கோடி நிதி பற்றாக்குறையை மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ளது. மொத்த வருவாயில் ₹3.81 லட்சம் கோடி ரூபாய்க்கு 35% நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. கடந்த ஆண்டு இதே காலத்தில், அரசாங்கத்தின் நிதி பற்றாக்குறை அந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட பாதி அளவு இருந்தது. நிதி பற்றாக்குறை, அல்லது கடனளிப்பு நிதிகளை சந்திக்க வேண்டிய ரசீதுகள் மீதான கூடுதல் செலவினம், மொத்த வருமானம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 5.5% ஆக GDP இருக்கும்.

பெரிய முதலீட்டாளர் பிரிவில் வங்கிகள் தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தன. அரசாங்கப் பத்திரங்களை வைத்திருப்பதில் அவற்றின் பங்கு ஜூன் 2010 இறுதியில் 51.7%, மார்ச் 2010 இறுதியில் 50.6% மேலும் அதிகரிக்கிறது.

அட்டவணை 14.2 மத்திய அரசின் கடன் நிலை (நடப்புச்செலவுகளில்) B)

உபகரணங்கள்	நடப்புச்செலவு							மதிப்பீடுகள்
	2010-11	2011-12	2012-13	2013-14	2014-15	2015-16	2016-17	2017-18 BE
1	2	3	4	5	6	7	8	9
A. பொதுக் கடன் (A1+A2)	2945992	3553519	4096570	4615250	5104675	5711424	6149818	6603933
A1. உட்கடன் (a+b)	2667115	3230622	3764566	4240767	4738291	5304835	5741710	6180027
a. சந்தைப்படுத்தப்பட்ட பத்திரங்கள்	2283720	2860805	3360932	3853594	4309003	4728297	5049107	5410429
(i) தேதியிட்ட பத்திரங்கள்	2148851	2593770	3061127	3514459	3959552	4363602	4714305	5060536
(ii) கருவூல பத்திரங்கள்	134869	267035	299805	339134	349451	364695	334802	349884
b. சந்தைப்படுத்தப்படாத பத்திரங்கள்	383395	369817	403635	387173	429288	576539	692602	769607
(i) 14 நாள் இடைநிலை T-பத்திரங்கள்	103100	97800	118380	86816	85678	121127	156570	156570
(ii) இழப்பீடு & பிற பத்திரங்கள்	32495	20208	15326	15117	14930	13935	25108	27013
(iii) சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பத்திரங்கள்	29315	29026	32226	35181	46395	106726	108740	108432
(iv) சிறுசேமிப்புக்கு எதிரான பத்திரங்கள்	218485	208183	216808	229165	261391	313856	381291	456698
(v) POLIF எதிராக சிறப்பு பிரவு	0	14000	20894	20894	20894	20894	20894	20894
A2. வெளிநாட்டுக்கடன்	278877	322897	332004	374483	366384	406589	408108	423897
B. பொது கணக்கு-பிற பொறுப்புகள் (a முதல் d)	587957	599265	611516	724936	763217	815825	857442	849102
(a) தேசிய சிறுசேமிப்பு நிதியம்	42552	64734	80516	110039	103396	130320	142548	60543
(b) மாநில வருங்கால வைப்புநிதி	111947	122751	133672	143425	155334	167193	184938	194193
(c) பிற கணக்குகள்	304697	277904	257424	315421	315630	319800	321857	316227
(d) ரிசர்வ் நிதிகள் மற்றும் வைப்புத்தொகைகள் (i+ii)	128762	133877	139904	156051	188857	198512	208099	278139
(i) தாங்கும் வட்டி@	70421	74413	83871	95479	108767	124240	128981	132870
(ii) வட்டி இலவை #	58340	59464	56033	60572	80090	74273	79118	145268
C. மொத்தப் பொறுப்புகள் (A + B)	3533950	4152784	4708085	5340186	5867892	6527249	7007259	7453035

குறிப்புகள்

ஆதாரம்: அரசாங்க கடன் மீதான நிலை அறிக்கை (பிப்ரவரி 2018), பொருளாதார விவகாரங்கள் துறை, நிதி அமைச்சகம்

அட்டவணை 14.3 மத்திய அரசின் கடன் நிலை (மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஒரு சதவீதமாக)

குறிப்புகள்

உபகரணங்கள்	நடப்புச்செலவு							மதிப்பீடுகள்
	2010-11	2011-12	2012-13	2013-14	2014-15	2015-16	2016-17	2017-18
	1	2	3	4	5	6	7	8
A. பொதுக் கடன் (A1+A2)	2945992	3553519	4096570	4615250	5104675	5711424	6149818	6603933
A1. உள்கடன் (a+b)	2667115	3230622	3764566	4240767	4738291	5304835	5741710	6180027
a. சந்தைப்படுத்தப்பட்ட பத்திரங்கள்	2283720	2860805	3360932	3853594	4309003	4728297	5049107	5410429
(i) தேதியிட்ட பத்திரங்கள்	2148851	2593770	3061127	3514459	3959552	4363602	4714305	5060536
(ii) கருவூல பத்திரங்கள்	134869	267035	299805	339134	349451	364695	334802	349884
b. சந்தைப்படுத்தப்படாத பத்திரங்கள்	383395	369817	403635	387173	429288	576539	692602	769607
(i) 14 நாள் இடைநிலை I-பத்திரங்கள்	103100	97800	118380	86816	85678	121127	156570	156570
(ii) இழப்பீடு & பிற பத்திரங்கள்	32495	20208	15326	15117	14930	13935	25108	27013
(iii) சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பத்திரங்கள்	29315	29626	32226	35181	46395	106726	108740	108432
(iv) சிறுசெமிப்புக்கு ஏதிரான பத்திரங்கள்	218485	208183	216808	229165	261391	313856	381291	456698
(v) POLIF ஏதிராக சிறப்பு பிரீவு	0	14000	20894	20894	20894	20894	20894	20894
A2. வெளிநாட்டுக்கடன்	(a) 278877	322897	332004	374483	366384	406589	408108	423897
B. பொது கணக்கு-பிற பொறுப்புகள் முதல் d)	587957	599265	611516	724936	763217	815825	857442	849102
(a) தேசிய சிறுசெமிப்பு நிதியம்	42552	64734	80516	110039	103396	130320	142548	60543
(b) மாநில வருங்கால வைப்புநிதி	111947	122751	133672	143425	155334	167193	184938	194193
(c) பிற கணக்குகள்	304697	277904	257424	315421	315630	319800	321857	316227
(d) ரிசர்வ் நிதிகள் மற்றும் வைப்புத்தொகைகள் (i + ii)	128762	133877	139904	156051	188857	198512	208099	278139
(i) தாங்கும் வட்டி @	70421	74413	83871	95479	108767	124240	128981	132870
(ii) வட்டி இல்லை #	58340	59464	56033	60572	80090	74273	79118	145268
C. மொத்தப் பொறுப்புகள் (A + B)	3533950	4152784	4708085	5340186	5867892	6527249	7007259	7453035

ஆதாரம்: அர அட்டவணை 14.3 மத்திய அரசாங்கத்தின் கடன் நிலை (GDP ஒரு சதவீதமாகும்)

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

7. அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடுகளின் தொகுப்பு மிதக்கும் கடன் என்று எவ்வாறு குறிப்பிடப்படுகிறது?
8. பொது கடனிலிருந்து ஓய்வு பெறுவதற்கான இரண்டு அணுகுமுறைகள் யாவை?
9. அரசாங்கம் முதிர்ச்சிக்கான கடன்களுக்கு 'நிதி' அளிக்கும் சூழ்நிலையை குறிப்பிடுக.

குறிப்புகள்

14.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும்
வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. குறிப்பாக, திரு. L . K . ஜா தலைமையிலான குழு, VAT அமைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை ஆராயுமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. இது சாத்தியமானால், அது நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
2. ஜா குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில், 1985 ல், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில பொருட்களுக்கு மத்திய அரசால் VAT வரி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. கடந்த ஆண்டுகளில், மத்திய கலால் வரிகள், VAT வரியின் அம்சங்களுடன், விளம்பர அடிப்படையில், படிப்படியாக மாற்றப்பட்டன.
3. வரி முறையை சீர்திருத்துவதற்கான அதன் உறுதிப்பாட்டைப் பின்பற்றி, 1991 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டில், இந்திய அரசானது பேராசிரியர் ராஜா J. செல்யா தலைமையின் கீழ் 'வரி சீர்திருத்தக் குழுவை' அமைத்தது. இந்த குழுவின் தலைவர் மிகவும் விரிவாக, ஒரு நல்ல வரி விதிப்பு முறை எதிர்பார்க்கப்படும் அனைத்து அம்சங்களையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில், நமது வரி விதிப்பு முறை பாதிக்கப்பட்ட குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.
4. இந்த அரசமைப்பின் 80 ஆவது திருத்தச் சட்டம் வரை சுங்கவரி வரியிலிருந்து வருகைப் பற்றுதல்கள் அரசுகளுடன் பகிரப்படவில்லை.
5. மானியங்கள் மீதான செலவு என்பது, குறிப்பாக வறுமை ஒழிப்பினை இலக்காக கொண்டு, நிதி ஒருங்கிணைப்புக்கான செலவினங்களை நியாயப்படுத்துவதில், அரசு செலவினங்களின் முக்கிய அம்சமாக விளங்குகிறது.
6. சொத்து வரி என்பது தனிநபர் மற்றும் இந்து பிரிக்கப்படாத குடும்பங்களின் வேளாண் சாராத நிகர மதிப்பு மீதான ஆண்டு விதிப்பனவு ஆகும். பேராசிரியர் கல்டோரல் பரிந்துரையின் பேரில், 1957 ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
7. அரசின் சில கடமைகளுக்கு குறிப்பிட்ட முதிர்ச்சி எதுவும் இல்லை. ஆனால் பல்வேறு விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு திருப்பி செலுத்தப்பட வேண்டும். இவை மிதக்கும் கடன் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. சிறிய நிதிகள், சிறு சேமிப்புகள்,, வைப்பீடுகள் போன்றவை இந்த வகையைச் சேர்ந்த உதாரணங்கள் ஆகும்.

குறிப்புகள்

8. பொதுக் கடனை ஒய்வு பெற இரண்டு முறையான அணுகுமுறைகள் உள்ளன. முதலாவது, ஒரு கடனடைப்பு நிதியத்தை உருவாக்குவது, அதில் அரசாங்கம் வழக்கமாக சில பணத்தைச் செலுத்தியும், திரட்டப்பட்ட நிதியைப் பயன்படுத்துகின்றது. இரண்டாவது அணுகுமுறை, வழக்கமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் கடனில் ஒரு சிறு பகுதியை ஒய்வு எடுத்துக் கொள்வது ஆகும். இரு முறை கடன் ஒய்வுபெறும்போது, அரசாங்க வரவுசெலவுத் திட்டம் முழுவதும் உபரியாக இருக்க வேண்டும் என்பது வெளிப்படையான ஒன்றாகும். மாற்றாக, அரசு கூடுதல் செலாவணியை அச்சிடுவதை நாடலாம்.
9. அரசு தனது நிலுவையில் உள்ள கடன் பொறுப்புகளை குறைக்க விரும்பாவிட்டால், அது முதிர்வின் கடன்களை அடைக்க 'நிதி' அளிக்கலாம். அதாவது தற்போதுள்ள கடன் நீண்ட முதிர்வு கொண்ட புதிய ஒன்றாக மாற்றப்படுகிறது. முதிர்வடையும் கடன் வைத்திருப்பவர்கள் பழைய கடனை அடைக்க, புதிய கடன் பெற ஒரு விருப்பத்தை வழங்கப்படுகிறது. இத்துடன் புதிய ரொக்க சந்தாக்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

14.6 சுருக்கம்

- நமது மறைமுக வரி விதிப்பு முறை மீதான பெருகிய அதிருப்தி மத்திய அரசை, ஜூலை 1976, திரு. L.K. ஜா வின் தலைமையில் மறைமுக வரிவிதிப்பு விசாரணைக் குழுவை நியமிக்க வழிவகுத்தது. இந்தக் குழுவின் விரிவான குறிப்புகளாக இருந்தன.
- திரு. L.K. ஜா தலைமையிலான குழு தனது இறுதி அறிக்கையை அக்டோபர் 1977 ல் சமர்ப்பித்தது. இந்தியாவில் மறைமுக வரிகளின் பங்கு தொடர்ந்து அதிகரித்துள்ளதாகவும், வளர்ச்சி அடைந்த அல்லது வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் இது தொடர்பான புள்ளி விவரங்களை விட இது மிகவும் அதிகமாகும் என்றும் அது குறிப்பிட்டுள்ளது.
- ஜா குழு அறிக்கை இந்தத் தேவைக்கு உயர்த்தி வழங்கியதுடன், இந்த திசையில் சில ஆரம்ப தயாரிப்பு நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைத்தது. ஜா குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில், 1985 ல் மத்திய அரசு சில தேர்ந்தெடுத்த பொருட்களுக்கு VAT வரி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. கடந்த ஆண்டுகளில், மத்திய கலால் வரிகள், VAT வரியின் அம்சங்களுடன், விளம்பர அடிப்படையில், படிப்படியாக மாற்றப்பட்டன.
- மாநில அளவிலான VAT வரியை அறிமுகப்படுத்தும் தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகள், செப்டம்பர் 15, 1998 அன்று முதலமைச்சரின் மாநாட்டை கூட்டுவதற்கு வழிவகுத்தன. இந்த மாநாடு, டாக்டர் அசிம் குமார் தாஸ்குப்தா தலைமையில் மாநில நிதியமைச்சர்களின் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட குழுவை அமைத்தது.
- தற்போதுள்ள வரி அமைப்பு பற்றிய பகுப்பாய்வு அடிப்படையில், செல்லியா குழு பல விரிவான பரிந்துரைகளை அளித்துள்ளது. இதன் பார்வையில், தனி நபர் வருமான வரிவிதிப்பில், கிடைமட்ட மற்றும் செங்குத்தான சமத்துவத்தை உறுதி செய்தல் வரி செலுத்துவவர்களின்

வரி விதிப்புடன் கூடிய திறன் கொண்டது. ‘உற்பத்தி செய்யாத’ சொத்துகளுக்கு மட்டுமே சொத்து வரி விதிக்க வேண்டும் என பரிந்துரை செய்தது.

- நேரடி வரிகள் மீதான வரி செலுத்துதல் தனிப்பட்ட வரிவிதிப்பு, வரித் தட்டுகளின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டை எடுத்துக் கொண்டது, அவற்றின் எல்லை பரந்த அளவில் இருக்க வேண்டும், மேலும் உயர்ந்த விகிதம் மிதமாக இருக்க வேண்டும். இது அனைத்து விதிவிலக்குகளையும் அகற்றுவதற்கும், ஒரு சேமிப்பகம் தனது சேமிப்புகளை வைத்திருக்கும் விதத்தில் கட்டுப்பாடுகளை அகற்றுவதற்கும் உதவியது.
- இந்த பணிக்குழு, வரி நிர்வாக சீர்திருத்தம் தொடர்பான ஊடுருவுதல் மற்றும் தொலை நோக்கல் பரிந்துரைகளை செய்தது. அவர்கள் வரி நிர்வாகத்தின் திறமையை மேம்படுத்தும் வகையில், தன்னிச்சையாக மற்றும் வெளிப்படையான முறையில் உருவாக்கப்பட்டனர்.
- கால்கர் குழுமத்தின் பரிந்துரைகள் வழிகாட்டுதல், மத்திய அரசால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எங்கள் வரி முறையிலான கூடுதல் சிக்கல்களை அறிமுகப்படுத்தியது, ‘பிணைப்பு நன்மைகள் வரி’ போன்ற சில தவறான வரிகளை அறிமுகப்படுத்தியது, பல்வேறு விலக்குகள் மற்றும் சலுகைகளை நீக்கியது, அதற்கு பதிலாக எங்கள் சமூக பாதுகாப்பு அமைப்பு , மேலும் அது பலவீனப்படுத்தியது
- 1996 – 97-ல் மத்திய அரசு கலால் வரி கட்டமைப்பை முழுமையாக முற்றிலும் மீறுதல் என்ற வகையில் படிப்படியாக நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் நோக்கம் உற்பத்தித் திறனை அதிகரித்தல், செலவினங்களை குறைத்தல், கலால் வரிகளால் ஏற்படும் விலை விலக்குகள் ஆகியவற்றை அகற்றுவது, வரி ஏய்ப்பை குறைப்பது ஆகும்.
- மத்திய அரசின் மூலதன வரவுகள் பல்வேறு கடன் தொகைகள், வைப்புகள், மானியங்கள் முதலானவற்றை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். சமீப வருடங்களில் மூலதன வரவுகள் பதிவு செய்யப்படும் விதத்தை ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதனால் வருடாந்தர போக்கை நிர்ணயிப்பது கடினம். தரவுகள் பெரும்பாலும் தவறாக வழிநடத்தப்படுகின்றன.
- பொதுத்துறை முதலீடுகளும் நுகர்வுச் செலவும் இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் பயனுள்ள தேவையின் முக்கியக் கூறுகளை அமைத்துள்ளன. உள்கட்டமைப்பு, கனரக தொழிற்சாலைகள் மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தொழில்துறையின் ‘கட்டளை உயரத்தை’ பொதுத்துறை பொறுப்பாக கொண்டு, மூலதன உருவாக்கத்திற்கு அதிக அளவு தேவைப்படுகிறது.
- அரசு செலவினங்களில், பொருளாதார, சமூக மற்றும் பொது சேவைகளுக்கான செலவினம் ஆகியவை அடங்கும்.எண்பதுகளில் இருந்து அரசாங்க செலவினங்களின் மாதிரியானது, வளர்ச்சி நிகழ்முறையில் அரசாங்கத்தின் பங்கு மாற்றம், பற்றாக்குறையின் நிதி (கடன் மற்றும் வட்டி கொடுப்பனவுகள்) மற்றும் நிதியியல்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

ஒருங்கிணைப்புக்கான தேவை ஆகியவற்றின் மூலம் முக்கியமாக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

- ஊதியங்கள், ஓய்வூதியங்கள் ஆகியவற்றை பொறுத்த வரை உயரும் மசோதா, குறிப்பாக சமீப ஆண்டுகளில் அரசாங்கத்தின் நிதி நலத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சமாக கருதப்படுகிறது.இந்த உட்கூறுகள் அரசின் உறுதி செய்யும் செலவினக் கடமைகளைப் பகுதியளவு குறிக்கின்றன.
- சில கட்டுப்பாடுகள் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட முதிர்ச்சியையும் கொண்டிருக்கவில்லை ஆனால் பல்வேறு விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு திருப்பி செலுத்தப்பட வேண்டும். இவை மிதக்கும் கடன் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த பிரிவின் எடுத்துக்காட்டுகள், வதிவிட நிதிகள், சிறிய சேமிப்புக்கள், இருப்பு நிதி மற்றும் வைப்புக்கள் மற்றும் பலவற்றை உள்ளடக்கியவை.
- மக்களின் சேமிப்பு திறன் மிகவும் குறைவாக உள்ளதால், பொருளாதாரத்தில் சேமிப்பு மற்றும் முதலீட்டின் விகிதத்தை உயர்த்துவதற்கு அதிகாரிகள் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். பொது கடன்கள் மற்றும் முதலீடு செய்தல் போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளிலும் இது ஒன்றாகும்.
- கடன் மிக அதிகமாக இருந்தால், அவர்கள் ஒரு கடன் வலையில் விழும், அங்கு புதிய தற்போதுள்ள கடனை அடைக்க கடன் வாங்கத் தேவை உள்ளது என குறிப்பிடுகிறது.பெருமளவு பொதுக் கடன்கள் வட்டி விகிதங்களை உயர்த்திவிடுகின்றன. அரசாங்கத்திற்கு வட்டி செலவை அதிகப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், பொருளாதாரத்தின் மீது திருப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.
- பல நாடுகளால் மூழ்கும் நிதி அணுகுமுறை பின்பற்றப்படுகிறது. ஆனால் இந்த முறையானது ஒவ்வொரு வருடமும் ஒரு கணிசமான வரவுசெலவுத் திட்ட சேமிப்பைக் கொண்டிருந்தால் மட்டுமே கடனை ஓய்வுபெறச் செய்ய முடியும், இந்த நோக்கத்திற்காக சேமித்த தொகையைப் பயன்படுத்துகிறது, மேலும் கூடுதல் கடன்களையும் நாட முடியாது.
- ஒவ்வொரு வருடமும் கடனில் ஒரு பகுதியை இரண்டு வழிகளில் செலுத்தும் முறை. கொடுபட வேண்டிய கடன்கள் முதிர்வுத் தேதிகளை கொண்டிருக்கலாம். இந்த வழக்கில் பொதுக்கடன் என்பது தொடர்பிணைப்புகளின் வடிவில் இருக்க முடியும்.
- அரசாங்கம் அவ்வாறு செய்ய முடியாத நிலையில் அல்லது கொள்கை காரணங்களுக்காக அவ்வாறு செய்ய விரும்பாத போது கடன் ஓய்வு பெறும் வகையில் நிதி அளிப்பது ஒரு சட்டரீதியான மாற்றாக கருதப்படுகிறது. இந்தியாவில், முதிர்வான கடன்களை அதிகமாக கடன் வாங்குவது, நமது பொதுக்கடனைத் தொடர்ந்து கூடுதலாக்குவதில் ஒரு இயல்பான நடைமுறையாக உள்ளது.

14.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- **ToR:** ஒப்பீட்டு விதிமுறைகள் (ToR) என்பது ஒரு திட்டத்தின் நோக்கம் மற்றும் அமைப்புகளை வரையறுக்கிறது, குழு, சந்திப்பு, பேச்சு வார்த்தை, அல்லது ஒரு பகிர்ந்த இலக்கை அடைவதற்கு ஒன்றாக பணியாற்ற ஒப்புக்கொண்டவர்களின் ஒரே சேகரிப்பு ஆகும்.
- **(FBT) விளிம்பின் நன்மைகளுக்கான வரி:** சம்பளம் அல்லது ஊதியம் உள்ள ஒரு ஊழியருக்கு (அல்லது ஒரு ஊழியர் கூட்டாளியுடனான ஒரு குடும்ப உறுப்பினர்) செலுத்துகின்ற நன்மைகளுக்கு முதலாளிகளால் செலுத்தப்படும் வரி இதுவாகும். இது வருமான வரித்துறைப் பிரிவுக்கு உரியது, அது வழங்கும் விளிம்பு நன்மைகளைப் பற்றிய வரி விதிக்கத்தக்க மதிப்பில் கணக்கிடப்படும்.
- **மிதக்கும் கடன்:** இது ஒரு குறுகிய கால கடனாகும், இது தொடர்ச்சியான மறுநிதியளிப்பு, புதுப்பித்தல், அல்லது தற்போதைய செயல்பாட்டுத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக பரவுகிறது.
- **கடனடைப்பு நிதி:** ஒரு நிதி என்பது ஒரு பொருளாதார நிறுவனத்தினால் வழங்கப்பட்ட நிதியாகும். இது ஒரு காலத்தில் ஒரு வருங்கால மூலதன செலவையோ அல்லது நீண்ட காலக் கடனை திருப்பிச் செலுத்தவோ ஒரு கால அளவிற்கு வருவாயை ஒதுக்கி வைக்கிறது.

குறிப்புகள்

14.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. மறைமுக வரி முறையை சீர்திருத்த ஜா குழுவால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட குறுகிய மற்றும் நீண்ட கால நடவடிக்கைகள் எவை?
2. தற்போதுள்ள பெருநிறுவன வரிவிதிப்பில் உள்ள பரவலான குறைபாடுகளை நீக்க செல்லியா குழு என்ன பரிந்துரை செய்தது?
3. தனிப்பட்ட வரிவிதிப்பு மீதான நேரடி வரிகள் மீது பணிக்குழு எடுத்துள்ள நிலைப்பாட்டை குறிப்பிடுக.
4. மத்திய அரசால் விதிக்கப்படும் நேரடி வரி விதிப்பின் கீழ், பல்வேறு வரிகளைப் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.
5. மைய அரசின் மூலதன வரவின் முக்கிய கூறுகள் யாவை?
6. மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பொதுக்கடன் என்பது 1980களின் தொடக்கத்தில் இருந்து அதிக அதிகரிப்பை பதிவு செய்தது ஏன்?
7. அரசாங்கத்தின் குறுகியகால கடன்களின் ஒரு பகுதியாக உள்ள கடமைகள் பற்றி விளக்குக.
4. நாட்டின் பொருளாதாரத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் ஒரு வழிமுறையாக பொதுக் கடன்களின் பங்கினை ஆராய்க
5. இந்தியாவில் பொதுக்கடன் வளர்ச்சியை விவாதிக்கவும்.

நெடு விடை வினாக்கள்

குறிப்புகள்

1. இந்தியாவின் நேரடி மற்றும் மறைமுக வரி முறையை சீர்திருத்த, அடுத்தடுத்த குழுக்களின் பரிந்துரைகள் மற்றும் பரிந்துரைகளின் தாக்கத்தை விவாதிக்கவும்.
2. வரி சீர்திருத்த குழுக்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கைகளின் பிரதிபலிப்பாக மத்திய அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை ஆராய்ச்சி செய்க.
3. மத்திய அரசின் வரி வருவாயில், மறைமுக வரிகள் எவ்வாறு பெருமளவு பாங்களிக்கின்றன என்பதை விவாதிக்கவும்.

14.9 மேலும் படிக்க

பட்டியா, H. L. 2012. பொது நிதி. புது தில்லி: விகாஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
தியாகி, B. P. 1994. பொது நிதி. மீரட்: ஜெய் பிரகாஷ் நாத் மற்றும் கோ.
ஹக்டன், E. W. 1998. பொது நிதி. பால்டிமோர்: பென்குயின்.
ஜா, R. 1998. நவீன பொது பொருளியல். லண்டன்: ரௌட்லெட்ஜ்.

